(အတွင်းအတွင်းစိုး)

ပို့ဆောင်ရေးဝန်ထမ်း

၁၉၇၈-ခု၊ ဇွန်လတွင် ပထမအကြိမ်အဖြစ် အုပ် ၂၀၀၀ ရိုက်သည်။
မျက်နှာဖုံး ဒီဇိုင်းကို ပန်းချီ 'တင်ထွန်းကျော်' ရေး၍
အဖုံးဘလောက်ကို 'လွင်' တွင် လုပ်သည်။
အဖုံးရိုက်-စိုးမိုးမိတ်ဆက်

၁၀-ကျပ်

ဦးအုန်းမောင် (မြ-၀၁၆၅၄)၊
၉၀ယျာစဝေပ၊ ၂၃၈/၁၂၊ ဖ-ရပ်ကွက်၊ ရန်ကင်း၊
ရန်ကုန်က ထုတ်ဝေ၍

ဒေါအေးမိ (မြ-၀၁၉၁၇)၊
မိမိပုန်ပိန်တိုက်၊ ၁၁၄၁၊ သုမင်္ဂလလမ်း၊ ဖ-ရပ်ကွက်
တ ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်တွင် ရိုက်နှိပ်သည်။

မာတိကာ

အခန်းအဆင့်	စာမျက်နှာ
အမှာစာ	၁

ပထမပိုင်း

(က) ဘာသာ

မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်	....	၇
မင်္ဂလသုတ်အနုက်	....	၉
မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ကောက်နုတ်ချက်	....	၁၆
မဟာမင်္ဂလာခဲ့ အမေးအဖြေ	....	၁၉
မဟာမင်္ဂလသုတ် အဓိပ္ပာယ် အထူးမှတ်ရန်	....	၃၃
မင်္ဂလာတရားသုံးဆယ့်ရှစ်ပါး သံပေါက်	....	၃၇
အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါဠို	....	၄၀
အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနုက်	....	၄၂
အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါဠို	....	၄၇
အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနုက်	....	၄၈
ရတနာရှေချိုင့်ပါဠို	....	၅၃
ရတနာရှေချိုင့် အနုက်	....	၅၅

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
နမက္ကာရပါဌ်	.... ၆၁
နမက္ကာရ အနက်	.... ၆၉
ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်	.... ဂ၉
၁။ မင်္ဂလသုတ်	.... ၉၀
၂။ ရတနသုတ်	.... ၉၂
၃။ မေတ္တာသုတ်	.... ၉၇
၄။ ခန္ဓသုတ်	.... ၁၀၀
၅။ မောရသုတ်	.... ၁၀၁
၆။ ဝဋ္ဋသုတ်	.... ၁၀၂
၇။ ဓဇဂ္ဂသုတ	.... ၁၀၃
၈။ အာဋာနာဋိယသုတ်	.... ၁၀၇
၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်	.. ၁၁၀
၁၀။ ဗောဇ္ဈင်သုတ်	.... ၁၁၁
၁၁။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်	.... ၁၁၃
ပရိတ်ကြီးအနက်	.... ၁၁၆
၂။ ရတနသုတ်အနက်	.... ၁၁၉
၃။ မေတ္တာသုတ်အနက်	.... ၁၃၂
၄။ ခန္ဓသုတ်အနက်	.... ၁၃၆
၅။ မောရသုတ် အနက်	.... ၁၃၉
၆။ ဝဋ္ဋသုတ်အနက်	.... ၁၄၂
၇။ ဓဇဂ္ဂသုတ် အနက်	.... ၁၄၄

အခြေခံအကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈။ အာဠာနာဠိယသုတ် အနက်	.... ၁၅၇
၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်	.... ၁၆၆
၁၀။ ဗောဇ္ဈင်သုတ် အနက်	.... ၁၆၇
၁၁။ ပုဗ္ဗဏ္ဍသုတ် အနက်	.... ၁၇၀

ပထမဝိုင်း

(ခ) ယဉ်ကျေးမှု

လောကနီတိ ပါဠိ	.... ၁၇၉
၁။ ပဏ္ဍိတ ကဿ	.... ၁၇၉
၂။ သုဇန ကဿ	.... ၁၈၄
၃။ ဗာလဒုဇ္ဇန ကဿ	.... ၁၈၇
၄။ မိတ္တ ကဿ	.... ၁၈၉
၅။ ဣတ္ထီ ကဿ	.... ၁၉၁
၆။ ရာဇ ကဿ	.... ၁၉၅
၇။ ပကိဏ္ဏက ကဿ	... ၁၉၈
လောကနီတိအနက်	.... ၂၀၃
၁။ ပဏ္ဍိတ ကဿအနက်	.... ၂၀၃
၂။ သုဇန ကဿ အနက်	.... ၂၁၅
၃။ ဗာလဒုဇ္ဇန ကဿ အနက်	.... ၂၂၃
၄။ မိတ္တ ကဿ အနက်	.... ၂၂၆

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅။ ကုတ္တိကလ္လ အနက်	.... ၂၃၁
၆။ ရာဇကလ္လ အနက်	.... ၂၃၇
၇။ ပက္ကလ္လက ကလ္လအနက နိဂုံး	.... ၂၄၄
	.... ၂၅၄
ပုဏ္ဏာဝါဒ ဆုံးမစာ	.... ၂၅၅
၁။ အဘက သားကို ဆုံးမရန်	.... ၂၅၅
၂။ အမိုက သားကို ဆုံးမရန်	.... ၂၅၇
၃။ နွမက မောင်ကို ဆုံးမရန်	.... ၂၅၉
၄။ ဆရာက နည်းနာပြ၍ ဆုံးမရန်	.... ၂၆၂
၅။ မိဘမကောင်းလျှင် သားတို့က တဖန်ဆုံးမရန် ဘုရားလောင်းပုံစံကို ပြဆိုရာ	.... ၂၆၆
၆။ သားကောင်း သောဏမထေရ် ကယ်မ၍ အဘမုဆိုး နတ်ပြည် ရောက်ဖူးသည်ကို ပုံတင်၍ပြရာ	.... ၂၇၂
၇။ သားသုံးယောက်နှင့် စကားအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြောဆိုရာ	.... ၂၇၄
၈။ မိဘတို့ကို ပြစ်မှား၍ သင်ဓနုန်းစက်ငရဲ၌ခံရသော သေဋ္ဌေးသား မိတ္တဝိန္ဒကကို ပုံပြ၍ဆုံးမရာ	.... ၂၇၇
၉။ ဆရာကို ပြစ်မှား၍ အပြစ်ရောက်သည်ကို ပြဆိုရာ	.... ၂၈၃
လောကသာရ ဆုံးမစာ	.... ၂၈၆

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
အနုသာသန ဆုံးမစာ	....	၃၀၉
ရှင်မဟာ သီလဝံသ၏ 'တိလောကဟု' ချီ လင်္ကာ	....	၃၂၃
ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏ 'လက်သစ်တောင်ဓာ' လင်္ကာ	...	၃၃၃
သားရွှေတောင် လင်္ကာ	....	၃၄၀
သားရွှေခဲလင်္ကာ	....	၃၄၅

ဒုတိယပိုင်း

(က) စာပေ

အကွာရာခဲ့ထားသတ်ပုံ	....	၃၅၃
ရွှေနားတော်သွင်း ခဲ့ထား	....	၃၅၆
ယငယ်ရေးသတ်ပုံ	....	၃၆၄
ဗဒုံးထုပ်နှင့် ဘကုန်းရေးပုံ လင်္ကာ	....	၃၇၀
တောကြီးမှူးသတ်ထုံး	....	၃၇၃
မြန်မာသံပေါက်သတ်ဒုံ	....	၃၈၃
သဒ္ဒါနုသာရီသတ်ပုံ	....	၄၀၅

ဒုတိယပိုင်း

(ခ) စကား

၁။ စကားကြီးဆယ်ချို့	...	၄၂၅
၂။ ဥပမာစကား	....	၄၄၄

အခြေခံအကျ		စာမျက်နှာ
၃။	စကားကြီးခြောက်ခွန်း	.... ၄၄၀
၄။	ပေါက်ကံမောင်ချို စကားပုံ	.... ၄၅၃
၅။	ကျည်းကန်ရှင်ကြီး စကားပုံ	.... ၄၆၀
၆။	ဖိုးသူတော်ဦးနှဲ စကားပုံ	.... ၄၆၃
၇။	နှစ်ကြွေ့တင် စကားပုံ	.... ၄၆၆
၈။	ပေါရာဏကထာ လက်ဝဲဟောင်း	.... ၄၆၉
၉။	ပေါရာဏကထာ လက်ဝဲသစ်	.... ၄၇၃

အမှာစာ

ဤစာအုပ်ပါ (ပါဠိ-မြန်မာ)စာပေ ကောက်နုတ်ချက်တို့သည် ရှေးရိုးစဉ်လာ မြန်မာစာသင်သား လူငယ်တို့ လေ့ကျက်သင်ကြားခဲ့ရဖူးသော စာပေမျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာပေတို့ကို လေ့လာခြင်းဖြင့် ရှေးခေတ် စာသင်သား လူငယ်တို့သည် မြန်မာတို့၏ ဘာသာရေးအယူအဆ၊ ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးစံတို့ကို သိရှိနားလည်လာမည် ဖြစ်သည့်ပြင် မြန်မာမှုနှင့်ဆိုင်ရာ စကားအရာ လိမ္မာကျွမ်းကျင်မှု၊ စာပေ အတတ်ပညာ စိတ်ဝိုင်းနှိုးဆွတို့ကို ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းလာမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့သို့ တိုးတက်တမ်းတလျောက် ကျင့်ကြံအားထုတ် လုပ်ကိုင်ရမည့် အခြေခံအချက်တို့ကိုလည်း နားလည်သိရှိပြီး ဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။

စာသင်သား လူငယ်တို့၏ ကိုယ်အမူအရာ၊ နုတ်အမူအရာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လာစေရန် ဤစာများက ပြုပြင်ပေးခဲ့သည်မှာ အကာင်အရားဖြစ်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ဤစာများမှာ မြန်မာတို့၏ လက်စွဲဖြစ်ပြီး ခေတ်အဆက်ဆက် တည်မြဲလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပေါ်ပေါက်တိုးတွင် သိုမှီးထားသော ဤစာမျှားကို ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ် ရိုက်နှိပ်ရာ၌ နှစ်စောင်တွဲ၊ ငါးစောင်တွဲ၊ ခုနစ်စောင်တွဲ၊ ဆယ်စောင်တွဲ၊ ဆယ့်ငါးစောင်တွဲ စသည်ဖြင့် ပါဝင်သည့် စာအနည်းအများအပေါ်မူတည်၍ မူရင်းခေါ်ကြခဲ့သည်။ ဤအခေါ်အဝေါ်များအနက် 'ဆယ်စောင်တွဲ'ဟူသော ဝေါဟာရသာလျှင် အသုံးတွင် ပေါ်လွင်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုစာအုပ်တွင် စာ (၁၀)မျိုးမက ပါဝင်သော်လည်း တွင်ပြီး ဝေါဟာရ 'ဆယ်စောင်တွဲ'ဟူ၍သာ အမည်ပေး ကင်ပွန်းတပ်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆယ်စောင်တွဲပါ စာမျှားကို လေ့လာမှု နည်းပါးသည်နှင့် အမျှ လူငယ်တို့၏ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့နူးညံ့မှုတို့သည် လျော့နည်းလာမည်ဖြစ်ပြီး မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့များဖြင့် ကင်းကွာလာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကြောင့် လူငယ်သားသမီးရှင်မိဘတို့၏ ဤစာမျှားကို အလေးဂရု ပြုသင့်ပါသည်။ အနည်းဆုံး ဤစာမျှားကို ရွတ်ဖတ်ပြခြင်း၊ ရှင်းလင်းပြခြင်းဖြင့် ဤစာမျှား၏ ဆိုလိုရင်းကို သားတို့သမီးတို့ သဘောပေါက် နားလည်စေအပ်ပါသည်။

ဖယောင်းအသွင် ပျော့ပျောင်းနေသောအချိန်က လိုရာပုံကို သွင်းယူနိုင်မှသာ သံချောင်းပမာ မာကျောလာချိန်တွင် မိမိတို့လိုရာပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် တည်တန့် ခိုင်မြဲနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

နောင်တခေတ်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာမည့် လူငယ်များ၏ စိတ်ဓာတ်ကို မြန်မာ့နည်း မြန်မာ့ဟန်ကျကျ ပြုပြင်ပေးသင့်သည်

ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ကျပ်ကြည်ချက်ဖြင့်ပင် ကျွန်ုပ်အုပ်ကို စုဆောင်းထုတ်ဝေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စိစဉ်တင်ပြရာ၌ ဘာသာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ စာမျက်နှာကို တပိုင်း၊ စာပေနှင့် စကားဆိုင်ရာမျက်နှာကိုတစု၊ နှင့်ဌာနခဲ့ခြား၍ တင်ပြထားပါ ကြောင်း။

ထုတ်ဝေသူ

၁၃၃၉ ခု၊ တော်သလင်းလဆုတ်(၇)ရက်။

ပထမဖိုင်း

(က) ဘာသာ

ဤအပိုင်းပါ ပါဠိစာပေ၊ ဂါထာ ဒေကာက်နုတ်ချက်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို လေ့ကျက်မှတ်သားခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ပြန်ပေးတို့၏ ဂရုဏိုးစဉ်လာ လက်ဝံယုံကြည် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အဆိအနှစ်တို့ကို ပွင့်ဆိုပြထားချက်များအား သေချာစွာ လေ့လာမှတ်သား၍ လိုက်နာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှု ပြုအပ်ပေသတည်း။

မင်္ဂလသုတ်

ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒ္ဝါဒသဟိ၊ စိန္တယိံ သု သာ-ဒေဝကာ။
သေတ္ထာနံ နာ-ဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၂။ ဧသိတံ ဧဝ-ဓေဓဝနာ၊ သဗ္ဗ-ပါပ-ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗ-လောက-ဟိဘတာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟော။

တေန့-ပသက််မိ။ ဥပသက််မိတ့ဲ ဘဂဝန်ဲ့ အဘိဝါဒေတ့ဲ့ ကေမန်ဲ့ အဋ္ဌာသိ၊ ကေမန်ဲ့ ဋ္ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန်ဲ့ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၄။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သေတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

၅။ အ-သေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

၆။ ပတိရူပ-ဒေသ-ဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတ-ပုညတာ။
အတ္တ-သမ္မာ-ပဏိဓိစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

၇။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သု-သိက္ခိတော။
သု-ဘာသိတာစ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

၈။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တ-ဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

၉။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မ-စရိယာစ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

၁၀။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇ-ပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

၁၁။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မ-သဝဏံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

၁၂။ ခန္တီ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မ-သာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

၁၃။ တပေါစ ဗြဟ္မ-စရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန-သစ္ဆိကိရိယာစ၊ တေ ပဂ်လ-မုတ္တမံ။ ။
၁၄။ ဖုဋ္ဌဿ လောက-ဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ။
အ-သောကံ ဝိ-ရဇံ ခေမံ၊ တေ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။
၁၅။ တေ ဒိသာနံ ကတ္ဝာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မ-ပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

မင်္ဂလသုတ် အာနက်

၁။ သ-ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်ပြီး သောတ္ထာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတိံသဉ္စ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ နုအာဓိဂစ္ဆန္တိ ဇဝ၊ မသိနိုင်ကုန် သလျင်ကတည်း။

၂။ ဇဒဝ-ဇဒေဝန၊ နဟ်ဘကာတို့ထက် မြတ်သော ပံသုဒ္ဓိ နတ် ဖြစ်ေတာ်မူသော ဘုရားဒသဓင်သည်။ သဗ္ဗ-လောက-ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ ဒဿိ-အပ္ပာ-အလို ဌာ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗ-ပါပ-ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မဂေကာင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်ထသော။ တိမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဟေ၊ အို....သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကာသပ၊ အရှင်မဟာကာသပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမဟာမင်္ဂလသုတ်တော်ကို။ * မေ- မယာ့အာနန္ဒေန၊ အကျွန်ုပ်ဘုရားအာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါမျက်မှောက်တော်မူ။ ဧဝံ၊ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှုလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်အား ဖြင့်မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာဃယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇေဝလဇပ်၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဋ္ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီး

---

* မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည် (မူကွဲ)

သော။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန်ဦး၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို။ ဂါထာဃယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားဆင်
လျှောက်ပေ၏။

၄။ ဘန္တေဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ကြီးဧသော အရှင်ဘုရား။
ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။
မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာ
သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကင်္ခမာနာ၊ လိုချင်
တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွား ချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရား တော်တို့ကို။ ဗြူဟိဒသဟိ၊
တဆယ်နှစ်နှစ်ဘို့ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယျံ၊ ကြံကြကုန်ပြီ၊ စိန္တ
ယန္တာပိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ တရားတော်မြတ်ကို။ တံ၊ အရှင်
ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါဧလော့။

၅။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို....နတ်သား။ ဗဟုလာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို။
ယာအသေဝနာစ၊ အကြင်မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိဖြစ်သော သူတို့ကို။ ယာသေဝနာစ၊
အကြင်မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပူဇနေယျာနံ၊
ပူဇော်ထိုက်ဧသော သူတို့ကို။ ယာပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ပါးသော တရားသည်
လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ ဇာံ၊
သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်ဧလေလော့။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တာ၊ အို....နတ်သား။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေါ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘောဒေဝပုတ္တာ၊ အို....နတ်သား။ ဗဟုဿုတ္တ၊ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သိပ္ပ၌၊ လက်မှုပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ ယာဝ၊ စာစ၊ အကြင်စကားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေါ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တာ၊အို....နတ်သား။ မာတာပိတု၊ ဒိ အာဘကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်းဂ ပုတ္တဒါရဿ၊† သားမယားအား။သင်္ဂဟော၊သင်္ဂြိုဟ်ထော ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနာကုလာ၊ အနှောင့်

---

* အဓိအဘာတို့ကို (မူကွဲ) † သားမယားတို့အား (မူကွဲ)

မရှိကုန်သော။ကမ္မန္တာဝစ၊အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တုံ၊ သင်နုတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘောဇဝပုတ္တာ၊အို....နုတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား။သင်္ဂဟောစ၊သင်္ဂြိဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ကမ္မာယတနံ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တုံ၊ သင်နုတ်သား၊သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘောဇဝပုတ္တာ၊အို....နုတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ။ အာရတီစ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ် ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိရတီစ၊ အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဇပါနာ၊ သေရည်သေရက် သောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ် ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တုံ၊ သင်နုတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘောဒေဝပုတ္တာအို....နတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေ ဆိုက်သော သူတို့အား ရိုသေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဝါတော်စ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတညုတာစ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအခါဌ်။ ဓမ္မသဝဏ္ဍ။ သူတော်ကောင်း တရားကို နာရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤကဲ့သို့သော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တုံ၊ သင်နတ်သား သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တာအို...နတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သောဝစဿတာစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင် ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် သောအခါဌ်။ ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤ လေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တုံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တာအို....နတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့် ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာ

တို့ကို။ ဒဿနဥ္စ၊ သိမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သစ္ဆိကိရိယာစ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အက္ခို၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ကျွေလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလာ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တုံ၊ သင်နှုတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တာ၊ အို....နှုတ်သား။ လောကဓမ္မမဟိ၊ လောကမံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထိခံသော။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ ဇေတံ၊ ကျွေလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တုံ၊ သင်နှုတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဒေဝပုတ္တာ၊ အို....နှုတ်သား။ တောဒိသာနိ၊ ကျွှိသို့သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိံသမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတို့ကို။ ကတ္ဝာန၊ ပြုကျင့်ရသောဓကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအား မဒမာင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။ တရားသည်။ ဇေတံ၊ ထိုနှုတ်, လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တုံ၊ သင်နှုတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက် ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပုဒ်း
ကောင်နုတ်ချက်

အသေဝနာစ ပဂလာနံ-ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

၁။ သူမိုက်တို့ကို မမြဲဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ ပညာရှိသော သူတို့ကို မြဲဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး။

ပတိရူပ ဒေသဝါသော-ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

၁။ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကပါး။
၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ-ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်လည်းတပါး။
၂။ အပြစ်မရှိသော အတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်းတပါး။
၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်းတပါး။

မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ-ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

၁။ အမိအဘကို လုပ်ကျေး မွေးမြူခြင်းလည်းတပါး။
၂။ သားမယားအား သင်္ကြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်းလည်း တပါး။
၃။ အနှောင့်အရှက်မရှိသော အမှုလည်းတပါး။

ဒါနဥ္စ ဓမ္မစရိယာစ-ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ အလှူပေးခြင်းလည်းတပါး။
၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ခြင်းလည်း တပါး။
၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ခြင်းလည်း တပါး။
၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်းတပါး။

ဉာတိ ဝိဂတိပါပါ-ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ မဒကောင်းမှုမှ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ မဒကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ သေ,အရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်းဘပါး။
၄။ ကုသိုလ်ဘရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

ဂါရဝဝါစ နိဝါတဘာဝစ-ဟူသောပုဒ်၌(၅)ပါး

၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်.တပါး။
၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်းတပါး။
၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်းတပါး။
၅။ လျောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားဟောကို နာရခြင်း လည်း တပါး။

ခန္တီစ သောဝစဿတာ-ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ သည်းခံရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမျှော် ရခြင်းလည်းတပါး။
၄။ လျောက်ပတ်သောအခါ တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းလည်းတပါး။

တပေါဝ ပြဟူစရိယဥ-ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ ဝိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ အရိယသစ္စာတရား တို့ကို သိမြင်ခြင်းလည်း တပါး။
၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်းတပါး။

ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ-ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံခြင်းသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်လည်းတပါး။

၂။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်းတပါး။

၃။ ရမ္မက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းလည်းတပါး။

၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်းတပါး။

မဟာမင်္ဂလာနဲ့ အဓမ္မအဖြေ

မေး။ ။ယခု အဘယ်စာကိုသင်သနည်း။

ဖြေ။ ။မဟာမင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။မဟာမင်္ဂလသုတ်၌ မင်္ဂလာအပြား အဘယ်မျှရှိသနည်း။

ဖြေ။ ။သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်ပါဠိကို ထောက်၍ သိရသနည်း။

ဖြေ။ ။ဒေသနာ ဝေါဟာရ နိဂုံးအဆုံးဖြစ်သော-ဘေဒါသနိ အဋ္ဌတိံသမင်္ဂလာနိ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်ကြောင့် မင်္ဂလာမည်သနည်း။

ဖြေ။ ။မင်္ဂံ ပါပံ လူနာတိဆိန္ဒတိတိမင်္ဂလံဟူသော ဝိဂြိုဟ် နှင့်အညီ မကောင်းမှုကို ပယ်ဖြတ်တတ်သော ကြောင့် မင်္ဂလာမည်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်မျှသောဂါထာဖြင့်ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ။ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော် မူပါသည်ဘုရား၊

မေး။ ။ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာ နည်း။

ဖြေ။ ။အသေဝနာစ, လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ, လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုသစ္စ, လည်း တဂါထာ၊ မာတာ ပိတု, လည်း တဂါထာ၊ ဒါန, လည်း တဂါထာ၊ အာရတီ, လည်းတဂါထာ၊ ဂါရဝ ဝါစ, လည်းတဂါထာ၊ခန္တီစ, လည်းတဂါထာ၊ တပေါစ, လည်း တဂါထာ၊ဖုဋ္ဌဿု, လည်းတဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် တင်သနည်း။ (ဆိုသနည်းဟုလည်းမေး။)

ဖြေ။ ။သပ္ပံဓနဓမတ္ထအတ္ထိတိ-ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာအပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ။ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ။ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြကို ရွှေအသပြာအတိ ခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်သူဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ ။အနာထပိဏ်သေဋ္ဌိ ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အနာထပိဏ် သေဋ္ဌိဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ။အနာထာနံ ပိဏ္ဍံ ဒဒါတိတိ အနာထပိဏ္ဍိကော-ဟူသောပါဠိနှင့်အညီ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသောသူတို့ကို ထမင်းရစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သေဋ္ဌိဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ။သုဒတ္တ, ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော၊ ဝေးသလော၊ အရှေ့, အနောက်,

တောင်, မြောက်, ဗသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ ။ဘဂဝါသာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒူရေ ဓနံပဉ္ဇသတမတ္တေ ဒက္ခိဏာပထေဟုဿ သာဓကပါဠိ ရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ်ဖြစ်သော ကုလားလေးတာ အပြန်ငါးရာအရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စမွယ်ရုံလော၊ ဦးပြည့်လော။

ဖြေ။ ။တိဘုမိကသု ဂန္ဓကုဋီသု-ဟူ၍ သာဓကပါဠိ ရှိသောကြောင့် စုလစ်မွန်းချနဲတို့ဖြင့် တင့်တယ်ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဘုံသုံးဆင့် ရှိသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ။အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သားတောင်း ပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ။အဆခေါ အညတရဒေဝတာ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။မထင်ရှားသောနတ်သားအဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ။ဂန္ဓသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်အဝါ ကောင်းပန်သနည်း။
ဖြေ။ ။သန်းခေါင်အဝါ ကောင်းပန်ပါသည် ဘုရား။
မေး။ ။အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။
ဖြေ။ ။အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ-ဟုသော ပါဠိတော်ဆောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
မေး။ ။မဆင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သိကားဟု ဆိုသနည်း။
ဖြေ။ ။ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်ရင်း၌ ညဉ့်ဒိုးယံကား စတု-ဟာရာင် နတ်တို့သည် ဆည်းဖျပ်ဖူးခမျာ ပူဇော်မြဲအချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယံအခါ၌ တဝတိံသာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ပိုဏ်းသောက်ယံကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတွင် သန်းခေါင်ယံအချိန် ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။
မေး။ ။သိကြား တောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူကြားသနည်း။
ဖြေ။ ။အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။
မေး။ ။အရှင်အာနန္ဒာကြား ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။
ဖြေ။ ။အာနန္ဒာထွေးရန် သုဘံ-ဟူသောပါဠိကို မဆောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

ဒေး။ ။အရှင်အာနန္ဒာ ကြားဒသော် အဘယ်သူကို ပြော သနည်း။

ဖြေ။ ။အရှင် မဟာကဿပ မထေရ်ကို ဖြောပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။

ဖြေ။ ။ကဿပကမ္မာဒီသု သံဒဝံ ပဋိလဘိတ္ဝာန ယဗ္ဗဇိ တော်တိ ကဿဒပါ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပါဒ်နှင့်အညီ လယ်လုပ်ခြင်းစသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကို ရှု၍ ရဟန်းပြုသောကြောင့် ကဿပဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ။ရှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်ခြင်းရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။မင်္ဂလာသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့ နည်း။

ဖြေ။ ။အသေဝနာစ-ဟူသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။

ပတိရူပ-ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။

ဗဟုဿုစ္စ-ဟူသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။

မားတာပိတု—ဟူသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။

ဒါနုဋ္ဌ—ဟူသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။

အာရတီ—ဟူသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။

ဂါရဝေါစ—ဟူသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါးပါး။

ခန္တီစ—ဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။

တပေါစ—ဟူသော နဝမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။

ဥဋ္ဌဿ—ဟူသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။

ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးရှိပါသည် ဘုရား။

ပေး။ ။အနုသဝနာစ-အစရှိသော ပဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ် နှီးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။ ။ဘုရားအစရှိသော ရတနာ သုံးပါးတို့အား ဒေါရိအနသ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်

လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ....ဤသို့အားဖြင့် အသော
ဝနာစ အစရှိသော ပဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။
မေး။ ။ပဋိစ္စ ဒေသဝါသော-အစရှိသော ဒုတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်
သည်တို့နည်း။
ဖြေ။ ။တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ရွေးကောက်ခဲ့ဟု
သောကောင်းမှုရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
မမကုယ်ကုံကောင်းစွာ ထိုက်သမ်ျစောင့်ရှောက်ရ
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ... ဤသို့အားဖြင့်
ပဋိစ္စ ဒေသဝါသော-အစရှိသော ဒုတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးရှိပါသည်ဘုရား။
မေး။ ။ဗာဟုသစ္စ-အစရှိသော တတိယ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်
တို့နည်း။
ဖြေ။ ။ကျွမ်းကျင်တတ်သော အကြောင်းအမြင် မျှားရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်း
သော လက်မှုအဘတ်တို့ကို တတ်ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ ။ကောင်းစွာ သိအပ်သော
ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြား ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ ။အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သောစကားကို ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ

တပါး။။....ကျွန်ုပ်အားဖြင့် ဗာဟုသစ္စ - အစရှိ
သော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး
ရှိပါသည်ဘုရား။။

မေး။။ ။မဘာဝပီဘု-အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာ သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။။

ဖြေ။။ ။အဓိ,အဘတို့ကိုလုပ်ကျွေးမွေ မြွေရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။။ ။သားမယား၊တို့အား သင်္ဂဟ
ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။။ ။
အနှောင့်အရှက်မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ကုန်သွယ်
ခြင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး။။....ကျွန်ုပ် အားဖြင့် မဘဝပီတုအစရှိသော
စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာဘရား သုံးပါးဖြစ်
ပါသည်ဘုရား။။

မေး။။ ။ဒါနဋ္ဌ-အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္
လာတရား လေးပါးဆို်သော် အဘယ်သည်တို့
နည်း။။

ဖြေ။။ ။အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။တရား
ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။။ ။
အဆွေအမျိုးတို့အား ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။။ ။အပြစ် မရှိသော အမှုတို့ကို
ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။။....ကျွန်ုပ်အား
ဖြင့် ဒါနဋ္ဌ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။။

၎မး။ ။အာရတီ–အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂ လာတရား လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

၎ဖြ။ ။မဇ္ဈကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း ကောင်းသောစိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

၎မး။ ။သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

၎ဖြ။ ။ပိဋ္ဌသုရာ၊ မုံညက်ဖြင့်ပြုသောသေ၊ ပူဝသုရာ၊ မုံဖြင့်ပြုသောသေ။ သြဒနသုရာ၊ ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ။ ကိဏ္ဏပက္ခိတ္တသုရာ၊ တဆေးထည့်၍ ပြုသောသေ။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ၊ မျိုးစုံသော အဆေးကြက်အဥိတို့ဖြင့် ပြုသောသေ။ ဤသည်ကား သောငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၎မး။ ။မေရယငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

၎ဖြ။ ။ပဋပါသဒေါ၊ အပြစ်အရည်တို့ဖြင့်ပြုသောအရက်။ ဖလာသဒေါ၊ သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ မဒ္ဒါသဒေါ၊ မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဂုဠာသဒေါ၊

ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ သမ္ဘာရ သံယုဇတ္တာ၊ မျှားစွဲဒသော အဆင်္ကအဉီတို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဤသည်ကား မေရယဉ်းပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်များ ငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ဒါန်၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဓဝယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊ ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿဝဏ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌုကမ္မ၊ တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရားဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။.... ဤသို့အားဖြင့် အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ဂါရဝဒေါစ-အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။ဇာတ်၊ ဂုဏ်၊ ရှိသော သူတို့အား အရိုအသေ အလေး အမြတ်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ရရသမျှသော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲသုယ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။သူတပါးကျေးဇူးကို သိရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။လျောက်ပတ်သော

အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ....ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမ ဒေသနာတော်၌မင်္ဂလာတရား ငါးပါးဖြစ်ပါသည် ဟူ၏။

မေး။ ။ခန္ဓာ-အစရှိသော အဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။ကံုယ့်အောက် ယုတ်သောသူတို့ကို သည်းခံရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သော ဘူ၏အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။လျောက်ပတ်သောအခါတရားစကားကို နှုံးနှောပြောဆို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ... ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဝန္ဒစ-၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

စမ္မေး။ ။တဒေါ်စ-ဘ၀ရှိသော နုဝမဒေသနာတော်၌ ဖ[illegible] ဟူသည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

စဖြေ။ ။ခြိုးခြုံခွာ ကျင့်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ မြတ်သောဓမ္မတာ, ကရဏာ, မုဒိတာ, ဥပဓွာ, တည်းဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရတရားကို ကျင့်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။အရိယသစ္စာ တရား

မှန်တို့ကို သိမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။...ဤသို့ အားဖြင့် တစ်ပါးစီ-အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ဖဋ္ဌဿ-အစရှိသော ဒသမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။လာဘော, အလာဘော, ယသော, အယသော, နိန္ဒာ,ပသံသာ,သုခံ,ဒုက္ခံတည်းဟူသော လောကဓံတရား၌ စိတ်မပါး တိုနှင့်တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ကိလေသာ ရမ္မက် ဟူသော အညစ်အကြေးမဝင် သန့်ရှင်းစင်သော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။ကြောက်မက်ခြင်းကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ။....ဤသို့အားဖြင့် ဒသမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဒသမေး။ ။မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော်၊ အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ။စကြဝဠတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အိမ်ရှေ့, အနောက်, တောင်, မြောက်, စသောအရပ်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင်မြောက်ဖက်အရပ် ဝေဘာရတောင်ဝှမ်း စရည်းပင်နောက်သော ကျောက်ဂူလုဏဝဠာ နတ်တူ ဘုံဆောင်ဗိမာနနှင့် တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ချောမောပြပြစ် ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာသဘင် မဏ္ဍပ်၌ ဣန္ဒနီလာ, မဿာရဂလ်, မနောမယ အစရှိသော ရာဇနာမျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော တွေ့တွေ့ဒိုးဒိုး၊ ရွှေချေ့ငင်းစီးသကဲ့သို့ လှုံ့ညှိုးတောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အာဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော ခင်းနှီးနေရာခေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသော ယပ်ကို ကိုင်၍ အရွှေစူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင်၊ ပဌမသင်္ဂါယနာကို အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်မူသော အရှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင်၊ အရှင်အာနန္ဒာဖြေလျှောက်

ပါသည်ဘုရား။ နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟော တော်မူသောအခါ ကုဋေရှစ်သန်းမျှလောက်ကုန် သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်၏ ဆိုပါ သည်။ သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ် ဖြစ်သူ အနန္တဆိုပါသည်ဘုရား။

မဟာမင်္ဂလာခဲ့ ကျိတ္တင် ပြီး၏။

မဟာမင်္ဂလသုတ် အဓိပ္ပာယ် အထူးမှတ်ရန်

မဟာမင်္ဂလသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူးမှတ်သားရန် အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးဘုံ။

"ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ" ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား

ကိုးလွန်းသောအရပ်၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၊ လည်ပြစ် သောအရပ်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ရှုတူရှု ဖြစ်သော အရပ်၊ နောက်တူရှု ဖြစ်သောအရပ်၊ ဂင်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

"ပတိရူပဒေသဝါသော စ" ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား

ဂဘနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

"ဘတ္တသမွာပဏိဓိစ" ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

"သုဘာသိတာစ ယာဝဓိစ" ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သုဘာသိတစကား၊ ဖရုသဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သမ္ဖပ္ပလာပမှ ကြာ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ဆိုသော စွာစကား၊ ဤအင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

"ပုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟော" ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား
သရဏဂုံဆောက်တည်၍၊ ပဉ္စသီကိုထိန်းစောင့်၍၊ကုသိုလ်ဖောင်းပွကိုပြု၍ တရားဟော်နှင့်အညီ သား, မယား ဓမ္မရုမည် ဆိုလိုသည်။

"ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာဝဓိ" ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား
ဆွမ်း, ဆေးဖျော်, ဖောင်း, သင်္ကန်း, ယာဉ်, ပန်း, နှုသာဖျောင်း, ဦးသာ, အိပ်ရာနေရာ, ဆီမီး, ဂုဏ် ဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး ကျန်းဝိုင်၏ အနေထားကိုအပုံပြုစီသာ ဆေး၊ ဤရယ်ကို ဒါနဉ္စပုဗ္ဗင်္ဂ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ, အယ်ပါးသီလ, စတုဂါဆိုသုဒ်သီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာစပုဗ်ဒ္ဓ သွင်းအပ်၏။ အဋ္ဌင်္သီလကို အနဝဇ္ဇာနှ် ကမ္မာနိဟူသော ပုဗ်ဒ္ဓ သွင်းအပ်၏။

"အာရတိ ဝိရတိ" ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် အာရတီမည်၏။ ကိုယ်, နှုတ်, နှစ်ပါးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် ဝိရတီမည်၏။

"မဉ္ဇပါနာ" ပါဠိ၏ကား သုရာငါးပါး၊ မေရယ ငါးပါးကို ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

"သန္တုဋ္ဌိစ" ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား ကိုလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှာ လောဘ အာဒိသို့ မလိုက်မူ၍၊ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍၊ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

"ကာဝလေန ဝပ္ပဿဝဏ်" ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကာမဝိတက်, ဗျာပါဒဝိတက်, ဝိဟိံသာဝိတက်, ဣဓိစ္ဆာဝိတက် ငါးပါးသော အဓါသည် ဟရာဟော်ကို နှာခြင်းငှာ ခေါက်ပတ်သော အခါ မည်၏။

"သေဝနစ္စတာ" ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သားတော်ရာဟုလာကို သြဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ တခဏ်းတည်းသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့၊ သူ့တော် ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခဏ်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

"သမဏာနုဿ ဒဿနံ" ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သောတာပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

"တပေါစ" ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား ဝီရိယကိုဖြစ်စေ၍ ကုန်ဖြိယသံဝရသီလကို လုံအောင်ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

"ဗြဟ္မစရိယဉ္စ" ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား မေထုန် ၇-ပါးမှ ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

"အရိယသစ္စာနဒဿနံ" ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

"နိဗ္ဗာန သစ္ဆိကိရိယာစ" ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

"လောကဓမ္မဟိ" ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား လာဘ်ရခြင်း, လာဘ်မရခြင်း, အခြံအရံရှိခြင်း, အခြံအရံမရှိခြင်း, ချီးမွမ်းခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်း, ချမ်းသာခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း, ဤဓလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

အထူးမှတ်ရန် အကျဉ်းအဓိပ္ပာယ် ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါး သံပေါက်

၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။
၂။ သဂ္ဂ-သိကြား၊ ဝေဘာင်းပန်ငြား၊ ဟောထား ဒေသနာ။
၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခဲ့ဘာ။
၄။ ပဏ္ဍိတာန္ဉ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။
၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
၇။ ပုဗ္ဗကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
၈။ ကိုယ်ကိုစောင့်မ၊ တည်ဆောက်က၊ 'လားကြနိဗ္ဗုတာ။
၉။ အကြားအမြင်၊ မြားမြောက်ပင်၊ ကြည်လင်အားထုတ်ပါ။
၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။
၁၁။ ဝိနဲ့ယာစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။
၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စ္ဆာ။
၁၃။ မာတာပိတ၊ မိန္ဒင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျေးပါ။
၁၄။ မယား-သားအား၊ သဉ္ဇိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ။
၁၆။ အလှူဒါန၊ ပေးဝေဝှ၊ ထက်လှစေတနာ။
၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူးတာ်စ္ဆာ။
၁၈။ ဉာတကာနဉ္ဇ၊ သင်္ဂဟ၊ မ,စ,သဉ္ဇိုဟ်ပါ။

၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပို့ကြအပ်သည်သာ။
၂၀။ အာရတီဈ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြဉ်ကုန်ပါ။
၂၁။ ဝိရတီဈ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြဉ်ကြမှုပါပါ။
၂၂။ မင်္ဂပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ။
၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အာဒုတ်ကြ၊ နေ့ညမဓမ္မရာ။
၂၄။ ဂါရဝဝါစ၊ ရိုတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
၂၅။ နိဝါဒတာဝစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမဆောင်ရာ။
၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလှယ်သာ။
၂၇။ သူ၏ဒုစ္စရိုး၊ မတိမ်မြုံး၊ ကြည့်နူးသိကုန်ပါ။
၂၈။ လျောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စ္ဒာ။
၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အမျှားကြည့်မေတ္တာ။
၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြဉ်ကုန်ပါ။
၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။
၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ညဆွေးနွေးရာ။
၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။

၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်းမြောက်၊ ထွန်းတောက် မင်္ဂလာ။

၃၈။ လောကဓာတ်၊ တွေ့ကြုံခြင်း၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။

၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည့်သာ။

၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချို ရှင်းရှင်းကွာ။

၄၁။ အစ္ဆတ္တိက၊ ဗဟိဂ်၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။

၄၂။ သုံးဆယ့်ခုစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အမျှားမှတ်ကုန်ပါ။

၄၃။ ကျက်၍အရာ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှစွာ။

၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊ ဓနတိုးတိုး၊ ဟိုးဟိုးဆောင်သည်သာ။

ပင်္လာ သံပေါက် ပြီ၏။

အပြင် အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗာဟုံသဟဿံ မဘိနိမ္မိတ-သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ* ဥဒိတဃောရံသ-သေန-မာရံ။
ဒါနာဒိ-ဓမ္မ-ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံဧတဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ၁

၂။ မာရာ တိရေက-မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗ-ရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာ ဠဝက-မက္ခမ-ထဒ္ဓ-ယက္ခံ။
ခန္တီ-သုဒန္တ-ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံတေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ၂

၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇ-ဝရံအတိ-မတ္တဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ- စက္က-မသနိဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တာမ္ဗု- သေက-ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံတေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ၃

---

* ဥဒိတဃောရ-သီ။

၄။ ဥက္ခိတ္တာ-ခဂ္ဂ-မဘိဟတ္တာ-သုဒါရုဏာန္တံ၊
ဓာဝံတီ-ယောဇန-ပထဂ္ဂံလီမဘလဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတ-မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံဒေဝသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလဂ္ဂံ။ ။

၅။ ကတ္ဝာန ကဋမုဒရံ ဂ္ဂဝ ဂမ္ဘီနိယံ၊
စိဉ္စာယ ဒုဋ္ဌ-ဝ စနံ-ဇနကာယ-မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမ-ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလဂ္ဂံ။ ။

၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက-ဝါဒ-ကေတုံ၊
ဝါဒ-ဘိရောပိတ-မနံ အတိအန္ဓ-ဘူတံ။
ပညာ-ပဒီပ-ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံတေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလဂ္ဂံ။ ။

၇။ နန္ဒောပနန္ဒ-ဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရ-ဘုဇဂေန * ဒမာပယန္တော။
ဣဒ္ဓုပဓေသ-ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံတေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလဂ္ဂံ။ ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟ-ဒိဋ္ဌိ-ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌ-ဟတ္ထော၊
ဖုဟ္မံ†သုတံ ဇုတိ-မဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓာနံ။
ဉာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံတေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလဂ္ဂံ။

---

* ဒမာပယန္တော-သီ။ † ဝိသုဒ္ဓိဇုတိ-သီ။

အပြင်အဆင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်

၁။ ယောမုနိန္ဒြာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိမေခလံ၊ ဂိရိမေခလာအမည်ရှိသော ဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ တက်စီးထသော။ အာဘိနိမ္မိတသာဝုဓံဆန်တံ၊ အလှန်ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဗာဟုံသဟာသံ၊ တခထောင်သော လက်ရုံးရှိထသော။ ယောရုံ၊ ကြမ်းထမ်းစွာဘသော။ သသေနမာရုံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဒါနာဒိဓမ္မ ဝိဓိနာ၊ ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒြာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာတိရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက်အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ အာဘုံယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန်စစ်ထိုးနှိုင်ထသော။ ယောရုံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲထသော။ ထဒ္ဒံ၊ ကြမ်းထမ်း ခက်မာစွာထသော။ အာဠာဝကံ၊ အာဠာဝကအမည်ရှိသော။ ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တီသုဒန္တိ ဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်း, ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ အာဠာဝက ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်

အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတူ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဋ္ဋိ စက္က မသနီဝ၊ တောမီး, မိုဃ်းကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏဇ်၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမ္မတ္တာဘူတံ၊ အလွန်မူန်ယစ်စွာထသော။ နာဋ္ဌာဂိရိ၊ နာဋ္ဌာဂိရိ အမည်ရှိထသော။ ဂဇဝရံ၊ မြတ်သောမင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တာမုသေကဝိဓနေ၊ မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်း၊ တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံဒေဝသာ၊ နာဋ္ဌာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အား ဖြင့်။ မေ၊ အာကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတူ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ၊ ချိအပ်သောသံလျက် လက်၌ရှိသည် ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ တိဒယာဇနပထံ၊ သုံးယူဇနာဒသာခရိုးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုံတည်း ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော။ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုးတည်းဟူသာပန်း ရှိသောခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံဒေဝသာ၊ အင်္ဂုလိမာလ, အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အာကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတူ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို။ ဂဇ္ဈိနီယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံဂ္ဂဝ၊ ဝမ်းကဲသို့။ တတ္ထာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာပရိသတ်ဖြစ်သော လူ, ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌။ စိဉ္စာယ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ, အမည်ရှိသောမိန်းမည်၏။ ဒုဋ္ဌဝစနံ၊ စုပ်စဲ့သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ ဇေဇသာ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ, အမည်ရှိသော မိန်းမည်၏ စုပ်စဲ့သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အာကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စကဝါဒကေတုံ၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူသော မှုန်ကင်းရှိထသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့အား နှိပ်နင်းလိုသော် စိတ်ရှိထသော။ အတိအန္ဓဘူတံ၊ အလွန်မှုက်လှစွာသော ကဋ္ဌဒန္တံ, အမည်ရှိသော သစ်ကပရိဗိုက်။ ပညာပဒီပဇလိတေဝ၊ ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ ဇေဇသာ၊ ကဋ္ဌဒန္တံ, အမည်ရှိသော သစ်ကပရိဗိုင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အား

ဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂုံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒြေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇင်္ဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ, အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို။ ထေရဘုဇင်္ဂေန၊ ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသော။ ပုဉ္ဇတ္တာန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဒုနာပယန္တြေ၊ အခိုးအလှုံကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓိုပဒေသဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်ပြပဒေကိုပေးသော အစ် အရှင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ, အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂုံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယောမုနိန္ဒြေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မာဒီဍိ ဘုဇင်္ဂေန၊ မဟောင်းသော အယုမိဆ္ဆာဒီဍိ တည်းဟူသော မြွေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်ခဲအပ်သော လက်ရှိထသော။ သုတံ၊ ကျော်ဇောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊ တောက်ပသော ကြီးသောတန်ခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဗက, အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်ဆေးတော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊

ဗတာ့အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်ဘော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အက္ခန္ဒိပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

အာတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အဝိဇ္ဇာ-အက္ကွ-ကောသမ္မိ သတ္တော* တက္ကာ- ဇလာဗုဇေ။
ကမ္မာ ဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေဿနာ-ဉာဏ-တေဇသာ။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

၂။ မဟာ-မောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာ-စက္ခုံ လဘာပေသိ၊ ဉာဏာ လောကေန သောဇိနော။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

၃။ ရာဂါဒိ အင်္ဂိ-ဇာလေဟိ၊ ဘုဗ္ဗု-ကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နုရ-နာထော၊ အဋ္ဌ-မင်္ဂင်္-ဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

၄။ စတုရော ယေဟိ ဝုယ္ဘဏ္ဍေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မ-နာဝဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

---

* တက္ကာဇလမ္ဗုဇေ (မူကွဲ)

၅။ သံသာရ-စာရကံ လောကံ၊ နိစ့ံ ဒုက္ခေန ပီဍိတံ။
နိဗ္ဗာန-ပုရံ ပါပေသိ၊ယာနတ္တယေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စ- ဝဇ္ဇေန၊ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

၆။ ကဠမုခါဒိ-သဒပဟိ၊ ဒဠ္ဎ-ကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ မဟာဓိရော၊ နာထော တိလောက-ဝဇ္ဇ
ကော။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

၇။ သံသာရ-ဒုက္ခ-ကန္တာရာ၊ကိလေသ-စောရ-ပီဍိတံ။
ခေမန္တ-ဘူမိံ တာရေသိ၊သတ္တ-ဝါဟော ဝိနာယကော။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

၈။ ပဥ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ဌတ္ဝာ လောကံသ- ဒ္ဒဝကံ့။
ပိဝယိဘူ ဓမ္မ-ရသံ၊နိဗ္ဗုတော သောသ-သာဝကော။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

အတွင်း အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာ အက္ခာကာသမ်ိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ညဉ်တွင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော *သားအိမ် ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာဌာဏ တေ ဇသာ၊ ဒေသနာဉာဏ်တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ တမ္မာဉာနာ၊ ထို့အဝိဇ္ဇာဉဉ်တဏှာသားအိမ်အရပ်မှ။နိက္ခာမေသိ၊ ထွက်မြောက်

---

* တံလျှပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ (မူကွဲ)

စေတော်မူပြီ။ ဧဒေတန သစ္စဝဒဉ္ဇန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလော ကေန၊ ဉာဏ်ဖြာတော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာ ဧသဟန္ဒဘာဝရေန၊ ကြီးစွာသော အမိုက်တိုက်တည်းဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတော၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ မဟာဇနေသတ္တော၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာ စက္ခုံ၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေတော် မူပြီ။ ဧဟေန သစ္စဝဒဉ္ဇန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နဂရံ ဝေသာလိံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိအာဂုံဇာလေ၊ ရာဂအစ ရှိသော မိုက်ကွယ်တို့ဖြင့်။ ခုခုကာလေ၊ ပူပန်ဖောင်းဖောက်ခံရသော မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဘိဝိဓိတွာ၊ ဝိရိန္စ၊ မဂ္ဂ ရှစ်ပါးဘည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော် မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝိဇံရာ၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။ နာယကား၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူထသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေနက်စွာသော၊ သံသာရဏ္ဏဝ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒြာ၌။ စတုံရောဃဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယ္ဟန္တော၊ မျောကူန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသော လှေဖြင့်။ ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧးတံန သစ္စဝေဇ္ဇန၊ ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အက္ခန်ပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည်ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရဟာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခနှ၊ ဇာတိအစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပီဠိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားခြောင့်။ မေ၊ အက္ခန်ပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာမိရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူထသော။ တိလောကဇေဋ္ဌကော။ လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမားသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဠှ

မုခါဒိသပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ, အစရှိသော မြေလေးစင်းတို့သည်။ ဒဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောသတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဇေတန သစ္စဝဏ္ဏန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟာ၊ ယာဉ်မူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနာယကာ၊သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋ္ဌိတံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သံသာရ ဒုက္ခက်န္တာရာ၊ သံသရာတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်တော်မူစေပြီ။ ဇေတန သစ္စဝဏ္ဏန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား.သည်။ ဥဇုဘာလိသဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့တော်လုံး။ ဌဘ္ဘာ၊ တည်းတော်မူ၍။ သဇေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ ဇလာကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိဝယိတ္ဘာ၊

သောက်စေတော်မူပြီး၍။ သသာဝတော၊ တပည့်သား သမ်ာ
တော်အာပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
အာကျန့်ပ်အာဒး။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်ခသာ မင်္ဂလာသည်။
ဟောတု၊ အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းဂျစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဌ်

နဉပေါတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ *ဇယာ-သနဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတ္ဝာ မာရံ†သ-ဝါဟနံ။
စတူ-သစ္စာ-မတ-ရသံ၊ ယေ ပိဝံ သု နရာ-သဘာ။ ။

၂။ တက္ကာ်ရာဒေ-ယာ ဗုဒ္ဓါ၊ အင်္ဂဝိသတိနာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္ထဲက တေမုနိဿရာ။ ။

၃။ သိခိသ ပတိဋ္ဌိတောနော-သိ၊ဗုဒ္ဓေါ ဓဲမ္မာဒ္ဓိလောစနေ။
သံယောပတိဋ္ဌိတော မယှံ၊ဥရေ သဗ္ဗ-ဂုဏာ-ကရော။ ။

၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ-ဘာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂလာနောစ
ဝါမကေ။ ။

၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေမယှံ၊ အာသုံ အာနန္ဒ-ထုဟုလာ။
ကဿပေါစ မဟာနာမော၊ ဥဘော-သုံ ဝါမ-
သောတကေ။ ။

---

* ဇယာသန္နာဂတာ (မူကွဲ)　　† သဝါသနံ (မူကွဲ)

၆။ ကေသ-ဒန္တ ပိဋ္ဌ-ဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကရော။
နိသိန္နောသိရိ-သမ္ပဒန္နော၊သောဘိတော မုနိ-ပုဂ်ဝေါ။ ။
၇။ ကုမာရကဿပါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြ-ဝါစကော။
သောမယ္ဘ ဝဒိနေ နစ္စ၊ ပတဋ္ဌဿ ဂုဏာ-ကရော။ ။
၈။ ပုဏ္ဏော အဂ်္ဂလိမာလော စ၊ ဥပါလိ-နန္ဒ-သီဝလိ။
ဂုဒမပဥ္ဆ မဟာထေရာ၊ နလာဋ္ဌ တိုလကာဝိယ။ ။
၉။ တေဟိ သေသ၊ မဟာထေရာ၊ ဇ်ာဝဏ္ဏော ဇိနေနာ-
ရဿာ။
ဇလန္တော သီလ-တေဇေန၊ အဂ္ဂ-မဂ်ေသု သဏ္ဌိတာ။ ။
၁၀။ ရာနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏော မတ္တ-သုတ္တကံ။
ဓဇံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အဂ်္ဂလိမာလကံ။ ။
၁၁။ ခန္ဓ-ဓမ္မာရ-ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋာနာဋိယ-သုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရ-
လဂ််တာ။ ။
၁၂။ ဇိနာနံ ဗလ-သံယုတ္တော၊ ဓမ္မပါကာရ-သဂ််တော။
ဝသတော မေ အ-ကိဓ္ဓန်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-ပဉ္ဇရ။ ။
၁၃။ ဝါတ-ပိတ္တာဒိ-သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တု-ပဒ္ဒဝါ။
အ-သေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏ-တေဇသာ။ ။
၁၄။ ဇိန-ပဥ္ဇရ မဇ္ဈမ်ိ၊ ဝိဟာရန္တံ မဟီတလေ။
သဒါ ပါလေန္တော် မံ သဗ္ဗေ၊တေ မဟာပုရိသာသဘာ။ ။
၁၅။ ဣစ္ဆေဝံ မေကန္တံကတော၊သု-ရက္ခော ဇိနာ-နုဘာဝေန။
ဟတာ-ရိ-သံဃော သံဃဿ၊တေဇေန ဂုဏာ-ကရဿ။ ။

ရတနာရွှေချိုင့် အနောက်

၁။ *ဇယာသနုဂတာ၊ ဒေးဝင်ဒနရာခွင်၊ အပရဇိတ ပလ္လင်သို ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သက်လည်း မြတ်တော် မူကုန်ဘသော ဖေယျဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ ဖေဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ †သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ နှင့်တကွဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ ဇိတွာ၊ အောင် တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာမတရဿ၊သစ္စာလေးဖြာ၊ မြိုက်ရသောကို။ ပိဝံ သု၊ သောက်တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ မုနေသဲ့ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော် မူကုန်ထသော။ နာယကာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်း တို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘင်္ဂယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော။ အဋ္ဌဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ တဏှက်ခရဒယော၊ တဏှက်ခရ ဘုရား အစရှိကုန်သော၊ ယေဖုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော။ တေဖုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မယ္ဟံ အာကျွန်ုပ်၏။ မတ္ထဇကော၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူကုန် သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

* ဇယာသန္နာဂတာ၊ အောင်ခြင်း၏အနီးသို့ ရောက်တော်မူကုန်ထ သော။ (မူကွဲ)

† သဝါသနံ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မာရံ၊ မာရ်●●သည်ကို။ (မူကွဲ)

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အနုပါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဗုဒ္ဓါ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယ်၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသော၊ ဦးခေါင်းဌ။ ပဘိဋ္ဌတော၊ တည်တော်မူသည်း အာသီ၊ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတော်သည်။ မယ်၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒိဋ္ဌလေစနေ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်ဌ။ ပတိဋ္ဌတော၊ တည်တော်မူသည်။ အာသီ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်, ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော်သည်။ မယ်၊အကျွန်ုပ်၏။ ဥဇုရ၊ ရင်ဌ။ ပတိဋ္ဌတော၊ တည်တော်မူသည်။ အာသီ၊ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယော၊ နှလုံးဌ။ ပတိဋ္ဌတော၊ တည်တော်မူသည်။ အာသီ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင်သာရိပုတြာသည်လည်း။ မေ-မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏော၊ လက်ျာဌ။ ပတိဋ္ဌတော၊ တည်တော်မူသည်။ အာသီ၊ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညအရှင်သည်။ မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂသို့၊ နောက်အဘို့ဌ။ ပတိဋ္ဌတော၊ တည်တော်မူသည်။ အာသီ၊ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ ပါမကော၊လက်ဝဲဌ။ ပတိဋ္ဌတော၊တည်တော်မူသည်။ အာသီ၊ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒရာဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ, အရှင် ရာဟုလာတို့သည်။မယ်၊အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏော သဝဏော၊ လက်ျာနားဌ။ ပတိဋ္ဌိဘာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿ

ပေါစ၊ ကဿ၁, အရှင်သည်လည်းကောင်း။ မဟာနာမော၀၊ မဟာနာမ်, အရှင်သည်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။ မယ္ခံ၊ ဘကျွန်ုပ်၏။ ဝါမ သောတကော၊ လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ခြင်္ဂမူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယော၀၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘံကရော၊ အရောင်ကို ပြုတတ်သော။ သိရိသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကြွက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ မုနိပုဂ်ဂေါ၊ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သောဘိဟော၊ သောဘိတ အရှင်သည်။ မယ္ခံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တော၊ ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်းအဝှမ်း၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသီ၊ သီလကွန္ဓ၊ စသည့်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊ ရှင်မြွေးဝမ်းသာ၊ ရှာတော်မူလေ့ရှိထသော။ စိတ္တဝါစကော၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ ကုမာရ ကဿပေါနာမ၊ ကုမာရကဿပ, မည်တော်မူသော။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ မယ္ခံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏော၀၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရသည်လည်းကောင်း။ အင်္ဂုလိမာလော၀၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ၀၊ အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိထေရ် သည်လည်းကောင်း။ ဣမေပဉ္စ မဟာထေရာ၊ ဤငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊

အာကျွန်ုပ်၏။ နလာဇွေ၊ နဖူးပြင်၌။ တိလကာဝိယ။ မှုန်ကူသကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တြာ အစရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတဝန္တော၊ အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက်ရှိကုန်သော။ ဇိနောရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီသဒေန၊ သီလတန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တော၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အာကျွန်ုပ်၏။ အဂ္ဂမဟာဉ်သု၊ မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌။ သဇ္ဈာဘာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုံတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အာကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ မေတ္တာသုတ္တကံ၊ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား။ မေ၊ အာကျွန်ုပ်၏။ ဒကွိဏော၊ လက္ခဏာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓဇဂ္ဂံ၊ ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အာကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ၊ အာကျွန်ုပ်၏။ ဝါဒေမ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၁၁။ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်, မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ အာဋာနာဋိယသုတ္တကံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော် သည်လည်းကောင်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဆဒနံဝိယ၊ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသာ၊

ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလက်တာ
ယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်
ပြီ။

၁၂။ ဇီနာနုံ၊ ငါးပါးမှာရှိအောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။ ဗလသံယုတ္တော၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ ဓမ္မပါကာရလက်တေ၊ တရားတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်း ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဥ္ဉရ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ရွှေချိုင့်ဝှံ့။ အကံ်ဆ္ဆန၊ မပြုငြင်သဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ –

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဒ္ဒါတာ၊ လေ, သည်းခြေစသည်တို့ ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ပဟိရဏ္ဍတ္တုပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏတေဇသာ၊ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တု-ပါဒပန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇီနပဥ္ဇရမဇ္ဈမှိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟ် တလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေမဟာပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့ သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ကွးစွဝံ-ကွတိဝေံယထာ ပုတ္တပ္ပကာရေန၊အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊ ငါသည်။ ဂကန်္ဒံ-ဧကဉ္ဇန်၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရကွေ၊ ကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။ ဟတာရိသံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ ဂုဏာဂရဃ၊ သီလ,သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထ သင်္ဃာတော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

ဂတနာဂ္ဂေါဂျိုင့် အနက် ပြီး၏။

နမက္ကာရပါဌ်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ-ကုသလံ ဇဟံ။
အ-မတံ အ-မတံ သန်္ဓံ၊ အ-သမံ အ-သမံ ဒဒံ။
သရဏံ-သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ။
အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊နာယကံ နာယကံ နမေ။

၂။ နယန-သုဘဂ-ကာယဏ်ံ၊ မဓုရ-ဝရ-သရော-ပေကံ။
အမိတ-ဂုဏ-ဂဏာ-ဓာရံ၊ ဒဿန-မတုလံ ဝန္ဒေ။

၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာည-ဓာရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တ ဝန္ဒေ နုရ-ဒေဝ-မဂလံ။

၄။ ဗာတ္တိံ သတိ-လက္ခဏ-စိတြ-ဒေဟံ၊
ဒေဟာဇတိ-နိဂ္ဂတ-ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာ-မိတိ–သီလဂုဏော-ဃဝိန္ဒံ၊
ဝန္ဒေ မုနိမန္တိမ-ဇာတိ-ယုတ္တံ။

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလ-ဒိဝါကရံ-ဝ၊
မဇ္ဈေ ယတီနံ လလိတံ သိရီဟိ။
ပဏ္ဍိန္ဒု-သကာသ-မုခ အနေဇ၊
ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗညူ-မဟံ မုနိန္ဒံ။ ။

၆။ ဥပေတ-ပုညော ဝရ-ဗောဓိ-မူလေ၊
သ-သေန-မာရံ သုဂတော ဇိနိတ္ဝာ။
အဗုဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏော-ဒယမ္ဝိ၊
နမာမိ တံ မာရ-ဇိနံ အ-ဘင်္ဂံ။ ။

၇။ ရာဂါဒိ-ဆေဒါမလ-ဉာဏ-ခဂ္ဂံ၊
သတိသမညော-ဖလကော-ဘိဂါဟံ။
သလော ဃ လကာရ-ဝဘူသတ တ၊
နမာမိ ဘိညော-ဝရ မိဒ္ဓု ဇေတံ။ ။

၈။ ဒယာ လယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ကရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါ တိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောက-နာတံ သု-သမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တ-စက္ခုံ-ပ-ကာမာမိ တံ မိတံ။ ။

၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ-သဉ္စယံ စယံ၊
ဂတ ဂတ သဗ္ဘ သုခ ပဒ ပဒ။
နရာ နရာနံ သုခ-သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာ နမာနံ ဇိန-ပုဂ်ံ ဂံ။ ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂ-နာဝံ မုနိ- ဒက္ခ-နာဝိကော၊
ဣဟာ-ဖိယံ ဉာဏ-ဆရေန ဂါဟကော။

အာရဖ္ယ ယော တးယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဍဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓ မဃပဟံ နမေ။ ။

၁၁။ သမ-တိံ သတိ-ပါရမိ-သမ္ဘရဏံ၊
ဝရ-ပေါဓိ-ဒုခမ စတုသစ္စ-ဒသံ။
ဝရ မိဒ္ဓိ-ဂတံနရ-ဒေဝ-ဟိတံ၊
ဘိဘူ ပသမံ ပ ဏမာမိ ဇိနံ။ ။

၁၂။ သတ-ပုညဇ-လက္ခဏိကံဝိ-ရဇံ၊
ဂဂန္ဆ ပမ-ခိံ ဓိတိ-မေရု-သမံ။
ဇလဇ္ဇ ပမ-သီတလ- သီလယုတံ၊
ပထဝီ-သဟနံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။ ။

၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရော ဝ၊
သောဘန္တော ရတ္တိ-ဇနနေ သိလာ သနမ္ပိ။
*အာသီနော သိဝ-သုခ-ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တ မဃဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။ ။

၁၄။ ယော ပါဒ- ပင်္ဇ- မုဒုတ္တလ-ဆဇိဂေဟိ၊
လောကေဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
သမွာပုဏော နိရုပဓမယျတ ဓမဝ နာထော။
တံ သဗ္ဗ-ဓလောက-မဟိတံ အသမံ နမာမိ။ ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာ နရ-သမေဝသရဏံ ဓိတာတ္တံ၊
ပ်ညာ-ပဒီပ- ဇုတိယာ ဝိဟိတန္ဓကာရံ။

---

* အာသိန္နော (မူကွဲ)

အတ္ထာ ဘိကာမ-နရဒေဝ-ဟိတာ ဝဟန္တိ၊
ပန္နာမိ တာရုဏိ.က မဂ္ဂ မနန္တ-ဉာဏံ။ ။
၁၆။ အခိလ-ဂုဏ-နိဓာနော ယော မုနိန္ဒော-ပဂန္ဓ၊
ဝန မိသိပတန ဝံ့ သညတာနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလ-ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
တ မတုလ မဘိဏန္တိ ဝန္ဒနေယျ နမာမိ။ ။
၁၇။ သုစိ-ပရိဝါရိတံ သု-ရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တိ၊
*သိရိ-ဝိသရာ လယံ ဂုပိတ မိန္ဒြိယေဟု ပေတံ။
ရဝိ-သသိ-မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ- လက္ခဏော ပစိတ္တိ၊
သုရ-နရ-ပူဇိတံ သုဂတ မာဒရံ နမာမိ။ ။
၁၈။ မဂ္ဂါ ဋ္ဌင်္ဂမြေန မုဟ-ပဋိဃာ သာဒိ-ကုလ္လောလ-ဝိမိ၊
သံသာရော ဃံ တရိ တ မဘယံ ပါရ-ပတ္တိ ပဇာနံ။
တာဏံ လေဏံ အသမ-သရဏံ ဧက-တိတ္ထံ ပတိဋ္ဌ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမ-သုခဒံ ဓမ္မ-ရာဇံ နမာမိ။ ။
၁၉။ ကဏ္ဍ မ်ံမ္ဗလေ ပရ-ဟိတ-ကရော
ယော မုနိန္ဒော နိသိန္နော၊
အဓ္ဓိရုံ သီဃံ နယန-သုဘာဂံ
†အာဂုလ ဏ္ဍ ဂို-ဇာလံ၊
ဒုဇ္ဇာလ-ဒ္ဒံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ
ပါဋိဟာရံ အကာသိ၊
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ-
ရတိ-ဇံ ဂုဒ္ဓိ-ဓမ္မေဟုပေတံ။ ။

* သိရိဝိသယာလယံ (မူကွဲ) † နာဂုလဏ္ဍဂို့ဇာလံ (နမက္ကာရဋီကာ)

၂၀။ မုနိန္ဒ ကြော ယေ တော ဒယု ဒယ
ရကော ဉာဏ-ဝိတ္ထိဏ္ဏ-ပိဒမ္ပော၊
ဝိနေယျ ပဂါကော ဃံကမလ-
ကထတ ဓမ္မ-ရသ-ဝရေဟာ။
သု-ပေါဓေသီ သုဒ္ဒ တိဘဝ-
ကုဟရေ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊
တိလောကေ က စ္စက္ခုံ ဒုခမ-
ဃဟနံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။ ၊

၂၁။ ယော ဇိနော အနေက-ဇာတိယံ
သ-ပုတ္တ-ဒါရ မဂ််-ဇီဝိဘဗွံ၊
ပေါဓိ-ပေမတော အလဂ္ဂ-မာနသော
အဒါသိ ယေဝ အဏ္ဍကာသ။
ဒါန-ပါရမိံ တတော ပရံ
အပူရိ သီလ ပါရမာ ဒိကဉ္စ၊
တာသ မိဒ္ဓိဃော ပယာဘ မဂ္ဂတံ
တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။ ။

၂၂။ ဒေဝါ-ဒေဝါ တိဒေဝံ နိဓေန-
ဝပု-ဓရံ မဃ-ဘဂ််-အာဘဂ်ံ၊
ဒိပံ ဒိပံ ပဇာနံ ဇယ ဝရ-
သယနေ ဗောဓိပတ္တံ ဓိပတ္တံ။

ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာ ဂတာနံ* ဝရ-
ဂိရ- ကထိကံ ပါပ-ဟီနံ ပဟီနံ၊
လောကာ လောကာဘိရာမံ
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။ ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓါ နိဂြောဓ-ဗိမ္ဗော မုဒု-ကရ-စရဏော
ဗြဟ္မဃောသော ကိ-ဇယော်၊
ကောသ စ္ဆာဒ ဂ်ဇာတော ပုနရပိ
သုဂတော သုပတိဋ္ဌိတ-ပါဒေါ။
†မုဒ္ဓေါ ဒါတုဏ္ဏလောမော အထ မပိ
သုဂတော ဗြဟ္မု ဇု ဂုတ္တာဘာဝေါ၊
နိလ ကျိ ဒီဃပက္ခိ သုခုမ-မလ-
ဆဝိ ထောမျ-ရဿ ဂုသဂ်ိ။ ။

၂၄။ စတ္တာလီသ ဂု-ဒန္တော သမက-
လပန-ဇော အန္တရံ သပ္ပပီဏော၊
စဇ္ကနေ တဂ်ိ-ပါဒေါ အ-ဝိရဠ-
ဒဿနော မာရဇံ သန်-ပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နော နမန္တော ဘယ
ကရ-မုဒုနာ ဇဏ္ဏုကာနာ မဿန္တော၊
ဝန္ဒ ကြေဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ-တရဏ-
ပဒုမကော သိဟ-ပုဗ္ဗ ဈု-ကာယော။ ။

---

* ဝရဂိရကထိတံ (မူကွဲ) † မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော (မူကွဲ)

၂၅။ သတ္တ ပိဏ္ဍောစ ဒီဃ ဂုံလိမထ သုဂတော
လောမ-ကူပေ က-ခလောမော၊
သမ္ပန္နော ဒါတ-ဒါဌော ကနက-
သမ-တစေော နလ မုဒ္ဓဂ္ဂ-လောမော။
သမ္မုဒ္ဓါ ထူလ-ဇိဝ္ဟေါအထ သိဟ-
ဟနုကော ဇာလိက ပွါဒ-ဟတ္ထော၊
နာထော ဥဏှိသ- သီသော ဣတိ
ဂုဏ-သဟိတံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။ ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓေါ တိ ယောသော အတိဒုလဘ
တရော ကာကထာ ဗုဒ္ဓ- ဘာဝေါ၊
လောကေ တသ္မာ ဝဘာဝ ဝဝေ- ၊
ဟိတ-သုခံ သာဓေါ ပတ္ထယန္တော။
ဣဒံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ-နရ-
မဟိတံ နိဘ္ဘယံ ဒက္ခိဏေယျံ၊
လောကာနံ နန္ဒိ-ဝဗုံ ဒသဗလ-
မသမံ တံ နမဿန္တော နိစ္စံ။ ။

၂၇။ ပုညေန-တေန သော-ဟံ နိပုဏ-
မတိ သတော သမ္ပတ္တယေ တိတ္တော၊
ဒဠှော ဒိဋ္ဌု-ဇု-ပဒေါ အဝိကလ-
ဝိရိယော ဘော၀ေါ သံဝိဘာဂီ။
တိက္ခော သူရော မိတ-တ္တော သ-ပရ-
ဟိတ-စရော ဒီဃ-ဇီဝီ အ-ရောဂေါ၊

ဓညော ဝဏ္ဏော ယသသီ အတိဗလဝ
ဓဆော ကိတ္တိမာ ခန္တ်-ပေတော။ ။

၂၀။ သဒ္ဓါဒါတဂ်-ပေတော ပရမ-
သိရိ-ဒယော ဒိဋ္ဌမေမွ ဝိရဇ္ဇတ္တာ၊
လဇ္ဇီ ကလျာဏ-မိတ္တော အာဘိရတ-
ကုသလော ပဉ္ဉသိလာ-ဘိရက္ခော။
အပ္ပိ-ဆ္ဆော-အပ္ပ-ကောဓော အတိ-ဝု
ဋ္ဌ-ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အ-ပ္ပမေယျော၊
ပါသံသော ပေမ—ဝါစော သုဇန-ဂုဏ-ဝိဒူ
မာမကော သော ဘဝေယျံ။

၂၉။ ဣတ္ထံ အ-သခ်ယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏ-ဒီပိတေ။
ဂါထာသု သူစကာသေ့-ဏာ၊ဂါထမ်ိ သရတေ ဗုဓော။

၃၀။ စတုရော-ပါယ-မုတ္တော သော၊သာဓက တ္ထ-ဒ္ဓယာယ စ
ဟတော-ပဒ္ဒဝ-ဇာလော စ၊လာဘီ ဟိဘ-သုခသ စ ။

၃၁။ အဓိပါနရ-ဒေဝါနံ၊စတု-ဒီပိ သရော ပိ ဝါ။
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟော၊ဓာရ-ညံ သေတ-ဆတ္တကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ-ယာန-မာရုယှ၊ သမ-မေဿတိ သုဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ အ-ရောဂါ ဒီဃ-ဇီဝိကော။

၃၃။ ပုဇ္ဇိတော သဗ္ဗ-လောကေဟိ၊ ဘာဝနာ-ဘိရတိ-
မနော။
ဇနပ္ပိယော မနာခပါ စ၊ကာ-ကထာ-ခိလ-ဓာရကော။

နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ထောင်းသော စကားကိုလည်း ဆိုတော် မူတတ် ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော်မူတတ်ထသော။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်း အပ်မြတ်တော်မူထသော။ ကုလလံ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းလည်း ကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ တော်မူပြီးထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာ ထသော။ အသမံ၊ အတုလည်းမရှိထသော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊ သိတော် မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြို့လည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာမြို့၏ ကင်းခြင်း ကို။ ကရုံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိ ထသော။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦး တို့၏ အမှူးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယနသုဘဂကာယဂ်ံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသော ကိုယ်တော်၏ အဆိတ်လည်း ရှိခဲတော်မူထသော။ မဓုရဝရသဏော ပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သောအသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ တော်မူထသော။ အမိတ ဂုဏဂဏာဓာရံ၊ မနှိုင်းရည့်အပ်သော

ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်ဘော်မူထခဲသော။ အာတုလံ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့် တူတော် မမူထခဲသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူခဲသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အက္ခန်ပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိသည်း ရှိတော်မူထသော။ အညခာရဓကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါးခကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ဘာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုိလည်းကောင်း။ စေတသိကံ၊ စိတ်တော်ကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ်ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝမင်္ဂလံ၊ လူနတ်တို့၏ မင်္ဂလာဖြစ်တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ။ ထိုမြတ်စွာဘုရာ.ကို။ အဟံ၊ အက္ခန်ပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္တိံသာဘိ လက္ခဏစိတြေးဒဟံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောကျ်းမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇတိနိဂ္ဂတာပဇ္ဇလန္တိ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။ ပညာဓိတိသီလဂုဏောဃဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, သီလဂုဏ်အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်

တော်မူပြီးထသော။ မုနိဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ–ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ကက်လတ်သော။ ဗာလဒိဝါကရံဝ၊ထွက်သစ်သော နေလုံးငဲကဲ့သို့။ ယတိ၊ ရဟန်းတို့၏။ မင်္ဂလ၊ အလယ်၌။ သိရိဟိ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊ တင့်တယ်စေတော်မူထန်သော။ ပဋိဇ္ဈ သက်သာသမှ၊ ပြည့်ဝစုံးနှင့်တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူသော အနုဇံ၊ တကျိသည်း ကင်းစင်စေတော်မူပြီးကသော။ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥယျဓဟရာဇာပါးကိုလည်း သိစေတော်မူပြီးသော မုနိန္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည် ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥဒေတပုဉ္ဇော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ယောသုဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝရပေါဓိမုဒလ၊ မြတ်သော ပေါဓိပင်၏အနီး၌။ သဒေဝမနုဇာရုံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဇိနိတ္ဝာ၊ အောင်စေတော်မူပြီ၍။ အာရဓယဝဒယမ်ပိ၊ နေ့အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗုဇ္ဈိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ မာရဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဇေတော်မူပြီးထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံသုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိဆေဒါမလဉ္ဇာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော အရဟာတ္တမဂ်ဉာဏ် သံလျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။ သတိသမညာဖလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာ-ကိုလည်း မြဲစွာကိုင်စွဲတော် မူထသော။ သိလောဃ လက်ာရဝိဘူသိတံ၊ သီလအာပေါင်းတည်းဟူသော ချပ်တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်တော်မူထ၏သော။ အာဘိညာဝရ မိဒ္ဓုပေတံ၊ အာဘိညာဉ်တည်းဟူသော မြတ်၏သောတန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၈။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသောအမှုကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိုက္ကမံ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ လွန်စေမြောက်တော် မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်၏သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဟိတံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တစက္ခုံ၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်နိုင်စွမ်းသော သဗ္ဗညုတညာဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အဇိတံ၊ မနှိုင်းရှည်အပ်သော ဂုဏ်လည်း ရှိတော်

မူထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုု မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အက္ခန့်ပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမိသဉ္ဇယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ ဇယံ၊ ဆည်းပူး တော်မူတတ်ထသော။ သတ္ထု၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်အပ်ထသော။ သုခပ္ပဒံ။ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်ဇစေတော်မူတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ရောက်တော် မူပြီးထသော။ နရာ နရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာ ခြင်း၏အဖြစ်ကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော် မူတတ်ထသော။ အနုမာနံ၊ မရှိညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနုပုင်ဝံ၊ အောင်တော်မူတတ်ထသော ယောကျ်းမြတ် ဖြစ် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အက္ခန့်ပ်သည်။ နမဗ-နုမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိုယံ၊ ဝိရိယတည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏ ကဇရန်၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်နတ်ဖြင့်။ ဂဟ်ဟာ ကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောဂဲဒကွန်ဘဝိကော။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေ မူးသည်။ မဂ္ဂင်နဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘော လှေထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်စီးတော်မူပြီး၍။ တးယ၊ ထို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါး တည်းဟူ သော မဟာသမုဒ္ဒြာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူလေပြီ။

အဃပွဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်ထ
သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ တံမူနှိ
ဒက္ခနာဝိကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာ
သော သဘော်လေ့မှုးကြီးကို။ အဟံ၊ အက္ခန့်ပ်သည်။ နမေ-
နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိံ သတိပါရမိသမ္ဘရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီးဠာ။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိကတံ၊ မြတ်သော တန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နုရဒေဝဟိတံ၊ လူနတ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ တိဘဝူပသမံ၊ ဘဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော်မူပြီးထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အက္ခန့်ပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညလက္ခဏိကံ၊ မျှားစွာသော ဘုန်းကြောင့် ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဝိရဇံ၊ ဆုဂဟ္ဏသော မြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ ဂဂနူပမဝိံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဓိတိမရဏသမံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇလဇူပမသိတလ သိလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သိတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော။ ပထဝိသဟနံ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အက္ခန့်ပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူ
ထသော။ ယောဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီဝေ၊
နွေ၌၊ ဒီဝါကရော၀၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တာ၊ တင့်တယ်
တော် မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိဇနနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်ဘစ
တတ်သော။ သိလာသမို့၊ ပဗ္ဗုကမ္မသာ ကျေက်ဇနုရာ၌။
အာသီနော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို
ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မော၊ အာဟိဓမ္မာဘရာဇတော်ကို။ ဒေဝ၊
နုံ၊ တာ၀တိံသာနတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်းသို့လေတ်လို့
ဟောတော်မူသေပြီ။ အာသဒိသံ၊ တုဘက်သည်း ကင်းဘဲ
မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟ၊ အာကျန့်ပ်သည်။
နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမ်၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထေ၊ အာကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အင်
တလေဟိ၊ မချိုတဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ။ နှောင့်ယှက်ခြင်း
ကင်းကုန်သော။ ပါဒပက်ဇမူဒုတ္တာသ ရာဒီကေဟိ၊ ခြေဟော်
တည်းဟူသော ကြာ၏ နူးညံ့သော အာပြင်၌ တရာ့ရှစ်ကွက်
စက်လက္ခဏာတော် တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။ တိဟံလော
ကေဟိ၊ သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရုပမေယျတံ၊ မနှိုင်းရသည့်အပ်သည်၏
အဖြစ်သို့။ သမ္ပာပုဏေ၀၊ ကောင်းစွာရောက်တော်မူသည်သော
လျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကသည်
ပူဇော်အပ်ထသော။ အသဟ၊ အတူမရှိထသော။ တံနာထံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျန့်ပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူနတ်တို့၏ စုခဝေးရာ
ဖြစ်တော်မူထသော။ ဓိတာတ္တံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်သည်း

ရှိတော်မူထသော။ ပညာပဒီပ ဇုတိယာ၊ ပညာတော် တည်း ဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ အတ္ထာ ဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန်အလိုရှိတော်မူထ သော။ နရဒေဝဟိတာယ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုး စီးပွားကို လည်း ရွက်ဆောင်တော်မူ တတ်ထသော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ် သော မဟာကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထ သော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်လည်းရှိတော်မူထ သော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အာကျန်ပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိုလဂုဏ နိဓာနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ လောကုတ္တရာရဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဒ္ဓမ္မာနံ၊ ကိုယ်နှုတ် နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ရာ အစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိဇုတနဝံ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဥပဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။ အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို။ ဝပေတ္တာ၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အာဘိကင်္ခံ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူ ထသော။ ဝန္ဒေနယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊အာကျန်ပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံလည်းရှိတော်မူထသော။ သုရူစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိထသော။ သိရိဝိသရာလယံ၊ ဘုန်းပညာ ကြက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဂုပိတာမိဇ္ဇ်ယေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော စကြုအစရှိသော လူခြွေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ရဝိသသိမက္ကလဉ္စဘုတိလက္ခဏော ပစိတ္တံ၊ နေဝန်း, လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခာတော်တို့ဖြင့် များစွာဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ သုရနုရပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒိ၊ အကျဉ်ပ်သည်။ အာဒရံ၊ ရှိသေစွာ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယောဓမ္မရာဇာ၊ အကြင်တရားမင်းဘုရားသည်။ ဂုဟပဋိဃဿဒိ ကုလ္လောလဝိစိ၊ မောဟ, ပဋိဃာတ်, လောဘ, အစရှိသော လောကဓံလက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာသော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် မြှုပ်းထသော။ သံသာရောဃ၊ သံသရာတည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအလျဉ်ကို။ မဂ္ဂင်္ဂုဒ္ဓေမုနာ၊ မဂ်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သဓာဘောင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူးတော်မူလေပြီ။ အဘာသံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ပါရပတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အသမသရဏံ၊ အတူမရှိလည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။

ဧကတိတ္ထိ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခပ်၊ မြတ်သောရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌ၊ မှီခိုရာ ကျန်းနှင့်လည်း တူတော်မူထသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ ဘံဓမ္မရာဇံ၊ ထိုတရားမင်းဘုရားကို။ အဟံ၊ အာကျန့်ပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရိဟိတကရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း ချက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္မမ္မလေ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ် စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ပြုပင်၏ အနှီးဌ်။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ အာဒစ္စရဂ္ဂ၊ အာဒစ္စယရှထသော။ နယနသုဘဂ။ လူနတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ ထသော။ အာကုလဏ္ဍဂိဇာလံ၊* ရောယှက်သော ရေအယဉ် မီးလျှံရှိထသော။ ဒဠှာလဒ္ဓံသံ၊ မိစ္ဆာအယူဘဉ်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ရှိတော်မူထသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇ္ဈာဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။ ပါဋိဟာရံ၊ ဇရမီးအစုံအစုံ အစရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဟာဇ်ကို။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဋ္ဌ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်မြတ်စွာထသော။ ပေရမရတိဇံ၊ မြတ်သောဒန္ဓစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိ

---

* "နာကုလဏ္ဍဂိဇာလံ" ရှိသော ဋီကာအလို "မရောရှက်သော ရေအယဉ်မီးလျှံရှိထသော်" ဟုပေး။

ခဒမ္မဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူထ
သော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အာကျန်ုပ်သည်။
ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယ့ဒယရူဏော၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ် တည်းဟူ
သော တက်လက်သော နေအရုဏ်လည်းရှိထသော။ ဉာဏဝိတ္ထိဏ္ဏ
ဗိဒမ္မာ၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော စက်ဝန်း
လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧကော၊ တုဘက် ကင်းခြောက်၊
တယောက်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ယောမုနိန္ဒဂ္ဂော၊
အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကမလ
တထိတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဝိနယျူပ္ပါဂဏော၊ ဝဝနေ
ယျသတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊ မြတ်သောတရား
တည်းဟူသာ ဆောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါး
ကို သိစေသောအားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေသောမူပြီ။
သုဒ္ဒေ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ တိဘဝကုဟရေ၊ လောကသုံးပါး
အတွင်း၌။ ဗျာပိတကိတ္တိနာ၊ အဆုံးမရှိနိုင်သော ကျော်စော
ခြင်းရှိတော်မူထသော။ တိလောကေကစက္ခုံ၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏
အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော မျက်စိဖြစ်တော်မူထသော။ ဒုခမသ
ဟနံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲသော အမှုကို သည်းခံခြင်း
ရှိတော်မူထသော။ မဟေသိံ၊ သီလကွန္ဒ၊ စသည်ကျေးဇူး၊
ဂုဏ်အထူးကို၊ ဆည်းပူး ရှာမှီးတော်မူပြီးထသော။ တံမုနိန္ဒဂ္ဂံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို။ အဟံ၊ အာကျန်ုပ်
သည်။ နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပေဝမိ ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ အလဂ္ဂ မာနသော၊ ငြိတွယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေ ကဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ သပုတ္တ ဒါရံ၊ သားမယားနှင့်တကွသော။ အင်္ဂီဝိတမ္ပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကို စဉ်လျက်လည်း။ အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးလှူတော် မူသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဒါန ပါရမိ၊ ဒါနပါရမီကိုလည်းတောင်း။ တဒတော၊ ထို့ဒါန ပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမာဒီကမ္ပိ၊ သီလပါရမီ စသော ကိုးပါးသော ပါရမီကိုလည်းကောင်း။ အပူရိ၊ ဖြည့်ခတော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမီတော် တို့၏။ ကုဒ္ဒိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ် သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးဇသော။ ဧကဒိပကံ၊ လူနတ် တို့၏ ကိုးကွယ် မှီခိုရာဖြစ်သော ကိုင်းကျန်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နာမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်, ဥပပတ္တိနတ်, ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နုဓန ဝပုဓရ၊ အဆုံးစွန်သော ကုယတောကုလည်း ဆောင် တော်မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူ ထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာတည်း ဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်

အောင် ထွန်းညို့တော်မူပြီးထသော။ ဇယဝရသယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူရာ မြတ်သော ဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုဘဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပိုတော်မူထသော။ ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ်ရောက်လာကုန်သော ဗြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်တို့ဩာ။ ဝရဂိရကထိကံ၊ မြတ်သောတရားစကားကို ဟောတော် မူတတ်ထသော။ ပါပဟိနံ ပဟီနံ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာကိုးလသဘောကို ပယ်ခွာတော်မူပြီးထသော။ လောကာ ဒ္ဓလောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ မုနိန္ဒံ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော် မူထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မဋ္ဌတ်။ အဘိ နဒမေ-အဘိ နမာမိ၊ ရှိခိုးစွာရှိခိုးပါ၏။

၂၃. ကဒဠိ၊ မြက်စွာဘုကုံးသည်။ ဒုဂ္ဂြောဓဓိမ္ဗာ၊ အရပ်ဆိုးအဝတ်သဖြင့် ပရဇ္ဇာင်ငါးကို အဝတ်ကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ်ရောင်သည်း ရှိတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မ စရဏော၊ အကြိမ်တရာဖတ်ဩဝဒဒသ ဝါတွင်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်ဘဝါးတော်ဖြာဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မသရော၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးအသံထက် ကဲလွန်စွာသာယာသော အဝါခွစ်ပါ နှုတ်ခြည့်စုံသော အသံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကောဇဝေါ၊ ကြော် မည်သောသား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္ဆာဒဂံဇာတော၊ ရွှေပဒုမာကြာချပ်နှင့်တူသော အအိမ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှစွာသော ယောကျ်းမြတ်၏ နိမ့်တော်လည်း ရှိတော်

မူ၏။ ပုနဒရပိ၊ တဘန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သူပပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရှေခြေနှင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာတည်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုဒါဒါတုဏ္ဍလောဓမော၊ မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံ မွေရှင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ အထမပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သုဂတော၊ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မဂုဂ္ဂတဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလက္ခီ၊ ညိုသောမျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃပက္ခီ၊ ရှည်သော ဖနှောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခုမမလဆဝိ၊ သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ထောမျရသဂ္ဂဟိ၊ အနည်းငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်သောခြီးမှမ်းအပ်မြတ်သော အကြောတော်တို့၏ အဖျားလည်း စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏၊

၂၄။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီသဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ၊ မှန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။။ သမကလပနဇော၊ လှုန်ဖြတ်သကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပပိဋကော၊ ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးစင်းသော ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စဇင်္ဃနကိတာ၊ခေါ၊ စက်ဖြင့် မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠဒသနော၊ မကဲ့သော သွားတော်လည်းရှိတော်မူ၏။မောရဇီ၊မောရ်ငါးပါးကို

အောင်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဿဓပါဒေါ်မြို့မတင်လင့် မြင့်သော ဘမျက်တော်သည်း ရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ နောနမန္တော၊ မကိုင်းညွှတ်ဘဲ။ ဥဘယကရ မုဒုနော၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇက္ကုကာနံ၊ ပုဆစ်ဒူးတော်နှစ်ဘက်တို့ကို။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဋ္ဋကက္ခော၊ ရွှေမုဋိုးစည်ငယ် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော။ ထိုဓာတ်ဘွားသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့နုပျို့ ညိုသောမျက်မွေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပ္ပိဏ္ဍောစ၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထို့နောက်ပါး။ လောမကူပေကလောမော၊ တခုတခုသော မွေးတွဲ့ဝေါ်၌ တခုချောင်း တခုချောင်းစီသော ရောက်သော မွေးညှင်းခေါ်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပဒါ ဒါဘဒါဒေါ၊ ပြည့်ဖြိုးဖွံ့စင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနကသမတခေစာ၊ ဇမ္ဗူရောင် ရွှေဝင်ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလမုဒ္ဓဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘီးကဲ့သို့ အထက်သို့တက်သော လက်ဝဲရစ်သည်၌ တည်သော အလွန်ညိုသော မွေညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

သမ္မုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇေဋ္ဌေါ၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ သီဟာဟန့ကော၊ ခြသေ့မင်း၏မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပွါဒဟတ္ထော၊ လေသွန်တံခါးဥ်လက်သမား၊တပ်စိထား၊အပ်သော ရွှေပုတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ရှည်သော ခြေချောင်း, လက်ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဏ္ဏိသီသော။ နှုဖူးသင်းကျစ်ချယ်လယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိဂုဏာသဟိတံ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံ မဟေသိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အက္ခနိုပ်သည်။ နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရား ဘုရားဟူသော အသံကိုမျှလည်း။ အတီဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင့်။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သည်ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘာဝီ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူး အပြာပြားသော စီးပွားချမ်းသာကို။ ပတ္ထယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဒံ၊ အလို့ရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ သုရနုရမဟိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော် မူထသော။ နိဗ္ဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထို်က်ထသော။ လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝဟံ၊

နှစ်လို့ခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထ[illegible]။ အာသမံ၊ တုဘာက်လည်း ကင်း ပြီးထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ [illegible]မြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တာ၊ ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဧတေနပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရ ခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သော အဟံ၊ ထို၎ငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏာမတိ၊ သိမ်း မွေးသော ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ သဒေဝ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ တိဇေတ္တာ၊ ရောင့်ရဲသည် လည်း ကောင်း။ ဒဒ္ဒာ၊ လိမ်မာသည် လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဇု ပဒညာ၊ ဖြောင့်မတ်သောအယူ ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ အဝိကလဝိရေယျာ၊ မချို့တဲ့သောလုံ လ ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဘာဂဝါ၊ စည်းဝိမ်ဉာစွာ ရှိသည်လည်းကောင်း။ သံဝိဘာဂီ၊ ခဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သည်လည်းကောင်း။ တိဒ္ဓာ၊ ထက်မြက် သည်လည်းကောင်း။ သူရော၊ ရဲရင့်သည်လည်းကောင်း။ ဒိတတ္တာ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည် လည်းကောင်း။ သပရဟိတစရော၊ မိမိ၏အကျိုး စီးပွား သူတပါး အကျိုး စီးပွားကို ကျင့်ဆောင်တတ်သည် လည်းကောင်း။ ဒိဃဒိဒီ၊ ရှည်သောအသက် ရှိသည်လည်းကောင်း။ အနောရော၊ အနာ မရှိသည်လည်းကောင်း။ ဓဇာ၊ ဘုန်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏာ၊ အဆင်းလှသည် လည်းကောင်း။ ယသသီ၊ များ သော အခြံအရံရှိသည် လည်းကောင်း။ အတိဗလဝဓရော၊ အလွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်လည်းကောင်း။ ကိတ္တိမာ၊

ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ရှိသည်လည်းကောင်း။ ခန္တာ ပေးတာဝစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၀။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်- ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည် လည်းကောင်း။ ဒါတဂ်ုံပေတောဝစ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ပရမသိရိဖ၊ မြတ်သောဘုန်းကြီး သရေ ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒယောဝစ၊ သူတပါးကို သနားခြင်း ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝိရဒ္ဓတ္တာဝစ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည် လည်းကောင်း။ လဇ္ဇီဖ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်လည်း ကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တောဝစ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်လည်းကောင်း။ အာဘရတ ကုသလောဖ၊ကုသိုလ်ကောင်း မှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်တတ်သည်လည်းကောင်း။ ပဥ္ဉ သိလာဘိ ရဒက္ခဝစ၊ ငါးပါးသောသီလကို အလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည် လည်းကောင်း၊ အပိစ္ဆောဝစ၊ နည်းသော အလိုရှိသည် လည်း ကောင်း။ အပကောဒေဝစ၊ နည်းသောအမျက်ရှိသည် လည်း ကောင်း။ အတိဝုဋ္ဌဟဒယောဝစ၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံး ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဂဒ္ဓိမာဝစ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသည် လည်း ကောင်း။ အပမေယျောဝစ၊ မနိုင်းရှည့်အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည် လည်းကောင်း။ ပါသံသောဝစ၊ ချိုးမွှမ်းထိုက်သည်လည်း ကောင်း။ ပေဓဝါစောဝစ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုတတ် သည်လည်းကောင်း။ သုဇနဂဏဝိဒူဖ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်လည်းကောင်း။ မာမဓကာဝစ၊

သူဘော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုး တတ်သည် လည်းကောင်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၉။ ဣတ္ထံ- ဣမိနာယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော် အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခေယျ၊ ဤမျှဤခွဲရှိ၏ဟု မရေတွက်နိုင်ကုန် ထင်သော။ လက္ခဏဒီပိတော၊ အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထင်သော။ နာထဂုဏာ၊ မြက်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးစတဉ်တို့ကို။ သူစကားသည်၊ ပြာတ်ကုန်သော။ ဂါထာသူ၊ ဂါထာတို့တွင်။ ဧကာဒသမ်၊ တဂါထာကိုမျှသော်သည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပညာရှိသော။ ယေ ကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်းသားသည်။ သရဇေတ၊ ဇေတဝန်မဟုတ်။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ စတုဆုပါယ မုတ္တောစ၊ အပါယ်းလေးပါးမှ လွတ်သည်လည်းကောင်း။ အာဇ္ဇဒ္ဝယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အမျိုးစိုးပွားနှစ်ပါးကို။ သာဓုကာစ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည်လည်းကောင်း။ ဟတောပဒ္ဒဝဇာလောစ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်ဘည်းဟူသော ကွန်ရက်ရှိသည်လည်းဇကောင်း။ ဟိတသုခဿ၊ စိုးပွါးချမ်းသာကို။ လောဘိစ၊ ရသည်လည်းကောင်း။-

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို၊ အဓိပါစ၊ အစိုးရဒေသာ နတ်မင်းဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ စတုဒ်ပိဿရောဝိဝါ၊ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်းဇကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေဒေဟော၊ အဆုံး

စုန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော အကျင့် ရှိသည်။ ဟုတ္တ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာတည်း ဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊ အရှ ဟတ္ထိဖိုလ်ဟူဆိုအပ်သော။ သေတဆတ္တကံ၊ မြတ်သောထီးဖြူကို။ ဓာရံ-မာဓရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ မိုးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ သေတိ၊ ရောက်လတ္တံ့သတည်း။ ကုမသို့ အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။ အရောဂေါစ၊ အနာ မရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒီဃဇီဝိကောစ၊ ရှည်သော အသက် ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်။ ပဋိ ဇေတာစ၊ ပဋိဇော် အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘာဝနာဘိရတိ မနောစ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်လည်း ကောင်း။ ဇနပ္ပဒေယျာစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်လည်း ကောင်း။ မနာပေါစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည် လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အခိုလဓာရဏော၊ အလုံး စုံသော ဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အာဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္က-ဝါဠေသု၊ အတြာဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ-ရာဇဿ၊ သုဏန္တု သဂ္ဂ-မောက္ခဒံ။ ။

၂။ မေ့ ဿဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒန္တာ။ ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တ-စိတ္တာ တိသရဏာ
သရဏာ ဇေတ္ထ လောက နွှဏေ၊
ဘူမ္မာ ဘူမ္မာ စ ဒေဝါ ဂုဏ-ဂဏ-
ဂဟဏ-ဗျာဝဋာ သဗ္ဗ-ကာလံ။
ဧတေ အာဒယန္တု ဒေဝါ ဝရ-ကနက
မယေ မေရုရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တောသ-ဟေတုံ မုနိ-ဝရ-
ဝစနံ သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။ ။

၅။ သမ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါစ ပြဟ္မနော။
ယံ အမ္မေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သာဓကံ။ ။

၆။ သမ္ဗေ တံ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တု၊ အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။ ။

၇။ သာသနသ္မိ စ လောကသ္မိ၊ ဝုဿီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၈။ သဒ္ဒိံ ဟောန္တု သုခီ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနီဃာ သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။ ။

၉။ ရာဇတော ဝါ စောရတော ဝါ မနုဿတော ဝါ အမနုဿတော ဝါ အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ ပိသာစတော ဝါ ခါဏုကတော ဝါ ကဏ္ဋကတော ဝါ နက္ခတ္တတော ဝါ ဇနပဒ-ရောဂတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ အ-သန္နိဋ္ဌိတော ဝါ အ-သပ္ပုရိသတော ဝါ စက္ခု-ဟတ္ထိ-အာသမိဂ- ဂဂါ- ကုက္ကုရ- အဟိ- ဝိစ္ဆိက- မကိသပ္ပ- ဒီပိ- အစ္ဆ- တရစ္ဆ- သူကရ- မဟိံသ- ယက္ခ-ရက္ခသာ ဒီဟိ နာနာဘယတော ဝါ နာနာရောဂတော ဝါ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏ္ဟန္တု။

မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒ္ဝေဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သ-ဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာ ဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အာဋတိံ သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။ ။

၁၁။ ဒေသိတံ ဒေဝ- ဒေဒဝနှ၊ သဗ္ဗ- ပါပ-ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗ-ဒလောက- ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘာဏာမ
ဟေ။ ။

၁၂။ ဧဝံမေသုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟ
ရတိဇေတ-ဝနေ အနာထ- ပိဏ္ဍိကဿ အာရာဒမေ၊ အထခေါ
အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ၊ အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ
ကေဝလ- ကပ္ပံ ဇေတ-ဝနံ [ဩဘာသေတွာ] ယေန ဘဂဝါ
တေနုပသင်္ကမိ။ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧက
မန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ
ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၁၃။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၄။ အ-သေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၅။ ပတိရူပ-ဒေသ-ဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတ-ပုညတာ။
အတ္တ-သမ္မာ-ပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၆။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သု-သိက္ခိတော။
သ-ဘာသိတာစ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၇။ မာတာ ပိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တ-ဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၈။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မ-စရိယာစ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၁၉။ အာရုံတီ ဝိရုတီ ပါပါ၊ မဇ္ဈ-ပါနဉစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၂၀။ ဂါရဝဝါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မ-သဝဏံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၂၁။ ခန္တီစ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မ-သာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၂၂။ တပေါစ ဗြဟ္မ-စရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာနဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန- သစ္ဆိ ကိရိယာစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၂၃။ ဖုဋ္ဌဿ လောက- ဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အ-သောကံ ဝိ-ရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတ္ဝာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မ ပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ ဇေတသံ မင်္ဂလ
မုတ္တမံ။ ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓာနဓေတာ ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသ ပါရမိ
ယောဒသ ဥပ-ပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထ- ပါရမိယော တိ သ
မတိံသ ပါရမိဓယော ပဉ္စမဟာ-ပရိစ္စာဂေ လောက တ္ထ စရိယံ
ဉာတ တ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓ တ္ထစရိယန္တိ တိသော စရိယာယော ပစ္ဆိမ-
ဘဝေ ဂဗ္ဘ ဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာန- စရိယံ

ဗောဓိ- ပလ္လင်ကော် မာရ-ဝိဇယံ သဗ္ဗညုတ ညာဏပ္ပဋိဝေဓံ ဓမ္မ
စက်ကပ္ပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မေ တိ သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓ-
ဂုဏေအာဝဇ္ဇေတ္ဝာ ဇဝသာလိယာ တီသု ပါကာရ နွင်္ဂရေ
သုတ- ယာမ-ရတ္တ ပရတ္တ ကရောန္တော အာယသ္မာ အာနန္ဒ ထေ
ရောဝိယကာရုည- စိတ်ံ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ။

၂၆။ ကောဋိ-သတ-သဟဿေသု၊ စက်ဂ-ဝါဠေသု
ဒေဝတာ။
ယဿ ကံ်ာတိဂတ်ာန်ိ၊ယဉ္စဝေသာလိယာပုရေ။
၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဘ်ိက္ခ၊ သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊ ပရိတ်ံ တံ ဘဏာမ ဟော။
၂၈။ ယာနိ-ဓ ဘူတာနိ သမာ-ဂတာနိ၊
ဘူမ္မာနိ ဂါယာနိ ဝ အန္တ-လိဂေ်။
သဗ္ဗေ-ဝ ဘူတာ သု-မနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက်ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။
၂၉။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ်ံ တရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါ စ ရတ်ာ စ ဘရန်ိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟ နေ ရက်ခထ အ-ပ်မတ်ာ။
၃၀။ ယံကိ်ဉ်ိ ဝိတ်ံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ်ေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နနော သမံ အတ်ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ်ိ ဗုဒ်ေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ်ေန သုဝတ်ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အ-မတံ ပဏီတံ၊
ယ-ဒဇ္ဈဂါ သက္ခ-မုနီ သမာဟိတော။
နှ တေန ဓမ္မေန သမ-တ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ-မာနန္တရိက-ညာ-မာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော နဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဣတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ-သတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟ-ပ္ဖလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဣတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၃၄။ ယေ သု-ပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠှေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမ-လာသနမိ။
တေ ပတ္တိ-ပတ္တာ အ-မတံ ဝိဂယ္ဟ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဣတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၃၅။ ယထိ-ဣဓိလော* ပထဝိ-သိတော သိယာ၊
စတုဘ္ဘိ ဝါတေဟိ အ-သမ္ပကမ္ပိယော၊
တထူ-ပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယော အရိယ-သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ကဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၃၆။ ယေ အရိယ-သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရ-ပညေန သု-ဒေသိတာနိ။
ကိဉ္စာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
နာ တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ-မာဒိယန္တိ။
ကဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝ-သ ဒဿန-သမ္ပဒါယ၊
တယ-သု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယ-ဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။ ။

၃၈။ စတူဟ-ပါယေဟိ စ ဝိပ္ပ-မုတ္တော၊
ဆစ္စာ-ဘိဌာနာနိ အဘာဗ္ဗ ကာတုံ။
ကဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

---

* ပထဝိံ သိတော-သိ။

၃၉။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မ ကဒရုတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
အ-ဘပ္ပ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
အ-ဘပ္ပတာ ဒဋ္ဌ-ပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၄၀။ ဝန-ပဂုမ္မေ ယထ ဖုဿိတ-ဂ္ဂေ၊
ဂိမ္ဟာန-မာသေ ပဌမသ္မိ ဂိမ္ဟေ။
တထူ-ပမံ ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာန-ဂါမိံ ပရမံ-ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရ-ဒေါ ဝရာ-ဟရော၊
အနုတ္တရော ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၄၂။ ခီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိ-ရတ္တ-စိတ္တာ-ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေ ခီဏ-ဗီဇာ အဝိရုဠှိ-ဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထ-ယံ ပဒီပေါ။
ဣဒမ္ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၄၃။ ယာနိ-ဓ ဘူတာနိ သမာ-ဂတာနိ၊
ဘူမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
ပုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၄၄။ ယာနိ-ဓ ဘူတာနိ သမာ-ဂတာနိ၊
ဘူမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

၄၅။ ယာနိ-ဓ ဘူတာနိ သမာ-ဂတာနိ၊
ဘူမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
သင်္ဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

ရတနသုတ်တံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-ဓမ္မသုတ်

၄၆။ ယထာ-ဒုဿဂါရတာ ယက္ခာ၊
ဓနေဝ ဒဿိတာ သိဓံ။
ယတ္ထိစ္ဆကာ ဒုပ္ပဉ္ဇနာ ဂုတ္တိဒ္ဓဂါ ဟောတာ။ ။

၄၇။ သုဒံ သုပဟိ သုဒ္ဓဿ၊ ပါပံ ကိဉ္စိ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဇေ-မာဒိ-ဂုဏ-ဓေတော၊ ပဗ္ဗိတ္တံ တံဘာ ဒဓ ဟော။ ။

၄၈။ ကံဂုတိယ-မတ္ထ-ကုသလေန၊
ယ-န္တသန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။

သင်္ကော ဥဋ္ဌ စ သု-ဟုဋ္ဌ စ၊
သူဝဓေစာ စ-ဃ မုဒု အာနတိမာနိ။ ။

၄၉။ သန္တုဿကော စ သု-ဘရော စ၊
အပ်-ကစ္စာ စ သလ္လာဟုကာဒတ္တ။ ။
သန္တိ-ဣန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
အ-ပ်ဂဗ္ဘော ကုလေသု-နနုဂိဒ္ဓေါ။ ။

၅၀။ နော စ ခုဒ္ဒ-မာစရေ ကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျုံ၊
သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတ-တ္တာ။ ။

၅၁။ ယေကေစိ ပါဏဘူတ-တ္ထိ၊
တသာ ဝါ ထာဝရ ဝ-နဝသေသာ။
ဒီဃာ ဝါ ယေ ဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက-ထူလာ။ ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေ ဝ အ-ဒိဋ္ဌာ၊
ယေ ဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာ ဝါ သမ္ဘဝေသီ ဝ၊
သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတ-တ္တာ။ ။

၅၃။ နု ပရော ပရံ၊ *နိကုဗ္ဗေထ၊
နာ-တိမညေထ ကတ္ထစိ နု ကိဉ္စိ။

---

* နိကုပ္ပေထ-ဟု ပ, စောက်နှစ်လုံးဆင့်နှင့်ရှိသော ပါဠိသည် အဋ္ဌကထာနှင့်မညီ။

ဗျာရောသနာ ပဋိဃ-သညာ၊
နာ-ည-မညဿ ဒုက္ခ-မိစ္ဆယျ။ ။

၁၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသာ ဧက-ပုတ္တ-မနုရက္ခေ။
ဧဝမ္ပိ သဗ္ဗ-ဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အ-ပရိမာဏံ။ ။

၁၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ-လောကသ္မိ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အ-ပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
အ-သမ္ဗာဓံ အ-ဝေရ-မ-သပတ္တံ။ ။

၁၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နော ဝ၊
သာယာနော ယာဝတာ-သ္ဝိတ-မိဒ္ဓိ၊
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မ-မေတံ ဝိဟာရ-မိဓ မာဟု။ ။

၁၇။ ဒိဋ္ဌဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
န ဟိ ဇာတု-ဂဗ္ဘ-သေယျ ပုနရေတိ။ ။

မေတ္တသုတ် နိဋ္ဌိတံ။

---

† ဝိဂတမိဒ္ဓါ-သိ။

၄-ခန္ဓသုတ်

၅၈။ သဗ္ဗာ-သီဝိသ-ဇာတိနံ၊ ဒိဗ္ဗ-မန္တောဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရံ၊သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။ ။

၅၉။ အာဏာ-ခေတ္တမ်ိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။ ။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
*ဆပျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ တက္ကာ ဂေါတမကေဟိ စ။

၆၁။ အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊မေတ္တံ ဒ္ဝိပါဒကေဟိ မေ။
စတု-ပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊မေတ္တံ ဗဟု-ပ္ပဒေဟိ မေ။ ။

၆၂။ မာ မံ အပါဒကော ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဒ္ဝိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပ-ဒေါ ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟု-ပ္ပဒေါ။ ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊ မာ ကိဉ္စိ ပါပ-မာဂမာ။ ။

၆၄။ အ-ပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အ-ပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အ-ပ္ပမာဏော သံဃော၊ပမာဏ ဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ-ဝိ၌ဂဏာ-သတပဒီ၊ ဥဏ္ဏ-နာဘိံသရူပမ္မသိ၊ကာ။ ။

---

* အဘျာပုတ္တေဟိ-သီ။

၆၅။ ကတာ ဓမ ရက္ခာ ကတံ ဓမ ပရိဘုံး
ပဋိက္ကမန္တု ဘုဘာနံ။
ဂသာ-ဟံ နာမ ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။ ။

ခန္ဓ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၅-မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ၊ မောရ-ယောနိယံ။
ဓယန သံဝိဟိတာ-ရက္ခံ၊ မဟာ-သတ္တံ ဝနေ စရာ။ ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝ သက္ခိံ သုဂဏ်ိတုံ။
ဗြဟ္မ-မန္တံ နိံ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။ ။

၆၈။ ဥဒေတ ယံ စက္ခုမာ ဧက-ရာဇာ၊
ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိ ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိ-ပဘာသံ၊
တယာ ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။ ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမ တ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမ တ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ကိမံ ဃသော ပရိတ္တံ ကတ္ဝာ၊
မောရော စရတိ ဧသနာ။ ။

၇၀။ အပေတ ယံ-စက္ခုမာ ဧက-ရာဇာ၊
ဟရိ သ-ဝဏ္ဏော ပထဝိ ပဘာသော။
တံ တံနုမဿာမိ ဟရိ သ-ဝဏ္ဏံ- ပထဝိ ပဘာသံ၊
တယာ ဇု ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ ။ ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ခမ္မေ၊
တေ မေ နုမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နုမ တ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နု မတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နုမော ဝိမုတ္တာနံ နုဒမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတ္ဝာ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။ ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပုရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋ-ဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။ ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောက-နာထေန ဘာသိ
တာ။
တပ ဋ္ဌာယိ မဟာ-တေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။
၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလ-ဂုဏော၊ သစ္စံ သောစေယျ
နုဒ္ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊ သစ္စ- ကိရိယမ နုတ္တရံ။ ။

၇၅။ အာဝဇ္ဇတ္ထာ ဓမ္မ-ဗလံ၊ သရိတ္ထာ ပဋ္ဌဒကေ ဇိနေန။
သစ္ဓ-ဗလ မဝ ဿာဃ၊ သစ္ဓ-ကိရိယ မဟာသဟံ။ ။

၇၆။ သဒ္ဓိံ ပက္ခာ အ-ပတန္ဒာ၊ သဒ္ဓိံ ပါဒါ အ-ဝဋ္ဋနာ။
မဟာဘဝ ပတာ စ နံ ကဿန္ဒာ၊ ဇာတ-ခဝ ပဋ္ဌကမ္မ။ ။

၇၇။ သဟ သဒ္ဓ ကဒေ မယ္ဟ၊ ဗဟ-ပဋ္ဌ ကာ သိဓ။
ဝခ္ခေသိ သောဋ္ဌ ကရိသာဒိ၊ ဥဒ္ဓ ဗဟု ယာ
သိဓ။

သဒ္ဓန မေ သခ္ခာ နတ္ထိ၊ သော ဝေ သဗ္ဗ-ပါရုဓိ။ ။

ဝဋ္ဋသုတ် နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဓဇဂ်သုတ်

၇၈။ ယသာ နုဿရဏော နာ ပိ၊ အန္တ-လိခ္ခဲ ပိ ပါဏိ
နော။
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗသာ ။ ။

၇၉။ သဗ္ဗ။ ပဒ္မဝ-ဇာလမ္ဗာ၊ ယာဉ္ဇ-ဒစာဋ္ဌ ဒိ-သမ္ဘဝါ။
ဂဏာန စ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။ ။

၈၀။ ဧဝံ မေသုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတ-ဝနေ အ-နာထ-ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြခါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါ
တိ။ ဘဒ္ဒန္တေ တိ ဇေ ဘိက္ခူ။ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။ ဘဂ
ဝါ ဧတ ဒဝေါစ၊ ဘူတ-ပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ သုရ-သင်္ဃ

ဆော သဒ္ဒ ဗျူဇ္ဇော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဒေဝ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ သစေ ဗာရာဏသေ ဒေဝါနံ ဆဒ်ါမ-ဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘံ ကတံ ဝါ ဇေဝမ-ပံဒသာ ဝါ၊ မဇ္ဈေ တသ်ံ သမဒယ ဓဇံ ဥဿာပေယျာထ။ မယံ ဟိ ဝေါ ဓဇံ ဥဿာပေတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဓဇံ ဥဿာပေယျာထ။ အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥဿာပေယျာထ၊ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥဿာပေတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥဿာပေတံ ယျာထ။ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥဿာပေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥဿာပေတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥဿာပေတံ ယျာထ။ အထ ကုဝေရဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥဿာပေယျာထ၊ ကုဝေရဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥဿာပေတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၅။ တံခါပန ဘိက္ခဝေ သက္ကာယော ဝါ ဒေဝါနံ မိန္ဒာယ ဓဇံ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥလ္လောကယတံ၊ ကုဝေရဿ ဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဓတရဋ္ဌဿ ဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇံ ဥလ္လောကယတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယထာပိ နာမ ပဟီယေထ။

၈၆။ ကံ ကိဿ ဟေတု။ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော အ-ဝီတရာဂေါ အ-ပဟ-ဒေါသော အ-ဝီတ-မောဟော ဘီရု ဆမ္ဘီ ဥတြာသီ ပလာယီ တိ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ၊ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရညဉ-ဂတာနံ ဝါ ရုက္ခ-မူလ-ဂတာနံ ဝါ သုညာ ဂါရ-ဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပန္နဿ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယ္ယာထ။

၈၈။ ကုတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒူ အနုတ္တရော ပုရိသ-ဒမ္မ-သာရထိ သတ္ထာ ဒေဝ-မနုဿာနံ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝါ တိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ. မံ အနုဿရေယ္ယာထ၊ အထ ဓမ္မံ အနုဿရေ ယ္ယာထ။

၉၁။ သုဘာ္ဂါ တော ဘဂဝတော ဓမ္မော သန္ဒိဋ္ဌိကော အ-ကာလိကော ဧဟိ-ပဿိကော ဩပနယိကော ပစ္စတ္တံ ဝေဒိ တဗ္ဗော ဝိညူဟီ တိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သောပဟိ ယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊ အထ သဿ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော ဥဇု ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော ဉာယ ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော သာမီစိ ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ-ယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသ-ပုဂ္ဂလာ ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော အာဟုနေယျော ပါဟုနေယျော ဒက္ခိဏေယျော အဉ္ဇလိ-ကရဏီယော အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ တိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာ-စရဏ ဝိဇ္ဇာ-ဒေါသော ဝိဇ္ဇာ-မောဟော အ-ဘိရူ အ-ဆဋ္ဌိအနံ တြာသီ အ-ပလာယိတိ။

၉၇။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံ ဝတ္ဝာန သုဂတော အထာ ပရံ ဧတ ဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခ-မူလေ ဝါ၊သုညာ ဂါရေ ဝ ဘိက္ခဝေ။ အနုဿရေထ သမ္မဒ္ဒံ၊ ဘယံ တုမ္ဟာဇ နော သိယာ။ ။

၉၉။ နော ဧစေ ဗုဒ္ဓံ သရဏဲယျာထ၊ လောက-ဇေဋ္ဌံ နရုတ္တမံ။
သဘံ။အထ ဓမ္မံ သရဏဲယျာထ၊ နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။ ။

၁၀၀။ နော ဧစေ ဓမ္မံ သရဏဲယျာထ၊ နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။
အထ သဃံ သရဏဲယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။ ။

၁၀၁။ ဧတေ ဗုဒ္ဓံ သရဏ်ာသုံ၊ ဓမ္မံ သံယဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိဘဏ်ံဝါ၊ ဒေလာဓ- ဟံဒသာ နု ဖောဏကီ။ ။

ဓဇဂ္ဂသုတ်တံ နိဋ္ဌိတံ။

၈-အာဠဝကသုတ်

၁၀၂။ အ ပေသဒ္ဓုဟိ နာထဿ၊ သာသနဿ သာဓု-သမ္မတေ။
အ-မနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊ သဒါ ကိဗ္ဗိသ-ကာရိဘိ။ ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စဘဿန်၊ အ-ဟိ-သာယ စ ဘဂ္ဂိယာ။
ယံ ဒေသေသိ၊ မဟာ-ဝီရော၊ ပရိဿံ တံ ဘဏာမ
ဟေ။ ။

၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နာမ တ္ထု၊ စက္ခု-မန္တဿ သိရိ-မတော။
သိခိဿ ပိ စ နာမ တ္ထု၊ သဗ္ဗ-ဘူတာ နုကမ္ပိနော။ ။

၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နာမ တ္ထု၊ နှာတကဿ တပါသိနော။
နာမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊ မာရ-သေနာ-ပမဒ္ဒိနော။ ။

၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နာမတ္ထု၊ ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသိမတော။
ကဿ'ပဿ စ နာမ တ္ထု၊ ဝိပ္ပ မုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။ ။

၁၀၇။ ဘဒ္ဒံဆုသဿ နုမတ္ထု၊ သက္ခ-ပုတ္တဿ သိရိမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနူဒနံ။ ။
၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊ ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိ
သုံ။
တေ ဇနာ အာ-ပိသုဏာ ထာမဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။ ။
၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတ-သာရဒံ။ ။
၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အနေတ- သတ- ဂကာဋိ
ယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ-သမာ၊ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။ ။
၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ-ဗလူ ပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟု ပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသဘံဌာန မုတ္တမံ။ ။
၁၁၂။ သီဟ-နာဒံ နဒန္တေ တေ၊ ပရိသာသု ဝိ-သာရဒါ။
ဗြဟ္မ-စက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊ လောကေ အ ပ္ပဋိဝတ္တိယံ။ ။
၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာဒတ္တိံ သ-လံကတ္တု ပေတာ၊ သိတာ နုဗျနာဥ္ဇရာ။ ။
၁၁၄။ ဗျာမ ပဘာယ သုပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိ-ကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊ သဗ္ဗေ ခီဏာ သဝါ
ဇနာ။ ။
၁၁၅။ မဟာ-ဃာ မဟာ- ဓာဇာ၊ မဟာ-ပညာ မဟ
ပ္ဖလာ။
မဟာ-ကာရုဏိကာ ဓီရာ၊ သဗ္ဗေသာနံ သုခါ
ဝဟာ။ ။

၁၁၆။ ဒီပါနာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊ တာနာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတီ ဗန္ဓု။ မဟာ ဃာသာ၊ သရဏာ စ ဟိတေ
သိနော။ ။

၁၁၇။ သ-ဒေဝကဿ လောကဿ၊ သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာ ဟံ သိရသာ ပါဒေ၊ ဝန္ဒါမိ ပုရိသုတ္တမေ။ ။

၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊ ဝန္ဒါမေ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။ ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊ ဗုဒ္ဓါ သန္တိ-ဏရာ တုဝံ။
တေဟိ တုံ ရက္ခိတာ သန္တော၊ မုတ္တော သဗ္ဗ-ဘယေ
ဟိစ။ ။

၁၂၀။ သဗ္ဗ-ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗ-သန္တာပ-ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ–ဝေရ မတိက္ကန္တော၊ နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။ ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊ ခန္တိ-မေတ္တာ- ဗလေနစ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အ-ရောဂေန သုခေနစ။ ။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိ ဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အ-ရောဂေန သုခေနစ။ ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ–ဘာဂေ၊သန္တိ ဒေဝါ မဟိ ဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အ-ရောဂေန သုခေနစ။ ။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊သန္တိ နာဂါ မဟိ ဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အ-ရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ့ နုရက္ခန္တု၊အ-ရောဂေန သုခေနစ။ ။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတ-ရဋ္ဌာ၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠ္ဟကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။ ။

၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာ-ရာဇာ၊ လောက- ပါလာ
ယသဿိနော။
တေပိ အမေ့ နုရက္ခန္တု၊ အ-ရောဂေနသုခေနစ။ ။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊ဒေဝါနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ့ နုရက္ခန္တု၊ အ-ရောဂေန သုခေနစ။ ။

၁၂၉။ ကုဋ္ဌိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၀သန္တော ဂုဓ သာသနေ။
တေပိ အမေ့ နုရံက္ခန္တု၊အ-ရောဂေန သုခေနစ။ ။

၁၃၀။ သဗ္ဗီ တီယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါ ဝိနာသတု။
မာတေ ဘ၀န္တ္ဝန္တရာယာ၊
သုခီ ဒီဃာ-ယုတော ဘ၀။ ။

၁၃၁။ အဘိ၀ါဒန-သီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဋ္ဌာ ပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ၀ဍ္ဎန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
အာဒ္ဓာနဉ္စိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၉-အာဋာနာဋိယသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိသိန္နဋ္ဌာန-မောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗ မေ၀ ပရိဿယံ။ ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘ-ဝုဋ္ဌာနံ၊ ယဉ္စ သာဓေတိတာဒိဂ္ဃော။
ထေရဿ ဂုလိ-မာလဿ၊
လောက-နာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပ ဋ္ဌာယိံ မဟာ-တေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော
နာဘိ ဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေ
တာ။ တေန သစ္စေန သောတ္ထိတေ ဟောတု
သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။
အင်္ဂုလိမာလသုတ်ံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊ သပ္ပ-ဒုက္ခ-ဝိနာသနံ။
သတ္တာ-ဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊မာရ-ဓေယ္ယာ ပမဒ္ဒနေ။ ။

၁၃၆။ ပဋ္ဌိတ္ဝာ ယေစိ မေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တကု တ္တမာ။
အာ-ဇာတိ မ ဇရာ ဗျာဓိံ ၊အာ-မတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။ ။

၁၃၇။ ဧဝ မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ အနေက-ဂုဏာ-သင်္ဂဟံ။
သြသဓဉ္စ ကုမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။ ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါသတိ-သင်္ခါတော၊ဓမ္မာနံ ဝိစယော၊တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ ပရေ။ ။

၁၃၉။ သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေ တေ သပ္ပဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္မ ဒက္ခာတာ၊ ဘာဝိတာ ဗဟုလီ-ကတာ။ ။

၁၄၀။ သံဝတ္တန်ဒီ အာဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာ နာယ စ ဗေဝဓိယာ။။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
ဟောတ္ဝေ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။။ ။

၁၄၁။ ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊ မောဂ္ဂလာဉ္ဇန ကာသပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ သတ္တ ဒေသယိ။

၁၄၂။ တေစ တံ အာဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ ရောဂါ မုစ္စိံ သု တခဏေ။။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
ဟောတ္ထေ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။။ ။

၁၄၃။ ကေဒါ ဓမ္မ-ဆဇ္ဇာ ပိ၊ ဂေလညေနာ ဘိ ပိဋ္ဌိတော။
စုန္ဒ ဏ္ဍေ ဆရေန တံ ဃော၊ ဘဏာပေတ္ဝာန သာ ဒရံ။။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတ္ဝာန အာဗာခာ၊
တမ္မာ ဂုဠ္ဠာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စ- ဝဇ္ဇေန၊
ဟောတ္ထိတေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။။ ။

၁၄၅။ ပဟီနာ တေစ အာဗာခာ၊ တိဏ္ဏန္နမ်ိ မဇ္ဈတ္တိနံ။
မဂ္ဂ-ဟတာ ကိလေသာ ဝ၊ ပတ္တာ နုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
ဟောတ္ထိ ဧတ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၁ ပဋ္ဌာနသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလ္ဟ၊
ယော စ မနာပေါ သကုဏသ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။ ။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလ္ဟ၊
ယော စာ မနာပေါ သကုဏသ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒု ဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။ ။

၁၄၈ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလ္ဟ၊
;ယော စာ မနာပေါ သကုဏသ သဒ္ဒေါ၊
ပါပဂ္ဂဟော ဒု ဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။ ။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိ-ဒ္ဒုက္ခာ၊ ဘယပ္ပတ္တာ စ နိ-ဘ္ဘယာ။
သောကပ္ပတ္တာ စ နိ-သောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ ဇာတော ဝတာ စ အမှေဟိ သမ္ဘတံ ပုည-သမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ-နုမောဒန္တု သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိယာ။ ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ-ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ-ဂတာ။ ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလ-ပ္ပတ္တာ၊ ပစ္ဆေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာ နဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံ ကိဉ်ဒြ် ဝိတ္တံ ကုဓ ဝါ ဟုရုံ ဝါ၊
သဒ္ဓသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နံ နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ကုဒမ္မိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံ ကိဉ်ဒြ် ဝိတ္တံ ကုဓ ဝါ ဟုရုံ ဝါ၊
သဒ္ဓသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နံ နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ကုဒမ္မိ မဓုမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ်ဒြ် ဝိတ္တံ ကုဓ ဝါ ဟုရုံ ဝါ၊
သဒ္ဓသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နံ နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ကုဒမ္မိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ၊
သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါ-နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ၊
သဗ္ဗ-ဓမ္မာ-နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ၊
သဗ္ဗ-သံဃာ-နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာ-ကာရုဏိကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗ-ဝါဏိနံ။

ပုရေတ္ဝာ ပါရမိံ သဗ္ဗာ၊ ပတ္တာ သမ္ဗောဓိ-မုတ္တမံ။
တေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။ ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
သက္ယာနံ နန္ဒိ-ဝဍ္ဎနော။
ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿု ဇယ-မင်္ဂလေ။ ။

၁၆၁။ အ-ပရာဇိတာ ပလ္လင်္ကေ၊ သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ။
အာဘိသေကေ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။ ။

၁၆၂။ သု-နက္ခတ္တံ သု-မင်္ဂလံ၊ သု-ပဘာတံ သု-ဟုဋ္ဌိတံ။
သု-ခဏော သု-မုဟုတ္တော စ၊
သု-ယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။ ။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယ-ကမ္မံ၊ ဝါစာ-ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနော-ကမ္မံ၊ ပဏိဓိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတ္ဝာန၊ လဘန္တေ-တ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထ လဒ္ဓါ သုခိတာ၊ ဝိရူဠှာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အ-ရောဂါ၊ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။ ။

ပုဗ္ဗဏ္ဟ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး ဘနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါ ဠေဿု၊ တဒဿင်းဿော စကြဝဠာတို့၌ ဒေဝတာ၊ နတ် တို့သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်ခြင်းတော်မူသော မြတ် စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ် သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှာ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတံ့ ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အို....နတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။ ဓမ္မဿဝဏတ္ထာယလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထ သော။ အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မခကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရဟတော၊ သံသရာစက် ၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့သည် မဖြစ် ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရား တို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌ခင်း။ ဧလောကန္တရေဝါ၊ စကြဝဠာတပါး၌ခင်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော။ သန္တ ဝိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ် ရှိကုန်ထသော။ တိသရဏာ သရ ဏေဝ၊ ရာဇသိုးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော။ ဘုပ္ပေ၊

မြင်ခဲ့တည်ကုန်ထဒသာ။ ယေဒဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ဌင်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကောင်ခဲ့ သည်ကုန်ထဒသာ။ ယေဒဝါစ၊ အကြင်နတ်သို့သည်ဌင်း။ သမ္ဗာဒါလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဂုဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ်ခဲ့၊ လောကီကျေးဇူး လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏ အခေါင်းကိုယူခြင်းဌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ ဓမ္မေ ဒဒဝါစ၊ ဓိုနတ်တို့သည်ဌင်း။ ဝရကနကမယော၊ မြတ်သော ရွှေစင်းတော်ပြင့် ဘွဲ့ဖြင်သော။ မဓုရာဓေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းဌ။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်ဌင်း။ သန္တောသဟေတုံ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောဌ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

၅-ဖြ။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စက္ကဝဠာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူတို့သည်ဌင်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ဌင်း။ ဗြဟ္မနောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်ဌင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘူတာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဗ္ဗေသမ္ပတ္တိဒါယကာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းဝိမ်းကို ပြီးစေဖတ်ထသော။ ဟောန္တု၊ ပြုကုန်သည်။ အာရက္ခာယ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သတံ၊ ပြုသင့်ပြီ။ ဘံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရတာ၊ ဓမ္မလျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်ခဲ့လော့။ အာရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း

တို့၌။ ဝိဒေသသတော၊ အထူးသဖြင့်။ ပမာဒဆဟိဘာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနာသစ်၊ သာသနာတော်၏ဂုဏ်း။ လောကသစ်၊ လူအများ၏ဂုဏ်း။ ဝုဏ်၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနာမိဘ၊ သာသနာတော်ကိုဂုဏ်း။ လောကဥ္စ၊ လူအများကိုဂုဏ်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ မကွန္တု၊ ဝေဘင်္ဂေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တဓနာ၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခီ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဓမ္မဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥတိဘိ၊ အဆွေအမျိုတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ခစကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇဓတော၀ါ၊ မင်းဘေးမှငြိမ်း။ စောရတော၀ါ၊ခိုးသူဘေးမှငြိမ်း။ မနုဿတော၀ါ၊ လူဘေးမှငြိမ်း။ အမနုဿတော၀ါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှငြိမ်း။ အဂ္ဂိတော၀ါ၊ မီးဘေးမှငြိမ်း။ ဥဒကတော၀ါ၊ ရေဘေးမှငြိမ်း။ ပိသာစတော၀ါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှငြိမ်း။ ခါဏုကတော၀ါ၊ သစ်ငုတ်ဘေးမှငြိမ်း။ ကဏ္ဏကတော၀ါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှငြိမ်း။ နက္ခတ္တတော၀ါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှငြိမ်း။ ဇနပဒဒုရောဂတော၀ါ၊

ဇနပုဒ်ဌာဖြစ်သော အနာဇးဘးမှုဂုင်း။ အာသဒ္ဓမှုတာဝါ၊ မသူ
တော်တို့၏ တရားဘေးမှုဂုင်း၊ အာသန္နိဋ္ဌိတာဝါ၊ မှားသော
အယူဘေးမှုဂုင်း။ အာသပ္ပုရိသတာဝါ၊ မသူတော်ဘေးမှုဂုင်း။
စက္ကာ ဟတ္ထိ အာသ မိဂ ဂေါ ဣတ္ထာ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက ဖဏိသပ္ပ ဒီပိ
အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာ ဒီဟိ၊ ကြမ်းသော
ဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ကြမ်းသောသား၊ ကြမ်းသောနွား၊ကြမ်း
သောခွေး၊ ကြမ်းသောမြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်းသန်း၊ကြမ်းသော
မြွေဝိမ်း၊ ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသောအောင်း၊
ကြမ်းသောဝက်၊ ကြမ်းသောကျဲ၊ ကြမ်းသောဘီလူး၊ ကြမ်း
သော ရဏ်းစောင့်ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာ
ဘယတောဝါ။ အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှုဂုင်း။ နနော
ရောဂတောဝါ။ အထူးထူးသော ရောဂါဘေးတို့မှုဂုင်း။ နာနာ
ဥပဒ္ဒဝ တောဝါ။ အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝဘေးတို့မှုဂုင်း။
အာဝရက်ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂစ္ဆန္တု၊ ယူကုန်လော့။

မင်္ဂလသုတ်ံ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တတ္ထမေဝ။

မင်္ဂလသုတ်ံ နိဋ္ဌိတံ။

---

၂ ရတနသုတ်အနက်

၂၅။ ပဏီခဝနတော၊ ဒီပက်ရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
တော်၌ ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှု။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာဂတ
သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီ

တို့ကိုဂုဏ်။ ဒဿဉပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့ကိုဂုဏ်။ ဒသပရမတ္ထပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့ကိုဂုဏ်။ ကုတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိကုန်သော။ သမတိံသ ပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကိုဂုဏ်။ ပဥ္စမဟာပရိစ္စာဂ၊ ငါးပါးသော ဥစ္စာခြင်းကြီးတို့ကိုဂုဏ်။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ညာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း။ ကုတိ၊ ဤသို့။ တိသောဒရိယာယော၊ သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကိုဂုဏ်။ ပစ္ဆိမဘဝ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ၊ အမိဝမ်းဥ၌ ပဋိသန္ဓေနခြင်းကိုဂုဏ်။ ဇာတိံ၊ ဘွားခြင်းကိုဂုဏ်။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကိုဂုဏ်။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကိုဂုဏ်။ ဗောဓိပလ္လင်္ကံ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကိုဂုဏ်၊ သဗ္ဗညုဘညာဏပဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကိုဂုဏ်။ မေစကပဝတ္တနံ၊ မြေစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်းကိုဂုဏ်။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား။ ကုသလ ပဉ္စဝိုဟာရဉ်လည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလ ပဉ္စဝိုဟာရဉ်ကျိတုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ခဝေဒေဠဉ္စာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဓဝသာဝဲယော၊ ဓဝသာဝဲပြည်သို့။ တီသု၊ သုံးဆယ်ကုန်သော။ ပါကာရဉ္စာ၊ သူ၊ မြို့တံတိုင်း၏ အကြားတို့၌၊ တိယာ၊ ရတို့၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊

ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေ
ရော့ဝိယ၊ အာနန္ဒထေရ်ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်း
နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ညပ္ပဋေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။ ———

၂၆-၂၇။ ကောဋိသတသဟဿေသု၊ ကုဋေတသိန်းမျှလောက်
ကုန်သော။ ဧကံဝါဇဉ်သူ၊ စကြဝဠာတိုက်တို၌။ ဒေဝတာ၊
နတ်တို့သည်။ယဿ၊ အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာဏံ၊
အာဏာစက်ကို။ ပဝတ်ဇတ္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာ
လီအမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါမနုဿဒုဘ်ိက္ခသမ္ဘူတံ၊
အနာ, ဘီလူး, မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊သုံးပါး
အပြားရှိသော။ ဘယံ၊ဘေးကို။ ယဉ္စ-ယံဝေ ပရိတ်တံ၊ အကြင်
ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ။ အန္တရဓာပေ
သိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို။
ဟေ၊အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
သည်ဌင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့သည်
ဌင်း။ ဂ္ဂဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်
၏။ သဒ္ဓေ၊ ဝပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာဓေ၊ နတ်တို့သည်သာ
လျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊
ဖြစ်ကုန်ဂလာ့။ အထောပိ၊ ထိုမျှ၊ လည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်

မူအာပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနံ၊ အို....နတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သမာဂတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သောကြောင့် သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်ခြင်းသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ ၎င်း။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ယော၊အကြင်သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ ဆောင်ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့ မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊စောင့်ကုန်လော။

၃၀။ ဣဓ၀ါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံ၀ါ၊ နဂါးပြည်ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသု၀ါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ယံ၀ိတ္တံ၀ါ၊ အကြင် သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံရတနံ၀ါ၊ အကြင် အလေးအမြတ်သိုထားအပ်သော ရတနာသည်၎င်း။ ပဏီတံ၊မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ်ပိရတနံ-အယမ်ပိရတနာဘာ၀ေါ၊ ဤအရဟံစသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော

စကားငြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သက္ကမုနိ၊ သာကိဝင်မင်းတို့၏ အဆုတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့၏ ကုန်ဆုံးခြင်းဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းဆုံးခြင်းဖြစ်ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းတင်းထသော၊ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ရတနာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရား၏။ ဣဒမ်ပိရတနံ-အယမ်ပိ ရတနာဘာဝေါ၊ ဤခယတာ စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားငြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာညံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ သိတတ်ထသော၊ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံသမာဓိံ၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဒါနန္တရိကံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေနသမာဓိနာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသောသမာဓိသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ခရေ-မဲ့ဟာ၊ မဂဓနှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏။ ကွဒမ်ဖိုရတနံ-ဆယ်မို့ဟုဆိုနာဘဝ၀ါ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏ အခြေခံသည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ဘေးအလာ စီးပွားခြင်းသည်း ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဥဉ္ဇ။ အင္ဂ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသဋ္ဌာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား၊ အင္ဂသတံ၊ တရားရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသဋ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တောနိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာစရိယုဂါနိ၊ ခြောက်ပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတာသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တနည်းကား။ ဘော၊ တို့ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊ ဖြစ်သော အလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့ သည်း ဗဟုလာနိ၊ များသောအကျိုး ရှိကုန်၏။ သံ ကာသေသေ၊ သေသောအခါ။ သဿတေဝိဒါ။ ကွဒမ်ဖိုရတနံ-အဟမ်ဖိုရာနုတာ ဝါ။ ဤသို့ ဖြစ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း စသော ဘုရား၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီးတာ၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။

သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယော၊ အကြောင်ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမ သာသနာမို့၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဒဠ္ဍနာ၊ ပြင်းစွာသော။ မနာသာ၊ နှလုံ ဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလုံ လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမိမနာ၊ ဝင်္ဂဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပီဂယှ၊ အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍၊ မုဓာ၊ ကိလေသာကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဒေဝ-သမာရကသဗြဟ္မကာယ ရဟန္တာဖြစ်သော သဗ္ဗဉ္ဉုတဉာ ဏ်။ ကဒမ္မိဂတံ-အယံ ဂုဏနဘာဝေါ။ ဤအရဟတ္တဖိုသမာပတ် ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဝါတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားဖြင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိသိတော၊ မြေ၌ မြဲသော။ ဂန္ဓဗ်ဗလော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုမ္မဟာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမွကမွိယော၊ မဘုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယော၊ အကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံ သပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို

မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြားရှိသော သောတာပန် ဖြစ်သော သူဟောင်ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထိုးကျောက်စာတိုင်နှင့် တူ၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားသခင် ဟော့တော်မူ၏။ သံယော-သံယဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သင်္ဃာ၏ ဂုဒမ္မို ရတနံ-အယမ္မိုရတနာဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သော သူ၏ အဖြစ် တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်း သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝ်တို့ ပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထို သတ္တဝ်တို့ ပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံပမတ္တာ၊ ဘာဝနာဌ် အလုန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တဝ်တို့ ပရမသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက် သော။ ဘဝ၊ ဘဝကို။ နာဘိဝဒယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံယော သံယဿ၊ သတ္တဝ်တို့ ပရမ ဖြစ်သော သောတာပန် သံဃာ၏။ ဂုဒမ္မိုရတနံ အယမ္မိုရတနာဘာဝေါ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက် ဘဝကို မယူခြင်းတည်း ဟူသောရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော

စကား၊ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်း၊သော၊စိ.ပ္ပား၊ခြင်း၊သည်။ ဟောတု၊ဖြစ်၊စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ ဟူ၊သော အယူရှင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာတည်း၊ ရှစ်ပါး၊သော ဘုရားတရားတို့ယုံမှား၊ခြင်း၊ရှင်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နွား၏ သီတင်း၊အကျင့် ခွေး၏ သီတင်း၊အကျင့် စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟူသော အယူရှင်း။ ဘယောသုံးပါး၊ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့ကို။ အသ၊ထို သောဟ၊ပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အသုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်မှား၊သော အယူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှား၊သော အယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧတူဟိ၊ လေး၊ပါး၊ကုန်သော။ အပါ၊ယဟိ၊ အပါယ်တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါး၊ကုန်သော။ အဘိဋ္ဌာနာနိ၊ လွန်စွာသော အခ၊ကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သော၌။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံ၊ဃ-သံဃဿ၊ သုံးပါး၊သော သောတာပန်ဖြစ်သော သင်္ဃာဟော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အာယမ္ပိ ရတနဘာ၊ဝ၀ါ၊ ဤသုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်း၊အစရှိ၊သော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သ၊စ္စေန၊ ဤသို့ မုန်သော၊စကား၊ ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်း၊သော စီး၊ပွား၊ခြင်း၊သည်။ ဟောတု၊ဖြစ်၊စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေနဝါ၊ ကာယ ဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ-ဝါစာဝယဝါ- ဝစီဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဥဒါ၊ ထိုမျှ။ စေတသာဝဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်၎င်း။ ပါပကံ၊ မစေကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဥ္စာပိ၊ အကယ်၍လည်း။ ကရဏာတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာသာ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ။ အာဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မင်္ဂဖြင့် မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောဘာဝပန်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊ မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သော အဖြစ်ကို။ စုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အာယမ္ပိရတနဘာဇဝါ၊ ဤသို့ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီဒတာ၊ မြတ်၏။ တေန သစေ့စုန်၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုပတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္ဟာနုမာသေ၊ နှုးလုံးလအတွင်း၌။ ပဥမသ္မိံ ဂိမ္ဟေ၊ အစစ္ဘာသောနေ့လ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သော အဖျားရှိသော။ ပနုပ္ပဂုဗ္ဗေ၊ တောအုပ်သည်။ သသိရိကောယထာ၊ အသရေ ရှိသကဲ့သို့၊ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လောကတ္တရာ စီးပွားအလို့ငှါ။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်ထံသော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓဒ္ဓ ပုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏။ ဣဒမ္မိရတနံ-အယမ္မိရတနဘာဝေါ၊ ဤဒေသနာ ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီဘံ-ပဏီတာ၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့၊ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝဇရော၊ မြတ်ဆသော။ ဝရည္ဉူ၊ မြတ်သောတရားကို လည်း သိတော်မူကတ်ထသော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ ဝရာဟရော၊ မြတ်သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သော သူမရှိသော မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ ဒေသေသယံ၊ဟော တော်မူ၏။ ပဒဒ္ဓေ-ပဒဒ္ဓသော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္မိရတနံ-အယမ္မိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဤပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီး ရှေးရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိခမ္ဘကို ဟောခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ် သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတာ၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားနှင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ ဇာယတိဓက၊ လားလတ္တံ့သော၊ ဘဝသို့၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဇေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊ ရှေးဖြစ်သောကံသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခီဏဗီဇာ၊ ကုန်ပြီး

သော ကံဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်ထ၍သော။ အဝိရူဠှိဆန္ဒ၊ ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသောဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထ၍သော။ ဓိရာ၊ ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံဒီဃပါ၊ ဤဆိမိုးသည်။ နိဗ္ဗာယတိယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃ-သံဃသဲ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္မိရတနံ-အယမ္မိရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌၊ မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘူမ္မာနံ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ဘူမ္မစိုး၊ ရက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့သည်ရင်း။ ဂဒ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သောငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဧဝမေဝသုသပုဇိတံ၊ နတ်တို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွား ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘူမ္မာနံ၊ မြေ၌ကည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ဘူမ္မစိုး၊ ရက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့

သည်၎င်း။ အန္တလိမ်ကွေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာစ့သော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထို့ကြောင့်လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား တို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘူမာနံ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထို့ကြောင့်လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား တို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-မေတ္တာသုတ်အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင်မေတ္တာသုတ်၏။ အနုဘာဝတော၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။ ဘီ သနုံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းကို။ နေဝ ဒဿန္တိ၊ မပြုဝံကုန်။ ယမ္ပိစဝ-ယမ္ပိစဝေ၊ အကြင်မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိ ၊ ညဉ့်၌ရင်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌ရင်း။ အတန္ဒိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။အနုယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသော သူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တ ၊စ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းသော အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဧဝမာဒိဂုဏ္ဍသမဂတံ၊ ဤသို့အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အာဘိသမေစ္စ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ကင်း၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္ထကုသလေန၊အစီးအပွားဌာ လိမ္မာသောသူသည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကာစ၊ ပြုခြင်းငှာ တတ်အားသည်လည်း။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇူစ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇူစ၊ ကောင်းစွာဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။

မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနိစ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၇၉။ သန္တုဿကောစ၊ ချောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း၊ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေ့မြူသည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ၊ ဥပါသောအသက် မွေးခြင်းရှိသည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊ ငြိမ်သက်သော ကွန်ဒြရှိသည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သောပညာရှိသည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘောစ၊ မကြွမ်းထမ်းသည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနနုဂိဒ္ဓါစ၊ မမက်မောသည်လည်း။ အာဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြောင်းကောင်းသော အမှုဖြင့်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဥပဝဒေယျုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့ဆုံးသောအမှုကို။ ခုဒ္ဒမ်ပိ၊ အနည်းငယ်မျှ သော်လည်း။ နုစအာဝစေရ၊ မကျွင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနော ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြင်း။ ခေမိနော ဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်ဖြင်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်ခဲသော။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာ ဝါ၊ ထွက်သက် ဝင်သက် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်ဖြင်း။ တသာ ဝါ၊ လန့်တတ်သော

သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ထာဝရဝါ။ တည်ကြည်ငြိမ်သက်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်ခဲသာ။ ယေသတ္တာဝါ။ အာကြင်သတ္တာဒါတို့သည်၎င်း။ မဟန္တာဝါ။ ကြီးသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။မဇ္ဈိမာဝါ။မတို့၊မရှည်၊မကြီး၊မငယ်သော သတ္တာဒါတို့သည်၎င်း။ ရဿကာ၊ တိုသော သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။ အာဏုကထူလာစ၊ ကြုံသောသတ္တဝါ, ဆူသော သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေသတ္တဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒူရ၊ အဝေးဌ်။ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ သတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်ဌ်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။ သမ္ဘဝေသီဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။ တနည်းကား။ သမ္ဘဝေ၊ သုက်ဌ်။ သီဝါ၊ ကိန်းသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ခစကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိကုဗ္ဗထ၊ *မလွှဲပတ်ရာ။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အမှုဌ်။ နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ-ဗျာရောသနာယ၊ချုတ်ချယ်

---

* အမျက်မထွက်ရာ (မူကွဲ)

သော စကားဖြင့်ဂုဏ်း။ ပဋိဃသညာ-ပဋိဃသညာယ၊ အမျက်ထွက်သောအမှတ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ကိုဠိ၊ တစိုးတစိမျှ၊ နာဝတိမညေထ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ အညမညာယ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နက္ကင်္ခဆယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကို ပဋိဖြစ်သော။ ကေပုတ္တံ၊ တဖယောက်တည်းသောသားကို။ အာယူသာ၊ အသက်ကြာရှည်။ အနုရက္ခေ ယထာ၊ အာဒိနဝတလဲလဲစောင့်သကဲ့သို့။ ဧဝမ်ပိ၊ ထို့အတူဂုဏ်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အဆက်၌ဂုဏ်း။ အဓောစ၊ အောက်၌ဂုဏ်း။ တိရိယဉ္စ၊ ဖိလာ၌ဂုဏ်း။ သဗ္ဗဓိလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌၊ အသမ္ဗာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိထင်သော။ အဓဝရုံ၊ အတွင်းရုံလည်း မရှိသင့်သော။ အသပတ္တ၊ အပရဉ်းလည်း မရှိသင့်သော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်းကည်းဟူသော။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏၊

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှသောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော၊ ပိုက်ဆံမျှလည်းခြင်းရှိသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၌၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှတောက။ တိဋ္ဌံ ဝါ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံ ဝါ၊ သွား၍သော်၎င်း။ နိသိန္နော ဝါ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာနော ဝါ၊ ပျော်သော်၎င်း၊ တေံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဒေတံဝိဟာရံ၊

ထိုဓမ္မတာစိတ်နှင့် ယှဉ်၍ နေခြင်းကို။ ပြဟ်မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရ၌၊ ဒုခြင်းဟူ၍။ ဤ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာဒီဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၁၇။ ဒဋ္ဌာ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ်၊ မကပ်ရ။ သီလဗ္ဗ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မင်္ဂလာနှင့်။ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသ ကာမတို့၌။ ဓဂံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သာ၊ ထို့သူသည်။ ဂစ္ဆတေ ယို့။ အဓိဝမ်း၌ ငဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ ပုန၊ တဘန်၊ ဇာတ၊ အံကယ်မလွယ်သ ဖြင့်။ နဟိတော်၊ ပဏ္ဍော်။

မေတ္တာသုတ်၊ မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ်အနက်

၅၀-၅၃။ သဗ္ဗာသိဝိသဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အာဆိပ်လျှင်သော မြွေလေးပါးတို့၏။ ဃာရံ၊ ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊ အာဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြောင့် ခန္ဓသုတ်ဂရိတ်သည်။ နာဒသတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာဒေတ္တမ်၊ အာဏာပေးတော်မူခြင်းသော ကုဋေတသိန်းသော စကြဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဃသံ၊ မြွေဆိပ်မှ ကြင်းသော။ ပရိဿယဘူတော်၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော

အခါဌ်။ သင်္ဃသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြင်တာ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ထိုခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ခကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ချုတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိဂ္ဂဟတေဟိ၊ ဝိရုပကွနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ ဒမေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇရုပဇေဟိ၊ ဆုပေ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆဗျာပုဇေဟိ၊ ဆဗျာပုတို့ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမေဟိ၊ ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့် လည်း။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ ဧရာပဇေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဒ္ဝိပါဒေဟိ၊ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မည်သူးဆဲခစသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိုပါဒကော၊ အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မည်သူးဆဲခစသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မည်သူးဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေါ များသောအခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မည်သူးဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ သတ္တဝါတို့သည်ထင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ထင်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်ထင်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်တို့ကို။ ပဿန္တူ၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိမျှ။ ပါပံ၊ မှုကာင်းမှုသို့။ မာ ဥဝဂမာ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော။ နှိုင်းရည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကိုးလသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းရည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိုလေသာမရှိ။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းရည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကိုလေသာမရှိ။ ။သရိသပါနိ၊ ကင်း, သန်းတို့သည်ထင်း။ အဟိ၊ မြွေသည်ထင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းပုဇွန်သည်ထင်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများသည်ထင်း။ ဥဏ္ဏနာဘီ၊ ပင့်ကူသည်ထင်း။ (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ။) သရဋူ၊ တက်တူသည်

၎င်း။ (အိမ်မြောင်လည်းဟူ။) မူသိကာ၊ ကြွက်သည်၎င်း။ ပမာဏဝန္တဒါနိ၊ နှိုင်းရှည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကိုးလသာရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အဓိစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိက္ကမန္တု၊ ဖဲလေကုန်လော့။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ် ပရိဘ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ်အနက်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုဘာဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏ အမျိုးဌာ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင်မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမူဆိုးတို့သည်။ စိရဿံ၊ မြင့်ရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှါ။ နေဝသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန်၊ မြတ်သောမန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူ

အပ်သော။ တံ၊ ပရိတ်တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေဥ ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံ-တဲ့သမျှ၊ ဆိုင်ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေဥထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊ ဆိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၃။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကံလည်း အပ ပြုကုန်ပြီးထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗမမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဧတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဧတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ပဋ္ဌါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊

ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခို ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သောမောဇော၊ ထိုဥဒေါင်း မင်းသည်။ ဤမံပရိတ်တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သေနာ-ဃသနာယ၊ အစာရွာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကာ ရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပဆဝိပ္ပ ဘာသော၊ ဖြန့်ထွေး သော အရောင်လည်းရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံ-တာဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပဆဝိပ္ပဘာသံ၊ ဖြန့်ထွေးသော အရောင်လည်း ရှိထ၏သော။ ဟံ၊ ထို့အရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တည့်ဉပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်း သည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မဟာဝင်းမှကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီးထ သော။ ယော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်း သော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနုံ၊

သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်အား၊လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထို ဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယိ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်အနက်

၂၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်းကို။ ယဿပရိတ္တာဿ၊ အကြင်ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ကြဉ်ပဲ့၏။

၂၃။ သာရိပုတ္တာဿ၊ သာရိပုတြာ အမည်ရှိတော်မူသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊

ဟောတော်မူအပ်ထသော၊ ကပ္ပဋဝယိ ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ထသော။ မဟာဇတိ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုငုံးမင်းပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အို....သူတော်ကောင်းတို့။ မယံငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ ဓလောကေ၊ လောကဒ္ဓါ။ သီသကုဏ္ဍော၊ သီလ၏ ကျေးဇူးသည်ထင်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်ထင်း။ သောစေယျာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်ထင်း။ အနုဒ္ဒယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်ထင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧးတနသဒ္ဒန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏ အစွမ်းကို။ အဝေဇ္ဇတ္တာ ဆင်ခြင်၍။ ပဋ္ဌကော၊ ရှေးဦး ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရား တို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အဝသာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိံ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဓဝဒါ၊ အို....တောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပကွာ၊ အခြံတာင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံနိုင်ခဲ့။ ဧမေ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊ မသွားတတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဓဝဒါ၊ အို....တောမီး။ ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လလော့။

၂၇။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုံတြာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယ္ဘံ-မယာ၊ ငါငဲ့။ သစ္ဆေ၊ သစ္ဆာကို။ ကတေတာ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သစ္ဆကတေတန၊ ပြုအပ်သော သစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သိခီ၊ တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇသိယ ထာ၊ ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသောအလုံ ရှိသော။ သိခီ၊ တောမီးသည်။ သောဠသကရိသာနံ၊ တဆဲ့ ခြောက်မင်း ပယ်စားတို့ဘိုင်တိုင်း ဝဇ္ဇသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတြာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္ဆေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စာပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီဘည်း။

ဝဋ္ဋပ ရိတ္တံ၊ ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဓဇဂ်သုတ်အနက်

၂၈။ ယဿ၊ အကြင်ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်ဧတာ်ကို။ အနုဿရ ဏေနာပိ အောက်မေ့ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိခေ့ပိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၂၉။ ယက္ခေစာရာဒိသမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး, ခိုးသူ စသည် တို့ခြောင့် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ။ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝါတည်းဟူသော ကွန်ယက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သော

သူတို့ကို။ ဂဏန၁၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နစအာတ္တံ၊ မရှိသလျှင် ကတည်း။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုဓဇင်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အို.... အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၀-၇၁။ ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ ဓဇဂ္ဂံ၊ ဤဓဇင်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ-မယာအာဒနန္တေန၊ အကျွန်ုပ်အာဒနဿသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား။ ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဓဇင်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ ဘုရားမှာက်ဘက်တော်မှ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သုတံ၊ ကြား ခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်သည်။ ဧဝံ၊ တပါ။သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတိလျက်သော၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုသည်း၏။ အာရာမေ၊ နှုလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ဥကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ ခါ။ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခူ။၊ ရဟန်းတို့ကုံ။ အာမန္တေသိ-အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ ဤသြဘုရားဟူ၍။ ဧတဘိက္ခူ။၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့ရသော်၊ မေ၊ အသူရနှင့်

တို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပဗျူဟာငွေ့၊ ကောင်းစွာ တက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထဒေါ၊ ထိုအခါ ဥ။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒာ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ မနုကုန်သော။ ဒေဒေဝ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ ငါနှင့်တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမကတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ သင်နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း သည်၎င်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ကြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော ကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွဲ့။ မမ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဇဝါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ။ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၈၂။ ဓဇေ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်

ရှိသော။ ဒေဝရာဇာဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇာဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောဒကယျာဝထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စ္ဒဉ္။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇာဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝေါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရှိ၏။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝေါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းသည်ရှိ၏။ မယာလောမဟံသောဝေါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရှိ၏။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့အံ့။ သော၊ ထို့ဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

ဂဉ္။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ဒေဝရာဇာဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇာဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော ဥလ္လောကယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထို့သို့မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇာဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စ္ဒဉ္။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇာဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝေါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရှိ၏။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝေါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော၊ အဖြစ်သည်ရှိ၏။ ယောလောမဟံသောဝေါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရှိ၏။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့အံ့။ သော၊ ထို့ဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏသဲ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇသဲ၊ နှတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အာဏာယ်၍။ နောဉလွှာကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည် ရှိခဲ့သော်။ ဤသာနုသဲ၊ ဤသာနုအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇသဲ၊ နှတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဉလွှာကေယျာထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စ့ဉ့်။ ဤသာနုသဲ၊ ဤသာနုအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇသဲ၊ နှတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဉလွှာကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝေါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ပိတတ္တံဝေါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောဇလာမဟံသောဝေါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့အံ့။ သဲ၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။ ဤ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တယိ၊ မိန့်ခေါ်မူ၏။

၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဤဒ္ဓဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံခဏေပနဓဇဂုံ၊ ထိုဘမ်းခွန်ဖျားကို။ ဉလွှာဇယတံဝေါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အား၎င်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဉလွှာကယတံဝေါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အား၎င်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဉလွှာ

ကယတံဝါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားငဉ်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ ဇမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥဿာကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားငဉ်း။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ငဉ်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ကျက်တနာရှိသော အဖြစ်သည်ငဉ်း။ ယောလောမဟံသောဝဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ငဉ်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့ဆဲ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီနယထာပိ၊ ပျောက်သည် မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ ခနာပဟီယေထာပိ၊ မပျောက်သည် မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ၊ ထိုပျောက်ခြင်း, မခပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဒဟေတု၊ အဘယ်ဟူ၍ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇဒဝါနုံ၊ နတ်တို့၏။ ဂုဏဒ္ဒါ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သဇ္ဇကွာ၊ သိကြားမင်းသည်။ အဓိတရာဇဝေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိ၏။ အဓိတဒေါသော၊ မကင်းသောဒေါသရှိ၏။ အဓိတမောဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဘီရူ၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်ဘရော်ရှိတတ်၏။ ဥတြာသီ၊ လန့်တတ်၏။ ပလာယီ၊ ပြေးဘတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညဂတောနံဝါ၊ တော၌မူလည်း နေကုန်ထသော။ ရုက္ခမူလဂတောနံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း နေကုန်ထ၏သော။ သုညာဂါရဂတောနံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌မူလည်း နေကုန်ထသော။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်း

သည်၎င်း။ ဆမ္ဘီ တတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်
သည်၎င်း။ လောမဟံဿဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း
သည်၎င်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပပဇ္ဇယျ၊ ဖြစ်တုံ့အံ့။ တသို့
သမယော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘီ တတ္တ, လောမဟံသ ဖြစ်သော အခါ
၌။ မဒ္ဒမဝ-မမံဝေါ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရဏ
ယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊
ကိလေသာရန်တို့ကို သတ်တော် မူဘတ်သောကြောင့်လည်း။
ဝါ၊ သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူဘတ်
သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော်အထူး
ကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌
မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ.
မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
ဤသို့ဖကောင်းစွာ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး
တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏ
တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာ စရဏ
ဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်
မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်
မူ၏။ ဝံနည်းကား။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို

ဆိုတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂဏ္ဍော။ သုဂတ
မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
ဣသို ကာမလောက၊ ရူပလောက၊ အရူပလောက၊ တနည်း
ကား။ သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ သမူဟလောက
ဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်
လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသို အတုမရှိသော တရား
တော်ဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊
အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်
မူ၏။ တနည်းကား။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိပိ၊ ဣသို လွန်သောသူ မရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊
အနုတ္တရမည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဣသို ဆုံးမတော်မူအပ်သော
ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်
လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။
သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသို နှုတ်လု
တ်ခြင်း၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝ
မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသို ခပ်သိမ်းသော တရား
တို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်
မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊ ဣသို နှုတ်လုတ်ခြင်း၊ ဆိုးဆတ်
သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသို ဆည်းပူးအပ်သော
ပါရမီဟူသော ဘုန်းရှိတော် မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊

ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ ဂုဏ်ကို သာဝ်လျှင်။ အနုဿရုယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စ္ဒာ့။ ဘိက္ခဝေ၀၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၀၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရှင်း။ ဥယာဒေါမဟံသဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့ဆဲ့။ သော၊ ထိုဘယ,ဆမ္ဘိတတ္တ, ဥလ္လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ ဇနာ အနုဿရေယျုာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မဇ္ဈအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျုာထ။ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စ္ဒာဘုရားသည်။ သ္ဒာက္ခာတော၊ ဃောင်းစ္ဒာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိ ကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့်၍ ရှုလှည့်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုထိုက်၏။ ဩပနေယျိ ကော၊ နှတ်ချဉ်းငံ့ဖွာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်၏။ပစ္စတ္တံ-ပဋိဇာတ်၊ အသီးအသီး မိမိမိတို့၌။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်, ဖလဋ္ဌာန် ခေးယောက်ြစ်ခသဲ့ ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်

ခံစားအပ်၏။ ကုဝိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ ဓာတ်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဝါ၊ သင့်ဝဉ်း။ ဟက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို။ အနုဿရတိ၊ ဓာတ်မေ့ကုန်သော။ ဓာ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်း သည်ဂုဏ်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ဂုဏ်း။ ယောလောမဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ဆတ်ခြင်းသည်ဂုဏ်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့အံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, ဇလောဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၉၃။ ဘာ၊ ရဟု။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နော အနုဿရေယျာထ။ မဓာတ်မေ့ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မဓာတ်မေ့ကုန်သည်ရှိသော်။ သံသာ၊ ဝဋ်တပည့် သင်္ခါရတို့။ အနုဿရိဿတိ၊ ဓာတ်မေ့ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ အပြီအစသဖြာခြင်းကို ဝံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။

စတ္တာရှိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ-ယာနိပုရိသ ယုဂါနို၊ အကြင်ယောကျားမြတ်၏ အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါးအစုံဖြစ်သော ယောကျားတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သေ-ဧသော သာဝကာသံဃော၊ ထိုဟပည့် ဖြင့်သော် သဃ်ာတော်သည်ကား။ အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ည့ှဲသည်တို့အား ရည်၍ထားသော ပစ္စည်းအထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုစိုက်ပျိုးရာလယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃံ၊ သဃ်ာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စ္ဒဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သဃ်ာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝေါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝေါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တဲ့ရာရှိသော အဖြစ်သည်ရှင်း။ ယောလောမဟံသောဝေါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရှင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့အံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၆။ တံ၊ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတ, လောမဟံသ ပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။

တထာဂတော၊ ဝိပဿီအစရှိသောဂရူးဘုရားဝို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှာ မထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာကိုယ်တိုင် သစ္စာဓလေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝိတရာဒေါ၊ ကင်းဓသောဆုဂရှိ၏။ ဝိဘဒမာဒဟာ၊ ကင်းသော မောဟရှိ၏။ အဘီရူ၊ မကြောက်တတ်။ အဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တဒရော်မရှိတတ်။ အနုတ္တာသီ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယီ၊ မဓပြုးတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်း ပဟ်ယိသတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဗ်၊ ဤသို့ဓသောစကားကို။ အဓေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂဓတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဓသောစကားကို။ ဝတ္ဝာန၊ မိန့်ဦ၍။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ အာယရှာ၊ တပါးသော။ ဧတံ၊ ဤသို့ဓသောစကားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ အရဏ္ဉဝေါ၊ တောနှင်းရင်း၊ ရုက္ခမူလဝေါ၊ သစ်ပင်ရင်းနှင်းရင်း။ သုညာဂါရဝေါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ကုန်းငြား။ သမ္မုဠိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ တုဒမ္မု၊ သင်တို့ကဉ်း အနုသဓရထ၊ ဂအာက်မေ့ကုန်းလော့။ တမ္မူလကာ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နောသိယ၊ မဖြစ်သင့်။

၉၉။ ဓလောကဓဇံ၊ လူတို့၏အကြီးဖြစ်ထိုးသော။ နရာသဘံ၊ လူတို့ထက်လည်းမြတ်ထဓသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ဇဓ၊ အကယ်၍။ နောသဓရေယျာထ၊ မဓအောက်မေ့မိကုန်ဘဲ၊

အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထ၏သော။ သုဒေသိဘံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထ၏သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။ သရဲယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထ၏သော။ (ဝန္ဒဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်းပေး။) သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထ၏သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ ဖေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ တိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုခင်းရာ လယ်ယာမြေကောင်းသတ္တဝဿဲလည်း ဖြစ်ထ၏သော။ သံဃံ၊ သဃ်ာတော်၏ ဂုဏ်ကိုလော့။ သရဲယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပဋိဠ္ဍ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကိုဂုဏ်း။ ဓမ္မဠ္ဍ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကိုဂုဏ်း။ သံဃဠ္ဍ၊ သဃ်ာတော်၏ ဂုဏ်ကိုဂုဏ်း။ သရန္တောနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြောက်ခြင်းသည်ဂုဏ်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝ၊ အကြောက်ကုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းသော အဖြစ်သည်ဂုဏ်း။ ယောလောမဟံသောဝ၊ အကြောင် ကြောက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ဂုဏ်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ နဟော သတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

ဓဇဂ္ဂသုတ်၊ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီးပြီ။

၈-အာဠဝနာဋိယသုတ်အနက်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်မြတ်ကောဇင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုဋသော့။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အပ္ပသန္နဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ကုဋသော။ စက္ကုဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်ထဇသော။ သဒ္ဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ ကိုဋ္ဌိသကာရ်ဘိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်ကုဋသော။ အမနုဿဟိ၊ ဘိလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတာသုန်၊ လေးပါးကုန်ဇသော။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့ကို။ အဘိသာဟစ၊ မည်သည်ကဲ့သို့ဆိုခဲ့သနည်း။ ဂုတ္တိယာဇ၊ ဖောင့်စိမ့်ခဲ့သနည်း။ မဟာဝိဇရာ၊ ကြီးမြတ်ဇသော လုံ့လရှိတော်မူဇသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဠဝနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဠဝနာဋိယသုတ် ပရိတ်ကောင်းကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တာသု၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြီးသရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဝိပဿိသ္မာ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိဿာပိ၊ သိခီမြတ်စွာဘုရားအား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။ တငါးသိန္နော၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ထိုလည်း ကျင့်တတ်ထ၏သော။ ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအား၊လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရ သေနာပမဒ္ဒိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နှိုင်းတတ်သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအား၊လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မဟကာင်းမှုကို အပ ပြုပြီးထသော။ ဓုသိမဒတာ၊ ငါးပါးသော ဝသီဘော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်းရှိထသော။ ကောဏာ မေနဿစ၊ ဒကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအား၊လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဂနမော၊ ရှိခို ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တာဿု၊ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော။ ကဿပဿစ၊ ကာသပ မြတ်စွာဘုရားအား၊လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင်ဂေါတမဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပနူဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဂိရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှ ထုတ်သော အဆောင်ရှိထသော။ သိရိမဒတာ၊ ဘုန်းကြီးသရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သက္ယပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊

ထိုဂေါတမ ဘုရားသခင်အား၊ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၈၈။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းခဲပေဟုန်ပြီး သော။ ယေစာပိဇနှာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ယထာ ဘူတံ၊ ဟုတ်သော အလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဇေတဇ နှာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အ-ပိသုဏာ၊ ချောပစ်သော စကားကို မဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမျှ၌။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝိတ သာရဒါ၊ ကင်းသော ရှုံကြောက်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏ တဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်စွာ ထသော။ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသော ရှုံကြောက်ခြင်းရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားလည်း ဖြစ်ထ သော။ ဓေါတမံ၊ ဓေါတမအမျိုးလည်း ဖြစ်ထုသော။ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဇေတေစ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား ဂုနစ်ဆူတို့သည်ဌင်း။ အနော၊ တပါးကုန်သော။ အနနကာသ တဇ္ဈောဋ္ဌိယော၊ အကုဋ္ဌ အရာမကမျှားကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်ဌင်း။ သမ္ဗု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧသမ-သမာ။ ပစ္စက္ခဗုဒ္ဓါ, သဝဂ တို့နှင့် မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာ တူကုန်၏၊ သဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော်။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဗဟိဒ္ဓကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ ဇာသဗ္ဗလူဇေပတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာဌာန အစ ရှိသော အာဒိနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တို့နှင့်။ ဥပဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ သော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဉာဏ်၏ အဖြစ်ဘည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံ ကုန်၏။

၁၁၂။ ဇေတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိတ်သတ်တို့၌။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟနာဒံ၊ ကေသရေဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော ဓမ္မစက္ကြာတရား တော်ကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ ဟူလို သည်။)

၁၁၃။ နာဃကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန် ဖြစ်တော် မူသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေ တာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္တိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါး သော လက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသီတနှာ ဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာ ငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဧဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ ဗျာမပဘားယ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်တော် ၏ အရောင်ဖြင့်။ သုပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဧဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗညုနှင့်၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတတ်ကုန်၏။ ဒိဏ္ဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အဆင်းရောင်လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာဇုတိဇာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာဗလာ၊ ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာဝေသာရဇ္ဇိကာ၊ များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓိရာ၊ လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဧဗ္ဗသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ တို့၏။ ဒိပဒါစ၊ ကျွန်းလည်းမည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ် ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတီစ၊ လားရာလည်း မည်ကုန် ၏။ ပဋိသရဏာစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။ မဟာသာသဝါစ၊ မြတ်သော လေးသမားလည်း မည်ကုန်၏။ သရဏာစ၊

အောက်မေ့ရာသည်းမည်ကုန်၏။ ဟိုတသိနှာစ၊ စီးပွားကိုသည်း ရှာကြံလွှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဒ္ဓ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေတး ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ၏။ ပရုယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောကျား တကာတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဒေတ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့ကို။ သယံနှ၊ အိပ်ခဿာအခါဌိုင်း။ အာသနှ၊ ထိုင်သောအခါ ဌိုင်း။ ဌာနေ၊ ရပ်ခသာအခါဌိုင်း။ ဂမနှနုစာပိ၊ သွား သောအခါဌိုင်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဝစသာ စေဝ၊ ဝစီဒ္ဒါရဖြင့်ဂုင်း။ မနသာစေဝ ၊ မနောဒ္ဒါရဖြင့်ဂုင်း။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိုလသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ် ဖသောအခါ၌။ သုခေန၊ချမ်းသာသဖြင့်။ ရကွန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိခတာ၊ စောင့်အပ်သော။ တုံ၊ သင်သည်။ သန္တိကာစ၊ ငြိမ် သက်သည်ဂုင်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ။ မုခတ္တာစ၊ ကင်းလွတ်သည်ဂုင်း။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုံ၊ သင်သည်း သဗ္ဗရောဂဝိမုတ္တောစ၊ ခပ်သိမ်းသော အနာမှ ကင်းလွတ်သည်ရင်း။ သဗ္ဗသန္တာပဝဋ္ဋိတောစ၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်ရင်း။ သဗ္ဗဒဝရံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရန်ကို။ အတိက္ကန္တောစ၊ လွန်နိုင်သည်ရင်း။ နိဗ္ဗုတောစ၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းရှိသည်ရင်း။ ဘဝ-ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေနစ၊ သီတင်းဖြင့်ရင်း။ သဓေနစ- သစ္စာဖြင့်ရင်း။ ဒန္တိမေတ္တာဗလေနစ၊ သည်းခံခြင်းမေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ တေပိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗ နတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ် နတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္စိမသို့ ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအာဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ တပေါ၊ ထိုနဂါးတို့ သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ဂင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ဂင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသို့ ဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအာဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ တပေါ၊ ထိုဘီလူးတို့ သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ဂင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ဂင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းဂင်း။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူဠကော၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဝိရူဠကနတ်မင်းဂင်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူပက္ခော၊ နဂါးတို့ကို အစိုးရသော ဝိရူပက္ခနတ်မင်းဂင်း။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌၊ ကုဝေရော၊ ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်းဂင်း။ ———

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်ထသော။ ယသဿိနော၊ အခြံအရံများကုန်ထသော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဧတေမဟာရာဇာ၊ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တပေါ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့ သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ဂင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ဂင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဘူမဋ္ဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်,နဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ကဒ္ဒိမန္တေဝစ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဃေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ကမသာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗီတိဃာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒြဝါတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၎င်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်၎င်း။ ဝိနာသတ္ထု၊ ပျောက်စေသတည်း၊ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သော အသက် ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရိုသေစွာ ရှိခိုးသော အလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဍ္ဎာပစာယိနော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရိုသေသော

အခေါ်ရှိထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊ အသက်သည်ဌင်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်ဌင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်ဌင်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်ဌင်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါ.ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေ'ဇူးတို့သည်။ ဝတ္ထုန်၊ ပဒါးကုန်၏။

အာဒုဒနာဒိုယသုတ္တံ၊ အာဒုဒနာဒိုယ သုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-အာဂုံလိမာလသုတ်အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြောင် အဂုံလိမာလသုတ် ပရိတ်တောင်ကိုး ဘဂဝန္တဿ၊ ရှစ်သောထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာအရပ်ကိုဆေးသော။ ဥဒကမ်ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိဓေ၀၊ ပျောက်စေသလျင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြောင် အဂုံလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန် ဘုံးခြင်းကိုလည်း။ တခ်ဏော၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အဂုံလိမာလဿ၊ အဂုံလိမာလအမည်ရှိသော။ 'ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ အာယုကပ် ပတ်လုံးတည်ထသော။ မဟာဒုတဇံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်း ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊

ထို့အင်္ဂုလိမာလပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယုံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့၊

၁၃၄။ ဘဂိုနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဒေတာ၊ အကြင် အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တဒေဟ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဉ္စိစ္စ၊ သေးစလံသာ စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိ၊ အသက်ရှိသော သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဓေါရောပယတာ၊ ကွာစေ၊ ချဉ်းကျီးဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့ မှန်သော စကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂတ္တသာ၊ ငမ်းငြိရှိသော သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတာ ပြီးပြီ၊

၁၀-မေဘဋ္ဌင်သုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာဌာန်၊ သံသရဒုက္ခာ၊ ကျင်လည်ကုန်ခဲသော သူတို့၏၊ သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနံ၊ အပါယ်ဆိုးဒုက္ခ ဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ်ကုန်ထံသော။ မာရဇာလံ၊ ဝပဓဒုံ၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်ထံသော။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဖဿဝဋ္ဋဂင်္၊ အာရုဗ္ဘဝိ၏ အင်္ဂါဖြစ်ကုန်ထံသော။

၁၃၆။ ယေဉ်ဓမ်မဓမ်မေ၊ အကြင်တရာတို့ကို။ ဗဟုဿုတာဝ၀၊ သိရှိသားလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘ၀ါ၊ သုံးပါး ဖသာဘ၀မှ။ မုတ္တာကာ၊ ဇင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်ကုန်၏။ အဇာဝံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမရှိထသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိထသော။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်းမရှိထသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိထဒသာ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဧဝမာဒိဂုဏ်ဥပတံ၊ ဤသို့ အစရှိဒသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အနေက ဂုဏသင်္ဃံ၊ များသော ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တက္ခ ယူရာဖြစ်ထသော။ သုသဓ္ဓု၊ ဆေးလည်းဖြစ်ထသော။ မန္တဓ္ဓု၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်ထသော။ ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ကိုလည်း။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံဂါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိသင်္ခါတော၊ သတိဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဗဟုဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်ဂင်း။ တထာ၊ ထိုမျှ။ ဓမ္မာနံဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်ဂင်း။ ဝီရိယံစ၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်ဂင်း။ ပီတိစ၊ ဒိတိသမ္မောဇ္ဈင်ဂင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်ဂင်း။ တထာ၊ ထိုမျှ။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓိဥပက္ခာ၊ သမာဓိ ဥဒါက္ခာဖြစ်ကုန်သော။ ဧဗဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့ဂင်း။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဒဒတဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသဓမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဟရုးတို့ကို။ မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းသော အပြားဖြင့်။ အက္ခာတာ၊

ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝံတာ၊ ပဉ္စ၊ဗောအပ်ကုန်၏။ ဗဟု လိုက်တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေးရှုသိအပ်သော တရားဟူကို သိခြင်းအကျိုးငှါငင်း။ နိဗ္ဗာနာယစ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှါငင်း။ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါငင်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇတောနု၊ သစ္စဝဇ္ဇေနု၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဇတာ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ကေသို၊ တပါးသော။ သမယော၊ အခါ၌။ နာဂေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကိုငင်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကိုငင်း။ ဂိလာနေနု၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗဟဇ္ဈဂေါ်၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ ကေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထို ဟောတော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ အလွန်နှစ်လို၍။ တဒဇ္ဈဂ၊ ထိုခဏ၌။ ဇရာဂါ၊ အနာမှ။ မုတ္တိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ ဇတောနု သစ္စဝဇ္ဇေနု၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဇတာ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ကေဒါ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရားမင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂိလညေနု၊ အနာသည်။ အဘိပ်ဍိ

တော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ စုန္ဒတ္ထရေနှ၊ စုန္ဒမထေရ်ကို။ တံယော၀၊ ထိုဧဗာဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတရားကိုသာလျှင်။ သာဒရုံ၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊ ဟောစေလတ်၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊ ဟောသောခဏာဒ်။ တမ္မာအာဗာဓာ၀၊ ထိုအနာမှ။ စုဋ္ဌေသိ၊ ထတော်မူ၏။ ဧတေန သစ္စ၀ဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌း တော၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဏန္နမ်ိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဟောသိ နံ၊ မဟာကဿပမထေရ်၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၊ မြတ်စွာဘုရား တို့အား။ တေအာဗာဓာ၀၏၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ ပဟီနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟာတာကိလေသာ၀၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဘန် မဖြစ်ခကောင်းသော သဒၶာသို့။ ပတ္တာဇေ၀၊ ရောက်ကုန်သည်သာတည်း။ ဧတေန သစ္စ၀ဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ်အနက်

၁၄၆-၇-၈။ ယံဒုန္နိမိတ္တာဒ္ဒု၊ အကြင် မကောင်းသော နိမိတ်သည်ရှင်း။ ယံအာ၀မဂ်လာဒ္ဒု၊ အကြင် မင်္ဂလာသော အမင်္ဂလာ

သည်ဌင်း။ သကုဏသဲ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနုစ်လိုဘွယ်သော။ ယောသဒ္ဒါစ၊ အကြင်အသံသည်ဌင်း။ ယောပဉ္စ ဟောစ၊ အကြင် မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်ဌင်း။ အကန္တိ၊ မနုစ်လိုဘွယ်သော။ ယံဒုဿုပိနဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်ဌင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေဒုန်မိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ခကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ သံဃာတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာဘဲ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ဇွဲ။ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပဟတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဒ္ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘယပဟတ္တာ၊ ဘေးသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဘယာစ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပဟတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဿောကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ တွောဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်။ အမ္မေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညသမ္ဘဒံ၊ ကောင်းမှုရေပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ

နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက် ဧကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသမ္ဗတ်သိဒ္ဓိယား၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သီလံ၊ သီတင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလဗ္ဘတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ငင်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ငင်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့၏ငင်း။ ယံဗလံ၊ အကြင်ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿဉာဏဗလဿ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ဘဲ၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣစဝါ၊ ဤလူပြည်၌ငင်း။ ဟုရုံဝါ၊ နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌ငင်း။ သဂ္ဂသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ငင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသောရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓေသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ-

ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံယေ-သံဃဿ၊ သံဃ်ာတော်၏။ ကဒမ္မိရတနံ-အယမ္မိရတနာဘာဝေါ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ဣဏံတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်ဘော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော သံဃ်ာတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာဟောသား။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သံဃာနုဘာဝေန သာထူးသည်။)

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့်ယှဉ်ထသော။ တနည်းကား။ များသောကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တင်းမူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သမ္မာဓိံ၊ အရ

ဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပဒတ္တာ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဒေတန သစ္စဝဇ္ဇန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တော၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သက္ကာနံ၊ သာကိဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝဗ္ဓနော၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယသန္တောယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူ ၎င်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမင်္ဂလေ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာ၌။ တဝ၊ သင်အား။ ဇယသူ၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိသေကော၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေကမင်္ဂလာကို ခံယူရာဖြစ်ထသော။ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော။ သီသေ၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ လူသုံးပါးထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ပမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဒေဝ၊ ဤအတူဇင်း။ တဝ၊ သင်အား။ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသောနက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊

ကောင်းသော် မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ခဲစသတည်း။ သုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးခသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်ခဲစသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏောစ၊ ကောင်းသောခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ခဲစသတည်း။ သုမုဟုတ္တောစ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗြဟ္မစာရီသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်နှံသော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ဝင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ဝင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မဲနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်ဝင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏော၊ မြတ်သော ကာယကံ-ဝစီကံ-မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏီဓိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်နှံသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊ မြတ်သော အမှုတို့ကို၊ ကတ္တာန၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏော၊ မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝိရူဠှာ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့

ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗဟော်၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘို၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟာ၊ တကွ၊ အဆောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။

ပဗ္ဗန္နသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်တော်ကြီး နိသျပြီး၏။

ပထမပိုင်း

(၁) ယဉ်ကျေးမှု

ဤအပိုင်းပါ နိတိကဗျာ ပျို့လင်္ကာများကို လေ့လာ ပုတ်သင်းခြင်းဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ ပညာရှိတို့၏ အဆိုအမိန့် ပြဿနာကို သဘောပေါက် နားလည်ကာ လက်တွေ့ကျင့်သုံး ခြင်းဖြင့် မိမိ၏ကိုယ်ခံအင်္ဂါများကို ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ လာစေရန် ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်မည်ဟု မလွဲမပေါ်ပေးသည်။

လောကနိတိ ပါဠိ

နံဝေါ တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ လောကနိတိံ ပဝက္ခာမိ၊ နာနာ-သတ္ထ-သမုဒ္ဓဋံ။
မာဂဓေနေဝ သခ်ေါ်၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ ရတနတ္တယံ။ ။

၂။ နီတိ ဇလောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာ-ပိတာစ အာစရိယော မိတ္တော။
တဿာဟိ နီတိံ ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟု-ဿုတော၁စ။

၃။ အလဿဿ ကုတော သိပ္ပံ၊ အ-သိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
အ-ဓနဿ ကုတော မိတ္တံ၊ အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အ-သုခဿ ကုတော ပုညံ၊
အ-ပုညဿ ကုတော နိဗ္ဗာနံ။ ။

၄။ သိပ္ပါသမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ နဂ္ဂန္တိ။
ဣဓလောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရ-လောကေ သုခါ·ဝဟံ။ ။

၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊ စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
ဝမ္မိကော,ဒက·ပီန္ဒ္ဒ်ု၀၊ စိရေန ပရိပူရတိ။ ။

၆။ ခုဒ္ဒါတိ နာတိမညေယျ၊ ဝိဇ္ဇံဝါ သိပ္ပ.မထဝါ။
ဧကိမိ ပရိယောဒါတံ၊ ဇိဝိတ-ကပ္ပကာရကံ။ ။

၇။ သေလေသေလေ နမာဏိက္ကံ၊ ဂဇေဂဇေ နမုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ နစန္ဒနံ၊ ဌာနေ ဌာနေ နပဏ္ဍိတံ။ ။

၈။ ပဏ္ဍိတော သတ·သမဇ္ဈေ၊ ယတ အတိတိ စေ သတော။
မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ၊ ဂန္တ်ဗ္ဗံဝ သုတေ,သိနာ။ ။

၉။ သနေ သိပ္ပံ ဃနေ ဓနံ၊ သနေ ပဗ္ဗတ မာရုဟံ။
သနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊ ဣမေ ပဉ္စ သနေသနေ။ ။

၁၀။ သုတိ သမ္မုတိ သဒ္ဒါဝစ၊ ယောဂါ နိတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာ စေဝ၊ ဓနုဗေဒါစ ပူရဏာ။ ။

၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာဝစ၊ ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ။
ကေတု မန္တာဝစ သဒ္ဒါစ၊ သိပ္ပါ·ဌာနကာ ဣမေ။ ။

၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရိ၊
ပဇ္ဇုန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
ဗဟုံပိ ဘဏတေ သဒ္ဒါ။ ။

၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ်ံ၊ပရ-ဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
ယထာကိစ္ဆေ သမုပ္ပန္နေ၊ နတံ သိပ်ံ နတံ ဓနံ။ ။

၁၄။ ဇလ-ပွမာဏံ ကုမ္မဒ-မာလံ၊
ကုလ-ပွမာဏာ ဝနယောဝမာဏာ။
ဗျဉ်ဇ-ပွမာဏံ ကထိတ-ဝါကျံ၊
ပထဝိ-ပမာဏံ တိဏ-မိလာတံ။ ။

၁၅။ အ-ပွဿုတော သုတံအပ်ံ၊ ဗဟုံ မညတိ မာနဝါ။
သိန္နုဒက-မပဿန္တော၊ကူပေ တောယံ-ဝ မဏ္ဍုကော။ ။

၁၆။ ပဌမံ နပရာဇိတော သိပ်ံ၊ ဒုတိယံ နပရာဇိတော ဓနံ။
တတိယံ နပရာဇိတော ဓမ်မံ၊ စတုဇ္ဇံ ကိံ ကရိဿတိ။ ။

၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြာ ကိ-မာလယော၊
အဗျတ္တော ဘာရ-ဟာရကော။
ဗျတ္တကော ပဏ္ဍိတော လောကော၊
ဗျတ္တာ ပုတြာ ဒိနေ ဒိနေ။ ။

၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော နသိက္ခိတော။
သဘာ-မဇ္ဈေ နသောဘတိ၊
ဟံသာ- မဇ္ဈေ ဗကောယထာ။ ။

၁၉။ ကဏ္ဏကာဝ်ရီ ကော တိက္ခတိ၊
ကော အဇ္ဇုနံ မိဂ-ကွိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝဇ္ဇတိ သမတိဘာဝေါ။ ။

၂၀။ နရသံ အကောတမ္မုလံ၊ အ-ဓနဿာ.လင်္ကာတမ္ပိ။
အ-လောဏကန္တ္ဓါ ဗျဉ္ဇနံ၊ ဗျာကရဏံ အ-သိပ္ပဿ။ ။

၂၁။ သုဿုသာ သုတ-သမ္ပန္နော၊
သုတ-ပညာယ ဝဍ္ဎတိ။
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။ ။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏော ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟီနော ဂေါဏ-သမော ဘဝေ။ ။

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ-သမ မတ္တံ၊ နစ ဗျာဓ-သမော ရိပု။
နစ အတ္တ-သမံ ပေမံ၊ နစ ကမ္မ-သမံ ဗလံ။ ။

၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ နကာကာနံ၊ သီဟော ဂုန္နံ နသောဘတေ။
ဂဒြဘ-မဇ္ဈေ တုရင်္ဂါ၊ ဗာလ-မဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။ ။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
နသော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဒဗ္ဗီ သူပ-ရသံ ယထာ။ ။

၂၆။ မုဟုတ္တံ.မပိ စေဝိညူ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဇိဝှါ သူပ-ရသံ ယထာ။ ။

၂၇။ ဝိနာ သတ္ထံ နဂစ္ဆေယျ၊ သူရော သင်္ဂါမ-ဘူမိယံ။
ပဏ္ဍိတံ.ဒွံ.ဒွဂုံ ဝါကိဇော၊ ဝိဒေသ-ဂမနော တထာ။ ။

၂၈။ ဓန-နာသံ မနော-တာပံ၊ ဃရေ ဒုစ္စရိတာနိစ။
ဝဉ္ဆနဉ္ဆ အဝမာနံ၊ ပဿိတော နပကာသယေ။ ။

၂၉။ ပဘ္ဘာ၊နုဠုပကံ ဝါကျံ၊ သဘာဝ-ရူပကံ ပိယံ။
အတ္ထာ၊နုဠုပကံ ကောဓံ၊ယော ဇာနာတိသပ်ဘ္ဘဲတော။ ။

၃၀။ အ-ဓနသာ ရသံ ခါဒါ၊ အ-ဗလဿ ဟတာရုတာ။
အ၊ပ်ညဿ ဝါကျ-ရတာ၊ ဥမ္မတ္တက-သမာ ဣမေ။ ။

၃၁။ အနဝ္ဇါယံ ဂမယန္တော၊ အ-ပုစ္ဆာ ဗဟု-ဘာသကော။
အတ္တ-ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊တိဝိဓံ ဟိန-လက္ခဏံ။ ။

၃၂။ အပ္ပ-ရူပေါ ဗဟုဘာသော၊အပ္ပ-ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ-ပုရေ ယဒ္ဓော ဒေါဘော၊အပ္ပ-ခီရာ ဂါဝီစလေ။ ။

၃၃။ မဏ္ဍူကေပိ ဥကြသီဟော၊ ကာက၊ဂုဟော ပိယေပိယော။
အ-ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိဟုတ္ဝာ၊ဓီရာ ပုစ္ဆေ ငယေငယော။ ။

၃၄။ မဏ္ဍူကေပိ ဥကြသီဟော၊သုကရေပိ ဥဟော ဒီပေ။
ပိဋ္ဌာရေ သဒိသေ ဗျဂ္ဃော၊သဗ္ဗ-ဓိရေ သိပ္ပ-သမေ။ ။

၃၅။ နတိတ္တိရုဇ်ာ ဓနမ်ိ၊ပဿိတောပိ သု-ဘာသိတော။
စက္ခုပိ ပိယ-ဒဿနော၊ဇလေ သာဂရော နတိတ္တိ။ ။

၃၆။ ရူပ-ယောဗ္ဗန-သမ္ပန္နာ၊ ဝိသာလ-ကုလ-သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟီနာ နသောဘန္တိ၊ နိဂ္ဂန္ထာဇ္ဇဝ ကိံ သုကာ။ ။

၃၇။ ဟိန-ပုတ္တော ရာဇ်ာ၊မစ္ဆော၊ဗာလ-ပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော။
အ ဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊ ပုရိသာနံ နမညထ။ ။

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပ-လောဘေန၊ဗဟုံ ဂဏှာတိ တံသိပ္ပံ။
မူဠဂါ၊ဝ သုပိနံ ပဿံ၊ကထေတုမ်ိ နဉ်ဿဟော။ ။

၃၉။ နဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊ သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ ဃဋ္ဋတိ။
နခီဧပေတုံ အပါယေသု သိဿာနံ ဝုဗ္ဘိ-ကာရဏာ။ ။

၄၀။ တဂရဉ္စ ပလာသေန၊ယော နရော ဥပနယ္ဟတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိ ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဒိဋ္ဌ ပသေဝနာ။ ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-သုဇာန ကဏ္ဍ

၄၁။ သဒ္ဓိဇရေဝ သမာသေထ၊
သဒ္ဓံ ကုဗ္ဗထ သန္ထဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ၊မညာယ၊
သေယ္ယော ဟောတိ နပါပိယော။ ။

၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇန-သံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓု-သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။ ။

၄၃။ ယဿာ ဥဒုမ္ဗရ-ပဏ္ဏာ ဗဟိ-ရတ္တကမေဝစ။
အန္ဓာ ကမလ-သမ္ပုဏ္ဏာ၊ဧဝံ ဒုဇ္ဇန-ဟဒ္ဒယာ။ ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပဏ္ဏာ၊ ဗဟိ ကဏ္ဏကမေဝစ။
အန္ဓာ အမတ-သမ္ပန္နာ၊ ဧဝံ သုဇန-ဟဒ္ဒယာ။ ။

၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒန-တရု နဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရ-မုဒေ နဒဟာတိ လိင်္ဂံ။
ယန္တာဂတော မဓု-ရသံ နဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍုတ-ဇနော နဇဟာတ ဓမ္မမ်ု။ ။

၄၆။ သိဟောနာမ ဇိဃစ္ဆာပိ၊ ပဏ္ဏာဒီနိ နခါဒတိ။
သိဟောနာမ ကိသောစာပိ၊ နာဂ-မံသံ နခါဒတိ။ ။

၄၇။ ကုလဇာတော ကုလ-ပုတ္တော၊ ကုလ-ဝံသ-သုရက္ခတော။
အတ္တာနာ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဟိနကမ္မံ နကာရယေ။ ။

၄၈။ စန္ဒနံ သိတလံ လောကေ၊ တတော စန္ဒော၀ သိတလော။
စန္ဒန-စန္ဒ-သိတမှာ၊ သာဓု-၀ါကျံ သုဘာသိတံ။ ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊ မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သိတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊ ပဗ္ဘတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ နဝိပရီတံ၊ သာဓု-၀ါစာ ကုဒါစနံ။ ။

၅၀။ သုခါ ရက္ခသသာယာ၀၊ ဟဒတာ ဥတိ-မာတာ-ပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊တတော ဗုဒ္ဓသနေကဓာ။

၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖံမိစ္ဆန္တိ၊ ဂဏာံမိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။
မက္ခိကာ ပူတိံမိစ္ဆန္တိ၊ ဒေါသံမိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။ ။

၅၂။ မာတာ-ဟိနသ ဒုဿီလာသာ၊ ပိတာ ဟိနသ ဒုက္ကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ-ပိတာ ဟိနာ၊ဒုဿီလာသာစ ဒုက္ကိရိယာ။ ။

၅၃။ မာတာ-သေဋ္ဌသ သု-ဘာသာ၊
ပိတာ သေဋ္ဌသ သု-ကိရိယာ။

ဥဘော မာတာ-ပိတာ သေဌာ၊
သု-ဘာသာစ သု-ကိရိယာ ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္ဒိ၊ မန္တိ-သုခံ ကုတူဟလေ။
ပိယဥ္စ အန္ဒ-ပါနေသု၊ အတ္ထကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။ ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊ ဒန္တံ့ ဒဿေတိ ဟိံသိတုံ။
ဒုဇ္ဇနော သုဇနံ ဒိသွာ၊ ရောသယံ ဟိံသမိစ္ဆတိ။ ။

၅၆။ မာ စ ဓဝဓေန ကိစ္စာနိ၊ ကာရေသိ ကာရုပေသိဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊ မန္ဒော ပစ္ဆာနုတပ္ပတိ။ ။

၅၇။ *ကောဓံ ဝိဟိတ္ဝာ ကဒါစိ နသောစတိ၊
မက္ခုပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သပ္ပေသံ ဖရုသ- ဝါစံ ခမထ၊
ဧတံ ခန္တိ မုတ္တမံမာဟု သန္တော။ ။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊ ဌာနေ အသုစိ-သင်္ကတေ။
တတော အရိမ္ပိ အာပိယော၊ တတောပိ အကတညုနာ။ ။

၅၉။ [သြ]ဝဒေယျာနုသာသေယျ၊
**အသပ္ပါစ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အ ပိယော။ ။

၆၀။ ဥတ္တမံတ္တ-နိဝါတေန၊ သူရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစံ အပ္ပက-ဒါနေန၊ ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။ ။

* သရဘင်္ဂဇာတ်တော်လာ ဂါထာတည်း။ ဒီးရှိုး ဧတ္ထ။
** ဒီဃသုတ်ဝစ-ဟု မြေပဒပါဠိတော် ရှိ၏။

၆၁။ နု ဝိသံ ဝိသမိစ္ဆာဟု၊ ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။
ဝိသံ ဇကံ ဝ ဟနတိ၊ သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။ ။

၆၂။ ဇဝေန ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊ ဗလိဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေနုံ ဇာနန္တိ၊ ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။ ။

၆၃။ မနမပ္ပဲ သာဓုနံ၊ ကုပေ ဝါရိ ဝ နိဿဟော။
ပဟုံအပိ အ-သာဓူနံ၊ နစ ဝါရိ ဝ အဇ္ဈဂေါ။ ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဒ္ဒော၊ ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကုစိ နော မေဃာ၊ ပရတ္ထာယ သတံ မနံ။ ။

၆၅။ အ-ပတ္တေယျံ့ နပတ္ထေယျ၊ အ-စိန္တေယျံ့ နစိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊ ကာလ မောဃံ နကာစဆယေ။ ။

၆၆။ အစိန္တိတမ့ပိ ဘဝတိ၊ စိန္တိကမ့ပိ ဝိနဿတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊ ကတ္ထ်ယာ ပုရိသဿ ဝါ။ ။

၆၇။ အ-သန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊ သန္တံ နကုရုတေ ပိယံ။
အ-သတံ ဓမ္မံ ရောစေတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။ ။

သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

ဒုဗ္ဘာသိတဇိဏ္ဏကဏ္ဍံ

၆၈။ အတိပိယော နကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတုဟလံ ကရော။
သိရသာ ဝဟမာနောပိ၊
အဖုပ္ပရော ဃဋ္ဋော ယထာ။ ။

၆၉။ သပ္ပါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္ဆော သဓေဟိ သောသပ္ပေါ၊
ခလော ကေနု ပသမ္မတိ။ ။

၇၀။ ယော ဗလော မညတိ ဗာသံ့၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေနသော။
ဗာလော ဝ ပဏ္ဍိတမာနီ၊
သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။ ။

၇၁။ မဓု ဝ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝ ပါပံ နပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။ ။

၇၂။ န သာဓုဗလံ ဝါ ဗာလော၊ သာဟာသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရယံ သော ပဇ္ဇတိ။ ။

၇၃။ ယရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကောစ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌောစ ဖြာဟ္မဏော။ ။

၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာနသံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မ အ-ဝဇာနတာ။ ။

၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံ ဝ၊ အပဿေါ သဋ္ဌေ ပဿတိ။ ။
နာဋိကေရမိဿ သ-ဒေါသံ၊ ခလ-ဇာတော နပဿတိ။ ။

၇၆။ နံ တဏှာ-ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊ ဇညာ ဒေါသံ ပရဿတု။
ဂုယ္ဟ ကုမ္မာ ဝ အင်္ဂါနိ၊ ပရ-ဒေါသေ လက္ခယေ။ ။

၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊ ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊ ဝဏ္ဏော၀ သု-၀ဏ္ဏိတံ။ ။

၇၈။ လုဒ္ဓ အဇ္ဈေန ဂဏ္ဟေယျ၊ ထဒ္ဓ အဥ္ဇလ-ကမ္မုနာ။
ဆန္နာ၊နု၀တ္တ်ယာ မဋ္ဌံ၊ ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ၊ ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကမ္မံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ-ကာရော ပရော ဗန္ဓု၊
ဗန္ဓုပိ အ-ဟိတော ပရော။
အ-ဟိတော ဒေဟ-ဇော ဗျာဓိ၊
ဟိတံ အရညမ်၊မောသဓံ။ ။

၈၀။ ပရောက္ခေ ကုဇ-ဟန္တာရံ၊ ပစ္စက္ခေ ပိယ-၀ါဒိနံ။
၀ဇ္ဇယျေ တာဒိသံ မိတ္တံ၊ ပိသ-ကုမ္ဘေ ယထာ မဒုံ။ ။

၈၁။ ဓန-ဟီနေ စဓေ မိတ္တော ပုတ္တ-ဒါရာ သဟော၊ဒရာ။
ဓန၀န္တေ၀ သော၀န္ဓီ၊ ဓနံ လောကေ မဟာ-သခါ။ ။

၈၂။ ဇာဇနေယျေ ပေသေန ဘစ္စံ၊ ဗန္ဓ၀ါပိ ဘယာ၊ဂတော။
အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊ ဒါရဉ္စ ဝိဘ၀၊ကွယေ။ ။

၈၃။ သော ဗန္ဓုယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။ ။

၈၄။ နု ဝိဿသေ အ-မိတ္တဿ၊ မိတ္တဉ္ဉာပိ နဝိဿ သေ။
ကဒါစိ ကုပိတေ မိတ္တေ၊ သဗ္ဗ-ဒေါသံ ပကာသတိ။ ။

၈၅။ သကိ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတ္တ၊
ပုန သန္ဒိတုံ မိစ္ဆတိ။
သော မစ္ဆံ ဥပဂဏှာတိ၊
ဂတ္ထော အဿတရိံ ယထာ။ ။

၈၆။ ဝဟေ အံ မိတ္တံ ဒန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
က မေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဒေ ဃဋံ ဂဝ။ ။

၈၇။ ဂဏ-သေသော အဂိ-သေသော၊
ရောဂ-သေသော တထေဝ စ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝဇ္ဇေန္တိ၊
တာသဟာ သေသံ နကာရယေ။ ။

၈၈။ ပဒုမံ ဝ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ။
တာဒိသံ နော ပသေဝေယျ၊
ဟဒယေတု ဟလာဟလ။ ။

၈၉။ နသေဝေ ဖရုသံ သာမိံ၊ နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အပဂဏှံ သာမိံ၊ နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။ ။

၉၀။ သိဂိပညာသ-ဟတ္ထေန၊ သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိဒန္တိံ သဟဿေန၊ ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။ ။

၉၁။ ကုဒေဿဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊ ကုကုလဉ္စ ကုဟန္ဒံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊ ဒုရဟော ပရိဝဇ္ဇယော။ ။

၉၂။ ရောဂါ တုရေစ ဒုဿီလ္ယေ၊ ဗျသနေစ သတြု-ဂဟော။
ရာဇ-ဒ္ဒါရေ သုသာနေစ၊ သခါတိဒ္ဒာ သု-မိတ္တကာ။ ။

၉၃။ သီတ-ဝါစော ဗဟု-မိတ္တော၊ဖရုသော အပ္ပ-မိတ္တကော။
ဥပမာ ဒဋ္ဌ ဉာတဗ္ဗာ၊ သူရိယ-စန္ဒ-ရာဇုနံ။ ။
မိတ္တကဏ္ဍာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဒုဋ္ဌိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဒံ ရူပံ၊ နာရီ-ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အ-ရူပါနံ၊ ဒမာ ရူပံ တပဿိနံ။ ။

၉၅။ ဣတ္ထီနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊ ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခူနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊ ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။ ။

၉၆။ ကိသာ သောဘာ၊ဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
ဣတ္ထီ သောဘာ ဝ သာမိကာ။ ။

၉၇။ ပဉ္စ-ရတ္ယာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ သတ္တ-ရတ္ယာ ဓနု ဂ္ဂဟာ။
ဇက-မာသာ သုဘရိယာ၊အဖု-မာသာ သိဿာဓလာ။။

၉၈။ ဟိံ ရမတိ ပင်၊ ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိံ ရမတိ ပု၊ ခု ရမတိ ဓံ။ ။

၉၉။ ဇိဏ္ဏ-မန္ဒံ ပသံသေယျ၊ ဒါရဉ္စ ဂဘယောဗ္ဘနံ။
ရဏ ပုနာ-ဂတာ သူရံ၊ သဿဉ္စ ဂေဟ-မာဂတံ။ ။

၁၀၀။ ဒ္ဝိ-တရိ-ပဘိ နာရိဓ၊ ဝိဟာဂ ဒ္ဝိ-တရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒ္ဝိ-တြိ-ပါသဉ္စ၊ကတ-မာယာ ဗဟူတရံ။ ။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟာရ ဒန္တိ၊ မိတ္တံ ဒန္တိ အ-ဘာဏိကာ။
ဣတ္ထိံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊ ရာဇိနံ အပ္ပ-ဘောဇနံ။ ။

၁၀၂။ ရတ္တိ-ဝိနာ နု စန္ဒိမာ၊ ဝိစိ-ဝိနာစ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊ပတိ-ဝိနာ ကညာသောဘော။ ။

၁၀၃။ ပတိနာဇနိတံ ဘောဂံ၊ ဣတ္ထိယာ ဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဝဟိ ပခာနော၊ ဣတ္ထိ သူစိ-သုတ္တံယထာ။ ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ ဝက် နဒီ၊ သဗ္ဗေ ဝနာ ကဋ္ဌမယာ။
သဗ္ဗံ-တ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ။ ။

၁၀၅။ ဝိဝါဒ-သီလီ ဥဿူယ၊
ဘာဏိနီ ပဿ-တာဏိ ဗဟု-ပါက-တ္ထနီ။
အဂ္ဂံ-နဘုတ္တိ ပရ-ဂေဟ-ဝါသီ၊
နာရီစ်တ္တာ ပုတ္တ-သတံပိ ပုမာ။ ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနံ-ဝ ကန္တိနီ၊
ဂုယ္ဟေသု ဌာနေသု ဘဂိနံ-ဝ ဟိရီ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရီ-ဝ ဒါသိနီ၊
ဘယေသု မန္တီ သယနေသု ရမ္မတီ။ ။

ရူပီသု သိက္ခီ ကုပ္ပနေသု၊
ခမနီ သာ နာရီ သေဋ္ဌီတိ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါစ ဒိဝေ ဘဝေယျသာ။ ။

၁၀၇။ သမာ မိဂက္ခီ တနု မဇ္ဈဂတ္တာ၊
သူရူ သုကေသိ သမ-ပန္တိ-ဒန္တိ။
ဂမ္ဘီရ-နာဘီ ယုဝတီ သုသီလီ၊
ဟီန-ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။ ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု-ကာလာနံ၊ ဘရိယာနံ ရူပဝတီ။
ဇေဋ္ဌ-ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊ ဒိသာနံ ဥတြဴပွဓာနံ။ ။

၁၀၉။ ယာ ဣတ္ထီ ပုရိသံ နာရီ၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊ ဣန္ဒံဝ ပရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ဣတ္ထီ ပုရိသံ ပေါသော၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရ-ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ခေတ-ပါဒေါဝ ကဒ္ဒမံ။ ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊ အာနေတိ တိမ္မရုတ္ထနိံ။
တာဿာ ဣဿာန သဒ္ဒဟတိ၊တံ ပရာဘဝတော မုခံ။ ။

ဣတ္ထိကင္ကာ နိဋ္ဌိတော။

၆-ရာဇ ကဏ္ဍ

၁၁၂။ ဧက-ယာမံ သယေ ရာဇာ၊
ဒ္ဝိယာမ ညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ဃရာ၀ါသော တိယာမော၀၊
စတုယာမော တု ယာစကော။ ။

၁၁၃။ ဓန၀ါ သုတိယော ရာဇာ၊ နဒီ ၀ေဇ္ဇော တထာဂ္ဂမေ။
ပဠု ယ်တ္ထ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ နာ တတ္ထ ဒိ၀သံ၀သေ။ ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ နမာနော၊ နပေမံ နစ ဗန္ဓ၀ါ။
နစ ဝိဇ္ဇော၀ဂမော ကောစိ၊ နာ တတြ ဒိ၀သံ ၀သေ။ ။

၁၁၅။ အ-ပုတ္တကံ ဃရံ သုညံ၊ ရဋ္ဌံ သုညံ အ-ရာဇကံ၊
အ-သိပ္ပဃ မုခံ သုညံ၊ သဗ္ဗ-သုညံ၊ ဒလိဒ္ဒတံ။ ။

၁၁၆။ ဓန့ံမိစ္ဆေ ၀ါဏိဇေယျ၊ ဝိဒျ့ံမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တ့ံမိစ္ဆေ တရုဏိံ ဘံ၊ ရာဇ၁့ံမစ္စံ ဂုစ္ဆာ၀ဂတေ။ ။

၁၁၇။ နဒ္ဒေါ ယတိ အာဒန္တ္ဒေါ၊ မဟိပတိစ သန္တ္ဒေါ။
နဒ္ဒေါ လဇ္ဇာစ ဂဏိကာ၊ နိံ့လဇ္ဇာစ ကုလမိတာ။ ။

၁၁၈။ ပက္ခဒ္ဒ ဗလ့ံမာကာသော၊မစ္ဆာန့ံမုဒက ဗလ။
ဒု့ံဗ္ဗလဿ ဗလံရာဇာ၊ ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။ ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိယု့ဒ္ဒါနံ၊ သံဝိဘာဂေါ ဒယိ့ကွဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊ ဂ္ဂစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။ ။

၁၂၀။ သကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
သကိံ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ။
သကိံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
ယေ ဓမ္မော သနန္တနော။ ။

၁၂၁။ အလသော ဂိဟိကာမ-ဘောဂိ နသာဓု၊
အ-သညတော ပဗ္ဗဇိတော နသာဓု။
ရာဇာ အ-နိသမ္မကာရီ နသာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ နသာဓု။ ။

၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊
သဗ္ဗေ မဟတ္တံမိစ္ဆန္တိ၊ တေသံ ကမ္မံ ဝိနသ္သတိ။ ။

၁၂၃။ အာယ ခယ သယ ဇာနာ၊ ကတာကတ သယ ဇာနာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။ ။

၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောကံ္ခ နိသေဝေယျ၊
ကုဆ္ဆိနာဝေ ဟုတာသနံ။

သာမိကံ သဗ္ဗ-ဘာဝေန၊
ပရ-လောကံ အ-မောဟံဝေ။ ။

၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ကတ္ထိ မုဇ္ဇော၊ သပ္ပေါ ရာဇ-ကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော၊ အစ္စေက-ပါတဟာရူနိ။ ။

၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ-ဘရိယ-သံဝါသော၊
ဓေါသောစိတ္တရ-ဒါသကော။

သ-သပ္ပေစ ဃရေ ဝါသော၊
မစ္ဆု ဇဝ နသံသယော။ ။

၁၂၇။ သမ္မုဇ္ဇ-သိဿေးပဒေသေန၊ ကု-နာရိ·ဘရဏေနစ။
အသတံ သမ္မယောဂေန၊ပဏ္ဍိတော ပျ့ဝသီဒတိ။ ။

၁၂၈။ မာတာပုတ္တာ·ကံရုံ ပါပံ၊ သိဿ·ပါပံ ဂုရုတထာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌ·ကရုံ ပါပုံ၊ ရာဇ-ပါပံ ပုရောဟိတော။ "

၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အ-သာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊
သစ္စေနာ့လိက-ဝါဒိနံ။ ။

၁၃၀။ အဒန္တ-ဒံမနံ ဒါနံ၊ ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ။
ဒါနေန ပိယ-ဝါစာယ၊ ဥန္နမန္တိ နမန္တိစ။ ။

၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟ-ဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေါသနော့သဒံ။
ဒါနံယသသိ-ဘေသဇ္ဇံ၊မစ္ဆေရံ ကပဏော့သဓံ။ ။

၁၃၂။ ဗဟုနံမပ္ပသာရုနံ၊ သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဠဟတေ ယောတ္တံ၊တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။ ။

၁၃၃။ သုဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူ့ပသမ္မတိ။ ။

၁၃၄။ *နရညော သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊ ကာမ-ဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံရဿ-ဘုတ္တိံ ဝါ၊ မာလာ-ဂန္ဓ-ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗံမလက်ာရံ၊ နရညော သဒိသံ ကရေ။ ။

၁၃၅။ နမေရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
နရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
ဧသော သာမိကော မယှန္တိ၊
စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဠာပယေ။ ။

၁၃၆။ နာဒံတိဒ္ဓရေ ဘဇေ ရညော၊
နစ္စာသန္နော၊ ပဝါတကေ။
ညဇုကေ နာတိနိန္နေစ၊
နဘဇေ ဥစ္စံမာသနေ။
ဆ-ဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
အဂိုံဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။ ။

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညူ တုလျော ပိ၊
နသောဘတိ အ-နိဿယော။
အနဿံမပိ မဏိနာ၊ ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။ ။

ရာဇကဿံ နိဋ္ဌိတံ။

---

* ဒိဓုရဇာတ်တော်လာ ၎ါထာ။ ပါဠိ အခ္ခါ မတ္ထိ။

၇-ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍ

၁၃၃။ ဣတ္ထိ-မိဿေ ကုတောသိလံ၊
မံသ-ဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
သုရာ-ပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။
မဟာတန္ဒေ ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာကောဓေ ကုတော ဓနံ။ ။

၁၃၄။ သုရာ-ယောဂေါ ဝိကာလေစ၊ သမဇ္ဇ-စရဏံ်တော။
ခီဠာ-ဓုတ္တော ပါပ-မိတ္တော၊ ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။ ။

၁၄၀။ ဒိဝါနာဒိကွာ ဝတ္တာဗ္ဗာ၊ ရတ္တော နာဒေ၀နေနစ။
သဉ္ဇရတိ ဘယာ ဘီတော၊ ဝနေ ဝန-စရီ ယထာ။ ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခီတော ဗျာဓိတော မူဠ္ဆော၊
ဣဏာဝါနိတ္ထ-သေဝကော။ ။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသွာ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသွာ၊
အ-ဘီတော-ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။ ။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါ၊
သုခိတော ရောဂ၀ါ၊လသော။

ကုဆ္ဆန္တော ကမ္မာရာမော၊
သတ္တေ့ေတ သတ္ထ-ဝဇ္ဇီတာ။ ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတ ဂစ္ဆဟေလာဘာ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇုန္ဒ၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိ ဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။ ။

၁၄၅။ နဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တသ္မာ သဒ္ဓာန ကစ္စာန၊
သာ၊ဝသေ့သန ကာရယေ။ ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စပလ-ဇာတိံကော။
တတော ဝုဖ္ဖု-မနော ဝါဒေါ၊
ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။ ။

၁၄၇။ ပါသာဏ-ဆတ္တံ ဂရုကံ၊
တတော ဒေဝါနာ၊စိက္ခဏံ။
တတော ဝုဖ္ဖာန၊ မော ဝါဒေါ၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။ ။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏ-ဟတ္ထော၊
ဒါသော ဗေတ္ထ ကဏ္ဍကော။

ကဏ္ဍ-ဃာနာန့်မကြိုနံ၊
ဝါမဟတ္ထော ပါဒ-ဒါသော။ ။

၁၄၉။ တမ္မိုလသာ မတ္ထပတ္တော၊ ကုဝေရော ဂကွတီ သဒါ။
မုလမ့် ရက္ခတ ယက္ခော၊ အဂ္ဂမ့စ ကာလကဏ္ဍော။
တာနိ ဘုဥ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ သိရိဓ ပဝဟုတိ။ ။

၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဍ-ရက္ခော ဗြဟ္မာ၀၀၊ အစ္ဆရက္ခောစဗိဿဏော။
တသ္မာဟိ တေ ပုဇယန္တု၊ သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။ ။

၁၅၁။ ဂေါဏာဟိ သဗ္ဗ-ဂိဟီနံ၊
ပေါသကာ ဘောဂ-ဒါယကာ။

တသာဟိ မာတာ-ပိတ၀၀၊
မာနယေ သက္ကရေယျစ။ ။

၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါ-မံသံ၊ မာတု-မံသံ၀ ခါဒယေ။
မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒေဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။ ။

၁၅၃။ ဂုရု-သိန္ဒေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ ရဝိ-သောကြာစ မင်္ဂိမော။
နသိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ သောရိ-အင်္ဂါစ မရဏံ။ ။

၁၅၄။ အဋ္ဌမယဂုရု ဟန္တွာ၊ သဿ ဟန္တွာ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊ မာတာပိတာစ ပဏ္ဍိမိ။ ။

၁၅၅။ နာလိကံ သတ္တ နဘုဥ္ဇေ၊ န လာဗုနဝမံ တထာ။
ဒွါဒသပြိန္နံ တြိမိနံ၊ ဘုဥ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနသ္သတိ။ ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလ-အတ္ထံ ဇကော၊ စဇေ ကုလံ ဂါမ-အတ္တံ။
ဂါမံ ဇနပဒ-အတ္ထံ၊ အတ္တတ္ထံ ပဏ္ဍိ စဇေ။ ။

၁၅၇။ ဒေသံ သြသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။

တတ္ထော ဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။ ။

၁၅၈။ ယမ္ပိပဒေသေ နမာနေဝ၊ နပေမံ ¦နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊ နတတ္ထ ဝသနံ ကရေ။ ။

၁၅၉။ စရတ္တေ့ကေန ပါဒေန၊ တိဋ္ဌတေ့ကေန ပဏ္ဍိတော။
အ-နသမ္မ ပရဋ္ဌာန၊ နပုဗ္ဗ့မာလယ ဇဟေ။ ။

၁၆၀။ မန·ဧည·ပယောဂေသု၊ တထာ ဝိဒျာ့ဂမေသုစ။
ဒုတေသု အပစာရေသု၊ စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါဘဝေ။ ။

၁၆၁။ ဒ္ဝိ-ဂုဏော ထိန့မာဟာရော၊
ဂုဒ္ဓိစာပိ စတု့ဂ္ဂုဏော။
ဆ့ဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမောတ္တ့ဋ္ဌ-ဂုဏော ဘဝေ။ ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ ကမေန့စ္ဆု၊
ဝိသေသ-ရသဝါ့ဂ္ဂတော။

တထာ သု·မေတ္တိကော သာဒု၊
ဝိပရီတော့ဝ ဒုဇ္ဇနော။ ။

၁၆၃။ ကဃကော ဝါကိဇော.မစ္စော၊
သမကော သုတ-သီလဝါ။
တေသ ဝိပလ-ဇာတေသ၊
ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။ ။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ-မလာ မန္တာ၊
အနုဋ္ဌာန-မလာ ဃရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊
ၛမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။ ။

၁၆၅။ ဟီနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိဘ္ဘံ၊ ဇီရာနံ.ဝ သန္တကတ္တံ။
ဝဒန္တိစ ဟီနာ ဇနာ၊ ပဗ္ဗ-ကမ္မ.ပဓာနာတိ။ ။

၁၆၆။ နဝဒန္တိ စေ.ဝံ ဇီရာ၊ ဝါယမိ ံသု သဗ္ဗ-ကမ္မေ။
နစေ သိဇ္ဈတိ တံကမ္မံ၊ အ-ဖလံ ဧဝကိ ံဒေါသော။ ။

၁၆၇။ နိစ-ကုလံ နိးပ္ပညဝါ၊ နိ-ရုပံ နိ-ဗလံသမံ။
ဣမံကာလံ ဆုတ္တာ-ကာလံ၊ ဓန.မေဝ ဝိသေသကံ။ ။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

လောကနီတိ အနက်

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္ဒံတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္ထသမုဒ္ဒင်္ဂံ၊ အထူးထူး သော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတအပသော်။ လောကနုတ၊ လောကနုတ အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ !မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့်လျှင်။ သခေ်ပ်-သခေ်ပေန။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်း၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်း မည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်း မည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်း မည်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နိဘ်ံ၊ နီတိကျမ်းကို။ ပုရိသော၊ ယောကျ်းသည်။ ဝိဇညော၊ အထူးသဖြင့် သိရာ၏။ ဗဟုဿုတောစ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်သည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏီစ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတောသိပ်ပါ၊ အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ်ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ အား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဘယ် မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်းသာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ – အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသောသူအား။ ကုတောပဥ်ာ၊ ကောင်းမှု အဘယ်မှာ ပြုအံ့နည်း။ အပဥ်ာဿ၊ ကောင်းမှုမရှိသောသူအား။ ကုတော နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပါ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နဘ္ထိ၊ မရှိ။ သိပ်ံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏှန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ်ံ၊ အတတ်သည် ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ဟူ၍။ နာတမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စတ္တော၊ စတ၌။ နဓာပယော၊ ထားရာသလျင်ကတည်း။ ဝမ္မိကော၀၊ တောင်ပို့ကဲ့သို့ လည်း ကောင်း။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဉ်နှင့်မျှားစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိပူရတိဏ္ဏ၀၊ ပြည့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း တည်း။

၆။ ဝိဇ်ံဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကိုလည်းကောင်း။ အထ၊ ထိုမျှ၂ ။ သိပ်ံဝါ၊ လက်မှုပညာကိုလည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာ့တိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတမ္ပကာဝး။ ကေမ္ပါ၊ တခုသော အတတသညလည်း။ ဇဝတကဝ်ပကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါသလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေသေလေ၊ တောင်တောင်ဟူသမျှ၌။ နမာဏိက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဒ္ဒ ဂဒ္ဒေ၊ ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌။ နမုတ္တိကံ၊ အမြူတေ မရှိ။ ဝနေ ဝနေ၊ တောတောဟူသမျှ၌။ နစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌။ နပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသုခမိန် မရှိ။

၈။ သုတသမွန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ စေသုတော၊ အကယ်၍ ကြားငြားအံ့။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ မဟုဿာဟန၊ သည်းစွာ အားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံဝ၊ သွားရာသလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ်ံ၊ အဘတ်ကို။ သနေ၊ ဖြည်းဖြည်းသင်ရာ၏။ဓနုံ၊ ဥစ္စာကို။သနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အာရုဟ်-အာရုဟန္တော၊ တက်သောသူသည်။ သနေ၊ ဖြည်းဖြည်းတက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို။ သနေ၊ .ဖြည်းဖြည်းထုတ်ရာ၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးကို့ကို။ သနေ သနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်သည်လည်းကောင်း။ သမ္မုကိစ၊ ဓမ္မသတ် အတတ်သည်လည်းကောင်း။သခ်္ခါစ၊ ဂဏန်း အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ယောဂါစ၊ တစည်း'စူး, ဆောက် အတတ်သည်လည်းကောင်း။နီတိစ၊ နီတိကျမ်း အတတ်သည်လည်း ကောင်း။ ဝိသေသကာစ၊ ယာယီ, ယတြာ စသော ဗျာကရိုက်း အတတ်သည် လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်း ငြင်း စသော ကဗျာလက်ာ အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဂဏိကာစေဝ၊ လက်ပစ် အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဓနုဗေဒါစ၊ ဒူးလေး, လင်းလေး အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ပုရာဏာစ၊ စကား ပေါင်း အတတ်သည်လည်းကောင်း။———————

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေး အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဇူတိ ဟာသာစ၊ ရယ်ရွှင်မှု အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင် အတတ်သည်လည်းကောင်း။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ် တတ်သော အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတိစ၊ ဆန်းကျမ်း အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ကေတုစ၊ သံတမန်အတတ်သည် လည်းကောင်း။ မန္တာစ၊ မန္တာန် အတတ်သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်း အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဌာရသကာ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပါ၊ အာဘတဘ္ဘုတည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပဋ္ဌော၊ သူမမေးမူကား။ ဘေရီ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူကမေးမူကား။ ပဇ္ဇုန္နော၊ မိုဃ်းကြီး သဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ

မေးသော်လည်းကောင်း။ အပုဇ္ဈောပိ၊ မမေးသော်လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘဏတေ-ဘဏတေ၀၊ ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောကဒ္ဓ။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတ္တိဒ္ဓ။ ယံသိပ္ပဉ္စ၊ အကြင် အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါးတို့၏ လက်တို့ဒ္ဓ။ ယံဓနဉ္စ၊ အကြင် ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ အဿိ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေဒ္ဓရှိသော အတတ်သည်။ နသိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံဓနဉ္စ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ လက်ဒ္ဓရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ နဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောကဒ္ဓ။ ဇလပွမာဏံ၊ ရေတိမ်ရေနှက်ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒြာကြာကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။ ကုလပွမာဏံ၊ အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား။ ဝိနယောပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏ အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏-သော်လည်းဟူ)။ ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ၊ ပညာရှိ, မရှိကိုကား။ ကထိကဝါကံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့် သိအပ်၏။ပထဝီပမာဏံ၊ မြေကောင်း မကောင်းကိုကား။ တိဏမိလာတံ။ မြက်ညှိုးမညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောကဒ္ဓ။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော သုဘရှိသော သူသည်။ အဴ့၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတကို။ ဗဟုံမညတိ၊ အများ အောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ သိန္ဓုဒကံ၊ သမုဒြာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍူကော၊ ဘားသူငယ်

သည်။ ကူပေ၊ တွင်းဝင်၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟုံမည်တိ ဝက္ခ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမအရှယ်၌ကား။ နပရာဇိတောသပ်၊ အတိတ်မရတုံ့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရှယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံ့။ တတိယံ၊ တတိယအရှယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ်မံ၊ တရားမရတုံ့။ စတုဋ္ဌံ၊ စတုတ္ထအရှယ်တိုင်မှကား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မူ စအုံးနည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ ကိံ၊အဘယ့်ကြောင့်။ အလဿော၊ ပျင်းဘိသနည်း။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာ မရှိသော သူသည်။ ဘာရဟာရကော၊ သူ၏ဝန်ထမ်း ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာရှိသောသူကို။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဋိတော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သာမာတာ၊ ထို အတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အမိသည်။သတြု၊ ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင် အဘသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သောပိတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အဘသည်။ ဧဝရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာ မရှိသော သူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏ အလယ်၌။ ဗကောယထာ၊ ဗျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။

နသောဘတိ မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဟတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမဲ့ည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဏကာဂိရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သောဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူထက်စိမ့်ချန်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပခေါ်ရှင့်။ မိဂကို့ယံ၊ သမင်တို့၏ မျက်စိ၌။ကောအဉ္ဇနံ အသူမျက်စဉ်းခတ်၍ ကြည်လင်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပခေါ်ရှင့်။ပလ္လလေ၊ ညွန်၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊ အသူ အနံ့ကောင်း ထည့်ပခေါသနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် အနံ့ကောင်းတုံ၏ရှင့်။ ကုလပုတ္တရူပေါ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘောသည်။ ကောပဝဇ္ဇတိ၊ အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပခေါ်ရှင့်။

၂၀။ အကောတမ္ဟလံ၊ ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်။ နရသံ၊အရသာမရှိ။ အဓနဿ ဥစ္စံမရှိသောသူ၏။ အလက်တ်ဗ်ဝံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလောဏကံ၊ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံတု၊ စားဘွယ်သည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပျိုကဗျာဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသ၊ အရသာမရှ။

၂၁။ သုဿုသာ၊ နာခြင်းမှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာအားထုတ်သောသူသည်။ သုတသမ္မဒ္ဓေ၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သုတပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ ဝဒ္ဓတိ၊ ပွားများ၏။ ပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတေစ၊ သိအပ်သော။

အတွေ့ဘ၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ လောကဋ္ဌ။ ဘောဇနံ အစာစားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မေထုနံ၊ မေထုန် မှီဝဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဂေါဏေပိ၊ နွားဌဋ္ဌလည်းကောင်း။ ပေါသေပိ၊ ယောကျ်ားဌဋ္ဌလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။ ပိဇ္ဇ၊ အတတ်ပညာသည်ကား။ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားအား။ ပိသေသော၊ အထူးပေဟုသည်။ ဟိနော၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မှကား။ ဂေါဏသဓမော နွားနှင့်တူသည်။ ဘဂေါ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့်တူသော။ ရပု၊ ရန်သူမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူ မည်သည်။ နစအတ္ထိ၊မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်တူသော။ ဗလံ၊ အားမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဟံသော၊ ဟာဒံသည်။ ကာကာနံ၊ ကျိုးတို့၏ မရွှေ့၊ ဒေလယ်ဋ္ဌ။ နသောဘ၊တော၊ မတင့်တယ်။ သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန်နံ၊ နွားတို့၏။ မရွှေ့၊ အလယ်ဋ္ဌ။ နသောဘ၊တော၊ မတင့်တယ်။ တုရင်္ဂါ၊ မြင်းသည်။ ဂဒြဘမရွှေ့၊ မြည်းတို့၏ အလယ်ဋ္ဌ။ နသောဘ၊တော၊ မတင့်တယ်။ ဗာလမရွှေ့၊ သူငိုက်တို့၏ အလယ်ဋ္ဌ။ ပဘုံတော၊ ပညာရှိသည်။ နသောဘ၊တော၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက် ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ဧစပယိရုပါသတံ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအုံ။ သော့ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗီ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ နဝိဇာနာတိ ယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ ဧဟတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ဧစပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအုံ။ ခိပ္ပံလဟုံစ္ဆ။ ဝဏ္ဏံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဇိဝှါ၊ လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ ရဂရင်္ဂသော သူသည်။သတ္တာ၊ လူကနကကို။ ဝနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆယျ၊မသွားရာ။ တာဒေါ၊ထိုအတူ။ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်။သတ္တံ၊ကျမ်းဂန်ကို။ဝိနာ ကင်း၍။ နဘာသေယျ၊ စကားမဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အခွန့်ရှည်သော ဒေရိးသို့သွားဖော်။ ဝါကိဇော၊ ကုန်သည်သည်။သတ္ထံ၊ အဘော်ကို။ ပဟာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဒေသဂမနေ၊ အရပ်ဝေးသို့ ထွေးသော သူသည်။သတ္ထံ၊ အဘော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကော၊ လောကဋ္ဌ။ မနုနာသဋ္ဌ၊ ဥဒ္ဓာပဂ်က်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။မနောကာပဋ္ဌ၊နှလုံးပူပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဃရော၊ အိမ်ဋ္ဌ။ ဒုဋ္ဌရိကာနံစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏနဋ္ဌ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဝ၊

မာနုဇ္ဇ၊ မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယော၊ ထင်ရှားမပြရာ။

၂၉။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေးအခွင့်ရောက်သည်နှင့်လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကိုလည်းကောင်း။ သဘာဝရူပကံ၊ကိုယ်အားလျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ချစ်အပ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်ရုံသော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူဘည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရံသာစားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အားမရှိဘဲလျက်။ ဟတာရံဘာ၊ အသတ်အပုတ်ကြိုက်ဘတ်သောသူ။ အပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲလျက်၊ ဝါကျရတာ၊ စကားလိုလားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့် တူကုန်၏။

၃၁။ အနဝဋ္ဌိယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊သူ့အိမ်သို့သွားဘန်များသောသူ။ အပုစ္ဆာ၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ ပြောဟောတတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသန္တော၊ ပလွှားတတ်သောသူ။ ဣဒံတိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဟီနလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပဗ္ဘရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ဗဟုံဘာသော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ပညာနည်းသောသူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။ အပ္ပပူရော၊ ရေမပြည့်သော။ ဃဋ္ဋော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပဓိရာ၊

ဦးရည်မထွက်သော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ စလေ၊ ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမူ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ဟုထင်၏။ ကာကဂုဟော၊ ကျီးတည်းခိုမူကား။ ပိယေ ပိယော၊ ချစ်ဆဲ ချစ်ဆဲဟု မြည်တတ်၏။အပဿိပိ၊ ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်လည်း။ပဏ္ဍိတဂုဟာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိထင်ခြင်းကြောင့်။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုဉ္ဇော၊ မေးလတ်သော်။ ငယော ငယော၊ ငုံရှင် ငုံရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းတူမူကား။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ကောင်းအံ့လော။ သုကဇရပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟော၊ အုတ်အုတ်မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေါ၊ ကျားသစ်ဟုကောင်းအံ့လော။ ပိဋ္ဌာဇရပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ ဘဒိသော၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်တူကာမူ။ ဗျဂ္ဃော၊ ကျားဟုကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗဓိရော၊ ခပ်သိမ်းသောပညာရှိသည်လည်း။ သိပ္ပသဓမေ၊ အတတ်ချင်းတူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ဂုဇာ၊ မင်းတို့သဘောမည်သည်။ ဓနမ်ပိ၊ ဥစ္စာ၌။ နတ္ထိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ သုဘာသိတော၊ စကားကောင်း၌။ နတ္ထိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို မြင်ခြင်း၌။ နတ္ထိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သဂဂရော၊ သမုဒြာသည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတ္ထိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းအရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်း မူလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသော အမျိုးဌာ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟီနာ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မူကား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံ သုကာ၊ ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂ္ဂန္ဓာဇ္ဈဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောကဌ်။ ဟိနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်သော သူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ရာဇာမစ္စော၊ မင်း၏အမတ် ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတတ်၏။ အခနသ္သ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ဗဟု၊ များတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့အား။ နမညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိဿော၊ အကြင်တပည့်သည်။ သိပ္ပလောဘေန၊ အဘတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများစွာ။ ဂဏ္ဟာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိဿော၊ ထိုတပည့်သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအဘတ်ကို၊ သုပိနုံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿဒ္ဓော၊ မြင်သော။ မူဂဂါဝ၊ သူအကဲ့သို့။ ကဿဘုဒ္ဓ၊ ပြန်ဆိုခြင်းငှာလည်း။ နဉ္ဇဿဟ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုန္ဓကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ ဘိန္ဒိဘုံ၊ ကွဲပျက်စေသောငှာ။ နဃဋ္ဋတိ၊ မခတ်။ သောဘေတုံ၊ တင့်တယ်စိမ့်သောငှာ။ ဃဋ္ဋတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သိဿနံ၊ တပည့်ဘို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေဘုံ၊ ကျစေခြင်းငှာ။ နဃဋ္ဋတိ၊ မပုတ်ခတ်။ ဝုဿိကာရဏာ၊

အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဃဋ္ဋတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂရဠ္ဟ၊ တောင်ဇလပ် ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဘက်နှင့်။ ဥပနယှတိ၊ ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရောဒေ၀၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည်သာလျှင်။ သုရဘီ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ၀ါယတိ၊ လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဘက်တို့သည်လည်း။ သုရဘီ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ၀ါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထို အတူ။ ဓိဂုပသေ၀နာ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဘက်မှီ၀ဲရသော သူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာ အခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဘိရေ၀၊သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။သမာသေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဗ္ဘိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္ထ၀ံ၊ ပေါင်း ဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။

သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ စဇ-စဇာဟိ၊စွန့်လော့။သာဓုသမာဂမံ၊ပေါင်းဘက်အပ်သောသူတော် ကောင်းသို့။ ဘဇ-ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ အဟောရတ္တိ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရ-ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ-သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒုမ္ဗရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊ အပဋ္ဌိ။ ဂတ္တကမေဝစ၊ နိစ္စာသာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊ အတွင်းဋ္ဌိကာ။ ကိမိလသမ္မုဇ္ဇာ၊ ပိုးအတိပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏နှလုံးတို့သည်။ ဧဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန်းသီးမှည့်တို့သည်ကား။ ဗဟိ၊ အပဋ္ဌိ။ ကဏ္ဏကမေဝစ၊ ဆူးသာထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်းဋ္ဌိကာ။ အမတသမ္မုန္နာ၊ အမြိန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သုဇနဟဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ စန္ဒနတရု၊ စန္ဒကူးပင်သည်။ သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဒဂါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရမုဒေ၊ လူတို့၏မျက်မှောက်ဋ္ဌ။ လီဠံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ ယန္တာ

ဂတောပိ၊ ယန္တရူးစက်၏အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသောအရသာကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခေပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ နဇဟာဘာဝေ၊ မစွန့်သလျင်ကတည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိဃစ္ဆာပိ၊ မွတ်သိပ်သော်လည်း။ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက်စသည်တို့ကို။ နခါဒတိ၊ မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသောစာပိ၊ ကြုံလို့သော်လည်း။ နာဝမံသံ၊ ဆင်သားကို။ နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော။ ကုလဝံသသုရက္ခဏေ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ်ထသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟီနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။ နကာရဏေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သိဂလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူးချမ်းမြေ့သည်ထက်။ စန္ဒော၀၊ လ,သည်သာလျှင်။ သိတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒနစန္ဒသီတမှာ၊ ၀န္ဒကူး, လ, ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာတိတံ၊ ကောင်းစွာဆို အပ်သော်။ သာဓု၀ါကံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဇာ၊ ဇရောင်ခြည်တဝေဝေဆောင်သော နေမင်းသည်။ ပဋိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေဂ္ဃ ဂုဏာပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။ နမတိ၊ ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊

အကယ်မလွဲ။ နရဂို၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေရာ၏။ ပဗ္ဗတဂို၊ တောင်ထိပ်ဌိလည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဝိကသော၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဒုံဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဝိပရီတံ၊ မဘောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဉာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘတို့၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏အရိပ် ချမ်းသာသည်တက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟူဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသော အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊

၅၁။ ဘဲမရာ၊ ပိုတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ အလို ရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကို။ ဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ ယင်တို့သည်။ ပူတိံ၊ အပုပ်ကို။ ဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇ္ဇနာ၊ သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟီနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊ မကောင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟီနဿ၊ အဘယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ကိရိယာ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်

ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘောမာတာပိတာဟိနာ မိဘ
နှစ်ပါးစုံ ယုတ်မှုကား။ ဒုဗ္ဘာသာစ၊ မကောင်းသောစကား ရှိ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ကိရိယာစ၊ မကောင်းသော
အမှုအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ အမိမြတ်သော သူဌေးအား။ သုတာသာ၊
ကောင်းသောစကားရှိ၏။ ပိကာသေဋ္ဌဿ၊ ဖခင်မြတ်သော
သူဌေးအား။ သုကိရိယာ၊ ကောင်းသော အမှုအကျင့် ရှိ၏။ ဥဘော
မာတာပိတာသေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံမြတ်မှုကား။ သုတာသာစ၊
ကောင်းသောစကားလည်း ရှိ၏။ သုကိရိယာစ ကောင်းသော
အမှုအကျင့်လည်းရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော
သူကို။ ကုဆ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတ္ထဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော
အခါ၌။ မန္တီသုခံ၊ စကား၌ လိမ္မာသောသူကို။ ကုစ္ဆန္တိ၊ အလို
ကုန်၏။ အန္ဒုပါနေသု၊ထမင်းအဖျော်ကောင်း ဝေးပေါက်သော
အခါတို့၌။ ပိယံ၊ ချစ်သောသူကို။ ကုဆ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထ
ကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဒါခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စ
ရှိသော် ကာလတို့၌၊ ပဉ္ဉံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ကုစ္ဆန္တိ၊
အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတခုသည်။ သုနံ၊ ခွေးတခုကို။ဒီသ္ဝာ၊
မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုပ်ချယ်လျက်။ ဟိံသိတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့
သောငှါ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဒုဋ္ဌနော၊ သွယုတ်
သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒီသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊

ချုပ်ချယ်လျက်။ ဟိုသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့ကို။ မာစကာရေသိ၊ မိမိလည်း မပြုလင့်။ မာစကာရာပေသိဝ၊ါ သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ပြုမူကား။ မန္ဒေါ၊ ပညာနည်းသော သူယည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပတိ၊ ပူပန်တတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိတ္ဘာ၊ ဖျောက်နိုင်မူကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ မက္ခပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သောသူကို။ ကုသယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးပွမ်းကုန်၏။ သပ္ပေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏။ ဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ တံခဏ္ဍိံ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ သန္တော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ အသုစိသင်္ကတေ၊ မစင်အဘိ ပြည့်သော။ သမ္ဗာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ အပိုယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမ္ဟိ၊ ရန်သူ့ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ ထိုထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သော သူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ သြဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသပ္ပာဓ ယုတ်မာသောအကျင့်မှလည်း။ နိဝါရဲ့ယော၊တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥဉ္ဆာမံ၊ ကိုယ့်ထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တာနိဝါဒေတန၊ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နီစံ၊ ကိုယ်အောက်နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိ ပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ နအာဟု၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သဃ်ာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ဧကံဝဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊ သဃ်ာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ အဿ ဘဒြံ၊ မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကို ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေနုံ၊ နို့ထွက်သောနွားမ၏ကျေးဇူးကို။

ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံစည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆို နှိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာခူနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာမူနံ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သော သူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟုံ အပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒြာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီခိုရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဒ္ဒော၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကူစိ၊ အခွင့်သော အရပ်၌။ နောဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။သဇံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါ သာတည်း။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္ထေယျ၊ မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တယေ၊ မကြံရာ။ မမမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကို သာလျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသော။ ကာလ ကာလကို။ နုဣစ္ဆေယ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တိတံ၌။ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝံ၊ ဖြစ်ဘတ်၏။ စိန္တိတမ်ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမအားလည်းကောင်း။ ပုရိ

သဿံဝါ၊ ယောကျိုးအားလည်းကောင်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော် မဟုတ်သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ သ၊ သူ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ နကုရုတေ၊ မပြု။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ မေမံ၊ တရားကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်သည်။ ပရဘဝတော ပျက်စီးခဲ့သည်၏။ မုခံ၊ အစကြောင်းတည်း။

သုဇနကဗျို့၊ သူတော်ကောင် တို့ကို ဆိုရာ အခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီးပြီ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

၆၈။ ဒလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်သည်ကို။ နကာဟဇ္ဇော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဉီးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟာမာနော ပိ၊ ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အဇုပ္ပရော၊ မပြည့်သော ရေရှိသော်။ ဃဋ္ဋော ယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကောတုဟလာ၊ အုတ်ဒုံးတို့ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ ဒုဒ္ဒေါ၊ အမျက်လွန်၏။ ဒလော၊ သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဒ္ဒေါ၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပေါ၊ မြွေထက်။

ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်လွန်၏။ သော သပ္ပေါ၊ ထိုမြွေကိုကား။ မန္တောသမေဟိ၊ မန္တရားဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခဲလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ် မည်သောဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗာလံ့၊ မိမိမိုက် သောအဖြစ်ကို။ မည်တိ၊ သိ၏။ ဇေတန၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ သော ဝါပိ၊ ထိုသို့မိုက်သော သူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍော တော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်ကား။ ဗာ လော ဝ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနီ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်၏။ သ-သော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဇ ဝ၊ စင်စစ်။ ဗာလော တိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာ ဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တာ ဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မဓု ဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။ မညတိ၊ အောက် မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလ ဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမူ။ နသာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊ သူ၏ ဥစ္စာကို။ဝိန္ဒတေ၊ရအောင်ယူတတ်၏။ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသော။ သောဗလော ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက် တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ မူသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝနေ၊ တောင်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏေ၊ ငှက်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။ နရော၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော ပဏ္ဍေားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တသာဓရီးပန်းသောသူအား။ ယောဇနံ တယ္ဟ ဇနာဓရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ဒလဇာတော၊ ယုတ်သောသဘော ရှိသောသူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္တံ ဝေ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသာရှိသော။ အပဒေါသဉ္ဉ-အပဒေါသံ ဝေ၊ အနည်းငယ်သော အပြစ်ကိုလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး လောက်ရှိသော။ သဒေါသံ ဝိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား။ နပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဿေ တော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ နဇညာ၊ မသိစေရာ။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊ သိအောင် ပြုရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကုမ္မာ၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ လက်ခြေဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂုယ္ဟတိ ဝ၊ လျှို့ဝှက်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ဂုယ္ဟေ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုလည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတသား၊ ပညာရှိသူအား။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော ဒဏ်ကို။ ဒိယျတေ ပေး သည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊ ပညာရှိသည် သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏိတံ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင်တပ်မက်မောခြင်းရှိသောသူကို။ အတ္ထဇန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏှောယျ၊ ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ၊ မာန ခက်ထန်သောသူကို။ အဉ္ဇလိကမ္မုနာ၊ လက်အုပ်ချိသဖြင့်။ ဂဏှော ယျ၊ ယူရာ၏။ မုဋ္ဌံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့ လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှောယျ၊ ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ယထာ ဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှောယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဋ္ဌနကထ်ံ၊ သူမိုက်သူယုတ်တို့ကိုဆိုသောအာနန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

———

၄—ဒိဋ္ဌကကထာ

၇၉။ ဟိဟကာရော၊ မိုးပွဲားကို ဆောင်သည်ရှိသော်။ ပဇကု ပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိတော၊ စိုးပွဲား ကို မဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရော၊ သူတပါး မည်၏။ ဗျာမိ၊ အနာသည်။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်။အဟိ တော၊ စိုးပွဲားကို မဆောင်လေ။ သြသဓံ၊ ဆေးကား။ အရည်၊ တော၌ဖြစ်လျက် ဟိတံ၊ စိုးပွဲားကို ဆောင်လေသလျှင်ကဲ့တည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာဝံ၊ ကျေးဇူးကို ခြေတတ်သော။ ပစ္ဆက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ချစ်ဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မဉ္ဉာ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝဿကုမ္ဘေ၊ အသဆပအိုး၌။ မဓု၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇယျုယထာ၊ ကြဉ်ရာသကဲ့သို့။ ပဇ္ဇယျု၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟီနေ၊ ဥစ္စာတည်းယုတ်မှကား။ မိတ္တောဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘဟောဒရာ၊ ညီသားအကိုတို့ သည်လည်းကောင်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တံဝ၊ ဥစ္စာရှိသောသူကို သာလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓနံ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန်သူငယ်စားကို။ ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်းမကောင်းကို သိရာ၏။ ပန္နဝါပိ၊ ဆွမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာဂတေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဟထာ ထိုမျှ။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု ဥစ္စာနည်းသောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ပိဘဝကွယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတော၊ အစီးအပွားဌ။ ယုဇ္ဈာဘ ယှဉ်ဝေတတ်၏။ ဘော၊ ထိုသူသည်။ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်၏။ ယော အကြင်သူသည်၊ ပေါသကော၊ ကျွေးမွေးတတ်

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊ မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတတ်သော သူသည်။ ဂရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တာဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျမ်းမဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တော၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဒုဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဘန်။ သန္ဓိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဂဇ္ဇော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိ ယထာ၊ အဿတို့ရိမြင်းကို ဘွားအံ့သော မြင်းမကိုယ်ကဲ့သို့။ မစ္စုံ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂစ္ဆာတိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြံကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရှိလောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိအကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋ္ဋံ၊ ရွက်ဆောင်သောအိုးကို။ ဘိန္ဒေယ္ယ၊ ခဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်းလည်းကောင်း။ အဂ်ိသေသော၊ မီးကြွင်းလည်းကောင်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါကြွင်းလည်းကောင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန် တလဲလဲ။ ဝိဝဟုန်တိ၊ ပွားတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ-ပဒုမံ ဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစာ ; ဆိုသောစကားသည် လည်း။ စန္ဒနသီတလာ။ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဟဒယတော့၊ နှလုံးဥကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေတတ်သော အဆိပ် ကဲ့သို့ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူကို။ နောပသေဝေ ယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိ ံ၊ အရှင်ကို။ နသေ ဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိ ံ၊ ဝန်တိုသော။ သာမိ ံ၊ အရှင်ကို။ နစသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ အ ပဂ္ဂဏှံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိ ံ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီ ဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟီတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိ ံ၊ အရှင်ကို။ နဥဝသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသလျှင်ကတည်း။

၉၀။ သိဂ်ီ၊ ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာသဟတ္ထေန၊ အတောင်ငါးထယ်ရှိသော အရပ်မှ၊ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဟဘ္ဘိ ဒန္တိ ံ၊ အာဇာနည်ရှိသောဆင်ကိုကား။ သဟဿေန၊ အတောင် ဘထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်း ကိုကား။ ဒသစာဂေန၊ အရပ်ကို စွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္ဇ၊ မဇကောင်းသော အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ကုမိတ္တဉ္ဇ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း။ ကုကုလဉ္ဇ၊ မကောင်းသော အမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္ဇ၊ မဇကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း။ ကုဒါရဉ္ဇ၊ မကောင်းသော မယားကိုလည်းကောင်း။ ကုဒါသဉ္ဇ၊ မကောင်းသော ကျွန်ကိုလည်းကောင်း။ ဒုရဓတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယော၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၂။ ယေ သဓါ၊ အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဒုဇ္ဇိကွေစ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးသော ကာလ၌လည်းကောင်း။ သတြုဂဟေစ၊ ရန်သူဖမ်းမိသော ကာလ၌လည်းကောင်း။ ရာဇဒ္ဓါရေစ၊ မင်းအိမ်တံခါးဦ၌လည်းကောင်း။ သုသာနေစ၊ သုဿာန် တစပြင်၌လည်းကောင်း။ တီဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေသဓါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ သုမိတ္တကာ ခင်ပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယ စန္ဒ ရာဇူနံ၊ နေမင်း, လမင်းတို့၏။ ဥပမာ၊ ဥပမာကို။ ဇေတ္တ၊ ဤအရာ၌။ ဉာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဒဏ္ဍာ၊ ခင်ပွန်းကို ဆိုရာ အခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၅-ဌထိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ဂူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဒံ၊ အသံလျှင်တည်း။ နာရိဂူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အဂူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန် မကောင်းသော သူတို့၏။ ဂူပံ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်တည်း။ တပဿိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ဂူပံ၊ အဆင်းကား။ ဒမာ၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ ဥစ္စာကား။ ဂူပံ၊ အဆင်းတည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊ ကြုံကုန်မှသာလျှင်၊ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊ ယောကျ်းတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ သာမိကာဝ၊ လင်ရှိမှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓပုဗ္ဗာ၊ တတ်လှစ္ဆာသော စောင်းသမားသည်။ ပဥ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ မျက်၏၊ ဝန္ဒဂဟာ၊ တတ်လှစ္ဆာသော လေးသမားသည်။ သတ္တာရတျာ ခုနစ်ရက်မျှ

လေးနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘိရိယာ၊ တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ကေမာသာ၊ လင်နှင့်တလကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့ကား။ အဗုမာသာ၊ တလဲ့မျှ ဆရာနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၇။ ဟိုး၊ကျဲကား။ပင်၊ ညွှန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟသ်ာဌက်ကား။ ပေါက်ရောက်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ထီ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောကျားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ခံ၊ တရားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အန္ဒံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇီဏ္ဏံ၊ အစာကြေမှု။ ပသံသေယျ။ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဥ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။ ရဏပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်ရှုပြန်မှ။ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒ္ဒိတရိပတိ၊ နှစ်လင် သုံးလင် ကဲ့ပြိုးသော်။ နာရီစ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ဝိဟာရဒ္ဒိတရိ၊ နှစ်ကျောင်းသုံးကျောင်းပြောင်းပြိုးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိတြိပါသံ၊ ကြွေ့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်လွှတ်ပြိုးသော။ သကုဏော၊ ငှက်သည်လည်းကောင်း။ ကတမာယာဗဟူတရုံ၊ ပြုအပ်သောမာယာများသလျှင်ကံတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟာရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္ဒံ၊ ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသောဘော်ပွန်းကို။ အဘာဏိကာ၊ စကားဆိုမြဲမဆိုသဖြင့်။ ဒန္ဒီ၊ ယဉ်စေရာ၏။ကုတ္ထိနံ၊ မကောင်းသောမိန်းမတို့ကို။ ဗျဘနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်းသဖြင့်။ ဒန္ဒီ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဇာနံ၊ အစာဥတပ်မက်မောတတ်သောသူကို။ အပဂေါဒီနာ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္ဒီ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝိစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှကင်းသော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒြာသည်လည်း။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟသ်မှကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ပတိဝိနာ၊လင်မှကင်းသော။ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဧဘာဂံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣဘိယာ၊ မိန်းမမူကား။သံဂုတ္တနံဝ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ပုရိသော ဝ၊ ယောကျ်ားသည်သာလျှင်။ ပဓာနော၊ ပဓာနတည်း။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမကား သူစိသုဘံယထာ၊ အပ်ဥချည်နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည်။ ဝင်္ကနဒီ၊ မြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။သမုဒ္ဒေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောတို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည်။နိဝါဟကော၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်ကို။ လဘမာနော၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါဏိ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရော၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြောင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုံတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ဥဿူယဘာဏိနီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်း၍ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏ္ဍီ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်၏။ ဗဟုပါဂတ္ထနီ၊ များစွာလည်းချက်၍စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္ဓဘုတ္တီ၊ လင်၏အဦးစားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သူ့အိမ်သို့သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင်မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ယောကျ်ားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြောင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တောသုစ၊ စားသောအခါတို့၌လည်းကောင်း။မဏ္ဍောသုစ၊ အဝတ်တန်းဆာပြုပြင်ဆင်ယင်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ဇနိဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကဋ္ဌိနီ၊ နှစ်သက်ဘွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယ္ဟသု၊ လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သောအရာတို့၌။ ဘဝိနိဝ၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သော အခါတို့၌ လည်းကောင်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့သွားသောအခါတို့၌ လည်းကောင်း။ ဒါသိနိဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊ ရိုသေစွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသောအခါတို့၌။မန္ဒီ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သောအခါတို့၌ ။ ရမတီ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပိသု အရောင်အဆင်းကိုပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သီကွီ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက်ထွက်သောအခါတို့၌။ ဒမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဋ္ဌီတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကာ

ယဿဘောဒါစ၊ သေသည်၏အခြားနှင့်လည်း။ ဒိဇေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာယုဝတီ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊ ဧ၎ သောအသားအရေလည်းရှိ၏။မံဂဿိ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့ ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ ကနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ဝါးစည်းတင်ကျယ် ငယ်သော ဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူ၎၊ ဆင်နှာဖျောင်းကဲ့သို့ အရင်းမဲ့သည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင်ရှိ၏။ သုကေသိ၊ ဖြူ၍ နောက်သို့ လှန်သော် ရှည်သော အဖျားကောတက်သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္တိဒန္တိ၊ ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရနာဘိ၊ နက်သောချက်လည်း ရှိ၏။ သုသိလိ၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်း ရှိ၏။ သာယုဝတိ၊ တို့သို့သောမိန်းမငယ်ကို။ ဟိနကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ဇာကာပိ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏၊

၁၀၈။ ဥတုကာလာနံ၊ ဥတုကာလတို့တွင်။ သရဒံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယား တို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ဇေဋ္ဌပုဓာနံ၊ သားကြီးသာမြတ်၏။ ဒိဿာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရပုဓာနံ၊ မြောက်အရပ်သာ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနဗ္ဘုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ား အဖြစ်ကို။ ဂဉ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏မယားသည်။ ဂဉ္ဆံ၊ သိကြားမင်းကို။

အပစာယတိုဂ္ဂဝ၊အရိုအသေလုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ား၏အဖြစ်ကို။ ဣတ္ထေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သောပေါသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏ မယားကို။ခေတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွန်ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊ ကျဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ကျဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိ မဟာလွကော။အရွယ်လွန်ပြီးသော။ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိမ္မရုတ္ထနိံ၊ တည်သီးမျှငယ်သော သားမြတ် ရှိသော။ ယုဝတိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ဣဿာ၊ မိမိအလိုရှိရာ မပါဝါသည် ဖြစ်၍ စောင်းမြောင်း ငြူစူတတ်၏။ နသဒ္ဒဟတိ၊ လင်အို တယောက်၌သာ မွေ့လျော်လတ္တံ့ဟု မယုံကြည်။ ဣတိတဿပဲ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုငယ်သောမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာတဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊မိန်းမကို ဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

၆-ရာဇ ကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယာမ်သာ။သယော၊ အိပ်ရာ၏။ ပဇ္ဈော်တော၊ ပညာရှိကား။ ဒ္ဒိယာမညော၀၊ နှစ်ယာမ် သာလျှင်။ သယော၊ အိပ်ရာ၏။ ယရာ၀ါသော၊ အိမ်ရာထောင် သော လူအပေါင်းကား။ တိယာမော၀၊ သုံးယာမ်သာလျှင်။ သယော၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကောဘုံ ဘုန်းတောင်းယာစကာကား။ စတုယာမော၀၊ လေးယာမ်လုံးသာလျှင်။ သယော၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓန၀ါ၊ ဥစ္စာရှိသောသူ လည်းကောင်း။ သုတိယော၀ါ၊ အကြားအမြင် များသော ပညာရှိလည်းကောင်း။ ရာဇာ၊ မင်းလည်းကောင်း။ နဒီ၊ မြစ် လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမျှ။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမား လည်း ဇကောင်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဟတ္ထ၊ တိုအရပ်၌။ ဒိ၀သံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ န၀သော၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းလည်း မရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓ၀ါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်း မရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ နစ၀ိဇ္ဇာ ဂမော၊ အတတ်ပညာသင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတြပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိ၀သံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ န၀သော၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကော၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော။

ရင့်၊ တိုင်းသည်။ သူညံ့၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပပြယ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သူညံ့၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဓတံ၊ သင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသူညံ့၊ အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဒ္ဒေ၊ အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုဉ္ဉံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ ဟရဏိဘ္ဍံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ရာဇာမစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမူ။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏၊ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသော်နှင်း ပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မူ။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်ဘန်းဆာမသည်။ လဒ္ဓာ၊ ရှက်ဘတ်မူ။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်၏။ကုလဓီတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊ မရှက်တတ်မူ။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပဘွိနံ၊ ဌက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏၊ ဗလံ၊ အားကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇာ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းကည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းလည်းကောင်း။ ဇာဂရိယံ နိုးကြားခြင်းလည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ ပြုခြင်းလည်း

ကောင်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်း လည်းကောင်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်းလည်းကောင်း။ ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဇေတော၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကာသ၊ မင်းစသော သူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောကဒ္ဒိ။ ဇာဇာနေဒ၊ မင်းတို့သည်။ သကိံ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧသ-ဧသဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရား သည်။ သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောကဒ္ဒိ။ အလသော၊ ပျင်းသော။ ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အာသည်ဟော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မစောင့်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊ မဆင်မခြင်ပြုလေ့ရှိသော။ ဗာဟော၊ မင်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ တံဝိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သော ပညာရှိသည်လည်း။ နသာဓု မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္ထာရော အကြီးအကဲတို့ သည်။ ဗဟဝေါ များ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့ သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း

ကုန်သောသူတို့သည်။ မဟာတွံ၊ အကြီးအမြတ်၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန်၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ. အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယဿ၊ အခွန်အတုတ်၏ ထွက် မထွက်ကိုလည်းကောင်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန် မကုန်ကိုလည်းကောင်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင် ပြုရာ၏။ ကတာကတံ၊ အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှာ ထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ အက္ကံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋ္ဌတော ဝ၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ဟုတ္တာသနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာဂေန၊ အလုံးစုံသော်အဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊ မမိုက်သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ အဂ္ဂံ၊ မီးကိုလည်းကောင်း။ အာပေါ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မဉ္ဇော၊ သူမိုက်ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပေါ၊ မြွေကိုလည်းကောင်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အပယဂမနေန၊ မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစ္ဆေကပါဏာဟာရုနိ၊ လတ်တလော အသက်ကို ချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောကဒ္ဒိ။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊ မကောင်းသောမယားနှင့် ပေါင်းဘော်သော သူလည်းကောင်း။ ဒေါသောစိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသောစိတ်ရှိသော ကျွန်ကို စေသော သူလည်းကောင်း။ သသပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဝါသော၊ နေသော သူလည်းကောင်း။ မစ္ဆုဇေ၀၊ သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။ နသံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောကဒ္ဒိ။ သမ္မုဇ္ဇဲသိသောပဒေသေန၊ မိုက်လှစွာသော တပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုနာရိဟရဏေနစ၊ ယုတ်စွာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း။ အသတံ သမ္မယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်းဘော်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဂသိဒတိ၊ နှစ်တစ်ချေသလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောကဒ္ဒိ။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော 'အမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်းပြုလေမူကား။ မာတာ၊ အမိပြုသည်မည်၏။ တထာ၊ ထိုအဘူး။ သိသေ ပါပံ၊ တပည့်တည်းမကောင်းမှုပြုမူကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည်မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမူကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇေ ပါပံ၊ မင်းတည်းမကောင်းမှု ပြုမူကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် မကောင်းမှု ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်မာန်စောင် ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ မတော် မမှန်သော သူကို။

သာခုနာပိ၊ မိမိက သူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇီနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္စ၊ ဝန်တိုသောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇီနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ စကား မမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇီနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္ဓဒမနံ၊ မယဉ်ကျေးသော သူကို ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥန္နမန္တိ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မြင့်မောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တိစ၊ မိမိသို့လည်း ရိုညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ လောကဋ္ဌ။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မစ္ဆရိ၊ဝန်တို ခြင်းကား။ ဒေါသနောသမံ၊ မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသဿိ ဘေသစ္ဇံ၊ အခြံအရံများသော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရိ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ကပဏော သမံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးဟည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဗဟူန၊ များစွာကုန်သော။ အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့အား။ သာမဂ္ဂိယာ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သော ရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန မြက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊ လှည်းကို။ ဝဉ်ကေ၊ ကျစ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုလှည်းဖြင့်။ နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ။ ဘဲ့နိုင်သလျင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါ သူရဲ့ သဟဲ အဘော်ပြည့်စုံ ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကို မအောင်နှိမ်းနိုင်သော မင်းကား။ တေဇဿာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေထောင့်သော အရပ်၌။ ဇလိတော၊ ညှိုအပ်သော၊ အဂ္ဂိ မီးသည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသမ္မကိ၊ ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ (ဘာဝံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညော၊ မင်းနှင့်။ သမကံ၊ အတူ စုနံ တရံတဆစ်မျှ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မခံစားရာ။ အာကပ်ပံ အသွင်ကဲ့လည်းကောင်း။ ရဿဘုတ္တိံ ဝါ၊ အရသာစားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း, နံ့သာထုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ အလင်္ကာရံ တန်းဆာ ဆင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညော၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အဝတ္ထု။ နကရော၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ ဒင်ပဲ့နှံးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧမထုနော၊ ဂုဏ်ရည်တူသော အဘေါ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤမင်းကား။ မယံ့၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဧတံ၊ ဤသို့။ ပိဿတ္တာ၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ အပြီး။ သုဌုပဓေယော၊ ကောင်းစွာထားတုံ၏။

၁၃၆။ ဓောဝကော၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အဘိဒူရေ အလွန်ဝေးလော အရပ်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အဖွာသန္နေ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥပဝါတကော၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကော၊ ဖြူရှင်

၌။ နဘဇော၊ မခစားရာ။ အတိုနိုန္ဒစ၊ အလွန်နိမ့်ရာ အရပ်၌ လည်း။ နဘဇော၊ မခစားရာ။ ဥစ္စမာသနေစ၊ မြင့်သော နေရာ၌လည်း။ နဘဇော၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက်မ၊းသော အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညူ တုလျော၊ သဗ္ဗညူ မြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော။ ဂုဏော၀ပေါ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။ အနိဿရော။ မင်းတည်းဟူသော မြို့ခိုရာမရမူ။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနဉ္ဃမပေါ၊ အဘိုးအတိုင်း မသိထိုက်သော်လည်း။ ဟေမံ၊ ရွှေကို။ နိဿာယ၊ မှီမှသာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဿ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော ဘာခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣဘိမိဿော၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှော၀သော၊ ဘိက္ခုမှု၊ ရဟန်း၌။ ကုတော၀သိလံ၊ အဘယ်မှာသီလရှိအံ့နည်း။ မံသဘက္ခော၊ အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတော၀ဒယာ၊ အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေ၀ော်ကြူးသော သူ၌။

ကုတောသစ်၊ အဘယ်မှာ စကားမှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘော၊ အလိုရမ်မက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတောလဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒေ၊ အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်ဘတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓ၊ အမျက်ကြီးသောသူ၌၊ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါစ၊ သေသောက်ကြူးသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဝိကာလောစ၊ .အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ သမဇ္ဇစရက်ဂ်ံတောစ၊ သဘင်အသွားများသော သူသည် လည်းကောင်း။ ခိဠာဓုတ္တောစ၊ ကြေအန်အစရှိသော လောင်းတမ်းကစားကြူးသော သူသည် လည်းကောင်း၊ ပါပမိတ္တောစ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ အလသံ၊ ပျင်းရိဖင့်နွဲ့သော သူသည်လည်းကောင်း။ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှည်းဘဲ။ နဝတ္တပုဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ရတ္တောစ၊ ည၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဉီးဘဲ။ နဝတ္တပုဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သော။ ဝနစရီ၊ တောမုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္ဇရတိယထာ၊ ရှေနောက်မှုလျှက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇရဘ်၊ ကျင့်ရာ၏။

၁၄၁။ ဒဝဓန်တောပါ၊ အသကရှင်လျှက်လည်း။ မတာ၊ သေသူဟူ၍။ ပဠု၊ ငါးယောက်သောသူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသဆရာသည်။ ပရိကိဘ်တာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောသူ။ ဗျာဓိတော၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။ ဇူဇ္ဇော၊ မိုက်မဲသော

သူ။ ကြာဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိဝ္ဗာသေဝကော၊ မင်းဝယ် ကိုယ်ကြပ် ခစားသောသူ။ ကြမော၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဿိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိဿ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ဒုရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီးရောက်ဆဲသော်။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိဿ၊ မြင်မူကား။ အဘီတော၊ ကြောက်ရွံတတ်သော သဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဓါလုကော၊ အအိပ်ကြွေးသော သူလည်းကောင်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သော သူလည်းကောင်း။ သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သော သူလည်းကောင်း။ ရောဂဝါ၊ အနာရှိသော သူလည်းကောင်း။ အလသော၊ ပျင်းသောသူလည်းကောင်း။ ကုစ္ဆနွော၊ အလိုကြီးသော သူလည်းကောင်း။ ကမ္မာရုမောစ၊ အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သော သူလည်းကောင်း။ ဧတေသဉ္စ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ သတ္ထဝဇ္ဇီတော၊ ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကွန်၏။

၁၄၄။ ဟလာဘော။ အိုလာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလော။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်၊ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဇုန္ဒ၊ အိုပဇ္ဇုန်နတ်။ ထလေ၊ ကြည်းဌ်။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊ သမုဒ္ဒြာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ကဒံဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊ ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောကဒ္ဒ။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နဟိသမုပေက္ခတေ၊ တဘန် မရှုမကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောကဒ္ဒ။ တူလံ၊ လဝါသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊ လျှပ်ပေါသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ။ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုတ္တမနောဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောကဒ္ဒ။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုစ္စာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ သဝဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ လောကဒ္ဒ။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်ျာလက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဇတ္ထော၊ ဤလက်ျာလက်၌။ ကဏိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။ ကဏ္ဌဿနာနံ၊ နားနှာခေါင်းတို့၏လည်းကောင်း။ အက္ခီနံ၊ မျက်စိတို့၏

လည်းကောင်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္တာ၊ လက်ဝဲလက်သည်ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဗူလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ပတ္တော၊ အရွက်၌။ ကုဝေရာ၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမ်ဳ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ရက္ခ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမ်ဳစ၊ အဖျားဌသည်း။ ကာလကဏ္ဏီ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ် မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိဒ္ဓိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဘုဥ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ သိရီဓေ၊ ကြက်သရေသည်သာလျှင်။ ပဝဏ္ဏတိ၊ ပွားး၏။

၁၅၀။ ဖြဟ္မာဝ၊ ဖြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္ပဏ္ဏရက္ခော၊ သင်ပုန်းကိုစောင့်၏။ ဗိသကောစ၊ ဗိဿကိုးနတ်သည်လည်း။ အစ္ဆုရက္ခော၊ ကမ္မလေ့ကိုစောင့်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဧဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်သင်သောသူတို့သည်။တော၊ ထိုဖြဟ္မာ, ဗိဿကိုးတို့ကို။ပူဇယန္တု၊ပူဇော်စေကုန်သတည်း။သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံနရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို။ မာနေန္တီ၊ မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂဂါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊ ကျွေးမွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဧဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ မာတာပိတုဝ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တော၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယော၊ မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယောစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဓဂါမံသံ၊ နွားတို့၏အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဓေတ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတုမံသံဝ၊ အမိ၏အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂတ္ဝါန၊ ဥငုံးတတို့အား။ ဒဒေ ပေးရာ၏။ သော်တေစ၊ ရအယဉ်၌ သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်ပညာစ၍သင်မှုကား။သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ရဝိသောကြာစ၊ တနင်္ဂနွေနေ့, သောကြာနေ့၌သင်မှုကား။ မင်္ဂိမော၊ လျစ်လျူရှု၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့, တနင်းလာနေ့၌သင်မှုကား။နသိပ္ပေါ၊ အတတ်မတတ်ရာ။ သောရိအင်္ဂါစ၊ စနေနေ့, အင်္ဂါနေ့၌တည်းသင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ .အင်္ဂမိယံ၊ လဆန်း ရှစ်ရက်, လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ် ပညာသင်မှုကား။ ဂုရုံဟန္တိ၊ ဆရာကိုသတ်သည်မည်၏။ စတုဒ္ဒသ၊ လဆန်းတဆဲ လေးရက်, လဆုတ်တဆဲ လေးရက် နေ့၌ အတတ်သင်မှုကား။ သိဿံဟန္တိ၊ တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်, လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ သိပ္ပံဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပဏ္ဍုမိ၊ လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ မာတာပိတာဟန္တိ၊ အမိအဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌၊ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တာ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်, လဆုတ်ခုနစ်ရက်၌။ နာလိကံ။အုန်းသီးကို။နဘုဠ္ဠေ၊ မစားရာ။နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌။

လာဗု၊ အိမ်ဘူးကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ နဘုဥ္ဇ၊ မစားရာ။ ဒုဒါဒသ၊ တဆဲ့ နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန်း၊ ကင်းပိန့်ကို။ နဘုဥ္ဇ၊ မစားရာ။ တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မီနုံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဥ္ဇ၊ မစားရာ။ ဘုဥ္ဇ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ အတတ်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏အကျိုးငှာ၊ ကေံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှာ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္ထံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှာ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တာတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးငှာ။ ပထဝီ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည် လည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည် လည်းကောင်း။ ဂဇော၊ ဆင်သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသော အရပ်ကို။ သြသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီးလည်းကောင်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသော ယောကျ်ားလည်းကောင်း။ မိဂေါ၊ သမင်လည်းကောင်း။ ဣမေ။ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထဝ၊ ထိုမိမိ ကျင်လည်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမ္ပိပဒေသော၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုး ခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း လည်း မရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊

အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်း မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသဘောကား။ ဧကေနပါဒေန၊ လှမ်းသောခြေတဘက်နှင့် တူသောအရပ်သစ်ကို မျှော်တမ်းသော စိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန ရပ်သောခြေ တဘက်နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွာသောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္မ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။ နစဧ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကော၊ လောက၌။ ဓနဓညပယောဂေသု၊ ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌ လည်းကောင်း။ တထာ။ ထိုမှတပါး။ ဝိဒျာဂမေသု၊ အတတ်သင်သောအခါတို့၌ လည်းကောင်း။ ဒွတေသု၊ တမန် အစေအပါး ခံသောအခါတို့၌ လည်းကောင်း။ အပစာယေသု၊ မေထုန် မှီဝဲသော အခါတို့၌ လည်းကောင်း။ တဒါ-တေသုကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊ စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်းကား။ ပုရိသာနံ။ ယောကျ်ားတို့ထက်။ ဒ္ဝိဂုဏော၊ နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ လောက၌၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ အဂုတော၊ အာဒျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း

အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သောထူးသော အရသာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေဘိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ်သည်လည်း။ တထာ၊ ထို်ကြံ၏ အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍ လွန်၍ ချို်သည့်နှင့် တူ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝပရတော၀၊ အရင်းအစသာ ချို်၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချို်သော ကြံ၏ သဘောနှင့် တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ လည်းကောင်း။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည် လည်းကောင်း။ အမစ္စော၊ အမတ် လည်းကောင်း။ သုတသိလ၀၀၊ အကြားအမြင် သိတင်းသိလနှင့် ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်း လည်းကောင်း။ တေသု၊ ထို်လေးပါးတို်သည်။ ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန် လတ်သော်။ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။မန္တာ၊ ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဒ္ဒာနံ၊ ထကြွလို့လ ဝိရိယမရှိသော သူ၏။ ဃရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏာဃ၊ အဆင်းလှသော သူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ကုန်ကြွကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ် အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကော၊ လောကဋ္ဌ။ ဟီနာနံ၊ ချို်သော လို့လ ချို်ကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိဘ္ဘံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိရာနံ၀၊

ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏ သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟီနာဇနာ၊ ယုတ်မာသော သူတို့သည်။ ပဗ္ဗကမ္မပဓာနာဘိ၊ ရှေးကံသာပဓာနာဟု၊ ဝဒန္တိစ။ ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယမံ သု၊ လုံ့လပြုကုန်သည်သာလျှင်ကတည်း။ စေ၊ အာယ်၍။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံ ဧဝ၊ ရည်တိုင်းအကျိုး မဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်ကတည်း။ ကိံ ဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ် ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင်ယောကျားမိန်းမသည်။ နိစကုလံ၊ နိမ့်ယောအမျိုးဌာလည်း ဖြစ်၏။ နိပ္ပညော၊ နှုတ်ပညာထက်ပညာအတတ်လည်းမရှိ။ နိရုပံ၊ အရုပ်အရည်လည်း မတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်းမရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ အပြစ်လင်သော်လည်း။ ဣမံကာလံ၊ ဤကာလကား။ ဆဋ္ဌကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော၊ ပြိုးပြမ်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းကား။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

နိဂုံး

ပဏ္ဍတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊ ဒုဇ္ဇနော မတ္တ ဣတ္ထိစ။
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊ သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။ ။
စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာယံ၊ သောဓေတော ကာသိကေ သတေ။
ဆနောတံ့ ဒုတိယာသဇ္ဇေ ကာဠသတ္တမအာဒိဟော။ ။

ပဏ္ဍိတော ကဏ္ဍော ပညာရှိကိုဆိုရာ အပိုင်းလည်းကောင်း။ သုဇနောကဏ္ဍော သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်ကိုဆိုရာ အပိုင်းလည်းကောင်း။ မိတ္တဣတ္ထိစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကိုဆိုရာအပိုင်း, မနုးမကိုဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။ ရာဇ ပကိဏ္ဏကောစ၊ မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း, ပြိုးဖြမ်းသောစကားကို ဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တကဏ္ဍဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိသဒ္ဒမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာဂုရုအမည်တော်ရှိသော မဟာအောင်မြေဘုံစံအုတ်ကျောင်းဆရာတော်သည်။ သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံလောကနီတိ နိဿယော၊ ဤလောကနီတိနိဿယသည်။ ကာသိကေ သဘောဆနောတံ့၊ ၁၁၉၆ ခု။ ဒုတိယသဇ္ဇေ၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆဲ။ ကာဠသတ္တမအာဒိဟော၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ဆဲ။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိ ပ ဍ္ဍ အနက် ပြီး၏။

ပုတ္တောဝါဒ ဆုံးမစာ

နမောပယဲသ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-အဘက သားကို ဆုံးမရန်

၁။ ဇမ္မူရောင်ရှ၊ ရှန်းရှန်းဝေသည်၊ သပြေမည်ခံ၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့၊ အမှန်ကူးတို့၊ ငါးကြိမ်ပို့သား၊ မြတ်ဘုရားတို့၊ ငါးပါးမည်ရပ်၊ ဘဒ္ဒကပ်ဟု၊ ပိုက်မြတ်မင်္ဂလာ၊ မင်္ဂဿျာတွင်၊ ငါးခါပုဉ်မှန်၊ ကကုသန်ဟု၊ နိဗ္ဗာန်သခင်၊ မြတ်ထုတ်ငင်နှင့်၊ ထိုပြင်နောက်ဘုံ၊ ကောဏဂုံက၊ ကဿပဟု၊ လူ့ဘဘုရား၊ ရှင်စောမျှားနှင့်၊ သုံးပါးနောက်မှ၊ ဂေါတမဟု၊ သက္ကရာဇာ၊ စိန္တေယျာကို၊ သိဿာထိပ်ပြင်၊ ပန်းသို့ဆင်မှ၊ ဓမ္မသင်္ဃာ၊ မြတ်နှစ်ဖြာကို၊ သိဿာဝဒ္ဓန၊ ဉီးခိုမ်ချ၍၊ ညွတ်ခကော်ရော်၊ ရှိပူဇော်မှ၊ မိန့်ဘဂါ၊ သုံးမစကား၊ သားတို့မျှားကို၊ ဆိုငြားပြောဟော၊ ဟုတ်လှမောသည်၊ ပုတ္တောဝါဒ၊ မည်ရတွင်မှန်း၊ လက်ဝကျမ်းကို၊ တတ်စွမ်းသာချို၊ ဘွင့်၍ဆိုဝံမှ၊ နားချိုကြပါ၊ ဒါယကာတို့၊ ကျိစာထူးဆန်း၊ လက်ဝကျမ်းကို၊ ရှေပန်းပမာ၊ ဆင်ကိုပါက၊ သူငယ်လှတို့၊ ရလိမ့်ပညာ၊ သာလိမ့်သူထက်၊ တက်လိမ့်စီးပွား၊ မျှား

လိမ့်ခြင်္ဂုံ၊ စံလိမ့်စည်းစိမ်၊ ငြိမ့်လိမ့်ချမ်းသာ၊ သာလိမ့်ကြက်သရေ၊ ဤကျမ်းရှေသည်။ ။သပြေပန်းသို့ လန်း၏တည်း။

၂။ **ပန်း၏ပမာ၊** ဤလက်ဝတ်၊ မာတာပိတာ၊ ဆိုဆုံးမသား၊ ထိုစကားကို၊ မှတ်သားကုန်ကြ၊ မိန့်ဆိုပြအံ့၊ မွေးဘလက်ရုံး၊ မြပန်းကုံးသို့၊ နှလုံးဝမ်းက၊ ချစ်နှိုးလှသည်၊ သားလှရှေတောင်၊ ဘသည်းခေါင်။ ။နားထောင်၍သာ၊ စေ့စေ့နာလေ့၊ မိရာဘရည်၊ တည်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောကျင့်ဝတ်၊ စာအတတ်ကို၊ သားမြတ်ယခု၊ တတ်အောင်ပြုလေ့၊ ဗဟုသုတ၊ မရှိကမူ၊ လျှောကျရေတူ၊ လူမဟူရ၊ ရှက်ကြီးရလိမ့်၊ နောင်တ ဆယ်ကြိမ်၊ ညှိုးပိန်မျက်နှာ၊ ပဲ့မှာမဝင်၊ ပြင်မှာမရောက်၊ တောမှာမျောက်သို့၊ ခြေထောက်လက်စုံ၊ ရှိပါတုံလျက်၊ လူပျက်လူနှမ်း၊ လူပေါက်ပန်းနှင့်၊ လူသွမ်းလူပေါ့၊ ထဲသော့သော့ဟု၊ ကဲ့ရဲ့ပြုလိမ့်။ ။ညီပုရှက်မည် ထင်၏တည်း။

၃။ **ထိုကြောင့်သားဇော်၊** ငယ်ကွေးလေးက၊ လူ့ရေးလူ့ရာ၊ ရှိစိမ့်ဌာဟု၊ ကျောင်းမှာမြဲနေ၊ စာပေသင်သင်၊ သို့လျှင်သိဘတ်၊ သိမှတ်သိရေး၊ သိမေးသိဖြေ၊ သိနေသိထိုင်၊ သိကိုင်သိကြွ၊ သိကုန်၊ သိသုံးသိစွဲ၊ သိလဲသိထား၊ သိစားသိသောက်၊ သိလျှောက်သိဆို၊ သိကိုသိကျင့်၊ သိနှင့်သိလျှိုး၊ သိရှိခိုးဟု၊ မြတ်နိုးလှစွာ၊ ညီ့ဆရာက၊ မိန့်သမျှကို၊ ညီလှမင်းရှေ၊ မမေ့စေနှင့်၊ စေ့ရေမွေးဘ၊ မှာသမျှကို၊ ညီလှရှေနား၊ ချပ်ကာထား၍။ ။သည်းဖျားမှတ်စေချင်၏တည်း။

၄။ **သည်းဖျားမှုးတ်စိမ့်၊** တဘန်မိန့်အံ့၊ နှစ်သိမ့်ဝမ်းသာ၊ ညီနားနာလေ့၊ လူ့ရှာလျှပ်ပေါ်၊ ရှင်မြှုံးပျော်သည်၊ သူတော်

မဟုတ်၊ လူယုတ်လူသောင်း၊ လူဗူးတောင်းနှင့်၊ မကောင်းမှုများ၊ နေ့တိုင်းပွားသည်၊ သောက်စားယစ်ဝ၊ လူဗာလဟု၊ စသည် လူတွင်၊ ဘော်မဝင်နှင့်၊ ပျော်ရွှင်ကစား၊ လူမိုက်များတို့၊ ပေါင်းငြားရံဝါ၊ နီးယှဉ်လာလည်း၊ ဝေးစွာသားလှ၊ ခွာနိုင်မှ တည့်၊ သားလှကိုယ်ကျိုး၊ စုံပြည့်ဖြိုးလိမ့်၊ ကြိုးလေသားလှ၊ မှာ သမျှကို၊ မချမြဝယ်၊ မပယ်နှင့်သား၊ ဘဝကားကို၊ ရွှင်အား ရ၍။ ။သားလှ မှတ်စေချင်၏တည်း။

၂-အမိက သားကို ဆုံးမရန်

၅။ ဤသို့ပိတာ၊ ဘမြတ်ဥာက၊ ဆိုပြီးမှလျှင်၊ ကြီးလှဗဟို၊ ဟောင်မြင့်မိုရ်လည်း၊ ပုံဆိုန်ိင်းစာ၊ မေ့မာတာက။ ။ထပ်ကာ ဆိုပြန်တံ၏တည်း။

၆၊ မေ့မိဆံဆုံး၊ ရှေ့ခန်းကုံးသို့၊ နှလုံးဝမ်းက၊ သတ်မှတ် ရသည်၊ သားလှရှေဘော်၊ မိမျက်နှောင်။ ။မောင်ငယ်သား ထွေး၊ နာဘိသေးလေ၊ ရွေးရွေးဘဝ၊ သံသာရဋ္ဌ၊ မောင့်ဘနှင့် ငါ၊ ရသွန်းပါ၍၊ ဟသ်ာမောင်နှံ၊ ငှက်သဏ္ဌာန်တို့၊ တူစံလှည့်ရာ၊ စုလာသင်္ခန်၊ နေသည့်ကာလ၊ သားလှချမ်းသာ၊ ရစမ့်ဌာဟု၊ ပူဆာစပ်ဝါး၊ မစားတို့ရ၊ ထကြွဖြေးဖြေး၊ ကိုယ်ရေးကိုယ်ထက်၊ ဆယ်ဆတက်၍၊ နှစ်သက်ကြင်နှာ၊ မောင့်ကိုသာလျှင်၊ ချမ်းသာ စေကြောင်း၊ လက်ဆယ်ချောင်းကို၊ ခေါင်းမှာရွက်တင်၊ မျက်နှာ ပြင်လည်း၊ ရှေ့စင်အလား၊ သားယောကျ်ားကို၊ ငါ့အားမြင်လို၊

ဆုတောင်းဆို၍၊ ညကိုရေချမ်း၊ နံနက်ဆွမ်းနှင့်၊ ဖြန့်မှမ်းတုလွတ်၊ သုံးလှူနတ်ကို။ ။မိမြတ် ပူဇော်တုံ၏းတည်း။

၇။ ဤသို့သနေ့၊ စဲလာနေ၍၊ ဆယ်လေးသော်၊ ကြွေကြွေ.ဝမ်းသာ၊ မောင့်မျက်နှာကို၊ မာတာမိခင်၊ မြင်ရသောခါ၊ ဥပမာမူ၊ ရတနာမျိုး၊ ရွှေအိုးပဒေသာ၊ ပေါက်ပေလာသည် ပမာမမျှ၊ မောင်သားလှကြောင့်၊ ဝသည်ပီတိ၊ ရှိသည်ရှိုးတွင်း၊ ခြင်ဆီချဉ်းမျှ၊ ချစ်မောလှလျက်၊ သန်းပြကြမ်းပိုး၊ မှက်ခြင်မျိုးက၊ ဟူသမျှလည်း၊ ကိုက်ရမည်ကဲ့၊ မောင့်ကိုသာလျှင် ချမ်းသာစိမ့်ကြောင်း၊ သမားကောင်းနှင့်၊ ဆေးကောင်းစားစား၊ ရှောင်ရှားအစာ၊ အီသာကျန်းတော၊ ရှိစေသောဟု၊ ဆုတောင်းပြုမှု၊ ညောင်ရေစသည်၊ နွေညလည်းသွန်း၊ မယ့်ကြမ်းစွန်းသည်။ ။ ရှန်းရှန်း နေ့တိုင်းစိုစို၏တည်း။

၈။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သားသက်နှင်းကို၊ ကသိုဏ်းဒူတု၊ မပြတ်ပြုသည်၊ .ရှုရှိမငြိုး၊ မျက်စိမျက်နှာ၊ ထပ်ကာကာသည်၊ မြင်ပါချင်စိတ်၊ ရေသို့ဖိတ်လျက်၊ သားလှသာက်သည်၊ တို့ထက်တာရှည်၊ တည်ပါစေသား၊ မောင်ရှေသားဟု၊ သနားကရုဏာ၊ မေတ္တာစုံမက်၊ ကိုယ်အင်းက်ထက်၊ ဆတက်ကြင်နာ မိမာဟာကား၊ ဂပ်ကာတိုးပုဒ်း၊ မှောက်ကားထကြ၊ တော့ဝ-တော့ဝ်၊ မပြီစကား၊ အသံကြားလည်း၊ သနားကြင်နာ၊ မျက်နှာရင်ပျို၊ မြင်တို့ရလည်း၊ ဝမ်းကမဆံ့၊ ပီတိနှံ့လျက်၊ နှစ်သက်ရင်ပြုံး၊ သားရှေတုံးကို။ ။မျက်လုံးကဲ့သို့ ထင်ဟ၏တည်း။

၉။ မျက်လုံးပမာ၊ သားသည်းချာတို့၊ ကောင်းပါစေလို့၊ ပညာကိုလည်း၊ နုပျိုငယ်ဂ်၊ သင်ချေမှတည့်၊ ထိုမှရှယ်ရောက်၊

တမ်းခွန်ဆောက်သို့၊ တယောက်ထင်ပေါ်၊ နှံသိကျော်လိမ့်၊ ငယ်သော်ငယ်က၊ များသိပ်ပွကို့၊ တစမသင်၊ လေးဖင်၍သာ၊ အမမှာလည်းပျော်၊ နေခြံသောမှူ၊ လူမဟူရ၊ လူအ လူကန်း၊ လူနှမ်း လူရူး၊ သည်ထက်ထူး၏။ မူးမူးမော်မော်၊ သောက်ယစ်ပျော်လိမ့်၊ ကရော်ကမည်း ဖြစ်လတ်သည်ကား၊ ယွင်းမမှားတည့်၊ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ သိုပင်ရှေထား၊ ကသိုက်းလားသို့၊ မယ်ဘွားစိတ်က၊ မြင်ချင်စွဲတည့်၊ တ-နမသိ၊ ဖြစ်စေဘိက၊ ငါ့သားလှသည်၊ ဒုက္ခခပဲ၊ ဇကန်မြဲအံ့။ ။ဆင်းရဲ နွမ်းရှာလိမ့်မည်တည်း။

၁၄။ ဤသို့ဖြစ်၍၊ ချစ်လည်းချစ်လှ ငါဝမ်းမှလည်း၊ ဆယ်လလည်းလွယ်၊ ငါ့သက်နှယ်သို့၊ ငါဝယ်လည်းဆင်၊ နွေတိုင်းကြင်သည်၊ လူလျှင်ဖြစ်ဘိ၊ မယ့်မျက်စိသည်၊ သိလည်းသိပါ၊ မြွေးမိမှာဘုံ၊ နာလည်းနာလော့၊ မမေ့လျော့နှင့်၊ မပေါ့နှင့်သား၊ ဝိစကားကို၊ ငါသားမောင်ပု၊ ငယ်ရွယ်နုက၊ ဇဟုသိပ်ပု၊ ဟူသမျှကို၊ တတ်လှလျှင်အောင်၊ မောင်ငယ်ပျိုထွား ကျောင်းသို့သွား၍၊ ပျင်အားရရ၊ စာပေကျမ်၊ လှလှလက်ရေး၊ ငါ့ရင်သွေးသည်။ ။ဘာထွေးရင်းနှီး သင်ခဲ့ချည်း။

ဒုက္ခက ပေါင်ကို ဆို ပုံ

၁၅။ ဤသို့ဘခင်၊ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ မိခင်မာတာ၊ ဘုံပြိုးကာမှု၊ တူသာဘွားမြောက် တဝမ်းပေါက်သည်၊ ကယောက်ဆိုရ၊ နွမကမှု၊ မောင်ကိုဟူက၊ ဌာရသာတွင်၊ သိပ္ပထိုထို၊ အတတ်ကိုလျှင်၊

တတ်စေခြင်၍၊ နားဝင်စေလို၊ လက်ာချိုနှင့်။ ။မောင်ကို ဤသို့ ဆိုသတည်း။

၁၂။ ရွေးဟိုသံသာ၊ ဆက်များစွာတွင်၊ လွှဒါသီလ၊ ပြုကြအတူ၊ ရွှေဂုဝင်ဘက်၊ ရေစက်တူလောင်း၊ ရွှေကျောင်းတူသွား၊ တရားတူနာ၊ မေတ္တာဘူပြု၊ ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ ကျွေးငှူးသခင်၊ မွေးမိခင်၏၊ ဝမ်းတွင်သန္ဓေ၊ ရွှေနောက်နေ၍၊ ဂဠာရွှေမြတ်နှီး၊ ရွှေနောက်စိုသည်၊ နှစ်လိုဘွယ်လှ၊ ကျန်နှမ၏၊ သီသဉီးလုံး၊ ရွှေပန်းကုံးသို့၊ နှလုံးဝမ်းက၊ ထင်မောလှသည်၊ လူလှဆင်းရောင်၊ နှမမောင်။ ။ရွှေတောင်အသွင်၊ မောင့်ကိုကြင်၍၊ နှားဝင်စေကြောင်း၊ နှုတ်သံညောင်းနှင့်၊ ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ၊ ဆုံသမျှကို၊ နာပမောင်ထွေး၊ နာဘသေးလော့၊ လူ့ရေးလူ့ရာ လူ့ခြင်းရာကား၊ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပအပြား၊ ဆယ့်ရှစ်ပါးတွင်၊ တအင်အင်ကို၊ အကြင်သူ၊ မတတ်မူကား၊ ထိုသူအားလျှင်၊ စီးပွားမရောက်၊ ချမ်းသာပျောက်၍ သူ့နောက်ကသာ၊ ရှိတို့ ရာလိမ့်။ ။ချမ်းသာရမည် ခဲ့၏တည်း။

၁၃။ မရာမ်းသာ၊ ငယ်သောခါက၊ ကျောင်းမှာမကြီး၊ နှယ်ဖျားသီးသည်၊ ဗူးသီးမွှေးနှု၊ လက်သပ်ပြုသို့၊ ရမ္မပညာ၊ ငယ်ရွယ်စွာက၊ ဆရာထက်ကြပ်၊ မဆည်းကပ်မိ၊ နှမိနှမြော၊ လွန်လှမောဟု အိုသောကာလ၊ နောင်တ ရလိမ့်၊ မောင်လှအိမ်၊ ဝယ်၊လုပ်ဆောင်ဘွယ်ကို၊ မောင်ငယ်ဆံမျှ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ နှမတို့ရေး၊ ရှိစေသေးလော့၊ ငယ်သေးငယ်ရွယ်၊ ငယ်နုနယ်က၊ မောင်ငယ်ပညာ၊ ရှိအောင်သာလျှင်၊ မောင်သာ ကြိုးစား၊ ကျောင်းကန်သွား၍၊ ရွှင်အားရရ၊ လှလှကွေးကွေး၊ စာရေး

တတ်မူ၊ လုံ့လပြုလေ့၊ ဗဟုသုတ၊ များသိပွဂိုး။ ။မောင်လှ
သင်ချေပါဦးလေ့။

၁၄။ ဤသို့သာယာ၊ ပျားသကာလည်း ပမာမမျှ၊ချစ်နှမက၊
မောင်လှကိုသာ၊ လူ့ရေးရာ၌၊ လိမ္မာစေလို၊ ကဘန်ဘို၍၊ နှားချို
မောင်လှ၊ မွေးဘမျက်စာ၊ မွေးမမျက်တောင်၊ နှမမောင်။ ။
မောင်ငယ်ရင်သွေး၊ နာဘိသေးလေ့၊ ရွေးသရာအခါ၊ ပြည်ဗာ
ရာဝယ်၊ ကုဋေကြွယ်သား၊ သေဋ္ဌေးအားလျင်၊ သားတယောက်
ဖြစ် ချစ်ရှိတစေ၊ အိမ်မှာနေ၍၊ စာပေမကျ၊ မိဘစုတော့၊
ဘန္ဓာရှေသော်၊ အရှေ အနောက်၊ တောင်မြောက်ဘယ်မှာ၊ မသိ
ပါဖြား၊ သေဋ္ဌေးသားသည်၊ သိုထားမတတ်၊ အရပ်ရပ်၌၊ နှံအပ်
ညစ်စာ၊ ရှိသည်ဥာဏ်၊ များစွာကျန်းပေါင်း၊ မကောင်းခိုးသူ၊
ပယ်၍ပြေးရှောင်း၊ အိမ်ကိုရောင်း၍၊ ထောင်းထောင်း ကျော်လျက်၊
ဥစ္စာလက်စဲ့ကာ၊ တောင်းစားပါလည်း နင်သာလူမိုက်၊ ဒုစရိုက်
ဟု၊ ခြိုက်ပုတ်လိုက်ကြ၊ ရှာမှုထွက်လေ၊ တောမှာသေသည်။ ။
ကောင်းသောင်းတ ကျေတည်း။

၁၅။ ဤသို့ပမာ၊ နှည်းနယာ၌၊ မိုက်စွာလှုပ်ရှား၊ သေဋ္ဌေး
သားကို၊ ဖခင်ဝေးမောင်ဖြူ၊ နားတံချွန့်၊ ချွတ်မုံမရှိ၊ တောင့်
တ လေ့ဖြင့်၊ စေ့စေ့နှလုံး၊ ယူပြီးဆုံးမှ၊ကွင်းထုံးရှုံးမှိ၊ ရေပေါ်
ဖိသို့၊ သည်ဆင်ပေါ်၊ ပညာကျော်အား၊ ဆည်းကပ်သွားရှိ၊
စကားသိလှ၊ ပညာရှိပုံ၊ ဆင်စွယ်စုံသို့ မတုန်မလှုပ်၊ မရှုပ်မထွေး၊
ပညာဆေးဖြင့်၊ အမေးအဖြေ၊ ဆိုလေသမျှ၊ ရလေရာရာ၊ ပြဿနာ
ကို၊ လျင်စွာဖြေကြောင်း၊ ပညာလောင်းရှိ၊ ကျမ်းပေါင်းဝတ္ထု၊
ဗဟုသုတ၊ ရှိရှိရှိတ်ပါ၊ ဆိုသော်ခါလည်း၊ မပြေမပြစ်၊ အထစ်

ထစ်နှင့်၊ အဆစ်အဖု၊ တခုမဟုတ်၊ အရှုပ်ရှုပ်နှင့်၊ ဘရုတ်ဘရက်၊ ကြောင်ဘားချက်သို့၊ ရှက်စလိုလို၊ ရုံဘုယ်ရှိ၏၊ မသိရှေနောက်၊ တောငယ်မျောက်လား၊ ဆိုငြားဆိုခဲ့၊ ဆိုသင့်ဆိုရာ၊ မသိပါက၊ တော့-အ-အ နှင့်၊ တုန် အ နှုတ်ဆက်၊လူပျက်လူမှေ၊ လူငလေနှင့်၊ မနေကျောင်းမှာ၊ စာပေမတတ်၊ ငတ်၍သေငြား၊ သေဌေးသား သို့၊ တခားမကျ၊လူ့ဗဟုသုတကို။ ။မောင်လှရောင်စေချင်း၏တည်း။

၁၆။ ဤသို့ပမာ၊ ထုံးပုံရှာ၍၊ အရာအထောင်၊ လူတို့ ဘောင်ထက်၊ တို့မောင်တက်၍၊ ထက်မြက်လိမ်မာ၊ တို့မောင် သာလျှင်၊ တတ်ပါစိမ့်ကြောင်း၊ တပင်ကောင်းသော်၊တသောင်း မှီရာ၊ တို့မောင်မှာလည်း၊ ပမာထိုသို့ ထက်လေမြို့က၊တို့နှမလည်း၊ တင့်ရတော့မည်၊ အမှတ်တည်၍၊ဆိုသည်ထုံးပုံ၊ အလုံးစုံသည်။ ။ အကုန် ဤတွင် ပြီး၏တည်း။

၄-ဆရာ ကန်းနာပြ၍ ဆုံးပရန်

၁၇။ ဤသို့မိဘ နှမပေါက်ဘော်၊ တိုက်တွန်းဆော်သား၊ ထိုစကားကို၊ ဆိုငြားပြီးလျှင်၊ ဆရာတွင်၌၊ မြဲပင်နိစ္စ၊ ကုပ်ဆုံးမ၍၊ တ-န သင်ကြောင်း၊ ထုံးဟောင်းနည်းနာ၊ အဖြာဖြာကို၊ သိသာစေလို၊ ကဗျာချိုနှင့်၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ဆားထုံးရှာ၏။ ဒိသာတောင်စောင်း၊ စဉ်းငယ်စောင်းသည်၊ ချောင်းရှောက်ကမ်း၊ ပန်းက၀ေး၀ေ၀၊ သီးမျိုးထွ၍၊စီး၀င်တွေတွေ၊ ရေကားအေးမြ ရိပ်ချမ်းလှနှင့်၊ သာလှဝိဟာ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဣရိယာပိုထ်၊

မျသောခိုက်တွင်၊ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာ၊ ဆိုလိုက်ပါသည်။ ။လက်ဝ
ပန်းသို့လန်းဏီတည်း။

၁၈။ ပန်း၏ပမာ၊ ပျိုလက်ဝတွင်၊ မာတာပိတာ၊ချစ်ခင်လှ၍၊
နှမပေါက်ဘော်၊ ကျိုးကြောင်းမြော်လျက်၊ နှိုးဆော်ကုန်မြောက်၊
ကျောင်းသို့ရောက်လာ၊ [illegible] ရာလည်း၊ သို့မှသို့ရေး၊ နှုတ်သံ
လေးနှင့်၊ ညီထွေးသည့် [illegible] လက်သူကြွယ်နှင့်၊ လက်လယ်ကို
ကား၊ ဤသို့ထားမှ၊ လ [illegible] သိပ်၊လက်ညှိုးပိတ်၍၊ နှိပ်ကာလည်း
ကြွ၊ မ-ကာလည်းရေး၊ [illegible] လေးနှင့်၊ ဖေးဖေးသံရှင်၊ လက်ထား
သင်သည်။ ။ဤတွင် အာဒိ အစတည်း။

၁၉။ အာဒပဌမ၊ နမောစ၍၊ သို့ချ သို့တင်၊ သို့ဝင် သို့ဆင့်၊
သို့ပင့် သို့ရစ်၊ ပြေပြစ်အက္ခရာ၊ အရာရာကို၊ သိသာစေချင်၊ ဘတ်
ရှတ်လျှင်လည်း၊ သို့သျှင် သို့ဘတ်၊ သို့မှတ် သို့ဆို၊ သို့ကို သို့ရေး၊
သံလေး သံဖြတ်၊ သံလွတ် သံငေါ်၊ နာပျော်သာယာ၊ နားတန်း
ဆာကို၊ သိသာလျင်းအောင်၊ မီးတန်ဆောင်သို့၊ လောင်လတ်
သောလား၊ တောင်ထိပ်ဖျားဝယ်၊ စိုက်ထားမိုးတွင်၊ တမ်းခွန်
တင်သို့၊ နာသင်ချိုး၊ နှုတ်သံလေးနှင့်၊ ဖေးရင့်ရင့်၊ လက်ဖြင့်
နားတွင်း၊ ဆုပ်၍သွင်းသို့၊ မတင်းမလျော့၊ မပေါ့မလေး၊ လူရည်
သွေးသည်၊ စာရေးတတ်၍။ ။စာဘတ် သူ့ထက် ထူးစေသော်ဝ်။

၂၀။ ဤသို့ ဌမ၊ နမောကကို၊စ၍ သင်ပြီး၊ သင်ပုန်းကြီး၊
လုံး၊ သုံးဆဲ့သုံးဋ္ဌ၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ခြိုက်ခြိုက်အားရ၊ တတ်ပြီးမှ
တည့်၊ မင်္ဂလသုတ်၊ ဆဲ့သုံးပုဒ်ကို၊ အားထုတ်လုံ့လ၊ မကြဲရခင်၊
ဓိဗ္ဗာယ်ငင်၍၊ သိမြင်စိမ့်ကြောင်း၊ ပညာလောင်းသား၊ မပေါင်း
ဘက်ရာ၊ သူမိုက်မှာသို့၊ မကပ်လျှိုနှင့်၊ မြင့်မိုရ့်ပမာ၊ ရှိပညာသို့၊

ဆည်းကပ်လျှို့လော့၊ ငါတို့ဆရာ၊ သမ္မာသာမဏ၊ အာဒိစ္စ၊ ဓမ္မတရား၊ ရှစ်ပါးအင်္ဂါ၊ အရိယာနှင့်၊ ပုဇ္ဈာရဟာ၊ ထိုက်ပေလှသည်၊ မြတ်လှဆရာ၊ ပိတာတို့ကို ကြည်ညိုနှစ်သော်၊ ပူဇော်တို့လော့၊ ဤသို့မှန်စွာ၊ အာဒိဖြာ၍၊ သုံးဆယ်စေသား၊ မြတ်ဘုရားနှင့်၊ ရှစ်ပါးစွန်းပါ၊ မင်္ဂလာဟူ၊ ဒေသနာထူးခြား၊ ဤတရားကို၊ ရှင်အား၊ရရ၊ ညီလှမှတ်၍။ ။စာတတ် သူ့ထက် ထူးစေသော်ဝ်။

၂၁။ ဤသို့မြတ်စွာ၊ မင်္ဂလာဟူ၊ ဒေသနာထူးခြား၊ ဤတရားကို၊ ရှင်အား ရရ၊ ချပြီးမှလျှင်၊ ဇာတ်တော်တွင်လည်း၊ အလျင်ရှေးရှိ၊ တေမိအစ၊ နောက်မှဆုံးစွန်၊ ဝေဿန္တရာ၊ ဆယ်ဖြာဇာတ်ပေါင်း၊ နှုတ်သံညောင်းနှင့်၊ ညီကောင်းသို့သင်၊ သို့တွင်သို့ရှိ၊ သည်ပါဠိဋ္ဌ၌၊ လာရှိဓိပ္ပာယ် အသွယ်သွယ်ကို၊ ညီငယ်သို့ဆို၊ သည်ပါဠိကိုလည်း၊ နာချိုပမ္ဘို့၊ လွန်နှစ်လို့လျက်၊ ဤသို့နက်လေး၊ ဤအရေး၌၊ ညီထွေးသို့မှတ်၊ သို့စပ်သမ္မန်၊ သို့မမှန်ဟု၊ မချန်မထား၊ ငါ့စကားကို၊ သည်းဖျားချပ်၍။ ။စာတတ် သူ့ထက် ထူးစေသော်ဝ်။

၂၂။ ဤသို့မဟာ၊ ဇာတ် ဆယ်ဖြာတွင်၊ ဒိပ္ပာယ်ငင်၍၊ သွန်သင်ပြီးမှ၊ အဋ္ဌသဒ္ဒါ၊ ကျမ်းရှစ်ဖြာတွင်၊ ရင်းချာမူလ၊ သန့်စသည်၊ ဘရိုလာ၊ ဒီဃမှာမူ၊ ဤသို့ဟူ၍၊ ဗျည်းမူသုံးဆယ်၊ သုံးလုံးဝယ်လည်း၊ သိလွယ်စေလှ၊ ဧကစဉ်ဒွေ၊ အက္ခရာသော်၊ လေးဆယ်ကျော်လျက်၊ တလုံးတက်တည့်၊ ရုပ်တွက်သောခါ၊ တတြာကို၊ သို့သာပုဒ်ဖြတ်၊ တည်ပြီးလတ်မှ၊ သို့မှတ် သို့ခင်း၊ သို့ကြင်း သို့စေ၊ သို့ချေ သို့ကပ်၊အပြီးသတ်ဟူ၊ နှုတ်မြတ်ဩဇာ၊

မြတ်ဆရာတို့၊ နည်းနာညွှန်ပြ၊ မိန့်သမျှကို၊ ညီလှုနားတွင်၊ ဘုံကံစေချင်သည်။ ။မြင်မြင် သူ့ထက်သာစေသော်ဝ်။

၂၃။ ပိဋကတ်ဟု၊ ကျမ်းမြတ်သုံးပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ရောက်တုံသော်လည်း၊ နည်း၏မထင်၊ ကျမ်းကျင်မည်ပါ၊ အကွဇ္ဇာန္ဒင့်၊ သဒ္ဒါကျမ်းကို၊ လှည့်ကာဆိုမှ၊ ဝတ္ထုစသည်၊ ဘတ်ကြလက်ဝ၊ ပျို့ကဗျာဌ်၊ လိမ္မာစေလို၊ သတ်ုံကိုလည်း၊ နှုတ်ချို့ရှုရှု၊ သင်ကောင်းလှု၏ သို့မှစာတတ်၊ သတ်လတ်သေချာ၊ သိလိမ္မာလိမ်၊ နာ့စေချင်ဘုပ်၊ အသုယ်သုယ်နှင့်၊ နားဝယ်နှစ်သိမ့်၊ ရိုးခြင်စိမ့်လိမ့်၊ ပိမ့်ပိမ့်အကွာ၊ ရေးသောခါလည်း၊ သေချာစွာလှ၊ ကန့်ပကို၊ ကျနေတုံးပါ၊ လှမ္ဟုတခြား၊ ယကား တသွယ်၊ နဉယ်နှင့်မ၊ မတူကြတည့်၊ ကဲ့ကြသည်သာ၊ သတ်ညွှန်းစာလည်း၊ များစွာရှိပေ၊ အထွေထွေကို၊ ညိရှေ့ကပည့်၊ သင်ပေလှည့်လော့၊ တည့်တည့်သို့မှ၊ ထားကောင်းရှာသို့၊ မိုဃ်းဝကောင်းကင်၊ သိန္ဓောနှင်သို့၊ လျင်လေသောလား၊ ရေကရားမှ၊ ယိုငြားရေစက်၊ ပြန်ဖြန်ထွက်သည်။ ။သူ့ထက် ညိထွေး ကဲစေသော်ဝ်။

၂၄။ ဤသို့ အံ့ဘွယ်၊ အသွယ်သွယ်နှင့်၊ သူငယ်တို့ကို၊ ဘတ်စေလိုရှိ၊ ဆိုသည်အစဉ်၊ စကားယဉ်လျင်၊ မပြီးခင်ဌ်၊ မှတ်ချင်ရေးရော၊ လူ့ဘာသာလည်း၊ ရှိပါဘို့သေး၊ ညိကလေးကို၊ ရှေးပဲမှုးမတ်၊ ဒဲကျပ်ဗီသာ၊ ဆယ်ရာထောင်သောင်း၊ သိန်းသန်းပေါင်းနှင့်၊ ရက်ပေါင်းသန်းခြာ၊ လမှာနှစ်စစ်၊ သက္ကရာဇ်ကား၊ ခုကား ဘယ်နှယ်၊ ဆယ်ကား ဘယ်သို့၊ မှတ်ကုန်မြို့လော့၊ မပေါ့ကြိုးစား၊ တပည့်များဇို့၊ စပါးဆန်ရေ၊ ရှေ ငွေ ခဲမ၊ ပြောင်းပဲစသည်၊ ဤမှု ဤရှု၊ ဤနေ့ ဤလ ဤကာလဌ်၊ ခေးထ

စားယူ။ ထိုသည့်သူကား၊ တိုးပွားမည်မျှ၊ ငါက ချွတ်၊ သက္ကရာဇ်သည်၊ စစ်သော်ကျွှမျှ၊ တွက်ချက်ရလျှင်၊ ဆန်မျှမယုတ်၊ စက်မှန်ခုတ်သို့။ ။ဟုတ်ဟုတ် ညီထွေး တတ်စေသော်ဝ်။

၂၅။ လူရေးလူရာ၊ လူလိမ္မာဟု၊ ဖြစ်ပါလေစေ၊ ကျောင်းမှာနေက၊ များသိသတို့၊ သင်ကြစမြဲ၊ မချုတ်လွဲတည့်၊ ကဲစေသူ့ထက်၊ ညွှန်နက်လည်း၊ မပျက်မြဲစွာ၊ သရဏာနှင့်၊ ပဉ္စာသိလ၊ အဋ္ဌင်္ဂပုဒ်၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ စောင့်သုံးကုန်ကြ၊ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခအနတ္တာ လက္ခဏာပြား၊ ကျိသုံးပါးကို၊ ပျို့ထွေးမောင်လှ၊ စီးဖြန်းကြလေ၁၊ ငယ်စဉ်သူငယ်၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ မယူသေမင်း၊ မနေလျှင်းတည့်၊ မမှတ်တည့်နှင့်၊ မည်သည့်ချိန်ခါ၊ မရွေးသာတည့်၊ ရာဇသေမင်း၊ ခွင်းလေတတ်စု၁၊ သတိရလေ၁၊ မမေ့မလျော့၁၊ မပေါ့နှင့်သား၊ ထမင်းစားလည်း၊ ဦးဖျားယူငင်၊ သင်ပုတ်တင်မှ၊ စားကုန်ကြလေ၁၊ အိပ်ကြသောခါ၊ လက်ဆယ်မြှောကို ထိပ်မှာတင်ထား၊ မြတ်ဘုရားနှင့်၊ တရားသင်္ဃာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၊ အိပ်နေပြုမှ၊ နိုးလေကလည်း၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မာ၊ သံဃာဟူသား၊ မြတ်သုံးပါးကို။ ။ညီကား ပူဇော် လေလင့်လေ၁။

၅-မိဘမကောင်းလျှင် သားတို့က တဘန်ဆုံးမရန် ဘုရားလောင်း ပုံစံကို ပြဆိုရာ

၂၆။ ဤသို့မျှားစွာ၊ တတ်စရာကို၊ လှည့်ကာဆိုမှ၊ မိန္ဒင်္ဘာ၏ ကြိုးလှကျေးဇူး၊ တင်ပေဘူးကို၊ အထူးပြပိမ့်၊ နားနာစိမ့်လေ၁၊

နှစ်သိန့်လေးသောင်း၊ ပေါင်းသည်ကျိုမြေ၊ ထူးထူးထွေလည်း၊ စိမ်းရွှေထွားထွား၊ ဝါးရှက်လားသို့၊ ကျယ်များစကြဝဠာ၊ ကြီးရောလည်း၊ အပ်မှာနဖား၊ ထင်းဂါလားနှင့်၊ မပြားပုံဆို၊ တောင်မြင့်မိုရ်လည်း၊ နွားချိုပေါက်စ၊ ပမာကျ၏ နက်လှစွာရှောင်း၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ရောဘောဘောနှင့်၊ တချောင်သေမှုခြာ၊ ဖရများစွာလည်း၊ ပမာမလောက်၊ မိုးယံးရေပါက်သို့၊ ဒုံလောက်စရာ၊ မိမာတာနှင့်၊ ပိတာအာ မြတ်ဂုဏအား၊ ဆပ်ငြားပါလို့ မိကိုလကျိ၁၊ ဘမှာလက်ဝဲ၊ အမြဲထမ်းလျက်၊ ပခုံးထက်တွင်၊ သို့စဉ်ခိစ္စ၊ လုပ်ကျွေးကြလည်း၊ ရှေးကပြုဘူး၊ မွေးကျေးဇူးကို၊ အထူးမြဲခိုင်၊ မဆပ်နိုင်တည့်၊ အပိုင်မည်ဖြောင်း၊ တရားကောင်းကို။ ။ညီကောင်းနားဝယ် စိမ့်လေလော့။

၂၇။ နားဝယ်စိမ့်ဌာ၊ ငါဆရာလျှင်၊ မာတာပိတာ၊ ဂုဏ်ကို ပြု၍၊ ပုတ္တတို့အား၊ ဆပ်ငြားနိုင်ကြောင်း၊ ဘော်ပြရှောင်းက၊ မကောင်းမိဘ၊ ဓမ္မမတည်၊ မကြည်မည်ဟု၊ ငန်တိုမိစ္ဆာ၊ ပါဏာတိပါတ်၊ သတ်ခပ်လုယူ၊ မဖြုန်လုံး၊ မသုံးသိလ၊ ဒါနမပွား၊ မသွားကျောင်းကန်၊ ဟုတ်လှမှန်သား၊ မိဘအားကို၊ တထုံးစောင့်စောင့်၊ တော်ဖြောင့်လှစွာ၊ မိစ္ဆာမဘော်၊ မသောက်သေစာ၊ ပါဏာသူ့သက်၊ ခိုးဝှက်ယူမှု၊ ကျင်းခုကို၊ မပြုနှင့်ဟု၊ လှူဒါမပြတ်၊ ပိတ်လှပါတ်သည်း၊ မလပ်နေ့တိုင်း၊ မချိုင်းကျောင်းကန်၊ အမှန်သွားသွား၊ တရားနာနာ ရတနာသုံးဦး၊ မပြတ်ဖူးချီ၊ ကြည်နူးလှစေ၊ ညောင်ရေလည်းသွန်း၊ ဆီမီးထွန်းလျက်၊ ဆွမ်းကွမ်းလက်ဖက်၊ ရေစက်ချချ၊ လှူဒါနနှင့်၊ သီလညှပ်ည်၊ ကိုယ်နှုတ်

နှလုံး၊ စောင့်သုံးကြပါ။ မိမာတာတို့၊ ဤသို့ဆိုတတ်၊ ထိုသား မြတ်ကို။ ။ဆပ်ဆပ်ကျေးဇူး မိုဇ်ါတည်း။

၂၁။ ကျေးဇူးဆပ်ဟု၊ ထူးမြတ်လှစွာ၊ ကျမ်းကဗျာကို၊ သိသာလှစေ၊ ဘော်ပြပေအုံ၊ ညီရှေတပည့်၊ နားဝယ်ထည့်လော့၊ ဘည့်တည့်မရွက်၊ ဟုတ်တိုင်းထွက်ပိမ့်၊ ဘဝဂ်နှံကျော်၊ သုံးလှုံ့ဘော်၏၊ မိန့်တော်မူထ၊ သာသနာ့ကို၊ ကြည်လှစိတ်သန်၊ ထုတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ အမှန်ရောက်လို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကြည်ညိုသမှု၊ ရှင်ပြုကုန်ကြ၊ ပဉ္စင်းကကို၊ ရကြမထေရ်၊ ဤခါသည်မှ၊ ထူးလည်အောင်မျှ၊ ငယ်ကစို့သည်၊ ရင်နှီရည်ဘိုး၊ ကြိုးရှဆပ်ပေ၊ ပိုင်လေသူ၊ ချင့်တွက်ယူက၊ မတူဘက်ရှား မြတ်ဘုရားလျက်၊ ရှေးနှုတ်မြက်ကို၊ နှစ်သက်သမှု၊ သာဓုစကား၊ သုံးကြိမ်ကြား၏၊ ဘုရားသာသနာ၊ ယခုခါလည်း၊ ကြုံပါသံ့ကျိုး၊ မိန့်ဘိုးကို။ ။ ကြိုးရှ ညီထွေး ဆပ်လေလော့။

၂၉။ နို့ဘိုးပြေကြောင်း၊ ကောင်းသားကျင့်ဝတ်၊ ပိဋကတ်ကို၊ ဟုတ်ဟတ်ကြားက၊ များသိသတို့၊ မှတ်ကြလိမ့်မည်၊ အကြောင်းတည်၍၊ ရေးသည်ကဗျာ၊ပျိုလက်ဝဲ၌၊ ရှေးခါဖြစ်ဘူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အထူးပြလို၊ တဘန်ဆိုအံ့၊ နာချိုကြပါ၊ ဒါယကာတို့၊ ဗာရာတွင်မည်၊ ရှေပြည်နဂရ ထိုပြည်သာ၌၊ ဆုဇာ ဗြဟ္မဒတ်၊ မင်းပြုလတ်သော်၊ တို့ရှင်ကျော်၏၊ လောင်းတော်အထွတ်၊ ဗောဓိသတ်လျှင်၊ မြတ်လှုမိမှာ၊ စံလာသနေ့၊ ဆယ်လနေ၍၊ လှုံ့ထွေသိမ်မွေ့၊ ဘွားသည့်နေ့မှ၊ စသည်ရေလစ်၊ ခုနစ်နှစ်လျှင်၊ ရောက်ချင်လတ်သော်၊ အဘိုးတော်လည်း၊ မမျှော်

မျက်စိ၊ ဖြစ်ရာဘိ၍၊ မချိဆင်းရဲ၊ လက်စဲ့ကိုင်လျက်၊ ပြင်သို့ ထွက်လည်း၊ လက်ဆက်တုပင်၊ ဝင်လည်းတူက္၊ သို့ထတစေ၊ မအေမိခင်၊ အိမ်တွင်ကြီးငယ်၊ လုပ်ဆောင်ဘွယ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ် နှောင့်လျက်၊ မောင့်ဘကြောင့်သာ၊ အိမ်မှာကိစ္စ၊ ချုတ်ယုင်းရခဲ့၊ မောင့်ဘကိုလျင်၊ လှည်းနှင့်တင်၍၊ တောခွင်သတ်လေ၊ ငါ့မိ စေက၊ ငါ့မေးဘမူ၊ သူ့ကိုဘယ်နှယ်၊ သတ်ရမယ်ဟု၊ ဆဲရေးပြု လျင်၊ တိတ်တိတ်ပင်တည့်၊ နောက်လျင်များစွာ၊ ဆိုသောခါ၌၊ ရှားပါးမိခင်၊ လှည်းနှင့်တင်မြောက်၊ တောသို့ရောက်က၊ ငှဉ်းမှ ချ၍။ ။အဘ တွင်းတူးလေ၏တည်း။

၃၀။ ထိုသို့ထိုခါ၊ တို့မြတ်စွာ၏၊ လောင်းလျာလည်းဖြစ်၊ ခုနစ်နှစ်သည်၊ ချစ်လည်းချစ်ဘွယ်၊ နုနယ်စလှ၊ လူယဉ်လှလျင်၊ အဘနှင့်သား၊ တောသို့သွား၍၊ ကြောင်းလျားမသင့်၊ ပြုကျင့် အပ်သည်၊ အတတ်ဟူက၊ မှတ်မိဝမ်းတွင်၊ ဉာဏ်ဆင်ခြင်မှ၊ ငါ၏ ဘကို၊ ငါမှကယ်သူ၊ မရှိမူ၍၊ တွင်းမူတခြား၊ အတူးသွား၍၊ တူး ငြားလေလျင်၊ သားစင်ထိုမှာ၊ တွင်းတူးရာသို့၊ မကြာတူ၍၊ သွားလေမူလျင်၊ အဘမြင်သော်၊ ညီလျင်ဘန်ရည်၊ ဘယ်ပြုမည် ဟု၊ ဆိုသည်စကား၊ ကြားလတ်သောခါ၊ သားသည်းချာလည်း၊ အဘမှာကား၊ ဘယ်သို့ထားဘိ၊ ထံပါးကြပ်ကြပ်၊ မေးတုံလတ် သော်၊ အကြောင်းဘော်၍၊ နာပျော်ဘွယ်သာ၊ မောင့်မာတာ သည်၊ တောမှာမြုပ်လေ၊ ငါ့ကိုစေ၍၊ သေအောင်ရိုက်ချိုး၊ မောင်ငယ်ဘိုးကို၊ အရိုးမကြွင်း၊ ဤသည့်တွင်း၌၊ ထည့်ပြီးလျင်မှ၊

ငါ့သားလှန့်၊ တူကမကဘ၊ ငါတို့ရှာသို့။ ။တူသာသားကြစို့၏ တည်း။

၃၁။ ဤသို့ဆိုသား၊ ထိုစကားကို၊ ကြားလတ်သောခါ၊ သားပုတ္တာကား၊ သံဝါမြမြ၊ ဤသို့ဟု၏၊ မွေးဘခုညးသာ၊ ပြန်တို့ပါလော့၊ ငါ့မှာ တွင်းကြီး၊ မပြီးလက်စ၊ ရှိလေထဟု၊ မြမြသံဝါ၊ ဆိုသောခါလျှင်၊ မောင့်မှာဘယ်ကြောင့်၊ ပူဆောင့်ပူဆာ၊ တူးရှာသနည်း၊ ငါ့ခမည်းဟု၊ မိန့်ဆိုပြုသော်၊ ငါ့ဘိုးတော်ကို၊ မြုပ်ကြသောလား၊ ငါဘအားလည်း၊ ဆိုငြားသောခါ၊ ဤတွင်းမှာလျှင်၊ ငါသာမြုပ်မည်၊ အကြောင်းရည်၍၊ တူးသည်မွေးဘ၊ နှုတ်သံမြန့်၊ ဆိုထစကား၊ ကြားလတ်သောခါ၊ ဘပိတာလည်း၊ ငါသာမိုက်လှ၊ သံဝေရလျက်၊ တွင်းမှတက်၍၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာ၊ နမ်းရှုပ်လာမှ၊ ငါ့သားလှသည်၊ တောဝယ်ပြိုင်သာ၊ တူမပါမူ၊ ပိတာအဘ၊ မွေးဘကိုယ်လုံး၊ ခုံအဆုံးဟု၊ နှုလုံးမဆံ့၊ လွန်ကြောက်ရွံမှ၊ မွေးသည်ဘကို၊ သံမြသာချို့၊ ဤသို့ဆို၏၊ မြင့်မိုရ်သမုဒြာ၊ စကြဝဠာ ပထဝီ၊ ဤသည်မြေထက်၊ ကျေးငှက်နက်သည်၊ ပြိုင်ဘက်ခဲစွာ၊ ဘပိတာက၊ များစွာမကောင်း၊ မှအပေါင်းတွင်၊ မွေးဘခင်ကို၊ အကြင်သူ၊ သတ်ချေမူကား၊ ထိုသူအားလျှင်၊ ဇမ္ဗူပြင်ကို၊ စည်သွင်မျက်နှာ၊ ညီပြီးစွာလျှင်၊ ရွှေပလ္လင်တည့်၊ တည်တုံဘိ၍၊ များဘိသယ်ဝ၊ တော်နှင့်သာလျှင်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓရား၊ အထွတ်ထားကို၊ ကြည့်ဦးသဒ္ဓါ၊ ပင့်တို့ပါ၍၊ ဒီဝါရဘွာ၊ အာဒိစ္စ၍၊ ဆွမ်းကဖြူဖြူ၊ နေ့တိုင်းလှူလည်း၊ ပူသည်

ဆင်းရဲ၊ ပါယ်ဝင်္ဂဆဲမှု၊ လွဲသည်မရှိ၊ ဒုဂ္ဂတိကို၊ သိတော်မူပါ၊ ဘပိတာဟု၊ သံဝါမြမြ၊ ဆိုဆုံးမသည်၊ မွေးဘပိတာ၊ ထိုအခါမူ။ ။လွန်စွာ ကြောက်ရွံကုန်၏တည်း။

၃၂။ ကြောက်ဇေးပြင်းစွာ၊ ဘပိတာကို၊ မြို့သာတောဝယ်၊ အသွယ်သွယ်နှင့်၊ ဆန်းကြယ်လှစွာ၊ ပုံစံရှာ၍၊ ထိုခါဤတွင်၊ ထိုဘခင်လည်း၊ ငါလျှင်မိုက်စွဉ်၊ ငါ့သားလှသည်၊ တောဝမြို့ခြေ၊ ပါပေတုံ၍၊ မသေငါ့ဘ၊ ချမ်းသာရ၏၊ မကျငါလျှင်၊ ဝိစိကွင်သို့၊ မဝင်တို့ရ၊ လွတ်ပေစွဉ်ဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊ သားသည်း ချာနှင့်၊ ပိတာတို့လျှင်၊ အိမ်သို့ဝင်က၊ ကြည်လင်ကော်ရော်၊ ရှိပူဇော်မှ၊ မြတ်လှလုပ်ကျွေး၊ မွေးမြူကြင်နာ၊ စုတေခါဝယ်၊ နတ်ရွာစံစား၊ ရာသည်မျှားကို၊ ငါးရာ့ငါးဆယ်၊ ဇာတ်တော်ဝယ်၍၊ အကျယ်မျှားစွာ၊ ရှိလေရာတည့်၊ နာသာရုံမျှ၊ စဉ်းငယ်မြဲသား၊ ပုံစံမျှားကို၊ မှတ်သားကုန်ကြ၊ ညီသိသတို့၊ မိဘတို့အား၊ တရားတိမ်းစောင်း၊ ကျင့်မကောင်းက၊ ဆိုဆုံးမလော့၊ သားလှမကောင်း၊ မိဘခေါင်းတည့်၊ သားကောင်းမိဘ၊ ခံရမည့်ရေး၊ ဂုဏ်ဇေးစွဉ်၊ မိဘနှစ်ပါး၊ ကောင်းသောသားကား၊ မျှားငါ့ဘုံ၊ ဖြစ်မည်ပင်တည့်၊ မိဘင်မွေးဘ၊ သားထိုမျှကို၊ ဆုံးမကြပါ။ တချို့မှာကား၊ ငါ၏သားသည်၊ သနားစလှည့်၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ကြည်နူးသာယာ၊ ကျောင်းမှာမဆား၊ အိမ်တွင်သားနှင့်၊ စကားရေးရာ၊ ရှိသောခါမူ၊ ငါးမှာလျှာမဲ့၊ ဟူသကဲ့သို့၊ ကဲ့ရဲ့စရာ၊ မျက်နှာမလှ၊ မိုနှင့်ဘသည်။ ။ရွက်ရ ဇကန် သဘောတည်း။

၆။ သားကောင်း သောဏမထေရ် ကယ်မ၍ အဘမူဆိုး နတ်ပြည် ရောက်ဘူးသည်ကို ပုံတင်၍ပြရာ

၃၃။ ရှက်ရမှန်စွာ၊ သားပုတ္တာကို၊ မှန်စွာငယ်က၊ မဆုံးမမူ၊ မိဘတလည်း၊ ရန်သူမည်ဟု၊ ဆိုသည်စကား၊ ထုံးစံများကို၊ မှတ်သားကုန်ကြ၊ မိန္ဒင့်ဘလည်း၊ ကျလုအပြီး၊ ဝိစိနည်းလျက်၊ နတ်ပြည်တက်၍၊ သို့သက်စံစား၊ သားစကားကြောင့်၊ ဖြစ်ငြားတုံလေ၊ ပုံသက်သေကို၊ မှတ်စေစိမ့်၎၊ ဆုံးမစာဝယ်၊ သိသာရုံမျှ၊ ပြပြီးမှတည့်၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ တော်၌သာလျှင်၊ သားရှေစင်ကို၊ ကြည်လင်သမှု၊ ရဟန်းပြုငြား၊ မိဘများခို၊ ရငြားချမ်းသာ၊ ရှာဘူးစွာကို၊ သိသာလျှင်အောင်၊ ဓပ္ပာယဆောင်အံ့၊ နားထောင်ကြပါ၊ ဒါယကာတို့၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထွတ်ထား၏၊ ထင်ရှားနာမ၊ ကျော်ပေါက်ပြသည်၊ သောဏတွင်ခေါ်၊ တပည့်ကျော်၏၊ ခမည်းတော်က၊ တရားမသိ၊ မိုက်လှဘိ၍၊ သတိမတွေး၊ ခွေးလည်းများစွာ၊ ရံစကာနှင့်၊ ကြီးစွာတောင်ထက်၊ နေ့တိုင်းရက်လည်း၊ တက်၍ရှာဖွေ၊ ခွေးတတွေနှင့်၊ နေ့ရှည်ရက်များ၊ သူ့ဘအားကို၊ သနားစလှ၊ ရှင်သောဏက၊ မွေးဘကျွေးသို့၊ မဖျင်းမြို့နှင့်၊ သို့ပင်တစေ၊ ဆုံးမလေလည်း၊ မနေတို့ပါ၊ တောသို့သာလျှင်၊ သွားပါစမြဲ၊ တလဲလဲတည့်၊ အို့မြေဇရာ၊ ရောက်သောခါမှ၊ သားသောဏမှု၊ ကျောင်းသို့ယူထ၊ မွေးသည့်ဘကို့၊ မြတ်လှတရား၊ ဟောငြားသမှု၊ ရဟန်းပြုသည်။ ။သေလုတရား နိဒါန်းတွင်တည်း။

၃၄။ သေလုနီးနီး၊ တရားကြီးတွင်၊ မွေးဘခင်ကို၊ ကြည်လင်စေမူ၊ ရဟန်းပြုလျှင်၍ မကြာခင်၌ တောခွင်မြို့ငြခြေ၊ ခွေးတတွေနှင့်၊ ရှာဘွေလည်းပြု မကောင်းမှုကြောင့်၊ ယခုထင်ထင်၊ မြင်သည်ထင်ရှား၊ တောင်ထိပ်ဖျားက၊ ဆင်းငြား တုံလာ၊ ခွေးများဝဲကို၊ ပိတာအဘ၊ မြင်လေကလျှင်၊ သားလှကယ်ပါ၊ ခွေးများစွာသည်၊ လာတပြိုးကား၊ ငါ့အသားကို၊ စားကြမခြုတ်၊ အသေသတ်လိမ့်၊ လွန်ကြောက်ထိမ့်၍၊ ဖိမ့်ဖိမ့်လည်တုန်၊ အသက်ခုန်၍၊ ကြောက်ဟုန်ပြင်းစွာ၊ ရှိသောခါမှ သတိရလည်း၊ ငါ့ဘ တောခွင်၊ ခွေးနှင့်ဝင်၍၊ ရှာချင်ခဲ့ထ။ ထိုပါပသည်၊ ခုကပင်လျှင်၊ ပါယ်လေးခွင်သို့၊ ငင်၍ချမည်၊ ရည်ပြိတကား၊ ငါ့ဘအားလည်း၊ မလားပါယ်ရှာ၊ ရှိစိမ့်ဌာလျှင်၊ ငါသာအရေး၊ ဖြစ်ချေသေး၏။ ဇံဆေးထေးဖာဖာ၊ ဘပိတာကို၊ ငါသာနတ်ပြည်၊ တင်ပါမည်ဟု၊ ကြံစည်ပြီးမှ၊ မျှားသိသအား၊ တောဝမြို့ငြခြေ၊ ပန်းထေ့တွေကို၊ ရှာစေပြီးမှ မွေးသည့်ဘကို၊ ခတ်လှမ္မေတော်၊ ကျိန်းဝပ်ပျော်သား၊ ကျောင်းတော်စေတီ၊ သို့လျှင်ချီ၍၊ ရှုအိဘုယ်သာ၊ ပန်းများစွာနှင့်၊ ပူဇော်ရဟ၊ ဤပူဇောကို၊ မွေးဘဘို့လျှင်၊ ဘန်စီရင်၏၊ စိတ်တွင်ကြည်စေ ငါ့ဘအေဟု၊ ဆိုလေသောခါ၊ ဘပိတာလည်း၊ ဝမ်းသာအားရ၊ ကြည်ဆွဆွလျှင်၊ ဖြစ်စေချင်သော်၊ ခွေးလျှင်ငါးရာ၊ မလာတို့ဘဲ၊ ရှောင်ကြဉ်ဖဲ့၍၊ လဲသည်ဘဝ၊ စုတေရလျှင်၊ နတ်ပြည်ခွင်သို့။ ။ဘခင် စံရလေ၏တည်း။

၃၅။ ဤသို့ဘခင်၊ နတ်ပြည်ခွင်၌၊ မြဲပင်တာရှည်၊ စံရသည်ကို၊ နားလည်စိမ့်ဌာ၊ ဥပမာဖြင့်၊ နာသာစိမ့်ကြောင်း၊ ဆိုပြန်ရှောင်းအံ့၊ မကောင်းရောဂါ၊ ဝေဒနာသည်၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်၊

သက်ထုက်လုနီး၊ တျားတျားတီးနှင့်၊ သုက်ကြီးရှိုက်ဖို့၊ ထိုသူကိုလျှင်၊ မိတ်ဝင်ကျမ်းသူ၊ ဆွေတော်လူက၊ စသည်မျိုးပုံ၊ အားလုံးအုံမှ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ သက်မှရှည်စေ၊ တိုးဝင်စေဟု၊ ဆိုလေတုံ့ငြား၊ ဆေးသမားကို၊ သွားရှိခေါ်မြောက်၊ အိမ်သို့ရောက်ငြား၊ ဆေးသမားလည်း၊ လက်ဖျားစမ်းသပ်၊ သွေးသံပြတ်ဟု၊ ဆိုလတ်သရော်၊ သို့သော်လွတ်မြဲ၊ သွေးကိုစုံ၍၊ လှေကဲ့စီးသဖြင့်၊ ပြုဘို့ပါဟု၊ ဉာဏကာတို့၊ ဆိုကြမိုသား၊ သို့သော်ကျွဲဆေး၊ တိုက်ကာပေးလော့၊ လွတ်ရေးမှန်လှ၊ ကေန္တတည့်၊ ကောင်းစွာနှာနှပ်၊ မျက်စဉ်းဓတ်က၊ ချမ်းသာရအံ့၊ မကြောက်လန့်နှင့်၊ တံ့တံ့ဝန်တံ၊ ခံသည်နှင့်သာ၊ ရက်မကြာလျှင်၊ ရောဂါကင်းထ၊ ချမ်းသာရသို့၊ ပုံပြထို့သွင်၊ ငါဘခင်လည်း၊ တောခွင်မြို့ငြခြေ၊ ရှာဘွဲ့ခဲ့ထ၊ ကျင့်ပါပါလည်း၊ အာသန္နကံ၊ ပါယ်လေးတန်သို့၊ ပြောင်းပြန်ကျမည်၊ ထင်လေသည်ကို၊ မထေရ်သောဏ၊ သားပုတ္တာသည်၊ ဇီဝကလျှင်၊ ကုသောသွင်သို့၊ များဖြင်ကုသိုလ်၊ ဆေးထိုထိုဖြင့်၊ ဉာဏ်တော်ချင့်၍၊ တိုက်လွှင့်သောခါ၊ ခွေးများစွာလည်း၊ မလာဝံ့ကြ၊ ပျောက်ပျက်ပ၍၊ ကောင်းလှုအာရုံ၊ ဉာဏ်သင့်ကြုံ၍။ ။နတ်ဘုံ စံစားလေ၏တည်း။

၈-သားသုံးယောက်နှင့် ဝကားအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြောဆိုရာ

၃၆။ ဤသို့ပမာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ပညာယူငင်၊ လူတို့တွင်လည်း၊ အကြင်သားကို၊ တတ်စေလို၍၊ ပျိုရွယ်ကာလ၊ စာချ

စိမ့်ငှာ၊ မြတ်ဆရာသို့၊ အပ်ကြွမြို့လေ့၊ သားတို့ပညာ၊ ရှိသော ခါလျှင်၊ ဆရာမက၊ မိန့်ဘအား၊ သင်္ဂနတ်ပြည်၊ တင်ဘူးသည် ကို၊ နားလည်ကြပါ၊ ဒါယကာတို့၊ ထို့သို့မဟုတ်၊ သားတည်း ယုတ်မူ၊ ဆုတ်သည်လူလေား၊ ပုံမပြားတည့်၊ သားကားသုံးယောက်၊ ခုမျက်မှောက်တွင်၊ ရှိသည်ပင်တည့်၊ မိခင်နှင့်ဘ၊ ကျင့်သမျှကို၊ ကျင့်ကြသမှု၊ အနုဇာတ၊ မည်ရတွင်မြောက်၊ သားတယောက်၊ တည့်၊ တယောက်မှာကား၊ မိဘများထက်၊ ထက်သည့်ပညာ၊ အကျင့်သာသည်၊ လွန်စွာဖြစ်ဘိ၊ အတိဇာတ၊ မည်ရတွင်မြောက်၊ သားတယောက်တည့်၊ မိဘအောက်ဆုတ်၊ ယုတ်သည်အကျင့်၊ ရှိလင့်တန်က၊ သမုတ်ကြသည်၊ အဝဇာတ၊ မည်ရတွင်မြောက်၊ သားတယောက်တည့်၊ သုံးယောက်သားတွင်၊ မိခင်နှင့်ဘ၊ တူကြ သည်လား၊ လွန်ပင်ရှားရှိ၊ မိဘများထက်၊ ထက်မြက်လိမ္မာ၊ အကျင့်သာငြား၊ ထို့သည်သားမူ၊ လူတွင်ခဲပါ၊ လွန်ဖြစ်ခဲသည်၊ ဝမ်းကဲပိုက်ကြ၊ နှလုံးမျှလေ့၊ မိဘအောက်ယုတ်၊ ဆုတ်သည် သဘျား၊ လူတလွဲးအား၊ ပမာကြားပိမ့်၊ တောဟျားမြို့ဝယ်၊ သစ်ပင်ငယ်တို၊ အနှစ်ရှိလည်း၊ ကြီးဘိသစ်ပင်၊ နှစ်မဲ့ချင်၏၊ သစ်ပင်ကြီးမှာ၊ နှစ်ရှိပါလည်း၊ ငယ်စွာသစ်ပင်၊ နှစ်မဲ့ချင်၏၊ သစ်ပင်ကြီးငယ်၊ တောလုံးဝယ်လည်း၊ အကယ်အနှစ်၊ မရှိ ဖြစ်ခဲ့ သစ်ပင်ကြီးက၊ အာဒိစ္စ၏၊ ရုံထသစ်ပင် [illegible]က်ဝန်းကျင် လည်း ကာလျှင်မပါ၊ အနှစ်သာနှင့်၊ အရာထူပြော၊ ဤလေး တောသို့၊ ရှင်စောဘုရား၊ ပမာထား၍၊ ဟောကြားမိန့်မှာ၊ ပညာဆင်ခြင်၊ လူတို့တွင်လည်း၊ ဘခင်မွေးမိ၊ တရားသိ၍၊ ရှိသည်

အကျင့်၊ သဘးကမြင့်လျက်၊ တင့်တင့်တယ်တယ်၊ လူ့ပြည်ဝယ်
၌။ ။စင်ကြယ် သန့်ရှင်း စေ၏တည်း။

၃၇။ **သန့်ရှင်းစင်ကြယ်**၊ အသွယ်သွယ်ကို့၊ အကယ်သိထွေ၊ ဆိုကောင်းပေသည်၊ ပဒေပဒါ၊ ကျယ်ဝန်းစွာ၍၊ နာသာရုံမျှ၊ ပြပြီးမှလျှင်၊ သိဿတို့အား၊ စကားအရာ၊ အဖြာဖြာကို့၊ သိသာလှစေ၊ ဆိုတုံပေအံ့၊ စကားမွေ- စကားနှောက်၊ စကားလှောက်-စကားထား၊ စကားသွား-စကားလာ၊ စကားညှာ-စကားနှိပ်၊ စကားမိတ်-စကားလှယ်၊ စကားဖယ်-စကားသွေး၊ စကားလေ-စကားပေါ့၊ စကားလျှော့-စကားတင်း၊ စကားသွင်း- စကားမြှုပ်၊ စကားချုပ်-စကားခေါ်၊ စကားချော်-စကားယွင်၊ စကားဝှက်-စကားဖန်၊ စကားတန်-စကားနှိပ်၊ စကားရိပ်-စကားဘန်း၊ စကားဆန်း-စကားမွေး၊ စကားထွေး-စကားလိုင်း၊ စကားပိုင်း-စကားသာ၊ စကားနာ-စကားငေး၊ စကားမေး-စကားလျှောက်၊ စကားနောက်- စကားသင်၊ စကားတင်- စကားတည်၊ စကားရှည်-စကားတို၊ စကားဖို-စကားမ၊ စကားလှ- စကားပင်၊ စကားနှင်-စကားဆုံး၊ စကားရုံး-စကားနိုင်၊ စကားပိုင်-စကားဖြေ၊ စကားနေ-စကားပူ၊ စကားကြွ-စကားတတ်၊ စကားနှုပ်-စကားသိပ်၊ စကားချိပ်-စကားသွမ်း၊ စကားခြမ်း-စကားမှတ်၊ စကားဟပ်- စကားလာ၊ စကားဖြာ- စကားသွေ၊ စကားသေ-စကားရှင်၊ စကားရှင်-စကားအုပ်၊ စကားချုပ်-စကားမြောက်၊ စကားချောက်-စကားဟိန်း၊ စကားချိန်း- စကားနေ၊ အထွေထွေကို၊ ညီဆွေတပည့်၊ မှတ်လှည့်တို့ပါ၊ သုဘာသိတ၊ ပိယ

သစ္စာ၊ ဓမ္မာအပြား၊ အင်္ဂလေးပါးနှင့်၊ ညီသဖြင့်လျှင်၊ ဆိုခွင့်ဆိုရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ သေချာစေ့ငဲ့၊ ပညာရှု၍၊ ဗာဟုသစ္စ၊ ဟူသမျှနှင့်၊ သိပ္ပအပြား၊ အပါးပါးကို၊ မှတ်သားလေ၊ ညီသံ်သာ အား။ ။ထင်ရှား ကျော်စော လေအုံတည်း။

ဂ-မိဘဘိုးကိုဖြစ်မှား၍ သင်ဝုန်းစက်ဂရုဒ်ဒ ခံရသော သေဋ္ဌေးသား မိတ္တဝိန္ဒက ကို ပုံပြု၍ ဆုံးမရာ

၃၈။ ထင်ရှားကျော်မည်၊ ရွှေသို့ရည်၍၊ ဆိုသည်ခြင်းရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ မှတ်နာကုန်ကြ၊ ညီသံ်ဃတို့၊ ထိုမှတပါး၊ မိဘများဌ်၊ ပြစ်မှာကုန်ဘိ၊ သိဝိမ့်သောငှာ၊ ဆိုလိုက်ပါအုံ၊ ရှေးခါလွန်လေ၊ ပင့်ကုန်ပေသည်၊ ပရမေမြတ်လှ၊ ကဿပဟု၊ ဇိနထွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရား၏၊ တင်ရှားသာသနာ၊ တော်ဌာသာလျှင်၊ များစွာခံနှ၊ ပြည့်စုံလှသည်၊ ကြွယ်ဝစည်ပင်၊ သေဋ္ဌေးတွင်ဌ်၊ သားလျှင်ဂဟောက်၊ ရှိတုံမြောက်၍၊ အံ့လောက်လှဝယ်၊ ပညာကျယ်၍၊ ဂုဏ်ယဖြစ်ဘိ၊ ကြက်သရေရှိအောင်၊ တတ်သိစိမ့်ငှာ၊ အဋ္ဌာရသ၊ ဟူသမျာ်း၊ က-နှ-မသင်၊ လေးဖင်၍နှ၊ သို့တစေနှင့်၊ စာပေဟော၊ တ-နှ-မသိ၊ မိုက်ဘိလှငြား၊ ထိုသည့်သားကို၊ ထံပါးအနီး၊ ဒေါဟိုပြီးမှ၊ မိန့်ဘမူ၊ မြွက်ဟသာချို၊ ဤသို့ဆို၏။ သားပျို ဒေဝ်လှ၊ ယနေ့ညကို၊ သားလှကျောင်းမှာ၊ အိပ်လေပါ၍၊ ညစာမစား၊ တနေ့အားကို၊ တရားနာ့နာဆည်းကပ်ပါအုံ၊ မှန်စွာဟုတ်၊ ဤထောင်ထုပ်ကို၊ ဟုတ်ရာမည်သိ၊ နားလည်ဘိဟု၊

ဆိုသည့်စကား၊ ကြားလေသော၌၊ သားမိုက်စွာလည်း၊ ညစာမစား၊ ကျောင်းသို့သွား၍၊ တရားဟောရာ၊ မနာလိုရှောင်း၊ လွဲပြောင်းအိပ်ပျော်၊ မိုးသောက်သော်လျှင်၊ သုံးလူ့ရှင်ကို၊ ဖူးမြင်မရှိ၊ လာလတ်ဘဝသော၊ မွေးမသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ကျောင်းတွင် ငါ့သား၊ အိပ်ပေငြားဖြင့်၊ မစားညစာ၊ ရှောင်ကာတုံပေ၊ ငါ့သက်ဝေကို၊ မှတ်ဖြစိမ့်သည်၊ မယ်ကြိုးရည်၍၊ ချက်သည်ကြိုင်သင်း၊ ဤထမင်းနှင့်၊ ဤဟင်းကိုလျှင်၊ သားပန်ပင်သည်၊ အလျင်ရွေးဖြား၊ စားပြီးငြားမှ၊ ရှေသားမဟုတ်၊ ဤထောင်ထုပ်ကို၊ အဟုတ်ငါ့သား၊ ယူတော့လားဟု၊ မယ်ဘွားနှုတ်က၊ ဆိုမြွက်ဟသည်။ ။ချီးမြ သာတောင့်သာယာတည်း။

၃၉။ သာတောင့်သာယာ၊ သားသည်းချာကို၊ မာတာမိခင်၊ ဆိုလေချင်က၊ ထိုသားလှသည်၊ မိဘဆိုရာ၊ စိတ်မပါဘဲ၊ ဥစ္စာကြွင့်သာ၊ ကျောင်းမှာအိပ်နေ၊ ရှောင်လေညစာ၊ စေတနာမထက်၊ ထိုသားပျက်မူ၊ ယူအံ့ရွေစင်၊ ရပြီးချင်မှ၊ နောင်လျှင်ထမင်း၊ စားတို့လျှင်းအံ့၊ ရှင်ခြင်းမသာ၊ ငိုသံပါနှင့်၊ မျက်နှာမလှ၊ ဆိုလေကလျှင်၊ မွေးမိခင်လည်း၊ ရွှေစင်တထောင်၊ ထုပ်ကို ဆောင်၍၊ မောင်ငယ်သားရှေ့ ယူတော့လေဟု၊ ပေးလေသောခါ၊ သားမိုက်စွာကား၊ ထမင်းစား၍၊ ကုန်သွားရင်းနှီး၊ သဘော်စီးလျက်၊ ပြည်ကြီးဗာရာ၊ လိုက်မည်သာဟု၊ မာတာမိကို၊ အကြောင်းဆိုလျှင်၊ မွေးမိခင်လည်း၊ တို့တွင်ဥစ္စာ၊ များလှစွာ၏၊ သမုဒ္ဒရာရေ၊ စီးတွေ့တွေကို၊ မစေမိခင်၊ ဆိုချင်ပါလည်း၊ မဲဝင်နားမှာ၊ မိုက်လှစွာငြား၊ ထိုသည့်သားမူ၊ ယူ၍ရွှေစင်၊ သွားမည်

ပြင်သော်၊ မိခင်ရှေပါး၊ ဟန့်ဆီးတားလည်း၊ သွားမည့်နှင့်သာ၊ မိမာတာကို၊ ဘယ်ညာလက်စုံ၊ တွန်းလိုက်တုံသော်၊ မျှာက်ခုံမွေးမိ၊ လဲလေဘိ၍၊ မချိဝေဒနာ၊ ရှိသောခါ၌၊ ထိုသားမိုက်လည်း၊ စိုက်စိုက်တန်းသွား၊ သဘော်သားနှင့်၊ ပေါင်းငြားလေချင်၊ ပင်လယ်ခွင်သို့၊ လွှင့်နှင်သောခါ၊ လှေနာဝါလည်း၊ ပြင်းစွာရေယဉ်၊ လေနှင့်ယှဉ်သော်၊ ကစဉ့်ကလျား၊ မျောလေသွား၍၊ ဦးဈားဝမ်းလှိုင်း၊ နှံကိုင်းပေါက်ကဲ့၊ ပင်လယ်ဝဲ၌၊ ဆင်းရဲအတိ၊ နစ်လေဘိသော်၊ မှားဘိလည်းများ၊ သဘော်သားတို့၊ ငါးလိပ်အစာ၊ ဖြစ်လေပါ၍၊ ရေမှာသွေးစင်း၊ လူခပင်းသည်။ ။ရှင်းရှင်းအကုန်စင်၏တည်း။

၄၀။ ရှင်းရှင်းစင်လေ၊ ထိုသူတွေတွင်၊ မအေမိခင်၊ တားပါချင်လည်း၊ မဝင်နားမှာ၊ မိုက်လှွဲငြားထိုသည့်သားမူ၊ ပျဉ်ပြားတချပ်၊ မှီတဲ့လတ်၍၊ အရှေအနောက်၊ တောင်မြောက်မသိ၊ မျောဘိရေဝယ်၊ တလည်လည်နှင့်၊ ကျန်းငယ်ဌမှာ၊ တင်လေပါ၍၊ ညစာမစား၊ တနေ့အားကို၊ ရှောင်ရှားခဲ့ထ၊ ကုသိုလ်မ၍၊ ဒေဝစံသီး၊ နတ်သမီးတို့၊ ခရီးဦးကို၊ ဆိုကြကြိုလျက်၊ ဗိမာန်ထက်ဌ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၊ လေးယောက်နှင့်သာ၊ စံရပါလျက်၊ ခုနစ်ရက်လျှင်၊ စေချင်သောခါ၊ ဒေဝါစံသီး၊ နတ်သမီးတို့၊ ဤသို့သာယာ၊ ဆိုတုံပါ၏၊ လူ့ရွာကလျှင်၊ တို့ရပ်ဌင်သို့၊ ရောက်ချင်တို့ပေ၊ တို့သက်ဝကို၊ နှေ့ရှေမကြာ၊ ရက်လည်ကာမျှ၊ မောင်သာဤတွင်၊ နေစေချင်ဟု၊ သံရှင်မြမြ၊ ဆိုကုန်ကြသော်၊ နှမတို့ကား၊ ဘယ်သို့သွားဟု၊ စကားသာယာ၊ မေးသောခါလျှင်၊ တို့မှာရောပြု၊

ကောင်းမှုနှစ်ပါး၊ ကျင့်တရားကြောင့်၊ တို့ကားခုနစ်ရက်၊ ဗိမာန်ထက်၌၊ နေလျက်ချမ်းသာ၊ စံရပါလျက်၊ ခုနစ်ရက်လျှင်၊ ငရဲခွင်၌၊ မြဲပင်ခံရ၊ ဤခြင်းတကို၊ မောင်လှမှတ်ပါ။ ငရဲရှာသို့၊ သွားရှာရမည်၊ နားလျှင်လည်လော့၊ ဤသည်ထမင်း၊ ဤသည့်ဟင်းနှင့်၊ မဆင်းမသက်၊ ဗိမာန်ထက်တွင်၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာ၊ စားတို့ပါ၍။ ။မောင်သာ နေနှင့်ရစ်ပါတော့။

၄၁။ အားရစိမ့်ဌာ၊ ဆိုတုံပါလည်း၊ မနာတို့ဘဲ၊ မျက်နှာလွဲသော်၊ လှေကွဲပျဉ်ပြား စီးသွားလေမြောက်၊ တကျွန်းရောက်သည်၊ ရှစ်ယောက်နတ်သမီး၊ အဖြိုးဖြိုးနှင့်၊ ငြိုးငြိုးငွေ့ငွေ့၊ စံပျော်မွေ့လျက် ခုနစ်ရက်ကြာ၊ ရှိပြီးစွာလျှင်၊ ပမာရွှေးလား၊ မှာကြထားလည်း၊ မျှော်သွားလေမြောက်၊ တကျိပ်ခြောက်ဟု၊ ရောင်တောက်ညီးညီး၊ နတ်သမီးနှင့်၊ ဘုံသီးဗိမာန်၊ ပျော်စံလေရာ၊ ထိုမှတပါး၊ မျှော်သွားတုံပြီး၊ နတ်သမီးလည်း၊ ဖြင်ငြီးရိပ်ရိပ်၊ သုံးကျိပ်ကာသာ၊ နှစ်ယောက်သာနှင့်၊ တူသာရှင်စံ၊ စည်းစိမ်ခံမှု၊ တဘန်ရွှေးလား၊ မျှော်သွားလေလျှင်၊ မွေးမိခင်အား ဖယ်လိုက်ရှာ၍၊ ကွန်းငြားလည်းပြု၊ မကောင်းမှုလျှင်၊ လည်ကိုင်၍၊ ပယ်ခွင်စုမည်၊ ယှဉ်သည်နှင့်သာ၊ စောင့်ရှောက်ပါ၍၊ လေးဖြာဒုဂ္ဂါမှ၊ တံခါးမနှင့်၊ နဂရထိုသို့၊ အင်မချိုသည့်၊ မြို့ကြီးပမာ၊ ငရဲရှာကို၊ ပက်ပါထင်ထင်၊ မြင်သည်နှင့်သာ၊ ချမ်းသာမရ လူထိုမျှ၏၊ ဟစ်တ အသံ၊ သောသောညံကို၊ ကြားပြန်လေလျှင်၊ လူပြည်ထင်၏၊ ငါလျှင်မချွတ် ဤပြည်မြတ်၌၊ အထွတ်အဖျား၊ မင်းတရားစစ်၊ ဧကန်ဖြစ်အံ့၊ မချွတ်လတ္တံ့ဟု၊ တတ်၍ယူလျှင်၊ တံခါး

တွင်၌၊ မြဲပင်နိစ္စ၊ ဆင်းရဲရသည်၊ ရွေးကမိကို၊ မရှိမသေ၊ မထေ
လေးစား၊ ပြုငြားခဲ့ထ၊ ဗာလလူဆိုး၊ လူသင်တုံးကို၊ သင်ဓုန်း
စကြာ၊ ထိပ်မှာတင်သည်၊ ချာချာလည်လျက်၊ သွေးစက်စက်နှင့်၊
ထွက်သည်နှင့်သာ၊ ပုတ်ပုံစာသို့၊ ဗရုဗာဘက်၊ စဉ်ထွက်အလား၊
လွှစာသွားနှင့်၊ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ တွေ့လေမြင်သည်၊ ခါးတွင်
သံလွန်၊ မြောက်သဏ္ဌာန်သို့၊ လက်ပြန်ကော့ချည်၊ ဆောက်တည်
မရ၊ မွေးမိဘတို့၊ မြင်ကြလာပါ၊ငါ့ကြမ္မာဟု၊ ငိုရှာရငြား၊ ထိုသူ
အားကို၊ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ တွေ့လေမြင်သည်။ ။လိုချင်တောင့်တ
လေ၏တည်း။

၎၂။ တောင့်တလိုချင်၊ အကောင်းထင်၍၊ ထိပ်တင်မြဲရက်၊
သင်ဓုန်းစက်ကို၊ နှစ်သက်ရှင်ပြုံး၊ ရွေကုံးပမာ၊ ခါးမှာလည်းထား၊
သံလုံပြားကို၊ ဝတ်စားထင်နိုး၊ နတ်ပုဆိုးသို့၊ မွေးမျိုးနုံသာ၊
သွေးဖြာဖြာကို၊ မှတ်ရှာဘိချင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဘခင်နှစ်ပါး၊
မြင်ပါလားဟု၊ ဟစ်ငြားပြင်းထန်၊ ဟ ငိုသံကို ကြားပြန်လေလျှင်၊
သိချင်းသွင်သို့၊ မှတ်ထင်မိလေ၊ သို့ဖြစ်ထွေကြောင့်၊ ချဉ်းလေ
အပါး၊ ထံသို့သွား၍၊ ထိပ်ဖျားဦတင်၊ အစ်ကိုဆင်သား၊ ရွှေပန်း
အားကို၊ ငါကားပန်ချင်၊ ကိုယ့်ခါးတွင်၌၊ ဆင်ယင်တင့်တယ်၊
ပုဆိုးနှယ်လည်း၊ ငါ့ဝယ်မရှိ၊ ဝတ်ချပ်ဘီစဉ့်၊ မွေးဘိုလှစွာ၊ ထို
နုံသာကို၊ လိမ်းပါရစေး၊ သာလှပေသား၊ သိချင်းများကို၊ ငါ့
အားသင်ပါ၊ တောင်းသောဝါလျှင်၊ငါ့မှာမကောင်း၊ မှုအပေါင်း
ကြောင့်၊ ထောင်းကြသောထက်၊ ငါထိပ်ထက်၌၊ ရွက်ရစကြာ၊
ငါ့ကြမ္မာသည်၊ ပန်းသာမဟုတ်၊ ချည်နှောင်တုပ်သား၊ ငါ့

ခါးတွင်၊ သံလွန်မျှားပင်၊ ဝတ်ချင်လှနိုး၊ ပုဆိုးတန်းဆာ၊ မဟုတ်ပါတည့်၊ ဖြာဖြာသွေးရည်၊ ယိုကျသည်ကို၊ နှင်းရည်သာလျှင်၊ မမှတ်ချင်နှင့်၊ ငါတွင်ငိုသံ၊ တည့်ညံနှင့်၊ မခံမသာ၊ ရှည်လင့်စွာကို၊ သီချင်းဆိုသို့၊ အစ်ကိုနားတွင်၊ မထင်နှင့်ကား၊ ဆိုလေငြားလည်း၊ ယောကျ်ားချင်းကို၊ လို၏ဆိုက၊ မျှကြသည်ချည်း၊ လူ့စဉ်းလည်းဟု၊ ဆိုလေပြီသော်၊ ယခုကျိသူ၊ ငါ့အတူလျှင်၊ လူ့ပြည်တွင်၌၊ မိခင်တို့ကို၊ မရှိမသေ၊ မထေလေးစား၊ ပြုသည်ငြားက၊ ငါ့အားကြမှာ၊ ယခုခါလည်း၊ ကုန်ပါတော့သည်၊ ဟုတ်လမည်ဟု၊ အကြံပြု၍၊ ယူဟုစကြာ၊ ပစ်လိုက်ပါက၊ ထိပ်ချာဝဲ၌၊ ထွင်း၍စိုက်သို့၊ တုန်ရိုက်ဖိမ့်ဖိမ့်၊ ကိုယ်လုံးစိမ့်၍၊ ငြိမ့်လသော၁၊ ခါးမှသံပြား၊ လက်ကားနောက်ပြန်၊ ချည်ပြန်ကုန်ဘ်၊ သွေးတိမျှားစွာ၊ ဗရဗ္ဗာလည်း၊ ပွတ်စာအလား၊ စည်ထွက်သွား၍၊ ခံငြားမသာ၊ ကိုယ့်စကြဝဠာကို၊ ယူပါတော့ဆို၊ ငိုလည်းငိုလျက်၊ သံမှုန်ကသို့၊ ပြေးထွက်မသာ၊ တချာချာသည်။ ။ထိပ်မှာတည့်တည့်တည်၏တည်း။

၄၃။ ထိုသို့ထိပ်ချာ၊ လည်သည်သာနှင့်၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်၊ ဆင်းရဲနက်သည်၊ သို့သက်တာရှည်၊ ခံရသည်ကို၊ နားလည်ကြပါ၊ ညီသိသာတို့၊ မာတာပိတ၊ မိန္ဒ်ဘကို၊ ဒေါသမည်စ်၊ မပြစ်မှားရာ၊ မကျင့်ရှာနှင့်၊ ကျင့်ရာချေက၊ တွင်းဆုံးကျသို့၊ ခံရအမှန်၊ စကြာပန်ကို၊ ပုံစံယူပါ။ သူ့စကြာကို၊ ငါ့စကြာပြု၊ ယခုတိုင်အောင်၊ ဥဒါန်းဆောင်၍၊ လူ့ဘောင်တလွှား၊ ဆိုသည်ကြား၏၊ မှတ်သားကြပါ၊ ကျမ်းဂန်လာကို၊ သိသာရုံမျှ၊ ရုံးလိုက်

ပြဿား၊ ငါ့စကားကို၊ ဟုတ်ငြားမထင်၊ မမှတ်ချင်နှင့်၊ မိခင်နှင့်ဘ၊ သိပ္ပဆရာ၊ မှန်စ္စာဖြစ်စေ ဒကို့ကောယျ၊ ဟုတ်ပေစ့ဉ့်တည့်၊ ဇီနစိန္တေ၊ ဘုန်းဝေသာသနာ၊ ကွယ်သောဝါလည်း၊ ဘယ်မှာဘုရား၊ ဘယ်ကာသော်ဘ၊ ရတနာဟု၊မသိပါကြ၊ မိန့်ဘကို၊ တုပ်ကွရိုက်ကျိုး၊ ရိုခိုးဝန္ဒနာ၊ လုပ်ကျေးပါသား၊ သူတို့အားလျင်၊ နတ်ပြည်ခွင်သို့၊ ရောက်ချင်လေထ၊ စံလေရဟု၊ လူ့ဘဘုရား၊ ဟောခဲ့ထား၍၊ ဘုရားသာသနာ၊ ယခုမှာကား၊ သုံးပါးသရဏာ၊ ကိုးကွယ်ပါဟု၊ သည်မှာဘုရား၊ သည်တရားပင်၊ သည်ကာသော်ဘ၊ သည်မှာမိဘ၊ ဂုဏ်ကိုပြ၍၊ သည်က ဆရာ သိတို့ပါလျက်၊ နှစ်သက်ကြည်စ့ဉ်၊ မသဒ္ဓါတည့်၊ ရတနာသုံးဦး၊ မဖူးမသွား၊ တရားမနာ၊ လှဒါမပေး၊ မလုပ်ကျေးကြ၊ မိန့်ဘကို၊ ညွတ်ခကော်ရော်၊ မပူဇော်ဘဲ၊ ရှောင်လွဲကုံငြား၊ သားတို့များလည်း၊ မိုးဝါးပူထဲ၊ လွဲမည်ခဲ့၏၊ ဆင်းရဲကြီးစ့ဉ်၊ ရှိသောဝါမှု၊ မွေးမယ် တ ၍၊ မြင်ကြလာပါ၊ ငါကြမှာဟု ပူဆာဒုက္ခ၊ စိုးရိမ်တ လျက်၊ ဘယ်နှစ်ရက်မှ။ ။ထုတ်မည်အလွန်ခဲ့၏၊တည်း ၊

၉-ဆရာကို ပြစ်မှား၍ အပြစ်ရောက်သည်ကို ပြဆိုရာ

၄၄။ ဤသို့ဖြင့်၍၊ ချစ်လည်းချစ်စ့ဉ်၊ ညီသံသာကို၊သာလည်းသာချို၊ လက်ဝဆို၍၊ ချိုလည်းချိုမြက်၊ လေးလေးနက်သား၊ ခက်လည်းခက်စ့ဉ်၊ ဥပမာဖြင့်၊ နာလည်းနာဘွယ်၊ ထုံးနည်းသွယ်၍၊ မကျယ်မကျဉ်း၊ စိုးတစဉ်းမျှ၊ ဆိုလိုက်ပြသား၊ ငါ့စကားကို၊

မှတ်သားကုန်ပါ၊ ညီသိသာတို့၊ ဆရာမိဘ၊ တ-န သွန်သင်၊ ကျေးဇူးတင်သား၊ သူတို့မျှားကို၊ ပြစ်မှားရှာ၍၊ သေပါလေဘုံး၊ ပုံတထူးကား၊ မြစ်နားတလျောက်၊ ကထွတ်ပေါက်၌၊ မြောက်၍ကစား၊ ညဗျိုင်းအားကို၊ ယောကျားတယောက်၊ မြင်လေမြောက်လျှင်၊ တုမြင်တတ်ရ၊ ဖြစ်ပေစ့ဉ့ဟု၊ စ၍လည်းသင်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့၊ မြောက်တင်လိုက်သား၊ သစ်ခွန်မျှားကို၊ မြေအားမကျ၊ ခံတွင်းဟ၍၊ လျှာမျှမထိ၊ ကိုက်နိုင်ဘိမှ၊ အုတ်ခဲစသည်၊ လုံမလုံသေး၊ ထက်စွာသွေးသား၊ သန်လျက်သွားကို၊ ကိုက်ထားတို့နှိုင်၊ ပြိုင်သူမရှိ၊ တတ်ခေါင်ထိလျှင်၊ ရှာသို့ဝင်၍၊ များဖြင်လာဘ်သပ်၊ အထပ်ထပ်နှင့်၊ အရပ်ရပ်သို၊ တတ်မြောက်ဘိ၍၊ မင်းကြီးရင်ပြင်၊ ပဲ့သဘင်သို့၊ ဝင်၍ပြလျှင်၊ မင်းကြီးမြင်သော်၊ ရှင်ရှင်ပပ၊ အားပါးရ၍၊ ဆုချကြေးငွေ၊ အထွေထွေနှင့်၊ နေ့ရှေ့ရက်ကြာ၊ ရှိပြီးစွာလျှင်၊ လုလင်ဘယ်မှာ၊ ဘယ်ဆရာတွင်၊ သင်မပါသနည်း၊ ဖြည်းဖြည်းသံမြွ၊ မေးလေကလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တွင်၌၊ သွန်သင်ဆရာ၊ မရှိပါဟု၊ ရှိကြာလက်စု၊ လျှောက်ပြီးတုံမှ၊ ကမြဲကသော်၊လုံ မ ခံတွင်း၊ အာကိုချဉ်း၍။ ။စင်းစင်း သေလေတုံ၏ ဘည်း။

ရှေးရှေးသောကံပါရမီ၊ တူညီသည့်ဘဝ၌၊ ပေါင်းဘက်ရပေသော ‘ပိတ်ဆွ၊ စေ့စေ့ရေလျှင်၊ မြဲကြွေနိစ္စ၊ ရှိရသည်လည်း တကြောင်း၊ ရှေးဝဋ်ဟောင်းကံ ဆုံ၍၊ မတွေ့ကြုံသော်အလဲ၊ ဖြစ်မြဲမမွတာ၊ တရားကိုရှာပါလျှင်၊ “အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယ ဓမ္မိနော”၊ ကျော်စောကိတ္တိ၊ နှံသိအကြောင်းကြောင်းဘိုကို၊ အာက်မေ့၍လည်း နေရ၊ တူကွမကွာ၊ ရွှေဟင်္သာ

မောင်နှံ၊ ကဲ့သဏ္ဌာန်သို့၊ ပျော်စံသည်ထုံး၊ နှလုံးသွင်းပိုက်၍၊ စိတ်ကြိုက်လိုရာ၊ ပညာကိုတွေးတော၊ ရွှေသဘောဝကန်၊ ကောင်းရာကို ကြံကြသော၊ မောင်နှံစုံ ရွှေညဒေါင်း၊ ဘုရား လောင်းဇာတ်ပုံ၊ အကုန်သောစကား၊ ရွှေသို့သွားရလျှင်၊ မခြား မဝေး၊ ပညာနှင့်တွေးပါရော့၊ အဆွေးအကောင်း၊ မြော်မြင်လို့ ပေါင်းရမည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟောင်း သုခမိန်၊ အကြိမ်ကြိမ်အကြောင်း တည်း။

ပုတ္တောဝါဒ ဆုံးမစာ ကျိတ္ဒင် ပြီး၏။

လောကသာရဆုံးမစာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ကြားပိမ့်သူမြတ်၊ အများမှတ်စိမ့်၊ ဟိတထ်ိက၊ သြဝါဒ ဖြင့်၊ ဆုံးမပေးထ္ဒ၊ နားဝင်စေလော့၊ နေသ့ိုထင်ရှား၊ ဘုရား တရား သဃ်ာ၊ ရတနာထ္ဒတ်ထား၊ မြတ်သုံးပါးကို၊ ဦးဖျား ထိပ်ထက်၊ အမြဲရှက်၍။ ။စုံမက်သဒ္ဓါကြည်စေမင်း။

၂။ **အသက်**ရှည်စ္ဒာ၊ အနာမဲ့ကြောင်း၊ ကောင်းလုံစေချင်၊ ပဲ့ပြင်နိစ္စ၊ ကုပ်ဆုံးမသား၊ မိဘဆရာ၊ စကားနာ၍၊ ကျမ်းစာ သိမြင်၊ တတ်အောင်သင်လော့၊ ပေါ်လ့ုင်မပြု၊ ကောင်းရာ တုလျက်၊ ကောင်းမှုမြတ်နိုး၊ ကောင်းအောင်ကြိုး၍။ ။ကောင်း ကျိုး ကိုယ်ဥ္စ တည်စေမင်း။

၃။ သူကြီးမိဘ၊ ဆရာစသား၊ စိုးရသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်တို့၊ ပြစ်တင်မောင်းမဲ၊ ရိုက်ပုတ်ဆဲလည်း၊ ဝမ်းထဲယုံ့ယုံ့၊ ယုန်လျှင် ကျုံ့သို့၊ ဆိုဘုံမဝံ့၊ စောင်မာန်ညံ့၍၊ ကြောက်ရှံရိုသေ၊ သည်း ခံထ္ဒဖြင့်။ ။ကောင်းနေ့နှလုံး ယင်စေမင်း။

၄။ ဆန္ဒဒေါသ၊ ဘယာမောဟ၊ အပါယ်ကျသား၊ ဓမ္မလေး မည်၊ ဂတိတည်လျက်၊ နတ်ပြည်လူ့ရှာ၊ ချမ်းသာကောင်းမှန်၊

စံခုန်ဆန်၍၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ ကျင့်ကောင်းသိလ လှူဒါန နှင့်၊ ပုညလယ်မြေ၊ စိုက်ကြဲထွေဖြင့်။ ။ပျိုးခြအပင် စည် ဖေမင်း။

၅။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ စောင့်သုံးမြဲစွာ၊ သတ္တဝါကို၊ မေတ္တာ သက်ပေ၊ လှဘို့ဝေ၍၊ စိတ်စေကြည်သန့်၊ သဘောမှန်သား၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၊ ချမ်းသာစီးပွား၊ နှစ်ပါးမြင်တတ်၊ သူတော်. မြတ်ကို၊ မပြတ်ချစ်ခင်၊ မိတ်ကျမ်းဝင်၍။ ။မြဲပင်စင်းလျင် ပေါင်းယှဉ်မင်း။

၆။ ပညာမျက်စိ၊ မြင်မရှိ၍၊ မသိတရား၊ အယူမှားလျက်၊ စီးပွားမမြော်၊ ကျိုးမပေါ်သား၊ သူတော်မဟုတ်၊ ယုတ်သည့် စရုက်၊ လူသူမုက်ကို၊ မက်ကမချစ်၊ ရန်သူစစ်သူ၊ မနှစ်သက်ဘာ၊ ဝေးစွာရှဲ၍။ ။အမြဲခွာရှင်း ဖဲကြဉ်မင်း။

၇။ ပါဏာတိပါတ်၊ မသတ်သူ သက်၊ ခိုးဝှက်မမူ၊ မယူသေစာ၊ အိမ်ရာမမှား၊ မုသားမဆို၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၊ စောင့်သိလနှင့်၊ ဒါန လှူဝတ်၊ ရက်မခွတ်လျင်၊ မပြတ်ဆောက်တည်၊ ဆုကြီးရည်၍၊ မကြည် ခိုက်ရန်၊ သူ ကျူး လွန်လည်း။ ။စောင်းမှန်မပြင်း ယဉ်စေမင်း။

၈။ မိခင်ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုး၊ ဂုပဋ္ဌိုးသို့၊ ရှိခိုးဦးတင်၊ ကြည်လင်မြတ်လေး၊ သိမ်းမြန်းမေ့၍ လုပ်ကျွေး ခယာ၊ ဧပုတ်ကုလျက်၊ ကြီးထသက်အို၊ မျိုးဆွကိုလည်း၊ ကြည်ညိုသတ်ဘိမ်း၊ ပိုက်ထုပ်သိမ်း၍။ ။ခပ်သိမ်းမယုင်း ငြိမ်း စေမင်း။

၉။ စတုဒိသာ၊ လေးမျက်နှာမှ၊ ရောက်လာအမျှား၊ ပုဏ္ဏား ရဟန်း၊ ဆွမ်းပန်းချို့တဲ့၊ ရိက္ခာမဲ့ကို၊ သယ်ခဲ့ဥစ္စာ၊ အိမ်လျှောင် ခါဌ်။ လွယ်ကာထားယူ၊ ထိုသသူသို့၊ လိုဘူမှတ်သား၊ သနား မြတ်လေး၊ ဝတ်စားပေး၍။ ။ကျေးမွေးထံရင်း ငြိမ်းစေမင်း။

၁၀။ အနိစ္စန္ဒင့်၊ ဒုက္ခ, အနတ္တာ၊ သုံးပါးလက္ခဏာ၊ မချာ အောက်မေ့ တစေ့စေ့လျှင်၊ အလေ့အထ ကွပ်ဆုံးမ၍၊ ပဥ္စခန္ဓာ၊ ငါးဖြာနာမ်ရုပ်၊ ဖြစ်ချုပ်ကြိမ်ဘန်၊ စက်အဟန်သို့၊ ဘန်တလဲလဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ဝမ်းထဲသံဝေ၊ ထိတ်လန့်ထွဖြင့်။ ။ရိုသေ သည်းတွင်း ကျိန်းစေမင်း။

၁၁။ **လောဘဒေါသ**၊ မောဟသူပျက်၊ နေ့တိုင်းဖျက်၍၊ အမျက်လည်းလွန်၊ တဖျင်သန်လျှင်၊ ပြေးလွန်ဖင်ဖင်၊ အာရုံ မြင်က၊ ခင်ခင်မှတ်မှတ်၊ လိုက်လံတတ်သား၊ ထူးပုတ်မဆိုင်း၊ စိတ်ဆင်ရိုင်းကို၊ ထုံပိုင်းမချ၊ ယဉ်စိမ့်ငှလျှင်၊ ။ပညာထိန်း၍ မိုန်းစေမင်း။

၁၂။ **လယ်လုပ်** ကုန်သွယ်၊ ရောင်းဝယ်မြို့ချ၊ တွက်ဆစိတ်ပြား၊ အပါးပါးလျှင်၊ အပွားအရင်း၊ လတ်တင်းတက်တိုး၊ ထမ်းပိုး နှစ်လည်၊ ချသည်မပြတ်၊ အိမ်ထောင်ဝတ်ဖြင့်၊ အမှတ်မြဲမြံ၊ လုပ်ကြံကြိုးစား၊ ကျွန်းဆိတ်ဝက်၊ ဝမ်းဘဲငှက်နှင့်၊ ကြက်က မကြွင်း၊ သိမ်းမွေးပြင်းလျက်၊ များခြင်းစုံစီ၊ တန်ဖိုးပယ်ရှောင်း၊ ထပ်ကာ လောင်းလျက်၊ ပဲပြောင်းစပါး၊ ကျီပြည့်ထား၍၊ ခွက်ပြားရွှေငွေ၊ ဆည်းပူးထွဖြင့်။ ။မျိုးဆွမှတင်း ကြွယ်စေ မင်း။

၁၃။ ထုံးတီးနှည်းနာ၊ အဖြာဖြာ၌ ပညာရှာမှီး၊ မကြီးသက်ရွယ်၊ အငယ်သော်က၊ ကြုံးလုံ့လလျက်၊ တုပ်ကွပုဆစ်၊ ဆရာစစ်၌၊ ကြောက်ချစ်ရိုသေ၊ လုပ်ကျွေးထွေဖြင့်၊ စာပေတတ်ကြောင်း၊ တခြောင်းခြောင်းလျှင်၊ ခြိမ်းမောင်းသည်းခံ၊ ဆရာထံ၌၊ သင်အံကျက်လေ့၊ တနေ့တပါး၊ မှတ်သားလေလေ၊ ဝမ်းထဲခွေ၍၊ အထွေအထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ။ဆည်းပူးသန့်ရှင်းကျယ်စေမင်း။

၁၄။ ဘေးဘိုးစဉ်ဆက်၊ မပျက်သုံးစွဲ၊ ကျင့်မြဲလုံ့လ၊ စာရိတ္တဖြင့်၊ မိဘအလိုက်၊ စရိုက်ကျင့်ရိုး၊ အမျိုးနွယ်လျှင်၊ စောင့်စည်းကြဉ်၍၊ အယှဉ်အပေါင်း၊ ခင်ပွန်းကောင်းနှင့်၊ သူဟောင်းသက်ကြီး၊ ထုံးနည်းတီးကို၊ မငြီးမငွေ့၊ မှတ်ကျက်လေ့လျက်၊ ခြေစက်သွေ့စကား၊ စပ်ကြားသူပျက်၊ ကုန်းတိုက်ဖျက်လည်း။ ။ရက်ရက် မယုလွယ်နှင့်မင်း။

၁၅။ သူတော်တကာ၊ တတ်စရာသား၊ အဌာရသ၊ သိပ္ပံအပြား၊ အတတ်များကို၊ မှတ်သားသတိ၊ ပညာရှိတို့၊ တတ်သိအပ်ရာ၊ ထိုသိပ္ပံကို၊ နှံ့မျှလုံခြုံ၊ မတတ်တုံလည်း၊ တစုံတခု၊ တတ်အောင်ပြု၍၊ လူမှုအိမ်ထောင်၊ စီးပွားဆောင်လော့၊ ညှဉ်မှောင်မသိ၊ ကြက်မျက်စိသို့၊ မိမိကိုယ်တို့၊ အတတ်ချို့လည်း၊ သူတို့ပြစ်တင်၊ ဆင်းရဲမြင်အံ့၊ ထင်ထင်မျက်မြော်၊ မကောင်းရောသည်။ ။အို သော် သူ မရယ်စေနှင့်မင်း။

၁၆။ ဃရာဝါသ၊ ကိစ္စမြားမြောင်၊ လူတို့ဘောင်၌၊ အိမ်ထောင်သက်မွေး၊ ခြနယ်မြေးသား၊ လူရေးကျယ်စွာ၊ အဖြာဖြာကို၊ လိမ်မာအတတ်၊ ချားရဟတ်သို့၊ လှည့်ပတ်ပြီးမှ၊ ကြံတွက်ဆ

လျက်၊ လုံ့လပင်စည်၊ အရင်းတည်က၊ ခက်ရှည်ပညာ၊ ချမ်းသာအသီး၊ ကြီးစ ငွေရွှေ၊ အ ဓလေ့ဖြင့် မမေ့မကျန်၊ လူမှုပဋိသန်လျက်၊ စောင်းမာန်မဲ့ဆုံး၊ တော်ဖြောင့်သုံး၍။ ။နှလုံးသန့်စင် ကြယ်စေမင်း။

၁၇။ လေးကျွန်းထိပ်ခေါင်၊ မြင့်မိုရ်တောင်နှင့်၊ ချိန်ဆောင်နှိုင်းလည်း၊ အတိုင်းမသိ၊ ကျေးဇူးရှိသည်၊ အမိကား၊ တိုက်၊ သိုက်ကားမယား၊ သားကားနွယ်ဆက်၊ ခက်လက်မျိုးဆွ၊ ကျွန်ခြေရွှေနှင့်၊ အုပ်ထွေမကဲ့၊ လူခေါ်အား၊ ဆင်းရဲဖျောက်ပယ်၊ ချမ်းသာကယ်၍၊ လူဝယ်လူကောင်း၊ ဖြစ်တော်ရှောင်းဟု၊ လူပေါင်းပြော၊ ချီးမွမ်းရလျက်၊ ကြောင့် ကြ ဘေး ဘျမ်း၊ ဖျောက်နိုင်စွမ်းသား၊ စိတ်ဝမ်းဖြောင့်တန်း၊ ဆွခင်ပွန်းကို။ ။ချစ်ပန်းနဲ့ မပြယ်စေနှင့်မင်း။

၁၈။ ဓေ့ငြမ့်သိပ်သည်း၊ ရွှေရွှေ ဆည်းလော့၊ စရည်းအိုးခွက်၊ ကြီးစွာလျက်လျင်၊ တံစက်ကျများ၊ ပြည့်သောလားသို့၊ ပျားစ်နည်းထုံး၊ မှတ်ကျင့်သုံး၍၊ ခြပုန်းကောင်ပို၊ ဖိုသည့် ခြင်းရာ၊ လူလိမ်မာတို့၊ ဥစ္စာဆည်းထွေ၊ တော်လှစေလော့၊ ကြွက်သေတခု၊ အရင်းပြု၍၊ ကြွယ်မှုတတ်ဆုံး၊ သောဋ္ဌေးထုံးကို၊ နှလုံးမွှေလျက်၊ ကြံစည်နက်ကို။ ။သူ့ထက်ငုံးကွယ် ကြွယ်စေမင်း။

၁၉။ လုံ့လပညာ၊ လိမ်မာတတ်တုံ၊ ဆင်ဉယ်စုံသို့၊ ကိုယ်ယုံမြဲမြံ၊ ကောင်းအောင်သံသား၊ လုပ်ကြံသေသပ်၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့၊ မှတ်ကျည့်အတိုင်း၊ ပြည့်လိုင်းချမ်းသာ၊ စီးပွားရှာအံ့၊ ပညာချို့တဲ့၊ လုံ့လမဲ့ဟု၊ ကဲ့ရဲ့သံကြိုဟ်၊ သူများဆိုလည်း၊ ကိုယ်ကို

မချစ်၊ အကျင့်ညစ်သား၊အပြစ်ဘဲပို၊ လူသမ်းတို့ကား၊မည်သို့မသိ၊
ပျင်းရိရိလျှင်၊ ဖျိသည်ကိုယ်ဘို့၊ ကုသိုလ်ပိုက၊ ငါတို့နေရာ၊
စီးပွားလာအံ့၊ ကြမ္မာကိုယ်ချည်း၊ မှတ်ထင်ရည်း၍၊ ကျင့်နည်း
ညံ့ဆုံး၊ သူပျက်ထုံးကို။ ။နှလုံး မငြိတွယ်စေနှင့်မင်း။

၂၀။ ကျောင်းတော်ခရီး၊ လမ်းမကြီး၌၊ ပင်ထီးပညောင်၊
မြစ်တထောင်နှင့်၊ မြားမြောင်ကက်လက်၊ ရွက်လည်းစိပ်စိပ်၊
စေ့စေ့သိပ်လျက်၊ ရိပ်လည်းမှိုင်မှိုင်၊ လေမနိုင်လျှင်၊ ပင်ခိုင်
သီးမှည့်၊ အပြည့် ကျေးငှက်၊ စားလျက်သောင်းသဲ၊ မှိုင်လူငိုလိ၊
ရိပ်ခိုအများ၊ ခရီးသွားတို့၊ နေနားပျော်ရွှင်၊ ထိုသစ်ပင်ကား၊
ဝင်လာသူ၊ ဘယ်သိမ်းလူကို၊ ဆာပူငြိမ်းအောင်၊ စီးပွားဆောင်
သို့၊ လှူဘောင်ကောင်းကြွယ်၊ လူကုံကယ်လည်း၊ ထိုနှယ်
လည်းကောင်း၊ ဖြစ်တုံရှောင်း၍၊ မျိုးပေါင်းဆွဝါး၊ လူအများ
ကိုးသနားကြင်နာ၊ စီးပွားရှာ၍၊မေတ္တာမကင်း၊ မဝ ခြင်းဖြင့်။ ။
ဆဲရင်း မှိုကိုးကွယ်စေမင်း။

၂၁။ ပျူပျူငှာငှာ၊ လူတကာကို၊ သာသာချိုချို၊ ဘုစ်ဘွယ်
ကိုး၍၊ စိုးစိုပြည်ပြည်၊ ကျင့်မူနည်းဖြင့်၊ လည်လည်ပတ်ပတ်၊
သောကဝတ်၌၊ ပြတ်ပြတ်သားသာ၊ အပြားပြားလျှင်၊ မျဖျား
ခပ်သိမ်း၊ ဆောင်တိုင်းဥမ်းလျက်၊ သူစိမ်းသူကျက်၊ ပေါင်းဘက်
သင့်၊ မိဘတွေ့သို့၊ ချစ်မြဲလျှင်လျှာ်၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး၊
နှုတ်ချိုပျားနှင့်၊ ဝတ်စားထောက်ပံ့၊ ဖြန့်ဖြူးနှံ့လျက်၊ အလံ့
ကျွန်ကျေး၊ ဆွေသားမြေးကို။ ။ကျေးမွေးမည်းငယ်စေနှင့်မင်း။

၂၂။ **လောကသာရ၊** ကျမ်းအစဉ်၊ ဆုံးမစကား၊ မျိုးလေးပါးတို့၊ မှတ်သားစိမ့်ဌာ၊ ပျိုလက်ဝဖြင့်၊ နည်းနာထွေပြား၊ ထုံးပေါင်းကြားသည်။ ။တခြား ပဌမ ပိုင်းတည်း။

၂၃။ ပြည်သူ့ထွတ်ဦး၊ ဘုန်းရောင်မြူးသည်၊ ရန်ငူးလူ့ဘောင်၊ ထွတ်ခေါင်ရာဇာ၊ ဆုံးမနာလော့၊ ကမ္ဘာအံ့စ၊ မဟာသမ္မတ၊ ခတ္တိယတို့၊ နေကြကျင့်ရိုး၊ ကောင်းကျိုးအလှူ၊ စွန့်ကြဲမှုလည်း၊ စိတ်ယူဖြောင့်စင်း၊ နှုးညံ့ခြင်းနှင့်၊ သီတင်းစောင့်စည်း၊ မျက်နှည်းသည်းခံ၊ ခြိုးခြံသမှု၊ မပြုညှဉ်းဆဲ၊ ဆင်းရဲမရှာ၊ မေတ္တာသက်ဖြန့်၊ လူအဝှန့်အား၊ မဆန့်ကျင်စေ၊ ဤသို့ရေသား၊ ဆယ်ထွေစောင့်ကြပ်၊ တရားကွပ်၍၊ လက်ယပ်ခေါ်ပြု၊ သင့်ပိုယ်မှုလည်း၊ လေးခုအစေ့၊ ပြကတော့ဖြင့်။ ။ကျင့်လေ့ မကြွင်းကျန်စေနှင့်မင်း။

၂၄။ ပြည်ကြီးသနင်း၊ မင်းတို့သော်ကား၊ သူတပါးထက်၊ ဆယ်ဆတက်၍၊ အိပ်စက်နည်းပါး၊ လူအများကို၊ စီးပွားချမ်းသာ၊ နေ့တိုင်းရှာလော့၊ အခါခပ်သိမ်း မုဒိမ်းခိုးသူ၊ မပြုစေရ၊ ဆုံးမကွပ်ညှပ်၊ ပညတ်မလွန်၊ ရှေးမှန်မင်းတို့၊ ညွှန်ခဲ့သောတိုင်း၊ ကျင့်သမိုင်းဖြင့်၊ နှုန်းနှိုင်းမယွင်း၊ တမျဉ်းခင်းသို့၊ ကျင့်ခြင်းမချုတ်၊ တည့်မတ်မတ်လျှင်၊ လူနတ်ချစ်ဘွယ်၊ ကျေးဇူးကျယ်၍။ ။ကျင့်နယ် လမ်းဖြိုးမှန်စေမင်း။

၂၅။ မယုံမှားလျှင်၊ မပေါ်လုပ်ကြံ၊ ကျွန်ကိုယ်ရုံလည်း၊ မြဲမြံစောင့်ရှောက်၊ ထက်အောက်တွင်းပြင်၊ မှုမ်းဖြင်အပြည့်၊ အိပ်ဘန်ထည့်လျက်၊ အကြည့်အရှု အမှုမသင့်၊ အကျင့်မကောင်း၊ အဟောင်းအသစ်၊ ထွက်ဝင်စစ်၍၊ ကျွန်ချစ်ကျွန်ယုံ၊ ထမ်းကုံ

မှုများ၊ ရေးခြားမြော်မြင်၊ တိုင်ပင်ကြံသိုး၊ အမတ်ကြီးကို၊ အနီး ထံပါး၊ သက်စောင့်ထား၍၊ ယုံမှားမဲ့လျင်း၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ ။ ချစ်ခြင်း သူ့ထက် လွန်စေမင်း။

၂၆။ ပြည်ထဲအရေး၊ ပေါက်နှင့်ကျေးသို့၊ ကြံတွေးလှည့်ကာ၊ မသိသာတည့်၊ အရာမြင်မြင်၊ မဖြစ်ခင်က၊ တိုင်ပင်မပြတ်၊ ကျွန်မှုးမတ်နှင့်၊ ကြန်ဘတ်ဟူးရား ပညာများသား၊ ပုဏ္ဏားရဟန်း၊ ဧရွတ္တင်ဝန်း၍၊ ကိန်းခန်းဒသာ၊ အခါမေးမူ၊ ကောင်းဟူလည်း၊ ကျင့်မူမမေ့၊ အ ဓလေ့ဖြင့်၊ အရွေအနောက်၊ တောင်မြောက် ဗရကြည်း၊ စီစဉ်သည်းလျက်၊ စောင့်စည်းရံတား၊ ကင်းထောက်ထား၍။ ။မြေခြားသူ မလွန်စေနှင့်မင်း။

၂၇။ သူ့ပြည်သူ့ရွာ၊ သူ့ရပ်မှာ၌၊ ခြင်းရာသီကြောင်း၊ ဘာဏ်ကောင်းရေးဝင်၊ တိုင်ပင်ကြံထွေ၊ သူလျှိုစေ၍၊ မနေစုံစမ်း၊ ဘုံးပမ်းလုပ်ဆောင်၊ အားအန်ထောင်လျက်၊ နောက်နောင်မြေး သား၊ ဝံးပွားစဉ်ရှည်၊ တည်စိမ့်သောကြောင်း၊ နှုတ်ကောင်း ဉာန်းသာ၊ လက်ဆောင်စာနှင့်၊ စေပါးစင်းလျင်း၊ ထိုထိုမင်းကို၊ ချစ်တင်းမေးမြန်း၊ ဆွေခင်ပွန်းဟု၊ မိတ်မှန်းကိုယ်ကို၊ တံတစ်ဆို၍။ ။ချစ်လိုစကား မှန်စေမင်း။

၂၈။ တို့ပြည်တို့ရွာ၊ တို့ရပ်မှာ၌၊ ဇာတာအံလို၊ ဂြိုဟ်လည်း မကောင်း၊ထပ်လောင်းတိတ်ထုံ၊ပျံတုံကျေးငှက်၊ နှုတ်ထွက်စနည်း၊ ဒုနာင့်ရှက်သည်းမူ၊ စောင့်စည်းရံတား၊ မန္တရားနှင့်၊ သမားကွယ်ကာ၊ လွတ်စီမံငှာဖြင့်၊ဂြိုဟ်စာပို့ပေး၊ သန္ဓေးပူဇော်၊ သင်္ကြန် ဓေါ်၍၊ သုံးဘော်မြတ်စွာ၊ ရတနာကို၊ မကွာကပ်ဆည်း၊ ကောင်း

မှုချည်းတည့်၊ ဖြင်ပည်းပြောထူ၊ စွန့်ကြဲလှူ၍။ ။ကြည်ဖြူ စိတ် ထက်သန်စေမင်း။

၂၉။ ခပ်သိမ်းပြည်သူ၊ ရဟန်းလူကို၊ သိမ်းမြန်းပိုက်ထုပ်၊ ကြက်သားအုပ်သို့၊ မလှုပ်စေကြောင်း၊ ဖြည့်ဖြားယောင်းလျက်၊ ကျင့်ဟောင်းမလွန်၊ တုတ်ခွန်မပြင်း၊ သနားခြင်းဖြင့်၊ နှိပ်နှင်းကလူ၊ မပူစေရ၊ ကွပ်ဆုံးမလျက်၊ ထွန်းပပြောင်ပြောင်၊ မိုးထိပ်ခေါင်၌ အရောင်ချမ်းလွန်၊ လဗိမာန်လျှင်၊ ပူပန်မရှိ၊ ငြိမ်းလေဘိသို့၊ ဥယျာဉ်တိုရုက္ခာ၊ တင့်တယ်စွာသား၊ပမာပုံသင့်၊ လှနယ်ကျင့်၍၊ လင်းပင့်တိုင်းကား၊ စည်ပင်ပွားလျက်။ ။လူမျှား ကောင်းချီး ထွန်းစေမင်း။

၃၀။ လူဘုံအဆပ်၊ စုံမှုံနှုပ်သား၊ တဆပ်မှုန်ကင်း၊ မင်းတို့ သည်ကား၊ ဘုန်းညီစစ်၊ ရန်အမြစ်ကို၊ တူးပစ်နိုင်စေ၊ ရန်မြစ် သေမှ၊ ရွာနေပြည်သူ၊ ခပ်သိမ်းလူတို့၊ မပူမဆာ၊ ငြိမ်းချမ်း သာအံ့၊ မလာန္ဒစ်ဆစ်၊ မိုးယိုးကြိုးပစ်သို့၊ မနစ်လှာနေ၊ ပျော်ကြောင်းဖြေလော့၊ ရန်မွေ့မရှည့်၊ မလှည့်ဲစောင်း၊ သူရဲကောင်းကို၊ မျှားကြောင်းဆည်းပူး၊ ပေးကမ်းကြူးလျက်၊ကျေးဇူးအလိုက်၊ သိမ်းမြန်းပိုက်၍၊ ချစ်ကြိုက်သနား၊ ရင်ခွဲသားသို့။ ။ဖြည့်ဖြားမင်းရေး ပွန်စေမင်း။

၃၁။ ကာမဒေဝ၊ စသည်အပြား၊ နတ်လေးပါးတွင်၊ တပါးမည်မှတ်၊ လောကနတ်ဟု၊ လူထုတ်ဦးစွန်း၊ ဘုန်းတော်ထွန်းသား၊ လှုံဝန်းစိုးမိုက်၊ မင်းသိုလိုက်၍၊ ပြည်၌ပြည်သူ၊ မင်းအတူလျှင်၊ ကျင့်မူမလွဲ၊ သုံးစွဲလေ့လာ၊ ကျင့်ကုန်ရာသည်၊ ရာဇာပြဓာန်း၊ ကြဉ်နှိမ့်ကင်း၊ အကြောင်းရင်းက၊မင်းလျှင်တယောက်၊

လုံမ စောက်ဖြင့်၊ မကောက်မယွန်း၊ တော်ဖြောင့်တန်းက၊ ထက်ဝန်းဗိုလ်ပါ၊ လူတကာလည်း၊ ညီညာတော်မှန်၊ မင်းအာဟန်သို့၊ ကောင်းမှန်ကျင့်မူ၊ နှလုံးပြုအံ့၊ ပြည်သူ့မျက်ပွင့်၊ ကောင်းအောင်ကျင့်လော့၊ ပုံသင့်ကျမ်းလာ၊ ဥပမာကား၊ အရာအထောင်၊ နွားကုန်အောင်တွင်၊ ရွှေဆောင်နွားလား၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားသော်၊ နွားများစဉ်ဆိုက်၊ ဖြောင့်ဖြောင့်လိုက်သို့၊ စရိုက်ကျင့်မူ၊ ခပ်သိမ်းလူလည်း၊ ထို့တူလည်းကောင်း၊ ဖြစ်ရာရှောင်းသည်။ ။ မင်းကောင်း တော်ဖြောင့် မှန်စေမင်း။

၃၂။ မာသုကုဋ္ဌိ မဟာရာဇ၊ မာသုကုဋ္ဌိရထေသဘ၊ သမ္မုဒ္ဒလျှင်၊ ဆုံးမဟောထား၊ ဤတရားကို၊ မှတ်သားလည်းပြု၊ သည်းခံမှုဖြင့်၊ ပြည်သူ့ဒမည်း၊ မျက်တော်နည်းလော့၊ ဖြုတ်ခြည်းအမျက်၊ ထွက်သည်မပြင်း၊ လူခပင်းကား၊ မင်းကိုကြောက်ရှောင်၊ လောင်ပူရဲရဲ၊ ရှားမီးခဲသို့၊ ဝမ်းထဲခွဲခွဲ၊ အမျက်မဲ့လည်း၊ တုန်လဲ့ရှံရှာ၊ ကြောက်ကုန်ရာရှင့်၊ ပြင်းစွာအမျက်၊ ထွက်ဘပြီးကား၊ ကြက်သီးတဝှန်၊ အူချာမှန်မျှ၊ အလွန်အကြူး၊ ကြောက်မိန်းမူးလျက်၊ ဆူးဆူးရှားရှား၊ အမျက်အားကို၊ တရားဆဲကိုင်၊ မချ၊ပ်နိုင်လည်း၊ စိတ်ခိုင်တည်တံ့၊ ဆင်ခြင်ဉ့ဏ်၊ မဝံ့နှစ်ဆစ်၊ ကြိမ်ဘန်ဆစ်၍၊ အပြစ်အလျောက်၊ သုံးကြိမ်မြောက်မှ၊ သေလောက်လျော်ဘေး၊ မင်းဒဏ်ပေးလည်း။ ။ကျွဲပ်ရေးဖန်များစေနှင့်မင်း။

၃၃။ ခပ်သိမ်းပြည်သူ၊ လူတို့ထိပ်မိုး၊ ရေမြေစိုးသည်၊ ပြည့်ဖြိုးချမ်းသာ၊ ကျင့်ရာအများ ခုနစ်ပါးလျှင်၊ ဂီးပွားစင်စစ်၊ ကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ရှင်ချစ်ဘုရား၊ မင်းတို့အားကို၊ ဟောထား

ခဲ့သည်၊ ခုနစ်မည်ကား၊ လူ့ပြည်စောင့်တတ်၊ နတ်ကိုမြတ်နိုး၊ အမျိုးဆွေနိုး၊ သက်ကြီးရိုသေ၊ ပြည်နေရွာသူ၊ နိုင်ထက်မှုဖြင့်၊ မယ္ဆုသားမြေး၊ မှုရေးတိုင်ပင်၊ ညီညွတ်အင်နှင့်၊ လာချင်ထက်ဝန်း၊ ဂဟန်းပုဏ္ဏား၊ သိမ်းပကားဖြင့်၊ တရားမယွင်း၊ ဖြည့်တင်းမွေးကျေး၊ မလာသေးသော်၊ နိုးဝေးရပ်သား၊ သူတို့အားကို၊ မသွားစေအောင်၊ ကျေးဇူးဆောင်လျက်၊ ပြည်ထောင်အရေး၊ ရှေးကကွပ်သည်၊ ပညတ်မလွန်၊ လမ်းမှန်စိုက်စိုက်၊ ရာထပ်လိုက်လျက်၊ တိမ်တိုက်လှစ်ထွန်း၊ လအဝန်းသို့၊ လေးကျန်းရိပ်မှောင်၊ ဘုန်းအရောင်ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝါ၊ ငြိမ်းချမ်းသာ၍။ ။

ပြည်ရွာတိုင်းကား ပဉ်းစေမင်း။

၃၄။ **ကမ္ဘာ**ရင်ဖိုး၊ ရှေး ကောင်းကျိုးကြောင့်၊ တန်ခိုးထွန်းလှ၊ လူ့ထိပ်စံသား၊ ဘုန်းခံ့ရန်နှည်၊ မင်းတို့သည်ကား၊ အရှည်ရေးရာ၊ မြင်နိုင်စွာသား၊ လိမ္မာကဝိ၊ ပညာရှိကို၊ ပီတိချစ်ပြင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဆိုခြင်းထက်သံ၊ နားပါးခံလျက်၊ ထုံးစံနည်းနာ၊ တိုင်ပင်ရာ၏၊ ဉာဏ်ဝါကွန့်မှူး၊ ဂုဏ်ဖြင့်ထူးသား၊ ကျေးဇူးရောင်ငြိ၊ ပညာရှိနှင့်၊ ပြည်ကြီးသနင်း၊ ပြည့်ရှင်မင်းတို့၊ မကင်းစေရာ၊ ဥပမာကား၊ ရတနာမြတ်ဂူ၊ နန္ဒမူ၌၊ မဉ္ဇူပန်းလား၊ ကျော်ထင်ရှားအံ့၊ နှစ်ပါးပေါင်းဘက်၊ အကျိုးနက်အံ့၊ ထမ်းရွက်ဆောင်ပြု၊ ပြည်ထဲမှုကြောင့်၊ စေ့ငုမြင်ပြီး၊ ပညာကြီးကို၊ ထုံးတီးစုံရှေး၊ ပုံစံမေး၍။ ။ကျင့်ရေးလွန်ထူးပြားစေမင်း။

၃၅။ ဆင်မြင်းရထား၊ ခြေသည်အားနှင့်၊ လေးပါးစစ်အင်၊ စစ်ဘုရင်လည်း၊ မှမ်းဖြင်ဖြိုးထွေ၊ များလှစေလော့၊ အနေမကျ၊ ရန်စစ်ထသော်၊ ဖြဖြလိုက်လံ၊ စစ်ဦးနှံမှ၊ ဒုံလေ့ဒုံ၊ နောက်မဝံ

တည့်၊ ဖို့ရုံသည်းတည်း၊ ကြောက်ရုံသည်း၍၊ သရည်းလေဘွယ်၊ ရန်စစ်သွယ်လိမ့်၊ မပြယ်လေသိုး၊ စစ်မက်ကြီးမှု၊ ပွန်းတီးမှုဆောင်၊ သူရဲခေါင်ကို၊ ဆင်ပြောင်မှန်တပ်၊ မင်းစီးအပ်၍၊ နောက်ထပ် အများ၊ ဆင်မြင်းပြားလျက်၊ ရွှေဖျားတိထွင်၊ စစ်စီရင်လေ့၊ စစ်ဆင်သုံးပါး၊ အဖျားဖြိုးတပ်၊ ပွင့်ချပ်ကြာသွင်၊ ဆင်လည်း ဘွန်းတည်း၊ မြင်းလည်းဒက်ချုပ်၊ ခြေသည်အုပ်လျက်၊ စစ်ရုပ် အဝန်း၊ ကော့ယွန်းထွက်ဟန်၊ လှည်းသဏ္ဌာန်သို့၊ တတ်ပွန် နားဝင်၊ စစ်ရေးဆင်၍၊ အောင်မြင်စိမ့်တော့၊ ဥပဒေဖြင့်၊ စစ်မြေ အရပ်၊ စစ်မှုးကုပ်လျက်၊ ရွပ်ရွပ်ထိုးခုတ်၊ ကြက်ရဲစုတ်သို့။ ။ အားထုတ် လွန်ကြီးစားစေမင်း။

ဒုဖြ။ သဘျာမစွ၊ စသည်အင်္ဂါ၊ ဒုနစ်ဖြာကို၊ ပြည်ရှာ ပြကတော့၊ စုံစေ့လျှင်းအောင်၊ ပြည်ထဲဆောင်သည်၊ ပြည်ထောင် ဟူက၊ ပြည်ကိစ္စကို၊ လုံလဖြိထူ၊ နှလုံးမူလော့၊ ရန်သူကြောက် ဘွယ်၊ နက်ဝှမ်းကျယ်သား၊ ပင်လယ်ကျုံးမြောင်း၊ ရေနေ ကောင်းလျက်၊ ရဲလောင်းရင်တား၊ တံခါးတုရိုင်၊ ကြုံခိုင်မြို့ကို၊ တသိန်းဖြိုးလည်း၊ မပြိုနိုင်မှု၊ ကြီးကျယ်ထုနှင့်၊ မျက်ရှုလှတင့်၊ ဟန်ဆောင်းဆင့်၍၊ သွယ်မြင့်ပြဆောင်၊ မြားမြောင်လက်နက်၊ မြို့ထက်ပတ်လျောက်၊ စစ်တဲဆောက်၍၊ ရင်လျောက်ပတ်ကုံး၊ သူရဲဗုံးက၊ စသည်မကျန်၊ တမ်းခွန်လောကလှ၊ ငူရက်စ၊ အနေ ကျလျင်၊ သဗ္ဗကိရိယာ မြို့တန်ဆာလည်း၊ များစွာပြည့်နှက်၊ ကြံစည်နှက်လျင်၊ ကြမ်းခက်ရမာန်၊ ခြသေ့ဟန်သူ၊ ရန်ကိုကဲ့ဗုံး၊ မိုဃ်းနယ်ကြိုး၍။ ။တန်းခိုး ကျော်ထင်ရှားစေမင်း။

၃၇။ အမျိုးလေးပါး၊ ပုဏ္ဏားပုဏ္ဏား၊ သေဋ္ဌေးသူကြွယ်၊ ကုန်သွယ်စည်ပင်၊ သူထင်သူရှား၊ ပြည်နေများလျက်၊ စပါးရေဆန်၊ ပြည့်ဟန်ဖြင်မြဲ၊ ပြောင်းဖူးလူးဆပ်၊ အထပ်ထပ်လျှင်၊ အလပ်မြေနည်း၊ လုပ်ကြံဆည်းမှ၊ ပစ္စည်းဖြင်ပြီး၊ ပြည်ကြီးလက္ခကာ၊ ရေစာလောက်ငှံ့၊ စေ့ခွံ့သိုထား၊ ဆေးသမားနှင့်၊ ဟူးရားမကွာ၊ တတ်လိမ္မာသား၊ ရေးရာပုန်းတီး၊ မတ်ကြီးကြံထက်၊ တုံသက်တိုင်ပင်၊ မြော်မြင်ကျိုးကြောင်း၊ ခင်ပွန်းကောင်းတည့်၊ စောလောင်းကျင့်အပ်၊ စောင်မကွပ်လျက်၊ ထူထပ်တိုင်းကား၊ များလေအောင်လျှင်၊ ပြည်ဆောင်နေမျိုး၊ လုပ်ဆောင်ကျိုးလော့၊ မတ်ရိုးဆင်သည်၊ စစ်ကျင်လည်သား၊ ခိုင်ကျည်သူရဲ၊ ရန်မဘဲကို၊ ချစ်မြဲမြတ်လေး၊ ကြေးကောင်းပေး၍၊ သိမ်းမွေးဖြည်တင်း၊ ဖြန့်ဖြူးခြင်းဖြင့်။ ။လွန်မင်း ချစ်သနားစေမင်း။

၃၈။ အဝေါင်ကြင့်နဲ်း၊ လူထိပ်ထွန်းသား၊ ဦးစွန်းဒေချာ၊ မင်းတကာတို့၊ပမာပုံခင်း၊ ခြသေ့မင်းနှင့်၊ ကျင့်ခြင်းတပြေ၊ တူကြစေလော့၊ လေးထွေအရိုး၊ ခြသေ့မျိုးတွင်၊ တန်ခိုးကြီးဝေါင်၊ တောသုံးထောင်ကို၊ စိုးဆောင်နိုပ်နင်း၊ စွမ်းအားပြင်းသည်၊ သားမင်းမြတ်စွာ၊ ကေသရာလျှင်၊ အဓါနိစ္စ၊ သဘာဝဖြင့်၊ သူရဇာတိ၊ ရဲခြင်းရှိသည်၊ မိမိအစာ၊ ရှာလိုကာမှ၊ နေရာကျောင်ဂူ၊ တွက်လတ်ပြူသော်၊ ရန်သူရှုကြည့်၊ ငဲ့လှည့်မျက်စောင်း၊ ခြိမ်းမောင်းဟောက်သံ၊ မြူးထူးစံမှ၊ ခုံခုံစိုက်စိုက်၊ သားကိုလိုက်၍၊ သတ်ကိုက်စီးနှံ၊ သွေးသံသောက်တုတ်၊ အားကိုထုတ်၍၊ကိုက်ဆုတ်နိုပ်နယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ လူတိုထိပ်လယ်၊ စိုးစံပယ်သည်၊ ဘုန်းကြွယ်ရာဇာ၊ ကျင့်အပ်ဝတ္တာ၏၊ ရေးရာမြော်ရှု၊ ခပ်သိမ်းမှုကို၊ ဗဟုကိစ္စ၊

ဟူသမျှလျှင်၊ လုံ့လပညာထူ၊ အားကိုးမှုဖြင့်၊ ရန်သူစဲ၍။ ။
ပြည်ထဲပဉ္စင်္လင်း သာစေမင်း။

၃၉။ နရာဓိပတိ၊ သိဒ္ဓိထွန်းတင်၊ မြတ်ဆုံးထင်သည်၊ပြည့်ရှင်း ဘုန်းလှိုင်း၊ ကျင့်နည်းခိုင်း၍၊ ဥဿုံင်းငှက်တူ၊ ကျင့်တော်မူသော်၊ ဖြူသည်အဆင်း၊ မေးရောင်ဝင်းသား၊ လည်ကျင်းခြေရှည်၊ထိုငှက် သည်ကား၊ ဘုန်းအစာ၊လှည့်ပတ်ရှာ၍၊ မြစ်သာမြစ်လောင်း၊ ချောင်းမြောင်းကမ်းနား၊ သွားလာလည်က၊ ပြိမ်သက်လှုပ်ရှား၊ ကြည့်ထွရှစိမ်း၊ မိန်းမိန်းနေလျက်၊ ရေမပွက်ကျင်၊ ငါးကိုမြင် သော်၊ ခုန်မင်လျှပ်လျှပ်၊ ရအောင်ဟပ်သို့၊ ပြည်ဘုပ်လုပ်မှု၊ စောရန်ငှးလည်း၊ ဆူးဆူးကျင့်မူ၊ ဗျိုင်းအဘူလျှင်၊ ဟူဟူသရွှ၊ အ ဓလေ့ဖြင့်၊ မမေ့စောင့်ခရှာက်၊ သာလျှောက်ပြည်းပြည်း၊ ကျင့်သိပ်သည်းလျက်၊ တိုင်တည်းသမှု၊ မြေကြည့်ရှမှု၊ အန်တု အန်ပ၊ အစထော်လော်၊ ပေါ်သည်အကြိုက်၊ ကုပ်ညှပ်လိုက်၍။ ။နောက်၌ ရန်မလာစေနှင့်မင်း။

၄၀။ ဗာဟုဗလ၊ စသည်တွက်ရေ၊ အားငါးတေ့ဖြင့်၊ တိုင်း ခြေသေ့ခြနင်း၊ မင်းတို့သော်သာ၊ ပြည့်နိုင်ရာဟု၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဤလူများကို၊ ဟောကြားမိန့်မြွက်၊ ရှေးနှတ်နက်ဖြင့်၊ မပျက်စေ အောင်၊ ကျေးဇူးဆောင်လော့၊ လူဘောင်လူထွတ်၊ လူမင်း မြတ်တို့၊ ခဲဆင်မှတ်တန်းဆာ၊ ရတနာသို့၊ မက္ခာမြတည်၊ အင် ငါးမည်တင်၊ အထွတ်ဘင်သား၊ မျက်ရှင်အလား၊ ပညာအား ဖြင့် စီးပွားမြင်နိုင်၊ မြေကြောင်းကိုင်၍၊ ပြည့်လိုင်ကျေးဇူး၊ အထူးထူးတင်၊ အမှုးစင်စစ်၊ ရှေ့သွားဖြစ်လျက်၊ အပြစ်ခဲရှောင်၊ အကျိုးဆောင်သား၊ တတ်ခေါင်လိမ်မာ၊ မတ်ပညာကို၊ ဇေပါ

သုံးစွဲ၊ ကိုယ်ဌဝမြဲက၊ ငရဲမလား၊ ရှေးရှုသွား၍၊ မြတ်ဖျားနိဗ္ဗာန်၊ ဒရိုးညွှန်ရှင့်၊ သမဒ္ဓစက်၊ အမြင်နက်သား၊ ပုဒ်းတက်ပညာ၊ မတ်လိမ္မာအား၊ ဆရာတဆူ၊ တိုင်ပင်မှုလျက်၊ ဆုံးမခက်သား၊ သူပျက်တယောက်၊ ပါယ်မကြောက်ကို၊ နှင်ချောက်ခြိမ်းမောင်း၊ စီးတစောင်းလျှင်၊ ထောင်းထောင်းညက်ညက်၊ မျက်နှာဖျက်၍။ ။ရန်ဘက် မညှာတာစေနှင့်မင်း။

၄၁။ ဘုပွဲးမယျ၊ အနန္တလျှင်၊ ဆုံးစမထင်၊ ကမ်းမမြင်သား၊ ဒရပြင်ဝန်းကျယ်၊ ပင်လယ်မြစ်မ၊ သမုဒ္ဒဌ်၊ ငါးရှဉ်းစင်း၊ မြစ်ခပင်းတို့၊ စင်းလျှင်းမချ၊ စီးဝင်လာသို့၊ ချမ်းသာခေါင်ရောက်၊ မင်းဖြစ်မြောက်ကထပ်လောက်ရတနာ၊ များလှစွာသား၊ ဥစ္စာရှေငွေ့၊ အထွေအပြား၊ အပါးပါးလျှင်၊ ဝတ်စားဇနီးဆာ၊ လိုရာရာတည့်၊ မကြာမတင်၊ ရောက်လာကျင်လည်း၊ လိုချင်သမျှ၊ မပြုလေကျင်၊ ပြည်ကြီးရှင်တို့၊ ဆင်ခြင်ကောင်းစွ၊ စိတ်လောဘကို၊ တရှဘစင်း၊ ထီးဆောင်းမင်းတို့၊ လက်ရင်းကြပ်သို့၊ ကျမ်းပြုလိုရှင့်၊ သို့ကိုသော်လည်း၊ နည်းသည်နှင်နှင်၊ လိုအင်ပြည့်ခဲ၊ မရောင့်ရဲတည့်၊ ပြည်ထဲသောဌနင်း၊ မင်းတို့ဘုန်းကား၊ စည်ပင်ပွားဧ။ ပြည်သားပြည်သူ၊ ပြေဝံထူပစ္စည်း၊ ဖြင်ပည်းခိုင်ဖြုံး၊ ကြွယ်မြောက်ပြီးမှ၊ သစ်သီးခိုင်ညွတ်၊ မှည့်မှဆုတ်သော်၊ ဧကောင်းမြတ်ရသာ၊ ချိုမြိန်စွာသို့၊ ပမာထို့ဟန်၊ မှည့်ခါတန်မှ၊ တုတ်ခနဲခိုင်ဖြတ်၊ ပြည်သီးဆွတ်လျက်၊ အလွတ်မစား၊အချိုထား၍၊ အများမှုးကျွး၊ ဝဝပေးသည်။ ။ကျင့်ရေးတတ်လိမ့်မာစေမင်း။

၄၂။ ဝသုန္ဓရာ၊ မြေမျက်နှာထက်၊ ကြမ္မာရွှေးဘုန်း၊ ကုသိုလ်မှုန်း၍၊ ခါဆုံးခါန်သင့်၊ ကြာနှယ်ပွင့်သား၊ ရင့်သည့်တေဇာ၊ တန်ခိုးပလျက်၊ လူမျှဉ်းမျက်စိ၊ နရာဓိတ်ဝိ၊ အဂတိလေးပါး၊ မမှားစေအောင်၊ ကျေးဇူးဆောင်၍၊ တည်ထောင်ကမ္ဘာ၊ အစစ်ဘုရား၊ ဆရာမနု၊ ရသေ့ပြုသား၊ လူမှုဆုံးဖြတ်၊ ဓမ္မသတ်နှင့်၊ ညီညွတ်မယွင်း၊ စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ မပင်းမျက်နှာ၊ မနာအားပါး၊ နှစ်ဘက်သား၏၊ အကြားလယ်မှန်၊ ချိန်ခွင့်ဟန်သို့၊ ဇကန်ကျကျ၊ မေးမြန်းမှလျှင်၊ မဆမတွေး၊ ရှုံးနိုင်ပေးလော့၊ အရေးအလျောက်၊ မဖောက်မှန်ကန်၊ ကျမ်းဥဒ္ဒန်သား၊ ရှေးလွန်နည်းမှိုး၊ ထုံးတိုးမှတ်သား၊ ပိုင်းခြားအဟုတ်၊ စက်သွားခုတ်သို့၊ စုတ်စုတ်ထွင်းထွင်း၊ ကြုံဆိုးထွင်းလျက်၊ စင်းစင်းမတ်မတ်၊ တရားဖြတ်၍။ ။လူနတ်ကောင်းချီး ညာစေမင်း။

၄၃။ မဟီပတိ၊ ယသသိဟု၊ မြေကြီးသခင်၊ စည်းစိမ်ဖြင့်သား၊ ကျော်ထင်လူပြည်၊ မင်းတို့သည်လျှင်၊ အရှည်မမြော်၊ မတော်မလျား၊ မေ့လျော့ငြားရှိ၊ တရားမစောင့်၊ မဖြောင့်မစင်း၊ အကျင့်ယုတ်မှု၊ ထိုမင်းလက်ထက်၊ မြေကြီးလျက်လည်း၊ သက်ခဲ့ဩဇာ၊ အောက်မှာရွှေလေ၊ ထဲတထွေ၌၊ နေဘိရကား၊ အများပည်းဖြင်၊ ရောက်လှည့်ကျင်သား၊ သစ်ပင်မသီး၊ မကြီးလုံးဘန်၊ အမှန်ရသာ၊ ဩဇာမရှိ၊ ပျက်သိသိတည့်၊ ထိုပြိအပ၊ ဆေးဝါးစသည်၊ တေဇမထက်၊ ပျက်ခဲ့ရသာ၊ စားလေပါလည်း၊ အနာလွတ်ခဲ၊ ရွှေရွှေရဲလျက်၊ ကောင်းမြဲမကောင်း၊ မိုဃ်းလေနှောင်း၍၊ သောင်းခဲ့ကောက်ပင်၊ ပျိုးမရှင်တည့်၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ တရားမှိုးမူ၊ မြေကြီးရသာ၊ ဩဇာတိုးတက်၊ ချိုမြက်

သစ်သီး၊ ကြီးလုံးအလှ၊ ဆေးဝါးစသည်၊ တောင်ထက်မြတ်၊ ရောဂါလွတ်၍၊ ရှာဆွတ်မိုးယံးကောင်း၊ ကောက်မသောင်းတည့်၊ မင်းကောင်းထို ကြောင့်၊ တရားစောင့်လော့၊ ရှစ်သောင့်းမြပြင်၊ ဂန်ကိုသင်လျက်၊ ပြည်တွင်ပြည်သူ၊ ခပ်သိမ်းလူလည်း၊ ဆုယူမျှားစွာ၊ ချစ်ကြင်နာ၍။ ။မေတ္တာမိုးယံးကြီး ဖြိုးဖြိုးနေ့တိုင်း ရှာစေမင်း။

၇၄။ လက်ဝဲပ၊ သိဟဠဟု၊ နာမပြခာန်း၊ သိဟိုဠ်ကျန်းဌ၊ ထွန်းသည်နေသွင်၊ တန်ခိုးထင်သား၊ * သဃ်ဗောဓိ၊ အမည်ရှိသည်၊ မင်းကြီး ကျင့်တူ၊ နှလုံးမူလော့၊ နတ်လူချစ်ပြင်း၊ ထိုသည့်မင်းကား၊ စောင့်ခြင်းတရား၊ မယွင်းမှားတည့်၊ ခိုးသားပူလောင်၊ ခေါင်သည့်မိုးယံးနှင့်၊ နတ်ဆိုးဘီလူး၊ စံးကြူးလူသား၊ ဘေးသုံးပါးကို၊ သိကြားနတ်တိုင်၊ ဓိဋ္ဌာန်လိုင်လျက်၊ အသက်စွန့်စား၊ ပြည်သူများကြောင့်၊ ဖိတားပျောက်ပေ၊ မိုးယံးကောင်းစေ၏၊ ကျင့်ထွေလိုလား၊ မတတ်ငြားလည်း၊ ရှိုးရှားဆိုးကောင်း၊ ကျိုးတကြောင်းမျှ၊ မင်းကောင်းမှန်ခဲ့၊ ကျင့်မူရဲသား၊ ဘောက်လဲတတ်စွာ၊ သက်ခန္ဓာကား အခါမြင့်ရှည်၊ မတည်နိုင်ဘူး၊ ကျေးဇူးသော်မှု၊ လူ့ဘော်မြင့်ကြာ၊ ချီးမွမ်းရာလျှင်၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး၊ ပြောပဆိုးတည့်၊ ရွှေထုံးနည်းခိုင်း၊ ကောင်းကျင့်လိုင်း၍၊ လူတိုင်းအံ့အဲ့၊ ချီးမွမ်းကဲလျက်။ ။မြင့်မြဲ ကျေးဇူး ကြာစေမင်း။

၇၅။ သဟဒေးဓနုတ္တ၊ ဝါသဝဟု၊ သက္ကသုရိန်၊ ဒေဝိန်နတ်ဖျား၊ မိုးယံးသိကြားလျက်၊ တရားစောင့်သူ၊ ကျင့်ကောင်းလူကို၊

---

* အချို့မှာ့ 'သခ်ဓေဗာဓိ' ဟု ပါဠိပျက်လျက်ရှိ၏။

ရေးယူစိမ့်ဌာ၊ လေးမျက်နှာ၌၊ ကွယ်ကာရန်ထောက်၊ နတ်လေး ယောက်ကို၊ စောင့်ရှောက်ပုံးခြား၊ အမြဲထားသို့၊ တိုင်းကား အုပ်စိုး၊ ပြည်ထိပ်မိုးသား၊ တန်ခိုးထွန်းလင်း၊ လူတို့မင်းလည်း၊ ကျင့်ခြင်းထို့တူ၊ ဆင်းရဲသူအား၊ ကလူညှဉ်းဆဲ၊ မခံစိမ့်ဌာ၊ ရပ် မျက်နှာကို၊ ကွယ်ကာစိမ့်ကြောင်း၊ ကျင့်ကောင်းမှန်ရည်၊ သဘော တည်လျက်၊ ကြံစည်နက်နဲ၊ မှုထမ်းရဲသား၊ ခက်ခဲရေးရာ၊ လိမ္မာ တတ်မြောက်၊ မတ်လေးယောက်အား၊ လက်အောက်မှာထား၊ လေးဘို့ခြားရှိ၊ လေးပါးဒိသာ၊ ရပ်ခန်းဝါဋ္ဌ၊ ပြည်ရွာကိစ္စ၊ ဟူ သမျှကို၊ ဆုံးမကံမြစ်၊ အပြစ်မကောင်း၊ မပေးကောင်းဟု၊ အကြောင်းစုံစမ်း၊ ရှေးကျင့်တမ်းဖြင့်၊ မှုထမ်းအနေ၊ ကွပ်ညှပ်ပေ၏၊ လူ့ဆွေသိကြား၊ လူမင်းဖျားလည်း၊ လေးပါးထပ်တူ၊ ပမာယူ လျက်၊ ပြည်သူစောင့်ရှောက်၊ မတ်လေးယောက်နှင့်၊ အံ့လောက် လူ့ဘောင်၊ ပြည်ထဲဆောင်၍။ ။ပြည်ထောင်ကြောက်ရှံ့ ရှားစေမင်း။

၄၆။ အခါတပါး၊ မြင့်မိုရ်ဖျားဌ၌၊ သိကြားနေရာ၊ စစ်ပြု လာသည့်၊ ပြင်းစွာမျက်ရှိန်၊ အသုရိန်ကို၊ ဒေဝိန်သက္က၊ စီးချင်း ချ၍၊ ဒေဝသဘာ၊ သုဓမ္မာဟု၊ ဘာသည်စရပ်၊ အဆိုးယပ်တင်၊ နှောင်ကြပ်အမြဲ၊ တုပ်၍ဆဲသော်၊ ဆဲဆဲရေးရေး၊ ဟစ်ကြွေးရေ ရွတ်၊ တတွတ်တွတ်လျှင်၊ အပတ်တကုပ်၊ ကြမ်းကြုတ်စကား၊ နတ်မင်းဖျားကို၊ နှားနှင့်အတူ၊ ငရဲသူဟု၊ ကလူကစာ၊ ဆိုရှာ လေချက်၊ မျက်မထုတ်တည့်၊ ဆိုဘက်မထိုက်၊ သင်းမှုမိုက်ဟု၊ မှတ်ပုံက်သောထွေ၊ သည်းခံပေ၏၊ ရှေ့မြေရပ်စည်၊ ရှေ့နန်းဇာတ် သား၊ နတ်ပြည်သေဋ္ဌနှင်း၊ သိကြားမင်းလျှင်၊ ခံခြင်းသည်းညည်း၊

အမျက်နည်း၍၊ ရေကြည်းတောတောင်၊ အာဏာဆောင်သား၊ ဘုန်းခေါင်ထွန်းလင်း၊ လူတို့မင်းလည်း၊ ပုံခင်းကျမ်းလာ၊ ထိုထို စာမူ၊ ပြင်းစွာအမျက်၊ မထွက်တို့ရာ၊ ချုပ်မြစ်ထာလော့၊ ပညာ တိုင်တည်း၊ မျက်မာန်နည်းလျက်၊ လူလည်းပြောဟော၊ နတ်ချစ် မောသည်။ ။ကျော်စော ချီးအံ့သြစေမင်း။

၄၇။ လောကသာရ၊ ကျမ်းဂန္ထဋ္ဌ၊ ဓမ္မရသာ၊ အလင်္ကာဖြင့်၊ တန်းဆာလည်းဆင်၊ ဘဲ့စီရင်လျက်၊ ကျမ်းမြင်ထွပြား၊ အပါး ပါးတည့်၊ များသည့်ထုံးနည်း၊ မှတ်ဘွယ်ချည်းလျှင်၊ ပမည်းပမာ၊ နည်းနာနယ၊ ပုတ်ပုံချသို့၊ ခတ္တိယရာဇာ၊ ဇနာဓိပ၊ ဘူပါလဟု၊ လောကထွတ်ဖျား၊ မင်းတို့အားကို၊ စီးပွားချမ်းသာ၊ ဖြစ်စိမ့်ဌာ လျှင်၊ ပညာသေတ္တာ၊ ရုံးစည်းပြုလျက်၊ ကျင့်မှုဆန်းပြား၊ ဆုံးမ ကြားသော်၊ ကောင်းဖျားမှန်ရည်၊ ကျော်စောသည်ကား။ ။ အမည်ရာဇ သာရတည်း။

၄၈။ မှတ်ကုန်ကြလေ၊ ဗြဟ္မဒတ္တရိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့၊ ကောင်းကျိုးစကား၊ ငါလျှင်ကြားပိမ့်၊ ရွှေဖျားကမ္ဘာ၊ အစစ္စာ က၊ ဗြဟ္မာပိုင်းခြား၊ ဆေးသမားနှင့်၊ ဟူးရားကြယ်မြင်၊ ကောင်း ကင်နက်သတ်၊ တတ်သည်တချို့၊ မီးသို့ပူဇော်၊ ဖြော်ဖြော် မန်းရွတ်၊ ဂြိုဟ်နတ်သန္ဓေး၊ ဦးဆေးတခြား၊ ခေါင်အားဗေဒင်၊ သိမြင်နှံစပ်၊ မေးကပ်ကပ်နှင့်၊ ကလာပ်ဗျဥ်၊ ဒဏ္ဍီဝိတက်၊ ကျမ်း ခက် ဗျာကရိုက်း၊ တတ်နိုင်းတခြား၊ ဤလေးပါးကို၊ ပုဏ္ဏားတို့ တွင်၊ မချို့ကျေးဇူး၊ အထူးသမိုက်၊ မျိုးလိုက်မှတ်သား၊ ဆေး သမားလည်း၊ ဆေးဝါးတတ်ပုန်၊ ဆေးကြန်လေ့ကျမ်း၊ ဗိန္ဓေ ပြမ်း၍၊ ဆေးကျမ်းထိုထို၊ သာရကိုလည်း၊ ဘွင့်ဆိုတတ်ကျယ်၊

ဓိပ္ပာယ်အနက်၊ လွန်လေ့ကျက်၍၊ ဓာတ်ပျက်သည်းခြေ၊ သွေးလေ
ချောက်ချား၊ သလိပ်များက၊ စသည့်ရောဂါ၊ အနာအမျိုး၊
ကိုးဆဲ့ခြောက်ပါး၊ အပြားပြားကို၊ မမှားလတ်အောင်၊ ကုသ
ဆောင်၍။ ။အခေါင် သမားမြောက်စေမင်း။

၄၉။ ဟောရဂန္ဓ၊ ဂဏနဟု၊ သိပ္ပဟူးရား တတ်မြောက်
မြား၍၊ ပဏ္ဏားနှယ်ရိုး၊ သူကောင်းမျိုးတို့၊ ကြိုးကြိုးကုတ်ကုတ်၊
အားအန်ထုတ်၍ ဒဟုတ်လေ့လာ၊ နာရီစသည် ကြားက
သိတတ်၊ ပြို့ဟင်္ဂရာဇမတ္တဏ်၊ ကိန်းဆန်ဓူဝန်း၊ ဂြိုဟ်သွန်းခဲ့ခြင်း၊
ထုတ်နိုင်စွမ်းသား၊ စုံစမ်းစေ့ရေ၊ များထွေမက္လာပ်၊ ထက်ကြပ်
ရောဂ၊ ကာလစက္ကို၊ အမြိတစုတ်၊ ဘော်ထုတ်ဓာတ်ကျမ်း၊ ခဲခြမ်း
စိတ်ဖြာ၊ တတ်လေ့လာ၍၊ သတ္တာဗိသ၊ လှည့်ထနက်သတ်၊
မြင့်မိုရ်ပတ်သား၊ ဒဿဒသ်ရာသီ၊ယာယီစက်ကွင်း၊ ဂြိုဟ်နင်း ဂြိုဟ်
ပြောင်း၊ ကောင်းမကောင်းသား၊ ကျိုးကြောင်းဆုံးဖြတ်၊ နေလ
ကြတ်နှင့်၊ ဥပါဒ်အာယု၊ စဉ်းမှုတတ်ပုန်၊ စက်အဟန်သို့၊ ထုံမုန်ကား
ကား၊ အာသားအရိုး၊ စုံပြည့်ဖြိုးလျက်၊ ဟိုးဟိုးထင်သိ၊ ပညာရှိဟု၊
ကိုတို့ထင်ရှား၊ ဗြဟ္မာသားတို့။ ။ဟူးရားတတ်ခေါင် မြောက်စေ
မင်း။

၅၀။ သာမယဇု၊ ဣရုဗေဒင်၊ သုံးပုံမြင်၍၊ သန့်စင်သိလ၊
အာစာရနှင့်၊ မိဘမျိုးစစ်၊ အဖြစ်မြတ်လှ၊ ဗြာဟ္မဏဟု၊ တုဒ်ထ
မည်သာ၊ အင်္ဂါသုံးမည်၊ ကျေးဇူးတည်လျက်၊ ရွာပြည်တိုင်းကား၊
လှည့်ပတ်သွားရ၊ ထုံးသားမှန်ကူ၊ ခရုဖြူနှင့်၊ ပစ္စူဝတ်လဲ၊
လက်ဝဲပတ်ခြုံ၊ စပယ်ရုံလျက်၊ တင်တုံစလွယ်၊ လည်ဝယ်မကင်း၊
ဒဏ္ဍာဉ်းနှင့်၊ သလင်းရထည်း၊ ပတ်စည်းကျစ်ကျစ်၊ ဦးရစ်ပေါင်း

ထုပ်၊ နောက်ဆံအုပ်နှင့်၊ တုန်လှုပ်မဲ့လျှင်း၊ ပဲ့လယ်ကျင်းချ၊ စိုးမင်းတို့ရွှေ၊ မရွှေမတ်မတ်၊ ဘောင်ဘောင်ရွတ်လျက်၊ စိမ်းလတ်မြသွင်၊ နေဝပင်နှင့်၊ ရေစင်ကမ်းမှတ်၊ ကျင့်မြဲဝတ်ဖြင့်၊ သူမြတ်တို့ထံ၊ အလှူခံလော့၊ ခြိုးခြံသိပ်သည်း၊ ဥစ္စာဆည်းလျက်၊ ပစ္စည်းပေါ်ယယ်၊ ဇြဟွာကြွယ်ဟု။ ။လူဝယ်သတင်း ပေါက်စေမင်း။

၅၁။ ဥဒည်းမစု၌၊ နေဝင်အခါ၊ ဆည်းဆာသုံးပါး၊ ပိုင်းခြားဂါထာ၊ ရွတ်မြဲရာသား၊ ကာယသိဒ္ဓိ၊ တစိသညာ၊ တတ်လေ့လာလျက်၊ ကြောင်းခြာခဲ့စိတ် ပရမိသွာ၊ မဟာဗိန္ဓု၊ ဘေးလွဲရံဘီ၊ နတ်စန္ဒီကို၊ ပန်းနီပန်းဖြူ၊ ပူဇော်မှုလျက်၊ ဆုပ္ပဒါဆုတောင်း၊ ကျင့်လမ်းဟောင်းဖြင့်၊ ဦးခေါင်းသန္ဓေး၊ နေ့တိုင်းဆေးလျက်၊ လုပ်ကျွေးမှုဆောင်၊ ထဲချောင်တိုက်တွင်း၊ ထမင်းချက်ပြုတ်၊ ငရုတ်ချင်းဆား၊ ဆီပျားသကာ၊ ဃနာထောပတ်၊ ကြံပုတ်နှမ်းမဲ့၊ စားစမြဲဖြင့်၊ အမဲအသား၊ သားငါးရှောင်ကြဉ်၊ မယှဉ်သက်သတ်၊ ကျင့်မှတ်လေ့လာ၊ စာရိတ္တဖြင့်၊ မိဘ့စုတော့၊ ခုနစ်နေ့လျှင်၊ စေ့လတ်သောခါ၊ မက္ခာဆောက်ဟည်၊ ကိုယ်စားရည်၍၊ စိတ်ကြည်မြတ်လေး၊ အလှူပေးလော့၊ ရှေးကလွန်လေ၊ ရှေးမိုးပေဃား၊ ပျိုးဆွေကျင့်မြဲ၊ မှတ်သုံးစဲ့လျက်၊ ငရဲမသက်ခန္ဓာပျက်လည်း။ ။အထက်နတ်ပြည် ရောက်စေမင်း။

၅၂။ ဇြဟဒန္ဓိ၊ ကျမ်းနှင့်ညီ၍၊ ဗလိပူဇော်၊ ဩပ်ခေါ်ဩပ်နှင့်၊ ဗေဒင်ရွတ်မန်း၊ မန္တာန်တန်းလျက်၊ ကျယ်ဝန်းစက္ကာ၊ မဏ္ဍလဟု၊ တရာ့ရှစ်ကွင်း၊ အင်းလည်းစီရင်၊ ဆင်သားဗိတာန်၊ တမ်းခွန်တလျှောက် ဖြူနီဆောက်၍၊ ပယ်ဖျောက်ရန်ဘေး၊

ဆေးပေးဦးခေါင်း၊ ဘိသိက်လောင်းချီ၊ သူကောင်းသူမြတ်၊ လုပ်စေအနာ၊ ဥပါဒ်ခွာလော့၊ ပြည်ရွာစီးပွား၊ များစိမ့်သမျှ၊ ဟုတ်တိုင်းပြုချီ၊ စုဘိကျိခဲ၊ ရဲရဲမီးတွင်း၊ လောင်ခြင်းဖြောက်ဖြောက်၊ ပေါက်ပေါက်စသည်၊ ပန်းငါးမည်ဖြင့်၊ ဆောက်တည်မပျက်၊ ခုနစ်ရက်လျှင်၊ ဒန့်တွက်ပိုင်းခြား၊ မန္တရားတိ၊ ဘန်များစုရွတ်၊ ပျားထောပတ်နှင့်၊ မီးနတ်ကော်ရော်၊ ယင်ပူဇော်၍။ ။လူ့ဘော်ရန်စစ် ပျောက်စေမင်း။

၅၃။ ကျေးဇူးပညာ၊ များစွာ ဂုဏ်အင်၊ ဗေဒင်တတ်သိ၊ ပညာရှိဟု၊ ကဝိပုဏ္ဏား၊ အများသမိုက်၊ သဘင့်ဂုဏ်ကို၊ ဖြိုက်မြိုက်လျှာဖျား၊ စက်လားရဟတ်၊ ပိဋကတ်သွင်သွင်၊ ဆုတ်သီလှင်နှင့်၊ ပီပြင်မှုတ်မန်း၊ ဖြိုးဖြိုးဖြန်းလျက်၊ ကျင့်ခန်းထွပြား၊ အပါးပါးတည့်၊ မှတ်သားကျယ်ဝန်း၊ ဆန်းအလင်္ကာ၊ နှားဝင်စွာ၍၊ ဂါထာဘွဲ့ဂုဏ်း၊ ချီးမွမ်းစလောက်၊ မင်းပွဲမှောက်တွင်၊ တယောက်ပေါ်က်၊ ပုရောဟိတ်ဟု၊ ဘိသိက်ဆရာ၊ ဖြောက်ထိုက်စွာလျက်၊ ဒိဃာပါမုခ်၊ မည်ထုတ်ကျော်အောင်၊ ကြိုးပမ်းဆောင်၍၊ တတ်ခေါင်လိမ်မာ၊ ရုံးအာဒိုး၊ သရုပ်မြောက်လှ၊ ဇနကသို့၊ လှုံ့လကြိုးစား၊ ပင်းတိုအားကို၊ စိုးပွားရောက်စေအောင်၊ ကျေးဇူးရောင်ဖြင့်။ ။လူ့ဘောင်ထွန်းလင်း လောက်စေမင်း။

၅၄။ လက္ခဏာဗြုန်၊ တတ်ပုန်လေ့လာ၊ ပင်ဖြစ်ရာသား၊ လက္ခဏာဝါး၊ အခြားပြက်ပြက်၊ ခြေလည်ကက်၍၊ လက်လည်းထိုသွင် အရေးမြင်မူ၊ မင်းလျှင်စင်စစ်၊ ဖြစ်ဒုံးအမြဲ မတ်လဲဟု၊ ဝမ်းထဲမရှိ၊ လည်ဖြတ်ခံလော့၊ ထိုးစိမ့်တာသား၊ နည်းနာ

များကို၊ ပုဏ္ဏားမျိုးကောင်း၊ လူအပေါင်းတွင်၊ ကဲဆောင်း တတ်လွန်၊ ကောဏ္ဍညီးဟန်သို့၊ ဟောညွှန်လက္ခဏာ၊ တတ်လှစွာ၍၊ ပညာကဝေ၊ မြောက်သောထွဖြင့်၊ အသေအချာ၊ နာနာသိပ်၊ ကိစ္စတတ်ပုန်၊ မန္တန်ပြီးစီး၊ နှတ်ကြီးသူရဿတီ၊ ပင့်ချီခေါ်ချ၊ စကားရလျက်၊ ပေါက်ပြကျော်ထိပ်၊ ပုရောဟိတ်ဟု။ ။ဘိသိက်ဆရာ မြောက်စေမင်း။

၅၅။ ကြယ်ဝန်းစကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာတည်စ၊ ပေါ်ဦးကလျှင်၊ ဗြဟ္မာ့နှယ်ရိုး၊ ကျော်ဟိုးဟိုးတည့်၊ ကောင်းကျိုး စင်ကြယ်၊ လေးသွယ်ဗေဒင်၊ တတ်ပြီးစင်သား၊ လူတွင်ထင်ရှား၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ကျင့်စေလို၍၊ သံချိုလက်ဝ၊ ထုံးပမာဖြင့်၊ နည်းနာထွပြား၊ မှတ်စိမ့်ကြားသည်။ ။တခြား တတိယပိုင်းတည်း။

လောကသာရ ဆုံးမစာကျိတွင် ပြီး၏။

အနုသာသန ဆုံးမစာ

နေမော တသေ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အနုသာသန၊ ကျိုးကြောင်းပြပိမ့်၊ ပိဘရွေညွှန်၊ ဆရာမှန်တို့၊ ဓဝဘန်ပဲ့ပြင်၊ ကြားသင်သမျှ၊ သြဝါဒကို၊ နားဝဘန်လဲ၊ နာမရဲလျှင်၊ လွန်ကဲရှိညွတ်၊ ဆည်းပူးတတ်သည်၊ ကောင်းမြတ်ဇာတာ၊ သားမွေးဘ။ ။ဆုံးမစကား၊ ဤကြောင်းလျားကို၊ မှတ်သားစိုက်စိုက်၊ ဝမ်းထဲပိုက်လော့၊ စဉ်ိက်သုံးလတ်၊ ကျင့်ဝတ်ထူးခြား၊ လူသုံးပါးနှင့်၊ မပြားရောပြွမ်း၊ ပေါင်းဘက်ကျမ်းလည်း၊ မဝှမ်းမကော၊ သူ့သဘောကို။ ။လိုက်လျောညီထွေ ကျင့်တတ်စေ။

၂။ ပွက်ဆိုမှုသား၊ နှုတ်ချိုပျားနှင့်၊ စိုးပွားလိုရောင်၊ ရုပဆောင်၍၊ မှားအောင်ပြစ်ရှာ၊ ကြံတတ်စွာသား၊ မေတ္တာချိုးနှိုး၊ လှုံ့ဆော်မြှိုးနှင့်၊ တသီးတခြား၊ တပါးပြည်ရှာ၊ မရှောင်သာ၍၊ မကွာပေါင်းဘော်၊ ပြုခြွေးသော်လည်း၊ အပေါ်ကားယှဉ်၊ အထဲကြဉ်၍၊ စိတ်ယှဉ်နှိမ့်ချ၊ အဝါဆ၍၊ ကာလအလိုက်၊ သူ့အကြိုက်ကို။ ။စရိုက်ညီထွေ ကျင့်တတ်စေ။

၃။ မျက်မြင်လောက၊ နောင်ကာလဟု၊ ဘဝနှစ်ပါး၊ ကြုံထောက်ထား၍၊ စီးပွားမဟုတ်၊ ခင်ပွန်းယုတ်ကို၊ ခွာဆုတ်ပေါင်းဘော်၊ ရဲလိုသော်လည်း၊ ရှုမြော်တိုင်းတဲ့၊ ရွှေနောက်ငဲ့၍၊ ပြစ်မဲ့ကြဉ်ရှောင်၊ စွန့်ရအောင်လျှင်၊ တတ်ခေါင်ကြုံစည်၊ ပညာဆည်၍။ ။အရှည်ငံ့ထူ လင့်တတ်စေ။

၄။ အရှည်လင့်လင့်၊ အသင့်မြော်လျက်၊ ကြုံခေါက်ရက်တည့်၊ နှောင့်ရှက်သောဖြစ်၊ ဆံတရစ်မျှ၊ အပြစ်မဲ့စွာ၊ လွှတ်ခွင့်သာမူ၊ ကန္တာတောထဲ၊ ခရီးခဲဝယ်၊ ကျားရဲသစ်ရူး၊ ဘီလူးသံဘက်၊ ဘေးသူပျက်အား၊ ရက်ရက်ဆောစွာ၊ စွန့်လိုက်ခွာသို့၊ မိစ္ဆာဘော်ပေါင်း၊ သူမကောင်းကို။ ။စင်ကြောင်းဝေးမြေ လွှင့်တတ်စေ။

၅။ သူကြီးသခင်၊ အရှင်တို့ဝယ်၊ ခိုင်းပယ်သမှု၊ အာမပြု၍၊ ကြည့်ရှုဘန်ဆင်း၊ လူခပင်းအား၊ ဖြည့်တင်းသိမ်းမွေး၊ စားကျေးလယ်ယာ၊ ခန့်သောခါမူ၊ ပညာထောက်ထား၊ ရည်သွားကြောင်းလမ်း၊ မေးစုံးစမ်း၍၊ ပေးကမ်းဝေဘန်၊ မ စ ဟန်လည်း။ ။ယုတ်လွန်သိထူ ကျင့်တတ်စေ။

၆။ ဖြစ်ခေါင့်ဖြစ်ခဲ၊ နက်နဲဆင်ခြင်၊ မြော်မြင်ရှေနောက်၊ တစ်ခေါလောက်သား၊ စံမြောက်ကဝိ၊ ပညာရှိကို၊ နှုမိနှုမြော၊ မရောမငြှမ်း၊ စူးစမ်းမဲ့ဟန်၊ မေ့လျော့ကျန်မှု၊ ဘော်ညှန်ရည်သွား၊ မင်းစီးပွားကြောင့်၊ ထောက်ထားနှိုင်းရှည့်၊ မင်းရိပ်ကြည့်၍၊ မင်းဏီစိတ်ညှဉ်၊ ရှင်မြူးစဉ်ဝယ်၊ ဆိုလျှင်ဆိုခွင့်၊ ဆိုချိန်သင့်၍။ ။ချီးမြှင့်မြော်ထူ မြင်တတ်စေ။

၇။ မည်ခေါ်မည်ရည်၊ ဆိုခဲ့တည်၍၊ နှုတ်ခြည်ပေါ်လျှံ၊ ပဲ့အံထံဝယ်၊ အသံဖြစ်ကာ၊ ပြောပရှာသား၊ ဝါစာချိုပျား၊ သူ့စကားကို၊ အားမကျဆန်း၊ မျက်နှာပန်းဖြင့်၊ ရှင်လန်းမြူးရယ်၊ အကယ်ကယ်သို့၊ လှယ်ဘယ်ပြောဘော်၊ ပြုငြားသော်လည်း၊ နာပျော်စရုပ်၊ ရိပ်ခြည်မြုပ်၍၊ စက်ဆုတ်ထဲခွာ၊ တို့စိတ်မှာကို။ ။ သိသာမဲ့ထွေ ကြည်နိုင်စေ။

၈။ ဝါသနာထုတ်၊ ကောင်းရာညွှတ်သား၊ သူမြတ်တို့နှင့်၊ ပေါင်းဘော်သင့်၍၊ ဆိုခွင့်ဆိုရာ၊ ရှိသောခါဘုံ၊ သုဘာသိတ၊ ပိယခမ္မာ၊ သစ္စာဟုတ်မှန်၊ အင်လေးတန်နှင့်၊ ပြည့်တုံးကောင်း၊ မကြားတောင်းတည့်၊ ကျိုးကြောင်းညီစ္စာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ။ စိတ်ဖြာခဲ့ဝေ ယှဉ်နိုင်စေ။

၉။ မနော်ဟရ၊ လူဘုံကျသို့၊ မြင်ကတိမ်းညွှတ်၊ သည်းအူပြတ်မျှ၊ ဆွတ်ဆွတ်ကြင်ဘွယ်၊ ဆင်းနိကာယ်ဖြင့်၊ တင့်တယ်ရုပ်သွင်၊ အထွတ်တင်သည်၊ ဖြစ်ကျင်ကစား၊ ထွေပျားစွန်းငြိ၊ ပညာရှိတို့၊ ဘေးတိပြစ်တင်၊ ရောက်မည်ထင်မူ၊ ဆံမျှင်လေသံ့၊ မပုံ့စသာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌၊ ရှောင်ခွာမအား၊ တွေ့မြင်ငြားလည်း၊ သူသားစားတတ်၊ ဘီလူးမှတ်၍၊ မညှတ်စေရ၊ စိတ်လောဘကို။ ။ နိစ္စမြဲနေ ဖျဉ်နိုင်စေ။

၁၀။ ဟိရိသြတ္တပ်၊ စောင့်ကြပ်မကင်း၊ လူခပင်းအား၊ သတင်းညာကြေ၊ ကြာလေသဖြင့်၊ သင့်မသင့်ဟု မတင့်မတယ်၊ ရှက်ကြောက်ဘွယ်တည့်၊ ငြိတွယ်ပြစ်တင်၊ ဆိုလိမ့်ထင်မူ ပညာဖြင့်တွက်ရော၊ အထွေထွေလျှင်၊ ရှေ့ငဲ့အတိ၊ တောင်ရှိဟူလောက်၊

ရွှေဝယ်ရောက်လည်း၊ ညီဟောက်ခွဲခန်း၊ မှတ်ထင်မှန်း၍။ ။ တပ်စွန်းမဲ့ထွေ ကြဉ်ခိုင်စေ။

၁၁။ ငါးမည်သီတင်း၊ အရင်းမှန်လှ၊ မြတ်စာရဖြင့်၊ လောဘ ကြီးစွာ၊ အဘိဇ္ဈာကြောင့်၊ ပညာမဲ့ငြား၊ အကျင့်မှားမူ၊ ဆည်း တားမငံ့၊ ထိုးခုတ်အံ့ဟု၊ တံတံမလွဲ၊ လက်နက်စွဲ၍၊ မောင်းမဲ ခြိမ်းချောက်၊ သူငါးယောက်လျှင်၊ ယှင်းဘောက်ကြည့်ငဲ့၊ စောင် သကဲ့သို့၊ တုန်လဲ့လန့်ထိတ်၊ ကြောက်သည့်စိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆယ၊ ကိုယ် ကို မ၍၊ သီလကြည်ဆုံး၊ ဆောက်တည်သုံး၍။ ။နှလုံးမြဲနေ ယှဉ် နှိုင်စေ။

၁၂။ ဆိုဘုယ်တရား၊ နှစ်ဘက်သား တို့၊ ပိုင်းခြားစိမ့်ဌာ၊ ကပ်ပေ လာမူ၊ ဖြောင့်စွာရိုးရိုး၊ သဘောကိုးလျက်၊ တံစိုးဥစွာ၊ မျက်နှာ ကြီးငယ်၊ မရွယ်မထောက်၊ ခွဲကြောက်မဲ့တုန်၊ မတုန်မောဟ၊ ဒေါသမရှု၊ ဆုံးဖြတ်မှုလည်း၊ မနုလမ်းဟောင်း၊ တမျဉ်းကြောင်း ဝယ်၊ တိမ်းစောင်းမရှိ၊ သမာဓိဖြင့်။ ။ဂတိမယွင်း တည်စေမင်း။

၁၃။ အတိဂမ္ဘီ၊ အင်ညိမြောက်မြား၊ သူ့ရည်သွားကို မှတ် သားရှုမြော်၊ လူသူတော်တို့၊ ရှင်ပျော်ဘန်လဲ၊ တွေ့မရဲတည့်၊ ဆက်လွန်ကျူး၊ သူ့ထက်ထူးသား၊ ကျေးဇူးအနှစ်၊ စုံသည်ဖြစ် လျက်၊ ပဲ့လယ်ချက်ဝယ်၊ ဘိုးနှဂ်ကုန်ကောင်း၊ အစဉ်နှောင်းသို့၊ ကံဟောင်းလှည့်ကြူး၊ မမိသေး၍၊ ကြာနှေးခဲအင်၊ လွန်ငြိုးငြင် လည်း၊ ပန်းပင်ပူဆာ၊ ဗျာပါဝိတက်၊ နှောင့်နှက်မကြုံ၊ လောက ဓံ၌၊ နိယံမကွေ၊ ဖြစ်မြဲပေဟု၊ သံဝေဟရား၊ ဝမ်းဝယ်ထား၍၊ တတ်အားသမျှ၊ လှူဒါနနှင့်၊ သီလကြည်ညို၊ ချမ်းရိပ်ခို၍။ ။ ကုသိုလ်နှိုးရင်း စည်စေမင်း။

၁၄။ ဒါနသီလ၊ နိစ္စမကျွန်၊ မိဋ္ဌာန်ရှင်ဖြိုး၊ စောင့်သောကျိုး လည်း၊ မစိုးမရိမ်၊ စည်းစိမ်ခိုင်ဖြိုး၊ ရွယ်တိုင်းပြိုးမူ၊ ဆွေနိုးမျိုးစပ်၊ ထက်ကြပ်မကင်း၊ ကျေးရင်းကျွန်ချာ၊ မေတ္တာစိတ်ဝင်၊ တိုင်ပင်နှိုင်းချက်၊ ပေါင်းဘက်တူနေ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ လူရဟန်းအား၊ သိမ်းမြန်းကြည့်ရှု၊ သုံ့ပိုဟ်မှုလည်း၊ တခုမကျန်သဘောမှန်လျက်၊ သူမှန်တကာ၊ စဉ်လာရှေးလမ်း၊ ကျင့်မြဲတမ်းဖြင့်။ ။စိတ်ဝမ်းဖြောင့်စင်း ကြည်စေမင်း။

၁၅။ မဏ်ဇောတ၊ ပြည်တန်မြန့်၊ သိဂ်ရွှေညာ၊ ရတနာတိ၊ အဝါလှုံတက်၊ ရောင်ခြည်ထွက်မှု၊ စုံမက်ဝံ့ချီး၊ အဘိုးကြီး၏၊ တသီးဆိုဘွယ်၊ လူတို့ဝယ်ကား၊ ကြီးငယ်အမျက်၊ စောင်းမာန်တက်မှု၊ ပေါင်းဘက်ဘော်နည်း၊ အများငြိုး၏။ နည်းမှိုးလက်သုံး၊ ဤကျင့်ထုံးဖြင့်၊ ယူကျုံးပိုက်သွင်း၊ သားမောင်မင်းလည်း၊ မှုန်ပြင်းဒေါသ၊ စိတ်နာဂကို။ ။ဉာဏချွန်းကွင်း မြဲစေမင်း။

၁၆။ ရှေးကမကျွမ်း၊ သူစိမ်းရွှမ်းကို၊ စွဲးစမ်းစာနာ၊ လိမ်မာနားဝင်၊ အကောင်းထင်လျက်၊ ဆင်ခြင်မရှိ၊ သတိလွတ်ထွေ၊ ပြောမိလေသား၊ မခေျသူနား၊ ကွယ်စကားကို၊ အမြားကြား အောင်၊ ဖြည့်သည့်ရောင်သို့၊ ပွဲဘောင်ဆိုတို့၊ တဘန်လုံမှု၊ နှုတ်ကုံမလွဲ၊ မျက်နှာလွဲ၍၊ ဝမ်းထဲထွေငေါ်၊ မမြှက်သော်လည်း၊ သူတော်တမှု၊ အပြစ်ဟူ၍။ ။မှတ်ယူစိတ်သွင်း မိစေမင်း။

၁၇။ ဆိုးပြိုင်အားအန်၊လက်မတန်မှု၊ ချစ်ဟန်ပေါ်ကောင်း၊ အထဲချောင်းလျက်၊ စည်းပေါင်းညီညွတ်၊ တသမတ်ဖြင့်၊ ယှဉ်းသွတ်မရှိ၊ ညီလေပြီး ကား၊ အစိရက်ရက်၊ ဖြိုနိုင်ခက်ချိမ့်၊ ရန်ဘက်ထိုသူ၊ သဘောတူကို၊ အယူဘောက်လဲ၊ နှလုံးကဲမှု၊ မခဲတိုဝယ်၊

ဖျက်သော်လွယ်ဟု၊ ဥပါယ်တမျှဉ်၊ နက်စွာယှဉ်၍၊ စိတ်ညဉ်တွေ့လည်၊ သူ့ကြံရည်ကို။ ။ရိပ်ခြည်ဖမ်းခြင်း မိုစေမင်း။

၁၈။ ထဲပကွယ်မြင်၊ မထင်နှစ်ထွေ၊ နိတုံရှေသို့။ မြဲနေတံတစ်၊ သဘောချစ်သား၊ ကျိုးပြစ်သိမြော်၊ မိတ်သူတော်နှင့်၊ ပေါင်းဘော်သောအား၊ သူနှစ်ပါး၏၊ စီးပွားတက်ဟန်၊ မြင်လတ္တန်သော်၊ မမှန်ယွင်းဘောက်၊ နှလုံးကောက်တို့၊ တဖျောက်ဆိတ်ဆိတ်၊ ထဲစိတ်ဝန်တို့၊ မရှလို့မူ၊ နှုတ်ချို့ခန်းသာ၊ ပျက်ကြောင်းရှာ၍၊ မှာမှာမေ့ချောက်၊ တယောက်တပါး၊ အယူမှားအောင်၊ စကားပေးငင်၊ အကယ်ပင်သို့၊ ပြစ်တင်ပြည်နှန်၊ ကျိုးလွန်ဟန်နှင့်၊ ဆန်ကန်နှုတ်ထား၊ စကားသွယ်ဝိုက်၊ ချင်းအကြိုက်ဖြင့်၊ ကုန်း တိုက်ပြုသည်၊ သူ့ဖျက်ရည်ကို၊ ရိပ်ခြည်သြဇာ ဘဲ့နှန်းဟာက။ ။ခဏချုက်ခြင်း သိစေမင်း။

၁၉။ မိတ်ရန်ဝိုးဝါး၊ သူတပါး၏၊ ဝှက်ထားမြဲကျိတ်၊ ထဲကြံစိတ်ကို၊ တို့စိတ်ကွယ်ရာ၊ ကြားပေလာမူ၊ ဝမ်းသာအားရ၊ နောင်ကာလလည်း၊ ကြားကသည်တူ၊ ဆိုပါဟူ၍၊ ပျူပျူငှာငှာ၊ ချစ်မာယာနှင့်၊ နောင်ခါမရှောင်၊ ဆိုချင်အောင်လျှင်၊ သွေးဆောင်နှစ်ထောင်း၊ လှည့်ဖြား ယောင်း၍။ ။နှုတ်ကောင်းဖြည်းညင်း သာစေမင်း။

၂၀။ လွယ်လင့်တကူ၊ မယူအပြစ်၊ မုန်းချစ်ဝိုးဝါး၊ ထိုသူအားလည်း၊ ဆံဖျားလေသံ၊ မဲပုံရအောင်၊ ကွယ်ရောင်ခဲခက်၊ ရိပ်ခြည်ဝှက်၍၊ ပြန်မြှက်မသိုး၊ ဝမ်းထဲသိုလျက်၊ သူလျှိုတမန်၊ ရောက်ဟန်ကဲ့လည်၊ နက်ကြံစည်ဖြင့်၊ ကြားသည် သူ့နှုတ်၊ ဟုတ် မဟုတ်ကို။ ။အားထုတ်စိုင်းပြင်း နာစေမင်း။

၂၁။ သင်္ဘာမကျေ၊ အနေမကျ၊ စိတ်ဒဿဟကို၊ ဒုဟ ဝိုးဝါး၊ နှစ်ပါးတွေးပြီး၊ မှတ်သောသူ၏၊ အမှုအရာ၊ ကြောင်းချာရေ၊ လုပ်ကြံထွေကို၊ အနေကျကျ၊ သိဉာဏ်မှတည့်၊ တစမရွှောက်၊ ရွယ်တော် ထောက်၍၊ ရှုံကြောက်မဲ့တုန်၊ အရေးမှန်လျက်၊ ဘေးရန်ပျောက်လှငါ၊ အကျင့်ဖြင့်လျင်၊ အသင့်ကြုံနိုင်၊ အပြိုတိုင်အံ့၊ ကြုံခိုင်နှလုံး၊ ဤကျင့်ထုံးသည်၊ သတ်သုံးဆယ်၌ ဆောင်သုံးစဲ့၍။ ။ဝမ်းတဲပိုက်သင်း ပါဠေဝင်း။

၂၂။ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပကျေးဇူး၊ အဟူးထူးကို၊ ဆည်းဟူ ဘွဲ့ရှာ၊ သင်သောခါတုံ၊ ဆရာကောင်းထံ၊ ကျိုးနွံဘည့်တည့်၊ ရိပ်ခြည်ကြည့်လျက်၊ တပည့်ကျင့်ဝတ်၊ ညီညွတ်ဥာဏ်မှု၊ ကုန်အောင်ပြု၍၊ အာယုဆုံးစွန်၊ ပြောင်းချိန်တန်မှ၊ ပြည့်ရိပ်ခြည်၊ ဆိုအံ့သည်ဟု၊ ဆောက်တည်လျှိုဝှက်၊ ပြင်မထွက်သား၊ သိဝက်ခဲလှ၊ ကလဋ္ဌကု၊ မှတရအောင်အောင်၊ ရည်ဆောင်နှမ့်ချ၊ ဆည်းကပ်ခဲ့၍။ ။နွေညမကင်း တွေ့စေမင်း။

၂၃။ ထံရင်းထက်ကြပ်၊ မြဲဆည်းကပ်သား၊ သုံးထပ်ဗာဟိ၊ ကျမ်းရိုးမှီ၍၊ ရာသိအသံ၁၊ လိတ္တာဘမ်းယူ၊ အချေအတင်၊ အလျင်အဲလျား၊ အစားအမြောက်၊ အနှောက်အနှော၁၊ အရောအကူ၊ အယှဉ်အနှတ်၊ အကုတ်အကြည်း၊ ဧရကြည်လှည်းသို့၊ တွက်နည်းသွင်သွင်၊ သင်ပုန်းပြင်၌၊ မထင်အရေး၊ ကောင်းမကောင်းမမြော်၊ မူးမော်ဘနန်း၊ ကိန်းခန်းအည်၊ တိထိုနကွဲတ်၊ ချင့်သုံးဖြတ်သား၊ ပါဒ်ဗီဇနာ၊ ပြန်ဝဏ္ဏနှင့်၊ မှန်ဗွာကြည်လင်၊ အပြီးစင်သည်၊ ဗေဒင်အမှတ်၊ ဤအတ်တ်လည်း။ ။မပြတ်စင်းလျင်း လေစေမင်း။

၂၄။ အလိုက်အလိုက်၊ လူတို့နှိုက်ဝယ်၊ ကြက်တိုက်အန်ခတ်၊ ဇယ်လှတ်ပြေးချီ၊ ဗလီပြေးဘမ်း၊ လက်ပန်းလက်ဝွေ ကျင့်လေ့ကျင့်လည်၊ ဆိုစသည်တုံ၊ အရည်အစုမ်း၊ အတတ်သုမ်းဟူ၊ မကျွမ်းမကျင်၊ နားမဝင်မူ၊ ဘဘင်ပဲ့ထံ၊ မှုမပြုံသော်၊ ရှက်ရုံဆုတ်ဆိုင်း၊ ရိုင်းစိုင်းမတ်လတ်၊ ဖြစ်တို့တတ်စု၊ မလုတ်မချန်၊ ဤရေးဟန်လည်း။ ။မကျန်မကြွင်း စေ့စေမင်း။

၂၅။ နေ့ခင်းဌာန၊ ကာလမြော်ရှု၊ ရွေးချယ်ပြုလျက်၊ လှယ်မှုမလျင်၊ ဆင်ခြင်ကြံစည်၊ တိုရှည်ထောက်ထား၊ စီးပွားတိမ်နက်၊ ယုတ်ဆက်ဘေရှာ၊ တွေးစာနာလျက်၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ ပညာဆည်းလည်း။ ။ထန်သီးမပြင်း မွေ့စေမင်း။

၂၆။ ရမ္မက်လောဘ၊ မောဟမြွေးယှဉ်၊ ပုထုဇဉ်တို့၊ ရှောင်ကြဉ်ခဲစ့ာ၊ ကိလေသာကြောင့်၊ တခါတရံ၊ အကြံမရှိ၊ မှားယွင်းမိလည်း၊ သတိမပြု၊ မကောင်းမှုဌ်၊ အဏုမြူညက်၊ ဆံတရက်မျှ။ ။လေ့ကျက်မဲ့လျင်း မွေ့စေမင်း။

၂၇။ ထိုမှတဘန်၊ အရှင့်ဝန်ဌ်၊ မကျန်ညဉ့်နေ့၊ ကြံအောက်ဖေမှလော့၊ အရှေ့အနောက်၊ တောင် မြောက်ခန်းဝါ၊ လက်ယာလက်ဝဲ၊ ဥဒဲဝင်စပ်၊ နေရပ်ရုံးစု၊ စီရင်မှုတုံ၊ မေရွဒီပ့ဟု၊ မြတ်ဒေသဟု၊ ပဥ္စအာလိန်၊ တာဝတ်ံဝယ်၊ စောင့်ချိန်ရန်တား၊ ငါးထပ်ခြားလျက်၊ သိကြားနေရာ၊ ပြည်အောင်ချာကို၊ မိစ္ဆာဘုန်းမဲ့၊ ကြံသကဲ့သို့၊ ရိုင်းခဲ့ပုံယူ၊ ထိုအတူလျင်၊ ရန်သူမိုက်မှား၊ ကြံလှည့်ငြားလည်း၊ ကြိုးစားအန်ထောင်၊ မဖြစ်အောင်လျင်။ ။လုပ်ဆောင်ဘန်ဆင်း ကုံစေမင်း။

၂၈။ ရာဇဝံသာ၊ မှန်စွာလက်သုံး၊ နည်းဆုံးရှေးတီး၊ လွန်လေ
ပြီးသား၊ သူကြီးမင်းစိုး၊ ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ်၊ ကျင့်ထုံးယှဉ်၍၊
ကျင့်လျဉ်ကျင့်တမ်း၊ ကျင့်မြဲတမ်းဖြင့်၊ စူးစမ်းနက်တံ၊ ရှေးရှည်
လံသား၊ ပုံစံမှတ်မိ၊ ပညာရှိ၌၊ သတိကြည်မော၊ ကျမ်းသဘော
ဖြင့်၊ နှိုးနှောတကိုယ်၊ ပြောဆိုဘူးတွေ့၊ မေးမြန်းလေ့လျက်၊
ရက်နေ့မပြတ်၊ ညီညွတ်တိုင်ပင်၊ နှိုင်းဆင်ခြင်၍။ ။သိမြင်
ကျယ်ဝင်း စုံစေမင်း။

၂၉။ ပုဉ်လင်းချမ်းသာ၊ ကြီးမြင့်ရာဟု၊ မှန်စွာသမှု၊ လေးဘို
စုသား၊ စတုစက္ကာ၊ ဓမ္မတရား၊ အကြောင်းများဝယ်၊ သုံးပါး
မျက်မြော်၊ အကြိုက်တော်လျက်၊ မပေါ်မထင်၊ ဂုဏ်အင်ငုပ်တိမ်၊
ဧည်းစိမ်ဒုန်အား၊ ရည်သွားမဆန့်၊ ပွားပြန့်ကျိုးပေး၊ အရောက်
နှေးလည်း၊ နီးဝေးတို့ရှည်၊ ကြံစည်ထောက်ထား၊ မမေ့မှားလျှင်၊
ကုန်သွားယာလယ်၊ လုပ်ဘွယ်ဆောင်ခင်း၊ မပျင်းလုံ့လ၊ ဝါယာ
မဖြင့်၊ ဒုက္ခဖျင်းသိမ်၊ ကြောင့်ကြငြိမ်၍။ ။စိုးရိမ်ပျောက်ကင်း
လုံစေမင်း။

၃၀။ စတုမဓူ၊ ဟူသားရသာ၊ သကာတခြား၊ ပျားလည်း
မလွတ်၊ ထောပတ်အုန်းဆီ၊ အညီဘော်မြောက်၊တောမြေဟောက်
ကို၊ ဆိပ်တောက်ပွားဆေး၊ ဝအောင်ကျေးလည်း၊ အရေး ထွေ
ပြား၊ ဖြစ်သည်များကို၊ ထောက်ထားနှိုင်းတူ၊ ပုံစံရှု၍၊ ပြုစုမွေ့ရှဲ၊
အ မလေ့လည်း။ ။အောက်မေ့ကြံခင်း ပုံစေမင်း။

၃၁။ ဘုံနန်းထွတ်ခေါင်၊ လုပ်ဆောင်ပြီးလွယ်၊ ငြမ်းသဘွယ်
လျင်၊ မနွယ်ဦးဘဲ၊ ကြဉ်ဖဲရှောင်ခွာ၊ မတတ်သာ၍၊ ခြင်းရာ
သိလျက်၊ မြေဆိပ်တက်သို့၊ ပေါင်းဘက်ခဲလှော်၊ သူမတော်ကို၊

အဘော်ရဆန်း၊ ဝမ်းသာပန်းဖြင့်၊ သိမ်းမြန်း မ စ၊ စံပဆောင်ရွက်၊ နှစ်သက်ဘွယ်မှု၊ ကုန်အောင်ပြုလည်း။ ။အထုအကင်း ပါးစေမင်း။

၃၂။ အရင်းအနှစ်၊ နှယ်မြစ်ပင်ချုံ၊ လုံးစုံမြေးသား၊ မျိုးဆဝါးနှင့်၊ ထွပြားမကြံ၊ သက်နှံစိုက်စိုက်၊ အရှင်ဌာလည်း၊ ထဲပိုက်ကေန်၊ အချစ်လွန်လျက်၊ တော်မှန်ရဲရင့်၊ မူကျင့်ခြင်းရာ၊ ပြည့်စုံစွာသား၊ ပညာကြီးထူ၊ ထိုသူကို၊ မှတ်ယူတွေးထောက်၊ ရွေးချယ်ကောက်၍၊ ထပ်လောက်ဆင့်ပြန်၊ မ စ ဟန်လည်း။ ။ အားအန်လုံးရင်း များစေမင်း။

၃၃။ အာဒီဝယ၊ ငယ်ရွယ်ကပင်၊ နိစ္စမမေ့၊ ဆုံးမလေ့သား၊ နောက်ရွေမြော်သိ၊ ပညာရှိနှင့်၊ ပေါင်းမိချစ်ခင်၊ ကျမ်းကျင်လျင်က၊ ဖူးချင်တင်ပေး၊ လွန်မြတ်လေးလျက်၊ ဝေးလည်းမမေ့၊ တွေ့လည်းမရဲ၊ လွန်စွာကဲ၍၊ ယှဉ်နဲ့နီးနှော၊ ကြည်တတ်မောသည်၊ သဘောဖြောင့်စင်း၊ သားမောင်မင်းလည်း၊ နှောင်းကြင်းဆင်ခြင်၊ စီးပွားမြင်၍၊ ဂုဏ်အင်မချို၊ ကောင်းရာပို့သား၊ လူတို့ကျင့်တမ်း၊ ဤကြောင်းလင်းကို၊ စွဲစမ်းမပြတ်၊ သက်ဆုံးမှတ်လော၊ မျာတ်မဲလွဲ၊ လူခပဲ၌၊ ဖြစ်မြဲနိယံ၊ လောကဓံကြောင့်၊ တရုတ်ပြိမ်၊ စိုးရိမ်နှောင့်နှေး၊ ကြံရေးခဲစွာ၊ ဖြစ်သောဘဝါတို့၊ ချမ်းသာဆောင်ဘူး၊ သူ့ကျေးဇူးကို၊ ထိမ်မြူးမသိ၊ မိုက်မဲပစ္စည်း၊ သိမ်းဆည်းကျိတ်နှက်၊ ရေတစက်မျှ၊ မထုတ်ရသာ၊ သူ့မှာရကြောင်း၊ ချောင်းမြောင်းနှိုးနှယ်၊ အကယ်ကယ်သို့၊ ပြုတ်ရယ်ချိုးမျိုး၊ နှုတ်သာချိုးလျက်၊ အကျိုးကားပျောက်၊ အပြစ်ရောက်အောင်၊ ကွေကောက်လိမ်လည်၊ ကြံစည်လှုံကတ်၊ လှည့်ပတ်

တတ်သည့်၊ ယွင်းချွတ် ဘောက်လှဲ၊ လူစဉ်းလဲကို။ ။ကြည်ဖဲ ရွှောင်ကွင်း ဝေးစေမင်း။

၃၄။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဘဝနောင်ခါ၊ ချမ်းသာရတန်၊ တော်မှန် အကျင့်၊ ကိုယ်နှင့်သူ့အား၊ စီးပွားထပ်မျှ၊ ဆောက်တပ်လှသား၊ ပြုဆဲစိတ်ကြံ၊ နက်စံမြော်သိ၊ ပဉ္ဉာရှိကို၊ ဇာတိတပါး ဝေးမြ ခြားလည်း၊ စီးပွားမြတ်နိုး၊ တွေ့အောင်ကြိုး၍၊ ကြည်ဖြိုးရွှင်ပျ၊ တူနေရသော်၊ နိဗ္ဗာန်မြေ၊ ပေါင်းယှဉ်တဲ့၍။ ။အတဲ့ချစ်ခင်း လေးစေမင်း။

၃၅။ ရှေးပါရမီ၊ ပြည့်စုံညီ၍၊ နှင်းပြီမထင်၊ ရည်သွားအင် လည်း၊ လူတွင်ငြားလှ ဖြစ်တော်စုဟု၊ ဒီဗွမြဇာ၊ နတ်သုဓာ နှင့်၊ ဇီဝဥဝိညာဉ်၊ နှစ်ပါးယှဉ်သို့၊ တွေ့စဉ်ခဏ၊ နှစ်သာရကို၊ ဆံမျှမကွယ်၊ သိမြင်လွယ်သား၊ နှံကျယ်ပညာ၊ မြတ်ဆရာ၌၊ မေတ္တာဆုကြီး၊ ကျေးဇူးမှီး၍။ ။ကောင်းခြီးဆောင်နှင်း ပေး စေမင်း။

၃၆။ ဗဟုသုတ၊ သိပွပညာ၊ ဆည်းပူးရှာ၍၊ ဆရာကောင်း ထံ၊ ထိုးဝံလေ့ကျက်၊ မှတ်ခေါက်ရက်တည့်၊ အနက်အနဲ၊ အရဲ ဩဇာ၌၊ ဒေကျင့်အဟန်၊ အမှန်အတော်၊ အမြော်အမြင်၊ ဂုဏ် ဒေါင်ထူးမြား၊ သူ့ရည်သွားကို၊ ထောက်ထားခဲ့ခြင်း၊ ဘိန့်ဝင်စွက် ဟူ၊ ချိမ့်မိုးဗိုလ်လူ၊ အံ့ရာမူသား၊ မဉ္ဇူပုံဖူး၊ ကြိုင်ပေးသို့။ ။ ကျေးဇူးသတင်း ဖွေးစေမင်း။

၃၇။ ကဝိဂေါဒမည်၊ ပြည့်စုံတည်သား၊ ဇာနည်အထွတ်၊ ဆရာမြတ်ဝယ်၊ မပြတ်ယုံ၊ နည်းနာရှိ၍၊ သာဇံဗိုပြင်မှ၊ ညှိုးစိမ် ဘန်ခိုး၊ ရှေးကျိုးကောင်းညွှန့်၊ ပွားပြန့်နောင်လာ၊ တိုးတက်

ရာသား၊ အင်္ဂါခုနစ်၊ ကျေးငှားနှစ်နှင့်၊ ရန်စစ်အောင်နေ၊ လေးထေအကျင့်၊ လေးဆင့်သင်္ကြိုဟ်၊ ယှင်းယိုမရှိ၊ ဂတိလေးသွယ်၊ မှတ်ဘွယ်ဘွယ်၌၊ အဓိပ္ပာယ်နက်၊ ပြက်ပြက်ထင်စွာ၊ မသိသာမူ၊ သက်ဘေျာက်ဆေး၊ စင်အောင်မေး၍၊ ကျင့်ရေးကျင့်နှုန်း၊ ကျင့်မြဲထုံးကို။ ။နှလုံးပိုက်သွင်း ဝင်စေမင်း။

၃၈။ ထိုမှတဆေ့၊ တိုင်းခြေရပ်စည်၊ ပြည်၏ကိစ္စ၊သတ္တင်ဟု၊ တွင်ထမည်ထင်၊ ခုနစ်အင်လည်း၊ သိမြင်မကျန်၊ ယဉ်ထန်သမုဒ်၊ ဖြည်းသုတ်လေသာ၊ ရာဇာမယ၊ နေလပင်္ဂုန်၊ ဝသုန္ဓရီ၊ ဒေဝီသိကြား၊ ရှစ်ပါးကျိသို့မ၊ င်းတို့မှတ်ဘွယ်၊ ပုံသွယ်တသီး၊ သူကြီးကျင့်မှု၊ ဂုဏ်ခြောက်စုနှင့်၊ ဆယ်ခုမမှ၊ ဗလငါးတန်၊ စွမ်းအန်သုံးကြောင်း၊ မကြားတောင်းသား၊ နည်းကောင်းကျယ်ဝန်း၊ အဆန်းဆန်းလည်း၊ မေးမြန်းဘွေရှာ၊ မှတ်သားနာ၍။ ။သက်ဘေျာက်ကင်း စင်စေမင်း။

၃၉။ ထိုမှတပါး၊ ယောကျ်ားတကာ၊ ဘွေရှာနိစ္စ၊ တတ်အပ်လှသား၊ သိပ္ပရတနာ၊ ဆင်မြင်းမှာတုံ၊ သမ္ဘာရင့်ညောင်း၊ တုံမဲ့တောင်းသား၊ စောလောင်းရန်နင်း၊ ဥတိန်မင်းဟု၊ ဝှန်ပြင်းကျော်ထိပ်၊ ခေါင်ပက္ကိတ်၏။ ကိုတ်လိပ်သင်ထွေ၊ ဥပဒေ၌၊ တတ်နေလုံခြုံ၊ စီရင်တုံ၍၊ စေ့စုံများကျယ်၊ စီးနင်းဘွယ်လည်း၊ တင့်တယ်ပြသဲ၊ ဓာရဏဖြင့်။ ။လွေထမကင်း ကျင်စေမင်း၊

၄၀။ သူကြီးဘေးဘိုး၊ ကျင့်ရိုးအညီ၊ ထုံးစံမှီ၍၊ အစီအလျဉ်၊ အစဉ်အသင့်၊ နိမ့်မြင့်ဆင်ခြင်၊ ဂုဏ်ဒင်များနည်း၊ ပစ္စည်းလျော့တင်း၊ အရင်းအဖျား၊ ရည်သွားရှိမဲ့၊ ပြိုင်နှိုင်းရှဲ့၍၊ လေးတွဲ့စာနာ၊ ပေးကမ်းကလည်း။ ။ပညာမြော်တင်း ရွှေးစေမင်း။

၄၁။ သံသရာစက်၊ အဆက်ဆက်က၊ လေ့ကျက်ဘူးစ္ဥာ၊ ဝါသနာကြောင့်၊ ပညာရင့်ညောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ ကျိုးကြောင်းဟုတ်လျှ၊ ထုံးစံပြုသား၊ ဆုံးမစကား၊ ကျေးဇူးများကို၊ ကြားကြားသရွေ့၊ ရှင်ပျော်မွေ့လျက်၊ နေ့လည်းမကင်း၊ ညဉ့်တွင်းမကွာ၊ မှတ်သားနာ၍၊ ဘွဲ့ရှာစူးစမ်း၊ ပြောဆိုကျမ်းလည်း၊ စိတ်ဝမ်းကြည်လင်၊ သားဘခင်ဟု၊ တိုင်ပင်လျှို့ဝှက်၊ ထဲနက်ရေခြား၊ ပြင်တပါးသို့၊ မကြားစေချင်၊ မမြင်စေလို၊ မဆိုစေမှု၊ တခုခုဌာ၊ မြော်ရှုသတိ၊ မင်းရိပ်သိ၍၊ မျက်စိမမြင်၊ ခေါ်လျှင်မကြား၊ လျှာမဲ့ငါးသို့၊ ဆွဝါးခင်ပွန်း၊ ဘွဲ့မေးမြန်းလည်း၊ တခွန်းမပွား၊ မင်းစကားကို။ ။စိုက်ထားဝမ်းတွင်း ကြေစေမင်း။

၄၂။ ရန်သူငြိုးဘက်၊ နှောင့်ရှက်ငြိတွယ်၊ အန္တရာယ်သည်၊ အကယ်မျက်မြင်၊ စိုးစဉ်းထင်မူ၊ သေရှင်အရေး၊ နှစ်ထွေးမရည်၊ စွန့်အံ့ဝါသည်ဟု၊ ဆောက်တည်သောလျှက်၊ စွန့်ခွင့်ရောက်မူ၊ ရှံ့ကြောက်မဲ့တန်၊ အရင့်ဝန်ဌာ၊ ကုမ္ဘဏ်ယက္ခာ၊ သီဟခြေသံ့၊ ရင်ဆိုင်တွေ့လည်း၊ ခါရှိမဆွန့်၊ အသက်စွန့်လော့၊ အဝန့်နောင်လာ၊ လူတကာတို့၊ ပြောရာဥဒါန်း ကမ္ဘာထွန်းသို့။ ။မော်ကွန်းဖြစ်လျှင်း လေးစေမင်း။

၄၃။ အနုးအဝေး၊ အနွေးအလျင်၊ စရင်မစ၊ အငှအဝေ၊ အဝေးအပါ။ အရာကြီးငယ်၊ ပြုဘွယ်ဘွယ်၌၊ လိုမယ်ကိစ္စ၊ အားရအောင်အောင်၊ ရည်စောင်ထဲလာ၊ ကြိုးသောခါလည်း၊ ညီညာအားထုတ်၊ သဘောဟုတ်ဖြင့်၊ မယုတ်မလွန်၊ တော်မှန်ဖြောင့်စင်း၊ မှားယွင်းမရှိ၊ သမာဓိဖြင့်၊ သတိုံဆည်၊ စောင့်အပ်သည်

တွင်၊ ဆံခြည်တတန်း၊ တပ်စွန်းမချစ်၊ လောဘမြစ်၍။ ။တင်ပြစ်လတ်ကင်း ကွေ့စေမင်း။

၄၄။ လျှို့ဝှက်ထဲကြံ နက်စံရည်ကောင်း၊ သူ့အကြောင်းကို၊ ချောင်းမြောင်းနှိုးနှယ်၊ သံအောင်ရွယ်မူ၊ ပဲ့လယ်အရပ်၊ မတင့်အပ်ဝယ်၊ ထက်ကြပ်မှာ၃၊ နေကာမတွေ့၊ ကြည့်၍မမြော်၊ နာသော်မကြား၊ လူအမျှားကို၊ ဝှက်ထားမြဲကျိတ်၊ ထဲကြံစိတ်ဖြင့်။ ။ တိတ်ဘိတ်ဝှက်ခြင်း ပြေစေမင်း။

၄၅။ ခပ်သိမ်းကို၌၊ ဟူသမျှသည်း လုံလမင်္ဂလာ၊ မပေ့! မမေ့၊ ညှဉ်နေ့မဟူ၊ သတိမူ၍၊ မွေးမြူကြောင်းလမ်း၊ စုံစမ်းစာနာ၊ နက်ပညာဖြင့်၊ ရှေ့လာနောက်နစ်၊ ကြံစိစစ်လော့၊ အပြစ်ကိုယ်ဝယ်၊ ဆိုဘွယ်ရှိပ်ဘင်၊ မရောက်ခင်က၊ အမြင်မရှိ တွေးမသိသည့်၊ မျက်စိမပွင့်၊ ညှာတ်မရှင့်၍။ ။အကျင့်အချင်း ကွေ့စေမင်း။

အနုသာသန ဆုံးမစာ ကျိတ္ထင် ပြီး၏။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ၏

တိုလောကဟု-ချီ လက်ဝ

၁။ တိုလောကဟူ၊ မရဏိုင်းတူ၊ ဘက်မပြုသည့်၊ သုံးဆူရတ
နာ၊ မာဘာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊
ကိုသောကြစေ၊ သာမကောက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို၊
မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သိုပင်၊ ဆုံးမယင်သည်၊ ဝမ်းတွင်
အမြဲသွတ်။

၂။ ကယောင်ကယက်၊ ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊ စား
သောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယုစဲ၍
အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား မိဘအားကို၊ နှိုးကြားမပြတ်၊ မှတ်သစ်
တုံပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ပြု၍မပြတ် နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းသလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊
မြင်လျှင်မဘွပ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လယ်၍မပြတ် တံမြက်စေတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ ဘောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်
သော်၊ ခေါင်းညိတ်သွတ် သွားခဲ့ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်။ ကစား၍သာ၊ ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်ရေဒဏ်၊ ပေးရန်မှန်သည်၊ခံမည်သာကြံတော့ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ည၌နံနက်၊ ကျိန်းစက်မွေ့ယာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာယူငြား ခေါက်သင့်းထား။

၈။ သက်နန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခာရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာသည်များ ပြင်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်ယူလှမ်း၊ ဝတ်သက်နန်းကို၊ ခွျေးစွန်းမူကား၊ နေပူဖြန့်လှား သွင်းခေါက်ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖဲမသွား၊ ယပ်လေခတ်၍ နေထံပါး။

၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သော်ခါ၊ တစာစာနှင့်၊ ပြာပြာလောင်လောင်၊ တလောင်လောင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနိုးကပ်၊မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊မတ်တတ်ထိုး၍ မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာနိုးဝေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊ စကား သည့်နှယ် မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဉ်းဘဉ်း၊ ဆရာ့ဉီးကို၊ ခွဲး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွားခယ တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းဗျပ် ကို၊ ပွတ်ဟုံညစ်ကြေး၊ မြူမှုန်းမတင် စင်အောင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိ သော်၊ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား ကောင်းကောင်းထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊ ကြားသော်ခဏ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားခဏ လာ ပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာ နာ၊ညီညာဖျဖျ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟန်ပြင်းသည့်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊ ညီသွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ကိုအဘ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ နှိမ်ချ လေ။

၂၄။ ဂိုဏ်သေတုပ်ကွဲ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊ နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်း သွက်လူပေ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊ ဘဆောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကားမိုက်မဲ မပြောနှင့်။

၂၆။ လူဘွယ်တန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာသည်ကို၊ လဲကာခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်နှေ့ည ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်းဆေးမီးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်ခဏ တည်ပါကြ။

၂၈။ မင်းသွားငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကားဘောက် ဆတ် မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မခြာ၊ ဆုလယ်လာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားရရ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသံဃာ၊ ဟည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး ဖျာသင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖျဖျ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊ တပည့်တော်တို့၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာ လျောက်ပတ်၊ လက်ကတော့ကို ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမှေသိမ်၊ ကွန်ခြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ။ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းနှင့်၊ ဟိန်း ဟဲ့ မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှာ၊ တခြား မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မသင့်တတ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွဲလိ၊ တစီစီနှင့်၊ တဟီဟီသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိန္နနွတ္တာ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကငယ်သည်၊ နှင်ဟယ် ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချပ်ချည်၊ မှောက်လဲဖိ၍၊ သတ်မည်ကို

ထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်လှုရိုသေ၊ အချင်းချင်း ကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအောအာရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊ သားရင်း တူကဲ့ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သက်နှံးအဝတ်၊ ချုတ်ထားပစ်လေ၊ မရိုသေ၍၊ ကလေကဝ၊ စုတ်ရှလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာနေခင်း၊ အင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်း ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့် မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရွေကာနှုးစုး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင် နှင့်၊ ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ် မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ 'သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ်၊ သုံး ဘူယမသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကုလည်း မသောကနှင့်။

၄၁။ ကြီးသူငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ကသမျှလည်း၊ မိဘဆရာ၊ ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိကိုသာ၊ ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ ထိုသူငါကို၊ မပါမည်လား၊ ဘယ်ခန့် ညာဟု တုတုပပ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒက်ကဒက်၊ ဆရာ့ဒက်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းစ့။

၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဂေတို့၊ ချိုချို ငံငံ၊ ကဲ့ရဲ့ကျိစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ဦးသာကြစေ၊ မြွေပွေးမြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့ ရှံကြောက်စေ။

၄၃။ မွေတော်ခတ်တော်၊ ရုပ်ထုတော်ကို၊ ပုံးမြောမပြတ်၊ ရွေကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်ဘက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊ ချိန်ဝါ

ရောက်သော်၊ ဝတ်လျောက်မပျက်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား, တရား, သဃ်ာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါကသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊ ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တွင်လည်းရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အခွိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊မရွင်မျက်နှာ၊မသာမချို၊ ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်မောခြင်းလည်း မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တည်ညံသည်၊ စာအံစာဖတ်၊ ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲ၊ သည်လည်းညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆိုထွေပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုန်းထမ်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခဲလည်း၊ အကွာရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှလှစေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊ တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်ကောင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စစကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ် ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဖတ်စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊စကားဖောင်ဖွဲငြား၊ စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်မောခြင်းလည်း မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငြ၊ ဘင်ပုန်းပေမှာ၊ လက်မက္ခာအောင် စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွားခေါင်းပေါင်း၊ နားတောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာမြူးရွှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့ သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သက်နှံးမှာလဲ၊ ပိန္ဒဲအပြင်၊ လှုစေချင်၍၊ လှုင်လှုင်ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊ နန္ဒင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကိုလည်း မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒဿသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုဒပါဠ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်ကြပ်မြဲထွေ ညီလှုစေ။

၅၄။ ရွေးဆရာမှန်၊ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏။ နှုံမျ အကျော်၊ မိန့်တော်နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ ပါဠိဂါထာနှင့်၊ လက်ံာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မြန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်းကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပါချင်လျှင်၊ သက်သာခိုက်ကို သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကခွာသော်၊ နောင်ခါ နောင်တ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာနေကျိုး နပ်မည်ပ။

၅၃။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်ထားဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစဲလျှင်၊ သဲဒဏ်ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံတော့ မင်းတို့ကျော။

၅၄။ ယခုအခါ၊ သာသနာတွင်မူ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှသာမကော၊ ဖြစ်စေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသဃ်ာ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊ ဆိုရှာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်သည်သာ၊ မြတ်ရာဆုသာ လှမ်းပါလေ။

၅၀။ ရှင်သီလဝံသ ထေရဂုဏ်၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြား က၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရှာ။

၅၁။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရကိုယ်ထိုးသာ။

၅၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၅၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နှမ်း၊ ဝမ်းမျှ ဖဝပါ။

၅၄။ မျက်နှာညိုးပါး၊ လူဝင့်နွားအများစေစားရာ။

၅၅။ စေစားလေလေး ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၅၆။ ခြေကျောက်ပါးတိုး၊ လူမိုက်ကြိုး၊ နှုတ်သီးကစားစာ။

၅၇။ ဘယ်ဌာကိုမျှ၊ စဲမရ၊ ဟာလွန်ဘွယ်သာ။

၅၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချွေးရ သူ့ညစ်စာ။

၅၉။ ရခါသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။

၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခါင်း၊ ပြောင်းရွှေရပ်ခေါ်းစွာ။

၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလေးမလုပ်ပါ။
၇၂။ ပမာသင်္ဘင်သင်္ဘင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုယ်ဝင်ထိုးဟန်းကာ။
၇၃။ ကြင်နာရိပ်တ်၊ တလျပ်လျပ် ရက်ပြတ်ငတ်တို့ပါ။
၇၄။ ရှာပေ့ချေးငှာ၊ မရငြား၊ သွားရှိ ခိုးလေပါ။
၇၅။ ခိုးခါမိလေ၊ ထိုးခုတ်လေ၊ ကျလေပါပ်ရပ်မှာ။
၇၆။ ဤစာရွက်မြ၊ ဘုံးပဝန်း၊ ရဟန်းတွင်၊ လွန်ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့် ယခုဝါ။
၇၇။ လိမ္မာသ်တတ်၊ လောကဓာတ်၊ တက်လိမ့်မျာ၊ ဘုရင်ဆင်း၊
၇၈။ ဝါယာလုံလ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။
၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်အမျာ်းထင်။
၈၀။ ရှင်လူအမျာ်း၊ လွန်ခန်ညာ်း၊ သိကြာ်းနတ်အာ်ဒုင်။
၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း ပွင့်သစ်ပန်း၊ မန္တမ်းမျက်နှာမြင်။
၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သ်ပုလ်မြတ်ရှင်။
၈၃။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် ဖွဲ့ဆိုထင်ပေါ်။
၈၄။ ရပ်ဒုင်တပါး၊ ပြောင်းလဲသွား၊ ဝိုးမျာ်း ကျောက်အာသင်။
၈၅။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအာသ်ငှင်။
၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံကုင်။
၈၇။ မျာ်းပင်နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတေ
နတ်အာသ်ငှင်။

၈၈။ ပဉ္စင်ငါးမည်၊ နှတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။
၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရလှာပတ်ကုံးအင်။
၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရွှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။
၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမခွတ်ပင်။

ရှင်မဟာသီလဝံသ လက်ဝဲ ပြီး၏။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ၏

လက်သစ်တောင်တာ-လက်ာ

၁။ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်းသော်၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊ တောင်မြင့်မိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည်၊ မေမိဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထိုပြင်တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊ ဂုတလုံးသွင်၊ စိတ်ကထင်လျက်၊ ဦးတင်လက်ဏား၊ အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူရေအေး၊ လိုရာပေးရှိ၊ မွေးကျေးကြပေ၊ တထွေမှတ်သား၊ အခါးအချို၊ လူတို့ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြဿဆိုထွေ မျှိတတ်စေ။

၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊ ဖက်ရှိမဆို၊ ရိုသေလှစေ၊ ကိုကြီးအစ်မ၊ သည်နှစ်ဝ၊ မိဘကဲ့သို့ မှတ်ပါလေ။

၃။ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးရီးသားချင်း၊ ဘထွေးရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏဝုဇ္ဈ၊ ပစာယန၊ စိတ်ကသိစေ၊ ပြစ်မှားမိက မဲသင့်ခဲ့။

၄။ ပေါက်ဖော်သားချင်း၊ တဝမ်းတွင်းမှ၊ အရင်းအနှစ်၊ ဖွေစိစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အူတုံဖြစ်က ချစ်ကြလေ။

၅။ သေတူရွှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊ အဝင်းကြီးငယ်၊ ရှိခဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာကုန်း၍ ချန်းကြလေ။

၆။ ရှေးကစွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊ သူဂုဏ်ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင်သူ့အိမ်၊ ရောက်ခိုက် ကြိမ်က၊ မထိမ်မမြဲ ဂုဖူးသို့၊ ကျေးဇူးရှိထွေ သိတတ်စေ။

၇။ ဘယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မာဒိးရအောင်၊ သတိဆောင်၍၊ မောင်တို့ဆိုလေ၊ ပျားသကာသို့ ချိုလှစေ။

၈။ မတွေ့ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊ မထွက်ရအောင်၊ မာန်မာနကို ချုပ်ကြလေ။

၉။ သေနှင့်အရက်၊ စီးပွားဖျက်ကို၊ တစက်ကယ်မျှ၊ မသောက်ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော် ဟောသည့် အဆိပ်ရေ။

၁၀။ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ ၊ကြင်နာလှစေ၊ သူ့အသက်ကို ချစ်ပါလေ။

၁၁။ သူ့ဦးဥစ္စာ၊ သူ့ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးက၊ ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမေမိစ္ဆာ၊ သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ကာခဏ၊ သူသတ်ကျူးသည့်၊ ဘီလူးမည်၊ စိတ်က မသွေ ထင်မိစေ။

၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကားစမြည်၊ မြှက်သည်စစ၊ ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။

၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှု၊ စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ သေကာထုတ်ချောက်၊ ငရဲရောက်မည် ရှုံကြောက်စေ။

၁၄။ ဘုရားတရား၊ မြတ်ဗျားသံဃာ၊ အရိယာကို၊ မကွာနှေးညှာ၊ ဟတ္တာအဋ္ဌလီ၊ မြောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စီနှေးညှာ ကိုးကွယ်ကြ။

၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ အနတ္တာ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤဘုရားကိုးဖွဲ့ဝန်းတိုင်းသရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်ရှောက်၊ ဆောက်တည်ကြလေ၊ လည်တွင်ဆဲ့ဆဲ့ညှင်း၊ ပုလဲကဲ့သို့ မြဲလှစေ။

၁၆။ စာတတ်စာသင်၊ ရှင်သာမဏော၊ ထွေထွေကောင်းမှု၊ စုံတခုကို၊ ပြုစုကြပေ၊ မသွေမဖောက်၊ ကြိုးရာရောက်သော်၊ လျောက်လျောက်ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊ ကျင့်ဝတ်ပီတော့၊ ကိုယ်ကိုယ်ထိန်း၍ သိမ်းဆည်းလေ။

၁၇။ ဖုန်းတောင်းယာစကာ၊ ခံရောက်လာသော်၊ ယဒ္ဓါသုံးဝ၊ ထက်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြဲသည်၊ လှူရဲစေ။

၁၈။ နောင်ယံသရာ၊ ရိက္ခာဒာနဝတ္ထု၊ ကံကျေးဟူသည်၊ အလှူဘိုက၊ မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသောက်အိုးတန်၊ ကျဖန်များက၊ ပြည့်ငြားသည်သာ၊ ထုံးဟောင်းစာကို ထောက်ပါလေ။

၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၊ လူမိုက်မဲကို၊ ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ထပ်ကြမ်းဘုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလှန်သည်၊ ကောန်ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို သိတတ်စေ။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့သင့်ပို့ဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသဒီအောင်၊ ဟိရိသြတ္တပ်၊ စောင့်ကြပ်မဆို၊မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓိရှိရှင်၊ ဖြစ်လိုဖြစ်စေ၊ ငါမထေဟု၊ သရေမဆောင်၊ လူမှုန်းအောင်လျှင်၊ ·မောင်တို့ မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက်ဣန္ဒြေ၊ တည်ကြည်ထွဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်းမွန်၊ လွန်တော်မှန်လျက်၊ စိတ်မာန်မနှောင့်၊ နှုတ်လက်စောင့်သည်၊ သူကောင့်သွေးရည် ပီလှစေ။

၂၂။ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများ၏၊ နားမှာမဆန့်၊ မခန့်မလေး၊ သူမှုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်လက်နှမ်းအောင်၊ အသွမ်း မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၃။ မှုန်းဘွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်းခတ်သို့၊ လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မတည်မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်ဟု၊ သည့်နှယ် မဆိုရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြံဘိ၊ မိမိသဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလူချင်း၊ မေတ္တာကင်းအောင်၊ သတင်း မပုပ်ပါစေနှင့်။

၂၅။ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်တွင်၊ နှစ်လိုဘွယ်ရန်၊ ဖိုးထိုက်ဘန့်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊ လူမိုက်မဆိုရစေနှင့်။

၂၆။ နှလုံးသည်းခြည်၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန်စကား၊လူဖြစ်မှားဟု၊ အများ မဆိုရစေနှင့်။

၂၇။ မဖြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလားကျိသူ၊ မပြု ဟူ၍၊ ဗိုလ်လိုခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွ ရတတ်စေ။

၂၈။ အတည်အကျုံး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခနးရှင်ခန်း၊ လူတို့တမ်းကို၊ အော်အမ်းနိုင်ထွ၊ လောကဝတ်ကိုလည်း သိ တတ်စေ။

၂၉။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာပေါင်း၊ သူတော်ကောင်း တို့၊ အပေါင်းစည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပဲ့လမ်းကြုံငြား၊ အသွားအလာ၊ လှူဒါန်းကာလည်း၊ လက်ျာဘက်က၊ အင်္ဂါ လက်ကို၊ တဘက်ချလျက်၊ ကပ်ထအပါး၊ ဝပ်လျှိုးသွား၍၊ ကျောင်းသားပီထွ ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀။ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ စကားထွလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျနှိပ်၊ ပုဆစ်တုပ် လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်းထွက် လူပေ ဆိုရစေ။

၃၁။ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အာင်းအရာ၊ ရှိသောခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်းကို၊ ဒိုးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ ပီလှစေ။

၃၂။ အပေါ်အလွှင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစားကြက် ငှက်၊ မလေ့ကျက်နှင့် အသက်မွေးမှုတခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်ခင်း၊ မပျင်းမရိ မိမိတို့တွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ လူ့ဘာသာလျှင်၊ ဥစ္စာ ရကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလယ်သွား၊ မနေနားဘဲ၊ ပျားပီကုန်းတူ၊ ဝတ်ရည်ယူသို့၊ လူစင်မှုအောင် ကြိုးစားလေ။

၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ဆောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါးကို၊ ပြန့်ပွားလေအောင်၊ ကြောင်ပုဇွန်စား၊ ကျတ်ကျတ်ဝါးသို့၊ ယောကျ်ားပီထွေ၊ ဝီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း ရှိလှစေ။

၃၄။ သူ့ဂါစိုးပွား၊ ငါ့စိုးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြိုးလောဘကို မျှတစေ။

၃၅။ မမျှေမနှောက်၊ မကောက်မကျစ်၊ မလျှပ်လစ်ဘဲ၊ မစဉ်းလဲနှင့်၊ စိတ်ထဲဖြောင့်စေ၊ သူ့အကျင့်ကိုလည်း သိတတ်စေ။

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအပျူ၊ ဖြူသောနှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွ မှန်လှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်လျားဆွေးနွေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကားလိုက်လျော၊ စစပြော၍ နှီးနှောလေ။

၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်၏မလွဲ၊ လိပ်ခဲတင်းလည်း၊ ဟုတ်တည်းကောန်၊ အာမသန်နှင့်၊ မှန်သည်တစေ မရှိခဲ့။

၃၉။ မှန်ဘွယ်မှန်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ် အိမ်တွင်ဖတ်။

၄၀။ ဖတ်ပြန်သော်ကား၊ ဖတ်ပါမျှားက၊ သားမယားပင်၊ သိမြင်ကင်းကွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နှေတိုင်းကြားက၊ ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည့်။

၄၁။ နားမှာမဝင်၊ မသိမြင်က၊ သမင်ကဲ့နှား၊ တောင်သူလားသို့၊ မပွားပညာ မလိမ္မာဘဲ၊ မိစ္ဆာစိတ်ခိုင်း၊ ထူထိုင်းမှိုင်းသည်၊ ရိုင်းစိုင်းတောင်သူ၊ မိလက္ခာနှင့် တူလိမ့်မည်။

၄၂။ ရင်ဝယ်ဖြစ်ငြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဘုံးမိခင်၊ ဆုံးမသင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငါကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊ ဇကောင်းပါစေလို့၊ ဆိုပါသမျှ၊ သြဝါဒကို၊ နားမျှမထောင်၊ မကြားယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုက၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊ ဆက်များစဉ်၌၊ ချမ်းသာမည်ရေး၊ အလွန်ဝေးသည်၊ သေဘေးမလဲ့၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ရွေခဲ့ဘယ့်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လဲ့ဖယ်ကြံစည် လွတ်ပါမည်။

၄၃။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်ကောင်းစဉ်၊ သောင်းပြောင်းနှံစပ်၊ သည့်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာလျှင်၊ ပညာရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဤတွင် တခန်းပြီး၏သော်။

လက်သစ်တောင်တာ လက်ံာ ပြီး၏။

သားရွှေတောင်-လက်ာ

[ရတနာဘုံစံကျောင်း ကိုရင်ကြီး ရေးသည်။]

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မယ့်ဆက်ကြင်သည်၊ အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြုံချိုပျားသို့၊ မိအားဆုံးမ၊ အတတ်ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင်ဗိမာန်၊ ဇော တဝန်သို့၊ သက်နှံလူကြွ၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပျော့ပျော့တောင်း ပန်၊ သားရွှေရုံကို၊ လျင်တန်မိမင်း၊ ဆီနှင်းနှင့်၊ ထုံသင်း မွှေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလှောင်း၍၊ နားတောင်း လက်ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီဖဲဝါ၊ ခါသာသက္ကလတ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်ခြေကျင်း၊ ကျော့ကျော့ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန် ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့် ငှာဟု၊ ဆုရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမယ့် မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံကွေးသည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ စောင်မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင်ကျက်သရေ၊ တတ်မျိုးထွေကို၊ စုံစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မယ့်ဖအေ လျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဘတသီး၊ ငါလည်းတသွယ်၊ ဘွား ငယ်ဘွားကြီး၊ ဝရိုးတူကွ၊ ရှင်ပျလူစုံ၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန် ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေဇာပိဝေ၊ ဇာတ်

ပေါင်းတွန့်၊ နှိုင်းဖွလိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်ရှန်းရှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိုစမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို့၊ ရွတ်ကာသွင်သွင်၊ တတ်စေချင်၏။ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်းဆည်းမှ၊ ဒမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်းပြင်းစွာ၊ မှတ်စိမ့်ဉာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင်အမယ်မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊ မောင်မင်းဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာက၊ မျော်ကာလည်းကြည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမှည့်သိဂ်၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အသာလည်းဖွင့်၊ ဉ်ပေလင့်ဒဲ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊ ကျောင်းမှာနေဟု၊ ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊ မာတာမိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာဝပ်တွား၊ မြတ်ဆံပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားစေချင်၍၊ ရွှေစင်သက်ပေး၊ မကြာနှေးနှင့်၊ လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်းရွှေလှော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်းတော်ဗိမာန်၊ ဇောတဝန်သို့၊ မြတ်မှန်အထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သဲက်နှံရွှေတောင်အမယ်မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မယ့်ပန်းညိုသည်၊ အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊ မခံရက်သော်၊ လူပျက်လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်ကပ်၊ ပျက်ခြာတတ်၏။ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယူတုံယှဉ်သော၊ မယ်မင်းပြောအုံ၊ မစ္ဆောပုပ်ဟောင်၊ ငါးသေကောင်ကို၊ ပညောင်ရက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊ ငါးသာမပုပ်၊ ညောင်ရွက်

အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊ ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ပေး၊ မယ်ရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေးလျင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာ ကြဉ်ဖဲ့၊ အယူစဲ့၍၊ ဝမ်းထဲယုံ့ ယုံ့၊ ယုန်လျင်ကျုံ့သို့၊ ဆိုတုံ့မဝံ့၊ စောင်းမာန်ညှံ့လျက်၊ ကြောက်ရုံရိုသေ၊ မိမအောကို၊ ရိုသေခြည်တစ်၊ ဟုတ်ပေတတ်၏၊ သတ်မှတ်ပလေ၊ မအေ မိခင်၊ သွန်သင်လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံ ရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရဲလုံး၊ မဲဆံထုံးမှာ၊ ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာမြောက်မြင်၊ ကောင်းစေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေငြား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေသောခါဝယ်၊ ရွှေသာသျှဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်းလူနှု၊ သားမျက်ရှု၏၊ တန္တုပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျိုအရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါမူကား၊ ကြည်ဖြူခန့်ညား၊ လျှိုးဝပ်ဘွားရှိ၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ဉာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ဆားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလိဉ်၍၊ ပျံပျူးသာယာ၊ ငယ်သေးစွာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါစေလို၊ ဆိုတိုင်းယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ သက်နှံထုံသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်သွင်သို့၊ အိမ်ဘွင်မထား၊ မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊ မနေပါဘည့်၊ သင်္ဘောခိုက်ဘွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊

ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊မယ့်မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလေ့၊ထုတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာသင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းတော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊ ဘမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရုံကို၊ သင်အံမည်ကြောင်း၊ တဖျောင်းဖျဖျ၊ ဆိုမြွက်ဟသည်၊ ကြွကြွလှုမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊ အမယ်မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နှန်းဆိုအံ့၊ လူလိုသင်ထား၊ ငှက်ကျေးသားမှ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ လူ့ဘာသာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါမိန့်မှာ၊ ဒဿီလ်သာကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွတ်စီးဖြန်း၍၊ နေ့ချမ်းညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊ လေသာနန်း၌၊ ဖြန့်သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊ လဟာမိုးပြင်၊ ယက်ကောင်းကင်က၊ စွန်လျှင်သုတ်ထွေ့၊ ပါရလေသော်၊ သံချေညံညံ၊ ဘဝဲသျှမျှ၊ ရွတ်အံ့သန်းလန်း၊ ကမ္ဘာဌာန်းကို၊ မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊ စွန်လျှင်မနေ၊ လွှတ်လိုက်ပေ၏၊ အရှေ့မကြာ၊ ထိုအနာကြောင့်၊ နှိစ်ဝတ၊ မရဏဖြင့်၊ ပြောင်းကြွနတ်တံ၊ ကျေးသားစံသို့၊ သက်နှံလူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လူလူရာရာ၊ တတ်ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၈။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိဘကားကို၊ ရွှေနားချို့ချို့၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်တွင်၊ မိုက်ခေါင်အတိ၊ မိုက်လှဘိသည်၊ ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြွေသမားလည်း၊

သုံးပါးရတန၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ နားမှမဝင်၊ ပိတ်သောသွင်သို့၊ မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလွှမ်း၍၊ လူစွမ်းဘာသာ၊ အရှာရှာသို့၊ မြွေရှာသွားချင်၊ တည်းလေဝင်သော်၊ ရှာတွင် အမျှား၊ ယောကျ်ားမိန်းမ၊ နွေညမကွာ၊ သရဏကုံ၊ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်တည်၊ မြည်ကြသည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊ မြွေသခင်လည်း၊ ပြီးချင်ဘွယ်သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရှာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြွေလျှင်ဖမ်းမည်၊ သွားလေသည်ကို၊ တောလည်သို့ ရောက်၊ ထူးပေါက်တွင်း၌၊ မြွေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီစွာဖန်၍၊ သဏ္ဌာန်မယွင်း၊ နဂါးမင်းကို၊ အလျှင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေဟု၊ ပျက်ထွေအမျက်၊ ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေကလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊ သေအံ့ဥဟု၊ ပြေးရှာပင်ပန်း၊ အစွမ်းဂုဏ်ကို၊ ကိုယ်ပင်မယုံ၊ အသည်းတုန်မျှ၊ ထို့ရှာကလျှင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊ အမှန်းမသိ၊ ရွတ်မိကာကာ၊ ဂုဏ်တော့ကြောင့်၊ ကြားကာဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်းလည်း၊ ချက်ခြင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ ရှိသေမသတ်၊ အသက်လွှတ်၍၊ ကြည်လွှတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ချီးမြှင့်ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်ကြောင့်၊ မိုက်ဘော်မဝင်၊ ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊ သားရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံးအချာ၊ ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းဟန်၊ ပန်ပါစေကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမယ်မောင်။

သားရွှေတောင် လက်ာ ပြီး၏။

သားရွှေခဲ-လက်ာ

[နဂါးရုံဧကျောင်း ကိုရင်ကြီး ရေးသည်။]

၁။ မွေးသမိခင်၊ ဆွတ်ဆွတ်တင်၍၊ လည်တွင်ဆွဲရစ်၊ မကွဲခချစ်သည်၊ ရင်နှစ်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၂။ သားရွှေခဲ၊ ရဲရဲလှိုတောက်၊ ရွှေပင်ပေါက်သို့၊ တယောက်ဟူရ၊ ဖြစ်စကလျှင်၊ မောင့်ဘဝါမိ၊ စိတ်ညှိတိုင်ပင်၊ သားရွှေစင်ကို၊ ဂုဏ်အင်ကျေးဇူး၊ သူတထူးထက်၊ တောင်ဦးမြင့်မိုရ်၊ ဖြစ်စေလို၍၊ အပျိုအရွယ်၊ သင့်ရုံရွယ်က၊ မွေးမယ်လက်တည်း၊ ခမည်းလက်ငင်၊ ဆွတ်ဆွတ်ကြင်၍၊ ဗေဒင်လေးထပ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာဂုံဆောင်ရွက်၊ လွန်လေ့ကျက်သား၊ ထက်မြက်ပညာ၊ မြတ်ဆရာဝယ်၊ ကောင်းစွာကြပ်ကြပ်၊ မယ်မင်းအပ်သည်၊ ဃသပ်အမြဲ သားရွှေခဲ။

၃။ သားရွှေခဲ၊ တဝဲလဲလ၊ မိကိုတ၍၊ သားလှုရွှေကြာ၊ မနေပါနှင့်၊ ဆရာကောင်းထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ ကျိုးနွံဝပ်တွား၊ ရှိုင်းပါးနှင့်၊ သွားလည်းသာယာ၊ လာလည်းဖြည်းဖြည်း၊ ရေတင်လှည်းသို့၊ ခမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ မပျင်းထကြွ၊ ငိုရိယဖြင့်၊ ဇနည်နံနက်၊ ဘတ်တံမြက်နှင့်၊ သန့်သက်ရေမိုး၊ သုံးဘိုး

ညရေ၊ ထင်းခွေမီးယူ၊ ဒန်ပူတချောင်း၊ တကောင်းနှစ်ခု၊ လုံ့လပြုလော့၊ လေးခုသရက်၊ လေးခုကြက်နှင့်၊ လေးချက်အိုးမျိုး၊ ဤဆိုရိုးလည်း၊ မောင်မျိုးဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ ကောင်းခြင်းစုံအောင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရှေစင်ပုလဲ သားရှေခဲ့။

၄။ သားရှေခဲ့၊ ပန်းဘဲညပ်တူ၊ ပမာယူလျက်၊ အပူအချမ်း၊ အကြမ်းအနု၊ မောင်မင်းပြုလော့၊ တန္တုပုံကို၊ မိခင်ဆိုအံ့၊ နဂိုရှိသခင်၊ ရှေအိမ်ရှင်ကို၊ ဝန်းကျင်လူများ၊ လွန်ခန့်ညားသို့၊ ဝပ်တွားကျိုးနှံ့၊ လွန်ကြောက်ရုံလော့၊ ခြေရုံဆွေမျိုး၊ စည်းစိမ်ကိုးရှိ၊ မလျှိုးမပျပ်၊ မပြုအပ်ဟည့်၊ ထောင့်ကပ်ဖားရား၊ သွားလည်းနောက်ပါ၊ လာလည်းကြိုဆို၊ ဆိုလည်းကွက်၊ မျက်နှာချရှိ၊ မင်းခအာသင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရှေစင်ပုလဲ သားရှေခဲ့။

၅။ သားရှေခဲ့၊ သားရဲထူသပ်၊ ချောက်မြောင်ကျပ်ဝယ်၊ လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မျောက်မယည်သို့၊ နေတည်မကျ၊ တကြွကြွနှင့်၊ သားလှကျောင်းမှာ၊ မပြုပါနှင့်၊ သမ္မာအယူ၊ သဒ္ဓာဖြူလျက်၊ ကန့်ကူပေဖြုန်း၊ ကညစ်တုံးမျ၊ ကုန်းကုန်းကုတ်ကုတ်၊ ကြိုးအားထုတ်ပ၊ ဆရာ့ထံ၌၊ ပုရပိုက်ထန်းရက်၊ တချက်ချက်နှင့်၊ ရေးကျက်သင်အံ၊ ကြံလည်းကြံလော့၊ ခြိုးခြံသဖြင့်၊ သမ္ဘာရင့်၍၊ သူနှင့်အတူ၊ လူနှင့်အမျ၊ စာပေကျွေ၊ ပုဗ္ဗပရ၊ သိပါမှလျှင်၊ မိဘဘိုးဘွား၊ ငါတို့အားလည်း၊ တရားကျမ်းဝယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ အကျယ်ယူငင်၊ ဟောစေချင်သည်၊ ရှေစင်ပုလဲ သားရှေခဲ့။

၆။ သားရှေခဲ့၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊ ဆိုခွင့်ဆိုရာ၊ စကားမှာလည်း၊ သကာအာလား၊ ပျားသို့လည်းချို၊ ချစ်ဘွယ်ဆိုလော့၊ ပုဂ္ဂိုလ်သမံ့၊

အရိယာအား၊ စကားနှင့်နှင့်၊ မသိုသင့်ဘူး၊ ဆူးနှင့်ဖက်သွင်၊ လူနှင့်ရှင်ကား၊ ဆူးတွင်ဖက်ကျ၊ ဆူးကျဖက်ပေါက်၊ အပြစ်ရောက်၏။ ပဲနောက်ဟင်းလား၊ စကားများလည်း၊ လူကြွားလူပေါ်၊ လူသရော်ဟု၊ သူတော်အမျှား၊ မသနားတည့်၊ မြားနှင့်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ စောင်းနှယ်ညှိသွတ်၊ ပွတ်နှင့်ချောစွာ၊ ချိန်ခွင်လျှာသို့၊ ပမာပုံလျှင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရွှေစင်ပုလဲ သားရွှေခဲ့။

၇။ သားရွှေခဲ့၊ စွန့်ကြဲစိုက်ပျိုး၊ ကွေးကောင်းကျိုးကြောင့်၊ မည်းမလျှ၊ ဤဘဝဝယ်၊ လောက်ငဉ်စွာ၊ ရှိတုံပါလည်း၊ ပညာစက်လျှင်၊ အမြင်အမြော်၊ နည်းချေသော်ကား ဖြစ်ဖြစ်ရွှေရွှေ၊ သူ့ရွှေနေ၍၊ သက်သေပုံခိုင်၊ မသိနိုင်တည့်၊ ဆွယ်ပြိုင်တက္ခ၊ ဆို့သမျှလည်း၊ အ,သည့်သူသွင်၊ မျက်မမြင်သို့၊ ဆိုချင်မအား၊ ဆို့တိုင်းမှား၏၊ များသည့်ပညာ၊ သူတို့မှာကား၊ အဝါကာလ၊ ဒေသသင့်၍၊ ဆိုခွင့်တွေ့က၊ ခြသေ့သဘွယ်၊ ပြုံးရယ်ကားရှုး၊ မိန့်ရေးနောက်ဆုတ်၊ ဆိုတိုင်းဟုတ်လျက်၊ မရှုတ်မချ၊ ချီးမွမ်းရ၏၊ သားလှရွှေလှော် မယ်တော်ကသိုဏ်း၊ မိဆိုတိုင်းကို၊ ထုံးပိုင်းမယွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ကောင်းခြင်းစုံအင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရွှေစင်ပုလဲ သားရွှေခဲ့။

၈။ သားရွှေခဲ့၊ မိုက်မဲယုတ်မာ၊ လူမိစ္ဆာတို့၊ ဥစ္စာစပါး၊ ရှိ.ပါငြားလည်း၊ ထွေပြားမှုယာ၊ ဖြစ်လတ်ပါသော်၊ မှုးမော်တွေတွေ့၊ ဗျာပါဝေလျက်၊ မနေမသာ၊ ဥုံးပျက်နှာနှင့်၊ ပညာရှိပါး၊ ဆည်းကပ်သွား၍၊ စကားတိုးတိုး၊ ဥစ္စာတိုး၍၊ ရှိခိုးပန်ထွာ၊ ခစားရာ၏၊ ပညာရှိမှု၊ ခြသေ့တူလျှင်၊ မယှဉ်ကြွေးဝဲ၊ သူ့ရွှေနေ၍၊ ပြေပြေပြစ်ပြစ်၊ အဆစ်ဆစ်ကို၊ အမြစ်တူးပြီ၊ သူ့

သို၏၊ ဤသို့နည်းယူ၊ မကျင့်သူသည်၊ သုံးဆူပိဋကတ်၊ လေးထပ်ဗေဒင်၊ တတ်အောင်သင်၍၊ ဒုရင်ထိပ်ခေါင်၊ မှန်ကင်းထောင်သို့၊ ပြောင်ပြောင်ညီးညီး၊ ဉာဏ်ဆီမီးဖြင့်၊ အကြီးအငယ်၊ အရွယ်အလတ်၊ ယုတ်မြတ်ထွေပြား၊ မျိုးလေးပါး၏၊ တရားသဘင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရှေစင်ပုလဲ သားရှေခဲ့။

၉။ သားရှေခဲ့၊ မဲမဲမောင်းမောင်း၊ မျက်တော်ချောင်း၍၊ ထန်းစောင်းလျှော်သား၊ တံမြက်ဝါးနှင့်၊ လက်ဖျားကိုင်ယူ၊ ရိုက်တော်မူလည်း၊ ဆံမြူခြမ်းမျှ၊ စိတ်မခွန့်၊ မိဘဆရာ၊ မေတ္တာမပြား၊ ဤသုံးပါးကား၊ မုန်းထားပေ၏ဖြူ၊ ချစ်မူအဆဲ၊ ရှိလေမြဲဟူ၊ ပုံစံယူလေ၊ စိတ်ကိုဖြေလော့၊ တထေပုံနှော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ ကျောကျောရင်သွေး၊ ငါတို့မွေးသည်၊ ခွေးငယ်ကိုမူ၊ လှုန်ကန်ယူ၍၊ ကလူန်ပိစက်၊ ရိုက်ပုတ်လျက်တည့်၊ တက်တက်ခေါ်ထ၊ ထိုခဏ၌၊ မြီးပွလှုပ်လှုပ်၊ နားရွက်ကုပ်၍၊ စုတ်စုတ်ချဉ်းလေ၊ စိတ်ကိုဖြေဦး၊ ပုံသေခွဲသွင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရှေစင်ပုလဲ သားရှေခဲ့။

၁၀။ သားရှေခဲ့၊ နက်နဲပုစ္ဆာ၊ ပြဿနာကို၊ ပညာဝိ၊ ဒဖြေနိုင်ဘိသည်၊ ပဏ္ဍိတ္ဝင်ခေါ်၊ ဆရာကျော်၏၊ ထံတော်ခယ၊ ရိုတုပ်ကွလျက်၊ ပါဒစက်အောက်၊ ရှေတော်မှောက်ဝယ်၊ စောင့်ရှောက်လုပ်ကျွေး၊ တကွေးကွေးလျှင်၊ အဝေးမကြာ၊ သင်ဖြူးပျာနှင့်၊ အိပ်ရာခေါင်းအုံး၊ စုံသုံးသောက်ရေ၊ အထွေထွေကို၊ သက်ဒဝသားလှ၊ မဆိုရအောင်၊ သတိဆောင်၍၊ ပူလောင်ကာလ၊ ငိမ့်ဆွဲလျှင်၊ ဆောင်းလချမ်းအေး၊ မြောက်လေသွေးလည်း၊ အဝေးမကွာ၊ ထံတော်မှာလျှင်၊ သဒ္ဓာကြည်နူး၊ မိုးမယ်ဖြူးနှင့်၊ သားဦး

မောင်ပု၊ နေ့တိုင်းပြုလော့၊ ဗဟုကိစ္စ၊ ရှိသမျှကို၊ ထက္ကြသိမ်း မြန်း၊ သက်နှံးခေါက်လိပ်၊ သပိတ်သိမ်းပဲ့၊ ရေပူရေအေး၊ လုပ် ကျွေးမပြင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ ကောင်းခြင်းစုံလင်၊ ဖြစ်စေချင် သည်၊ ရှစ်ပုလဲ သားရှခဲ။

၁၁။ သားရှေခဲ၊ ခပဲများစွာ၊ လူမိစ္ဆာတို့၊ ဥစ္စာရှင်၊ ဆန်ရေစပါး၊ ပတ္တမြားသန္တာ၊ နီလာဇောတ၊ ဝေဠုလတ္ဒင်၊ ကျောက်မြထင်ရှား၊ ဥစ္စာများလည်း၊ တပါးဘဝ၊ အနိစ္စဖြင့်၊ ပြောင်းကြွသောခါ၊ မပါကိုယ်ထီး၊ ချည်းနှီးသက်သက်၊ ကျိုး ဆက်မထင်၊ ရှိသည်ပင်တည်း၊ ရှစ်သားလှ၊ သုံးလူဘ၏၊ ဓမ္မကျမ်းလာ၊ အဖြာဖြာကို၊ သဒ္ဒါချီးမြှင့်၊ ယခုကျင့်မှ၊ နောက် ဆင့်နောင်တော်၊ ရှိန္ဒတ်တော်က၊ သုံးဖော်လူဘ၊ မိန့်ချ ကလျှင်၊ သားလှရှစ်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်၍၊ မသင်မကြား၊ သဘော အားဖြင့်၊ တရားသုံးပုံ၊ တတ်လေကုန်သော်၊ ကြိုက်ကြုံပါလို၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ မင်္ဂိုလ်တရား၊ မောင်ဟောကြား၍၊ တရားမဂ္ဂင်၊ ရပါချင်သည်၊ ရှစ်ပုလဲ သားရှခဲ။

၁၂။ သားရှေခဲ၊ မိတဲ (တေး)သုံးလူ့၊ သဗ္ဗညူသည်၊ လေးခုသစ္စာ၊ သမ္မိဒါန့်၊ အသာဓာရဏ၊ ဓမ္မခြောက်ခန်း၊ ဗောဓိနှန်းဝယ်၊ ရှန်းရှန်းရှိန်စော်၊ ပွင့်ခါသော်လည်း၊ မယ်တော် မျက်ရှု၊ ဤယခုက၊ သူတို့ကျိုးလို၊ ကိုယ်ဘို့ပြုစု၊ ဤကောင်းမှု ကြောင့်၊ သုံးလူ့သခင်၊ ဉာဏ်တော်မြင်၍၊ လူလျှင်လာလှည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု၊ ရှမြည့်နှိုင်းလျော်၊ ရှိန္ဒတ်တော်က၊ သုံးဖော် လူဘ၊ မိန့်လေကလျှင်၊ သားလှရှစ်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်၍၊ မသင်

မကြား၊ ပညာအားဖြင့်၊ တရားသုံးပုံ၊ တတ်လေကုန်သော်၊ ကြိုက်ကြုံပါလို၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ မင်္ဂလတရား၊ မောင်ဟောကြား၍၊ တရားမဂ္ဂင်၊ ရပါခြင်သည်၊ ရှေစင်ပုလဲ သားရှေခဲ့။

၁၃။ သာယာအေးချို၊ ကဗျာဆို၍၊ နာလိုနားဝယ်၊ ဆင်သဘွယ်လျှင်၊ ဝင်လွယ်စေကြောင်း၊ ဆရာကောင်းတို့၊ သံပျောင်းမာတာ၊ ပမာဆိုရန်၊ မိဆိုဟန်ကို၊ လျော်ကန်သဖြင့်၊ နားနှင့်သင့်အောင်၊ ယူဆောင်ဓိပ္ပာယ်၊ အသွယ်သွယ်ဖြင့်၊ လူငယ်နောက်သား၊ သင်ကြားကျင့်ရာ၊ ဤစာပုလဲ၊ သားရှေခဲ့ခေါ်၊ ကဗျာဆော်ကား၊ သင့်လျော်ရုံသာ၊ ရေးရာရှိတိုင်း၊ တူမန္ဒိုင်းသည်၊ ရှိတိုင်း ဤတွင် ပြီး၏တည်း။

သားရှေခဲ့ လင်္ကာ ပြီး၏။

ဒုတိယပိုင်း

(က) စာပေ

ဤအပိုင်းပါ စာပေ အကွာတို့၏ အရေးအသား၊ အသုံး အနှုန်း၊ အစီအကုံး၊ အထုံးအဖဲ့၊ အတွဲအဖက်တို့ကို သေချာစွာ လေ့လာ မှတ်သား၍ စာပေ ရေးသားမှုပညာကို ပိုင်နိုင်စွာ ရရှိနိုင်အောင် ကြံဆောင်သင့်ပါကြောင်း။

အကွၤရ၊ ခွဲထး သတ်ပံု

ဇယထု။ ။ရှေနန်းရှေလ့တ်၊ ဦးညွတ်မကၠာ၊ သုမွာဝယ် ရှေစာမ့တ်ရေး၊ မိန့်တော်ပေးတို့၊ နက်လေးဆုံးဖြတ်၊ ပညတ်တန်ဒီ၊ ညာဏ်မမ့ီလည်း၊ စဉ်စိရှေးမူ၊ တောင်သူလှေနံ၊ ထစ်ထုံးစံဖြင့်၊ မြဲမြံပိုက်ကျုံး၊ မ့တ်သုံးစေလို၊ ထုတ်ဘော်ဆိုအံ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်ညာဏ်ရှိ၊ မ့တ်နာသိလော့။

ရှင်။ ။ပတိဿကသာရ၊သာမ့တ်၏။ အရထုတ်ဘွဲ့၊ အဆွေအိမ်ရှင်၊ ဆင်ဖြူရှင်မျိုး၊ စကားရုံးဝယ်၊ ဟထိုး ရကြိုး၊

သျှင်။ ။တသိုးထိုမှ၊ ဒေယျ အဓေယျ၊ ဘဉ္ဇန် ဘောဇန်ဘာ၊ အာဝုံသောနှင့်၊ မိန့်ဟောသဒ္ဒါ၊ အာယသ္မာ၊ ဘဒ္ဒန္တ၏၊ အတ္ထထွေပြား၊ အသျှင်များမူ၊ မ့တ်သားဆန်းကြယ်၊ ဘဝယ် ယပင့်၊ ဟ ဆဲ့ဆင့်လော့၊

လွတ်။ ။မ့တ်ခင့်တရုံ၊ ဘုံစံတုလွတ်၊ နှိုင်းဧလွတ်နှင့်၊ ဒဂ်လွတ်ဆိုမူ၊

လွန်။ ။ပြုကျင့်အလွန်၊ အလွန်မြင်မြော်၊ ဘုန်းတော်အလွန်၊ အလွန်အကျူး၊ ကေားထူးဝယ်၊ ဟ မဆွယ်လင့်၊

လိုဏ်။ ။ဆန်းကြယ် မုခ်လိုဏ်၊ လိုဏ်သာရှာမျိုး၊ ဟ ထိုးလွတ်ကင်း၊

မင်။ ။ဂူတွင်းဥမင်၊ ရွှေမင်ဝေဝေ၊ မင်ဇေယ္ဓထိုးမြဲ၊ ဟဆဲမဘက်၊

မတ်။ ။ကွက်ရာဇမတ်၊

မာန်။ မာလ်။ ။ပြာဿဒ်ဗိမာန်၊ ပန်းမာလ်ထွေပြား၊ ဤသည်များလည်း၊ မှတ်သားရွေးကျောက်၊ ဟ မလျောက်နှင့်၊

နွယ်။ ။ထို့နောက်ဝံသ၊ ဂဂါတ္တအနက်၊ ဆက်နွယ်မျိုးနွယ်၊ မြတ်နွယ်ခေါ်ထုံးဟလုံး မဆင်၊

နုတ်။ ။ယူငင်ရွေးနုတ်၊ မွေးမင်နုတ်က၊ ထုတ်နုတ်စသည်၊ လောက ဝေါဟာ၊ စကားရာလည်း၊ မပါ ဟဆင့်၊

နိုင်။ ။ကြံခွင့်တတ်နိုင်၊ မတတ်နိုင်နှင့်၊ ပြုနိုင်မှုနိုင်၊ သိနိုင်တို့မှာ၊ ဧရာဟမျိုး၊ ယှဉ်ထိုး မဖြစ်၊

နှစ်။ ။ခုနစ်ဟူသည်၊ သခ်ၤာမည်လည်း၊ ထွေလည်ရှေးရိုး၊ ဟထိုး မဆံ၊

ပစ်။ ။မြဲမြံမှတ်ရေး၊ လေးသေနတ်ပစ်၊ ခဲနှင့်ပစ်က၊ စွန့်ပစ် ပယ်နိုင်၊

ပည်း။ ။ပည်းလိုင်ပည်းကြွယ်၊ တသွတ်ပည်းသီ၊ နည်းမှီဆင် ခြင်၊ ဖြင်ပည်းပေါပည်း၊ လိပ်ကမ္မည်းနှင့်၊ ယမ်းပည်း တဖြာ၊ ပည်း သခ်ၤာက၊

ပည့်။ ။သိတာဆိုလှည့်၊ တပည့်ဟူငြား၊

မည်။ ။သွားမည် လာမည်၊ ပြုရမည်တည့်၊ ဘွဲ့မည်သည်ာ၊

မည်း။ မှည့်။ ။ပမာပမည်း၊ ဘခမည်းနှင့်၊ ခမည်းစုက်လို၊ ပြာညိုနက်မည်း၊

မည်။ ။ငမည်းလူမည်၊ သစ်မည်စည်က၊ အမည်မှည့်ခြင်း၊ ရမည်းသင်းဝယ်၊ လွတ်ကင်းပင့်ရစ်၊ ရေးလစ်ထုံးစံ၊

ကြည်။ ချည်။ ။အသံတူငြား၊ ကြောင်းကဲ့ပြားသံည်၊ နှစ်ပါး
ငါ ည၊ ပသဂတ္ဂင်၊ဝိဇ္ဇပါဒ်ခဲ့၊ ဖဲကြည်ရှောင်ကြည်၊ ချိုချည်
ကစားခရာ ည ဖြင့်၊ သတ်ရတုံရှောင်း၊ကျိလုံးပေါင်းလည်း၊
ဦးခေါင်းမပါ၊ ည သတ်မှာရှင့်၊
ကြည်။ ခြည်။ သဒ္ဒါယုံကြည်၊ ခြောက်ရောင်ခြည်က၊ စသည်
ခေါ်ရိုး၊ စကားမျိုးမှာ၊ နောက်ပိုးဦးခေါင်း၊ ပါသင့်
ကောင်းဟု၊ မူဟောင်းရှေးစာ၊ မိန့်ဆိုမှာရှင့်၊
၍။ ၏။ ။ဉာဏ်ဝါန္ဒိုင်းရှည်၊ ၍နှင့်၏ကို၊ ရေးသည့်အခါ၊
အမြစ်ပါလေ၁၊ တံထွာလက်သုံး၊ ရှေးနည်းထုံးကို၊
ပိုက်ကျုံးစိမ့်ဥာ၊ လက်ာချိုမှိုက်၊ ကေပိုဒ်ဖြင့်၊ စဉ်လိုက်
သိရန်၊ အကြောင်းပြန်သည်၊ ထုံးမှန်မပျက်စေသတည်း။

၂။ ရွှေနားတော်သွင်း ခွဲထား

(ခွဲထားအယူ)

ပြု-ပျူ
ပျောင်-ပြောင်

(၁) ကမ်းယံပြုတို့၊ မပျူမငှာ၊

(၂) ဥဇနာပျောင်၊နန်းရွှေတောင်ထက်၊
ထွန်းပြောင်သုံးလ၊

ပြောက်-ပျောက်

(၃) ယောက်ဖမင်းပြောက်၊ ရာမပျောက်
လျှင်၊ တစီးရွှင်၏၊

ဖြား-ဖျား

(၄) သက်တင်ပိုက်ဖြား၊ သမီးသားတွင်၊
ရွှေးဖျားအကြီး၊

ကြီး-ချီး

(၅) ဘိုးတော်ကြီးတုံ၊ ရိုက်ချီး-

ကျံ-ကြံ

(၆) ကျံ ကျံ အောင်ပွဲခံက၊ လုပ်ကြံ
နောင်ရေး၊

ဖြာ-ဖျာ

(၇) ဟိုရွှေးစဉ်ဖြာ၊ သာသနာဝယ်၊ ဖျာ
သို့လိပ်ယူ၊ မင်းတဆူလျှင်၊

ချင်-ခြင်

(၈) ပြုကြုံချင်၍၊ ဆင်ခြင်မရှိ၊

ကြုံ-ကျုံ

(၉) နတ်ဝိသုကြုံ၊ စေထိုင်းကုံသို့၊ ယုံကျုံ
တတ်ပုန်၊ သေနတ်ဝန်နှင့်၊

ခြား-ချား (၁၀) သူ့ကျွန်တခြား၊ ထီးဆောင်းများ တို့၊ စက်ချားသို့ပတ်၊

ချယ်-ခြယ် (၁၁) လျောက်ပတ်ရွေးချယ်၊ မျက်စုံခြယ် လျက်၊

ယုံ-ရုံ (၁၂) ထိုဝယ်ကမ်းယုံ၊ နောက်တရုံကို၊

ချုင်း-ခြင်း (၁၃) မခုံပြုချင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ စလင်းဘုရင်၊

ပြောင်း-ပျောင်း (၁၄) နတ်ခွင်လဲပြောင်း၊ ဦးရီးနှောင်း တွင်၊ ညှံပျောင်းသည်းအူ၊

ကျူ-ကြူ (၁၅) မင်းရှေကျူကို၊ပုံကြူကြိုင်၊တခြူး ခြေးလျင်၊

ဌာ-ညာ (၁၆) ဟစ်ကြွေးဌာလျက်၊ ညီညာတက် ဆန်း၊

ကြောက်-ကျောက် (၁၇) ကြောက်ခမန်းတည့်၊ တိုင်းခန်းရှံ့ ကြောက်၊ သွားလေမြောက်က၊ မြကျောက်တန်တိုင်း၊ လှိုင်းဝဲပလုံ၊

ကျုံ-ကြုံ (၁၈) ရှစားကျုံသို့၊ ကြိုက်ကြုံခါထူး၊ မြတ်ကျေးဇူးကို၊

ကျေ-ကြေ (၁၉) လေးဦးမကျေ၊ ကပ်လုံးနေသို့၊ မကြေသမိုင်း၊ တလိုင်းသူ့ရှင်၊

ကျင်-ကြင် (၂၀) အသည်းကျင်၍၊ ချစ်ကြင်မယ့်ငင်း၊ ဗိုလ်ခပင်းနှင့်၊

ငြာ-ညာ (၂၁) လှေချင်းငြာ၍၊ ညီညာမရွဲ့၊ သုံး ဆယ့်ခြောက်စင်း၊

ကျင်း-ကြင်း (၂၂) လှေရုံကျင်း၍၊ အင်ကြင်းပွင့်ဝေ၊

ကျိုး-ကြိုး (၂၃) မိုးမြေပြတ်ကျိုး၊ အောင်စည်မိုး၍၊ ထပ်ကြိုးရှာလေ၊

ကြပ်-ကျပ် (၂၄) စေကကြပ်ကြပ်၊ ကိုယ်တိုင်ကွပ်၍၊ မြောင်ကျပ်ကျကျ၊

ငြင်-ညင် (၂၅) ဒီပကြောက်ငြင်၊ ဘိုးတော်ရှင်ကား၊ ယဉ်ညင်-

ကြောင်း-ကျောင်း (၂၆) မြစ်ကြောင်း၊ မြို့ကျောက်မြောင်း ဝယ်၊ မိကျောင်းရဲလှေ၊ ရောဝတီ၊ မြစ်လုံးနီမျှ၊

ကျက်-ကြက် (၂၇) စီစီကျက်ကျက်၊ အုတ်ကျက်ကျက် တည့်၊ ကြက်ကိုကြောင်ဘား၊ လိုက် သောလားသို့၊

ပြက်-ပျက် (၂၈) စကား ထင်ပြက်၊ ရှိပေလျက်ကို၊ ရှေးပျက်ခဲ့လေ၊

ကြံ-ကျံ (၂၉) စိတ်နေမှတ်ကြံ၊ ကြံ့ကြံ့ ခံသော်၊ လိမ်းကျံရှိမည်း၊တိုက်လှည်းရန်လုံး၊

ကျုံး-ကြုံး (၃၀) အစဉ် ကျုံး အုံ၊ ဆို ကြုံး ဝါးကာ၊ ဟစ်ကြွေးငြာ၍၊ ဟံသာမြို့မြောက်၊

ပျောက်-ယောက် (၃၁) ချိုလှာ ရောက်က၊ သုံး ယောက် နောင်ရင်း၊ တောင်တွင်း ချောင်း စာ၊

ကြား-ကျား (၃၂) တောင်ကမ်း ကြား က၊ ပြောက် ကျား-

ကြန်-ကျန် (၃၃) နီကြန်၊ စိတ် ပေါက် ပြန် သည်၊ ငံ ကျန်-

ပြီ-ပီ (၃၄) ဟူပြီ၊ စော်ဘွားညီလည်း၊ မ ပီ-

ချေ-ချေ (၃၅) ဆင်ချေ၊ ဆိုမှား ချေ သို့၊

ကြောင်း-ကျောင်း (၃၆) ဘမ္မေထိန်းကြောင်း၊ ရိပ်ဖြူဆောင်း ၍၊ ရှေကျောင်း စံပြီး၊

ငြီး-ညီး (၃၇) ချစ်မငြီးသည်၊ လှဲ့ ညီး မြဲခဲ့၊

ကျုတ်-ကြုတ် (၃၈) ရဲရဲမည်းကျုတ်၊ သွေးသံစုပ်၍၊ ကြုတဲကြုတ်-

မြည်-မည် (၃၉) မြည်အောင်၊ သောက် မည် ယောင် သို့၊

ချေ-ခြေ (၄၀) ခုမောင်တိုက်ချေ၊ခန့်လိုက်စေသည်၊ စစ်ခြေသူက၊ များလှပုန်းထိုး၊

ကြိုး-ကျိုး (၄၁) ရင့်ကြောင်းကြိုးသည်၊ကောင်းကျိုး ခပ်သိမ်း၊

ကုံ-ကြုံ (၄၂) မလိမ်းမကုံ၊ မင်းဖြစ်ကြုံလျက်၊

ခြမ်း-ချမ်း (၄၃) ဆော်ဖန်ဝေခြမ်း၊ အမှုထမ်းတို့၊ စိတ်ချမ်းစိမ့်ပင်၊

ကြိုက်-ကျိုက် (၄၄) သန့်စင်ခါ ကြိုက်၊ ယောက်ချင်း တိုက်က၊ ကျိုက်ကျိုက် ဆူကြိုး၊

ညီး-ငြီး (၄၅) ညိုးညိုးညီးညီး၊ ရွှေဖောင်ကြီးနှင့်၊ မငြီးရှင်လန်း၊ ရေပန်းတက်ဖြာ၊

ကျင်း-ကြင်း (၄၆) ပြိုင်သာ ကုန်းကျင်း၊ ပေါက်လဲကင်းသည်၊ ငါး ကြင်း ဆန်လု၊ ဆောင်းရတဲ့ဝယ် စိတ်ခုဟောရွမ်း၊

ကြမ်း-ကျမ်း (၄၇) မာကြော ကြမ်းမှု၊ တင်း ကျမ်း ရေကြည်၊

ကြယ်-ကျယ် (၄၈) ချမ်းကြည် ဝင်ကြယ်၊ နက်ဝှမ်း ကျယ်သား၊ ပင်လယ်ရေရှင်၊ မြစ် အပြင်ဝယ်၊ မာတင်ထွေပြား၊

ဖျား-ဖြား (၄၉) ရှမ်းမင်းဖျားကို၊ ဖြားဖြား ယောင်း ယောင်း၊ အပေါင်း မြေပေါ်၊

ကျော်-ကြော် (၅၀) သိန္ဓော ကျော် နှင့်၊ ငြာ ကြော် ပစ်ဖောက်၊ အမြောက် စိန်ပြောင်း၊

ခြောင်း-ချောင်း (၅၁) ပဲတင် ခြောင်းမျှ၊ လက်ခချောင်းသို့ စိပ်၊

ချောက်-ခြောက် (၅၂) ဦး ထိပ် ထုတ် ခေျာက်၊ မင်းဖြစ် လောက်ဟု၊ ဆင် ခြောက် ဆယ်မှန်၊ ထက်စွယ်ချန်နှင့်၊

ပျင်-ပြင် (၅၃) ကလန်သံပျင်၊ ရှာဖွေ တင်လျက်၊ နန်းပြင်စိုးယူ၊ ကျွန်းဇမ္ဗူဝယ်၊

ယုံ-ရုံ (၁၄) နတ်လူကြည်ယုံ၊ ထူပါရုံကို၊
ချေ-ခြေ (၁၅) တည်တုံသခင်္ဂျ၊ ရုံးစည်းထွေဖြင့်၊ မခြေမငံ၊ ဝင်းလျှဉ်ဇနာ၊
ကျာ-ကြာ (၁၆) ခြောက်နှစ်ကြာက၊ကျာကျာကြွေး ဟစ်၊
ဖျား-ဖြား (၁၇) မင်းစစ်မင်းဖျား၊ မလှည့်ဖြားပဲ၊
ကျဉ်-ကြဉ် (၁၈) အခဲအကျဉ်၊ ရေအယဉ်တုံ၊ ရှောင်ကြဉ်မဝံ၊
ကျိတ်-ကြိတ် (၁၉) တုံတုံခဲကျိတ်၊ အံသွားကြိတ်၍၊ ဗျာဒိတ်တန်ခိုး၊
ကြိုး-ကျိုး (၆၀) စက်မိုးကြိုးသို့၊ အကျိုးငှဲချိုး၊ ကြက်သီးဝှန်ပြင်း၊
ခြင်း-ချင်း (၆၁) ထပြန်ခြင်းကြောင့်၊ ချင်းနှင့်-
ချင်-ခြင် (၆၂) ကချင်၊ကြံဆင်ခြင်၍၊ထိုပြင်တသီး၊ ကျီးနှင့်လက်မြောက်၊
ခြောက်-ချောက် (၆၃) ခြိမ်းလိုက်ခြောက်က၊ ထုတ်ချောက်တဂုဏ်၊
ပျ-ပြ (၆၄) ရဲမုန်ပျောင်းပျ၊ တက်ရေးပြလျက်၊
ဖျား-ပြား (၆၅) ဗလခွန်အား၊ တရဖျားမူ၊ ဖောက်ပြားကျော်ဟိုး၊ သတိုးမင်းစော၊
ခြည်-ချည် (၆၆) တင့်မောရောင်ခြည်၊ ၊ရှဉ့်ချည်မှ၊
ကြ-ကျ (၆၇) မကြောင့်ကြပေ၊ ရဲနေကျကျ၊
ကျက်-ကြက် (၆၈) ချမ်းမြအုတ်ကျက်၊ပျံသည့်ကြက်သို့၊

ရောင်-ယောင် (၆၉) လျှပ်စက်အလောင်၊ တန်ဆာရောင်နှင့်၊ ကိုယ်ယောင်ရှက်နွယ်၊

ယယ်-ရယ် (၇၀) ဖြင်ပေါ်ယယ်၍၊ ငိုရယ်ကြုံကြုံ၊

ယံ-ရံ (၇၁) မြို့ငယ်သာယံတွင်၊ ခြေရံမနီး၊

မည်-မြည် (၇၂) သံကြီးလေးမည်၊ မိုးကြိုးမြည်သို့၊

ကြည်-ကျည် (၇၃) စိတ် ကြည် မေတ္တာ၊ ခိုင် ကျည် စွာသည်၊

ယို့-ရှို (၇၄) ဆရာဖုန်းယို့၊ တောင်ရှိဟူလောက်၊

ရောက်-ယောက် (၇၅) လျော့ ဘွယ် ရောက် လည်း၊ ခွက် ယောက်ရှေင့်၊

ပြက်-ပျက် (၇၆) ကြာနေလည်းပြက်၊ ပျောက်ခဲ့ပျက်၍၊

ရစ်-ယစ် (၇၇) ရန်မက်ထပ်ရစ်၊ ရန်မုန်ယစ်လျက်၊

ကြောင်း-ကျောင်း (၇၈) ရှင်ဖြစ်စေကြောင်း၊ ထိန်းကျောင်းသိထင်၊

ငြို-ညို (၇၉) မငြင်မငြို၊ နတ်မောင်ညိုလျှင်၊

ကျပ်-ကြပ် (၈၀) ကိုယ်ကိုကျပ်ကျပ်၊ စည်းကြပ်စွဲသုံး၊

ကျင်-ကြင် (၈၁) ပတ်ကုံးဝန်းကျင်၊ ဇမ္ဗူပြင်ဝယ်၊ အကြင်လိုအပ်၊

ယပ်-ရပ် (၈၂) ယပ် နှင့် ယပ် သို့၊ အရပ်မျက်နှာ၊ သမ္ဘာပဉ္စင်ဟုံ၊

ရှိ-ယို့ (၈၃) သင့်ရုံပျို့နှုံ၊ အနုမြူရှိ၊ မယို့ကံထူး၊

ယပ်-ရပ် (၀၄) ဝေးကြီးကမ်းယပ်၊ ပျာဘက်ရပ်သို့၊ မကပ်စုတ်စုတ်၊

ယုတ်-ရုတ် (၀၅) တယောက်ယုတ်ဖြင့်၊ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ၊ ပြတ်ကဲ့ကိစ္စ၊

ချ-ခြ (၀၆) လောင်မီးချလျက်၊ ခြခြမြေကြီး၊ မင်ထီး ရန်ငူး၊ ရန်ညှဉ်းခူးလျက်၊ စောလူးဆက်မြောက်၊

ခြောက်-ချောက် (၀၇) နှစ် ဆယ့် ခြောက် ဝယ်၊ ချောက် ချောက်-

ချား-ကြား (၀၀) ချားချား၊ မင်းကြားမချပ်၊ နှစ်ခု လပ်သော်၊ပိုးဟပ်ကြွက်ထု၊ ဖျက်ဆီး ပြုသည်၊

ကြန်-ကျန် (၀၉) တခုယုတ်ကြန်၊ ငရမန်ကို၊ မင်းကျန် ရစ်သား၊ ဖုန်းဖြင့်ဝါးသည်၊ ခဲ့ထား ရှေးနားတော်သင်းတည်း။ ။

၃။ ယငယ်ရေးသတ်ပုံ

(၁) ယငယ်ဝဏ္ဏာ၊ တာလုဇဖြင့်၊ မုချသေချာ၊ ရေးထိုက်ရာကို၊
လက်ာကမွည်း၊ တပေါင်းတည်းဖြင့်၊ ထုံးနည်းရှေးချယ်၊
နိဒါန်းသွယ်ပိမ့်။

ယ။ယျ်။ ။ မင်းဘွယ်စိုးယ၊ မြို့ပင်းယန္နင့်၊ ခယဝပ်တွား၊
ပြုပြေားယုယ၊ ထိန်းယတတန်၊ ယမန်ခေါ်မှု၊
ယခုဆိုလေ့၊ ယနေ့ယခင်၊ ထို့ပြင်ယခေါင်၊
ဇအောင်မြင်ဇေယျ၊ ဝေနေယျနှင့်၊ ဝယရွယ်
ချိန်၊ အစိန္တေယျ၊ မေတ္တေယျတည့်၊ ညေယျ
ငါးအင်၊ ဗေဒင်ယဇု၊ ယမုနာမြစ်၊ ကစ္စာယန၊
သခ္ခေါ်ယျခေါ်၊ ယသော်ဗိမ္မာ၊ အာဂန္တုက၊
ဟာယနရက်၊တချက်သိညီ၊ အာရီဗျာယ၊နာယ
ကန္နင့်၊ ယမခေါ်ထု၊ ယေဘုယျနည်း၊
သိပ်သည်းမှတ်ယူ၊ ရှေးသူထုံးမြတ်၊ ဝိနိစ္ဆယ၊
မောနေယျဟု၊ ဇယထုက၊ နိဿယမှီ၊ ဝစီကာ
ယ၊ သာကိယန္ဒယ်၊

(ယာ။ ။ ညပါယ်မာယာ၊ သခ်ယာတည့်၊ ကွမ်းယာ
စားဘွယ်၊ လယ်ယာလုပ်မှု၊ ယာဂုထမင်း၊

ဖြည်းညှင်းသာယာ၊ ချစ်ပိယာလည်း၊ ယာစ
ကာဘုန်းတောင်း၊ တကြောင်းပဋ္ဌမာ၊ ဒုတိ
ယာက၊ စသည်ပစ္စယာ၊ လက်ယာလက်ဝဲ၊
ယာ။ယီ။ ။ ပြုမြဲယာပီ၊
ယူ။ ။ တလီသိမ္မု၊ သက်အာယုက၊ ယုယုယယ၊
ယူ။ ။ ဝါဒအာယူ၊ သိမ်းပယူကိုင်၊
ယဲ့။ ။ မခိုင်ရဲ့ယဲ့၊
ယော။ ။ ထိုကဲ့အတူ၊ မှတ်ပုံမချို၊ ယောမြို့နဂရ၊ ယော
နကတိုင်း၊ ခြားပိုင်းပညတ်၊ ဝါယောမာတ်
က၊ ပယောဂလည်း၊
ယံ။ ။ ပစ္စည်းပယံ၊ ကောင်းကင်ယံနှင့်၊ မြိုင်ယံတော
ယံ၊ ကမ်းယံတခြား၊ သံကြားသုယံ၊ ကျမ်း
နိယံတည့်၊ နေ့ယံညဉ့်ယံ၊ မိုးယံအထက်၊ ခြေ
လက်ယားယံ၊ ဘယံဇာတ်ဟု၊ ဆယံဘုဉ်း။
ယား။ ။ ကျောက်မှန်ထင်ရှား၊ ပြပိုးယားနှင့်၊ ပြယား
ဂေါမိတ်၊ ပဋိက္ကယား၊ ယိုးဒယားပြည်၊
ကျောက်မည်သမုတ်၊ ဥဿဖယား၊ လင်မယား
နှင့်၊ ဘုက်ယားတမာ၊ ဝဲနာလည်းယား၊
ယား၍ ကုပ်ဖျောက်၊ စဉ်လျောက်သိမ်းရုံး၊
ယငယ်လုံးဟု၊ စဲသုံးမှတ်ရန်၊ကမ္ဘည်းကန်သည်၊
ထုံးမှန် မပျက် စိမ့်ဉာတည်း။ ။

(၂) မပျက်စိမ့်ဉာ၊ ကျမ်းလာဂထောက်၊ ရွှေးချယ်
ကောက်ပိမ့်၊

ယက်။ ။ ဂယောက်ဂယက်၊ လှယက်တထွေ၊ မြေကို
တူးယက်၊ ရွှေကြက် ယက်တည့်၊ လှိုင်းယက်
ရေဝဲ၊ ဆွဲသည့်ဘယက်၊

ယွက်။ ။ မယွက်မယွန်း၊ ယွက်ယွန်းတအင်။

ယင်။ ။ လှပုံယင်က၊ ဆင်ယင်တန်းဆာ၊ မကွဲကာယင်၊
တုယင်မှန်ကင်း၊

ယင်း။ ။ မှတ်ခင်းတခြား၊ ယင်းပျား ဆိုမြောက်၊
ကျောက်တွင်ပယင်း၊ ယင်းသို့ဆိုငြား၊

ယွင်း။ ။ မှားယွင်း ချွတ်ယွင်း၊ ယိုယွင်းတဆစ်၊

ယစ်။ ။ ယစ်မျိုးသောက်စား၊ ပျားပိတုန်းယစ်၊ အမှုန်
ယစ်နှင့်၊

ယင်္။ ။ ယင်္ပူဇော်ခြင်း၊

ယာဉ်-ယျာဉ်။ ။နွားမြင်းဆင်ယာဉ်၊ ကျွန်း ဂေါယာဉ်လည်း၊
ဥယျာဉ်မြို့ဝင်သာ၊ ဒကွဲဏာယာဉ်၊

ယဉ်။ ။ ရေယဉ်စီးပြေး၊ ယဉ်ကျေးယဉ်နှံ၊

ယဉ်း။ ။ ခေါ်မှုပဲယဉ်း၊ လွှန်ခဲယဉ်းနှင့်၊ ဦးယဉ်းအနာ၊
ယဉ်းနာတလီ၊

ယဥ်။ ။ သီသီယဥ်ယဥ်၊ ပုဆိုးယဥ်က၊

ယှဉ်။ ။ ဟယှဉ်ပြမှု၊ ယုဇနာတ်နက်၊ ပေါင်းဘက်တွဲ
ယှဉ်၊ ချဉ်းကပ်ယှဉ်နှင့်၊ စုပ်ယှဉ်တဖြာ၊

ယတ်။ ။ ဉာဏ်ဝါရှုနိုင်း၊ ကရိဏ်းပယတ်၊ အနိယတ်
လည်း၊ နိယတ်-

ယျတ်။ ။ နေယျတ်၊

ယန်။ ။ ပြာဿဒ်ဝေယန်၊ ဝေဇယန်တည့်။

ယွန်း။ ။ မှတ်ရန်တထောက်၊ ရှေ့နောက်ယိုယွန်း၊ ယွန်းပြည်တခြား၊

ယပ်။ ။ မြစ်နားကမ်းယပ်၊ စိုက်ထူယပ်လျက်၊ မိုးယပ်တဲ့မ်ယပ်၊ ပယပ်ရှာသား၊ နံပါးနံယပ်၊ လုံးယပ်သဖွာန်၊ခေါ်မှန်သည်၊ဗီဇနိယပ်၊ထောင့်ပါယပ်တည့်၊ လက်ယပ်ခေါ်ငြား၊ စပါးဒလှေ့ယပ်၊ မီးယပ်နာထ၊

ယမ်း။ ။ မျက်ယမ်းဆသည်၊ ခခယမ်းယမ်း၊ မို့မို့ယမ်းလည်း၊ ဘက်ယမ်းဖည်ယမ်း၊ တဖျင့်ယမ်းနှင့်၊ ယောင်ယမ်း ၊ယော်ယမ်း၊ ရှာယမ်းစမ်းက၊ ယမ်းပည်းမမှား၊ ယမ်းဆေးတသွယ်၊

ယာယ်။ ။ ပရိယာယ်နှင့်၊ ပြယာယ်-

ယယ်။ ။ ပေါ်ယယ်၊ အသွယ်သွယ်လည်း၊ ရေးဘွယ်ရုံးစည်း၊ ယငယ်ချည်းဟု၊ သိပ်သည်းကျည်းရုံး၊ လက်ဝဲကုံးသည်၊ ပိုက်ကျုံးမှတ်ရန် တဖြာတည်း။ ။

(၃)

မှတ်ရန်တသွယ်၊ ရေးဘွယ်ထို့နောက်၊

ယိမ်း။ ။ တောင်မြောက်ယိုယိမ်း၊ မခိုင်ယိမ်းနှင့်၊ ယိမ်းပါးနွဲ့ယိမ်း၊ တိမ်းယိမ်းတုံလတ်၊

ယုတ်။ ။ အမြတ်အယုတ်၊ သမ္မယုတ်က၊ ဌာနုပယုတ်၊ တခုယုတ်လည်း၊ သူယုတ်ယုတ်မာ၊ ယုတ်ညံ့စွာသည်၊ ဥစ္စာဆုတ်ယုတ်၊

ယုင်။ ။ ပြယုင် မိန့်မြွက်၊

ယုန်။ ။ ငှက်မည်လင်းယုန်၊ လနယုန်နှင့်၊ယုန်သတ္တဝါ။

ယုံ။ ။ သဒ္ဒါယုံကြည်၊ ယုံမှတ်သည်တည့်၊ ကြည်ယုံစိတ်သန်၊

ယောက်။ ။ ပန်းကန် ခွက်ယောက်၊ လူတယောက်က၊ နှစ်ယောက်စသား၊ ယောကျ်ားယောက်ဖ၊ ယောကျ်ဘမနှင့်၊ ယောက်မ ဟင်းချို၊ ခေါ်ဆိုတသွယ်၊ လင်ငယ်သယောက်၊ ဂယောက်ဂယက်၊ ယောက်ယက်ခတ်ငြား၊

ယောင်။ ။ သိကြားနတ်ယောင်၊ အယောင်ဆောင်တည့်၊ ပြုယောင် မှုယောင်၊ လှဲယောင်ယောင်ရှို၊ မျော်ယိမျော်ယောင်၊ နှာယောင်နဖူး၊

ယောင်း။ ။ တထူး ဖြားယောင်း၊ ချက်ဖယောင်းနှင့်၊ သွေ့ယောင်း-

ယိုင်။ ။ ယိမ်းယိုင်၊ ဒေယိုင်-

ယို။ ။ ယွင်းယို၊ ရွှေနောက်ယိုတည့်၊ စီးယိုကျယို၊ သနပ်ယိုနှင့်၊ ယိုကျိုတုံရှောင်း၊

ယို့။ ။ လည်းလျောင်းယို့ယို့၊ ပျပ်ပျပ်ယို့ဇေ၊ ထိုင်နေယို့ယို့၊ ယို့ယို့သွားလတ်၊

ယိုး။ ။ နတ်ယိုး စုန်းယိုး၊ သူခိုးယိုးခြင်း၊ ဤတသင်း
ကို၊ ထိုးရင်းမကွယ်၊ ယင်ယ်ဖြင့်သာ၊ ရေးအပ်
စွာရှင့်၊ ပညာဒေါင်ထိ၊ ကဝိတဆူ၊ ပြုလိုသူတို့၊
မှတ်ယူစွဲသုံး၊ နှလုံးမပြတ်၊ ပိုက်ထားအပ်သည်၊
ပညတ လောကတထွာတည်း။ ။

၄။ ဖဦးထုပ်နှင့် ဘကုန်းရေးပုံ လက်ာ

၁။ ဌာန်သြဌဇ၊ ဒုတိယအက္ခရာ၊ ဖန့်သာလျှင်၊ ရေးရာသမျှ၊ ရုံးရှုပြအံ့။ ကြက်ဖငှက်ဖ၊ အဖခေါ်ဝေါ်၊ ယောက်ဖတော်ကာ၊ ထည့်သော် ပုံးဖာ၊ စကားဖာန့်၊ စပ်ဖာစူဖာ၊ ပရဆေးမှာမူ၊ စူလနဖာ၊ နားမှာစုဝေး၊ နဖာချေးက၊ ဖာထေးတစိ၊ လုံးတင်ဘိမူ၊ ကပ်ဖိကျောက်ဖိ၊ ကြွက်ထောင်ဖိန့်၊ ဖိ၍လည်းထိုင်၊ ဖထိုင်ညောင်စောင်း၊ ပျော့ပျောင်းအောင်ဖ၊ နောက်ကိုဖိန့်၊ ဖိလိုက်ဆိုစမ်း၊ ပန်းသရဖီ၊ ဖီဖီဆန်ဆန်၊ ဖီလာပြန်နှင့်၊ မှင်ဆံဖီးဖီး၊ ငှက်ပျောဖီးက၊ ခေါင်းဖီးချည်ဖီး၊ ဖီးကုပ်တင်မူ၊ အဖုအဆစ်၊ သစ်ညသစ်ဖု၊ လုံးဖုစူစု၊ ဒီဃကူသော်၊ သရဖူမြစ်၊ သင်းကျစ်ဦးခိုက်၊ မကိုဋ္ဌသရဖူ၊ ဖဲအဖူက၊ ရောင်စုဖူးဖူး၊ ပန်းငုံဖူးနှင့်၊ ထွတ်ဖူးနဖူး၊ ကမ်းထိပ်ဖူးတည့်၊ စိန်ဖူးစိန်ခက်၊ ဖူး၍တက်က၊ ရွက်ဖူးပြန့်ထွ၊ ဧရွှင်ပေမူ၊ မောင်ပေလူဖ၊ မွေးဖေခေါ်ရာ၊ အနာအဖေး၊ အိမ်နောက်ဖေးက၊ ဖေးဖေးမမ၊ ပြုရလေနဲ့၊ နောက်ပစ်တဲ့မူ၊ မယ်ဖဲ မောင်ဖ၊ ရွှောင်ကြဉ်ဖဲနှင့်၊ ဖဲရထည်လွှား၊ ဖဲကစားတည့်၊ ပါးနားကိုဖဲ့၊ ပဲ့အောင်ဖဲ့နှင့်၊ လက်ဖဲ့ဖဲ့သည်၊ လူမည်ငဖေ့၊ ဖေ့အူဖောဖော ရောင်ဖောပုပု၊ ဖော်၍ပြက၊ မြေမှဘူးဖော်၊ မွေးပေါက်ဖော်နှင့်၊ ဆေးဖော်

ထုတ်ဖော်၊ အဖော်ရငြား၊ ဆံဖားရားက၊ ဖားဖားလာသည်၊ လူမည်ငဖား၊ မြေဝပ်ဖားဟု၊ ဤအစုသည်၊ ရေးမှု ဖဦးထုပ် သာတည်း။

၂။ ဆေးသောက်သည့်ဖက်၊ လက်ကိုဖက်နှင့်၊ ရှဉ့်ဖက် ရောစပ်၊ ဖက်သကပ်နာ၊ ဖက်သချာလေ၊ ဖက်ဆွတ်ရေက၊ ပျောက်ပြေခဲလှ၊ အနာ့ဖက်ခွက်၊ လက်ဖက်အဖက်၊ တောင် မြောက်ဖက်တည့်၊ တဖက်သားလူ၊ စိတ်မူဖင်ဖင်၊ တင်သားဖင်နှင့်၊ ဖင်ဖင်မူမျှ၊ ရှာပေ့ရတည့်၊ စိတ်ကဖင့်ခဲ့၊ ပြုန်မြင့်ကြာ၊ နွေးဖင့် စ့ာက၊ ရောင်ဝါစိမ်းဖံ၊ ခပ်ဖံ့ဖံ့နှင့်၊ ဖွံ့ဖွံ့ဆို့ပေ၊ စုန်းမြနတ်ဖမ်း၊ လက်ရဖမ်းတည့်၊ ဆိုစမ်းတဖန်၊ ရသာဖန်နှင့်၊ ဖန်မှန်စီသည်၊ ဖန်ရည်ဆိုးထပ်၊ စိုဖပ်ဖပ်နှင့်၊ ဖြူဖပ်စာဖတ်၊ ဝါဖတ်ဝါဖန်၊ နွေနက်ဖန်က၊ ကြိမ်ဖန်အိပ်ဖန်၊ မောင်ဖန်ခေါင်ငြား၊ ဖန်ခါး ဟူဘီ၊ မျက်စိစပ်ဖန်၊ စကားဖန်နှင့်၊ ဖန်တလဲလဲ၊ ထူးကဲလွန်မင်း၊ နတ်ဖန်ဆင်းက၊ သစ်မင်း ရေသဖန်း၊ သဖန်းနူနာ၊ ရေမှာမစ္ဆာ၊ ငဖန်းမတည့်၊ ကာယမိန်းမိန်း၊ ကိုယ်လုံးပိန်းက၊ စပ်ဖိန်းပူလောင်၊ ကျူရိုးဖောင်နှင့်၊ ဝါးဖောင် လှေဖောင်၊ ရေဖောင်ဖောင်က၊ ဖောင်ဖောင်ကိုက်ဝါး၊ ငဖောင်ငါးတည့်၊ ဖောက်ကား ဖောက် လျှိုး၊ ဝိသင်တိုးမှု၊ နွားကြိုးထည့်ဖောင်း၊ ပုဖောင်းဖောင်းနှင့်၊ ဖောင်းကားရှာမည်၊ ဆူသည်မြုပ်ဖောင်း၊ ငစည်ဖောင်းဟု၊ တကြောင်းခေါကြ၊ အမအဖို၊ လေမှတ်ဖိုနှင့်၊ မင်ဖိုလ်မီးဖို၊ သည်း လိုက်ဖို့က၊ ဖိုလ်သမာဝင်၊ သက်ငင်ရိုက်ဖို၊ ထိုမှတသီး၊ ဖိုသူကြီး နှင့်၊ မြကြီးယက်ဖို့ ပေါင်းမြက်ဖို့တည့်၊ အိုဝင် ပေးရဒေဖို၊ အဖိုးအဖွား၊ ခေါငြားတဖို၊ လမ်းဖိုဖိုနှင့်၊ ဖိုဖိုမြူးလာ၊ နှံသဘ

လိမ်းဖုံ၊ ဆေးအဖုံက၊ တောချုံပိတ်ဖုံး၊ စပါးဖုံးနှင့်၊ ဖုံးလွှမ်း ဖုံးစား၊ ကြုတ်ဖုံးမျှားသည်၊ ရေးငြား ဖအကွာတည်း။

၃။ စတုတ္ထကွရ၊ ဘန္ဒင့်ရေးရန်၊ ရုံးကာပြန့်အုံ။ ဘာသန္တရ၊ မာဂဓခွင်၊ သဘာဝသဘာ၊ ဝိဘင်္ဂါဘင်၊ စသည်ပုဒ်ထုတ်၊ အနက်ပြန်ဟော၊ ဉာဏ်သဘောနှင့်၊ ပုံးဘောဇ္ဈတ္ထိဘော်၊ သုံးဘော်ရပ်ရှာ၊ ဘော်ကျူဝါက၊ သာခွာဘော်ရှက်၊ ဟိုမှာဘက်နှင့်၊ ရှောက်တောင်ဘက်၊ သွားမည့်ဘက်တည့်၊ သဘက်ဘီလူး၊ ပျော်ကြူးသဘင်၊ ဥပါဒ်ဘင်နှင့်၊ မာရဘင်နာဘင်၊ ဘင်နာခေါ်မှု၊ ဘင်စုဘင်စ၊ သစ်ဘင်္ဂတည့်၊ မျှတဝေဘန်၊ နောင်ဘန်အခါ၊ အာဏာထစ်ချုန်း၊ လူမင်းဘုန်းနှင့်၊ စိန်ဘုန်းလှုမီး၊ ဘုန်းတော်ကြီးက၊ တသီးဝင့်၊ ငါဘို မင်းဘို၊ နောင်ခါဘိုနှင့်၊ ရှင်ဘိုမယ်မည်၊ သက်ရှည်ဘေးဘိုး၊ ဆိုရိုးဘီဘင်၊ ဆွတော်တင်အောင်၊ ဘခင်အထက်၊ မျိုးခြောက်ဆက်ဟည့်၊ ရေတွက်ခဲ့မျှ၊ ဤနာမကို၊ ဘကုန်းနှင့်သာ၊ ရေးသင့်စွာဟု၊ မာဂဓအည်၊ မြန်မာစီသည်၊ ထုံးမို့ နှုးသူ့တံထွာတည်း။ ။

၅။ တောကြီးမျှး သတ်ထူး

ကသတ် (၇) ပုဒ်။

၁။ ရွှေစင်ကနက်၊ ဓမ္မစက်၊ ဝိပါက် ကကြီးသတ်။
၂။ ပေါလဇနက်၊ အာဏာစက်၊ ဗလက် ကကြီးသတ်။
၃။ ဌက်ကရဝိက်၊ ဧစတသိက်၊ ဘိသိက် ကကြီးသတ်။
၄။ ပဌာန်း ဒုက်တိက်၊ ပစ္စနိက်၊ စက္ကိုက် ကကြီးသတ်။
၅။ အာဒိကပ္ပိက်၊ ဗျတ်ရိုက်၊ နှစ်ဒုံက် ကကြီးသတ်။
၆။ နပုန်း ပက္ကုက်၊ ဆယ်ပါးသုက်၊ ဥဿုက် ကကြီးသတ်။
၇။ တြိကဋ္ဌုက်၊ ပါတိမုက်၊ စတုက် ကကြီးသတ်။

ဂဃယ်သတ် (၅) ပုဒ်။

၈။ အက္ခရာဝဂ်၊ ကျမ်းဝိမဂ်၊ ဖိုလ်မဂ် ဂဃယ်သတ်။
၉။ လေးထပ်ဘဝဂ်၊ သုံးပါးမဂ်၊ ဓဇဂ် ဂဃယ်သတ်။
၁၀။ ပုဒ္ဒပသဂ်၊ ပဋ္ဌဝဂ်၊ အနဂ် ဂဃယ်သတ်။
၁၁။ သိန်းသကုနဂ်၊ ဇောဒဂ်၊ ကျားဗျဂ် ဂဃယ်သတ်။
၁၂။ ဒွေဘော်သံယုဂ်၊ အစုံယုဂ်၊ ပြယုဂ် ဂဃယ်သတ်။

ငသတ် (၃) ပုဒ်။

၁၃။ လေးပုံဗေဒင်၊ စျာန်မဂ္ဂင်၊ စျာနင် ငန္ဒင့်သတ်။
၁၄။ ဘုရားဒပင်၊ သရဏင်၊ မေခင ငန္ဒင့်သတ်။
၁၅။ တူရိယပဉ္စင်၊ သမ္မောဇ္ဈင်၊ ပလ္လင် ငန္ဒင့်သတ်။

ဉငယ်သတ် (၂) ပုဒ်။

၁၆။ မြစ်သာနေရဉ်၊ မင်းရာဇဉ်၊ကောဏ္ဍဉ် ဉငယ်သတ်။
၁၇။ ဉာဏ်ပညာမှဉ်း၊ တိုင်းရမှဉ်း၊ သဉ်းညဉ်း ဉငယ်သတ်။

ဋသန်လျှင်းချိပ်သတ် (၃) ပုဒ်။

၁၈။ ပါစိတ်ဒုက္ကဋ်၊ သုံးပါးဝဋ်၊ ပါကဋ် ဋသန်လျင်းချိပ်သတ်။
၁၉။ ရာသီကက္ကဋဋ်၊ ရှစ်ခုအဋ်၊ ဉက္ကဋ် ဋသန်လျင်းချိပ်သတ်။
၂၀။ ဇနက်အရိဋ်၊ ကာဏာရိဋ်၊ ကိလိဋ် ဋသန်လျင်းချိပ်သတ်။

ဏကြီးသတ် (၁၅) ပုဒ်။

၂၁။ မြစ်ကြီးမဟာဏ်၊ သတိဉာဏ်၊ မင်းဒဏ် ဏကြီးသတ်။
၂၂။ ဆင်ဧရောဝဏ်၊ အဿကဏ်၊ လက္ခဏ် ဏကြီးသတ်။
၂၃။ ဘီလူးဂုမ္ဘဏ်၊ ဓဝဿဝဏ်၊ သောဘဏ် ဏကြီးသတ်။
၂၄။ မုဒုလက္ခဏ်၊ အဝသဏ်၊ ဣဝဏ် ဏကြီးသတ်။
၂၅။ အပဿကဏ်၊ ဓမ္မခဏ်၊ ဗီတာဏ် ဏကြီးသတ်။
၂၆။ ရှင်ဥပလဝဏ်. လဟုဘဏ်၊ ကာရဏ် ဏကြီးသတ်။

၂၇။ နကွသကဝဏ်၊ ဗြဟ္မဒဏ်၊ ဝိညာဏဲ ကကြီးသတ်။
၂၈။ ပါရာဇိကဏ်၊ ဂရုဘဏ်၊ သုဝဏ် ကကြီးသတ်။
၂၉။ အနုဝထပိဏ်၊ သုဘကိဏ်၊ အာစိဏ် ကကြီးသတ်။
၃၀။ ထက်စည်ဦဏ်းဦဏ်း၊ ဒုဿသည္ဓကိဏ်း၊ စားကိဏ်း က
ကြီးသတ်။
၃၁။ သံဃာအုပ်ဂိုဏ်း၊ ရွကသိုဏ်း၊ ကရိဏ်း ကကြီးသတ်။
၃၂။ အမနောဂိုဏ်း၊ မနောဂိုဏ်း၊ ဆန်းဂိုဏ်း ကကြီးသတ်။
၃၃။ ဆန်းဆယ့်ရှစ်ဂိုဏ်း၊ ဗျာကရိဏ်း၊ နှစ်ဂိုဏ်း ကကြီးသတ်။
၃၄။ နတ်မင်းဝရုဏ်၊ မဟာဂုဏ်၊ လူဝုဏ် ကကြီးသတ်။
၃၅။ ဥဒါဟရိဏ်၊ ပရဝုဏ်၊ အရိဏ် ကကြီးသတ်။

တဝမ်းပူသတ် (၄၂)ပုဒ်။

၃၆။ ဘုရားသိဒ္ဓတ်၊ သံဃာပတ်၊ ဝမတ် တဝမ်းပူ။
၃၇။ ရှင်ဗုဒ္ဓဒတ်၊ ကျင့်မာနတ်၊ အာပတ် တဝမ်းပူ။
၃၈။ ကပိလဝတ်၊ မင်းသိဒ္ဓတ်၊ နကွတ် တဝမ်းပူ။
၃၉။ စကြာမန္ဓာတ်၊ ပြည်သာဝတ်၊ အမတ် တဝမ်းပူ။
၄၀။ အဇာတသတ်၊ ဒေဝဒတ်၊ ကျင့်ဝတ် တဝမ်းပူ။
၄၁။ လောင်းဘူရိဒတ်၊ ပေါရိသတ်၊ ပုချုတ် တဝမ်းပူ။
၄၂။ မင်းဗြဟ္မဒတ်၊ အနာဂတ်၊ အဝတ် တဝမ်းပူ။
၄၃။ ကေနိပါတ်၊ စသည်ဇာတ်၊ ဟောလတ် တဝမ်းပူ။
၄၄။ တိုက်ရိုက်နိတတ်၊ ဆောင်နေယျတ်၊ အနတ် တဝမ်းပူ။
၄၅။ သညာအန္ဒတ်၊ ဝစနတ်၊ ဗျူဟတ် တဝမ်းပူ။
၄၆။ ခုနစ်သွယ်ဝိဘတ်၊ နာမ်လိင်္ဂတ်၊ တုလျတ် တဝမ်းပူ။

၄၇။ ရှစ်သွယ်ဝိဘတ်၊ ကျမ်းအာချာတ်၊ အန္တိတ် တဝမ်းပူ။
၄၈။ ပုဒ်ပစ္စည်း ဓာတ်၊ ခဲ့ဝေတတ်၊ ရဟတ် တဝမ်းပူ။
၄၉။ သမူစ္ဆယတ်၊ ဝိရုဒ္ဓတ်၊ မဒ္ဒျတ် တဝမ်းပူ။
၅၀။ သံဘိန္နဓောတ်၊ ပုဒ်နိပါတ်၊ တိမ်နံတ် တဝမ်းပူ။
၅၁။ အကမ္မဓာတ်၊ ကမ္မဓာတ်၊ ဝါကျတ် တဝမ်းပူ။
၅၂။ နပုန်းဧကတ်၊ အနိယတ်၊ ပုဒ်ဓာတ် တဝမ်းပူ။
၅၃။ သင်္ကေတမှတ်၊ ခေါ်ပညတ်၊ ပရမတ် တဝမ်းပူ။
၅၄။ ဝတ်နေပကတတ်၊ သုနက္ခတ်၊ ဂါယတ် တဝမ်းပူ။
၅၅။ ကျောက်မဏိရတ်၊ ဥပပါတ်၊ ဟိနတ် ကဝမ်းပူ။
၅၆။ သုတ္တန်ပါတ်၊ ဓမ္မသတ်၊ ဟိယျတ် တဝမ်းပူ။
၅၇။ ကိုးပါးနဝရတ်၊ အဂ္ဂိရတ်၊ ပဝတ် တဝမ်းပူ။
၅၈။ အသဉ္ဉသတ်၊ ခန္ဓာဓာတ်၊ နှာနှတ် တဝမ်းပူ။
၅၉။ အကျင့်ပဋိပတ်၊ ပရိယတ်၊ သကတ် တဝမ်းပူ။
၆၀။ ပါဏာတိပါတ်၊ ပိဏ္ဍပါတ်၊ တိဿတ် တဝမ်းပူ။
၆၁။ ရွေးအတ္ထုပ္ပတ်၊ ပဲမူးမတ်၊ ဓာတ်ထုတ် တဝမ်းပူ။
၆၂။ ဓမ္မသတ်ဝတ်၊ ပိဋ္ဌကတ်၊ နိယတ် တဝမ်းပူ။
၆၃။ ဆန့်နှင့်မုတ်ဆိတ်၊ ရှစ်ဆယ်စိတ်၊ အတိတ် တဝမ်းပူ။
၆၄။ အဓေါင်ပဏ္ဍိတ်၊ ပုရောဟိတ်၊ နိမိတ် တဝမ်းပူ။
၆၅။ ဖောက်ပြန်ဝိပရိတ်၊ ပြည်၏တိတ်၊ ဝါဒိတ် တဝမ်းပူ။
၆၆။ ကလျာဏမိတ်၊ ကျင့်စဉ်ရိတ်၊ ဝါရိတ် တဝမ်းပူ။
၆၇။ ကိုးဂြိုဟ်ဝယ်ကိတ်၊ နိဂ္ဂဟိတ်၊ ကြောင်းတိတ် တဝမ်းပူ။
၆၈။ သမာသ်တဒ္ဓိတ်၊ အာချာတ်ကိတ်၊ ပရိတ် တဝမ်းပူ။
၆၉။ ငါးတန်ဝိမုတ်၊ သဒ္ဒါသုတ်၊ ဂါဝုတ် တဝမ်းပူ။

၇၀။ သမာသ်တဒ္ဓုတ်၊ အာချာတ်ကျုတ်၊ နိကုတ် တဝမ်းပူ။
၇၁။ ဉာဏ်သမ္မယုတ်၊ မဝဂ္ဂုတ်၊ လောကုတ် တဝမ်းပူ။
၇၂။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ်၊ မဟာဘုတ်၊ မဟုတ် တဝမ်းပူ။
၇၃။ ရှင်ဥပဂုတ်၊ ဝနဉ်းသုတ၊ သယုတ တဝမ်းပူ။
၇၄။ ဥဇုကဝုတ်၊ ဝက်ဝုတ်၊ သမုတ် တဝမ်းပူ။
၇၅။ နံစော်အပုတ်၊ ကာလသုတ်၊ ဂေါမုတ်တဝမ်းပူ။
၇၆။ ကျမ်းဣတိဝုတ်၊ ပဥ္စဘုတ်၊ တီးမှုတ် တဝမ်းပူ။
၇၇။ ပါဠိလိပုတ်၊ ပဒုမိတ်၊ စည်ပုတ် တဝမ်းပူ။

၁၉ဒွေးသတ် (၆) ပုဒ်။

၇၈။ ပြည်အရိမဒ်၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ဥပါဒ် ဒဒွေးသတ်။
၇၉။ ဟင်ထုပါဒ်၊ ကုဿကဒ်၊ ဂိုဏ်းမဒ် ဒဒွေးသတ်။
၈၀။ မင်း ပေါရိုသာဒ်၊ စားရလာဒ်၊ ဥဏ္ဏာဒ် ဒဒွေးသတ်။
၈၁။ ဌီဘင်ဥပါဒ်၊ ဂ္ဂဒ္ဓိပါဒ်၊ ပြာဿဒ် ဒဒွေးသတ်။
၈၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ်၊ ဇနပုဒ်၊ ဝိရုဒ် ဒဒွေးသတ်။
၈၃။ မဟာသမုဒ်၊ ပြစ်တင်ပုဒ်၊ တေးပုဒ် ဒဒွေးသတ်။

နဝယ် သတ် (၅၂) ပုဒ်။

၈၄။ ဘုရား ကကုသန်၊ ဘဂဝန်၊ နိဗ္ဗာန် နဝယ်သတ်။
၈၅။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ညီအာနန်၊ ငဆန် နဝယ်သတ်။
၈၆။ ကျောင်းဇေတဝန်၊ သမာသ်ဒွန်၊ တဝန် နဝယ်သတ်။
၈၇။ ခုဝတ္တမာန်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ မင်းနန် နဝယ်သတ်။

၈၈။ သမာဓိကွန်၊ သိန္ဒိဋ္ဌာန်၊ မန္တာန် နငယ်သတ်။
၈၉။ ကျောင်းဝေဋ္ဌဝန်၊သောတာပန်၊မဂ်စျာန် နငယ်သတ်။
၉၀။ ပြာဿဒ် ဝေဇယန်၊ နတ်ဗိမာန်၊ ဥယျာန် နငယ်သတ်။
၉၁။ အရူပစျာန်၊ ရူပစျာန်၊ နတ်ဋ္ဌာန် နငယ်သတ်။
၉၂။ အတ္တဒီပျာချာန်၊ သီလကွန်၊ နန္ဒန် နငယ်သတ်။
၉၃။ သောနုသန်၊ ဇတခန်၊ သုတ္တန် နငယ်သတ်။
၉၄။ ချုပျာပါဆန်၊ အနုဗန်၊ ဇာတ္တန် နငယ်သတ်။
၉၅။ လိင်အာကာရန်၊ ဒန္တဌာန်၊ ဝတ္တန် နငယ်သတ်။
၉၆။ သဒ္ဒါမောဂ္ဂလာန်၊ အဘိဓာန်၊ ကျမ်းဂန် နငယ်သတ်၊
၉၇။ ရှင်ဥပနန်၊ ပဋိဘာန်၊ ဇသန် နငယ်သတ်။
၉၈။ ပုဒ်စပ်သမ္မန် ချောပြေရန်၊ ဇကန် နငယ်သတ်။
၉၉။ ကျမ်းအပဒါန်၊ ဂမျမာန်၊ ပဟန် နငယ်သတ်။
၁၀၀။ မိမိသန္ဓာန်၊ သူ့သန္ဓာန်၊ သိဟ်ကန် နငယ်သတ်။
၁၀၁။ သူရိယကန်၊ အဂမန်၊ ခါတန် နငယ်သတ်။
၁၀၂။ မရဏသန်၊ ဥပါဒါန်၊ သုဿာန် နငယ်သတ်။
၁၀၃။ စန္ဒရကန်၊ သိကွမာန်၊ စရန် နငယ်သတ်။
၁၀၄။ နိမိတ္တဝန်၊ ငါးပါးမာန်၊ ဇယန် နငယ်သတ်။
၁၀၅။ မိုးမင်းဝသန်၊ အိုင်ဆန္ဒန်၊ ယုဂန် နငယ်သတ်။
၁၀၆။ ငါးပါးသောစျာန်၊ သီလဝန်၊ ဓိဋ္ဌာန် နငယ်သတ်။
၁၀၇။ အဒိန္နာဒါန်၊ ဒေါသမာန်၊ ဒိုက်ရန် နငယ်သတ်။
၁၀၈။ နွေလဂိမ္ဘာန်၊ မိုးဝသန်၊ ဟေမာန် နငယ်သတ်။
၁၀၉။ ဆီးနှင်းပြင်းထန်၊ တောဟေဝန် ဓဝဿန် နငယ်သတ်၊
၁၁၀။ သုနာပရန်၊ သမုဒ္ဒန်၊ ဝနန် နငယ်သတ်။

၁၁၁။ ပစ္စယုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်၊ ကမ္မန် နငယ်သတ်။
၁၁၂။ သတိုပဋ္ဌာန်၊ သမ္မပ္ပဓာန်၊ သာမန် နငယ်သတ်။
၁၁၃။ ဗြဟ္မာလ္ဟဒါန်း၊ ကြာသက်န်း၊ ဂဏန်း နငယ်သတ်။
၁၁၄။ နာမပဋ္ဌာန်း၊ အာဝဇ္ဇန်း၊ နိဒါန်း နငယ်သတ်။
၁၁၅။ နိမ္မိမြင့်သဏ္ဌာန်၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဂစ္ဆန် နငယ်သတ်။
၁၁၆။ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ အပါဒါန်၊ စန္ဒန် နငယ်သတ်။
၁၁၇။ အဂ္ဂသမောဓာန်၊ သွင်းအဇ္ဈန်၊ သုဒ္ဓန် နငယ်သတ်။
၁၁၈။ လေးယောက်ပုထုဇ္ဇန်၊ သွားကြောင်းဖန်၊ ဝေဒါန် နငယ်သတ်။
၁၁၉။ ဖိုလ်မဂ္ဂဋ္ဌာန်၊ သံဃာဇန်၊ ရှစ်တန် နငယ်သတ်။
၁၂၀။ ကျမ်းကြီးပဋ္ဌာန်း၊ ကျမ်းငယ်ဓာန်း၊ ဆန်းကျမ်း နငယ်သတ်။
၁၂၁။ အညသမာန်း၊ ကမ္မာဒ္ဌန်း၊ ဥဒါန်း နငယ်သတ်။
၁၂၂။ တောင်ရုံနေမိန် အသုရိန်၊ ဝတိန် နငယ်သတ်။
၁၂၃။ မင်းကြီးမာလိန်၊ နာဂသိန်၊ မုနိန် နငယ်သတ်။
၁၂၄။ နတ်သောနဒိန်၊ ဇေယသိန်၊ ကထိန် နငယ်သတ်။
၁၂၅။ ဂဠုန်ဒီဇိန်၊ နတ်ဒေဝိန်၊ နာဂိန် နငယ်သတ်။
၁၂၆။ လင်းသည့်အချိန်၊ မင်းနရိန်၊ ဗြဟ္မိန် နငယ်သတ်။
၁၂၇။ မပေးမထန်၊ ကျောကမ္မာစန်၊ ဇနန် နငယ်သတ်။
၁၂၈။ ပဥ္စာမာလိန်၊ ကဏ္ဌာဇိန်၊ ပုလ္လိန် နငယ်သတ်။
၁၂၉။ တရားအာကိန်၊ မေထုန်သိန်၊ အာဒိန် နငယ်သတ်။
၁၃၀။ အာယုဝယ်မိန်၊ မင်းနရိန်၊ အာလိန် နငယ်သတ်။
၁၃၁။ ငန်စွာဆားစိန်း၊ ဂဏန်းကိန်း၊ ငှက်သိန်း နငယ်သတ်။

၁၃၂။ ပကုတ်ဒေဝိန်း၊ အမတ်သိန်း၊ ကာမိန်း နဉယ်သတ်။
၁၃၃။ ကာယာသာရုန်၊ မဟာဝုန်၊ လာကုန် နဉယ်သတ်။
၁၃၄။ စည်ကြိုးဒုန်းဒုန်း၊ လူတို့ဘုန်း၊ ပုန်းညက် နဉယ်သတ်။
၁၃၅။ မိုးနတ်ပဇုန်၊ မြေဝသုန်၊ မေထုန် နဉယ်သတ်။

ပဧစောက်သတ် (၁၁) ပုဒ်။

၁၃၆။ အာသဇော်ယျကပ်၊ မဟာကပ်၊ ပညပ် ပစောက်သတ်။
၁၃၇။ အာသုညကပ်၊ သုညကပ်၊ ဝေဟပ် ပစောက်သတ်။
၁၃၈။ အနန္တရကပ်၊ ဘဒ္ဒကပ်၊ မဏ္ဍပ် ပစောက်သတ်။
၁၃၉။ ဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ်၊ သုံးပါးကပ်၊ ဒြပ် ပစောက်သတ်။
၁၄၀။ ဟိရီဩတ္တပ်၊ ရုပ်ကလာပ်၊ ဝနပ် ပစောက်သတ်။
၁၄၁။ ဘဉ်းပေးဆွမ်းကပ်၊ ဆန်းဝိကပ်၊ အထပ် ပစောက်သတ်။
၁၄၂။ တိုင်းတမွဒိပ်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်၊ သံခိပ် ပစောက်သတ်။
၁၄၃။ မင်းရက္ခဒိပ်၊ ဇနာဒိပ်၊ ဘူမိပ် ပစောက်သတ်။
၁၄၄။ အဆင်းအရုပ်၊ သဒ္ဒါရုပ်၊ ဆွမ်းသုပ် ပစောက်သတ်။
၁၄၅။ ပါဠိသရုပ်၊ ဓိပ္ပာယ်ဒုပ်၊ နာမ်ရုပ် ပစောက်သတ်။
၁၄၆။ ကမ္မဇရုပ်၊ ပဃုပ်၊ တကုပ် ပ စောက်သတ်။

ပသတ် (၁၄) ပုဒ်။

၁၄၇။ လုပ်ကြဉယျာမ်၊ သန္ဓိနာမ်၊ ဆယ်ကမ် မနှင့်သတ်။
၁၄၈။ ရှစ်ပါးလောကဓမ်၊ ဘူတဂါမ်၊ ရုပ်နာမ် မနှင့်သတ်။
၁၄၉။ အကုသိုလ်ကမ်၊ ကုသိုလ်ကမ်၊ ညဉ့်ယာမ် မနှင့်သတ်။

၁၅၀။ သဂဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ အာရာမ် မန္ဒင့်သတ်။
၁၅၁။ ကိလေသာကမ်၊ ဝတ္ထုကမ်၊ ဓာတ်နာမ် မန္ဒင့်သတ်။
၁၅၂။ ဗြဟ္မာသဟမ်၊ မဟာနာမ်၊ နိကမ် မန္ဒင့်ဘတ်။
၁၅၃။ သုဝဏ္ဏသျှမ်၊ ပဂိုကမ်၊ စကြံမ် မန္ဒင့်သတ်။
၁၅၄။ သရဏကုမ်၊ ရွှေနန်းဘုမ်း ဒဂုမ် မန္ဒင့်သတ်။
၁၅၅။ ပါဠိအာဝုမ်၊ ပဒီလုမ်၊ တောင်းတုမ် မန္ဒင့်သတ်။
၁၅၆။ သုံးဆယ့်တဘုံ၊ ဆန်းဝိဇျုမ်၊ အာဂုံ မန္ဒင့်သတ်။
၁၅၇။ နိဂြောဓာရုမ်၊ ကောဏာဂုမ်၊ ကျောင်းဘုမ် မန္ဒင့်သတ်။
၁၅၈။ ဃောသီတာရုမ်၊ ဝိသုကြုမ်၊ ပန်းငုမ် မန္ဒင့်သတ်။
၁၅၉။ မွေးရှင်ဥဏ္ဏလုမ်၊ ထူပါရုမ်၊ သရဏကုမ် မန္ဒင့်သတ်။
၁၆၀။ မြို့ရွာနိဂုမ်း၊ ပျားပိတုမ်း၊ နွလုမ်း မန္ဒင့်သတ်။

ယဉယ် သတ် (၅) ပုဒ်။

၁၆၁။ ပဥ္စနိကာယ်၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ဥပါယ် ယဉယ်သတ်။
၁၆၂။ အသုရကာယ်၊ အန္ဓာရယ်၊ အပါယ် ယဉယ်သတ်။
၁၆၃။ ရူပနိကာယ်၊ ပရိယာယ်၊ ဝိနယ် ယဉယ်သတ်။
၁၆၄။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်၊ ဓမ္မကာယ်၊ နယ်ပယ် ယဉယ်သတ်။
၁၆၅။ ဆယ်ပါးအန္ဓာရယ်၊ အလမ္ဗာယ်၊ သပ္ပာယ် ယဉယ်သတ်။

ရကြီး သတ် (၅) ပုဒ်။

၁၆၆။ စမ္ပာနဂိုရ်၊ ယုဂန္ဓိုရ်၊ မြင့်မိုရ် ရကြီးသတ်။
၁၆၇။ သင်္ကဿနဂိုရ်၊ ဝိဇ္ဇာဓိုရ်၊ ဗဟိုရ် ရကြီးသတ်။
၁၆၈။ တောင်ကူသိန္ဓိုရ်၊ နေမိန္ဓိုရ်၊ ဝိဓိုရ် ရကြီးသတ်။

၁၆၉။ ပဒုမုတ္ထိုရ်၊ ပစ္စုဓိုရ်၊ နတ္ထိုရ် ရကြီးသတ်။
၁၇၀။ ကျမ်းအာဂုံတ္ထိုရ်၊ ဝိနည်းမိုရ်၊ နဂိုရ် ရကြီးသတ်။

လငယ်သတ် (၅) ပုဒ်။

၁၇၁။ ယုတ်မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်၊ ကုသိုလ် လငယ်သတ်။
၁၇၂။ ဘုံဝေဟပ္ဖိုလ်၊ မဂ္ဂင်ဖိုလ်၊ လူဗိုလ် လငယ်သတ်။
၁၇၃။ ကံအကုသိုလ်၊ ဇာတိပ္ဖိုလ်၊ ပုဂ္ဂိုလ် လငယ်သတ်။
၁၇၄။ ပဏ္ဍုကပ္ဖိုလ်၊ တက္ကသိုလ်၊ စစ်ဗိုလ် လငယ်သတ်။
၁၇၅။ ငါးကျပ်တဘိုလ်၊ ဥစ္စဖိုလ်၊ ကပ္ပိုလ် လငယ်သတ်။

သသတ် (၈) ပုဒ်။

၁၇၆။ ပြဇောတိရဿ်၊ ဟတ္ထပါဒိဿ်၊ ပါရာဿ် သနှင့်သတ်။
၁၇၇။ သမာဓိမဿ်၊ ဌိကာဉာဿ်၊ သမဿ် သနှင့်သတ်။
၁၇၈။ ပေါက္ခရဝဿ်၊ သောမနဿ်၊ ဩရဿ် သနှင့်သတ်။
၁၇၉။ ဓုတင်တေရဿ်၊ ထေရ်ကျော်ကဿ်၊ မာနဿ် သနှင့်သတ်။
၁၈၀။ တစ်ကြွင်းကေသိဿ်၊ တပ္ပုရိဿ်၊ ဝိသိဿ် သနှင့်သတ်။
၁၈၁။ မရည်နောဒိဿ်၊ ရည်ဩဒိဿ်၊ ပုရိဿ် သနှင့်သတ်။
၁၈၂။ သံဃာဒိသိဿ်၊ မဏ္ဍလိဿ်၊ ဒီပိဿ် သနှင့်သတ်။
၁၈၃။ ဝါစာဖရုဿ်၊ စောင့်ဥပုဿ်၊ ပကုဿ် သနှင့်သတ်။

ဟသတ် (၂) ပုဒ်

၁၈၄။ ဝိနည်းသင်္ဂိုဟ်၊ သုတ်သင်္ဂိုဿ်၊ ဝိဂြိုဟ် ဟနှင့်သတ်။
၁၈၅။ ပြည်ရာဇဂြိုဟ်၊ ကျမ်းသင်္ဂိုဟ်၊ နှစ်ဂြိုဟ် ဟနှင့်သတ်။

၆။ မြန်မာသံပေါက် သတ်ပုံ

နေမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရရစ် (၁၈) ပုဒ်။

(၁) ငါးမည်ရွှေကြာ၊ ခက်ညွှန့်ဖြာ၊ စိမ်းပြာကိုလည်း ရစ်ရ
မည်။
(၂) ယာဉ်ပျံစကြာ၊ ရွှေလိပ်ပြာ၊ကြိုးကြာကိုလည်း ရစ်ရမည်။
(၃) ဇမ္ဗူသပြေ၊ အသီးကြေ၊ မိုးမြေကိုလည်း ရစ်ရမည်။
(၄) စည်းစိမ်မကြေ၊ ကြိုးနှယ်ဖြေ၊ လက်ခြေကိုလည်း ရစ်ရ
မည်။
(၅) ကောင်းကင်မှာကြယ်၊ လွန်ဆန်းကြယ်၊ စင်ကြယ်ကို
လည်း ရစ်ရမည်။
(၆) မွှမ်းမံစီခြယ်၊ စည်းစိမ်ကြွယ်၊ စင်ကြယ်ကိုလည်း ရစ်ရ
မည်။
(၇) ပြည်ရွာမြို့ပြ၊ မျက်ရှင်မြ၊ ကြိုးကြွကိုလည်း ရစ်ရမည်။
(၈) ရွှေစက်ဖြန့်ကြွ၊ အာဏာပြ၊ ကြောင့်ကြကိုလည်း ရစ်ရ
မည်။

(၉) မင်္ဂလာထိမ်းမြား၊ လွှန်ဆန်းပြား၊ ပိုင်းခြားကိုလည်း ရစ်ရမည်။

(၁၀) စွမ်းအင်္ကြင်းကြွင်း၊ လွန်မြောက်မြား၊ လျှောက်ကြား ကိုလည်း ရစ်ရမည်။

(၁၁) ငုံးခါ ခိုကြက်၊ ကြောင်နှင့်ကြက်၊ ထက်မြက်ကိုလည်း ရစ်ရမည်။

(၁၂) အလှုံဖြိုးပြက်၊ လျှပ်နှယ်ပြက်၊ ကွယ်ပြက်ကိုလည်း ရစ်ရမည်။

(၁၃) နီလာစိန်ကြောင်၊ စီခြယ်မြောင်၊ ဝင်းပြောင်ကိုလည်း ရစ်ရမည်။

(၁၄) ကျားဆရာကြောင်၊ တောမှာပြောင်၊ ဆင်ပြောင်ကို လည်း ရစ်ရမည်။

(၁၅) အရေးအကြောင်း၊ ပြည်ရွာပြောင်း၊ ကျဉ်းမြောင်း ကိုလည်း ရစ်ရမည်။

(၁၆) ဓမ္မသတ်ကြောင်း၊ မှုတ်သည့်ပြောင်း၊ ရေမြောင်း ကိုလည်း ရစ်ရမည်။

(၁၇) အဟုန်ပြင်းပြင်း၊ သိန္ဓောမြင်း၊ ကျန်ကြွင်းကိုလည်း ရစ်ရမည်။

(၁၈) နွမ်းရိဟောင်းမြင်း၊ ဓားနှင့်မြင်း၊ ငါးကြင်းကိုလည်း ရစ်ရမည်။

ယပင့် (၁၅) ပုဒ်။

(၁) အသက်ရာကျော်၊ စည်းစိမ်ပျော်၊ မွေ့လျော်ကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၂) မတော်မလျော်၊ မယ့်မျက်ဖျော်၊ ကြည့်မျော်ကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၃) ဒါနလှူမျိုး၊ စိုက်ခြုံးကျိုး၊ကောင်းကျိုးကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၄) နွမ်းရိဝေါက်ချိုး၊ နတ်မယ်မျိုး၊ ဆွေမျိုးကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၅) သူဝေရှကျေး၊ ယဉ်ကျေးကျေး၊ ကတ်ကျေးကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၆) မြို့ပြရွာကျေး၊ ကြေးငွေချေး၊ ကံကျွေးကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၇) ကြံဆင်သစ်ကျား၊ အလွန်များ၊ နာဖျားကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၈) သကာချိုပျား၊ ထန်းလျက်များ၊ လျာဖျားကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၉) ငါမွေးသည့်မျောက်၊ ငါ့ကိုချောက်၊ ပယ်ဖျောက်ကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၁၀) ပတ္တမြားကျောက်၊ ဥစ္စာပျောက်၊ ခန်းခြောက်ကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၁၁) ဘုန်းကံမမျှ၊ နှုန်းနှိမ်ချ၊ လျှဲ့ချကိုလည်း ပင့်ရမည်။

(၁၂) ညှင်းညှင်းပျပျ၊ ဟိန်းဟဲချ၊ ဖျောင်းဖျကိုလည်း ပင့်ရမည်။
(၁၃) စိုးရိမ်ချုပ်ချာ၊ သင်ဖြူးဖျာ၊သေချာကိုလည်း ပင့်ရမည်။
(၁၄) ရေွရင်ကလျော့၊ နွဲ့နွဲ့ချော၊ နှစ်မျောကိုလည်း ပင့်ရမည်။
(၁၅) လူလည်းမမျော၊ ရေဌမျော၊ ငှက်ပျောကိုလည်း ပင့်ရမည်။

တသတ် သက်သက် (၁၂) ပုဒ်။

(၁) သုံးပုံပိဋကတ်၊ ကျမ်းရိုင်းဘုတ်၊ စွဲမှတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
(၂) တရားဆုံးဖြတ်၊ ဓမ္မသတ်၊ ဖြောင့်မတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
(၃) ရွှေရင်သားမြတ်၊ နုထွတ်ထွတ်၊ ချောမွတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
(၄) မျက်ရှင်ကျောက်မြတ်၊ နဝရတ်၊ ရာပြတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
(၅) ပွင့်ညှာ ပွင့်ဝတ်၊ ပင်လုံးညှတ်၊ လှမ်းဆွတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
(၆) ဖန်တီဖန်တွတ်၊ ဆိုရေးရွတ်၊ လွှမ်းဆွတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
(၇) စကြာရဟတ်၊ လေးကျွန်းပတ်၊ မိုဃ်းနတ်ကိုလည်း ဂ သတ်မည်။

(၈) မင်းကချဝတ်၊ ငွေတမတ်၊ ရိုက်ခတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၉) တည်ဒီတည်ထိုင်၊ ခုံသမတ်၊ လျောက်ပတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၁၀) ကြက်တိုက်အန်ခတ်၊ ခါးစည်းပတ်၊ ယှင်းချတ်ကိုလည် တသတ်မည်။

(၁၁) စက်နှယ်ပိုင်းဖြတ်၊ လောကဝတ်၊ မလွတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၁၂) လုံခြုံသေသတ်၊တံဆိပ်ခတ်၊ပညတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

လုံးကြီးတင် တသတ် (၁၁) ပုဒ်။

(၁) တွန်ကျူးကရဝိတ်၊ မိန့်ဗျာဒိတ်၊ နိမိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၂) ဦးဆံမုတ်ဆိတ်၊ ပယ်ဖြတ်ရိတ်၊ သပိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၃) ပြောဆိုတိတ်တိတ်၊ နှုတ်သံပိတ်၊ ဆိတ်ဆိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၄) ဗျက်စိကိုမှတ်၊ လည်ကိုညိတ်၊ တိုဆိုင်းကိုလည်း တသတ်မည်၊

(၅) ရွှေသင်္ဘနိတ်၊ အရောင်ဘိတ်၊ ဂေါမိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၆) တရားစရိတ်၊ ငွေအစိတ်၊ ရုံးပိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၇) ဝါဘန်ဝါကြိတ်၊ အိမ်လုံးတိတ်၊ မဆိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၈) ပညာပဏ္ဍိတ်၊ ပုရောဟိတ်၊ ကျော်ထိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၉) ဆင်မြင်းနွားဆိတ်၊ ကျင့်စာရိတ်၊ အတိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၁၀) သမာသင်္ဘတဒ္ဓိတ်၊ အာချာတ်ကိတ်၊ စဒိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၁၁) တည်ငြိမ်မြိတ်၊နန္ဒမိတ်၊လန့်ထိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

တရေးငါးငါးတသတ် (၁၂) ပုဒ်။

(၁) အားအန်လည်းထုတ်၊ မီးကိုမှုတ်၊ ချက်ပြုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၂) အသံလည်းထုတ်၊ ရှဉ်ကိုးထုတ်၊ ဂါဝုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၃) လိုက်၍သုတ်သုတ်၊ သိမ်းနှယ်ကုတ်၊ ထိုးခုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၄) တံစုန်းသစ်ငုတ်၊ ငြောင့်ခလုတ်၊ ငင်နုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၅) သူတော်မဟုတ်၊ လူသူယုတ်၊ နှင်ထုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၆) မင်္ဂလသုတ်၊ကျမ်းရိုးထုတ်၊ဓေဝုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၇) ပြာဿဒ်လိုဏ်မုတ်၊ လေပြင်းသုတ်၊ စမုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၈) ဆယ်တင်းဝင်ပုတ်၊ အနားပြုတ်၊ စမုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၉) မြန်မြန် သုတ်သုတ်၊ လေးညို့ဖြုတ်၊ နောက်ဆုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၁၀) ပင်လယ်ဝေဝုတ်၊ ဒီလှိုင်းပုတ်၊ သမုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၁၁) ပုဆိုးလူနုတ်၊ အလတ်ယုတ်၊ တံသုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

(၁၂) ယုန်အရေဆုတ်၊ ငှက်နှံစုတ်၊ ကြမ်းကြုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

နသတ်သက်သက် (၁၄)ပုဒ်။

(၁) ကြက်လျှာရွက်စွန်၊ မိုးတိမ်စွန်၊ တမ်းခွန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၂) ပတ်ယတ်သဏ္ဌာန်၊ ယာဉ်ဆဒ္ဒန်၊ ဆင်းကြန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၃) ဘုံနန်းဓဝယန်၊ နေရပ်ဌာန်၊ ဗိမာန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၄) အခါးအငန်၊ စပ်ဖန်ဖန်၊ သကြန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၅) မြခြည်စိန်ဖန်၊ ငွေနားပန်၊ ဖြိုးမှန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၆) အဘိုးသိန်းတန်၊ ဧရိကုန္တာန်၊ ဆင်ရန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၇) တခူးသင်္ကြန်၊ အခါတန်၊ နက်ဖြန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၈) ရတုရကန်၊ စာသဝန်၊ ကာရန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၉) အမိန့်တော်ပြန်၊ မဟာဒါန်၊ တမန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၀) စောက်ထိုးပြောင်းပြန်၊ မြေကိုလှန်၊ စွမ်းအန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၁) အောက်ထက်စုန်ဆန်၊ အဖန်ဖန်၊ အော့အန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၂) နေ့လယူပ်ခွန်၊ ကြင်လေဟန်၊ ကျေးကျွန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၃) ဒေါသစိတ်မာန်၊ သန်ပြင်းထန်၊ မြို့ဝန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၄) သီတာခုနစ်တန်၊ တောင်ယုဂန်၊ ကုမ္ဘာန်ကိုလ ည်း နသတ်မည်။

နသတ် ဝိသဇ္ဇနီထိုး (၁၄) ပုဒ်။

(၁) ရွှေပြည်ကြဉ်းန်း၊ ဗာရာနန်း၊ သိမ်းမြန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၂) ဖလားလင်ပန်း၊ ခွက်ယောက်ဇွန်း၊ မုန်းလွန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၃) ပြောက်စုံခြယ်သန်း၊ ကာသည်ပန်း၊ ယက်ကန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၄) ဖန်ဝါနီမြန်း၊ ပန်းသက်န်း၊ ဆေးစွန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၅) ပတ်ပတ်ရုံဝန်း၊ ဝိုက်နှယ်တန်း၊ စောင်းရန်းကလည်း နသတ်မည်။

(၆) ကံ့ကော်ရက်ချန်း၊ ပင်ရိပ်ဝန်း၊ နွဲ့ရှန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၇) စဉ်လာဥဒါန်း၊ သက်သေညွှန်း၊ မော်ကွန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၈) အာရုံစိတ်မှန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စီးဖြန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၉) သံချိုန္ဒတ်ခွန်း၊ ဆိုတိုက်တွန်း၊ လှုလန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၀) ဘိသိက်မြောက်သွန်း၊ ဘမရာမြန်း၊ ဦးစွန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၁) တေဇောဘုန်းတန်း၊ နေနှယ်ထွန်း၊ သိန်းသန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၂) ခါးကြိုး ခါးပန်း၊ ချည်နှောင်ပန်း၊ ထူးဆန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၃) စွမ်းအင်ကြီးထွန်း၊ မြတ်ရာကျန်း၊ ကိုးခန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၁၄) သရက်အုန်းထန်း၊ ဟင်းကစွန်း၊ ချင်လန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

လုံးကြီးတင် နသတ် (၉) ပုဒ်။

(၁) ရတနာစိန်၊ ဝင်းလှိုင်၊ ရောင်ရှိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
(၂) အသက်ဇီဝိန်၊ စုတေချိန်၊ ညှိုးပိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
(၃) ပဥ္စအာလိန်၊ တာဝတိန်၊ ဒေဝိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
(၄) မိုးကြိုးပုဆိန်၊ ဝရဇိန်၊ ပစ်ချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
(၅) လူသုခမိန်၊ ပြက္ခဒိန်၊ နှိုင်းချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်၊
(၆) သင်္ဘန်းကထိန်၊ ဖုန်းမသိန်၊ ငွေချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
(၇) ပညာကဝိန်၊ ရှင်မဟိန်၊ ကျော်ရှိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
(၈) မင်းစောဥတိန်၊ ဇေယျသိန်၊. နရိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
(၉) နှုတ်သစ္စာကျိန်၊ လူမှုန်မှိန်၊ ချိုမြိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

လုံးကြီးတင် နသတ် ဝိသဇ္ဇနီထိုး(၉) ပုဒ်။

(၁) မျှော်ရူစိန်းစိန်း၊တမှိန်းမှိန်း၊ စောင့်ထိန်းကိုလည်း နသတ်မည်။
(၂) ရှင်ပျော်စက်ကျိန်း၊ တဖိန်းဖိန်း၊ လူပြိန်းကိုလည်း နသတ်မည်။
(၃) သင်္ချာသောင်းသိန်း၊ ရေတွက်ကိန်း၊ ချိန်းချက်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၄) အသံထိန်းထိန်း၊ ပူစပ်ကျိန်း၊ တိန်းညက်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၅) ကလက်ကလိန်း၊ မြင်းဆင်ထိန်း၊ ထိန်းကျောင်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၆) ပိန်းနဲလေ့ပိန်း၊ စားသည့်ပိန်း၊ လူပြိန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၇) မိန်းမပျော်မှိန်း၊ ကောင်းလို့မှိန်း၊ မိန်းမကိုလည်း နသတ်မည်။

(၈) အမတ်ကာမိန်း၊ထောင်သည့်မှိန်း၊ ဒေဝိန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၉) မြည့်သံဟိန်းဟိန်း၊ ဆရာသိန်း၊ သိန်းဇိုးကိုလည်း နသတ်မည်။

တခြောင်းငင် နသတ် (၆) ပုဒ်။

(၁) တောင်ရိုန်ပြင်းဟုန်၊ငှက်ဂဠုန်၊ သုန်သုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၂) မလည်မသုန်၊ ရေကြောစုန်၊ ဒဂုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၃) ရောင်းဘောက်သည့်ကုန်၊ ကြေးငွေကုန်၊လာကုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၄) လူပျက်လူမှုန်၊ လမှာယှုန်၊ ဆင်မှုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၅) ဂိမ္ဗာန်ကဆုန်၊ လု နယှုန်၊ လှုပ်တုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၆) ဆီးနှင်းမြူမှုန်၊ မိုးယံးပဇ္ဇုန်၊ မြူးခုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

တရေချောင်းငင်နသတ်ဝိသဇ္ဇနီထိုး (၈) ပုဒ်။

(၁) ရှင်ဘုရင်ဘုန်း၊ မိုးသို့ချုန်း၊ ပျက်ပြုန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၂) တောင်ပံရှုန်းရှုန်း၊ တဟုန်းဟုန်း၊ ပိတုန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၃) လူမြင်တိုင်းမုန်း၊ တစ္ဆေစုန်း၊ ဆုန်းဆကိုလည်း နသတ်မည်။

(၄) ငုပ်လေစုန်းစုန်း၊ ကဲ့ရဲ့ဒေါသရုန်း၊ မျက်မုန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၅) ခါသင့်ချိန်ဆုန်း၊ တန်ဆောင်မုန်း၊ ပျော်တုန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၆) သဇင်ဂမုန်း၊ ထန်းနှင့်အုန်း၊ ကုန်းပေါ်ကိုလည်း နသတ်မည်။

(၇) ခွေခွေနုန်းနုန်း၊ စာသင်ပုန်း၊ နှိုင်းနှုန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

(၈) ပျံလေဖြုန်းဖြုန်း၊ လေသင်ဓုန်း၊ ရှုန်းရှုန်းကိုလည်း နသတ်မည်။

ပသတ်သက်သက် (၁၄) ပုဒ်။

(၁) ရွှေရင်စမ်းသပ်၊ ဆဲ့ငါးကျပ်၊ ပေါ်လျှပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၂) ရှေရင်ချင်းစပ်၊ ပါးချင်းအပ်၊ လက်ထပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၃) ရှေပေနားကပ်၊ ဆောင်ဝေါအပ်၊ အကြပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၄) အင်္ကျီလက်ကျပ်၊ ပါးလျှပ်လျှပ်၊လက်စပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၅) ကိုယ်ဟန်သွယ်သပ်၊ တခုလပ်၊ နှုဖပ်ကိုလည်းပသတ်မည်။

(၆) အိမ်ခြေတွင်းစပ်၊ အရပ်ရပ်၊ မလပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၇) ကြယ်သီးရှေအပ်၊တရုတ်အပ်၊ တည်းစပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၈) ရှေကြောပွင့်ချပ်၊ ကမ္ဘာကပ်၊ တင့်အပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၉) တရားစေ့စပ်၊ ဆင်ခြေတပ်၊ ရိုးစပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၀) မြေမှာတုပ်ပျပ်၊ ကြောက်ချဝပ်၊ပျပ်ဝပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၁) ပါးပါးချပ်ချပ်၊ ငှက်ပျောဖပ်၊ သစ်တပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၂) ခြေနင်းဖိနပ်၊ သားမြီးယပ်၊ မွေးညှပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၃) ထမင်းမနပ်၊ မီးဝယ်နှပ်၊ သနပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၄) တိမ်နှစ်ဘက်ညှပ်၊ ပြက်သည်လျှပ်၊ ကြက်ခွပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

လုံးကြီးတင်ပသတ် (၈) ပုဒ်။

(၁) ကမွည်းတံဆိပ်၊ ရွှေပေလိပ်၊သိပ်သိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
(၂) ငါးမည်မာရ်နှိပ်၊ ပလွင်ထိပ်၊ ညောင်ရိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
(၃) စကားတံဆိပ်၊ တံခွန်ရိပ်၊ တောင်ထိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
(၄) မိန်းမနှစ်ကျိပ်၊ ပျော်ကြောင်းသိပ်၊ စက်အိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
(၅) မကဲ့မစိပ်၊ သစ်ပင်ရိပ်၊ တိမ်ရိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
(၆) မတွန်မလိပ်၊ ကြာတံဆိပ်၊ လက်ထိပ်ကိုလည်းပသတ်မည်။
(၇) သည်းခြေသလိပ်၊ သွေးလေနှိပ်၊ မြေဆိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
(၈) လက်ဖြင့်နယ်သိပ်၊ မြစ်ကုန်းလိပ်၊ငါးလိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

တခြောင်းငင်ပသတ် (၂၆) ပုဒ်။

(၁) ဝိညာဏ်လုပ်လုပ်၊ မိုးနတ်ရုပ်၊ မြေမြှုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
(၂) ကောသံဆံအုပ်၊ လှခေါင်ချုပ်၊လွှဲကုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
(၃) ခြေကလည်းလှုပ်၊ ချိန်းကအုပ်၊ စောင့်ချုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၄) ယပ်ခတ်ခြေဆုပ်၊ ရံကိုယ်လုပ်၊ ပိုက်ထုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၅) ပေါင်မြက်သုပ်သုပ်၊ ဟင်းလက်သုပ်၊ ပလုပ်ပလောင်းစားသည်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၆) အမျက်ချုပ်ချုပ်၊ မိုးလေချုပ်၊ ချုပ်ချုပ်ကိုလည်းပသတ်မည်။

(၇) ညှီစော်နံပုပ်၊ ဖက်နှင့်ထုပ်၊ စက်ဆုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၈) သစ်ပင်ကန့်ချုပ်၊ ပူချုပ်ချုပ်၊ ပခြုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၉) စာရင်းပေါင်းချုပ်၊ တန်းမှာချုပ်၊ စာချုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၀) မိန့်တော်အာလုပ်၊ လယ်ယာလုပ်၊ လုပ်ဆေးကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၁) စဉ်းဖြတ်နုပ်နုပ်၊ ရေသနုပ်၊ လူနုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၂) ကမ္ဘာရုပ်၊ ပဲသိမ်းရုပ်၊ နာမ်ရုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၃) အထွေးအရှုပ်၊ နှာထည့်ရှုပ်၊ နမ်းရှုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၄) အရောဘွန်ရှုပ်၊ ကောင်ဖားပြုပ်၊ စပ်ပုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၅) မိုးကတိမ်ပုပ်၊ အင်းလျားပုပ်၊ သစ်ပုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၆) သစ်ပင်ခင်ပုပ်၊ ချုံဆူးပုပ်၊ ခင်ပုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၇) ရေမြှုပ်မြေမြှုပ်၊ တိမ်ကောမြှုပ်၊ တိမ်မှုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၈) ပုဆစ်လည်းတုပ်၊ ပုဇွန်ထုပ်၊ ချည်ထုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၁၉) တံခါးမင်းတုပ်၊ ပျဉ်ဝပ်တုပ်၊ တုပ်ကွကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၂၀) သိမ်းထုပ်ပိုက်ထုပ်၊ အဝတ်ထုပ်၊ လျှောက်ဆုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၂၁) မလံမကုပ်၊ စာရင်းကုပ်၊ တင်းကုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၂၂) လှည်းပေါင်းကုပ်ကုပ်၊ ထောင်သည့်ကုပ်၊ လည်ကုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၂၃) မည်းနက်ကြုပ်ကြုပ်၊ ကြောင်ညိုခုပ်၊ လက်ခုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၂၄) တသီးတအုပ်၊ ခဲသက်အုပ်၊ ဖုံးအုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၂၅) ကုလားဦးထုပ်၊ ကုလားအုပ်၊ ပိတ်အုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

(၂၆) ကောအုပ် ချုံးအုပ်၊ ဉာဏ်ချွန်းအုပ်၊ ခွက်အုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

မသတ် ဝိသဇ္ဇနီထိုး (၂၀) ပုဒ်။

(၁) ပါးကိုလည်းနမ်း၊ ရင်ကိုစမ်း၊ ဖက်ရမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

(၂) တယောက်က ကမ်း၊တယောက်လှမ်း၊ ယာကွမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

(၃) မကျင်မကျွမ်း၊ လူစိမ်းရွှမ်း၊ စုံစမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

(၄) မျက်ခွက်ပြည့်လျှမ်း၊ မျက်ရေလွှမ်း၊ အလွှမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

(၅) မိအောင်လည်းဖမ်း၊ အရိပ်ဖမ်း၊ ဖမ်းဆီးကိုလည်း မသတ်မည်။

(၆) ပျမ်းမျှမြို့ပျမ်း၊ ရောရောပြွမ်း၊ စင်ပြွမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

(၇) ဆင်းရဲဥူးနွမ်း၊ရူးသွပ်နှမ်း၊ နှမ်းပင်ကိုလည်း မသတ်မည်။

(၈) နိဒ္ဒါမ်းမည်နှမ်း၊ လွှန်ကြိုးပမ်း၊ လက်ပမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

(၉) သန်စွမ်းရဲစွမ်း၊ တတ်မြောက် စွမ်း၊ အစွမ်း ကို လည်း မသတ်မည်။

(၁၀) ကြမ်းတမ်း ဝန်ထမ်း၊ အမှုထမ်း၊ နှိ မ်း ကို လည်း မသတ်မည်။

(၁၁) ကွဲလမ်း ငြောင်းလမ်း၊ ခရီးလမ်း၊ ခွင့်လမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

(၁၂) ပဲကြီးပဲလှမ်း၊ ပိုးလောက်လမ်း၊ ငယ်ကျမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

(၁၃) ဆိုစမ်းပြောစမ်း၊ အရည်ဆမ်း၊ စား ဆွမ်း ကို လည်း မသတ်မည်။

(၁၄) စုံစမ်းစူးစမ်း၊ ဆင်သည့် ငြမ်း၊ ညစ် ညမ်း ကို လည်း မသတ်မည်။

(၁၅) ငြိမ်းချမ်းခဲ့ခြင်း၊ ညနေ ချမ်း၊ မြေ ချမ်း ကို လည်း မသတ်မည်။

(၁၆) မနီးမကမ်း၊ မြစ် သောင် ကမ်း၊ ကဲ့ လမ်း ကို လည်း မသတ်မည်။

(၁၇) မိတ်ကျမ်း ကျင်ကျမ်း၊ ထိုးသည့်ကျမ်း၊ ဝါဂမ်းကို လည်း မသတ်မည်။

(၁၈) ယက်ကမ်းစင်ကျမ်း၊ လူမျိုးကျမ်း၊ လောက်လမ်းကို လည်း မသတ်မည်။

(၁၉) အပြည့်တင်းကျမ်း၊ တသုတ်ကျမ်း၊ စာကျမ်းကို လည်း ပင် မသတ်။

(၂၀) စီခင်းသည့်ကြမ်း၊ လှန်ကြော့ကြမ်း၊ ကြမ်းတမ်းကို လည်း ရစ် မသတ်။

လုံးကြီးတင် မသတ် (၈) ပုဒ်။

(၁) လောကီစည်းစိမ်၊ နန်းရှေအိမ်၊ ရိပ်ငြိမ်ကို လည်း မသတ်မည်။

(၂) ဆေးလေးငြိမ်ဆိမ်၊ လှန်မွေသိမ်၊ ဂုဏ်သိမ် ကို လည်း မသတ်မည်။

(၃) ငယ်ငယ် သိမ်သိမ်၊ နန်း ချည်လိမ်၊ ပန်းလိမ် ကို လည်း မသတ်မည်။

(၄) မဖျင်မသိမ်၊ ရေမွှာစိမ်၊ တင်းတိမ်ကိုလည်း မသတ်မည်။
(၅) နှလုံးမငြိမ်၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ စိုးရိမ်ကိုလည်း မသတ်မည်။
(၆) အနက်အတိမ်၊ ကွယ်ဝှက်ထိမ်၊ထိမ်ပင်ကိုလည်း မသတ်မည်။
(၇) ရန်ကိုနှင်းနှိမ်၊ ရှိုးနှိမ်၊ ဖျင်းသိမ်ကိုလည်း မသတ်မည်။
(၈) ကျောင်းဘုရားသိမ်၊ ဝါးနှယ်ကြိမ်၊ လိမ်မော်ကိုလည်း မသတ်မည်။

တချောင်းငင် သေးသေးတင် မသတ် (၂၁) ပုဒ်။

(၁) တဲအုံ ဆေးအုံ၊ သောသော အုံ၊ ပျားအုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၂) သုံးစားမကုံ၊ လွှန်ကုံလုံ၊ ကုံငကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၃) ပဲကျုံမွှတ်ကျုံ၊ သည်နှစ်ကျုံ၊ ပင့်တုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၄) ကြိုက်ကြုံဆူကြုံ၊ဝိသုကြုံ၊ ရစ်တုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၅) မြေခုံမှောက်ခုံ၊ တရားခုံ၊ စည်းခုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
(၆) မြတ်ကောဏာဂုမ်၊ ဟင်းရွက်ဂုမ်၊ တောချုမ်ကိုလည်း ပင့် မသတ်။
(၇) ပန်းခြုံလုံခြုံ၊ ပိုက်ထွေးခြုံ၊ သည်ခြုံကိုလည်း ရစ် မသတ်။
(၈) ရေငုံန္ဒတ်ငုံ၊ ပွင့်ဖူးငုံ၊ မောင်ငုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၉) စေ့စုံပြည့်စုံ၊ တောရပ်စုံ၊ စုံစမ်းကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၁၀) လက်ဆုံပေါင်းဆုံ၊ ကျည်ပွေ့ဆုံ၊ မင်္ဂုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၁) ပြုတုံမှုတုံ၊ ရွှေနိုတုံ၊ ကျိုင်းတုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၂) မွေးထုံ ညာထုံ၊ နိုယတုံ၊ တိတ္ထုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၃) မီးပုံ ကင်းပုံ၊ စုရှိပုံ၊ ထုံးပုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၄) ပုံတောင်အပုံ၊ တီးသည့်ပုံ၊ရပ်ပုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၅) လူဘုံ နတ်ဘုံ၊ဗိမာန်ဘုံ၊ ကြာမုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၆) မုံလာကြေးမုံ၊ အိမ်ရိပ်မြုံ၊ မုံညင်းကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၇) မိန်းမအမြုံ၊ အနာမြုံ၊ ကြက်မြုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၈) ကြည်ယုံ ဂန်းယုံ၊ တော်တန်ရုံ၊ ကျူးရုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၁၉) ကုသိနာရုံ၊ ထူပါရုံ၊ အာရုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၂၀) ဗဒုံအလုံ၊ အချမ်းလုံ၊ သက်လုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
(၂၁) ဘေးလုံ ရန်လုံ၊ ရွှမ်းဇလုံ၊ မီးလုံကိုလည်း သေးသေးတင်။

တချောင်းငင် သေးသေးတင် မသတ်

ဝိသဇ္ဇနီထိုး (၁၄) ပုဒ်။

(၁) ခေါင်းအုံမ်း မီးအုံမ်း၊ မြို့ပြကျမ်း၊ ဆင်ကျမ်း ယူကျမ်း ပင့်မသတ်။

(၂) ကြုံးဝါးသံကြုံး၊ လူပခုံး၊ ညှိုးချုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၃) မြုပ်လေစုံးစုံး၊ တကိုယ်လုံး၊ ငှက်ငုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၄) အစအဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ ပျောက်ဆုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၅) ရှိန္ဒစ်မြေနုံး၊ ထည့်သည့်ပုံး၊ ပိတ်ဖုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၆) နန်ကြီးတောင်ပြုံး၊ ပွဲးပျံ့ပြုံး၊ ရှင်ပြုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၇) ရင်ဖုံးမီးဖုံး၊ ရွာရမုံး၊ သမုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၈) ငါးထောင်သည့်မျှုံး၊ စုရှိရုံး၊ ရုံးပင်ကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၉) စုရုံးပေါင်းရုံး၊ ပုန်းညက်ရုံး၊ လွှတ်ရုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၁၀) ဆေးလုံးဝါးလုံး၊ ခြေသလုံး၊ မျိုင်းလုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၁၁) လဲလေတုံးတုံး၊ တလလုံး၊ သစ်လုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၁၂) စိုးသုံးဖျင်သုံး၊ စွဲလက်သုံး၊ ကျင့်သုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၁၃) အားသုံး ဖျင်းသုံး၊ ကုန်အောင်သုံး၊ သုံးဂဏန်းကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၁၄) သံပဟုံးစုံး၊ တောကျားဟုံး၊ ဟုံးနတ်ကိုလည်း သေးသေးတင်။

သေးသေးတင်သက်သက် (၂၁) ပုဒ်။

(၁) စကြာရွှေလှံ၊ နတ်မြင်းပျံ၊ တိမ်ယံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၂) တခါတရံ၊ လောကဓံ၊ ဆက်ဆံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၃) ချစ်ကျွမ်းရည်ငံ၊ လက်ထပ်ခံ၊မောင်နှံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၄) အသက်ရှုပ်နံ၊ ကိုယ်တလံ၊ ဘုန်းကံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၅) ရွှေပြည်ပုဂံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၊ ဆိတ်ညံကိုလည်းသေးသေးတင်။

(၆) ယပ်လေညှင်းခံ၊ ငှက်နှယ်ပျံ၊ ဝေးလံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၇) ရွှေးကထုံးစံ၊ ဆွမ်းတော်ခံ၊ စိမံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၈) ကျိုးကျိုးနွံနွံ၊ စာပေအံ၊ ညံညံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၉) လူစိမ်းလူဆံ၊ လက်မရှံ၊ ဝက်ဝံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၁၀) ပုပ်စပ်ညှီနံ၊ စက်ဆုပ်ရွံ၊ ရေနံကိုလည်း သေးသေးတင်။

(၁၁) ရွှေတောင်မင်းစံ၊ ကျောက်ဂဝံ၊ ဂဝံပတေ့ကိုလည်း သေးသေးတင်။

၇။ သဒ္ဓါနုသာရီ သတ်ပုံ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(က) ရတနာညွန့်လန်း၊ သုံးခိုင်ပန်းကို၊ ဦးစွန်းထိပ်ဗေဒ့၊ ကြိုင်သင်းစေလျက်၊ ရိုသေဆင်ပန်၊ ရန်မှန်ကြောင့်၊ ဘေးရန်အနိုင်၌၊ ပျောက်ကင်းဆိတ်၍၊ သုတိစ္ဆိတ၊ မန္ဒဗုဒ္ဓိ၊ ကဝိမြောက်လို့၊ မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ကြည်ညိုလေးမူ၊ ရွှေးရှုတောင်းပန်၊ ဥယျောဇန်ကြောင့်၊ ကျမ်းဂန်ခပဲ၊ နက်နဲဂမ္ဘီ၊ လောကီလောကုတ်၊ ထုတ်နုတ်ဖွေရှာ၊ ရှုစာနာလျက်၊ ဘာသာမဂဓ၊ ဝစနကို၊ မြန်မာ့ဝေါဟာ၊ ပညတ်လာဖြင့်၊ သဒ္ဒါသိမ်းပိုက်၊ အစဉ်လိုက်၍၊ တိုက်ရိုက်ကာရန်၊ ရေးသတ်ဟန်ကို၊ ဝေဘန်ဖွင့်လှစ်၊ ပြရာဖြစ်သား၊ ဂုဏ်နှစ်ရသာ၊ မွှမ်းမွှမ်းဖြာမျှ၊ သဒ္ဒါနုသာရီ၊ သည်ကံဆိပ်၊ကမ္ဘည်းလိပ်ဖြင့်၊ ဒတ်နှိပ်ချိုးကျူး၊ သတ်ပုံထူးကို၊ မြင့်ဖြူးမောက်မောက်၊ မိုးတလျောက်ဝယ်၊ ထွန်းတောက်သို့ဝါ၊ ကြယ်တာရာကို၊ သိဂ်ါရောင်ကွန့်၊ ရှေကြိုးညွှန့်ဖြင့်၊ မတွန့်ညီညီ၊ ရွှေးယူသိသို့၊ ချိုအိသာယာ၊ အလင်္ကာဖြင့်၊ ထူးရောက္ခက်ကန့်၊ ခြားနားသန့်လျက်၊ မြူးကွန့်ဘဏ်ဝါ၊ စီရင်ပါအံ့၊ သုတာဓါရ၊ သုတသမ္ဗန်၊ သန္ဓိစယ၊ ဝစနကို၊ ရှင်ပျဗိတိ၊ အလိုရှိသည့်၊ ကဝိဇာတ်နွယ်၊ လေးသွယ်

ပြန့်ပွား၊ အမျိုးသားတို့၊ တပါးအမှု၊ လျစ်လျူရှုပြု၍။ ။ကြည့်ရှုဆောင်ကုန်ရာသတည်း။

(၁) ကြည့်ရှုဆောင်ဘွယ်၊ စိပ္ပဘယ်ချီမြှ၊ ဖေဖော်ထုတ်ပြပိမ့်၊

ပါက်။ ။ပါကသဒ္ဒါ၊ ဟောရာအနက် ကျိုးဝိပါက်ကို၊ မောက်လျက်သေချာ၊ ချပြီးခါမှ၊ ကသာသတ်ရ၊

တိုက်။ ။ကုသလတိုက်၊

နိုက်။ ။ပစ္စနိုက်လျှင်၊ ထိုပြင်တဖြာ၊ ဧကာသနိုက်၊ သိင်္ဃနိုက်လည်း၊ ဤနည်းယှဉ်မှီ၊

ရိတ်။ ။တိစီဝရိတ်၊ ပုဏ္ဏရိတ်ကြာ၊

ဝိုက်။ ။ဌက်မှာကရဝိုက်၊

သက်၊ ။စောဘသကန္ဒင့်၊ ဘသကသွန်းခ၊ ပညတ်သကို၊ ထကယံလုံးကြီး၊တင်ပြီးကသတ်၊ အမြဲမှတ်လေ့၊

စုက်၊ ။စုက်သဘင်မြို့မြို့၊ စုက်ဘိုင်စုက်ဆန်း၊ တခန်းစုက်ပျက်၊ နေ့ရက်ဧကာင်းလှ၊ အမြိတ္တစုက်၊ လာဘစုက်က၊ ဝရသိဒ္ဓိ၊ အစရှိသည်၊

ဋ္ဌုက်။ ။တြိကဋ္ဌုက်၊

ဏ္ဍုက်။ ။လူပဏ္ဍုက်ဘည့်၊

ဒုက။ ။တတဒုကမျှားစွဲ၁၊

မုက်။ ။ဒိဿဝပါမုက်၊ ပါတိမုက်ပြု၊ အာဒါသမုက်၊ အင္ဂမုက်အင်း၊

သုက်။ ။သုက်လွတ်ခြင်းက၊ စသည်တို့မှာ၊ လှစွာထင်ထင်၊ တခြောင်းငင်၍၊ ကပင်သတ်လစ်၊

ငက်။ ။ဂဏန်းငေါ်လည်း၊ စင်စစ်မှန်လှ၊ ငေသရဝယ်၊ ရွှေကမြစ်ဝ၊ ကသတ်ရာရှင့်၊

ဇင်္ဂ်။ ။သုတ်မှာဓဇင်္ဂ်၊

ဒင်္ဂ်။ ။ငေတဒင်္ဂန္ဒင်၊

မင်္ဂ်။ ။မင်္ဂဖိုမင်္ဂဉာဏ်၊ ကျမ်းဂန်ပါဠိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂ်၊ ပစ္စမင်္ဂက၊ စသည်သုံးဖြာ၊

ဝင်္ဂ်။ ။အာကွခရာဝင်္ဂ်၊ သဃ်ာဝင်္ဂလည်း၊ ဘဝင်္ဂဝိစိ၊ ပရိမဏ္ဍလ၊ ဝင်္ဂကစ၍၊ များလှရေးဘုယ်၊ အသုယ်သုယ်ကို၊ ဂငယ်သက်သက်၊ သတ်ရိုးထုက်ရှင့်၊

သုင်္ဂ်။ ။တချက်ထို့နောင်၊ သုံးဆောင်ပရိသုင်္ဂ်၊

ယုင်္ဂ်။ ။ဗျည်းသံယုင်္ဂနှင့်၊ ပြယုင်္ဂကိုလျှင်၊ တခြောင်းငင်၍၊ ရှေးသွင်မသွေ၊ သတ်နည်းဖွေလော့၊

မိုဃ်း။ ။တထွေမှတ်ရိုး၊ ပဇ္ဇုန်မိုဃ်းတွင်၊ လုံးကြီးတင်၍၊ ငင်ပြန်တုံလတ်၊ ဃကြီးသတ်သည်၊ ပညတ်စဉ်လာ ရေးထုံးတည်း။

(၂) ပညတ်စဉ်လာ၊ ရေးရိုးဖြာပိမ့်၊

ဒိင်း။ ။သံဝါကျူးမြည်၊ မုဒိင်းစည်နှင့်၊

လိင်။ ။ဆယ်မည်ဒဏ်လိင်၊ ဣတ္ထိလိင်လည်း၊ ပုလ္လိင်နပုံး၊ လုံးကြီးတင်ပြန်၊ ငသတ်ရန်တည့်၊

ဇာစ်။ ။တဖန်ထို့ပြင်၊ ကိုယ်အင်္ဂါဇာစ်၊ ဘာဝဇာစ်မှာ၊ ချပြီးခါမှ၊ စသာရေးသတ်၊

ဝုစ်။ ။ဝိဘတ်ငကဝုစ်၊ ဗဟုဝုစ်နှင့်၊ ဒ္ဝိဝုစ်ဧဝဝုစ်၊

ဥစ္စ။ ။ကသစ်ဥစ်က၊ စသည်တို့မှာ၊ ဥကာရန်နောင်၊မရွှောင်သင့်လျော်၊ စသတ်ဘော်ရှင့်၊

ယင်္ဂ။ ။ပူဇော်သည့်ယင်္ဂ၊

သင်္ဂ။ ။နိသင်္ဂဲတင်၊ စသည်တွင်ကား၊မှန်ပင်အမြဲ၊ ဇံကဲ့သတ်လေ၊

ရုင်္ဂ။ ။ပဒေသရုင်္ဂ၊ ဧကရုင်္ဂန့်၊ ဒီပရုင်္ဂမှန်စွာ၊ ရုဇာမိရုင်္ဂ၊ ဥပရုင်္ဂမည်ရှိ၊ ကာသိကရုင်္ဂ၊ မဒ္ဒရုင်္ဂန့်၊ သက္ကရုင်္ဂဂေါဇာ၊ ပဥ္စာလရုင်္ဂ၊ မဟာရုင်္ဂဘုံ၊ ဓေါတုံနတ်ဌာန်၊ သာမန္တရုင်္ဂ၊ ဘဃ်ရုင်္ဂလည်း၊ တနည်းထုတ်ဖော်၊ ဝိဒေဟရုင်္ဂ၊ ဇမ္မူရုင်္ဂက၊ စသည်တို့မှာ၊ ချပြီးခါမှ၊ စဉ်လာအမြဲ၊ ဇကဲ့သတ်ခန်း၊

ဗိုင်္ဂ။ ။ရဟန်းဆိုထိုက်၊ ပရိဗိုဇ်လည်း၊ ဂျူးနည်းနှင်နှင်၊ သတ်ရိုးဆင်လျက်၊ ချောင်းငင်လုံးကြီး၊ တင်၍စီးလော့၊ အပြီးသေချာ မိန့်ခဲ့မှာသည်။ ။ထူးရာရွှေးချယ်သိမ်းရုံးတည်း။

(၃) ထူးရာယူငင်၊ နိဒါန်းဆင်ပိမ့်၊

စ္ဆာည်း။ ။လုလင်ကစ္ဆာည်း၊ထေရ်ကစ္ဆည်းမှာ၊ချ၍သာလျှင်၊ ဘွင့်ကာရွတ်ဘတ်၊ညှသတ်ရေးမြဲ၊ မှန်မလွဲတည့်၊

စ္ဆာယ်။ ။ကစ္ဆာယ်းတသ္ဒယ်၊ ခေါ်ရာဝယ်ကား၊ ယငယ်သတ်မြောက်၊ ရွှေဆီးပေါက်လော့၊

ဇဉ်။ ။ကျောက်ဂေါရာဇဉ်၊ ပယောဇဉ်ဟူ၊ လူပုထုဇဉ်၊ သံယောဇဉ်နှင့်၊ ဘောဇဉ်ငါးပါး၊ တရားသမွ

ဇာဉ်၊ ဥယျောဇဉ်က၊ စသည်မျှားစ့ဝ၊မြန်ဘာသာလည်း၊ ခရာလဲပြောင်း၊ ဥ သတ်ကောင်း၏။

ညာဉ်။ဉာဉ်။ ။တကြောင်းရေးရိုး၊ ဆေးမျိုးဘ်ညာဉ်၊ ပဋိညာဉ်နှင့်၊ ဝိညာဉ်စိတ်သာ၊ ဘာဝနာဉာဉ်၊ ပညာဉာဉ်လည်း၊ ဘိုညာဉ်ခြောက်တန်၊

ယျာဉ်။ယာဉ်။ ။ဗိမာန်ဥယျာဉ်၊ ဝေါယာဉ်တခန်း၊ နောက်ကျန်းဒီပ၊ အပရဝေါယာဉ်၊ လှည်းလှေယာဉ်မူ၊ ထုံးစဉ်မစောင်း၊ ချတုံရှောင်း၍၊ လဲပြောင်းခရာ၊ ဥသတ်ရာ၏၊

သုဉ်း။ ။သခ်္ခါပြည့်သုဉ်း၊ စားကြွင်းသုဉ်းနှင့်၊ ဆေးသုံးဂိုဟ်သုဉ်း၊ ခရိုးသုဉ်းတွင်၊ ချောင်းငင်ဥ သတ်၊ ယွင်းမချတ်တည့်၊ ပညတ်ရေးရန်၊ ကမ္မဉ်း ကန်သည်၊ သက်ပန် မှတ်ယူစဲ့သုံးတည်း။

(၅) သက်ပန်မှတ်ရာ၊ ကျမ်းလာထုံးညီ၊ လက်ာစီပိမ့်၊

ကွင်း။ ။ရာသီကြွကွင်း၊ သင့်ဒုက္ခင်းနှင့်၊

ဝင်း။ ။ကေဝင်းတာရာ၊ ဝိပါကဝင်း၊ ကမ္မဝင်းက၊ စသည်သုံးဖြာ၊ သံသရာဝင်း၊ ကပ်သံဝင်းတည့်၊ အာဝင်းစီးရေ၊ အထွေထွေမှာ၊ မုဒ္ဓဇာဉ်း၊ သံယုဂ်ပြုရှင့်၊

ကုဋ်။ ။တဝထို့နောင်၊ တောင်စိတ္တကုဋ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်က၊စသည်တို့မှာ၊ သတ်ရာဂျိသွင်၊ တချောင်းငင်လော့၊

ကိုင်္။ ။ထို့ပြင်တဖြာ၊ ဘာသာစဉ်လိုက်၊ အံသကိုင်္နှင့်၊ မကိုင်္ကိုလျှင်၊ တခြောင်းငင်၍၊ ထက်ခွင်လုံးကြီး၊ တဲ့ပြီးတုံလတ်၊ ရှေးနည်းသတ်လော့၊

ကွင်္။ ။ဥကွင်္ဂဓာတ်၊

ဆင်္။ ။သခ်္ကာဟောဆင်္၊

ရင်္။ ။ဓတရင်္နှင့်၊

သင်္။ ။ဒ္ဓါသင်္ဂတေသင်္၊

အင်္။ ။ဂဏန်းအင်္ကို၊ သတ်ခန်းမလွဲ၊ ဌဝမ်းပဲဖြင့်၊ အမြဲမှန်ဘိ၊

ပါဋ္ဌ။ ။ပါဋိပုဒ်ပါဋ္ဌ၊ မုခပါဋ္ဌလည်း၊ ချလတ်သေခွေ၊ ရှေးနည်းပေတည့်၊

နိဋ္ဌ၊ ။တထွေမှတ်ဘုယ်၊ ညီငယ်ကနိဋ္ဌ၊ အကနိဋ္ဌလည်း၊ အနိဋ္ဌဘေးမျိုး၊

ရိဋ္ဌ။ ။နွယ်ရိုးမပျက်၊ ဇနက်အရိဋ္ဌ၊ ကာဏာရိဋ္ဌနှင့်၊ အရိဋ္ဌရဟန်း၊

လိဋ္ဌ။ ။မိန့်ခွန်းချိုသာ၊ ဝါစာသိလိဋ္ဌ၊ ကိလိဋ္ဌတို့မှာ၊ လှစ္ဆာလုံးကြီး၊ ထက်ဝယ်စီး၍၊ ယှဉ်မြီးမလွဲ၊ ဌဝမ်းပဲဖြင့်၊ အမြဲသတ်လစ်၊

မုဋ္ဌ။ ။လက်သစ်မုဋ္ဌမှာ၊ ငင်ပြီးခါမှ၊ သတ်ရာရှေးဟန်၊

မိဋ္ဌ။ ။မိဋ္ဌခေါ်ပြန်လျှင်၊ ထိုတွင်စေ့စပ်၊ လုံးကြီးထပ်လော့၊ ပညတ်ရေးဘုယ်၊ ဤနှစ်သုယ်သည်။ ။ဓိပ္ပာယ်အရ မကွဲတည်း။

(၅) စီပွာယ်ကျမ်းလာ၊ ထုတ်ဘော်မှာပိမ့်၊

ကဏ်။ ။ပါရာဇီကဏ်၊ အာသကာဏ်တော်၊ ထိုနောင်တ၀၊
တေရသကဏ်၊

ခဏ်။ ။စမ္မခဏ်ခေါ်၊ သင့်လျော်ပညတ်၊

ခဏ်း။ နက္ခတ်စမ္မခဏ်း၊ ယမခဏ်းလျှင်၊

တ္တာဏ်။ ။ပေဒင်ကျမ်းစာ၊ ရာဇမတ္တာဏ်၊

ဒဏ်။ ။သဲရေဒဏ်နှင့်၊ လိင်ဒဏ်ထိုက်လစ်၊ မင်းပြစ်ရာဇဒဏ်၊
ဘေးဒဏ်မပျက်၊ ကနက္ကဒဏ်၊ ဒဏ်ချက်ဒဏ်ရာ၊ ဥစ္စာ
လျော်ဒဏ်၊ ငြဟ္မဒဏ်ပေး၊

ဘဏ်။ ။မှတ်ရေးတနည်း၊ ပစ္စည်းဂရုဘဏ်၊ လဟုဘဏ်လည်း၊

မ္ဘဏ်။ ။ကုမ္ဘဏ်နတ်တွင်၊

ဝဏ်။ ။ဆင်ရောဝဏ်၊ ဝေဿဝဏ်နှင့်၊ အဝဏ်ဣဝဏ်၊
ဥဝဏ်ဆိုရေး၊ အဿဝဏ်၊ သရဝဏ်က၊ ဥပ္ပလဝ.ဏ်၊
ဝင်သဝဏ်နှင့်၊ သုဝဏ်ရွှေမျိုး၊ သတ်ရိုးဏကြီး၊

ညာဏ်။ ။တသီးပညတ်၊ တတ်ပညာဉာဏ်၊

ရာဏ်။ ။ကျမ်းပူရာဏ်က၊ စသည်တို့မှာ၊ ကောင်းစာယှဉ်မိုး၊
ချရေးပြီးမှ၊ ဏကြီးသတ်ဟန်၊ သာသာပြန်သည်။ ။
မှတ်ရန်မခက် မခဲတည်း။

(၆) မခက်မခဲ၊ မြဲစွဲမှတ်မှု၊ နိဒါန်းပြုပိမ့်၊

ကိဏ်။ ။သုဘာကိုဏ်ဘုံ၊

ကိုဏ်း။ ။ရေးတုံတတော့၊ စေတသိက်မှာ၊ ပကိဏ်းသာတည့်၊
ဒိဏ်။ ။ဥပါဒိဏ်ရုပ်၊ အမှုပါဒိဏ်၊
ပိဏ်။ ။နာထပိဏ်မှာ၊ လှုဒ္ဓာလုံးကြီး၊ တင်၍ပြီးလတ်၊ ဏာကြီးသတ်ရာ၊
ဂုဏ်။ ။ကိုးဖြာသောဂုဏ်၊ ဒြပ်ဂုဏ်နှင့်၊ မိဂုဏ်ဘဂုဏ်၊ ကာမဂုဏ်ဆို၊
ဂုဏ်း။ ။ဂို့ဟ်တြိဂုဏ်း၊ ဟြဂုဏ်းသာ၊
ပုဏ်။ ။ရှင်မဟာပုဏ်၊ စူဠပုဏ်နှင့်၊ ငပုဏ်သူဌေး၊
ပုဏ်း။ ။စဝ်ရေးသင်ပုဏ်း၊
ရုဏ်း။ ။ဓိကရုဏ်းမှု၊
ရုဏ်။ ။ဥဒဟရုဏ်၊ နေအရုဏ်လင်း၊ နတ်မင်းဝရုဏ်၊
ဝုဏ်။ ။ပရိဝုဏ်တွင်၊ တချောင်းငင်၍၊ ဏပင်သတ်ရာ၊
ဂိုဏ်း။ ။ဘူဝါဒိဂိုဏ်း၊ မနောဂိုဏ်းလည်း၊ ဆန်ဂိုဏ်းဂိုဏ်းအုပ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ပညတ်၊
ပိုဏ်။ ။ပတ္တပိုဏ်စား၊
ဂိုဏ်း။ ။ကတ္တားကရိုဏ်း ဗျာကရိုဏ်းနှင့်၊ ကရိုဏ်းခုနစ်။
ရိုဏ်။ ။ရေစစ်ခမ်းကရိုဏ်၊
လိုဏ်။ ။ဂူလိုဏ်စံမြန်း၊
သိုဏ်း။ ။ကသိုဏ်းဝန်းလည်း၊ စီးဖြန်းရွတ်ဖတ်၊
ကြိုဏ်။ ။သတ္တပကြိုဏ်၊ စသည်ကိုကား၊ ခေါ်ဆိုဝေါဟာ၊ မြန့်ဘာသာဖြင့်၊ သဒ္ဒါမပျက်၊ ပုဒ်မဝှက်အောင်၊ အချက်ကျန၊ လုံးကြီးပြလျက်၊ အောက်ကကြွဲကြွဲ၊ ဆင်စွယ်ကဲ့သို့၊ မချိုပုံသွင်၊ တချောင်ငင်၍၊ ဏ

လျှင် သိမ်းရုံး၊ သတ်ဘွယ်ကုံးသည်။ ။ရှေးထုံး သင့်ညီ
မလဲ့တည်း။

(၇) ရှေးထုံးသင့်မှန်၊ တသတ်ရန်ကာ၊

ချာတ်။ ။ကျမ်းဂန်အာချာတ်၊

ဃာတ်။ ။ပဋိဃာတ်နှင့်၊

ဇာတ်။ ။လူဇာတ်ပုံသွင်၊ ကိုယ်အင်္ဂါဇာတ်၊ သဟဇာတ်လည်း၊
နမ်ဇာတ်ခေါ်ငြား၊ ငါးရှဉ့ငါးဆယ်၊ ဇာတ်ဝယ်
တဖြာ၊

ဓာတ်။ ။အာယတနဓာတ်၊ ပစ္စည်းဓာတ်က၊သရီရဓာတ်၊ လော
ကဓာတ်တည့်၊ မန္ဒာတ်စကြာ၊ အာကာသဓာတ်၊
ဝါယောဓာတ်လည်း၊ မီးဓာတ်ရေဓာတ်၊ မြေဓာတ်
ပထဝီ၊ အသီတ်ဓာတ်၊ ဓာတ်နက္ခတ်နှင့်၊ နာမ်ဓာတ်
တခန်း၊ ဓာတ်ဆန်းဓာတ်ပျက်၊ ဓာတ်ဘက်ယှဉ်ပြိုင်၊
ဓာတ်တိုင်တွင်ခေါ်၊

ပါတ်။ ။ဇာတ်တော်နိပါတ်၊ သန္နိပါတ်နာ၊ ပါဏာတိပါတ်၊
ပိဏ္ဍပါတ်နှင့်၊ နိပါတ်ပုဒ်နေ၊ အထွေထွေမှာ၊ ချပြီး
ခါမှ၊ ခရာတူရှူး။ တဝမ်းပူလုံး၊ သတ်ဆုံးသင့်မြတ်၊

ဒိုတ်။ ။သုဘတ္တာဒိုတ်၊

မိုတ်။ ။သမိုတ်ဝေါဟာ၊

မြိုတ်။ ။မြိုတ်သုဓာနှင့်၊ ရဿာအမြိုတ်၊ အမြိုတ်နိဗ္ဗာန်။

ရိုတ်။ ။ဆယ်တန်ဒုစရိုတ်၊ သုစရိုတ်လည်း၊ ပစ္စည်းကာရိုတ်၊ စရိုတ်ခြောက်ဖြာ၊ စကာမှာကား၊ လှစ္ဆာချောင်းငင်၊ လုံးကြီးတင်၍၊ တလျှင်ဒန္တာ၊ သတ်နည်းလာရှင့်၊

ခေတ်။ ။အာဏာဇာတိ၊ ဝိသယခေတ်၊ ဂါမခေတ်နှင့်၊ ခေတ်ကောင်းသည်မှာ၊ ရစ်ကာဖြိုးဖြိုး၊ သဝေထိုး၍၊ သတ်ရိုးမမှား၊ ရှေးနည်းထားလော့။

ပုထ်။ ။လေးပါးကုရိယာ၊ ပုထ်ဒ္ဒမှာကား၊ လှစ္ဆာယဉ်ကျေး။ ခြောင်းငင်ဦး၍၊ ဆင့်ထူးတမျိုး၊ သတ်ရိုးမှန်ဘိ၊

ပိုထ်။ ။ကုရိယာပိုထ်၊ ခေါ်သမိုက်မှု၊ ကျိဒ္ဓသာလျှင်၊ လုံးကြီးတင်လော့၊ သတ်အင်မထူး၊ နိဒါန်းကျေးသည်၊ ပျံပျေး ချိုမြ ဓိပ္ပါယ်တည်း။

(၈) ချိုမြဓိပ္ပါယ်၊ မှတ်လွယ်ထူးဆန်း၊ ဧဘာ်ပြည့်နှန်းပိမ့်၊

ဘဒ်။ ။ရဟန်းသုဘဒ်၊

မဒ်။ ။အာရိမဒ်နှင့်၊

လဒ်။ ။လဒ်ဂဏန်းမျိုး၊ သတ်ရိုးဒဏ္ဍး၊ ချရေးမပါ၊ သက်သာတည့်၊ ဆရာအချို၊ ကဝိတို့လည်း၊ ပေါင်းစည်းတင်မှတ်၊ ဂဏန်းလဒ်ကို၊ ပညတ်မူလ၊ ကြံဆ. မရှာ၊ ဥစ္စာရှေင့်၊ ဆန်ရေစပါး၊ ကျဲနွဲ့ဆင်မြင်း၊ လာဘ်ခမင်းသို့၊ ချလျှင်းပြီးဆုံး၊ ဘကုန်းဝဏ္ဏ၊ သတ်ရေးကြံ၏။

ဏာဒ်။ ။ထိုမှတဖြာ၊ သဒ္ဒါဉာဏ်၊

ပါဒ်။ပွါဒ်။ ။သမုပွါဒ်နှင့်၊ ဥပါဒ်ဋီဘင်၊ မြဲပင်မှတ်ယူ၊ စတူရပါဒ်၊ နက္ခတ်ရာသီ၊ ဗီဇနာပါဒ်၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်က၊ ဟသိတုပွါဒ်၊ စိတ္တုပါဒ်လည်း၊

ဿာဒ်။ ။ပြာဿာဒ်မည်ရှိ၊ ပေါရိဿဒ်မင်း၊ ဤတသင်းမှာ၊ ချ၍သာလျှင်၊ သတ်ရာမကဲ့၊ ရှေးကမြဲတည့်၊

လိဒ်။ ။ဆင်းရဲဒလိဒ်၊

ဟိဒ်။ ။ဗဟိဒ်ပြင်ပ၊ စသည်တို့ကို၊ တင်လိုလုံးကြီး၊ ယှဉ်မှုံးသံယုဂ်၊ ရှေးနည်းထုတ်လော့၊

စုဒ်။ ။စုဒ်စောဒနာ၊

ပုဒ်။ ။ပြည်ရွာဇနပုဒ်၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့်၊ ပုဒ်ပါဠိအကွရာ၊သဒ္ဒါထုံးစံ၊ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ နာမ်ပုဒ်ပညတ်၊ သမာသ်တဒ္ဓိတ်၊ အာချာတ်ကိတ်ပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်စု၊ ဥပသာရ၊ စသည်ထွေလာ၊ ပုဒ်များစွာနှင့်၊

မ္ဠဒ်။ ။သမ္မာသမ္ဠဒ်၊

မုဒ်။ ။ကြာကုမုဒ်လည်း၊ သမုဒ်မြစ်ပြင်၊

သုဒ်။ ။နတ်တွင်ဝိသုဒ်၊ ခေျာင်းငင်ထုတ်၍၊ သံယုဂ်ရှေးပုံ၊ မတ်တံမယင်း၊

ပိုဒ်။ ။တော်သလင်းဝယ်၊ ညဉ့်လယ်နက္ခတ်၊ ဘဒ္ဒရပိုဒ်၊ ဇနပိုဒ်နှင့်၊ ပိုဒ်စုံရတု၊ အစုစုလည်း၊ သတ်မှုရှေးတူ၊ မှတ်ယူပြီးမှ၊ ခေျာင်းငင်ပြ၍ ထက်ကလုံးကြီး၊ တင်စီးခေလို၊

သာဓ်။ ။ဝိုဂြိုဟ်ကိတ်ရ၊ ကရဏသာဓ်၊ ကတ္တုသာဓ်က၊ စသည်တို့မှာ၊ ချပြီးခါမှ၊ သဒ္ဒါစဉ်လိုက်၊ ဓအောက်ခြိုက်လုံး၊ သတ်ထုံးမဘိတ်၊

သိမ်။ ။ပဋိသိမ်တွင်၊ လုံးကြီးတင်၍၊ ရှေးသွင်သေချာ၊ ရေးသတ်ရာသည်၊ ဘာသာကြောင်းရင်း မကွယ်တည်း။ ။

(၉) ကြောင်းရင်းမကွယ်၊ ရဲ့းဘွယ်တဝ၊ စီလျှင်ပြပိမ့်၊

ချာန်။ ။အတ္တဗျာချာန်၊ ဗီဇာချာန်ကျမ်း၊ ထုံးတမ်းမလွဲ၊

ဆ္ဆာန်။ ။ငရဲတိရစ္ဆာန်၊

ဈာန်။ ။ဘိညာဉ်ဈာန်လည်း၊

ဏ္ဍာန်။ ။သဏ္ဍာန်တူစ္စာ၊

ဋ္ဌာန်။ဌာန်။ ။သစ္စာဓိဋ္ဌာန်၊ ကရိဏ်းဌာန်လျှင်၊ပိပြင်ရွတ်လင်၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်ဆို၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဂ္ဂဌာန်၊ ဖလဌာန်တည့်၊ ခြောက်ဌာန်နတ်ရွာ၊ နေရာရပ်ဋ္ဌာန်၊ သန္ဓိဋ္ဌာန်လည်း၊ ဤနည်းမှန်ဘိ၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ သမုဋ္ဌာန်က၊

ဋ္ဌာန်း။ ။ကျမ်းဂန်ပဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်၊ ပြဋ္ဌာန်းဆိုငြား၊

ဏှာန်။ ။နှစ်ပါးသဏှာန်၊

တာ့န်။ ။ဗိတာန်ကြက်ရာ၊

ထာန်။ ။မဟာဂကထာန်၊

တ္တာန်။ ။ဝဝတ္တာန်လည်း၊ ထိုနည်းမပျက်၊

ဒါန်။ ။အနက်သမ္မဒါန်၊ အပါဒါန်ဓေါ၊သင့်လျော်နိုင်းချိန်၊
အဓိန္ဒဝဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကဉ့်၊ ဓဝါဒါန်စိပ်သာ၊
ဝန်မဟာဒါန်၊ သက္ကဒါန်လျှ၊

ဒါန်း။ ။ဓေါထွဓဝါဟာ၊ စဉ်လာနိဒါန်း၊ ပေးလှူဒါန်းနှင့်၊
ဥဒါန်းရင့်ကျူး၊

ခာန်။ ။ကျမ်းထူးအဘိဓာန်၊ သဓေါဓာန်တည့်၊

ဗ္ဘာန်။ ။နိဗ္ဗာန်ရှေပြည်၊

ဘ္ဘာန်။ ။သွင်းသည့်အဘ္ဘာန်၊

ဘာန်။ ။ပဋိဘာန်လည်း၊ တနည်းပညာ်၊

မာန့်။ ။နဘ်ဘုံဗိမာန်၊ အဝမာန်ဗုံလ်၊ ဓေါသုံဝိဂွမာန်၊
ဝတ္ထုမာန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒါဒေါ၊

မာန်း။ ။အညသမန်း၊ မာန်းဇယာ ၊ ဓေါတုံမာန်းကောက်၊

လာန့်။ ။ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊

သာန်။ ။အဝသာန်နှင့်၊ သုသာန်တဇော်၊

ဟာန်။ ။သမုဒ္ဓေဒ၊ ပဟာန်စသည်း မြန်မာ့ဘာသာ၊ အဖြာ
ဖြာကို၊ သတ်ရာနှင်ယ်၊ ချရေးဘွယ်တည့်

ဆိုန်။ ။တသွယ်စိမံ ဖေ့နှည်ကြံလျှင်၊သပ္ဒိဆိုန်၊

ဒိုန်။ ။နိသိဒိုန်မှာ၊ ဝေဆာလှဟူ၊ ချောင်းငင်ပြီ၊ ထက်က
လုံးကြီး၊ တင်ပြီးနပင်၊သတ်ဂိုးဆင်သည်၊ ဉာဏ်ရှင်ကပိ
မှာဘွယ်တည်း။

(၁၀) ပုတ်ဘွယ်ထုံးစံ၊ ဖွဲ့စီမံပိမ့်၊

လာမ်။ ။နံရုပ်ကလာပ်၊ ဆန်းကလာပ်မှာ၊ ချုပြီးခါမှ၊ မှန်စွာ မဖောက်၊ ပစောက်ဖြင့်သတ်၊

လာဘ်။ ။ပစ္စည်းလာဘ်မူ၊ ပညတ်ဆန်းကြယ်၊ ချရေးဆုယ် လျက်၊ မကုယ်ရှေးနှုန်း၊ ဘကုန်းသတ်ရာ၊

ဂါမ်။ ။သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်နှင့်၊ ပုဂါမ်မြို့ပြ၊ ဓဂါဝရ ဂါမ်၊ ဘူတဂါမ်ကည့်၊

နာမ်။ ။ကျမ်းနာမ်သဒ္ဒါ။ ဝန္ဒာရုပ်နာမ်၊ မဟာနာမ်လည်း၊ ဇာတ်နာမ်တဝ၊ နိဿယနာမ်၊ သဗ္ဗနာမ်နှင့်၊

ယာမ်။ ။ညဉ့်ယာမ်နေ့ယာမ်၊ သုယာမ်နတ်မင်း၊

သျှာမ်။ ။အဆင်းရှေတု၊ သုဝဏ္ဏသျှာမ်၊

ဆုမ်။ ရုံ။ ။ကျောင်းအာရုမ်ကို၊ သတ်လိုမသာ၊ ချပါရှေးသွင်၊ တနည်းဆင်မူ၊ ဗျည်းတွင်ရေးချ၊ အာဒီဃကို၊ သဒ္ဒါ နည်းထုံး၊ ရဿချုံး၍၊ နောက်ဆုံးဝဏ္ဏာ၊ သံယုဂ်မကို၊ ထက်ကမဆိတ်၊ နိဂ္ဂဟီတ်ပညတ်၊ ပြုတုံလတ်လည်း၊ ဇံလျောက်ပတ်သင့်ရာ၊

ကာယ်။ ။ကြမ္မာငင်ချုု၊အသူရကာယ်၊ရူပကာယ်နှင့်၊ နိကာယ် ကျမ်းမြတ်၊

ဗျာယ်။ ။ရွှတ်ဘတ်သရဗျာယ်၊ ဥပဗျာယ်လည်း၊

ပါယ်။ ပွါယ်။ မွါယ်။ ။အပါယ်လေးရပ်၊ သပွါယ်ဥပါယ်၊ အလမွါယ်နှင့်၊ ဓိပါယ်ဖော်ထုတ်၊

ယာယ်။ ။ဇဝဝုစ်ပရိယာယ်၊

ရာယ်။ ။အန္တရာယ်ပြစ်၊

ဒုဿယ်း။ ။ဝိသဇ္ဇနီ၊ ရေးတုံးပုံဟော်၊ နတ်ကျောင်းဒေဝါ၊ မဟာပိန္ဒုဿယ်း၊

ဟာယ်း။ ။ဘော် သဟာယ်းက၊ စသည်တို့မှာ ချုပြီးခါမှ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်၊ ယင်ယ်သတ်မှ၊ မလဲမှန်ဘို့၊

ဒေယ်။ ။အရိုမိတေယ်၊ မိတေယ်ဖည်တ်။

ဒေယ်။ ။ဂဏ်မြတ်အာဒေယ်၊

ဒနယ်။ ခာဇာနေယ်နှင့်၊ ဝေနေယ်သတ္တဝါ

ဒမေယ် ။ ..ပဖာပဒမေယ်၊

ဒလယ်။ ။ပါလိလေယ်လည်း၊ ဆိုးနည်းညပဒေ၊ ယှင်းမဒေသ့ အောင်၊ သဝေပြိုးပြိုး၊ လှစ္စာထုံး၍၊ သတ်ရိုးနည်းတူ၊ ဖဲမှတ်ယူရှင့်၊

ကိုယ်။ ။ကြက်မူမကိုယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်လည်း၊ သဘ်လိုရှေးသွင်၊ ချောင်းငင်လုံးကြီး၊ အစဉ်မိုးဘည့်၊

ကရိုး။ ။တသိုးခေါ်ညီ၊ရာသီမကာရိုး၊ငါးမကောင်းနှင့်၊မကာရိုး ကွက်ကျား၊

မာရ်။ ။မာရ်နှဘဲသားက၊ စသည်တရိုး၊ မာန်မျိုးငါးဝေ့။

ဟာရ်။ ။ဖြေပရိဟာရ်၊ အသွယ်သွယ်ကို မှတ်ဘွယ်ဇဉ်ဖြာ၊ ချ၍ရကြီး၊ ဟမ်းဥန်ပိုးလော့၊

ဇိရ်။ ။တသိုးထို့နောက်၊ကျောက်မှက်ဝရင်ဒု၊ ဝရဇိန်ဖက်၊ နတ်လက်နက်ဘွင်၊ လုံးကြီးတင်၍၊ ရပင့်သတ်ရန်၊

ဆေရ်။ ။အာနန္ဒာဆေရ်၊ မဟာဆေရ်က၊ စသည်တို့မှာ၊ လှစ္စာသဝေ၊ ရေးပြီးလေ၍၊ သတ်ပေရှုးဟန်၊

ဂိုရ်။ ။တဖန်မှတ်ရာ၊ စမ္ဘာနဂိုရ်၊ထွတ်နဂိုရ်နှင့်၊ နဂိုရ်ယာယီး သညီသမုတ်၊

တ္တိုရ်။ ။ပဒုမုတ္တိုရ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်ကျမ်း၊ ထုံးတမ်းမယွင်း၊

ထိုရ်။ ။မြင်းအာဿထိုရ်၊

ဒ္ဒါရ်။ ။ပစ္စုဒ္ဒါရ်နှင့်၊

ဓုရ်။ ။ဝိဓိုရအမတ်၊ နတ်ဝိဇာဓိုရ်၊ ဝိနည်းဓိုရ်တည်း၊

နွှံရ်။ ။တနည်းမှတ်ရန်၊ တောင်ယုနန္ဒံရ်၊

ဟိုရ်။ ။စည်ပဟိုရ်တွင်၊ လုံးကြီးတင်၍၊ ချောင်းငင်ရသတ်၊ ပညတ်မစောင်း၊ ရေးသင့်ကြောင်းကို၊ ထုံးဟောင်း မှီခို၊ လက်ဝဆို၍၊ သံချိုနက်လေး၊ ကျူးရင့်သေည်။ မှတ်ရေး မရှုပ် မလိမ်တည်း။

(၁၁) မရှုပ်ဖလိမ်၊ မွေ့သိမ်ကျမ်းလာ၊ ရွေးချယ်မှာဘဲ့၊

ဂလ်။ ။မဿာရဂလ်၊

ဖလ်။ ။ရွှေဥဖလ်ကို၊ သတ်ရန်လငယ်၊ ဉာဏ်ဖြင့်ချယ်လေ့၊

ဏ္ဍိုလ်။ ။တသွယ်မှတ်သိ၊ ဗေဒဓိမဏ္ဍိုလ်၊ မဏ္ဍိုလ်ဗဟို၊

ဂ္ဂိုလ်။ ။ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊

ဂ္ဂိုလ်။ ။ဟိဂ္ဂိုလ်နှံလျှောင်း၊

ဗ္ဗိုလ်။ ။တကြောင်းသိမှ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗိုလ်၊

ဘုံလ်။ ။ဆေးကပ္ပိုလ်တည့်၊

ဖိုလ်။ ။မဂ်ဖိုလ်ဘထွေ၊

ပ္ပိုလ်။ ။ဘုံဒေဟပ္ပိုလ်၊

ဗိုလ်။ ။ဗိုလ်ပါ ဗိုလ်ခြေ၊ ဂူဇွန်ဗိုလ်၊ ဥစ္စဗိုလ်က၊ စသည် ပြန့်ပွား၊ ခြောက်ပါးသောဗိုလ်။

သိုလ်။ ။အကုသိုလ်နှင့်၊ ကုသိုလ်တတည်၊ ပြည်တက္ကသိုလ်၊ စသည်ကိုလည်း၊ ရှေးနည်းသံယုဂ်၊ ဗျည်းဖြင့်ထုတ်၍၊ အဟုတ်မချောင်းငင်၊ လုံးကြီးတင်တည့်၊

ဇော်။ ။ထိုးပြင်တပုံ၊ အာရုံစိတ်ဇော်၊ ကော်ဇော်အခင်း၊

ဒွေ်။ ။မြင်းပုံသိဒွေ်၊ ဆားသိဒွေ်နှင့်၊

နော်။ ။ဒါနော်ဘီလူး၊ တထူးမှတ်ခန်း၊ ဂဏန်းတွင်နော်၊ သဃ်နော်က၊ စ၍သိမှု၊

ဒြေ်။ ။ဥပဒြေ်၊

သော်။ ။အာသော်မှာ၊ သဘာဝ်ပုံသေ၊ သဧဝအချု၊ စသည် မပါ၊ သက်သက်သာဝယ်၊ မြန်မာပညတ်၊ ဝဖြင့် သတ်သေ့၊

ဘာဝ်၊ မ္ဘာဝ်၊ ဗ္ဘာဝ်။ ။သမာသ်နာမ၊ အဗျယီဘာဝ်၊ ဣတ္တိ ဘာဝ်နှင့်၊ ပုမ္ဘာဝ်မပြား၊ ဘရားသဘာဝ်၊ အတ္တ ဘာဝ်လည်း၊ ထိုနည်းမပျက်၊ ဘာဝ်အနက်က၊ သဒ္ဒိ သဘာဝ်၊ တုဏ္ဍိဘာဝ်တည့်၊ တဗ္ဘာဝ်ပညတ်၊ ဧကတ္တိ ဘာဝ်၊အာနုဘာဝ်က၊ဒွေဘာဝ်ပြုခြင်း၊ ဤတသင်းကို၊ ထုံးရင်းအတိတ်၊ ယှင်းမဖိတ်အောင်၊ ချပြီးနောင်မှ၊ ဝအာဂ္ဂရာ၊ သတ်အပ်စ့ဿသည်။ ။ကျမ်းလာ ဆုံးဖြတ် မှေ့သိမ်တည်း။

(၁၂) ကျမ်းလာဆုံးဖြတ် တံမျဉ်း ခက်ပိမ့်၊

ဒသ်။ ။ဒုဒါဒသ်စုဒုသ်၊ ဧကာဒသ်နှင့်၊ သုဒသ်မည်ရှိ၊
နသ်။ ။ပတ်သောမနသ်၊
ရသ်။ ။ဇောတိရသ်လည်း၊ ဗာရသ်တေရသ်၊ ပန္နာရသ်နှင့်၊
ဋ္ဌသ်။ ။သောဋ္ဌသ်တို့မှာ၊ သသာသက်သက်၊ မပျက်သတ်ချင်၊
ကာသ်။ ။ဓုတင်ထူးမြတ်၊ အဇ္ဈာကာသ်က၊
ညာသ်။ ။ဣာသညာသ်၊
ပါသ်။ ။ဟတ္ထပါသ်နှင့်၊
မာသ်။ ။သမာသ်ကျမ်းစာ၊ ဗိုလ်မှာဓိမာသ်၊
ဝါသ်။ ။ပရိဝါသ်လည်း၊ ချလတ်ပြီးမှ၊ သံယုဂ်ပြုရှင့်၊
ရိသ်။ ။ ဂန္ဓကုဋိမြတ်၊ အာချာတ်ပုရိသ်၊ တပ္ပုရိသ်နှင့်၊
သိသ်။ ။ ဝိသိသဒ်တြိယာ၊ သံဃာဒိသိသ်၊ ဧကသိသ်တွင်၊ လုံး
ကြီးတင်၍၊ သပင်ရေးသတ်၊
ကွုသ်။ ။အမတ်-ကွုတ်၊
ပုသ်။ ။ စောင့်ဥပုသ်နှင့်၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာ၊
ရုသ်။ ။ ဝါစာဖရုသ်၊ မယုတ်ထင်ထင်၊ တချောင်းငင်၍၊
သံပင်သိုက်မြိုက်၊ ရေးသတ်ထိုက်၏၊
ကွိုသ်။ ။ရကွိုသ်နတ်မှာ၊ လှစ္ဆာဥတ်ကွေး၊ ချောင်းငင်ရေးမှ၊
ထက်က လုံးကြီး၊ တင်ပြီးရှေးနှယ် သံယုဂ်ချယ်ရှင့်၊
ဂ္ဂိုဟ်၊ ဂ္ဂိုဟ် ။ဆောင့်ပင့်သဂ္ဂိုဟ်၊ နက္ခတ်ဂ္ဂိုဟ်သည်း၊ ဝိနည်း
သဂ္ဂိုဟ်၊ ရာဇဂ္ဂိုဟ်နှင့်၊ သဂ္ဂိုဟ်ရေတွက်၊ ဝါကျ

၇။ သဒ္ဒါနုသာရီ သတ်ပုံ

ဝိုင်္ဂိုဟ်၊ ကျမ်းသင်္ဂိုဟ်တွင်၊ လုံးကြီးဟင်၍၊ ငင်ပြန်တုံလတ်၊ ဟဖြင့် သတ်များ၊

သင်္ဂ။ ။ ဥတ္တရာသင်္ဂ၊ ပြုဗ္ဗာသင်္ဂန်ဒ်၊ အာသင်္ဂဝါဆို့၊ စသည်ကို ကား၊ သတ်လိုင်္ဂကြီး၊ ယှဉ်မှီးမပျက်၊

လင်္ဂ။ ။ ဂလင်္ဂင်္ဂက်တွင် တချောင်းငင်၍၊ မွေးသင်္ဂသတ်လို၊

ဟိုင်္ဂ။ ။ ကျွန်းသီဟိုင်္ဂမှာ၊ ဆင်ကာလုံးကြီး၊ တင်ချိပြီးလျှင်၊ ပုံသင်္ဂမချတ်၊ ဆင်စ္ဆယ်ဥတ်သို့၊ လျောက်ပတ်လှလှ၊ ခြောင်းငင်ပြုပြီး၊ ဥကြီးဖြင့်သာ၊ သတ်ရိုးလာ၏၊ ထူးရာထူးရာ၊ ရွှေးချယ်ရှာ၍၊ ကောင်းစွာကျွေးသို့၊ စိစိတည်ဘည်၊ ဆိုပြီးသည်မှ၊ ကြင်းသမျှမူ၊ ရှေးသူကောင်မော်၊ လွန်ထင်ပေါ်သာ၊ ထေရ်ကျော်ကဝိန်၊ သုခမိန်တို့၊ ဉာဏ်ရှိန်ထွန်းညီ၊ စိရင်ရှိသည်၊ ကဝိလက္ခဏာ၊ စသည်မျှားငှာ၊ ကျမ်းလာနည်းထုံး၊ မှီခိုင်းသုံး၍၊ သင်ပုန်းကြိုးလာ၊ ကာရန်အတိုင်း၊ ရှုန့်ခိုင်းထောက်ထား၊ မျှားသောအားဖြင့်၊ မှတ်သားသေချာ၊ ရေးသတ်ရာသည်၊ ။စဉ်လာနိဒါန်း မတိမ်းတည်း။

သဒ္ဒါနုသာရီ သတ်ပုံ ပြီး၏။

ဒုတိယဝိုင်း

(ခ) စကား

ဤအပိုင်းပါ စကားအရာသယ်ပါး၊ စကားကြိုးခြောက်ခွင်း၊ သပမာ-စကားပုံ အလုံးစုံတို့ကို လေ့လာမှတ်သားခြင်း စကားပြောဆိုရာဌ် အချက်ကျကျ ပြန်လည်အသုံးပြုခြင်းဖြင့် နှုတ်မှုပညာကို ပိုင်နိုင်စွာပြောဆိုနိုင်မည်ဟု အမှန်ပင်စာသည်။

၁။ စကားကြီးဆယ်မျိုး

စကားပြောရာ၌ စကားကြီးဆယ်မျိုးရှိသည်။ ဆယ်မျိုးဟူသည်ကား ရေကူးညာတင်၊ ကောက်ပင်ရိတ်လိုး၊ ရေစီးဘောင်ဆန်၊ အိုးတန်ဆန်ခတ်၊ ဆီပုတ်ကျည်ပွေ့၊ ဆင်ဝှေရန်ရွှောင်၊ တောင်သူယာခုတ်၊ ကြက်ဆုတ်ဒုပ်ပစ်၊ ရေစစ်ကရား၊ ရေသွားသည့်သွင်၊ ခက်တင်မောင်းနှင်း၊ ဆိုခြင်းစကား ဤဆယ်ပါးဟု ရှိသည်ဟုဆိုသည်။

(၁) ရေကူးညာတင် ပြောနည်း စကားမျိုး။

မြစ်တဖက်မှ အလိုရှိသော ဆိပ်ကမ်းသို့ ကူးလိုလျှင် အညာက တင်၍ ကူးမှ လိုရာဆိပ်ကမ်းမှာ ဝင်သက့်သို့ ထို့အတူ စကားမှာလည်း အလိုရှိသည့်အရာ၌ တင်အောင်အထက်က တင်ကူး၍ ပြောဆိုခြင်းသည် ရေကူးညာတင် ပြောနည်းမည်၏။

စကားပုံမှာ.... ရွှေးသောအခါ ကုဋေရွှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝသော သူဌေးသားသည် ဂျမ်းထိုး၍ ကစားရာတွင် အူထုံး၍ အစားအသောက် မမှန်၊ ကျင်ငယ်မဖြောင့် ရောဂါထွဋ်ထူး ရောက်၍ သေဝပါးနီးရှိသည်တွင် ဘေးသမားအများခေါ်၍ ကုစားပါသော်လည်း မလွတ်မငြိမ်းရကား ဆေးသမား ရှင်ဒီဝကကို

ခေါ်၍ ကုပါဆိုလျှင် ဆေးသမား ရှင်ဇီဝကသည် အနာကို မေးစစ်၍ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်တွေးတောသော် ထိုသူသည် ဝမ်းထဲက အူထုံးရှိသည်ဖြစ်မည်၊ ဝမ်းကိုခွဲ၍ ထုံးသောအူကို ဖြေရလျှင် ထိုအနာ လွတ်မည်ထင်၍ ထိုသူအား ခုနစ်ရက် လည်အောင် အပစေတတသော ဆေးကုပေးလျက် ပျောသောအခုကတွင် ခွဲရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ခုနစ်ရက်အိပ်နိုင်မည်ကို အလိုရှိသဖြင့် ခုနစ်လ အိပ်နိုင်မည်လားဟု မေး၏။ ခုနစ်လလည်အောင် မအိပ်နိုင်ပါလျှင် ၆ လ၊ ၅ လ ၂ လ၊ တရွေ့ရွေ့ ဆုတ်ကာ ဆုတ်ကာ မေးခဲ့၍ ခုနစ်ရက်ကျမှ အိပ်ပါတော့မည် ဆိုရာတွင် အိပ်စေတတ်သော ဆေးကိုပေးပြီးလျှင် အိပ်သောအခိုက်တွင် ဝမ်းကိုခွဲလျက် ထုံးသောအူကိုဖြေ၍ ဆေးသုတ်သဖြင့် ခုနစ်ရက်လွန်မှ နိုးခဲ့ရာ သူ့ဦးဘားအနာသည် လုတ်ငြိမ်းလေသည်။ ဤသို့သော စကားမျိုးတို့သည် ရေကူးညာတင်ဆိုသော စကား မည်ကုန်၏။

(၂) ကောက်ပင်ရိတ်လို့ ပြောနည်း စကားမျိုး။

ကောက်ပင်ကို လက်ဘဝက်နှင့် ကြပ်ကြပ်ဆုပ်ပြီးလျှင် အရင်းက တံစဉ်ဖြင့်ဖြတ်၍ လက်တွင်းသို့ ဝင်သမျှစပါးကို ရ၍သုံးဆောင်ရသကဲ့သို့ သူ့စကားကို ဖမ်းမိအောင် ပြောဆိုပြီးလျှင် အရင်းကဖြတ်၍ ပိုင်အောင်ပြောသော စကားမျိုးသည် ကောက်ပင်ရိတ်လို့ ပြောသော စကားမျိုးမည်၏။

စကားပုံပုဒ်...ရွေးသော်အခါ သူ့ဌာနတာဝန်သည် ဇျိုင်းကို လေးနှင့်ပစ်၍ ရလျှင် ပါမှု ၁ ဘဝသည်ကို တုံးသော သူဌေးသားကမြင်လျှင် ငိုလျက် ရင်ဘတ်ကိုတီး၍ 'ငါ့ဇျိုင်းသည် သာမည်ဇျိုင်းမဟုတ်ပါ။ တနေ့တနေ့လျှင် ရွှေစင်ကျပ်ခံတွင်း က အနှစ်ထုတ်၍ ပေးသွင်းနေကျဇျိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ လေးနှင့်ပစ်၍ မသေကောင်းပါ'ဟု စွပ်စွဲသည်ဟူ၍ ဇျိုင်းကို လေးနှင့်ပစ်သော သူဌေးသားက 'သည်ဇျိုင်းသည် သင့်ထံ တနေ့တနေ့လျှင် ရွှေစင်တကျပ်ခံတွင်းကထုတ်၍ ပေးသည်၊ နှစ် ၈၀ အာယုမျှ ရှိပြီနည်း' မေးလျှင် ဇျိုင်းရှင်ဆိုသူက 'ငါ့ဇျိုင်းသည် တနေ့လျှင် ရွှေစင်တကျပ် ခံတွင်းက အနှစ်ထုတ်၍ ပေးသည်ကား တနှစ်ရှိပြီ ပြောလျှင် ဇျိုင်းကို လေးနှင့်ပစ်သော သူဌေးသားက 'ငါ့အိမ် ရွှေတွင် ရွှေစင်ကိုပုံ၍ စုထားသည်ကို တနေ့လျှင် တကျပ် ခိုးယူသော်ကြောင့် ငါနေ့တိုင်း ချောက်ပါသည်ကို မရိုင်။ ယခု သည်ဇျိုင်းကို ရပါသည်။ ဇျိုင်းလည်း ရွှေကို ဘနေ့တကျပ်ခိုးယူသည့် ဇျိုင်းသူခိုးဖြစ်သည်။ သင်လည်း သူခိုးလက်ခံ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တနှစ်ဘုက် ရွှေ-၃ ပိဿာ ဖိုးကို ပေးသင့်ပါသည်' စွဲချေ၍ ဘောင်းသောကြောင့် ဇျိုင်းရှင်က ဇျိုင်းကို လေးနှင့်ပစ်သူသို့ ပြန်၍ ရွှေ ၃ ပိဿာ ဖိုး လျော်ဂုဏ်းသည်။သည်ကဲ့သို့ သူ့စကားကို ဖမ်း၍ပြောသော စကားမျိုးသည် ကောက်ပင်ဓိတ်သိုး ပြောသော စကားမျိုးမည်၏။

(၃) ရေဖိုးဘောင်ဆန်ပြောနည်း စကားမျိုး။

ဘောင်ကြီးသည် အညာသို့ ဆန်သောကာလ လိုဘွယ်ဆန္ဒ ၅ါသမျှကို ဘောင်ကြီးတွင်တင်၍ ဖြည်းညင်းသာယာစွာ ဆန်သွားလျှင် လိုရာအရပ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ရောက်လျှင် လိုအင်ကိစ္စသုံးဆောင်ရန် ချမ်းသာကို ရသကဲ့သို့ ထို့အတူ စကားမှာလည်း ခြေသိမ်းခေါင်းပိုက်၊ ဥပမာ ဥပမေယျနှင့် ဆိုက်အောင် ပြောသော စကားသည် ရေဖိုးဘောင်ဆန် စကားမည်၏။

စကားပုံမှာ....ရွှေးအခါ ဟံသာဝတီ ရာဇာဓိရာဇ်မင်းလက်ထက် ဒုါရဝတီရွှေနန်းရှင် ယိုးဒယားမင်းသည် ရဲမက်ဗိုလ်ပါအများနှင့် ခါလာ၍ မြို့တံ တနင်္သာရီသို့ ရောက်လျှင် တပ်ကြီးချ၍ နေစဉ်တွင် ရဲမက်ဗျိုလ်ပါတို့သည် ရေးဝါခရု၊ ထားကျိုင်း၊ ကလိန်အောင်၊ ထားဝယ်မြို့မျှားသို့ ရောက်၍ မငြိမ်သက်ရှိကြောင်းကို ဟံသာဝတီမင်း ရာဇာဓိရာဇ်ကြားသိ၍ သံတမန်အရာ၌ လိမ်မာသော ပညာရှိ အမတ်ဘယောက်ကို ချိပ်အိတ်တံဆိပ်ဆက်စာနှင့် စေလွှတ်၍ ငြိတ် တနင်္သာရီ ဒုါရာဝတီ ယိုးဒယားမင်းထံ ရောက်၍ ချိပ်အိတ် တံဆိပ်ဆက်စာကို ဖြေ၍ ဘတ်ပြီးလျှင် စာတွင်ပါသည်မှာ 'အဆွေတော် ဒုါရဝတီရွှေနန်းရှင်၊ ငြိတ် တနင်္သာရီသည် ဒုါရဝတီရွှေနန်းရှင် လက်နက်နိုင်ငံဖြစ်ပေသည်။ ရေးဝါခရူး၊ ထားကျိုင်း၊ ကလိန်အောင်စုမျှားသည် ဟံသာဝတီ လက်နက်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုသည့်စကားမှာ မှန်လေကော့ ငါ့မှာ ဒုါရဝတီကို ဘေးဘိုးကသည် ယခုတိုင် ဆင်းသက်၍ ဆီးချိုးနန်းချိုး ဇာဘိရင်းဖြစ်သည်။ ရာဇာဓိရာဇ်မှာမူကား မုတ္တမ

ကသွားရှု ဟံသာဝတီမှာ မင်းပြုသည်။ ပဝတ္တိမင်း ဖြစ်သည်ကို အဆွေတော်ဟု စာပေးသည်မှာ မပေးဘင့်။ သည်အကြောင်း နှင့် စာပေးကြောင်းကို ဟံသာဝတီသံတိုက ချေလည်ကြစေ။ မချေလည်နိုင်လျှင် ထိုအိုးကင်းမှာ ထည့်၍ ကြော်မည် အမိန့် တော် ရှိသောကြောင့် ဟံသာဝတီမင်းသံတော် ချေလည်သည် မှာ ရှေးလွန်လေပြီးသော အာဂါကာလ၌ ပင့်တော်မူကုန်သော တဏှင်္ကရာ၊ သရဏင်္ကရာ၊ မေဓင်္ကရာ၊ ဒီပင်္ကရာ စသော ဘုရားရှင် တို့မှစ၍ ယခုထက်တိုင် အစဉ်အဆယျဘုရားရှင်တို့၏ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့သည် ရှစ်သောင်း လေးထောင်ရှိသည်။ ဟံသိန်း နှစ်သောင်း ရှိကြသည်။ ထိုဆွေတော်မျိုးတော် ရှိကြငြားသော် လည်း သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူကြ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ဘုရားအဖြစ်သို့ မရောက်မီ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို ညီတော်နောင်တော် ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ထုံးမရှိ ပါ။ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော ဘုရားရှင်ချင်းတို့သာ ဘုရားညီတော်မည်သည်။ဘုရားနောင်တော်မည်သည်။ဘုရားချင်း တို့သာခေါ်ဝေါ်ခြင်း ထုံးရှိပါသည်။ထိုကဆင်းသက်၍ ယခုတိုင် ဘုရားတပည့် ဖြစ်တော်မူသော သဃ်ာတော်တို့မှာလည်း လူက တော်စပ်သော ဆွေတော်မျိုးတော် အများ ရှိကြပေငြားသော် လည်း ညီတော် နောင်တော် ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ထုံးမရှိပါ။ နောင်တော်လည်း ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်ဟု သဃ်ာတော်ချင်းကို သာ ညီတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ထုံးရှိပါသည်။ တိုင်းနိုင်ငံ တို့ကို အစိုးရသော ရှင်မင်းမြတ်တို့မှာ ဆွေတော် မျိုးတော် အများ ရှိခဲ့သော်လည်း ရှေထီးရှေနန်း မစံသေးသော ဆွေတော်

မျိုးတော်တို့ကို အဆွေတော်၊ အကြည်တော်ဟု ခေါ်ပအိတ်တံဆိပ် ရေပေလှာန့် ပေးထုံးမရှိပါ။ တန်ိုင်ငံန့် တန်ိုင်ငံ ရေထီး ရှေနန်းကို အစိုးရတော်မူသော ထီးဆောင်း နန်းနေချင်းဖြစ်မှ အဆွေတော်၊ အကြည်တော်ဟု ခေါ်ပအိတ်တံဆိပ် ရေပေဆက် စာ ပေးထုံးရှိသောကြောင့် ဘုရားကျန်တော် အရှင်သည်လည်း ဟံသာဝတီ ရှေနန်းရှင် ဖြစ်ပါသောကြောင့် အဆွေတော်၊ အကြည်တော်ဟု ခေါ်ပအိတ်တံဆိပ် ရေပေဆက်စာန့် ပေးပါသည်ဟု လျောက်လျှင် ဒုါရဝတီ ယိုးဒယားမင်းတွင် ပါသော ပညာရှိမူးတော် မတ်တော် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့က ဟံသာဝတီမင်း သံတော်က ချေးသည်သည့်စကားသည် ထီးဆောင်းနန်းနေချင်း ဖြစ်၍ အဆွေတော်၊ အကြည်တော်ဟု စာပေးသည်မှာ တို့က် ရိုက်ချေးသည်သည့်စကား မဟုတ်ပေ။ လောကသုံးပါးတွင် အတူ မရှိ ပညတ် ပရမတ် စသော ဘုရားအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော် မူသော သဗ္ဗညု ရှင်တော်ဘုရားတို့ကို ဥပမာပြု၍ တပည့်သား သဃ်ာတော်နှင့်တကွ ရေမြေအရှင်သို့တိုင်အောင် ခေါ်ဝေါ် ပြီးသည့်ထုံးစံနှင့် ချေးသည်ပေသည်မှာ ထုံးစံဥပဒေ မှတ်လောက် ပေ၏ ဟု ချီးမွမ်းပြီးလျှင် ဒုါရဝတီမင်းကလည်း စကားချေးသည် သည် သင့်ပေ၏ဟု ဆုလာဘ်များစွာ ပေးလေသည်ကိုလည်း များစွာရလေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဥပမာနှင့်တင်၍ ပြောသောစကား သည် ရေစီးဘောင်ဆန် ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

(၄) အိုးတန်ဆန်ခတ် ပြောနည်း ဥကာ၊ မျိုး။

အိုးနှင့်ဆန်သည် တန်အောင်ချက်လျှင် ကောင်းမွန်စွာ ဦးနှိုး နပ်နပ် သုံးဆောင်ရသကဲ့သို့ လိုအပ်ဖသောစကားမျိုးသည် အိုးတန်ဆန်ခတ်ပြောသော စကားမျိုးမည်၏။

စကားပုပ္ပာ...ရှေးသောအခါ အရှင်ဒုကူလ ပါရိက တို့သည် သားဖောဝ် မြားဒဏ်သင့်၍နေရာ အာဘ ဒုကူလ ရသော့ကား ဦးဝေါင်းရင်းခွံနေ၍ အမိ ပါရိက ရဖသော့ကား ခြေရင်းခွံနေ၍ သား သုဝဏ္ဏသာမသည် မိဘတို့အား လုပ်ကျွေး မွေးပေသော ကျွေးငှားဂုဏ်ကို ချီးမွမ်း၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းနေစဉ်တွင် ဗဟုသုဇြိုနတ်သမီးနှင့် သိကြားမင်းသည် ဆင်းလာ၍ အရှင်ဒုကူလ ပါရိက တို့ကို စကားဆို၏။ "အရှင်ရသေ့တို့၊ သင်တို့၏ မျက်စိကို သော်လည်း မြင်စေချင်သလော။ သား သုဝဏ္ဏသာမ ကိုသော်လည်း ရှင်စေချင်သလော။ အလိုဆန္ဒကို ပေးနိုင်သော ရွှေအိုးကြီး ရတနာကိုသော်လည်း ရလိုသလော။ သုံးပါးသောဆု တခုဂုကို ကြိုက်ရာရွေးချယ်၍ ဆိုလော့။ ငါ သင်တို့အား ပေးမည်" ဟု သိကြားမင်းကဆိုလျှင် ဒုကူလ ပါရိကတို့က "ရွှေအိုးကြီး ရတနာထမ်းလျက် သားရှင်မျက်နှာကို မြင်လိုပါ၏" ဟု တချက်တည်း ပြီးအောင်ဆို၍ ဒုကူလ ပါရိကတို့သည် မျက်စိလည်း ကောင်းစွာ မြင်သည်။ သား သုဝဏ္ဏသာမသည်လည်း အသက်ရှင်သည်း အလိုခပ်သိမ်းကို ပေးနိုင်သော ရွှေအိုးကြီး ရတနာကိုလည်း ရလေသည်။ ဤကဲ့သို့ အလိုရှိသောစကားကို မယုတ်မလွန်

ပြောဆိုခြင်းသည် အိုးတန် ဆန်ခတ် ပြောဆိုသော စကား မည်၏။

(၅) ဆိုပွတ်ကျည်ပွေ့။ ပြောနည်း စကားမျိုး။

ဆိုကိုပွတ်မေသည့်ကာလ အထပ်ထပ်ပွတ်လျှင် သိထွက်၍ သုံးဆောင်ရသကဲ့သို့ အလိုရှိသော စကားမျိုးကို အထပ်ထပ် ပြောခြင်းသည် ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့ ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

စကားပုံမှာ.... ရှေးသရောအခါ မင်းကောင်တွင် ဘုရား စေတီတော်လုပ်စေရာ ကောင်မင်းက ဘုရားပိန္နဲတိုင်ကို မန်ကျည်း နှစ် မာလှသည်ဖြစ်၍ မန်ကျည်းနှစ်ကောင်းပါမည်လောဟု မေး လျှင် မန်ကျည်းနှစ်လည်း ကောင်းလှပါ၏၊ ကျွန်းလည်း ကောင်း လှပါ၏ဟု လျှောက်လျှင် မင်းကောင်က ရွှေးနှစ် မာလှသည်၊ ကောင်းပါမည်လော မေးပြန်လျှင် ရှားနှစ်လည်းကောင်းလှပါ၏၊ ကျွန်းလည်း ကောင်းလှပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်၏။ ထိုသို့ စသည်ဖြင့် ကျွန်းကောင်းကြောင်းကို အထပ်ထပ် လျှောက်ထားရာတွင် မင်းကောင်က မင်းရာဇာသည် ကျွန်းသားကောင်းကြောင်းကို အထပ်ထပ် လျှောက်သည်မှာ ကျွန်းသားယာလျှင် သာ၍ ကောင်းဟန်ရှိသည်ဟု သဘောတော် ရသောကြောင့် ကျွန်းကို ပင် ဘုရားပိန္နဲတိုင် လုပ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ ကျွန်းကိုပင် ပိန္နဲ တိုင် တည်ရချေသည်။ ဤကဲ့သို့ အလိုရှိသော စကားကို အထပ် ထပ်ပြောခြင်းသည် ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့ ပြောနည်း စကားမျိုး မည်၏။

(၆) ဆင်ဒွေရန်ရှောင် ပြောနည်း စကား(၅)မျိုး။

ဆင်ဒွေမည်ဟုလိုက်လျှင် ဆင်သည် အားကြီးလှသောကြောင့် ရပ်ခံလျက်နေလျှင် ဘေးရောက်မည်ဖြစ်၍ မရပ်မခံဝံ့၊ တိမ်းရှောင်လွှဲသွေ့လုတ်ရာနေလျှင် ချမ်းသာရသကဲ့သို့ ကိုယ်သို့ရောက်မည့် စကားဖြစ်လျှင် ရှောင်လွှဲ၍ ပြောဆိုခြင်းသည် ဆင်ဒွေရန်ရှောင် ပြောနည်းစကားမျိုး မည်၏။

စကားပုံမှာ....ရွှေးသရောအခါ မင်းကောင်သည် ညီတော်ကို အိမ်ရှေပေးတော်မူ၍ ညီတော်အိမ်ရှေမင်းသည် ကျောင်းဆောက်သည်တွင် ကျောင်းတိုင်ကို ယက်မအောက် မြေကြီးသို့ ထိအောင် ရွှေထည့်သည်ကို မြို့ဝန်မင်းမြင်၍ အိမ်ရှေမင်းပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း မင်းကောင် တုပ၍ မြေကြီးထိ ရွှေမချသင့်ဟု ရွှေများကို တိုက်ဖျက်၍ပစ်သည်ကို အိမ်ရှေမင်းသည် ကျောင်းသို့ လာရာတွင် ငါးကောင်းမှကို အာဘယ်သူသည် ဖျက်သနည်းဟု မေး၍ မြို့ဝန်ဖျက်ကြောင်း သိရလျှင် မြို့ဝန်သည် ငါးကောင်းမှ ဖျက်ဆီးသူဖြစ်၍ မြို့ဝန်ကို ဆုံးရှုံးအောင် စီရင်မှုတော်မည်ဟု ခေါ်၍ ရောက်လျှင် မြို့ဝန်သည် ငါး၏ ကောင်းမှကို အာဘယ်ကြောင့် ဖျက်သနည်းဟု မေး၏။ အိမ်ရှေမင်းကို မြို့ဝန်မင်းက တိုက်ရိုက်ဟုတ်တိုင်း လျှောက်လျှင် သေရမည်ကို့ကြောက်၍ စကားတိမ်းရှောင်လျက် ဘုရားနောင်တော် ရွှေနန်းရှင်ဘုရားသည် လူ့ပြည်ငြိုး၍ နတ်ပြည်သို့ စံတော်မူသော ကာလ နောင်တော်အရာ ရွှေထီးရွှေနန်း စိုးအုပ်တော်မူမည့် အရှင်

ဖြစ်၍ အထွဋ်အမြတ်သို့ ရောက်တော်မူသည့်ကာက ယခုကဲ့သို့ ကျောင်းတော်ဆောက်လျှင် ရွှေချရန် ရွှေခင်းယက်မ အောက်မြေ ထိရုံသာ ရှိပါတော့သည်ဖြစ်၍ ပြည်သူလူရဟန်းတို့က မင်းကောင်းမင်းမြတ်မီ အိမ်ရွှေစံ နေတော်မူသည့်ကာလ ဆောက်သည့် ကျောင်းနှင့် မင်းဖြစ်မှ ဆောက်သောကျောင်းသည် အတူတူပင် မကွဲမပြား မခြားမနားပါလေဟု ဆိုရန်ရှိသောကြောင့် နောင် ရွှေထီးရွှေနန်း စံသည့်ကာလ ကောင်းမှုတော်ကျောင်း ဆောက် တော်မူလျှင် နောင်ချရန် ရွှေအင်းကို လှတ်ထားပေသည်ဟု လျှောက်လျှင် အိမ်ရွှေမင်းလည်း အမျက်တော်ပြေ၍ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ငါ၏အကျိုးကို ဆောင်ပေသည်ဟု ချမ်းသာရာရဘူးလေသည်။ သည်ကဲ့သို့ စကားကို ကိုယ်မှဘေးလွတ်အောင် တိမ်းရှောင်၍ ပြောခြင်းသည် ဆင်ဝှေရန်ရှောင်ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

(၇) တောင်သူယာခုတ် ပြောနည်းစကားမျိုး။

တောင်သူတို့သည် ယာခုတ်လျှင် တောချုံ သစ်ပင်တို့ကို စင်ကြယ်အောင် တည်ထွင်ပြီး၍ နောက်မှ သစ်ပင်ကြီးကို ဖိ၍ လဲဘိသကဲ့သို့ စကားငယ်များကို အလျင်ပြော၍ နောင်မှ စကားကြီးများကို ဖိ၍ ပြောသောစကားသည် တောင်သူယာခုတ် ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

စကားပုံမှာ....ရှေးအခါ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးတွင် သိန်း၊ ဒေဝိန်း၊ ကာမိန်း၊ ပကုတ်၊ မဟောသဓာ ဟူ၍ အမတ်ကြီး

ငါးယောက်ရှိသည်တွင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြိုးက မေးသည်မှာ ဥစ္စာရှိသူနှင့် ပညာရှိသူ အဘယ်သူမြတ်သနည်းဟု မေးလျှင် သိန်းအမတ်က ဥစ္စာရှိသူမြတ်သည်ဟု ဆို၏။ မဟောသဓကလည်း သိန်းအမတ် မသိ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပညာရှိသူသာ မြတ်ပါသည်ဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြိုးက သိန်းအမတ် အသို့နည်းဟု တဖန်မေး၏။ သိန်းအမတ်လည်း မဟောသဓသည် သူငယ်ဖြစ်၍ နို့ရည် ခံတွင်းမှ အနံ့မပြယ်၊ မစင်ကြယ်သူဖြစ်၍သာ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာရှိသော သူတို့ကို ပညာရှိသောသူမှ စ၍ လူအပေါင်းတို့ ဒစားရသည်ဖြစ်၍ ဥစ္စာသာမြတ်ပါသည်ဟု ဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြိုးက ငါ့သားမဟောသဓာ အသို့နည်းဟု ဆိုပြန်လျှင် သိန်းသည် မည်မှန်းရာမသိ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ ဥစ္စာရှိ၍ ပညာမရှိသော သူတို့သည် မမာမကျန်းရှိသော်၊ တစုံတခုအနာရှိသော် ဆေးသမား ဗေဒင် တတ်ပညာရှိတို့ထံ ဆည်းကပ် ဒစားရပါသည်ဖြစ်၍ ပညာရှိသော သူတို့သည်သာ မြတ်ပါသည်ဟုဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းက သိန်းကို အသို့နည်း မေးပြန်လျှင် သိန်းက မဟောသဓာ မလိမ္မာသူငယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာရှိသူသည် ပမာဆိုသော် အသီးအပွင့်နှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ကို ခပ်သိမ်းသော ငှက်အပေါင်းတို့သည် မှီခိုရသကဲ့သို့ ဥစ္စာရှိသောသူသည်သာ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို မှီခိုရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥစ္စာရှိသောသူသည်သာလျှင် မြတ်ပါသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြိုးက မဟောသဓာ အသို့နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ သိန်းသည်ခွေးငတ်၊ ကြိုးငတ်နှင့်တူ၏။ ခွေးငတ် ကြိုးငတ်တို့သည် ထမင်းဆုတ်ကြဲရာ အုံသကဲ့သို့၊ တခဏမျှ

ချမ်းသာသည်ကို မြင်သည်၊ ဥစ္စာရှိ၍ ပညာမရှိသော သူမိုက်တို့သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားကိုမသိ၊ မကောင်းသော အကုသိုလ်တရားကို ကျင့်၍ အပါယ်ဆင်းရဲ ခံရသည်ကို မမြင်၊ ပညာရှိသော သူမှာ မကောင်းသော အကျင့်ကို ပယ်ရှား၊ ကောင်းသော တရားကိုကျင့်၍ ခံစားရမည်ကို မသိ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးက သိန်းအမတ် အသို့နည်းမေးပြန်လျှင် သိန်းအမတ်က မဟာသဓာသည် မည်မှန်းရာမှန်းမသိ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာရှိသော သူသည် မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသော မြစ်ကြီးငါးသွယ် မြစ်ငယ်ငါးရာတို့သည် မဟာသမုဒ္ဒရာထဲသို့သာ ပေါင်းလာရသကဲ့သို့ ဥစ္စာရှိသော သူ အထသို့သာ ဥစ္စာမရှိသော သူ ခစားလာရသည်။ ရွှေးသရောအခါ ဂေါဝိန္ဒသူဌေး ကြွယ်ဝလှသောကြောင့် ခံတွင်းမှ အရည်ကျသည်ကို နတ်သမီးအဆင်းနှင့် တူသော မိန်းမငယ်တို့သည် ပုတီးလက်စွပ်တန်ဆာတို့ကို ဆင်ယင်၍ ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့် အလှည့်လှည့် သုတ်ကြရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဥစ္စာရှိသော သူသာလျှင် မြတ်ပါသည်ဟုဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းက၊ မဟာသဓာ အသို့နည်းမေးပြန်လျှင် မဟာသဓာက သိန်းသည် လူကြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း လူမိုက်ဖြစ်သောကြောင့် ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မဟာသမုဒ္ဒရာရေသည် ကမ်းသို့ရောက်လျှင် ပျော်၍ ကမ်းကို မလွန်နိုင်သကဲ့သို့ ဥစ္စာသာရှိ၍ ပညာမရှိသော သူသည် သဘင်ပွဲလယ်သို့ ရောက်သည့်ကာလ သူ့နောက် နေရပါသည်။ ပွဲလယ်၌ နေခြင်းငှာမထိုက်။ စကားကိုမျှ မပြောတတ်၊ လျှာမဲ့သော ငါးကဲ့သို့ နေရပါသည်။ ပညာရှိသူမှာပွဲလယ်၌ နေခြင်းငှာ

ထိုက်၏။သုခ ဒုက္ခစကားရှိသည်ကို ပြောဆိုတတ်၍ လူတကာတို့ ချီးမွမ်းသည်ကို ခံထိုက်သည်။ ဂဂါဝိန္ဒမှာလည်း အရိအရည် ယိုတတ်သောကြောင့် ပဲ့လယ်၌ နေခြင်းငှာ မထိုက် ဥပမာကား ဥမင်ဘုံး၌ ဥစ္စာပစ္စည်း အများပင် ပေါသော်လည်း ဆီမီး ဟူသော အလင်းကိုရမှသာ ရွေးချယ် သုံးဆောင်ရပါသည်။ ဆီမီးကို မရသဖြင့် မသုံးဆောင်ရသကဲ့သို့၊ ဥစ္စာသာရှိ၍ ပညာ မရှိသောသူသည် ဆီးမီးနှင့် တူသော ပညာကင်း၍ ချမ်းသာကို မရနိုင်သည်ဖြစ်၍ ပညာသာမြတ်သည်ဟု ဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးက သိန်းအမတ် အသို့နည်း မေးပြန်လျှင် သိန်းအမတ်က မဟောသဓာသည် မည်မှန်း မည်ရာကို မသိ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အရှင်မင်းကြီးသည် ဝိဒေဟရာဇ် တိုင်းနိုင်ငံနှင့် တကွ မိဓိလာ ပြည်ကြီးကို အစိုးရ၍ ရွှေထီးရွှေနန်းသခင် ဖြစ်တော်မူ၍ စည်း စိမ်ဥစ္စာရှင် ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး ပညာရှိ သုခမိန် ငါးယောက်တို့သည် ဥစ္စာသခင် အရှင်မင်းကြီးကို နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ဒစေားကြရသည်။ မဟောသဓာသည် မသိ၍ ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ပညာရှိလက္ခဏာမဟုတ်။ သူယုတ်တို့၏ စကားကိုသာ ပြောလေ့ရှိသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ လျှောက်လျှင်၊ ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးက ငါ့သား မဟောသဓာ အသို့နည်းဟု ဆိုလျှင် အရှင် မင်းကြီး၊ သိန်းသည် မသိ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လောကဥ် ပဒ်တော်မူကုန်သော အစိန္တေယျ သဗ္ဗ ညူ ဘုရားသခင်တို့သည်၊ တခြင်ရွေးသော ဥစ္စာကိုမျှ သိမ့်မြဲတော်မမူပါ။ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ နေကုန်သော အပြည်ပြည်ထောင်သော ထီးဆောင်းနန်းနေ မင်း အပေါင်းတို့သည်၊ ညွှတ်၍ ပူဇော် ကြပါသည်။ နတ်ပြည်

ခြောက်ထပ် နတ်မင်းကြီးတို့မှ စ၍ ဗြဟ္မာပြည် တိုင်အောင် နဂါး ဂဠုန် ဂုမ္ဘာန် ရက္ခိုက်တို့မှ စဲ၍ ဘုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာပညာရှိ သူမြတ်တို့ထံ ခစားဖူးမြင်ရပါသည် ဖြစ်၍ ပညာရှိသာ မြတ်ပါသည်ဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးက သိန်း သုခမိန် အသို့နည်းဟုမေးပြန်လျှင် သိန်းအမတ်သည် ရေကုန်သော အိုးသည် အိုးချည်းသာ ရှိသကဲ့သို့၊ စပါးကုန်သော တင်းတောင်း သည် တောင်းချည်းသာ ရှိသကဲ့သို့၊ သိန်းအမတ်သည် ချေစရာ စကား မရှိ၍ ဦးခေါင်းကို စောက်ထိုးချ၍ နေလေသည်။ ထိုအခါ မဟာသခါဆိုသော စကားသည် လောကသုံးပါးတွင် အတုမရှိ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထက် အာဘယ်ဥစ္စာရှိသူ သာလွန်နိုင်မည် မဟုတ်ပြီ။ဥစ္စာရှိထက် ပညာရှိ မြတ်ပေ၏ဟု မျှားစွာဆုလာဘ် ပေးတော်မူလေသည်။ ဤစကား ကဲ့သို့ နောက်မှ စကားကြီးဖိစီး၍ ပြောဆိုခြင်းသည် တောင်သူ ယာခုတ်ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

(၈) ကြက်ဆုတ် နွပ်ပစ် ပြောနည်း စကားမျိုး။

ကြက်ဘိုသဘောသည် ခွပ်သောကာလ နောက်သို့ ဆုတ်ဟန် ပြု၍ ခွပ်သောအခါမှသာ စီး၍ ခွပ်သကဲ့သို့ စကားမှာလည်း သူ့အသို့သို့ လိုက်ဘန်လျှင် လိုက်၍ စီးသောအခါမှ စီး၍ ပြောသော စကားမျိုးသည် ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း စကားမျိုး မည်၏။

စကားပုံမှာ....ရွေးသောအခါ ရခိုင်ပြည်ကပညာရှိ အမတ်နှင့် အင်းဝနေပြည်တော်က အမတ်ပညာရှိတို့ စကားစစ်ထိုးကြသည် တွင် ရခိုင်ပညာရှိ အမတ်က ပြောသည်မှာ၊ ရခိုင် ဓညဝတီ ပြည်ကြီးသည်ကား နတ်ပြည်ကဲ့သို့ သာယာနုပျိုလှသည်။ အသုံး အဆောင် လိုဘွယ်ဆန္ဒတို့သည်လည်း လိုရာမတ ပြည့်စုံလှ၍ တိုင်း နိုင်ငံသားတို့သည်လည်း ရေချမ်းအိုးကို ပိုက်ရသကဲ့သို့ ချမ်းသာ ငြိမ်သက် ကြက်ပျံမကျ စည်ပင်သာယာ ဝပြောစ္ဆာ၍ ဒါနသီလ ဥဿာ မေ့လျော့ပျော်ပါးကြသည် ဖြစ်၍ ရွှေနန်းရှင်သည်လည်း မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနှင့်အညီ ကျင့်တော်မူ၍ တိုင်းနိုင်ငံသား တို့သည် ချမ်းသာစွာ ရောဂါဘယ မရှိဟု ပြောကြလျှင် အင်းဝ ရွှေနန်းရှင် ပညာရှိ အမတ်က ကိုယ်သို့ မရောက်သော စကား ဖြစ်၍ ဟုတ်ဘိမည်၊ ဟုတ်ဘွယ်ရှိ၏ဟု ဆိုသည်။ အင်းဝပညာရှိ အမတ်က ပြောသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သခင် အင်းဝ ရွှေနန်းရှင် နိုင်ငံတော်သည် နုပျိုသာယာလှသောကြောင့် တန္ခစ်လျှင် ဆဲ့ နှစ်လ ဖြစ်၍ ဆဲ့နှစ်ရာသီပတ်လုံး တနေ့တခြား အလှဒါန ပဲလမ်းသဘင်ကို မည်သူတယောက်မျှ ကြည့်ကြမည် မရှိဟု ဆိုလေသည်။ ထိုစကားကို ရခိုင်ပညာရှိ အမတ်က ကြားလျှင် အင်းဝ ရွှေနန်းရှင် ပညာရှိအမတ် သုခမိန်က ပြောဆိုသည့် စကားမှာ ကြားသိရပေပြီ၊ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်လာစဉ်က အင်းဝ သူ အင်းဝသားတို့သည် ဆီး၍ ကြည့်ကြသည်ကာလ အနန္တ အတိုင်းမသိ တိုး၍မပေါက် ကြည့်ရှုကြလေသည်။ အဘယ့် ကြောင့် ကြည့်ကြလေသနည်းဟု ဆိုလျှင် အင်းဝရွှေနန်းရှင် အမတ်ပညာရှိက အဆွေတော်လာသည်ကာလ၊ အနန္တ အတိုင်း

မသိ အင်းဝသူ အင်းဝသားတို့ဆီးရှိ ကြည့်ကြသည်မှာ ဟုတ်ပေ လိမ့်မည်။ အင်းဝသူ အင်းဝသားတို့ သဘောသည် မင်းကောင် တွင် စီးတော်ဆင်ကို ရွှေကြိုးကဖြင့် တင်လျက် တီးမှုတ်လျက် နေ့တိုင်းမပြတ် တနေ့လျှင် သုံးကြိမ် ရေချသည်ကို မည်သူ တယောက်မျှ ကြည့်ကြမည့်သူ မရှိပါ။ တောဆင်ရိုင်း လာလျှင် မူကား အတိုင်းမသိ တိုးရှိ ဆီးကြိုကြကုန်သည် ဖြစ်ရကား အရှိုင်းအစိုင်းကိုသာ ကြည့်တတ်သော သဘောရှိသည်။ အဆွဲ တို့ ရခိုင်သားတို့သည် လူရိုင်း လူစိုင်း ဖြစ်ကြ၍ ကြည့်ကြ ကုန်သည်ဟု ဆိုလျှင် ရခိုင်ပညာရှိအမတ်က အဆွဲက သည် စကား တချက်စီးမိပေ၏ဟု အရှုံးခံဘူးလေသည်။ ဤကဲ့သို့ စကား ကို စီးမိမှသာ စီးရှိပြောခြင်းသည် ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း စကားမျိုးမည်၏။

(၉) ရေစစ်ကရာ၊ ရေသွားသောသွင် ပြောနည်း စကားမျိုး။

ရေစစ်သော ကရားကို ရေတွင်နှစ်၍ ရေပြည့်လျှင် အပေါက် ကို လက်နှင့် ပိတ်ရှိယူက၊ ရေမထွက်နိုင်သကဲ့သို့ သူ့စကားကို ပိတ်မိအောင် ပြောသောစကားသည် ရေစစ်ကရား ပြောနည်း စကားမျိုး မည်၏။

စကားပုံမှာ၊....ရှေးသောအခါ၊လူအိုတယောက်နှင့် သူငယ် လေးယောက်တို့သည် ယုံတမ်းစကား ပြောကြသည်တွင် သူငယ် ကလေးတယောက်က ပြောသည်မှာ ငါ ပဋိသန္ဓေ နေသည်တွင်

အမိသည် ချဉ်သီးစားချင်သည်ကို ငါသိ၏။ အမိဝမ်းတွင်းက ငါထွက်ပြီးလျှင် ချဉ်သီးရှာ၍ အမိကို ပေးပြီးမှ ငါဝင်မြဲ ဝင်၍ နေသည်။ 'ငါ့အမိလည်း မသိ၊ သည်စကားကိုလည်း ယုံပါစေမေးလျှင် ယုံပါ၏ဟု ဆိုသည်။ သူငယ်တယောက်က ပြောသည်မှာ ငါသည် မန်ကျည်းသီး စားချင်သောကြောင့် မန်ကျည်းပင်တက်သည်၊ မတက်နိုင်သောကြောင့် ခြေမကို ငါကိုင်၍ ပစ်လျှင် မကျည်းပင်ထက်သို့ ရောက်၍ မန်ကျည်းသီးကို လေးငါးခြောက်တင်း ဆွတ်၍ ရလျှင် မဆင်းနိုင်၊ အိမ်မှာ လေ့ကားကိုယူ၍ ထောင်ပြီးမှ မန်ကျည်းသီးကို ယူခဲ့ပြီးမှ ဆင်း၍လာခဲ့သည်၊ ယုံပါစဟု မေးလျှင်ယုံပါ၏ဟု ဆိုလေသည်။သူငယ်တယောက်က ပြောသည်မှာ ငါသည် ငါးစားချင်သောကြောင့် ရေထဲမှ ငါးငုပ်၍ ရလျှင် ငါးတကောင်လုံး မယူနိုင်၍ ရေထဲတွင် မီးနှင့်ဖုတ်ပြီးမှ ကျက်လျှင် ငါးကိုစား၍ ဝမှ ငါလာခဲ့သည်။ ယုံပါစဟု မေးလျှင် ယုံပါ၏ဟု ဆိုသည်။ သူငယ်တယောက်က ပြောသည်မှာ တို့မိဘအိမ်သည် ကြီးမြင့် လှသောကြောင့် အိမ်တွင် ကျွန်မ ပြည့်ဝကိုယ်ဝန်ရင့်မာ၍ မီးဖွားရာတွင် သူငယ်သည် ကြမ်းပေါက်သို့ ကျလေသည်။ ထိုသူငယ်လည်း ဧဝါင်းမှာ ဆံပင်ဆွတ်ဆွတ်ဖြူမှ အောက်သို့ရောက်သည်။ ထိုသူငယ်သည်လည်း မသေ မကျိုး မပဲ့။ သည်စကားကို ယုံပါစဟု မေးလျှင် ယုံပါ၏ဟုဆိုသည်။ထိုသူငယ် လေးယောက်တို့သည် ပြောပြီးခါမှ တခါ ငါပြောတော့မည် သင်တို့က နားထောင်ကြဟု ဆို၍ သူအိုက ပြောသည်မှာ ငါ့တောင်ယာတွင် ထိုဝါပင်ကြီးသည် အကိုင်းလေးကိုင်းရှိသည်။ တကိုင်းလျှင် ဝါသီး လေးလုံးသီးသည်၊ ဝါသီးက ပေါက်သည့်

ကလေး သူငယ်ကား လေးယောက် ပေတည်း။ ဆိုဝါသီးက ပေါက်သော သူငယ်တို့ကို ကောင်းမှန်စွာ ကျွေးမွေးစေပါး၍ ထားပါသည်။ ထိုသူငယ်တို့သည် အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိလျှင် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်၍ သွားလေတော့သည်။ လိုက်လံ ရှာဖွေသော် ယခုမှ တွေ့ရပါသည်။ ငါ့ဝါသီးထဲက ပေါက်သော သူငယ်လေးယောက် မှန်ပါသည်။ ငါ့ကျန်ချည်း ဖြစ်တော့သည်။ တယောက်ကို စိတ်၊ တယောက်ကို နန္ဒ၊ တယောက်ကို ကုမ္မာရ၊ တယောက်ကို ဘာသိတ၊ ငါအမည်မှည့်သည်။ မင်းတို့ လေးယောက် ငါ့ကျန်ချည်းဖြစ်ကြသည်။ ယုံပါစမေးလျှင် ယုံပါ၏ဟု ဆိုလျှင်လည်း သက်ကြီးအိုကျန်၊ မယုံဘူးဆိုလျှင်လည်း ၎င်း သက်ကြီးအိုကျန် ဖြစ်ဘူးလေသည်။ ဤစကားကဲ့သို့ သူ့စကား ကို ပိတ်မိအောင် ပြောသောစကားမျိုးသည် ရေစစ်ကရားပြောနည်းစကဲ့ားမျိုး မည်၏။

(၁၀) ခက်တင် မောင်းနှင်း ပြောနည်း စကားမျိုး။

သူ၏ စကားကို ဟုတ်၏လည်း မဆို၊ မတည်မကျ ပြောသော စကားသည် ခက်တင်မောင်းနှင်း ပြောသော စကားမျိုးမည်၏။

စကားပုံမှာ....ရွှေးသောအခါ မှူးတော် မတ်တော်မျှားကို လူဆိုးတယောက်သည် အလွန်အကျူး ဆဲဆိုသောကြောင့် ဖမ်းဆီးချည်နှောင် ထောင်းသတ်မည်ပြုသည်တွင် ငါသည် တခြား

မဟုတ် တောင်ဘီလူးဆရာတော်တူ ဖြစ်သည်ဆို၍လျှင် မူးတော်မတ်တော် သားများက ဆရာတော်တူ ဖြစ်သည် မှန်ပေလျှင် မပြုသင့်သေးဟု၊ ထိုသူကို ခေါ်ခဲ့၍ ဆရာတော်ဘုရားထံ ရောက်လျှင် သည်သူသည် ဆရာတော်ဘုရားတူ ဆိုပါသည်၊ မှန်မည် မမှန်မည်ကို အမိန့်တော်ရှိပါဟု လျှောက်လျှင် ဆရာတော်ဘုရားက သည်သူ ငါ့တူမဟုတ်ဖူး ဆိုပြန်လျှင် ဘေးရောက်တော့မည်၊ ဟုတ်၏ဆိုလျှင်လည်း ထိုသူကား ချမ်းသာရ၍ ငါကား မုသားရောက်တော့မည် ကြံ၍ သည်သူသည် ငါ့တူမဟုတ်ဖူးဟု ဘယ်သူဆိုသနည်း ဆို၍ မျက်နှာပိုးသတ်၍ နေတော်မူသည်။ မူးတော်မတ်တော် သားတော်များ တို့သည် မယူ မဆန့်င် ပြန်၍လည်း မလျှောက်ဝံ့ ဆင်း၍ သွားရလေ၏။ ထို သူသည်လည်း ချမ်းသာရလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးလည်း မုသားမဖြစ်။ ဤကဲ့သို့ မတင်မကျ ပြောသောစကားမျိုးသည် ဒက်တင်မောင်းနှင်း ပြောသောစကားမျိုး မည်၏။

၂။ ဥပမာ-စကား။

မာတန်သောစကားတွင် သံချောင်း၊ ပျော့တန်သောအရေး ဘွင် ဖယောင်း၊ မြင့်တန်သောအရေးတွင် နေ လ၊ နိမ့်တန် သောအရေးတွင် ကြက်မ၊ ရေရိုးကို ကျင်လည်သော် ရေတိမ် ရေနက်ကို သိလွယ်၏။ မင်းဥဒ္ဒခစား၍- မင်းရိပ်မင်းခြည်ကို အသိ ခက်သည်။ ချိုးမှမ်းလွန်သော် မချေငံ၊ ပြစ်တင်လွန်သော် မကျိုး နွံ၊ သစ်ပင်ကြီးရိပ်ခိုသော် အပူပျောက်သည်။ သစ်ပင်ကြီးဖိသော် ဘေးရောက်သည်။ စာသူငယ် ဆင်ပြောင်ကိုမလေး၊ မြေခွေး ကျားကို မခန့်၊ အဝင်ကျဲသော် အထွက်ခက်၏၊ အချစ်လွန် သော် အတင့်ရဲ၏၊ ကြက်သွမ်း အစာကောက်သည်ကား- ကျောက်ခဲသလဲစားမိသည်၊ ထက်မြန်လွန်းသော် ခလုတ်ကန်သင်း ထိသည်၊ သဒ္ဒါလွန်သော် အပေးအကမ်းကျမ်းသည်။ ပညာ လွန်သော် အပေးအကမ်း ဆုံသည်၊ သမာဓိလွန်သော် အမှု မတွင်၊ ဝိရိယလွန်သော် အပြစ်မမြင်။ ကျန်မလိမ္မာကို အလို လိုက်သော် ပျက်ပြယ်သည်၊ ယုံကားယုံ၏ အမှု မကုံ၊ အမှုကား ကုံ၏ မယုံ၊ ဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက်ကား တချက်သာ သေစေနိုင်သည်။ အရှင်စိုးမင်း မျက်သော်ကား ဆွေခုနစ်ဆက် ပျက်ကြေသည်။ မစုမ်းသန်သည့် ဝန်ညှင်ကလွန်၊ လိမ္မာမှ စကား

တတ်သည်၊ ပညာယို့မှ ခွင့်သိသည်၊ စားခြင်းဌ လက်တဆစ်၊ ဆိုခြင်းဌ မှိုကိုးနှစ်၊ သစ်ပင်ထီးသော် လေညှင်းသည်၊ လူထီးသော် ရန်ညှင်းသည်၊ ချစ်သော်မခြားမနား၊ မုန်းသော် ကစဉ့်ကယား၊ ကြောင်လက်သဲကား အခါမဲ့ကို သိုဝှက်သည်၊ အရေးရှိမှ ထုတ်သည်။ လူလိမ္မာကား အခါမဲ့ကို သိုဝှက်သည်၊ အရာရောက်မှ ပေါ်ထုတ်သည်။ သားသမီးမရှိသေက ကျွန်မရှိသေ။ ကျွန်မရှိသေက အရပ်ကို မခိုင်းမနိုင်၊ ကျွန်းရိုင်းသော် ကြိုးတိုင်လည်၏။ ကျေးကျွန်ရိုင်းသော် အမှုကျယ်၏၊ ကျွန်မိုက်ကို အရောဝင်သော် အရှိသေတန်သည်၊ ကျွန်လိမ္မာကို အရောဝင်သော် အရှင်ကို ကျိုးနွံသည်၊ မြေအစ္စယ်ကား ဒဏ်ရာချက်ငယ်သည်ဟူ၍ မလေးသော် သေဆုံးတတ်သည်။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ကို 'ငယ်သည်ဟူ၍ မလေးမခန့်သော် ပျက်စီးပြုန်းတီးကတ်၏။ တံငါကိုအိမ်ဘက်ပြုသော် အိမ်ပျက်၏၊ လူမိုက်လူရုးကို နှစ်သက်သော် အမှုထုတ်၏။ ကျားချင်းကိုက်ရာမှာ ဘမင်ကမှားသည်။ မြေနှေးသောတွင်းကို ခွေးအနှံ့ရှမှားသည်။ အမိုက်ကိုမေ့သော် မြေတွဲသည်။ လူမိုက်ကိုစေသော် ရန်တွဲသည်။ အရာကောင်းသော် တသက်၊ အနေကောင်းသော်တချက်၊ အရှင်စိုးမင်း မျက်သော် တနေ့ချင်းပျက်စေသည်။ လူသတ်ငင်းကို လူချင်းဆောင်သည်။ ပန်းသတင်းကို လေညှင်းဆောင်သည်။ သားသမီးမကောင်းသော် အမိအဖ အမျိုးယုတ်သည်။ ကျေးကျွန် မကောင်းသော် အရှင်သတင်းပုပ်သည်။ ရေတိမ်ရေနက်ကို သိလိုသော် ကြာပင် ကြာရိုးကို မြင်သဖြင့် သိလွယ်၏၊ ရေဆိပ်ပဲ့တည်မကောင်းလျှင် ကုန်သည်တို့ ပြောသည်၊ ကင်းမကောင်းသည်ကို လှေသွား လှေလာတို့

ပြောသည်။ မယားမကောင်းသည်ကို ကျွန်အစေခံတို့ ပြောသည်၊ တရားသူကြီး မကောင်းသည်ကို အမှုသည်တို့ ပြောသည်၊ ပြည်ရွာကုပ်အုပ်ခြင်း ရွာသူကြီးမကောင်းသည်ကို ရွာသားတို့ ပြောသည်၊ ရဟန်းသည် မင်းကျင့် ကျင့်သော် သီလညစ်နှမ်းသည်၊ မင်းသည် ရဟန်းကျင့်ကျင့်သော် စီးပွားလစ်ဟင်းသည်၊ မိန်းမကောင်း ပြည်တန်ဆာမကဲ့သို့ ကျင့်သော် လင်ကောင်းမရ၊ ပြည့်တန်ဆာမ မိန်းမကောင်းကဲ့သို့ ကျင့်သော် လာဘ်မရ။ ခလုပ်ထိမှ အမိတသည်၊ အလုပ်ရှိမှ သိရှိသည်။ သားရေပေါ်တွင် အိပ်သောခွေး သားရေနှားကို စားသည်၊ ငှက်ပျောပင်ရိပ်တွင် ခိုသောကျဲ့ ငှက်ပျောပင်ကို ခတ်လဲ့သည်။ ညောင်ပင်ကဲ့ကို အမှိုက် ဖျက်သည်၊ တောမျောက်ကို သန်လျက်ပေး၍ အိပ်ရာစောင့် အထားမှားသည်၊ ရွှေမရှိသောဘုရားကို လှူမရှိသေ၊ အဝတ် တန်ဆာညစ်နှမ်းသော မင်းတို့သည် ကြက်သရေမရှိ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း နည်းသောသူတို့သည် အကြံမရှိ၊ ယောကျ်ားကိုစေသော် မပြီးနိုင်၊ မိန်းမကိုစေသော် မခံနိုင်။ တသောင်းအားနှင့်ယှဉ်သော် မရ၊ တယောက်အားနှင့်ယှဉ်သော် ရ၏။ လာမည့်ဘေးကို အဝေး ကမြင်မှ အသက်ရှည်ရာသည်၊ မခေါ်ခင်က ရောက်နှင့်သည်၊ မဆိုခင်က ကြောက်နှင့်သည်၊ မမေးခင်က ထောက်နှင့်သည်၊ မငေါက်ခင်က ငိုနှင့်သည်။ နီးသော် တကျက်ကျက်၊ ဝေးသော် တသက်သက်၊ လူမိုက်နှိပ်ဗွာန် ချမ်းသာကို ကြောက်မှားသည်၊ ကြောင်ရွှေတွင် ကြွက်မြူးစားသည်၊ ကျောက်ဈာမှာ ဝက်တူး စားသည် နွားသူငယ် ကျားမကို အမိမှ ၍ ကပ်မှားသည်၊ သူ့သားကိုချစ်သော် မုံကုန်သည်။ သူ့မယားကို ချစ်သော်

ကွမ်းကုန်သည်။ အပ်သွားရာကို ပေါက်ဆိုန်မဝင်၊ ပေါက်ဆိုန်ရာမှာ အပ်သွားမရောက်၊ မိကျောင်းကို ရေကူးသင်သည်၊ မုဆိုးကို သားထိုးသင်သည်၊ မြေဖြူခဲကို ထုံးပြုလျှကွမ်းနှင့် စားသော် ကွမ်းရေမလှ၊ ခပ်ပြာကို ရွှေနေရာမှသုံးသော် အရောင်မလှ၊ လူလိမ္မာကို အခွင့်ပေးသော် အရေးလွန်၏၊လူမိုက်ကိုအခွင့်ပေးသော် အရေးမလှ၊ ချစ်ယောင်ဆောင်၍ သေအောင်ကြံသည်၊ ဆင်ချည်သောကြိုးနှင့် ကြက်ချည်သော် မမြဲ၊ ကြက် ချည်သောကြိုးနှင့် ဆင်ချည်သော်မခိုင်။ တောစပါးကို လိုသော်အိမ်စပါးနှင့် ရင်းရမည်။ လှေမျောလျှင် လှေချင်းလိုက်ရမည်၊ တောကြက်ကို လိုသော် တိန်ညင်ကြက်နှင့် တည်မှ ရသည်။သူမနာလိုသော် မဆိုနှင့်၊ မဝင်လိုသော် မမျှိုနှင့်၊ အကျိုးစားတန်က ရန်ဖြစ်တတ်သည်၊ အလိုကြီးက အရှုံးသည်၊အရှုံးကလက်ချည်းရှိသည်၊ ပညာရှိသည်ဟူ၍ ကိုယ်တည်းမကြံရာ။ ။ယင်းသည့်စကားမျိုးတို့ကို ပညာနှင့် ဝေဘန်ရန်၊ အဖန်ဖန်ဖတ်ရှု၍ သတိပြုရန် သင့်လှပေတော့သည်။ ။

၃။ စကားကြီး ခြောက်ခွန်း။

(၁) မဟုတ်မမှန်၊ အကျိုးစီးပွားမရှိ၊ သူတပါးလည်း မနှစ်သက်သော စကားတခွန်း။

(၂) ဟုတ်မှန်၏၊အကျိုးစီးပွားမရှိ၊ သူတပါးလည်း မနှစ်သက်သော စကားတခွန်း။

(၃) ဟုတ်မှန်၏၊ အကျိုးစီးပွားရှိ၏၊ သူတပါးမနှစ်သက်သော စကားတခွန်း။

(၄) မဟုတ်မမှန်၊ အကျိုးစီးပွားမရှိ၊ သူတပါး နှစ်သက်သော စကားတခွန်း။

(၅) ဟုတ်မှန်၏၊ အကျိုးစီးပွားမရှိ၊ သူတပါး နှစ်သက်သော စကားတခွန်း။

(၆) ဟုတ်မှန်၏၊ အကျိုးစီးပွားရှိ၏၊ သူတပါးနှစ်သက်သော စကားတခွန်း။

ဤစကားခြောက်ခွန်းတို့တွင် တတိယစကားနှင့် ဆဋ္ဌမစကား နှစ်ခွန်းကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗညူ မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်ဆိုတော်မူ၍ ကြွင်းသောစကားလေးခွန်းကို မည်သည့်အခါမျှ မိန့်ဆိုတော်မမူကြောင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ လာရှိပါသည်။ ထိုးကြွင့်

ပညာရှိ သူတော်စင်တို့သည် ထို(၂)ခွန်းသော စကားကိုသာ လျှင် အသုံးပြုကြသည်။ 'စကားခြောက်ခွန်း လူဋ္ဌဝဏ်း၊ လေးခွန်း ကိုပယ်၊ နှစ်ခွန်းတယ်' ဟု ပညာရှိတို့ လက်ဝ စပ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ လောကီသားတို့မူကား ခြောက်ခွန်းသော စကားကိုပင် ပြောဆို ကြကုန်သတည်း။

တစ်မှတ်စကားမှာ သိလရှိသူကို သိလမရှိဟု ပြောဆိုခြင်း၊ သမာဓိရှိသူကို သမာဓိမရှိဟု ပြောဆိုခြင်း၊ အတတ်အလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသူကို လူမိုက်လူမလိမ္မာဟူ၍ ပြောဆိုခြင်း၊ သူတောင်းစား မဟုတ်သူကို သူတောင်းစားဆိုခြင်း၊ ကျွန်မျိုး ကယ်ပါမျိုး မဟုတ်သူကို ကျွန်မျိုး ကယ်ပါမျိုး ပြောဆိုခြင်း၊ မုဆိုး တံငါ မဟုတ်သည်ကို မုဆိုး တံငါဟု ပြောခြင်း၊ ဒွန်းစန္ဒားမဟုတ် သည်ကို ဒွန်းစန္ဒားဟု ပြောဆိုခြင်း စသော အမှုတစုံတခုကို ပြောမိဆိုမိသော် ဟုတ်လည်းမဟုတ်၊သူလည်းမနာလို၊ ကိုယ်လည်း အကျိုးမရှိသောကြောင့် ဤစကားကို မသုံးသင့်၊ ပယ်သင့်သည်။

နှစ်မှတ်စကားမှာ သိလမရှိသည်ကို သိလမရှိဟု ပြောဆို ခြင်း၊ အကျိုးကို အကျိုး၊ အကန်းကို အကန်း၊ မုဆိုးတံငါကို မုဆိုးတံငါ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို ပြည့်တန်ဆာမ၊ လူမိုက်ကို လူမိုက်၊ မလိမ္မာသူကို-လူမလိမ္မာ၊ လူအ ကို လူအ၊ လူနံကို လူနံ၊ အရက် သမားကို အရက်သမား၊ ဘိန်းစားကို ဘိန်းစား၊ သူခိုးကို သူခိုး၊ ဓားပြကို ဓားပြ၊ လူလိမ်လူဝါကို လူလိမ်လူဝါ စသည်ဖြင့် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ပြောဆိုသော် ဟုတ်လည်း ဟုတ်၏၊ သူလည်းမနာလို၊ ကိုယ်လည်း အကျိုးမရှိသောကြောင့် ဤစကား ကို မသုံးသင့်၊ ပယ်သင့်သည်။

သုံးမှတ်စကားမှာ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တို့ကို မပြုကျင့်ရ၊ ကောင်းသောသုစရိုက်ကို ပြုကျင့်ရမည်ဟု ပြောဆိုသော စကား၊ မကောင်းသော ဒုစရိုက်ကို လိုလားအားတုတ်လျှင် အပါယ်လေးပါးသို့ လားအံ့ရန် အကြောင်းကို ပြောဆိုသော စကားသည် ဟုတ်သည်း ဟုတ်၏၊ အကျိုးလည်း ရှိ၏၊ သူတပါးကမူကား မနှာလို။ ဤစကားကိုကား မပယ်သင့်၊ ယူသင့် သုံးသင့်၊ ပြောသင့် ဟောသင့်၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော စကား ဖြစ်၍ အမြဲ သုံးစွဲရပေမည်။

လေးမှတ်စကားမှာ ရှေယုန်ရှေကျား၊ သက်ငယ်ရိတ်သွား ဆိုသော စကားပုံ၊ နွားမကြီး၏အကြောင်း၊ ဆင်၏အကြောင်း၊ ခွေး-ကြောင်-ကျား-ငန်း-မြေတို့၏အကြောင်း၊ ခရု အမွေးမရှိသည့်အကြောင်း၊ ငါးတို့သည် ရေထဲနေသည့်အကြောင်း၊ ပဲထွေး၊ ပဿတာ၊ ဒန္တာရ စသော လလလာလာ၊ တတတာတာ၊ ပေါ့ပျက်ပြိန်ဖျင်းသော စကားတို့ကို ပြောဆို သင်ကြား ပြသခြင်းတို့သည် ဟုတ်လည်းမဟုတ်၊ အကျိုးလည်းမရှိ၊ မသိမလိမ္မာသော သူတို့ အလိုဆန္ဒဖြစ်သော ဤစကားမျိုးတို့ကို မပြော မဆို အပ်၊ မသုံးစွဲအပ်၊ ပယ်သင့်ပေသည်။ (ဤရှင်းလင်းချက်သည် ဒန္တာရိပုံပြင်နှင့် ပြိန်ဖျင်းသော စကားတို့ကို ပြောဆိုခြင်းကို ဖွင့်ဆိုပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ လောကီသားတို့ ဗဟုသုတအလို့ငှာ ပြောဆို လေ့လာ မှတ်သားအပ်သော အကြောင်းအရာများနှင့် မဆိုင်။)

ငါးမှတ်စကားမှာ စစ်တိုက်စကား၊ ခိုးသူစကား၊ ဓားပြတိုက် စကား၊ ခရီးသွားစကား၊ ပွဲလမ်းသဘင် ပျော်ရွှင်မြူးတူးသော

စကား၊ တစ္ဆေစကား၊ စုန်းစကား၊ နတ်စကား၊ သည်ယောကျ်ား လှသည်၊ သည်မိန်းမ လှသည်၊ မုဆိုးတောသားစကား၊ တံငါ ငါးရှာစကား၊ သည်သူ ငှေပေါများသည်၊ သည်သူ ဆင်-မြင်း-ဝါ ဆွဲ နွားလယ် ခြံ ပေါများသည်၊ ကြွယ်ဝသည် စသည်ဖြင့် ဖြောဆိုသော စကားများသည်ကား ဟုတ်လည်း ဟုတ်၏၊ သူလည်း နာလို၏၊ ကိုယ်လည်း အကျိုးမရှိသောကြောင့်၊ ဤ စကားမျိုးကို မဖြောမဆိုအပ်၊ ပယ်သင့်ပေသည်။ (သူ့သဘော ကို၊ လိုက်လျောညီထွေ၊ ကျင့်တတ်စေဟု-ဆုံးမစာ တစောင်တွင် ဖော်ပြထားသည်ကား အပြစ်မရှိ မဆန့်ကျင်သည်ကိုသာ ပဓာန လိုရင်းဘားရန် သင့်ချေသည်။)

ခြောက်မှတ်စကားမှာ ပရိသတ် လေးပါးတို့အား တရား စကား ဟောပြောခြင်း၊ သမာအာဇီဝဖြစ်အောင် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ပြခြင်း၊ ပရဟိတ သူတပါးအကျိုး၊ အတ္တ ဟိတ၊ မိမိအကျိုး ဖြစ်ထွန်းအောင် ဟောပြော ညွှန်ပြခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော သုံးဆယ်ရှစ်ပါး အပြားရှိသော အသေဝနာစ ပုဒ်မှ-အာရတီဝိရတိပုဒ်တိုင်အောင် ခုစ်ဆယ့်ဟစ်ပါးရှိသော လူတို့ကျင့်စဉ်တရား၊ ဂါရဝေါစပုဒ်မှ-တဇေါစပုဒ်တိုင်အောင် တဆယ့်သုံးပါးရှိသော ရဟန်းတို့ ကျင့်စဉ်တရား၊ ဖုဋ္ဌဿပုဒ်၌ စျာန်ရ ရဟန္တာတို့၏၊ ခံစားရသော တရားလေးပါးတို့ကို ခွဲခြား၍ ဟောပြောညွှန်ပြခြင်း၊ ဘာဝတို့ ဆန်းကိုဏ် ၂၄ လုံးရှိသော သရဏကုံ (၃)ပါးကို နေ့ရာ ကျအောင် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်တတ်စေရန် ညွှန်ပြ ပြောဆိုခြင်း

စသော စကားတို့သည် ဟုတ်လည်း ဟုတ်၏၊ သူလည်း နာလို၏၊ ကိုယ်လည်းအကျိုးရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤစကားကို ယူသင့် ပြောသင့် ဟောသင့် သုံးသင့်၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော စကား ဖြစ်၍ အမြဲ ပြောဆိုသင့် မှတ်သားသင့်လှသည်။

ဤကား စကားကြီး ခြောက်ခွန်းပေတည်း၊

၄။ ပေါက်ကံမောင်ချိုစကားပုံ။

ဂတနာသုံးပါးကို ကြည်ညို ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း၌ လည်ဝယ်ဘတ်ဆင်သော အဘိုးအနွယ်ထိုက်သော ပုလဲကုံးဂတနာကဲ့သို့။

ဥစ္စာရှာခြင်း၌ အာယုကပ်ပတ်လုံး စားသုံးနေရမည်ကဲ့သို့။

လွှဒါန်း ပေးကမ်းခြင်း၌ ရေပြည့်အိုးကို မှောက်သွန်ဘိသကဲ့သို့။

ပညာကို ရှာခြင်း၌ တောမုဆိုးသည် သားရှိရာ အရပ်ဝယ် ပျပ်ဝပ် ကျိုးနှံဘိသကဲ့သို့။

ဝီရိယရှိခြင်း၌ တောမျောက်သည် မြေပျောက်မည်အထင်နှင့် မြေပြင်ကို တည့်ဉ့် သုံးခါ အိပ်ရာမှထ၍ စမ်းဘိသကဲ့သို့။

သူထပါးဥစ္စာဖြစ်လေက စွန့်ပစ်သော တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့။

သူ့မယားကို .ယ်ဉ်ပါးခြင်း၌ လူသတ် ယောကျ်ားသည် လည်ဝယ်တင်ထားသော ခဲးရှဉ်သကဲ့သို့။

သူရာမဲရယ စသည်၌ အဆိပ်ပြည့်သော ရေကဲ့သို့။

မုသာဝါဒ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၌ ခြေကိုလက်ခတ်မလွဲ အမြဲ ကျရောက်အံ့သကဲ့သို့။

ပါဏာတိပါတ စသည်၌ တယောက်ထည်းသော သားကို အမိစောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ ကြင်ရှောင်ကုန်ရာသည်။

အသုံးကြီးသော် မပြီးစီး၊ စကားလုံးကြီးသော် အချည်းနှီး၊ အကြံရှိသော် ပြီးမြောက်သည်၊ ဝီရိယရှိသော် ခံစားရသည်၊ ဉာဏ်ရှိသော် အမှန်အကန်ကို သိမြင်ရသည်၊ သင်ကြားသော် တတ်မြောက်သည်၊ မယင်ရှားသော် နောက်လိုက်ရသည်၊ ငါး တကောင်ပုပ်သော် လေလုံးပုပ်သည်။ တယောက်မကောင်း သော် အားလုံး အများပျက်စီးသည်။ တယောက်ကောင်းသော် အပေါင်းချမ်းသာသည်။

အမှီရှိသော် အတည်ရသည်။ တရားသိသော် အမှားကို ပြန့်ငင် သည်။ အမှန်ရှိသော် အဘည့်အလင်း သိရသည်။ မအိပ်မနေ အသက်ရှည်၊ မေးဖန်များ စကားရ၊ သွားဖန်များ ခရီးရောက်၊ အချည်မခိုင် အစည်တိုင် အမည်မပိုင် ခန္ဓာအိုင်။ သက်ရှိကိုးက တမျိုးထင်သည်၊ မေတ္တာရှိက အလှန်လှ၊ ဥစ္စာမှာ ဉာဏ်၊ အသက်မှာကံ၊ သဒ္ဓါလွန်သော် ရာဂ၊ ပညာလွန်သော် ဇာဂ၊ ဝီရိယလွန်သော် ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဥစ္စာလွန်သော် မာန၊ ချမ်းသာ လွန် သော် ရာဂ၊ အသုံးလွန်သော် ဒါသ၊ အဖိတ်လွန်သော် ဣဿာ၊ အစားလွန်သော် ဘယ၊ အအိပ်လွန်သော် မောဟ၊ အဝများ စွာလွန်သော် ဇီဝိတ၊ ထတ်သိလိမ္မာ ပညာရှိသည်မှန်စေ၊ ရေးကြီးခွင့်ကျယ်ရှိက ထွက်ခြမ်ာက်နိုင်ခဲသည်။ ချစ်သည် ခင်သည် ကြင်သည် ကျမ်းသည်မှန်စေ၊ အမှုရှိက ထောက်ပံ့ကူညီသူ ရခဲ သည်၊ ဥစ္စာရဘနာ ကုံထံကြွယ်ဝ ပြည့်စုံသည်မှန်စေ၊ လှူဒါန်း ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခဲသည်။ ဒါနသီလ အကျိုးအပြစ်ကို အသိအမြင်

အသင်အကြား ရှိသည်မှန်စေ၊ ကျင့်ဆောင်နိုင်ခဲသည်၊ အဝတ်အစား အသုံးအဆောင် အဆောက်အဦ ပြုစုကျွေးမွေး ပေးကမ်းစားသောက်ရသည်မှန်စေ၊ သူ့ကျေးဇူး သိခဲသည်။ နေ့ညဉ့်မပြတ် အမှန်တသဲလဲ ဆည်းကပ်မပြတ် သွားလာသည်မှန်စေ၊ မင်းစိတ်မင်းရိပ်ကို သိခဲသည်။ ရာကြီးထူးကြီးကို သိမ်းပိုက်ရသည် မှန်စေ၊ ကိုယ်ဖို ဝေခြမ်းစုံစမ်းထောက်မျော်ခဲသည်၊ သူ့အသက် သူ့ဥစ္စာ၊ သူ့အိမ်ယာကို ကြည်ရှောင်ပါ၏ဆိုစေ၊ အခွင့်သာလျှင် ရှောင်နိုင်ခဲသည်။ တော်တည့်မှန်ကန် တရားသဖြင့်ကျင့်ပါ၏ဟုဆိုစေ၊ သစ္စာမှန်ခဲသည်၊ ရဲရင့်တည်ကြည်ခြင်း ရှိပါ၏ဆိုစေ၊ ရန်သူတွေ့က ရှုန့်စားခဲသည်။ မမြင်ရသည် ဆေးသမား၊ မကြားရသည် ဘရားသူကြီး၊ မနှီးနှောရသည် မင်းလုသင်၊ မတိုင်ပင်ရသည် ရှေ့နေရှေ့နပ်၊ မစေအပ်ရသည် မိန်းမလျာ၊ မလာမသွားရသည် နတ်စင်၊ မထင်ပေါ်ရသည် လွှသမား၊ တရားမစောင့်ရသည် သူ့မြီးစား၊ မသိုဆောင်းရသည် ကျောင်းဥစ္စာ၊ မပါမဝင်ရသည် ခိုက်ရန်ပွဲ၊ မဆွဲမငင်ရသည် ရဟန်းပုဏ္ဏား၊ မပွားမစီး မကြီးရသည် ကိုယ်ရောဂါ၊ ပညာကိုလိုသော် မပျင်းနှင့်၊ ဥစ္စာကိုလိုသော် မငြင်းနှင့်၊ ဘေးကို ရှောင်သော် ရန်သူ့ဘောင်သို့ မချဉ်းနှင့်၊ အပျင်းကြီးသော် အဖော်မရ၊ အစားကြီးသော် သူ့နောက်ကျ၏၊ အသွားလျင်သော် အရင်ရောက်၏။ ခရီးလျင်သော် ကုံတိုင်းမြောက်၏၊ အစားပုပ်သော် အလုပ်ကြာ၏၊ အသွားချုပ်သော် နေ့ရက်ကွာ၏၊ အရာမရှိဘဲလျက် ပလွှားသည်၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက် ဆောင်လွှားသည်၊ ပညာမရှိဘဲလျက် ဝါကြွားသည်၊ ညီညွတ်သည်မရှိဘဲလျက် စွန့်စားသည်၊ ချစ်သူ

မဟုတ်ဘဲလျက် ကစားသည်၊ ခရီးမဟုတ်ဘဲလျက် လာသွားသည်၊ အမှုအခင်းမရှိဘဲလျက် ကျွေးမြီးများသည်၊ သူ့မယားကို ချစ်သော် ကွမ်းကုန်သည်၊ သူ့သားကိုချစ်သော် ပန်းကုန်သည်၊ မယားကိုချစ်သော် သူတပါးနှင့် မယုံသည်၊ သားကိုချစ်သော် ပညာပုံသည် အမတ်ကိုချစ်သော် ကိုယ်လုံသည်၊ဥစ္စာကိုချစ်သော် ပြည့်စုံသည်၊ ပညာကိုချစ်သော် အတတ်မျိုးစုံသည်၊ ကျွန်ကို ချစ်သော် အလုံးပုံသည် တရားတတ်၏ မဖြောင့်၊ စကားတတ်၏ မစောင့်၊ တရားတတ်သော် ဖြောင့်ခဲသည်၊ စကားတတ်သော် စောင့်ခဲသည်၊ ပညာရှိသော်လည်း သတိရခဲသည်၊ အမှုရှိမှ အမိကိုတသည်၊ အပေးရှိမှ အဖော်ရသည်၊ အရေးရှိမှ အကျော်ရသည်၊ မင်းကို ချစ်စေလိုသော် လက်ဆောင်၊ ရန်ကိုအောင်စေလိုသော် မေတ္တာ၊ ဆရာကိုချစ်စေလိုသော် ချဉ်းကပ်၊ အရပ်ကို ချစ်စေလိုသော် ပေးကမ်း၊ ကိုယ်ချမ်းသာစေလိုသော် ချိုသာ၊ အရာအထူးကို လိုသော် ပျပ်ဝပ်၊ ဖြောင့် မတ် စေ လို သော် တော်မှန်၊ အကြံကိုလိုသော် နှီးနှော၊ ရောပြွမ်းယှက်တင်လိုသော် မေးမြန်း၊ စုံစမ်းလိုသော် ဆိုင်းလင့်၊ အခွင့်ကိုလိုသော် ချိုသာ၊ ရာကြီးထူးကြီးကိုလိုသော် စောင့်ထိန်း၊ သိမ်းပိုက်စေလိုသော် သည်းခံ၊ သစ္စာမှန်မှ လူသမာ၊ ပညာရှိမှ လူဆရာ၊ ဥစ္စာရှိမှ မှီခိုရာ၊ အရှန်အကာရှိမှ ပြည့်စုံရာ၊ လုံခြုံမှ လူလိမ္မာ၊ အကြံကောင်းလျှင် တချက်၊ အနှေကောင်းလျှင် တသက်၊ အပ်ငှဲ့ကောင်းလျှင်တခက်၊ အဆက်ကောင်းလျှင် ကန္ဒယ်၊ ဝယ်တတ်မှ မြတ်သည်၊ လာဘ်ရှိမှ ပေးနိုင်သည်၊ အထိန်းအသိမ်းရှိမှ ဥစ္စာပြန့်ပွားသည်၊ စကား ငြိမ်သက်မှ အမျက်နည်းပါးသည်၊ အစည်းအရုံးရှိမှ အမြတ်အစွန်း

မြင်သည်၊ အသွင်အပြင်ရှိမှ လူရိုသေသည်၊ အနေအတိုင်
ကျစ်လျစ်မှ ချစ်သနားသည်၊ စွန့်စားမှ ဥစ္စာရသည်၊ ချစ်ခင်မှ
မြောက်စားသည်၊ အရည်အသွားရှိမှ စည်ပင်သည်၊ စည်ပင်မှ
သုံးလောက်သည်၊ ကြောက်ရွံမှ အမှုပြီးသည်၊ အကြီးအအုပ်ရှိမှ
ငြိမ်သက်သည်၊ အဓက်အလက်ပြန့်ပွားမှ အလိုရှိတိုင်းရသည်၊
အဆိုအပြော ပေါ့ပြစ်မှ ချစ်ဖွယ်ရှိသည်၊ အညစ်အကြေးကင်းမှ
သန့်ရှင်းသည်၊ အတွင်းဥစ္စာရှိမှ အပဆောင်နိုင်သည်၊ အကောင်
အထည်ရှိမှ ဝပြောသည်၊ အရောက်အလာရှိမှ အကျမ်းဝင်သည်၊
အရှင်လေးမြတ်မှ ခန့်ငြားသည်၊ အရေးအသားရှိမှ သားမြေး
တင့်တယ်သည်၊ အကျင့်ကောင်းမှ သူမြတ်ချစ်သည်၊ အကျစ်
အလျစ်ရှိမှ ဥစ္စာတည်သည်၊ အမျိုးအမည်သိမှ ပေါင်းရာသည်၊
လာမည့်ဘေးကိုအဝေးကရှောင်မှ ကင်းငြိမ်းရာသည်၊အရန်အကာ
ရှိမှ လုံခြုံသည်၊ ယုံကြည်မှ အခွင့်ပေးသည်၊ ဆိုရေးဆိုဆစ်ကို
သိမှ စကားတတ်သည်၊အကျဉ်းအကျပ်ကို သိမှ အလေ့အကျင့်ကို
သိသာသည်၊ ပညာရှိက မာနအားကြီးသည်၊ ဥစ္စာရှိက မောက်မာ
သည်၊ ပညာရှိက သတိဖြစ်ခဲသည်၊ ဥစ္စာရှိက သတိဖြစ်လွယ်
သည်၊ အမျိုးမှန်လျှင် ဥာဏ်ရင့်သည်၊ တန်ခိုးသန်လျှင် အကြံ
ဖင့်သည်၊ အခြေကား၍ စကားများသည်၊ အနေမှား၍ မတရား
အားကြီးသည်၊ ထုံးစံရှိက သတိလွယ်သည်၊ ဥစ္စာရှိမှ ကတိ
တည်သည်၊ ဥစ္စာမရှိက ကတိမတည်၊ အသွားအရှိလာမှ အကျမ်း
ဝင်သည်၊ ယုံကြည်မှ အခွင့်ရသည်၊ ကြောက်ရွံမှ ပြီးမြောက်
သည်၊ ပြေပြစ်မှ ချစ်ဖွယ်ရှိသည် လိမ္မာမှ ချေငံသည်၊ အပေါင်း
ကောင်းမှ အကြောင်းမျှသည်၊ အသွားရှိမှ အလာရှိသည်၊

ဆွေကောင်းမှ အကြောင်းမျှသည်၊ မျိုးကောင်းမှ အကြောင်းလှသည်၊ မိဘကောင်းမှ မနှောင်းရသည်၊ လင်သားကောင်းမှ အရှည်စံရသည်၊ ဆွေကောင်းလျှင် တစလယ်၊ မျိုးကောင်းလျှင် တယောက်မ၊ မိဘကောင်းလျှင် အရှိန်ခံ၊ လင်ကောင်းမှသာ စံရသည်၊ ဥစ္စာဟူသည် မျက်လှည့်မျိုး၊ ပညာဟူသည် မြတ်ရွှေအိုး၊ အကျိုးကို လိုသော်လည်း အပြစ်မြင်မှ အကျော်သတင်းရှိ၏၊ မြဲစွဲမှအရောင်ရှိသည်၊ မစုးစမ်းမှ အပူအချမ်းခံ၏၊ ပြုစုမှ အမှုကား ကုန်၏၊ ယုံကြည်မှ ပုံတည်၏၊ လူရိုသေအောင်ကျင့်မှ အခွင့်ကို ပေး၏၊ အခွင့်ပေး၏ ဆိုရေးဆိုဆစ်ကို မသိ၊ မိုးကား သိမ်းထား၏ မယားကြောင့် မပျော် လှော်ကားလှော်၏ လှေကားမပြေး၊ ဆိုရေးဆိုဆစ်ကို သိ၏ အခွဲအခြမ်းမရှိ၊ အဂတိသို့ မလိုက်ပါဟု ဆို၏ နှုတ်ပေးသွန်သင်ပြုသည်၊ ဒမှုအခင်းမရှိဟု ဆို၏ အခေါ် အချမျှားသည်၊ မယားကို မနှိုင်စေနှင့်၊ ကျေးကျွန်ကို ငယိုင်စေနှင့်၊ သစ်ပင်ကို မချိုင်စေနှင့်၊ လျှိုဝှက်သောစကားကို မလှိုင်စေနှင့်၊ ရန်သူကို မဆိုင်စေနှင့်၊ မင်းကို မပြိုင်လေနှင့်၊ ပိုင်ကား ပိုင်၏ အခွင့်အရာကိုမသိ၊ ဥစ္စာရှိလျက် မပေးလှူ၊ လူအရည်ကား ကောင်း၏ မစောင့်ထိန်း၊ ငြိမ်းကားငြိမ်း၏ ကုသိုလ်မဖြစ်၊ အစစ်အမေးတတ်၏ ဓမ္မသတ်ကို မှာချမ်း၊ ဆိုလမ်းဆိုဆစ်ကို သိ၏ မျက်နှာမရှိ၊ ပျက်နှာရှိသော်လည်း ပညာမရှိက လောဘနှိုင်ငံသို့ လိုက်သည်၊ မရိုက်မီက ငိုနှင့်သည်၊ မလာမီက ကြိုနှင့်သည်၊ မပြောမီက ဆိုနှင့်သည်၊ မစားမီက မျိုနှင့်သည်၊ မချေးမီက လိုနှင့်သည်၊ မြင်းကားမလှပ် ခုံတိုင်လှပ်၊ အိုးကားမဆူ ဖုံးခွက်ပူ၊ ဒါပူမတတ် မဖြောင့်မတ်၊ စကားတတ်၏ ပါဌ်ကား မပြေ၊

အနက်ပြေ၏၊ ဆိုလေသမျှ တိုသူကသည် လောဘကြောင့်ကာ
ပညာရှိမှတ်၊ သိတတ်နာပဲ့၊ ကြည်ဖြူလှစွာ ဤသည့်စာကို၊ ကြားကာခဏ၊ သတိရအောင်၊ မောင်ကွန်းဆောင်တည်၊ ကန်တောင်ဆီမီး ပမာတည်း။

ပေါက်က မောင်ချို စကားပုံ ပြီး၏။

၅။ ကျည်းကန်ရှင်ကြီး-စကားပုံ။

ချစ်သည်၊ ခင်သည်၊ ကြင်သည်၊ ကျမ်းသည်မှန်စေ-ရန်သူ ဒုတ္ထက စွန့်ခဲသည်။ သားချင်းပေါက်ဖော် နီးစပ်သည်မှန်စေ-ပေးကမ်းခဲသည်။ မြဲစွာခယမ်း၍ ထမ်းရွက်သည်မှန်စေ-အရှင့် အကျိုးကို ဆောင်ခဲသည်။ ကြီးကဲသည်မှန်စေ-ညီညွတ်အောင် စီရင်ခဲသည်။ ပညာရှိသော်လည်း- သတိရှိခဲသည်။ အပေးရှိမှ အဘော်ရသည်၊ အရေးရှိမှ အကျော်ရသည်။ အစကောင်းမှ အနှောင်းသေချာသည်။ ကြောင်တကောင် အတွက်ကြောင့်-ကြွက်တမြုံကုန်ရာသည်။ အလာရှိမှ အသွားရှိသည်။ အမြော်အမြင်ရှိမှ ဆင်ခြင်သည်။ အကြောင်းရှိမှအချစ်-အမြစ်ရှိမှ အပင်၊ အထင်ရှိမှ အတွေး၊ အမေးရှိမှ အဖြေ၊ အသေအချာရှိမှ အမြဲ၊ အစဲ့အလမ်းရှိမှ တည်တံ့သည်။ အရန်အကာရှိမှ လုံခြုံသည်။ အယုံအကြည်ရှိမှ အမှုပြီးသည်။ အဆီးအတားရှိမှ ဘေးရန်နည်းသည်။ အစည်းအရုံးရှိမှ ကြောက်ရွံ့သည်။ အခွန်အတုတ်နည်းမှ အရောင်းအဝယ် သာယာသည်။ အလာအရောက်ရှိမှ စည်ပင်သည်။ အရေးရှိမှ အရာသို့ ရောက်သည်။ အကြောက်ရှိမှ အရှက်ပါသည်။ ကံကြမ္မာမြောက်စားမှ စီးပွားဖြစ်သည်။ အကျစ်အလျစ်ရှိမှ ထိန်းသိမ်းသည်။ စိတ်ငြိမ်းမှ ကိုယ်ချမ်းသာသည်။

ပညာရှိမှ ထင်မြင်သည်။ အသင်အကြားရှိမှ မှတ်သားမိသည်။ အတတ်မျိုးစုံမှ ကံပေးသည်။ အသွေးအဆင်းလှ၏ အကျင့်က ယုတ်သည်။ ထင်ရှား၏ စကားမဟုတ်။ အလုပ်အဆောင် ကောင်း၏ အပေါင်းစိတ်နှင့် မပြည့်စုံ။ ဂုဏ်သတင်းရှိ၏ မတတ်။ မရပ်မနေ လုပ်ဆောင်သည်မှန်၏ အကြံအစည်မရှိ။ ဂုမိဂုရာ ယူ၏ လက်တွင်မမြဲ။ ခဲ့ခဲ့ခြမ်းခြမ်းရှိ၏ မစိစစ်။ အမြစ်အခြေရှိ၏ မတုည်မရပ်။ စာပေတတ်၏ မပြောမဆိုနိုင်။ ဆိုပိုင်၏ အစိုး မရ။ စကားတတ်၏ မတည်။ အမျိုးအမည်မှန်၏ လူမကြိုက်။ အစိုက်အပျိုးကောင်း၏ မစည်ပင်။ ပဲ့သဘင်ကြိုက်၏ အရှယ် မဟုတ်။ အယုတ်အမြတ်ကိုသိ၏ မပြုစု။ အနုအကြမ်းမှ၏ မပေါင်း ဘက်။ အထက်ခါရှိ မှန်၏ မပေး။ အရေးအမှုရှိ၏ မစေတတ်။ အကြပ်အတည်မှန်၏ မပြောမယို။ အပိုအမိုပြု၏ မသုံးနိုင်။ အတိုင် အဖောက်ရှိ၏ မစေသုံး။ အလုံးအစီကောင်း၏ အကြောင်း မလျော်။ ပေါက်ဖော်များ၏ မချစ်ခင်။ အသွင်လှ၏ မလိမ္မာ။ သာယာချင်၏ သဘောမဖြောင့်။ ထိန်းသိမ်း၏ မလုံခြုံ။ စုံစမ်း၏ မဆင်ခြင်၍ စကားမရ။ မင်းဝယောကျား မှန်၏ ကံမရှိ။ သတိထား၍ မဆင်ခြင်။ အရှင်စေသုံး၏ နား မလည်။ အရိပ်အခြေ

ကြိုက်၏ အဝတ်အစားမရှိ။ပလိပေဝခများ၏ အသုံးကားမတတ်။ မရပ်မနေသွား၏ အကျိုးမရှိ။ မိမိလင်ကား သိမ်းပွဲထား၏ မယားကြောင့် ကျန်မပျော်။ သူတော်တရားကို နားလည်၏ တည်ကြည်အောင်မကျင့်။ အခွင့်ရ၏ အထမြောက်အောင်မဆန်။ ကျမ်းကျင်၏ မကြည့်ရှု။ အစုစုဖြင့်၊ မှတ်ရှဘွယ်ရာ၊ မေတ္တာစာကို မချေနှေ့ည၊ လေ့ကျက်ကမူ၊ လောကတွင်လည်း၊ မျက်မြင်ကောင်းကျိုး၊ ရွှေထက်တိုးလိမ့်၊ မင်းရိုးမင်းစဉ်၊ ဓမ္မရာဇ်လည်း၊ နှစ်နှစ်သက်သက်၊ ရှေနားရွက်၍၊လေ့ကျက်လေအောင်၊မော်ကွန်းဆောင်သည်၊ ဘုန်းခေါင်မြတ်ဗျား၊ တိုဘုရားလည်း၊ ကိုယ်စား ရည်ရော်၊ စေတီဟော်ကို၊ ဖူးမြော်သိကြား၊ နာဂ်းအများက၊ ကိုယ်တိုင်မ၍၊ သာသနာ့ဒါယကာ၊ မဟာဓမ္မရာဇ်၊ မင်းဖျား စစ်လည်း၊ အနှစ်တရာ၊ ခန္ဓာမြင့်ရှည်၊ တည်လေသမျှ၊ ရောဂါ ကင်းပျောက်၊ မရောက်ဘေးဒဏ်၊ ရန်လည်းကင်းလွတ်၊ ဥပါဒ် ကြမ္မာ၊ စင်စွာမကပ်၊ ငြိမ်ဝပ်လှစွာ၊ ရွှေပြည်သာ၌၊ ပျော်ပါ ရကြောင်း၊ ထပ်လောင်းဘုန်းတော်၊ တိုးတက် ပေါအောင်၊ နိဗ္ဗာန်ဆောင်သည်။ ။ဘုန်းရောင်နေသို့တောက်စေသော်။

၆။ ဖိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ။

(၁) ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်၊ ရုပ်လုတာကို ပယ်ရမည်၊ ဗုဒ္ဓဆာယာကိုတွယ်မှ အေးမြရာသည်၊ ရုပ်လုတာကို ပယ်မှ အေးပက္ခာသည်။

(၂) သေရည်ကို မသောက်နှင့်၊ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်၊ သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်၊ ရေကြည်ကို နှောက်က အနယ်မှုန်တို့ ထတတ်သည်။

(၃) ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်ချမဆိုနှင့်၊ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်ချမမျိုနှင့်၊ ထင်တိုင်း နှိပ်ချဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပုံးတတ်သည်၊ ဝင်တိုင်းနှိပ်ချမျိုက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

(၄) ဂဂါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်၊ ဂကောဓခြံရုံကိုလည်း မပုံးနှင့်၊ ဂဂါဏမံသံကို စားက မိဘသဘွယ် ဖြစ်ပေသည်။ ကောဓခြံရုံပုံးက အထိကရ အပါယ်နစ်ချေမည်။

(၅) အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်၊ မဟုတ်စကားကို မဆို ဘိနှင့်၊ အယုတ်တရားကို အလိုရှိက ဘဂဝါ၏ စကားကို ပယ်ရာကျခဲ့မည်၊ မဟုတ်စကားကို ဆိုဘိက သမာဓိတရားတို့ ကွယ်ပျောက်ရလေသည်။

(၆) မြို့သလိုပုံနှင့် ကလေးကို မစန္ဒင့်၊ လူကိုယုံသဖြင့် ဒဏ်ကြေးကို မချန္ဒင့်၊ မြို့သလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေးအမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်၊ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကိုချက အရေးမစိုက်သမို့ မဲ့တတ်သည်။

(၇) အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထား၊ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်းဝလျှင် မကြည့်စားနှင့်၊ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက ဇာဂတန်တတ်သည်၊ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်သည်။

(၈) အဟုတ်အမှန်ကိုလည်းသိမှ၊ အလုပ်အကြံကိုလည်းရှိမှ၊ အဟုတ်အမှန်ကိုသိက သံသရာဘေးပ၍ အနေကျမည်၊ အလုပ်အကြံရှိက ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေကျမည်။

(၉) သူဌေးလို ကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထန္ဒင့်၊ မြေပုံးကို ငယ်သော်လည်း အလမ္ဘာယ်မပြန္ဒင့်၊ သူဌေးလို ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရှိအသေနည်းသမို့ ပြုမုန်းတတ်သည်၊ မြေပုံးကို ငယ်သည်ဟု အလမ္ဘာယ်ပြက ထိုးမြှဲခဲ၍ သေဆုံးတတ်သည်။

(၁၀) မတော်ဘဲကို မဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ဘဲကို မလယ်နှင့်၊ မတော်ဘဲ ဝယ်လေက သပြာဓန ရှုံးတတ်သည်၊ မခေါ်ဘဲကို လယ်ချက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

(၁၁) မတော်တာကို အမြည်းမစားနှင့်၊ အဘော်မပါလျှင် ခရီးမသွားနှင့်၊ မတော်တာကို မြည်းစားမိက ဘေးရလို့ ရောဂါပွားတတ်သည်၊ အဘော်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သောကများတတ်သည်။

(၁၂) ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်၊မီးကိုလည်း အကြွင်းမထားနှင့်၊ ခရီးကို အပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။မီးကို အကြွင်းထားကပ္ပားတတ်သည်။

(၁၃) ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်၊ အနာရောဂါကို မကြီးပွားစေနှင့်၊ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားလေက မုချမောက်တတ်သည်။ အနာရောဂါကို ကြီးပွားစေက ဒုက္ခ ရောက်စေတတ်သည်။

(၁၄) စကား စကား ပြောဖန်များ၊ စကားထဲက ငတိပြဿဒါ မာနတံခွန် ထူတတ်သည်။ တရား ဟာရား ပေါဖန်များ တရားထဲက ပါဠိရှာ၍ ဒါနအလှန် လှူတတ်သည်။

(၁၅) အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကို ကြံရာသည်၊ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဘိုးတန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြုလျက်၊ ဦးနှုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊ တကာ တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ညလေ့ကျက် ကြပါလော့။

ဖိုးသူတော် ဦးနှဲ့ စကားပုံ ပြီး၏။

၇။ နှစ်ကြွေတင် စကားပုံ။

မတောင်းဘဲကို မယူနှင့်။ မစောင်းဘဲကို မထူနှင့်။ မတောင်းဘဲယူက သူခိုးလုပ်တတ်သည်၊ မစောင်းဘဲထူက အမှီးစုတ်တတ်သည်။ အပေါင်းအသင်း များတိုင်းလည်း မစ္စာနှင့်၊ မကောင်းသတင်း ကြားတိုင်းလည်း မနာနှင့်။ အပေါင်းအသင်းများတိုင်း စ္စာက မင်းဒဏ်တရား ပျက်တတ်သည်။ မကောင်းသတင်း ကြားတိုင်း နာက သည်းခံတရား ပျက်တတ်သည်။ မကောင်းထင်လျှင် မဆက်နှင့်၊ မပေါင်းချင်လျှင် မဖျက်နှင့်။ မကောင်းထင်လျှင် ဆက်က အမြန် မကြာ မုန်းတတ်သည်။ မပေါင်းချင်ဘဲ ဖျက်က သံသရာ ရှုံးတတ်သည်။ မတော်တာကို မကြိုက်နှင့်၊ မခေါ်ရာကို မလိုက်နှင့်။ မတော်တာကို ကြိုက်က မကြည်ညိုရှိ ပျက်တတ်သည်။ မခေါ်ရာကို လိုက်က အမြင်တိုရှိ မျက်တတ်သည်။ မတန်ထင်သူကို မလိုမရောနှင့်၊ မခံချင်သူကို မဆိုမပြောနှင့်။ မတန်ထင်သူကို ရောနှောက အမျက်ရှတတ်သည်။ မခံချင်သူကို ပြောဟောက အရှက်ရတတ်သည်။ မမြင်ချင်လျှင် မမော့နှင့်၊ မကြင်ချင်လျှင် မဆော့နှင့်။ မမြင်ချင်ဘဲ မော့က ခဏမကြာ ဆုံမိတတ်သည်။ မကြင်ချင်ဘဲ ဆော့က ဓနသပြာကုန် ရှိတတ်သည်။ ချစ်ခင်တိုင်းလည်း မနှဲနှင့်၊ အပြစ်မြင်တိုင်းလည်း မကဲ့ရဲ့နှင့်။ ချစ်ခင်တိုင်း

နဲ့က လွန်တတ်သည်။ အပြစ်မြင်တိုင်း ကဲ့ရဲ့က ရှုံတတ်သည်။ မကြားချင်လျှင် မနာယူနှင့်၊ မစားချင်လျှင် မရှာမယူနှင့်။ မကြားချင်ဘဲ နာယူက စေတနာပျက်တတ်သည်။ မစားချင်ဘဲ ရှာယူက အဓမ္မဗျာပါဖက်ဘတ်သည်။ တရားမမှန်တာကို မဟောနှင့်၊ စကားမမှန်တာကို မပြောနှင့်။ တရားမမှန်တာကို ဟောက ပြေသူအလွဲမှတ်တတ်သည်။ စကားမမှန်တာကို ပြောက သေသူငရဲကျတတ်သည်။ အချက်မသိသူကို မပြောနှင့်၊ အရှက်မရှိသူကို မဟောနှင့်။ အချက်မသိသူကို ပြောက မကြာခင် လူရိပ်မိတတ်သည်။ အရှက်မရှိသူကို ဟောက မနာယူချင်၍ အိပ်တတ်သည်။ အမျက်ဖြစ်ပူးသူကို မစနှင့်၊ အထက်ချစ်ဖူး သူကို မတနှင့်။ အမျက်ဖြစ်ဖူးသူကို စက ရန်မီးပွားတတ်သည်။ အထက်ချစ်ဖူး သူကို တက ဟန်ကြီးထွားတတ်သည်။ မနှစ်သက်လျှင် မလှူနှင့်၊ အချစ်ပျက်လျှင်မယူနှင့်။မနှစ်သက်ဘဲ လှူကအပြစ်မြင်တတ်သည်။ အချစ်ပျက်လျက် ယူက အသစ်ကြင်တတ်သည်။ ရိပ်မိတိုင်းလည်း မတုတ်နှင့်၊ စိတ်ရှိတိုင်းလည်း မလုပ်နှင့်။ ရိပ်မိတိုင်း တုတ်က စကားလွန်ပဲတတ်သည်။ စိတ်ရှိတိုင်း လုပ်က တရားလွန်ကတ်သည်။ အစားအစာကို ကျေးကျွန်ပေးလည်း အလွန်မစားနှင့်၊ အသွား အလာကို ဝေးလွန်ဝေးတိုင်း မသွားနှင့်။ အစားအစာကို ကျေးကျွန်ပေးတိုင်းစားက မုချမောက်တတ်သည်။ အသွားအလာကို ဝေးလွန်ဝေးတိုင်းသွားက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။ ကုသိုလ်တရားကို လိုလားပါလျှင် မဆုတ်နှင့်၊ အမှုနကိုးကားကို ငုံကြားဝါချင်မလုပ်နှင့်။ ကုသိုလ်တရားလိုလားပါလျှင် ဆုတ်က အကျိုးမရှိယုတ်ဘတ်သည်၊ အမှုနကိုစကားကို ပိုကြားဝါချင်လုပ်က

တန်ခိုးမရှိနုပ်တတ်သည်။မတော်စကားကိုလည်း အရိပ်မထွက်နှင့်၊ အဖော်မယားကိုလည်း မနှိပ်စက်နှင့်။ မတော်စကားကို အရိပ်ထွက်က အမျှားခံတတ်သည်၊ အဖော်မယားကိုနှိပ်စက်က တရားလွန်တတ်သည်။ ဆရာပြောတာကိုလည်း မပယ်မရှားလေနှင့်၊ အနာရောဂါကိုလည်း မကျယ်မပွားစေနှင့်။ ဆရာပြောတာကို ပယ်ရှားလေက အဟုတ် ခက်တတ်သည်။ အနာရောဂါကို ကျယ်ပွားစေက အလုပ်ပျက်တတ်သည်။ တရားကိုလည်း မလိုလားနှင့်၊ စကားကိုလည်း အပိုမကြွားနှင့်။ တရားကို လိုလားက စကားလွန်၍ တရားရှုံးတတ်သည်။ စကားကို အပိုကြွားက တရားလွန်၍ အမျှား မုန်းတတ်သည်။ ဆရာပြောတိုင်းလည်း လုပ်၍မသွားနှင့်၊ သပြာပေါတိုင်းလည်း ထုပ်၍ မထားနှင့်။ ဆရာပြောတိုင်း လုပ်၍သွားက အကျိုးနဲတတ်သည်။ သပြာပေါတိုင်း ထုပ်၍ ထားက သူခိုး ဆွတတသည်။

ဂ။ ပေါရာဏ ကထာ လင်္ကာဟောင်း။

(၁) မှတ်သိစေလို၊ သွေးချို-တောင့်တ၊ ဆုရကား-ရည်း၊ ယမ်းပြီး- ရှိသော၊ ဂဇဝကား- နန်း၊ သလွန်း- တန္တ၊ ဒီမျှ-အမှာ၊ လာလာတုံသေး၊တန်ဆေး တမန်၊ တဖန်-မလျှောက်၊ စောကျွေး-ထောက်သည်၊ တလည်-ပါးနှီး၊ အိုးကြီး-ဒေါမား၊ တော်ကား-အရှင်၊ ကန်တွင် မည်ရွှန်း၊ ပိတုန်း-ပီလု၊ ပစ္စူဆိုရိုး၊ပုဆိုးဖြူရောင်၊ အိမ်မြောင်-ဟိုတက်၊ ကြီးလျက်ရုပ်ဆင်း၊ မယွင်း-တက်တူ၊ မြန်လူ-သူစိမ်း၊ ခပ်သိမ်းသွားလာ၊ နေနား တုန်လှုပ်၊ လုပ်သည် ကိုပိုး၊ ဆိုသည်ကားညောင်း၊ မောင်း-စစ်တလောက်၊ ရှေ့မှောက်-သနင်း၊ မင်းကိုဆိုမြဲ၊ သူရမ်းပဲမူ၊ သူ၏အကျင့်၊ ဝေးမြင့်လွန်လေ၊ ဘိုးပေလက်ဝ၊ ပျိုကဗျာတွင်၊ များစွာထုံးနည်း၊ သို့ချည်းနှင်းနှင်း၊ သဘောမြင်၍၊ ညာဏ်ရှင်ရှာဖွေ၊ သိတတ်စေ။

(၂) မှတ်လေ့သိသာ၊ များစွာ-ဥဒဟို၊ ရှေးဆို- မဆွ၊ များလှခပဲ၊ သရဲ-လွဲခွါ၊ ဖွေရှာ-စူးစား၊ လက်ချားပလေ၊ ဆိုထွေပေါ့လျော့၊ ကျော့ကျည်း-ပျင်းရိ၊ ပလိဗောဓ၊ ကြောင့်ကြဆိုထွေ၊ ရောင်လေ-လှိုးလဲ၊ လင်းကဲတဖြာ- မကွာစပ်ကြား၊ မိုးတားပရိဏ်း-တံတိုင်းမှတ်မိ၊ သိသည်-ဂိဝါရ၊ ကိုက်ထအလို၊

ဆိုသည်ဖြားယောင်း၊ အသောင်းမမာ၊ မြဲစွာ- စင်းလျင်း၊ ယွင်းသည်မဟုက်၊ နှာမြုပ်ဆိုဘိ၊ ဦးကြိုထိမှု၊ သိသည် အကျွန်၊ ခုံတိုင်-ဥပုံး၊ အိုးဖုံးစလောင်း၊ ပုပွေငိုးကား-ခြုံ၊ ပတုံပလဲ၊ အကြွင်းမဲ့သည်၊ ကြိုးကြည်-အားထုတ်၊ မှန်ဟုတ်-တွင်ကျယ်၊ ဓဝယ်ညှင်း-အုတ်ကြွပ်၊ ရုံညွှန်-ကန်စီး၊ ပြုံးတီး- ကြေပျက်၊ ငေါင်က်-မသာ၊ နားမှာမဆန်း၊ နွယ်လန်း-နှာမောင်း၊ မြောင်းမြီး-အမွေ၊ ထွေငေါန္ဒတ်ပုက်၊ ထက်တိုက်-ခုတိုင်၊ မနိုင်ရန်သူ၊ ဦးမှုမတောင်း၊ ကြောင်းအတူတူ၊ ဟူသည်တရထည်၊ ဖဲကြည်၊ ရှောင်ခွါ၊ ကွယ်ရာမဲ့ပဲ၊ တိုလင်းကဲ့တိ၊ သိသည် ဝတ်ကြေ၊ မြောက့်မြေပိုင်ဆန်း၊ မာကြမ်း-ခရော်ခရွတ်၊ သွတ်လှယ်-မည်း၊ တမံ-ဤသို့၊ စကားတို့ကို၊ မှတ်ဘို့တထွေ-တတ်လှစေ။

(၃) မှတ်ပေအမြဲ၊ အော်သဲလဲတိ-ဆိုဘိကြိမ်များ၊ စကား ဥဩသုံ-အကုန်အစင်၊ ဖွဲးမြင်-ချက်တွေ့၊ သားရှဉ်ဟူသည်၊ မဖည် မယိမ်း၊ ကြောက်ကြိမ်း- ကျောက်ဘန်၊ ကောင်းမှန်- ပိတ်စပ်၊ သင့်မြတ် -သရဲဘေး၊ ဝေးသည့်မြေခေါင်၊ သံလျောင်-ရစ်ပတ်၊ တည်းပက်မြည်သံ၊ အမ်းချ-အားကုတ်၊ အစုတ်-ကုန်မြောက်၊ ချိုးမြောက်- ချိုး၊ အတိုး-နိမိတ်၊ ဒလိဒ္ဓလာ-ကျန်ရာအထိုး၊ ကျိုးကျူး-ခွုတ်လွဲ၊ အမြဲပြုတ်တု၊ ရမ္မု- ကုတ်ကော်၊ သရော်-ညီစေး၊ စင်ဆေး-တီးတုတ်၊ ကွန်တက်-လှုင့်မြောက်၊ သအောက်သအုံ၊ မုံမုံဆန်ဆန်၊ ရန်ကာ-ဆောက်အူ၊ အိပ်မူ-မျောက်မျည်း၊ စေးချည်းကြည်ယုံ၊ ဆုမှ-ကံမြစ်၊ ရာစစ်ဆိတ်မော်၊ စောကျော်-ဆောက်ချင့်၊ နွေးလင့်-စိုပြန်၊ ခဲသည်-ခက်လှော်၊ နံစော်-

အုံအောက်၊ ကောက်ကစင်း- လမ်းဆို၊ မြင့်သည်ကိုင်းဂါး၊ ကြည့်ကားကြင်နာ၊ ရှင်မှာ-ဖအဲ၊ ဆိုသုံးစဲ့သည်၊ အမြဲမှတ်လေ-သိတတ်စေ။

(၄) မှတ်ပေသိနိုင်၊ ဂလိုင်-လိုက်ဆူ၊ ခိုးသူမောသော၊ တောကား-ဟောဝန်၊ မနုးမူစကော၊ သင်းချော-ပုတက္ကန်း၊ အဝန်း-ပတ်လည်၊ ထက်ချည်-ယိုဖိတ်၊ မိတ်ကျမ်းဝင်- သဟော၊ လှေဝယ်ပဲ့စီး-ထမုန်ကြီးဟု၊ ကယုကယင် ပြုပြင်- လျောက်ပတ်၊ တန်ဆူတ်-ရေစို၊ တန်သို-တိုင်ဘူး၊ ဦးမစိုက- မတောင့်တပါ၊ နောင်ခါ-ယခေါင်၊ ထောင်ထောင်ထားထား၊ သောကားဆိုပြီး၊ လုံးသီးလုံးပေါ၊ သဘောစေ့စပ်၊အပ်- မရာထူ၊ ခြေမနင်းမိ၊ ဂုဏ်ရှိလေးတဲ့၊ ကွပ်ကဲ-ကြီးရာ၊ ခြေမှာခပ်မိ၊ ထိသည်-မယုပ်၊ သင်းချပတီးမူ၊ ဟူသည်အုတ်ကျက် မနှစ်သက်ကို၊ ဆုံသည်-သိမ်းပြီး၊ လျင်လည်း-တောက်တပို၊ ထိုမှာခဏ-တဒင်္ဂတည့်၊ သနိသန့်-အခဲ့အခြမ်း၊ ညှဲတမ်းအစေး၊ ဆိုရေးမျောက်နှဲ၊ မင်းပဲ့စိုက်ထူ၊ ဟူသည်အလံ၊ ခေါ်မှန်ထူးခြား၊ ရထား- ရဲတံခွန်၊ လှေမွန်-ရဲလံ၊ ဆင်လံ-စစ်တမဲ၊ ကဲ့လဲ့ဆိုလုပ်၊ ငုတ်သည်အလံ၊ ခြားနားဟန်ကို၊ မှတ်ကြံသိထွ-တတ်လှစေ။

(၅) မှတ်လေကြံစည်၊ ဆိုမည်တဖုံ၊ ဖားခုံ ဖားဆင်း၊ ချတ်ယှင်းလည်းဟူ၊ အထူအကင်း သင်းသီးတခြား၊ မုံစား-နှီးဆော်၊ ဖွဲနွဲသော်မူ၊ ပတူပယင်၊ ရှောင်းတခင်- လျင်တဆော၊ မုနော- အတင့်အသရေ၊ မရိုသေမူ၊ ပအူပစေး၊ သန္ဓေး-ပြောက်ကြေ၊ လွဲထွေတသာ၊ ဝါကျိတ်- ဝက်ခုတ်၊ စည်

ပုတ်လင်းကွင်း၊ ခွက်ခွင်းဆိုမြို့၊ မခို့သရို့၊ ခွါသည့် လုံ့လ၊ မြောက်မှု-မြစ်အောက်၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်၊ မဆန်မဖ်ိ၊ ရှုအိုးထိန်းထိန်း၊ စိန်းလိန်းတင်းလင်း၊ ပြီးခြင်းရှုမိ၊ သိသိမြင်မြင်၊ လူတွင်ကလေးကလား၊ လျင်လျားသောတိ၊ မရှိလေတန်၊ ဆိုပြန်တည့်ဝေး၊ အလေးအကံ၊ လံပါးအင်စောက်၊ ပင်ရောက်သစ္စေး၊ ချေးဟုဆိုရှောင်း၊ မဟောင်းနွမ်းကို၊ မမိုမရှား၊ စကားရှေစဉ်၊ လက်ာယဉ်သည်။ စိတ်ရည်ကောင်းထွ-သိတတ်စေ။

ပေါရာဏ လက်ာဟောင်း ပြီး၏။

၉။ ပေါရာဏကထာ လင်္ကာသစ်။

(၁) မှတ်လေဘွယ်ပင်၊ နိဒါန်းဆင်မှု၊ ရှေးလျှင်သူဟောင်း၊ ခေါ်ဝေါ်ရှောင်းလည်း၊ လမ်းကြောင်းမထွင်၊ ရှိလှည့်ကျင်၍၊ သိမြင်လွယ်ရန်၊ ဓိပ္ပာယ်ပြန်အံ့၊ (လက်မှန်) သည်ကား၊ ရှေး ဖျားရှေးဦး၊ (ကျိုးကျူး) ခွတ်လွဲ၊ (ဖတ်လိတကင်း)၊ ချစ်ခြင်း စုံမက်၊(ငေါင်က်) မနာသာ၊ (တန်ထွာ) သဘော၊ (လဘော) ပြည့်လျှမ်း၊ (ယမ်း ပည်း) ရှိသေ၊ (ရဝေ) နန်းထိုက်၊ (အကိုက်) အညှောက်၊ (တောက်တပို) လျင်ဆော၊ (သောကား) လှားထောင်၊ (ပြောင်)ကား အကြီး၊ တသီးမှတ်ရန်၊ (ကျန်ပိုင်) မယား၊ တပါးမှတ်လမ်း၊ (ခြ) မစုမ်းမှတ်သင့်၊ (ယခင့်) ကားရှေး၊ (ဦးလေး) ငြီးငွေ့၊ (တပ်ပြုံ့) ချစ်ကြင်၊ (ရှောင် တခင်ထောက်ပင်) လျင့်ဆောမှတ်လော့၊ အမြတ် (ရွှေမျှောက်)၊ (မြစ်အောက်) ညတ္တရာ၊ (ခြ)ကား ကဲ့အက် (ထက်လောင့် ထက်လဲ)၊ ဝမ်းထဲပူဆွေး၊ (တန်ဆေး၊ သုံ့သေး)၊ ခေါ်ရေး တမန်၊ (သဝန်၊ တန်တား)၊ မှာကြားစာစောင်၊ မြေ (ခေါင်) ရပ်ဝေး၊ မြတ် (သန္ဓေး) ကား၊ ဆေးဦးခေါင်းလျှော်၊ မျိုသစ် ခေါ်၏၊ လူသေခေါ်ရေး၊ ခွက် (သန္ဓေး) ကား၊ ငွေကြေး ဖလား၊ (စူးစား) ရှာဖွေ၊ (ဖျား) ဒီရေနှင့်၊ ရွှေးကို (ဂိဝါ)သာ

ရကာ) ကား၊ ချမ်းသာသုခ၊ (အကံင) ကား၊ ဟီနယုတ်မာ၊ (ကင်္ဘ) မျက်မှောက်၊ (ကောက်ကစင်း) ကား၊ သွားလာလမ်းစဉ်၊ (ရဉ်) ဟူသည်မူ၊ ဖြတ်သည်ဟူ၏။။ (ပဲတူပလင်)၊ ဖွဲ့နွဲ့ဆင်၏။ (ယဂင်အစီ)၊ တလီ (ဦးလုံး)၊ ဆံထုံးခေါင်တွဲ၊ (သျှောင်) ခေါ်ချေသည်။ ။မှတ်လေအစဉ် တလျားတည်း၊ (၂) မှတ်လေဘွယ်သာ၊ နိဒါန်းဖြာပိမ့်-(ဥပါ) ဘီလူး၊ (ဝံမကူး) ခြားသီး၊ (ခဆီးပတ်) ဟူ၊ အိမ်မူ လျော်ဒဏ်၊ (တော်လှန်) မင်းစစ်၊ သူကောင်းဖြစ်၏။ (ကံမြစ်) ဆုံးမ၊ (ဒုဟ) နှစ်တွဲ၊ (ဝတဲ၊ ဥတဲ) ဖွင့်မြဲတံခါး၊ (ဆတ်မြား) ကြမ်းကြုတ်၊ (နားမှာ်)ခေါ်တွင်၊ နားဝင်အောင်ဆို၊ (ဗဟို) အလယ်၊ (သဟာ၊ သဟဲ) မှီတွဲ အဖော်၊ (ခရော် ခရွတ်) မညီညွတ်တည့်၊ (ပူအတ်၊ ပူအစ်)၊ ပူလောင်ခြစ်စု၊ (သစ်သစ်) ဆိုရန်၊ မကျန်မကြွင်း၊ (သစ်ဆင်း) ဘဒြ၊ လှုပ်ရှ၏။ လတော်သလင်း၊ (ခပင်း၊ ခပဲ)။ မကဲ့အမျှား၊ (စိတ်ပြား) ဖွရှာ၊ တတ်လိမ္မာရှင့်၊ (အာမသာ) နှုတ်ကြမ်း၊ (တံ စမ်း) ရေထုတ်၊ (တီထုတ်) ဖင့်နဲ့၊ (တပဲ) တူမျှ၊(မဆုံ) ရှေးဖျား၊ (လံပါး) ပျဉ်းအိုး၊ (ကိုးကိုး ကားကား၊ ရင်သွား) တင့်တယ်၊ (သွတ် လှယ်) မပြတ်၊ (ကတ် လတ်) ကန့်လန့်၊ (ကွန့်) ကား မြူဟန်၊ (ကွန့်) ကား ပျံတက်၊ (အနက်) ဥစ္စာ၊ (မန်း)မှာစင်ကော၊ (နစ်နော) စဆုံး၊(ဥပျုံး)၊ ခုံထိုင်၊ (တောင်ကိုင်) မြေရပ်၊ ဘေးလွတ်လပ်၏၊ (ဆတ်ဆတ်)၊ မုချ၊ (တဒင်္ဂ်) မူ၊ တခဏသမုတ်၊ (ဝက်ခုတ်) ဝါကြိုတ်၊ (ဒလိဒ္ဓလာ၊ ကပ္ပနာ) ဆီးကျန်၊ (ကိုင်ဟန်) ရေထုက်၊ (တသက်လျာ) မူ၊ မကြာလျင်ဆော၊ (ဖြန်းတော) လျင်မြန်၊ တတန်

(ချပ်ချပ်) (လျပ်လျပ်) နှစ်မည်၊ လျင်ဘည်သာချည်း၊ (သိမ်းပြီး ရှိမ်းပြီး) နှစ်နည်းရှက်ကြောက်၊ (သအောက် သအုန်) မှုန်မှုန် ဆန်ဆန်၊ လူ့ဌာန်ထွေထွေ၊ ရွေနောက်ဖေသည်၊ မှတ်လေအစဉ် စကားဟည်း။

(၃) မှတ်လေဘွယ်ကို၊ နိဒါန်းဆိုပိမ့်၊(စိုစိုပြည်ပြည်)၊ ကြာမြင့်သည်တည့်၊ (တလည်လည်) မူ၊ အတူတူတည့်၊ (ပစ္စူ) ဆိုရိုး၊ ပုဆိုးပြုလှပ်၊ (ကပ်လပ်) အမြဲ၊ (အော်လဲ) တပုံ၊(တလုံလဲလဲ) နှစ်တွဲဆိုဟန်၊ (ကြိမ်ဖန်) အများ ၊(ဒေါသ) အိုးကြီး၊ (တံစီး) ရှုံညှန်၊ (မတန်) လွန်ကဲ၊ (ကုတ်သဲ) လုံ့လ၊ ပြုကြမလဲ၊ (လင့်ကဲတဖြာ)၊ မျက်နှာရှစ်ရပ်၊ (ချပ်တီးချပ်နောင်) လျင်မြန်ဆောင်၏၊ (ယခေါင်)ဝေးရှည်၊ (ကျိုးကျည်အားသံ)၊(မောင်နှံလင်မှိုး)၊ မသီးမခြား၊ လင်မယားတည့်၊ (မီးတား) တန်တိုင်း၊ (ပရိုင်းခြံပုတ်၊ ရှဲခတ်) သမိုက်၊ (ကိုက်) ရွေပေါ်ချော၊ (စောကြာ) ထောက်ချင့်၊ နိမ့်မြင့် မျော်ရှု၊ (ကယုကယင်)၊ သွင်ပြင်တင့်တယ်၊ (ဓဝယ်ညွှင်း) မျိုး၊ အမိုးပိတ်ကုယ်၊ (မဝယ်မလှယ်) မှတ်ဘွယ်ရှေးငြမ်း၊ (ကမ်းလှမ်း) မနိုး၊ (ဘုံပတီး) မူ၊ ခင်းနှိုးပိတ်ပါး၊ (စုလျား) ဖြူလွင်၊ ပေါ်တင်ပုဆိုး၊ (အဲခိုးအား သံ၊ ခါရုံ) ကာလ၊ ရုံခါမှတည့်၊ (ကိုင်းကွ) ကြာရှည်၊ (တရထည်) မူ၊ တူသည်သဘော၊ (မုနော) စံခွင့်၊ အတင့်အတော်၊ (ထွေငေါ် သံငက်)၊ နှုတ်ပုက်စကား၊ (သိစား) သိ မြင်၊ (ကျင်လျင်) ကျွမ်းခြင်း၊ (ညီးလင်း) တိမ်းစောင်း၊ (နှစ်ထောင်း)အားရမ်း၊ (ဝမ်း)ကားမနော၊ (နှမြော) စုံမက်။ (အက်) ကား ဋ္ဌင်မော၊ (တိတ်တော) လျောကျ။ (ပတ်လျ)

ဘယ်နှ၊ ယခု (ပစ္စုပ္ပန်)၊ အကုန် (ညွှန့်) ၍၊ (မချန့်) ပေးစွန့်၊ (အစိုသွန့်) မှု၊ မချန့်မချွင်း၊ ပေးကမ်းခြင်းတည့်၊ (ခွက်ခွင်း) ကိုမှု၊ လင်းကွင်းဟူ၏။ (မြန်လူ) သူစိမ်း၊ (ခပ်သိမ်း) လုံးခြုံ၊ (ပတုန်ပလဲ)၊ မရှိ (မဲ့) တည့်၊ (မဟဲ့မဟော့)၊ မတွေ့မရှိ၊ နတ္ထိ အနေ၊ လဲ့မသွေသည်။ မှတ်လေအစဉ် မပြားတည်း။

(၄) မှတ်လေ့ဒွန့်ရှည်၊ နိဒါန်းရှည်ပိမ့်၊ ထူးတည်-တနည်း၊ ပဲ့ချီး-ချီးမြောက်၊ အဆောက်အဦ၊ ပည်းထူ-ခြံရံ၊ နက်တံတိမ်နက်၊ ကြံထက်ပညာ၊ သည်လျာသည်ပင်၊ ထို့ပြင်တရိုး၊ သည်မျိုးသည် ရန်၊ တတန်သွေသည်၊ ချစ်ကြည်မယွင်း၊ သည်ရင်းသခင်၊ ဆွေအိမ့်ရှင်ကား၊ လင်နှင့်မယား၊ ခြားနားတသီး၊ ဇနီးအိမ်သူ၊ မယားဟူ၏၊ ပိလူပိတုန်း၊ ဆုန်းဆုန်းစဉ်ထွတ်၊ ယုက်ယုက်ယင်းယို၊ ဥဒါဟိုကား၊ လူဗိုလ်မစဲ၊ ပုလဲတမူး၊ ကြည်နူးမြတ်လေး၊ ထင်ကျေးတွန့်တွန့်၊ အဒွန့်ဟူသည်၊ အရှည်အလျား၊ မှုန်စား နှုံးဆော်၊ ကော်ရော်ရိုသေ၊ မွဲမည်းချေတည့်၊ ပလေလက်ချား၊ စကားပေါ့သပ်၊ အောက်ရပ်အတဲ၊ ပြိုင်တဲထိခိုက်၊ တိုက်ကား ရိုက်ပုတ်၊ အစုတ်တသွယ်၊ ပေါပယ်ဖြင်ပည်း၊ နည်းအခြားခြား၊ များဏအဟုတ်၊ စရတုဇ်ကား၊ သူထုတ်ဘိခြင်း၊ တင်းလင်း တည်းလည်း၊ တန်းလန်းချည်းတည့်၊ နည်းမထူးပြီ၊ ဓိပ္ပာယ်ညီ၏။ မဖိမဆန်၊ မကျူးလွန်တည့်၊ အိုးတန်အိုးခွက်၊ ဖုံးဖွက်စလောင်း၊ ဘောင်းကားအတို၊ တန်စိုးမြစ်၊ ဖက်ထစ်အမြဲ၊ ကြလဲခနောင်း၊ မြစ်ချောင်းရေဝဲ၊ မဲမဲအသစ်၊ စုလစ်အထွတ်၊ တမှတ်မြတ်ဖျား၊ လုပ်စားညှဉ်ကုက်၊ လုယက်ဖျက်ဆီး၊ သင်းသိုးတခြား၊ ပြားနှင့် ဂနိုင်၊ ပြိုင်နှင့်ရုံ၊ စုံနှင့်ဟဝန်၊ ဟမန်ဟမာ၊ ရိပ်သာဆိုင်း

ဆိုင်း၊ အင်တိုင်းစေးပျစ်၊ တောချည်းဖြစ်၏၊ ညွှန့်သစ်ဆောင်း ဆောင်း၊ နှာမောင်းနွယ်ဖျား၊ ပုပ္ပေါင်းကားချုံ၊ လူဘုံထွဋ်၊ ခေါ်ကြလေသည်။ ။မှတ်လေ အယဉ်အကျေး တည်း။

(၅) မှတ်စိမ့်နောင်လာ၊ နိဒါန်းသာပိမ့်၊ မတောင်းတာ အလတ်၊ ခပ်သွတ်လျင်ခုတ်၊ သရုပ်ဖော်ပြ၊ ကာလမရှည်၊ စက်ပန်းလည်တည့်၊ ထူးတည်သိပ်သည်း၊ ယရည်းဆင်ထိန်း၊ ပျော်စံကိန်း၏၊ မိန်းကားငြိမ်သက်၊ စက်ကားအိပ်ပျော်၊ ခဲလျော်ဇက်ရပ်၊ ပိတ်စပ်အနှံ၊ သတင်းပို့၏၊ ဖိုရှုံကြောက်ငြင်၊ ရှင်ကိုအရည်း၊ ရမထီးပိတ်တည်၊ စီရင် ကျည်းသည်၊ ယွင်းဖည်ယိုယိုင်၊ ဂလိုဏ်ဆူလိုက်၊ အောက်ကလိုက်၏၊ ထက်တိုက်ဆိုမူ၊ ယခုတိုင်အောင်၊ လူဘောင်သက်ဆင်း၊ စင်းလျင်းမပြတ်၊ အပတ်တကုတ်၊ အားထုတ်အမ်းချ၊ ဝိရိယမယုတ်၊ ကုတ်ကုတ်ကော်ကော် စေ့ဆော်လုံ့လ၊ တောင့်တသွေးချို၊ ဆုရည်းဆို၏၊ တန်ဆိုတိုင်ဖူး၊ သောက်ရှူးစိုင်ရှူး၊ ဆေးထူးသောကြာ၊ မြို့မှာကာလ၊ လျင်စွဲချက်ဖြုတ်၊ ပါဋ္ဌဝုတ်ကား၊ ဖော်ထုတ်ဋ္ဌကထာ၊ ပက်ပါရင်ဆိုင်၊ တိုင်ထီဆင်းရဲ၊ မကဲ့အတ္ထ၊ တွင်းဆုံးကျလည်း၊ ဒုက္ခအပြီး၊ အကြီးဓိမိုင်း၊ ကြုံသိုင်းမြော်မြင်၊ ဘင်ကား ညစ်ကျေး၊ ချေးသစ္ခေးတည့်၊ စိတ်စေးဝေဟာ၊ နာလေ့တိုက်တွန်း၊ ထင်းပန်းမှတ်ခြင်း၊ မယွင်းနှင်းပန်း၊ နှုန်းနှုန်းရည်တူ၊ ထက်မူဘဝဂ်၊ နရက်ကားအောက်၊ အဆောက်ခေးရိုး၊ နတ်ကိုးတင်ရွယ်၊ နတ်ပွယ်ဆိုနည်း၊ လက်တည်းလက်ကြပ်၊ ကွမ်းကပ်ပန်းတောင်း၊ ထောင်းကားနှိပ်စက်၊ အုတ်ကျက်ညံ့၊ စဲသောင်ယံတည့်၊

ဆံထုံးစုလည်း၊ ရိုက်ကျည်းကျော်ဟိန်း၊ အပြိန်းလွန်းလေ၊ ခွဲလိုက်ဝေသည်၊ မှတ်လေအစဉ် တပြေးတည်း။

(၆) မှတ်လော့စဉ်စီ၊ နိဒါန်းချိပိမ့်၊ သွေးသီပြောဆို၊ ဦးမစိုက၊ မတောင့်တတည့်၊ တန္တမောသော၊ ခိုးသူဟော၏၊ ဖြောဖြောများလှ၊ ကုံမပြည့်စုံ၊ များညဿုံတည့်၊ တုံကားရပ်တည်၊ ကျည်ကားခိုင်မာ၊ မင်္ဂလာမှို့၊ ပြတို့ထွေးခံ၊ ဟစ်ကြော်သံကား၊ ကျံကျံတမည်၊ ကျည်ကျည်ကျာကျာ၊ တွင်ဝေါဟာ၏၊ ငါသာကြိုးကြိုး၊ ဟုံးစုံးသံပ၊ ဆင်ကအဟည်း၊ မြေသော်ကြည်း၏၊ မြင်းလည်းအဟီ၊ သံပြိသံပြိုင်၊ အပြိုင်အညီ၊ သနိဿနဲ၊ ခြမ်းအခဲတည်း၊ ရှဲကားခွာထွေ၊ သဟေကျမ်းဝင်၊ သခင်ကားတော်၊ သဲသောင်သော်မှ ခေါ်ဝေါ်ပြင်ကြီး၊ စစ်စီးနှိုင်းရှဲ့၊ ကြွင်းမဲ့ချက်ကုံ၊ အောက်အုန်ဆွဲးမြည့်၊ များ၏ကြွံ့ကြွံ့၊ လွံ့လွံ့ပည်းထူ၊ အောက်အူနံစော်၊ သရော်ညစ်ကြေး၊ ကြော့သွေးအကြောင်း၊ သံလျောင် သံကြိုး၊ ကန်သင်းမျိုးနှင့်၊ ကန်ရိုးကန်ပိုင်၊ ထိန်းခုတ်ချိုင်၏၊ ချက်ရိုင်ပြည့်စုံ၊ ကြိုက်ကြုံချက်တွေ့၊ ဓလေ့ဆိုရိုး၊ အမျိုးဒေသ၊ ကုသမဖောက်၊ ဂသီရောက်၏၊ လှံမစောက်မှာ၊ သမာစိဏ္ဏာ၊ ကောင်းလှမဖောက်၊ အကျင့်ရောက်၏၊ ချောက်ကားကြော်ကြား၊ ချောက်ချားလှုပ်တုန်၊ ဖားခုန်ဖခေးဆင်း၊ နိမ့်နင်းမညီ၊ ကသီလင်တ၊ ဆင်းရဲကျ၏၊ မျောက်မလင်စောင်၊ ရှောင်ခွာသရဉ်း၊ လွှစ်အဆည်းတည့်၊ ထက်ချည်းယှင်းကာ၊ သိစိမ့်မှာသည်၊မှတ်စာအပြင် အတွေ့းတည်း။

(၇) မှတ်သမ်းစဉ်စီ၊ တထုံးချိပိမ့်၊ မြီကားသူ့ကြွေး၊ ပစေးပဦး၊ ကြည်ဖြူမဆို၊ ရိုသေကင်းလစ်၊ တစ်ကားဆွတ်ဖြုန်း၊ ပွတ်တုန်း

ခြောင်၊ တွေးတောသင်မူ၊ ဆင်ခြင်နိုင်းဆ၊ တလွဲရုံဘွယ်၊ နောင်မယ်ဆိုမူ၊ မယ်မောင်ဟူ၏။ ရည်ချလှမ်းဆွတ်၊ လွှတ်ကားပူဇော်၊ လှူပုံခေါ်၏၊ ဝေါမကောင်းချက်၊ အနုံပျက်၏။ ညီယုက်အယောက်၊ စစ်တလောက်တီးမောင်း၊ ပေါင်းပညီးပေါင်းကုတ်၊ သူနုပ်ယုတ်မာ၊ အလျာဟူသည်၊ အလောင်းမည်၏။ အသည်အဝါ တင့်တယ်စွာ၏။ လံပါအင်စောက်၊ သဟောက်ညစ်ညမ်း၊ မအော်အမ်းကား၊ သွမ်း၏မှတ်ရာ၊ ခူမာငယ်ကြီး၊ ဝဲချိုးဆိုသည်၊ အုံသြသည်တည့်၊ ဖရည်ရော်မူး၊ မယ်ဖြူးအိုးကင်း၊ သင်းချောစင်ကြယ်၊ ကုံကယ်အမျဉ်း၊ ငွေးငွေးမှာသော်၊ အမြင့်မော်၏။ ကုတ်ကော်ခက်ခဲ၊ ဖအဲဖအေ၊ ထွေငါထွေသံ၊ ဆိုသံစကား၊ နှရားကြောက်ကြိမ်း၊ သိမ်းပကားသိမ်းဆည်း၊ နည်းအထွေထွေ များလှုချေသည်။ ကြံလေ ရှေးသူစာဟောင်းတည်း။

(၇) ကြံလေစရာ၊ ပြောပြမှာအံ့၊ တောင်တာရှည်လျား၊ မှုန်မှား ဆိုလစ်၊ နစ်တုံပေါ်တုံ၊ ကြေးမုံမှကား၊ကြေးပြားဖြူလှင်၊ မှုန်အသွင်တည့်၊ ကြမ်းပြင်ဟူသည်၊ အကျည်ခေါ်ခြင်း၊ ကြမ်းတပြင်းတည်း၊ အတွင်းမဟူ ပြင်ပင်ယူလော့၊ နည်းတူဆိုဟောင်း၊ လည်းကောင်းခေါ်ဆို၊ နှောင်းဆိုခေါ်ကြ၊ နောက်ကာလတည်း၊ ခဏမဟုဘဲ၊ ချက်ဖြုတ်လျင်လျား၊ ချက်ကားအလယ်၊ ကာယပညပ်၊ သိမ်းသပ်ဖယ်မူ၊ ပြုသည်ငါးပါး၊ ရှစ်ကွက်ကျားကို၊ တံကျစ်ဆို၏၊ ဦးကို့ခေါ်မှတ်၊ တည့်မတ်စူးဖူး၊ မီးရှူးမျော်ကာ၊ ဖွားမျက်နှာမြင်၊ ရေပြင်တံရှောင်း ချိုးသောင်းချိုးမှမ်း၊ မြစ်၏ကမ်းကို၊ ခမ်းသမုတ်မြို၊ ကမ်းနှုတ်စိုကား၊ ကမ်းသို့နှောင်း၊ တရှိဆိုဟန်၊ မလွန်မကျူး၊ မူးမူးဆိုမြဲ၊ ဆဲဆဲအနီး၊ လုံးသီးလုံးပေါ၊

သဘောမိကား၊ တမ်းစေ့ကာတည့်၊ ဖီလာကေန်၊ မုချမှန်၏၊ လှန်ကန်ပုဒ်းတိုး၊ ရှေးရိုးမှာကား၊ ရှေးသွားရှေးဦး၊ တထူးမှတ်ရာ၊ နွယ်တာနုံကာ၊ ဝါဆိုဝါခေါင်၊ ရှောင်ခဲ့တုံမှ၊ သန္တာလူမူ၊ ဝါကကင်းလွတ်၊ သီတင်းကျတ်တည့်၊ ပူးပုတ်မကွာ၊ လတာကျယ်ဝန်း၊ ကြင့်နှံးအမြတ်၊ ချေချွတ်ပြောဟော၊ ပြောပအများ၊ ကုန်းကားရန်တိုက်၊ မိုက်ဆဲခိုက်ဆည်း၊ နှစ်နည်းရန်ဖြစ်၊ သရစ်အညွှန့်၊ အဝှန့်များစွာ၊ တကာအများ၊ စကားထွေထွေ ခြားလှခြေသည်၊ မှတ်လေရှေးသူ လမ်းကြောင်းတည်း။

(၉) မှတ်လေစရာ၊တကြောင်းမှာအံ့၊ပလာဟင်းလင်း၊ညီးလင်းတိမ်းစောင်း၊ ဦးမထောင်းကား၊ ဘေးများမရှိ၊ ပစိန္ဒိပ်စက်၊ ရုတ်ရက်တခင်း၊ လက်ငင်းလျင်ဆော၊ ရုရောနှောတည့်၊ ပလော ဖြောင့်စင်း၊ ရောင်းရင်းတူကွ၊ ငယ်ကပျော်ပါး၊ ကစားကြခြင်း၊ ရိုးရင်းမကွေ၊ ကြိုးမိတ်ဆွေတည့်၊ ပြေကားမှုတ်ဝါး၊ ခုကားပလေ၊ ခေါ်ပြန်ချေ၏၊ မြောင်းမြေပိုင်ဆန်း၊ လုပ်ငန်းပြေရုံ၊ ရိပ်မြုံနေရာ၊ ကုဟာတွင်မည်၊ ကဝါသည်တည့်၊ ယမ်းပည်းရိသေ၊ ဆိုထွေတကဲ့၊ ရမ်းပဲသဘော၊ မှတ်လော ဟုတ်သင့်၊ လေးဖင့်ဟူထွေ၊ ဣန္ဒြေစောင့်ရေး၊ ဆေးလေး စောင့်ချုပ်၊ ကြပ်ကားအဆင့်၊ တဖျင့်ခြားနား၊ ချော်ကားကျန်းမာ၊ လွှာလွှာပါးပါး၊ ရှိုးရှားကုန်စင်၊ ထိုပြင်ဟခြား၊ ယိုးယားဟူရာ၊ ရှောင်ရှားခွာ၏၊ အမာဟူသည်၊ အနာမည်၏၊ ပက်ပည်တည့်တည့်၊ ကျည်နဲကျည်နှူ၊ ပျင်းရိယူလော့၊ ဟူမိကနား၊ မဆုတ်ရှားပြီ၊ချောင်းကားငယ်သံ့၊ ဖြိုမှုဖုံ၏၊ ဆွတ်ပျံညီသည်း၊ လွှမ်းစိတ်ပည်းစွာ၊ လိပ်လည်းတိမ်းစောင်း၊ ကောင်းလောင်း ခေါ်ဆို၊

ဖြတ်ဘိတို့၏။ ဥိးမစို့မှာ၊ မဏ္ဍာမခဲ့၊ စိမ့်ချေ့ဖြိမ်သက်၊ မဝေါက်ရက်ဘည့်၊ နှစ်သက်အင်ပြည့်၊ သသည့်သလင်၊ ရောဇနာခြင်းကည့်၊ ပြတင်းတံခါး၊ လေသုံ့ထားတည့်၊ ဟခြားလူ့ဘောင်၊ ပြတည်း ချောင်မှာ၊ အိပ်ရာတိုက်ခန်း၊ တုက္ခန်းတုမဲ့၊ ဝဲသူကြီးကို တမုန် ဆို့၏ ပြုပြင်ဂင်းရဲ၊ ကြည်တဲ့ဆိုချက်၊ သောက်ရေခွက်ဘည့်၊ လျက်ကားဒဟိပြား၊ အရှည်ကားလျောင်၊ အန်ထောင် လုံ့လ၊ ဖြပြည်ဦးညား ညောင်းညောကြာရှည်၊ ဆိုးတည်သည်၊ အမည် တူးစေ့ သောင်းပြောင်းတည်း၊

(၁၀) သောင်းပြောင်းထူးထွေ၊ စကားပွေစိမ့်၊ စီးရေတံလည်း၊ စနည်းတည်ကား မြက်ကြားကြောင်းဟိတ်၊ လုံတ် ဆက်စ၊အန်းမရကား၊အကျအရောက်၊အသောက်မဖိလိုးလဲရှောင် တိမ်း၊ မုတိမ်းရန်ဘေး၊ ကလေးကလား၊ ထင်ရှားသင်မြင်၊ ဖြင်ကား အာများ၊ တခြားခေါ်ချင်၊ ဖျင်နှင့်သင်တိုင်း၊ မှတ်ပိုင်းဒုယင်၊ အင်္ဂလိပ်တည့်၊ စစ်နှင့် စစ်ရေး၊ ကြဲသေးဆိုတုံ၊ ချပ်ဝတ်လုံကည့်၊ တပြုပြည်းပြည်း၊ ဖြစ်နည်းဖြစ်ဟန်၊ ကြိမ်ဖန်များပြီး၊ မတီးမရာ၊ မအာပ်ဇာတည့်၊ လည်မာဘယက်၊ ရိပ်မြက်လျောင်ကာ၊ နိုးစ့ာ ဇစ့်ချီး၊ ခိုင်မျည်းကြာနှေး၊ တိတ်တွေးစာနာ၊ တွေးမှာအကြံ၊ ဝလံသစ်သီး၊ ပြုန်းတီးမကြည်က်၊ ဝက်ကြားပြောဆို၊ ဇင်စို့ ရက်စပ်၊ အောက်ရပ်အကြောရှေသေကျိုးနွံ၊ နွံကားနှိပ်စက်၊ တချက် ကလူ၊ နှိပ်စက်ယူလော့ မြီးကူသည်ကား၊ ခြံးဖျားအဖြူ၊ ရည်းဟူ ဆို၊ ရည်မှတ်ဉာဘည့်၊ ထိုမှတသုန်၊ ခုန်ခဲ့ဘသွန်း၊ နှစ်တန် ဆို့မှု၊ ရုံးဟခုကည်း၊ ယောင်ပြုသလင်၊ တန်ဆာဆင်ဂါ၊ ထက်ခွင် ထက်ဆို၊ အလိုလိုကား၊ တွန်တိုနောက်ဆုတ်၊ သုတ်ကား

သေပျောက်၊ သောက်ကားထွန်းဝင်း၊ လင်းယဉ်းဟူသည်၊လှေရွက်မည်၏၊ လှုပြည်ရပ်မှာ၊ ဆိုဝေါဟာသည်၊ ဘာသာ ရှေးရှေးနှောင်းနှောင်းတည်း။

(၁၁) ရှေးရှေးနှောင်းနှောင်း၊ သောင်းပြောင်းဆိုရာ၊ မှတ်ကုန်နာလေ့၊ တံဗျာလှုင်ကန်၊ ဆုံးစွန်နောက်ရောက်၊ ကျွန်သပေါက်ဟု၊ ယူကောက်ခေါ်ကြ၊ အကံငကား၊ ဗာလမှတ်သား၊ စွစားရှာလှည့်၊ တည့်လည့်မြဲပင်၊ လည်း တောင်းတင်ကား၊ ကုန်းခင်ခေါ်ဆို၊ မကုပ်ရိုကား၊ ဝန်ထိုက်ပျောက်၊ အစောက်ဟူသည်၊ ကာလမည်တည့်၊ လူပြည်သမုတ်၊ ရုတ်ရုတ်ဆိုကြ၊ အသံရ၏။ တန္တဘေးဒဏ်၊ အန်ထောက်မာန၊ ကြုံပသံပေး၊ ဦးမလေးကား၊ ဝန်လေးကွာလပ်၊ မီးယပ်သားဖွား၊ လူဖုန်းစားကိုး၊ သူတောင်းစားမျိုး၊ နှင်းနှိုးနှုန်းနှိုင်း၊ နှင်းပန်းနှိုင်းကား၊ မခြားတူလစ်၊ မနှစ်မရွား၊ သနားစုံမက်၊ မွေးသက်လောမ၊ ပျင်းမွေးရ၏။ ထိုမှတနည်း၊ တိလင်းကျည်းမှာ၊ ကွယ်ကာမယှဉ်၊ သေဉ်ကား အသရေ၊ ချကားမွဲမည်း၊ အထည်းညစ်ကြေး၊ ကပ်စေးနှံတံ၊ ချကားခဲဖဲ၊ တုန်လှုပ်ခဲ့တည်း၊ လေးတဲ့ဂုဏ်ရှိ၊ မှတ်ဘိတဲ့၊ လေးတဲ့ဆင်ခြင်၊ ယူငင်စမ်းစုံ၊ လေးကုံငြိမ်သက်၊ တချက်ရှင်နည်း၊ မောင်နည်းဆွေးနည်း၊ ချွေးစည်းမပျို၊ ထဲကြည့်ဦး၏။ မိုမိုရွားရွား၊ ရှည်လျားဟောင်းမြည်း၊ နီးခြင်းစေ့ချည်း၊ မျည်းကား အိပ်ကာ၊ ခပ်အိပ်ရာတည်း၊ ရွှာက်ရွာမိုးသံး၊ အတီးရှေးစည်တမည်ခေါ်ခြင်း၊ နိမိတ်ခင်းတည်း၊ တရင်း တဘောင်၊ ရွှေတောင်ကားနန်း၊ ခေါ်ရိုးမှန်းသည်၊ ဥဒါန်း နည်းမှာ မစောင်းတည်း။